Γεωργίου Δ. Γύρκα

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ

Ψαλμὸς ϞΕ'.

Ἀθῆναι 1984

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως.

Στὰ ἐγγόνια μου
Ἀντώνη κ Δανάη.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ

'Εν 'Αθήναις τῇ 23ῃ Μαρτίου 1984

'Αριθ.Πρωτ. 826

Πρός

Τόν Μουσικολογιώτατον Κύριον Γεώργιον 'Αντ. Σύρκαν

Πρωτοψάλτην
ὁδόν Σολωμοῦ 37
'Εντεῦθεν.

Μουσικολογιώτατε,

Μετά πολλῆς χαρᾶς ἐλάβομεν τό ὑπό ἔκδοσιν καί τόν τίτλον " ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ" φέρον νέον ὑμέτερον πόνημα.

Διαπιστώσαντες δ'ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀξιόλογον προσφοράν εἰς τήν 'Υμνολογίαν τῆς 'Αγίας ἡμῶν 'Εκκλησίας, ἐπευλογοῦμεν τήν ὑμετέραν φιλοπονίαν διά τήν μελοποίησιν καί τύποις ἔκδοσιν τοῦ νέου τούτου Ψαλτικοῦ βιβλίου, ὡς καί τήν ὅλην ἀκάματον ὑμῶν δραστηριότητα εἰς τά ψαλτικά πράγματα, καί εὐχόμεθα, ὅπως Κύριος 'Ο Θεός, "Ον ἐντέχνως καί ἐπιτηδείως ὑμνεῖτε, φυλάττῃ τήν ὑμετέραν μουσικολογιότητα μακροημερεύουσαν ἐπ'ἀγαθῷ καί διαδόσει τῆς πατρῴας ἡμῶν Βυζαντινῆς Μουσικῆς.-

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ἀντὶ Προλόγου

Ὅσοι ἀσχολοῦνται συστηματικὰ μὲ τὴ βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ πρὸ παντὸς ἐκεῖνοι ποὺ ἀσκοῦν ἐπάνω στὸ ἀναλόγιο τὴν ψαλτικὴ τέχνη, διαμορφώνουν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἕναν προσωπικὸ τρόπο ἀποδόσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων, ἕνα ὕφος ὅπως λέμε συνήθως, ποὺ δὲν εἶναι ἀσχετο μὲ τὴ μαθητεία, τὴν κατάρτιση τὰ φωνητικὰ προσόντα καὶ τὴν ψυχοσύνθεση ἀκόμη τοῦ κάθε ψάλτη, μουσικοδιδασκάλου καὶ μελοποιοῦ.

Τοὺς ὕμνους τοῦ παρόντος Πεντηκοσταρίου ἐτόνισα βασιζόμενος κυρίως στὴν προφορικὴ καὶ γραπτὴ παράδοση τοῦ ἀειμνήστου πατέρα μου Ἀντωνίου Χρ. ΣΥΡΚΑ, σὲ ὅσα ἀπεκόμισα ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν ἔργων παλαιῶν καὶ νέων μελοποιῶν καὶ στὴν πεῖρα ποὺ ἀπέκτησα κατὰ τὴν πολυετῆ ἄσκηση τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

Σχεδὸν ἐπὶ ἑκατὸν πενήντα χρόνια γίνονται προσπάθειες γιὰ νὰ διαμορφωθεῖ ὁ τύπος τοῦ ἀρχοντικοῦ δοξαστάριου καὶ δὲν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἐργασθεῖ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή.

Ἐὰν οἱ κ.κ. μουσικολόγοι, οἱ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι καὶ γενικώτερα οἱ φιλόμουσοι ἀναλάβουν κάτι χρήσιμο στὸ βιβλίο μου, αὐτὸ καὶ μόνο θὰ δικαιώσει τοὺς κόπους μου καὶ θὰ μὲ ἐνισχύσει στὴν προσπάθειά μου νὰ δημοσιεύσω καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἔργα μου.

Καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ ἐκφράζω τὶς θερμότατες εὐχαριστίες μου πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κ.κ. Κ.κ. Σεραφεὶμ καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Μητροπολίτας

πού μέ ἐνίσχυσαν ἠθικά στό δύσκολο ἔργο μου.
Εὐχαριστῶ ἀκόμη τόν κ. Ἀναστ. Βαρβαρήγο, Δ/ντή τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ κ' Ἐπιστημῶν πού φιλοτέχνησε τό ἐξώφυλλο τοῦ βιβλίου, τόν κ. Ἀντ. Κοντό γιά τίς διορθώσεις τῶν κειμένων καθώς καί τόν πολυφίλητο Γιῶργο Ἀγγελινάρα, τοῦ ὁποίου τό ζωηρό ἐνδιαφέρον γιά τήν ἔκδοση τοῦ βιβλίου μου ὑπῆρξε γιά μένα ἰδιαιτέρως ἐνισχυτικό.

Γεώργιος Ἀντ. Σύρμας.

Ἀθῆναι-Μάρτιος
1984.

Πίναξ περιεχομένων

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα	Σελ. 1
Ἑσπερινὸς «Ἀγάπης»	,, 39
Παρασκευὴ Διακαινησίμου	,, 51
Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ	,, 92.
,, ,, τῶν Μυροφόρων	,, 134
,, ,, τοῦ Παραλύτου	,, 148.
Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	,, 159
Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος	,, 184.
,, ,, τοῦ Τυφλοῦ	,, 194.
Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως	,, 212.
Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων	,, 245
,, ,, τῆς Πεντηκοστῆς	,, 272
Ἑσπερινὸς Γονυκλισίας	,, 307.
Δευτέρα Ἁγίου Πνεύματος	,, 312.
Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων	,, 313
Ἁγιορειτικὴ ἀκολουθία Ἁγ. Γεωργίου	,, 327.
Θεοτοκία θ' ᾠδῆς - ἐν παραδρομῇ μὴ συμπεριληφθέντα - ψαλλόμενα καὶ εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» σελὶς 350.	

Ἐγράφη διὰ χειρὸς
Γεωργίου Ἀντ. Συρμα.
Ἀθῆναι 1984.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

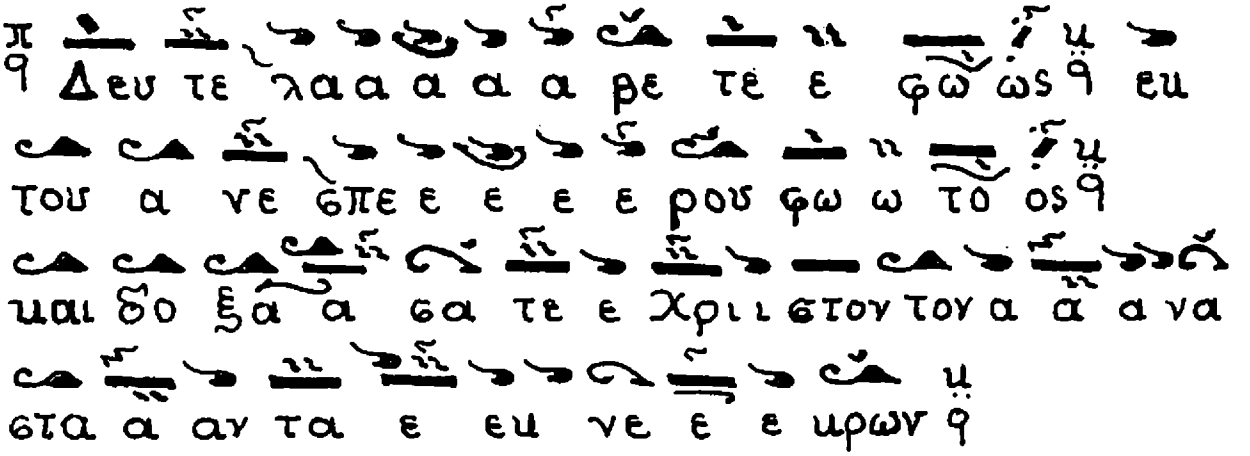
Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.
Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ _ Ἑσπέρας.

Περὶ τὴν 11ην μ.μ. τὰ προκαταρτικά τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς Ἀναστάσεως. _ Εὐλογητός ὁ Θεός .... Βασιλεῦ Οὐράνιε.... Τρισάγιον κ.λ.π. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...(γ') καὶ τὸν Ν' Ψαλμόν - κύμα -. Εἶτα ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μετὰ στίχου - Ἴδε ἐυδοσιν Μ. Ἑβδομάδος -

Μετὰ τὴν Θ' ᾠδὴν ἔνδοθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος .... τὸ «Τρισάγιον» καὶ εἰς λίαν χαμηλὸν τόνον τὸ Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες ....». Εἴπωμεν πάντες _ Ἀπόλυσις.

.... Ἐπακολουθεῖ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως ....

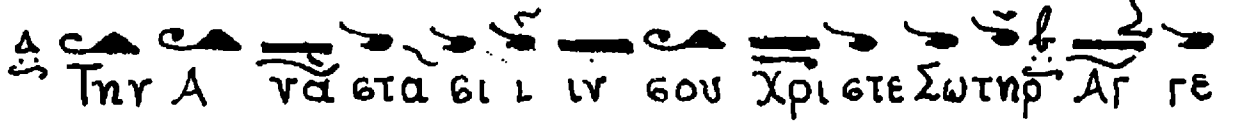
Ἦχος πλ. δ πα.

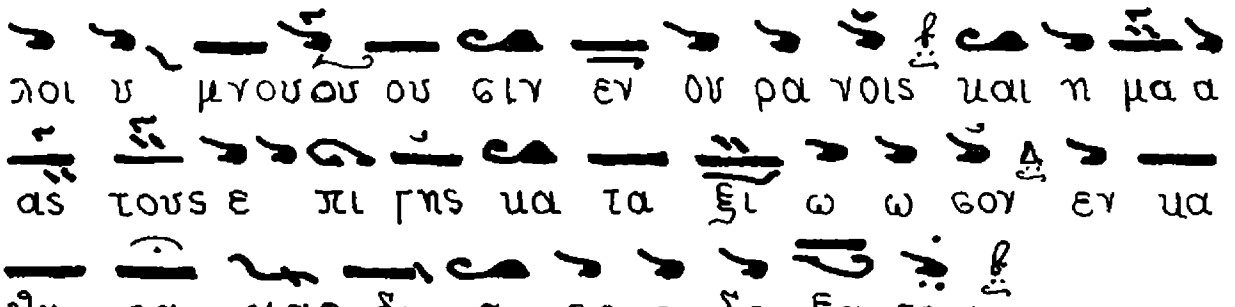
Εἶτα

... Ἐξερχόμεθα τοῦ Ι. Ναοῦ ψάλλοντες ...

Ἦχος πλ. α βου

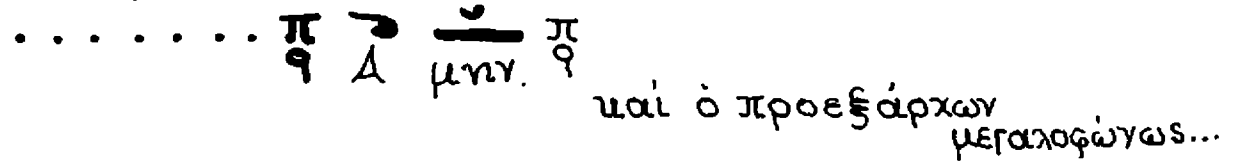

ΚΥΡΙΑΚΗ

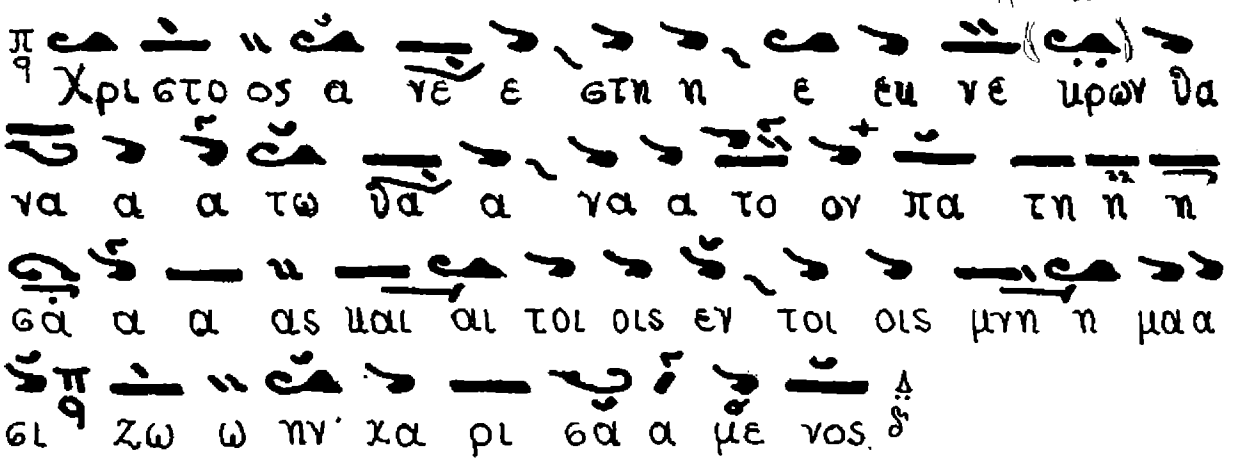
Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπό τῶν χορῶν

μέχρις οὗ φθάσωμεν εἰς τήν ἐξέδραν ὅπου καί ἀναγι
νώσκεται ὑπό τοῦ προεξάρχοντος Ἀρχιερέως ἤ ἱερέως τό
Β' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον καί εὐθύς θυμιῶντος τοῦ ἱερέως
ἡ ἐμφώνησις « Δόξα τῇ Ἁγία καί ὁμοουσίῳ καί ζωοποιῷ»
Ὁ χορός:

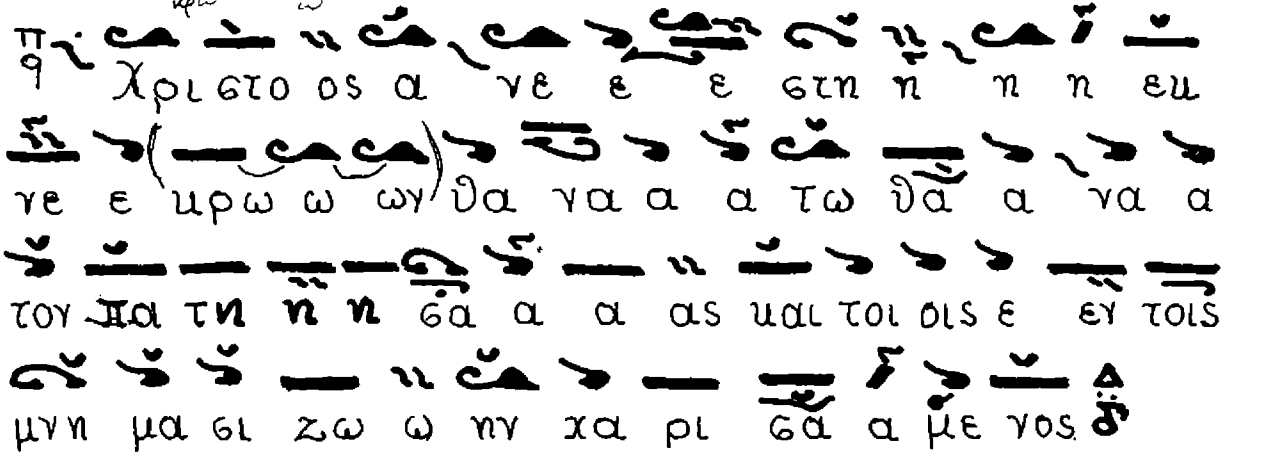
καί ὁ προεξάρχων
μεγαλοφώνως...

Ἦχος πα.

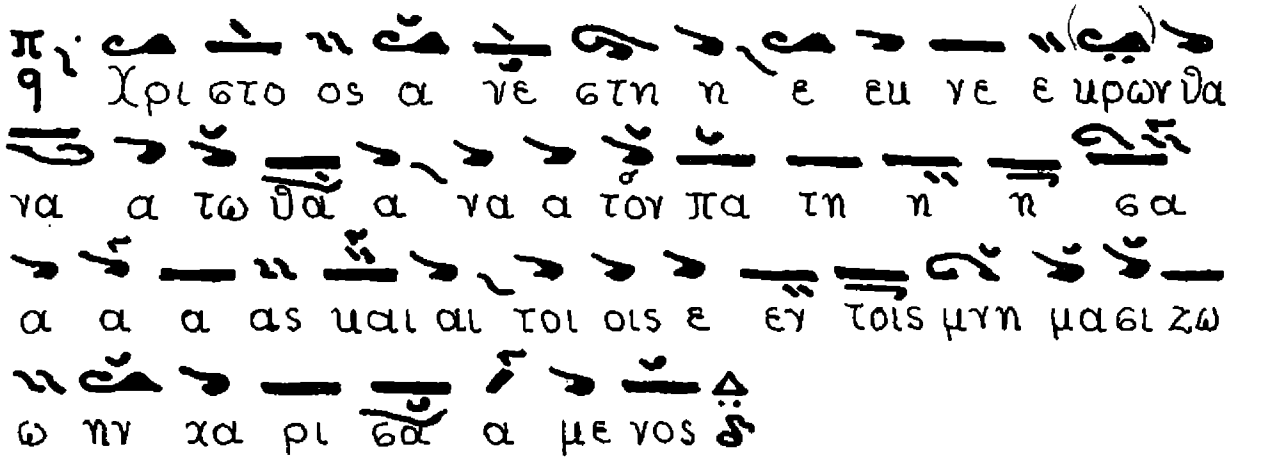

ψάλλεται τρίς ὑπό τοῦ Προεξάρχοντος — τήν καταλήξιν
« ζωήν χαρισάμενος » λέγουσιν οἱ χοροί — ἐξάπαις ὑπό
τῶν ψαλτῶν καί ἅπαξ πάλιν ὑπό τοῦ ἱερέως.....

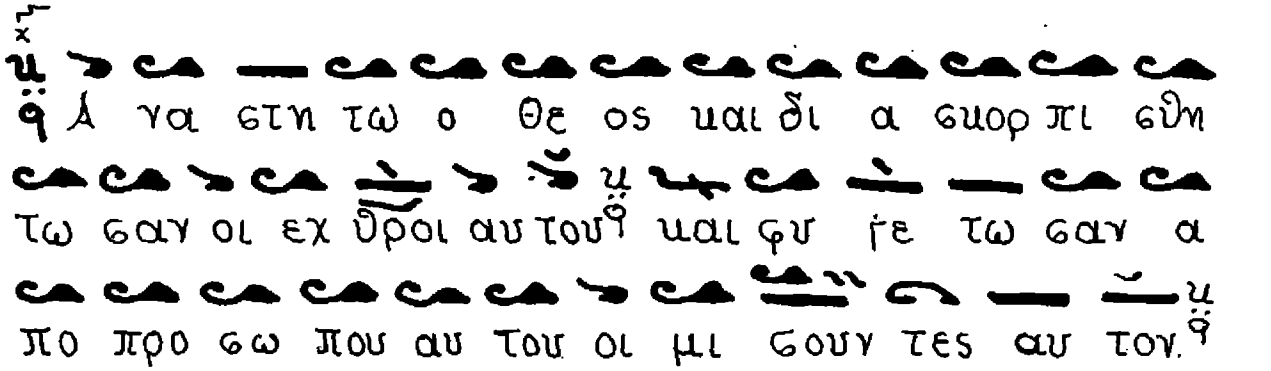
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἕτερον

Μετὰ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» τρὶς ὑπὸ τοῦ Προεξάρχοντος ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος λέγει τοὺς ἑπομένους στίχους:

υαὶ οἱ χοροὶ τό.... Χριστὸς Ἀνέστη.

ΚΥΡΙΑΚΗ

4.

....Χριστός 'Ανέστη.....

....Χριστός 'Ανέστη.....

....Χριστός 'Ανέστη.....

....Χριστός 'Ανέστη.....

.... Χριστός 'Ανέστη.....

Εἶτα ὁ Προεξάρχων γεγωνοτέρᾳ τῇ φωνῇ . . . . . τό

Χριστὸς Ἀνέστη

οἱ δὲ χοροὶ τὴν κατάληξιν . . . «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος ».

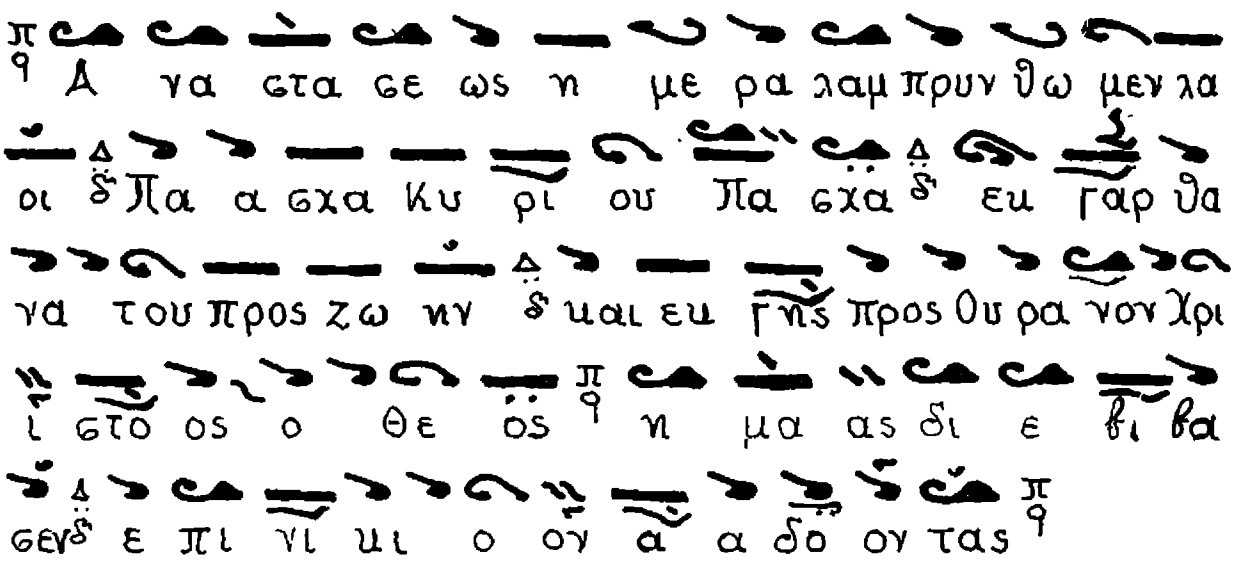
Συναπτὴ μεγάλη μεθ' ἣν ἐμφωνεῖ ὁ Ἱερεύς : . . . . . Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα . . . . καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν ψάλλοντες τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου " Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε ,, . Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ᾠδῆς τὸ "Χριστὸς Ἀνέστη ,, ἐκ τρίτου . . . . τὸ "Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ,, ἅπαξ.

Κανὼν

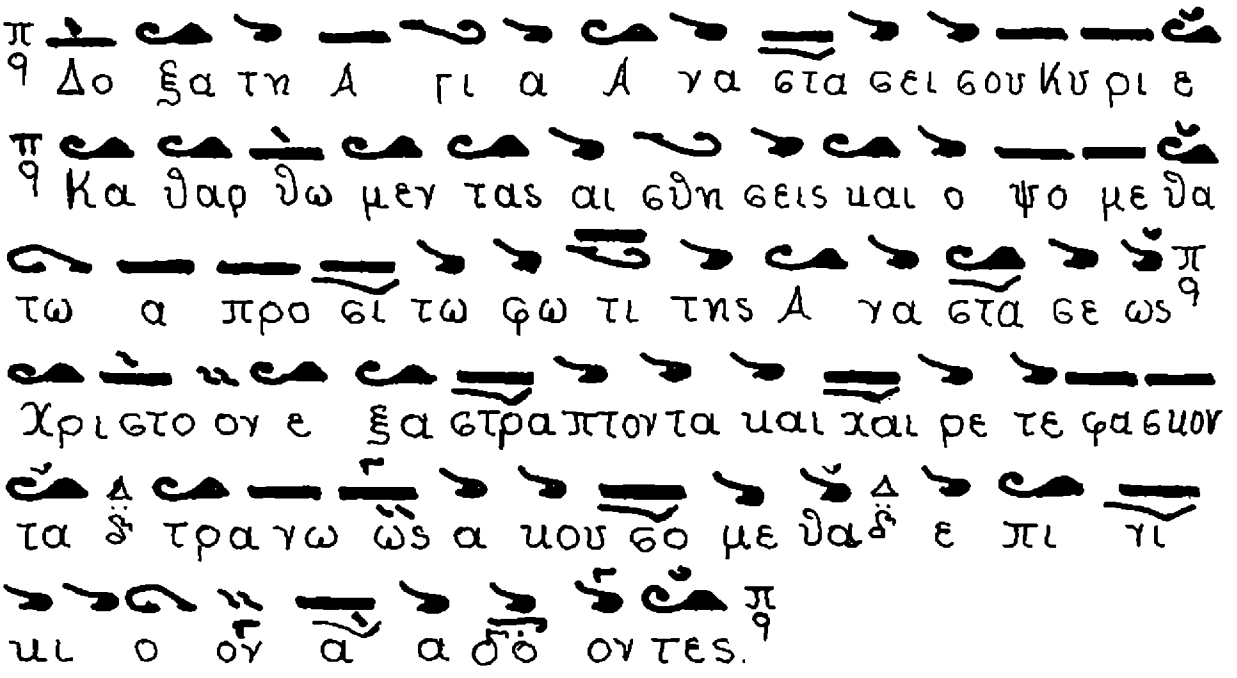
τὸ παρὸν . . . . Ποίημα Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ . . .

Ὠδὴ Α'

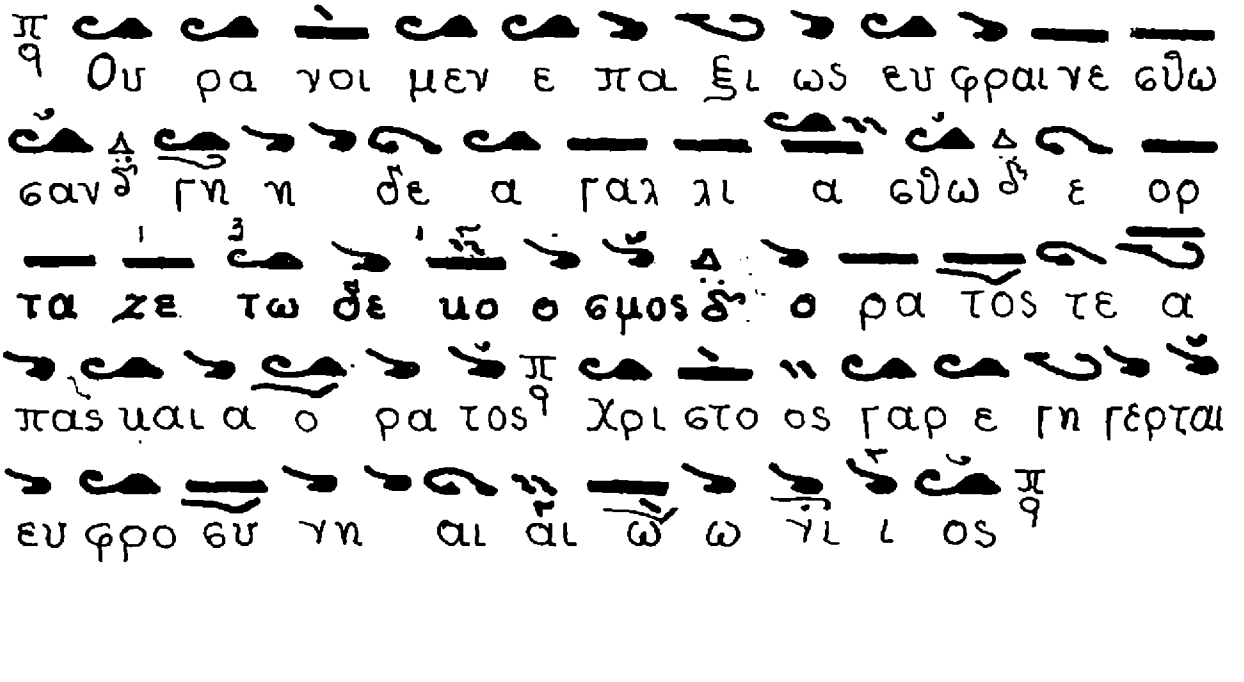
Ἦχος πρῶτος

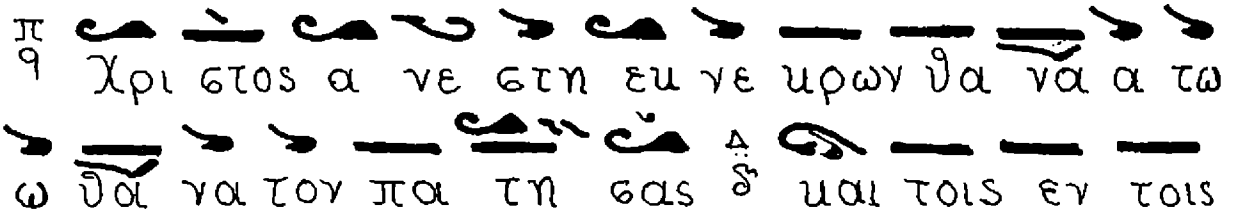

ΚΥΡΙΑΚΗ

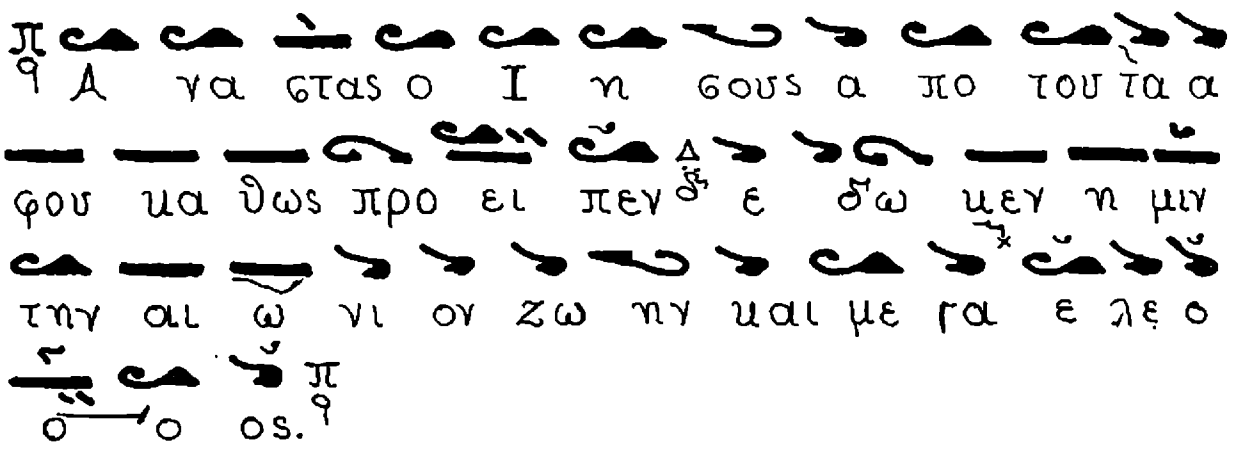
Δόξα - και νῦν

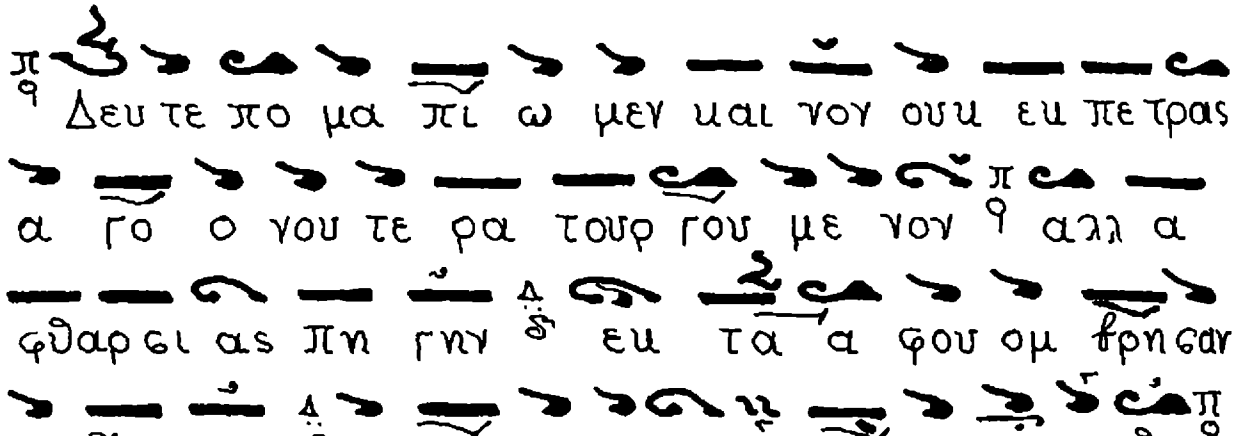

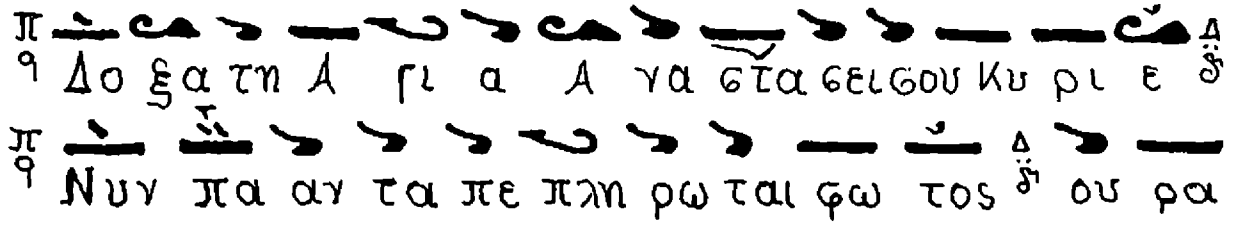
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

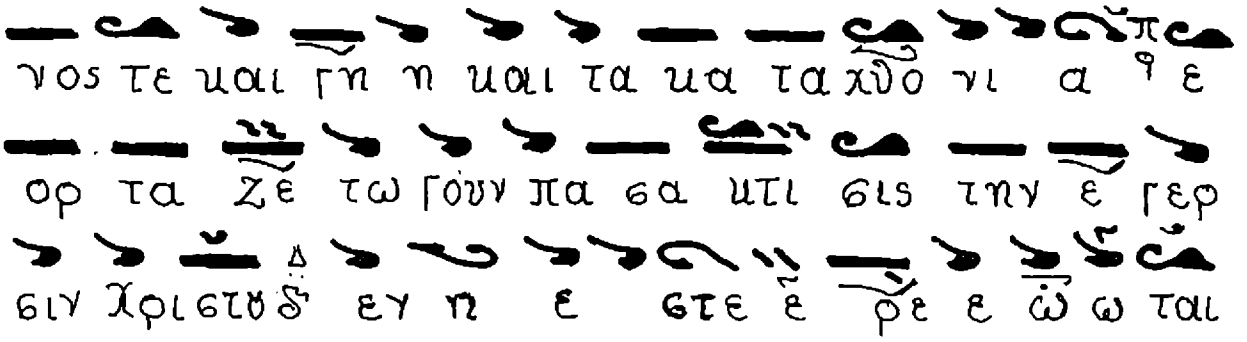

Ὠδὴ Γ'.

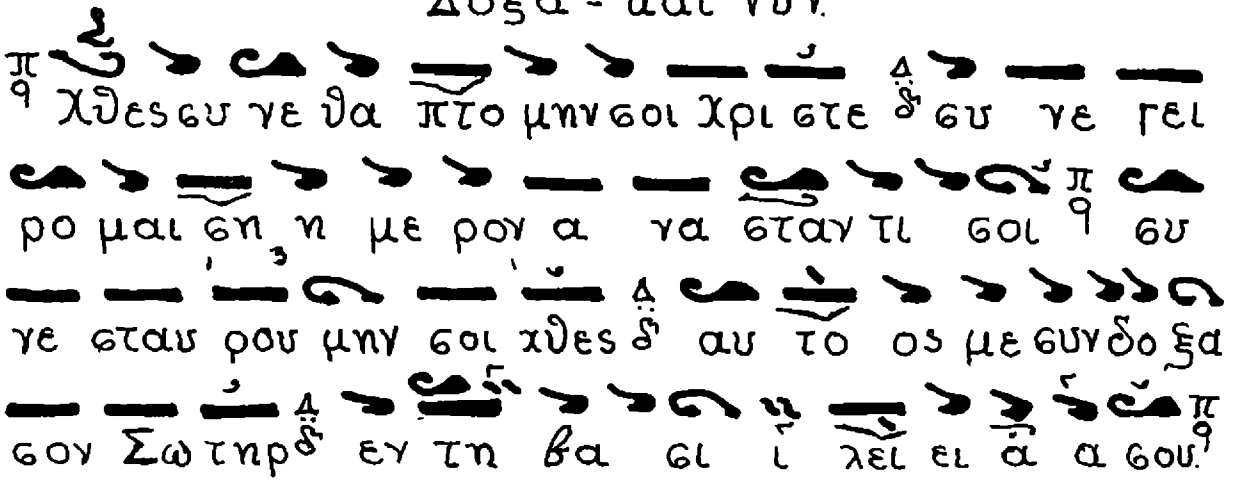

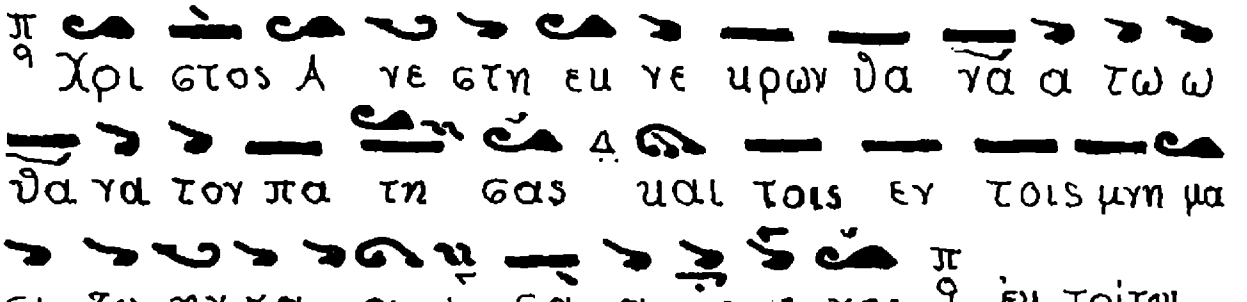

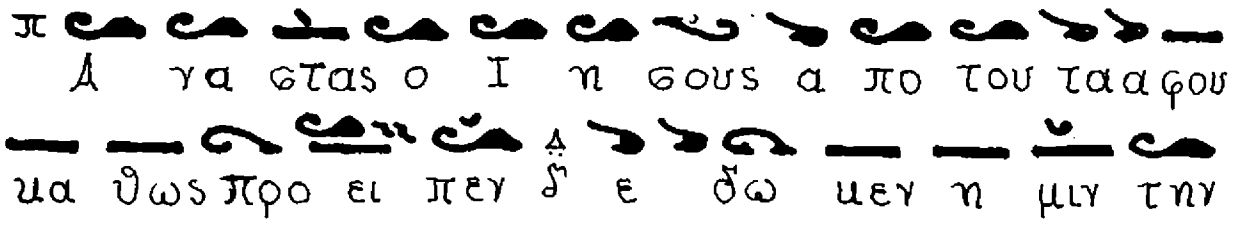
ΚΥΡΙΑΚΗ

Δόξα - ναί νῦν.

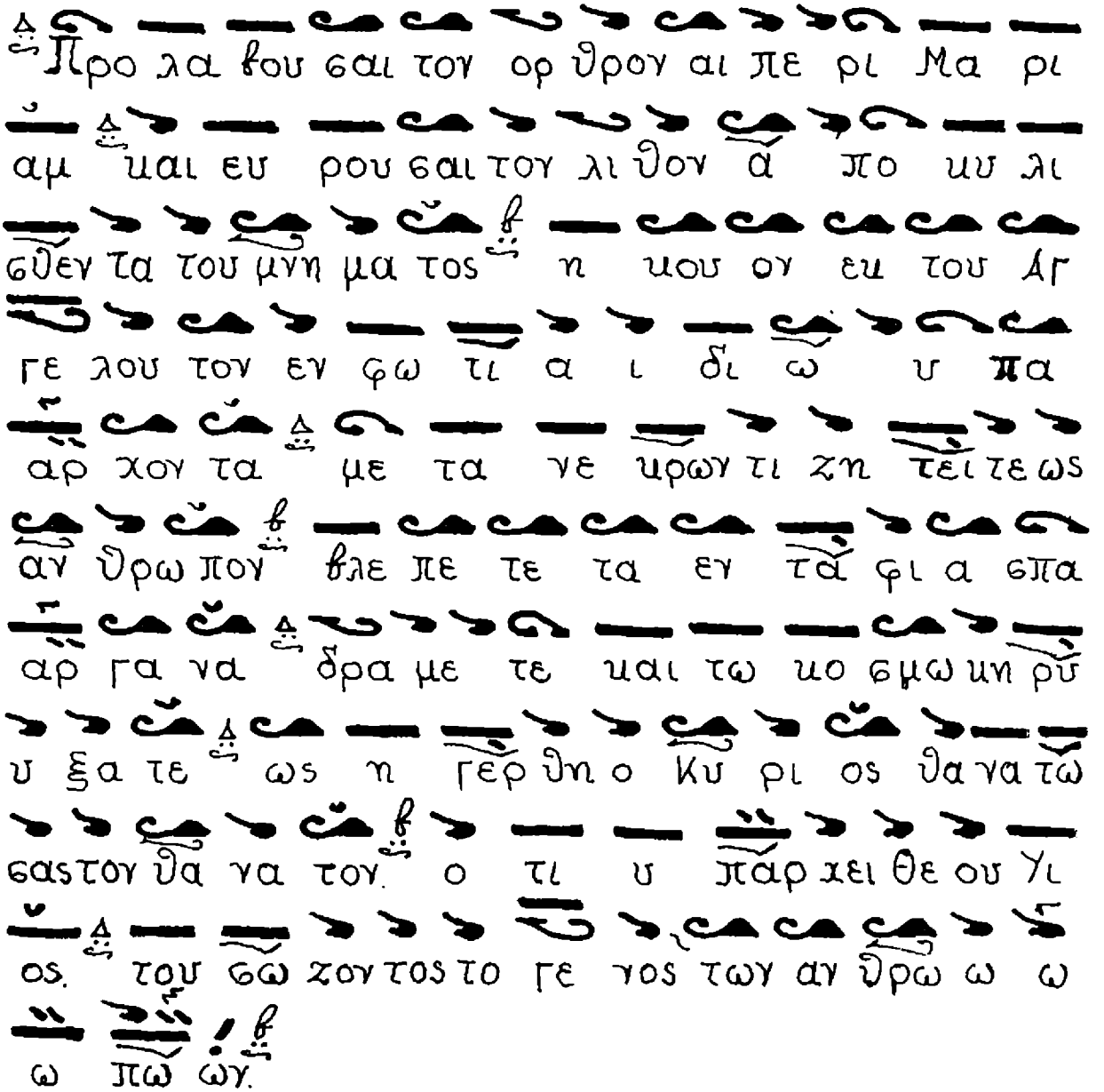

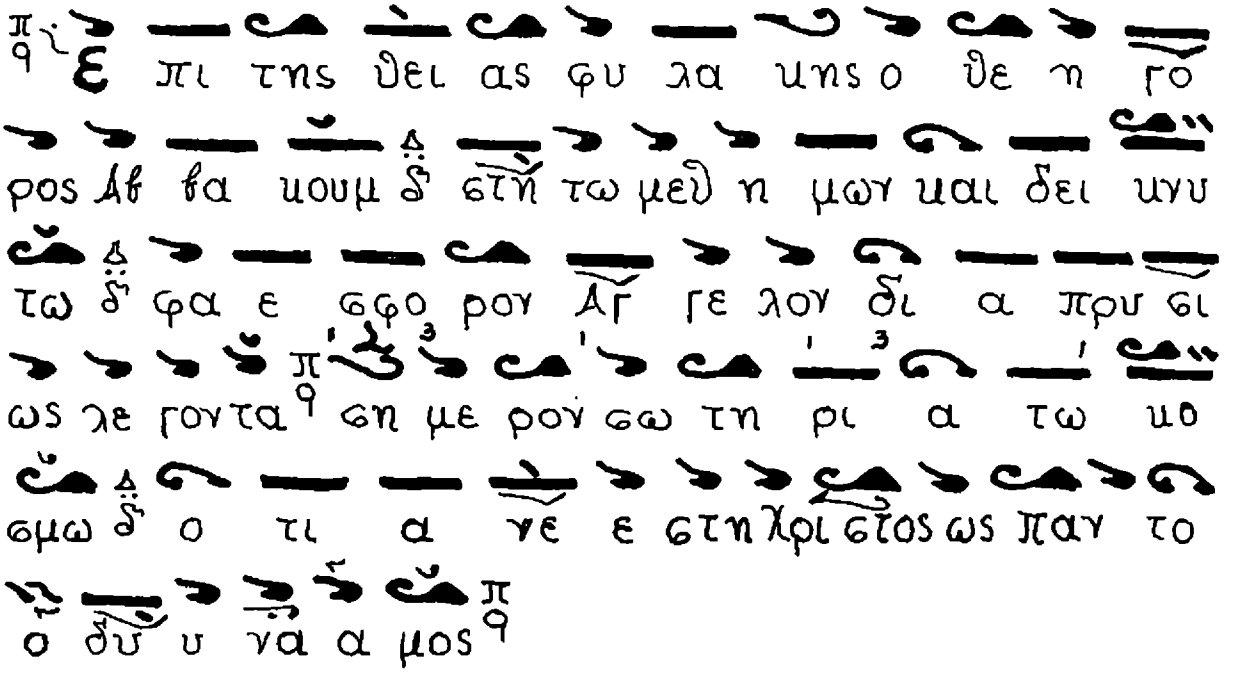
Συναπτή μιρά..... υαί ἡ Ἐυφώνησις....
. Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν.....

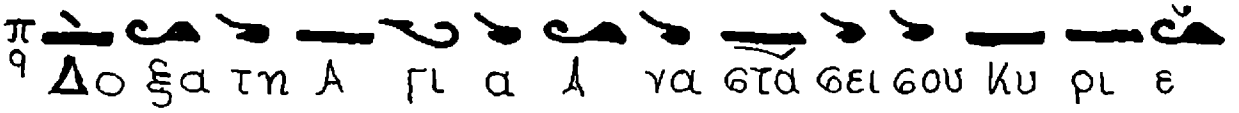
Ἡ Ὑπακοή
Ἦχος δ΄ Δι.

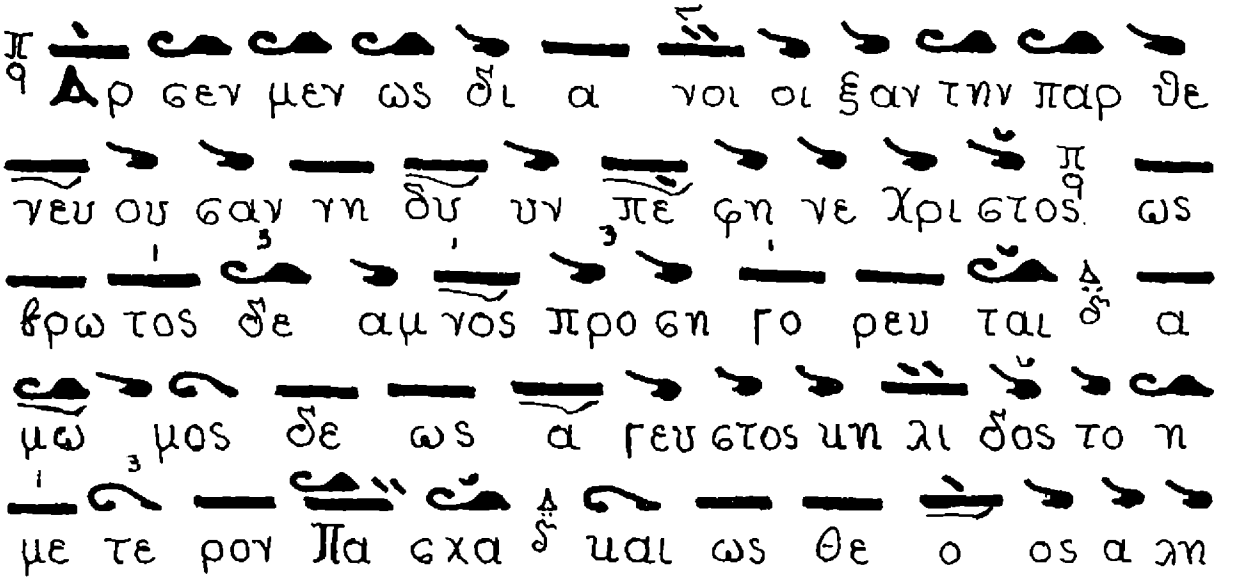

ΚΥΡΙΑΚΗ

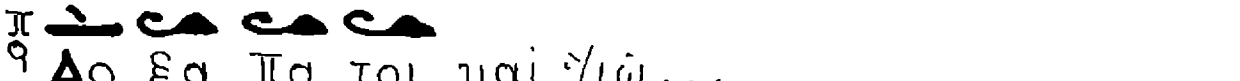
Ὠδὴ Δ'

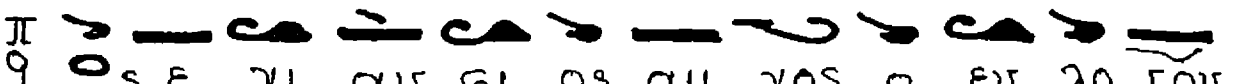

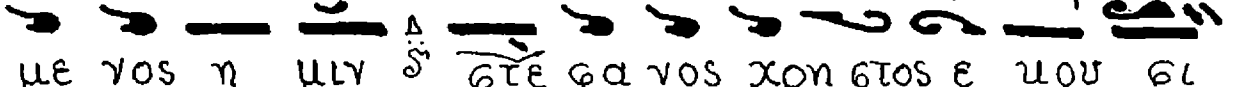

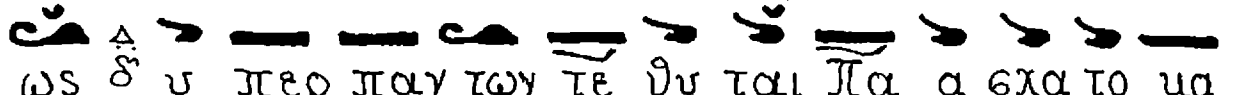

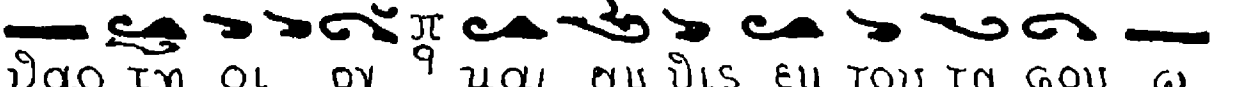

θης τε λει ο ος λε ε λε ευ ται

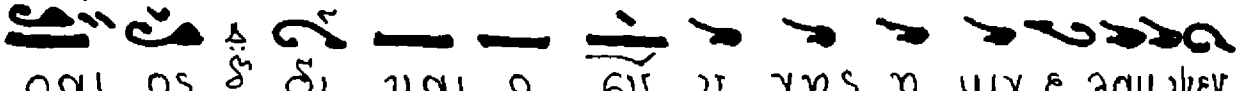

Δο ξα Πα τρι και Υιώ .....

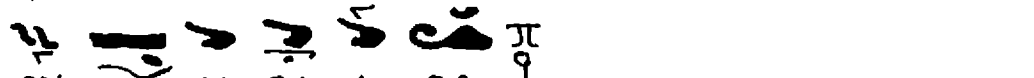

ως ε νι αυ σι ος αμ νος, ο ευ λο γου

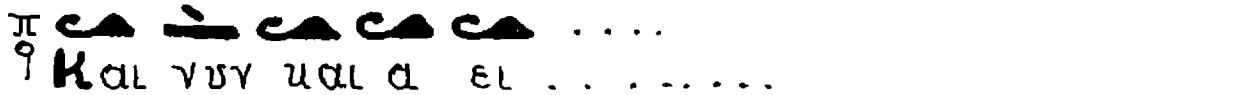

με νος η μιν στε φα νος χρη στος ε υου σι

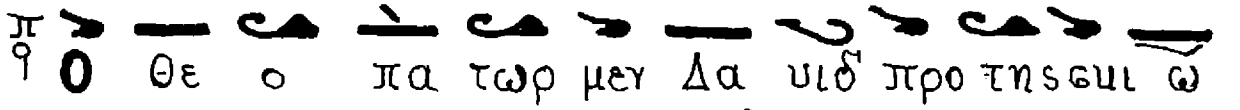

ως υ περ παν των τε θυ ται Πα α σχα το υα

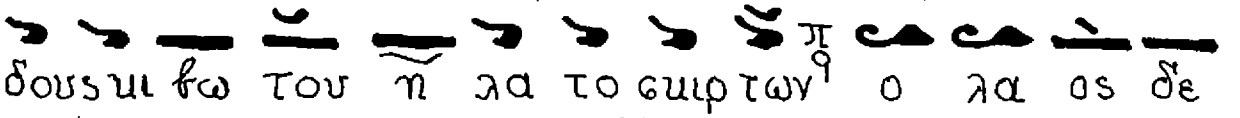

θαρ τη ρι ον. και αυ θις ευ του τα φου ω

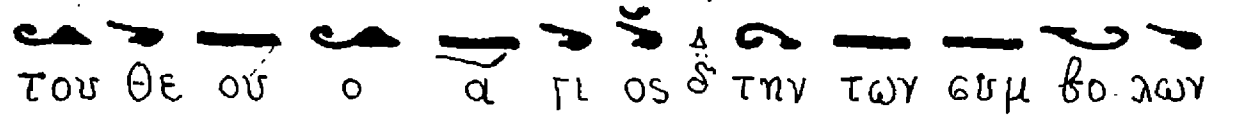

ραι ος δι και ο ού υ νης η μιν ε λαμ ψεν

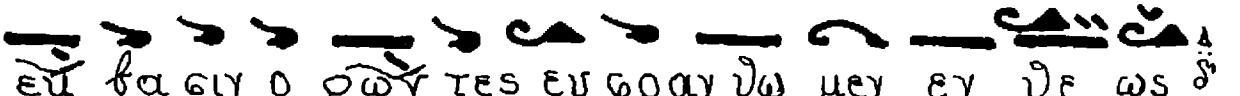

εν νη η λι ι ος

Και νυν και α ει . . . . . .

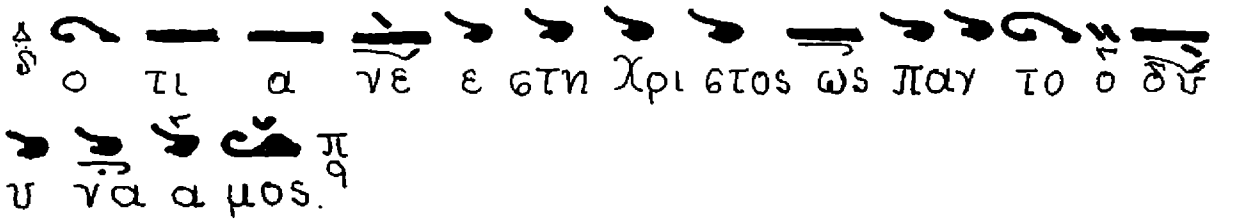

Θε ο πα τωρ μεν Δα υιδ προ τησ σαι ω

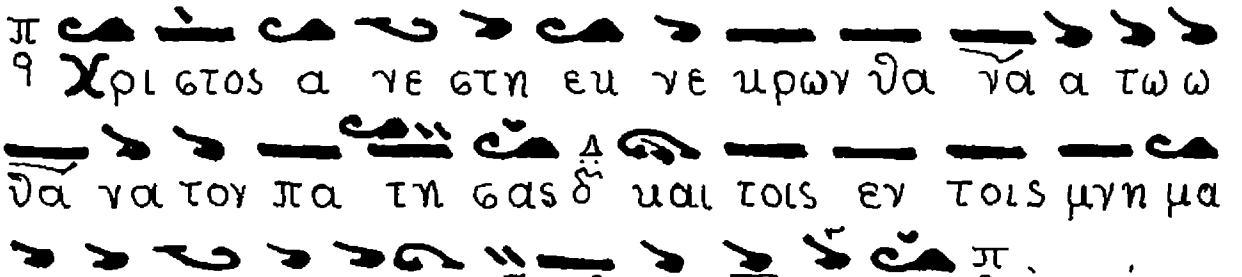

δουσαι βω του η λα το σαιρ των ο λα ος δε

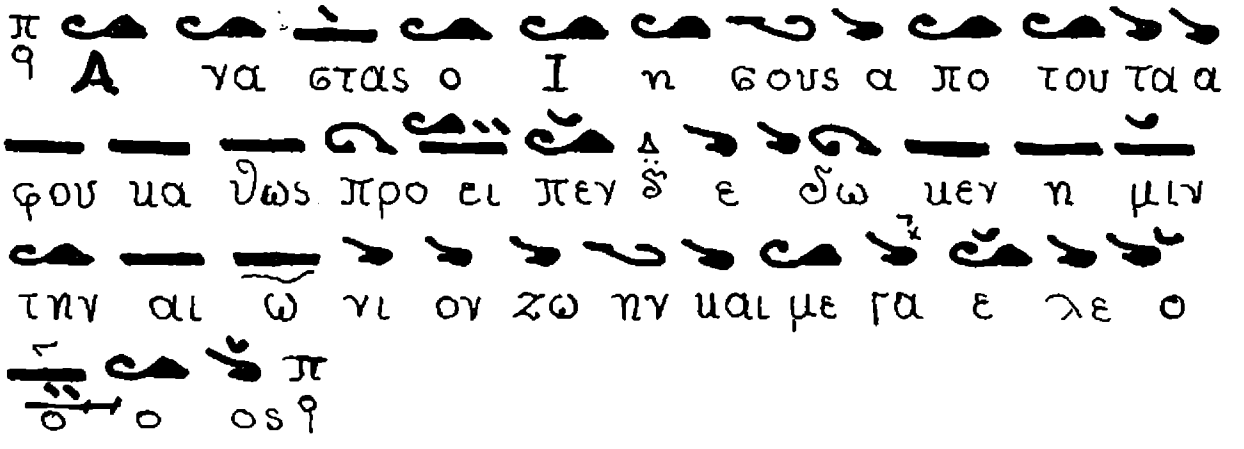

του Θε ού ο α γι ος την των συμ βο λων

εὖ βα σιν ο ρῶν τες ευ φραν θω μεν εν θε ως

ΚΥΡΙΑΚΗ

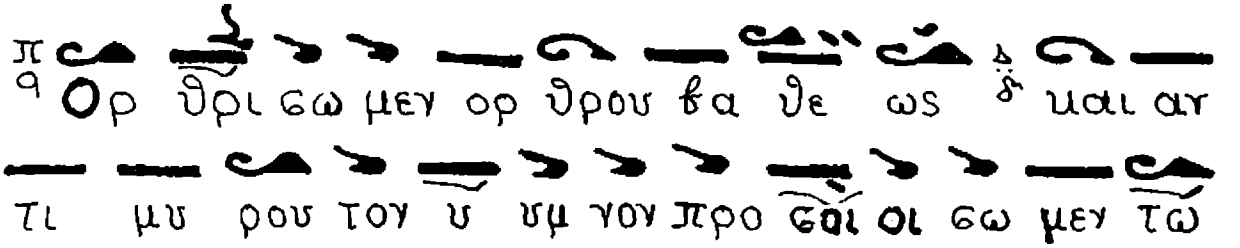

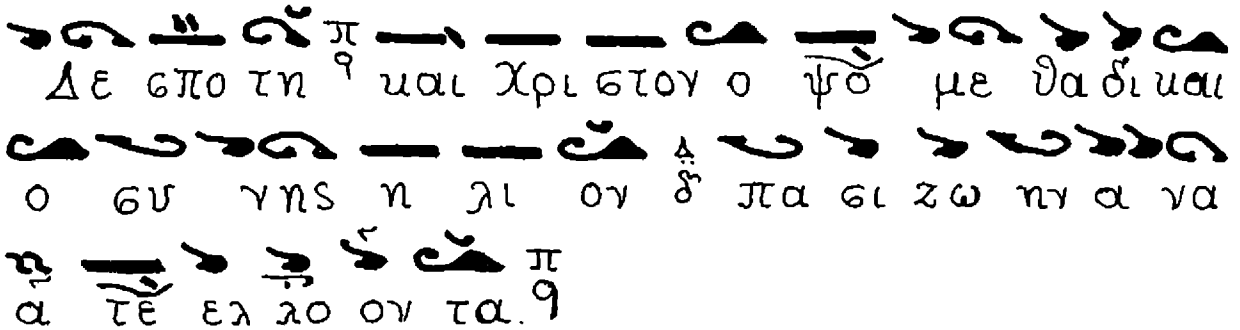

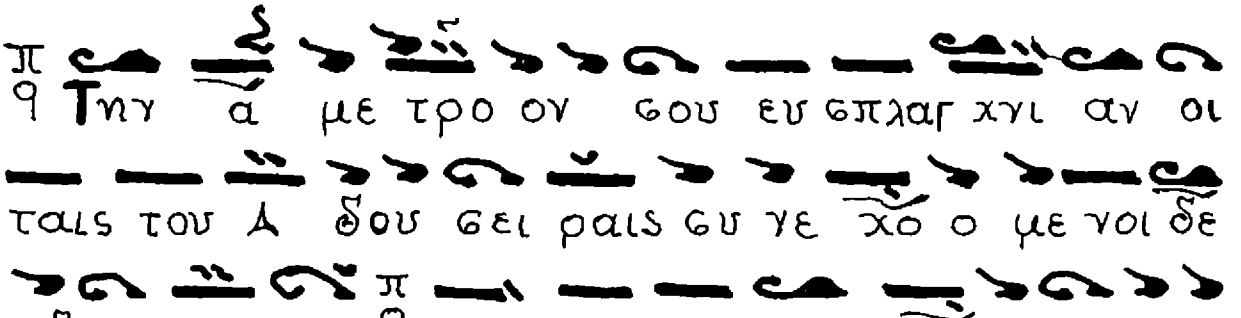
. . . . . Συναπτή μικρά ... καὶ ἡ ἐκφώνησις:
Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος

Ὠδὴ Ε'

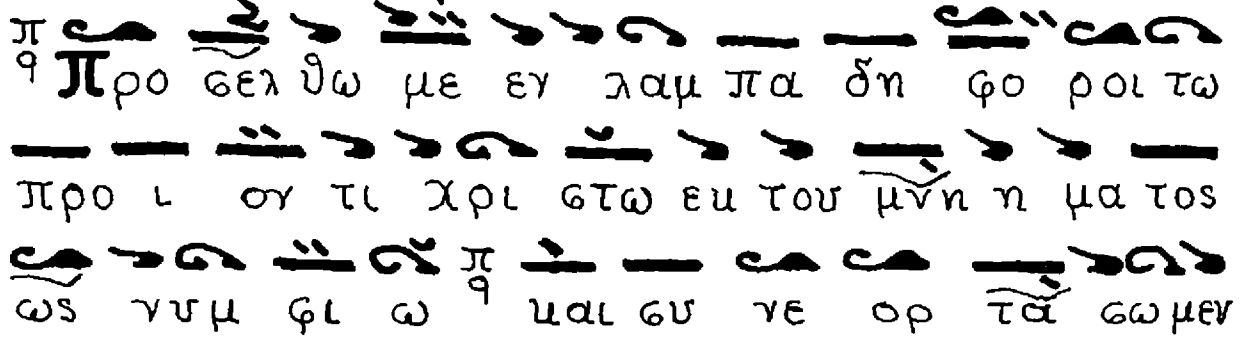

Δε σπο τη ναι Χρι στον ο ψὸ με θα δι ναι
ο συ γης η λι ον δ πα σι ζω ην α να
α τε ελ λο ον τα.

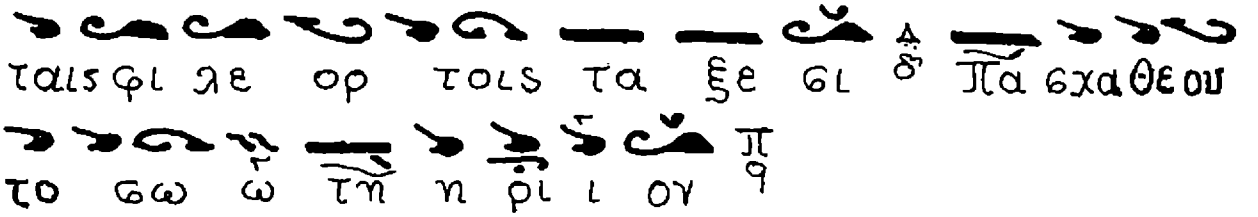

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

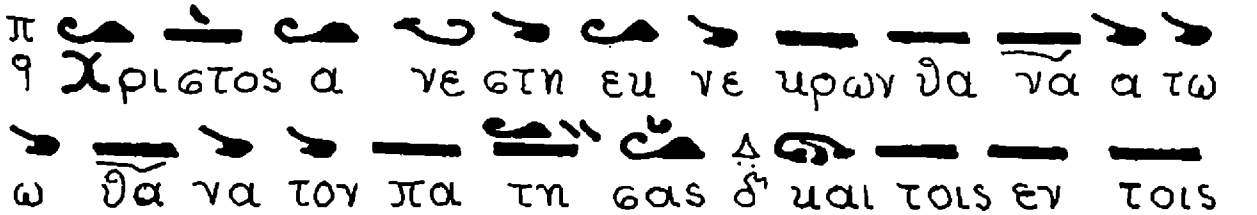

Την α με τρο ον σου ευ σπλαγ χνι αν οι
ταις του Α δου σει ραις συ γε χο ο με νοι δε
δορ μο τες προς το φως η πεί γον το α
γαλ λο με νω πο σι δ πα σχα ιρο τουντες αι
αι ω ω νι ι ον

Δο ξα πα τρι
Και νυν και α ει...

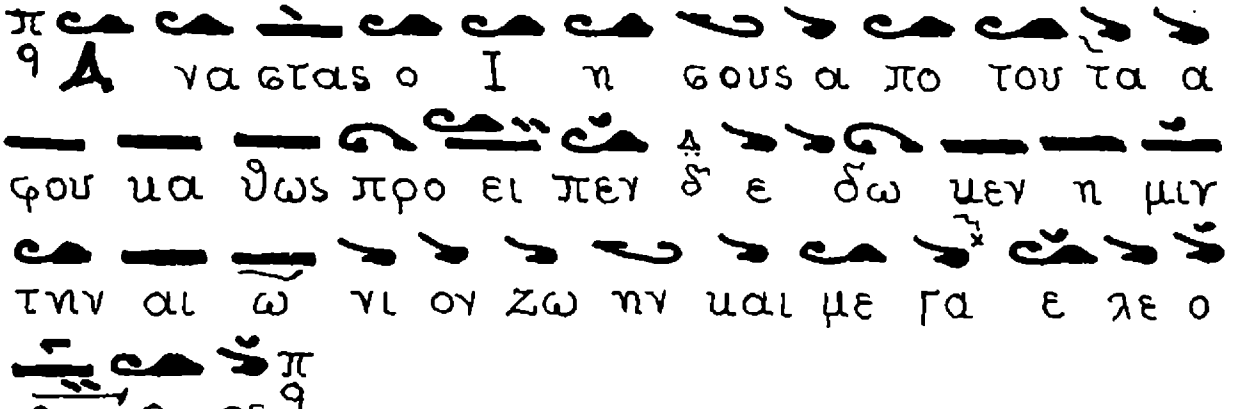

Προ σελ θω με εν λαμ πα δη φο ροι τω
προ ι ον τι χρι στω ευ του μνη η μα τος
ως νυμ φι ω και συ νε ορ τα σω μεν

ΚΥΡΙΑΚΗ

ἐκ τρίτου.

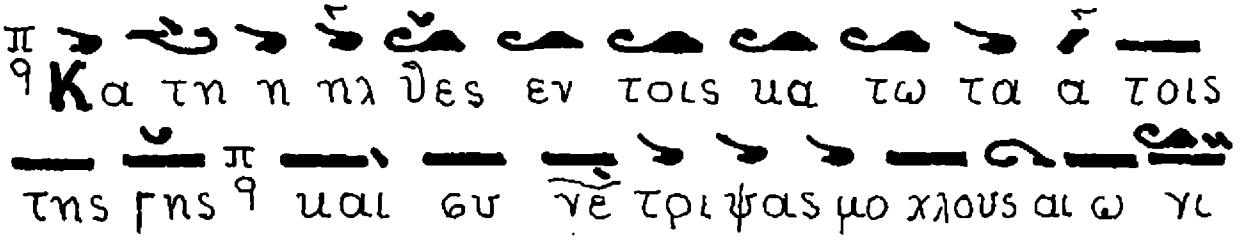

. . . . . Συναπτὴ μικρά

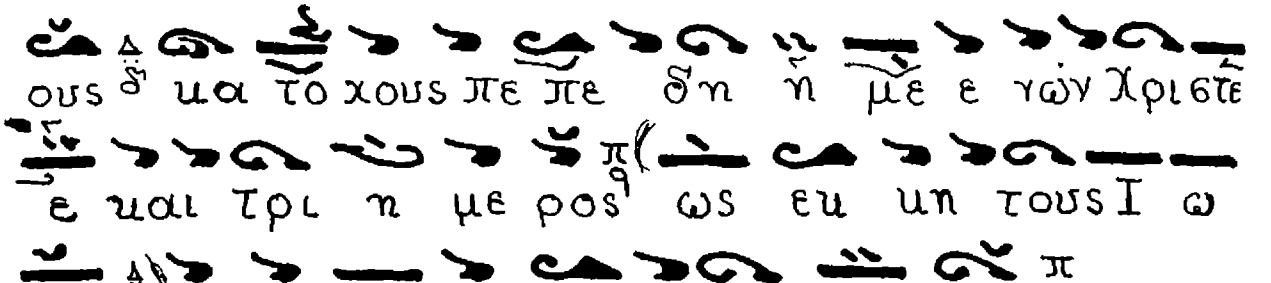
καὶ ἡ ἐκφώνησις

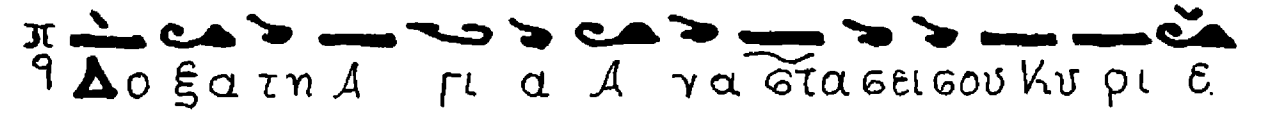
..ὅτι ἥγιασται...

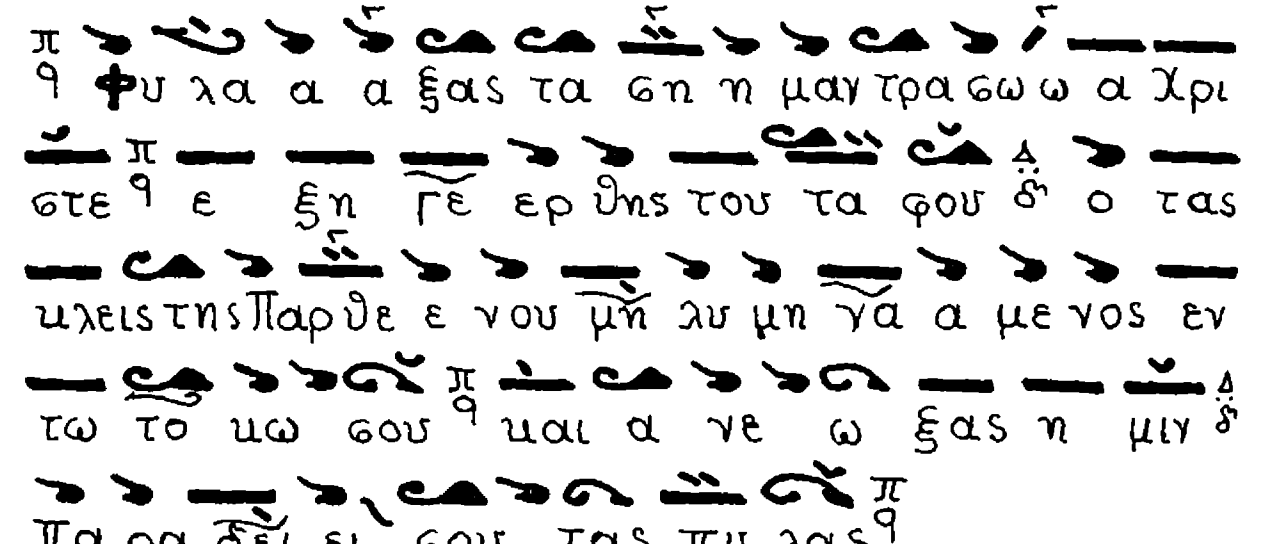
Ὠδὴ Στ'

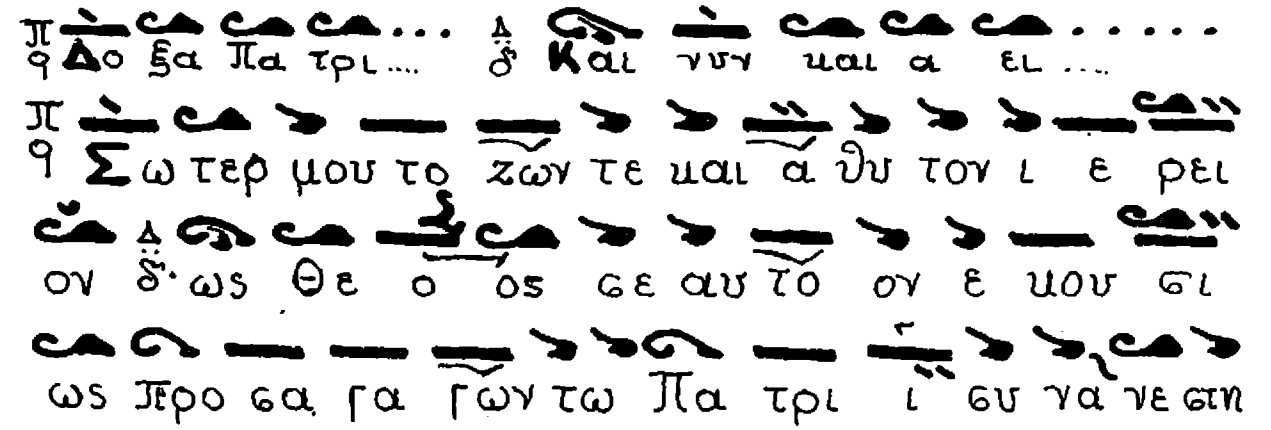

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

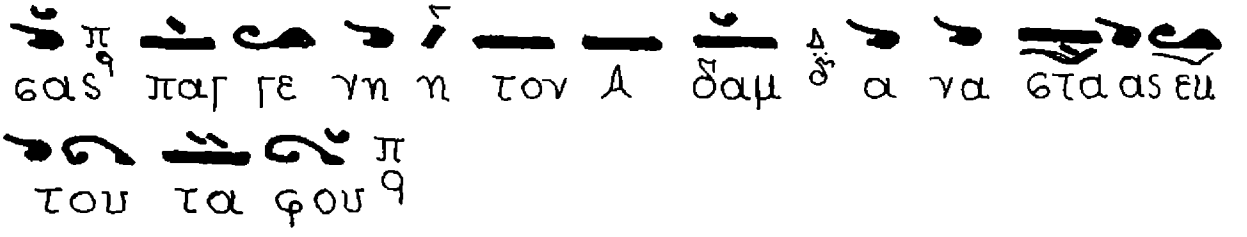

ους δι μα το χους πε πε δη η με ε ναν χρι στε
ε μαι τρι η με ρος ως ευ μη τους Ι ω
νας δι ε ξα νε ε στης του τα φου.

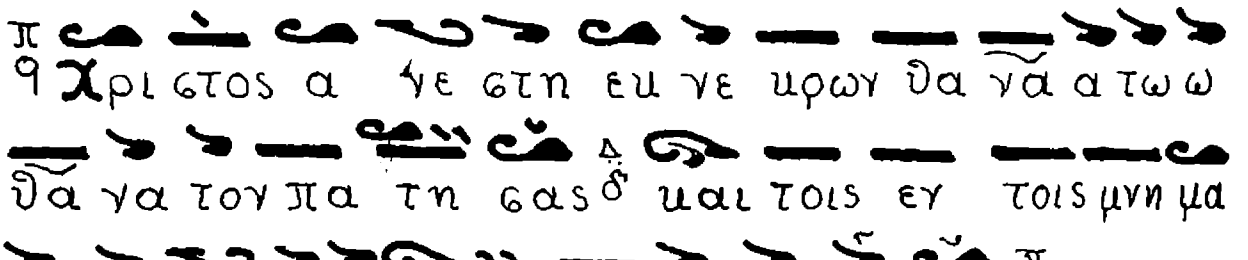

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

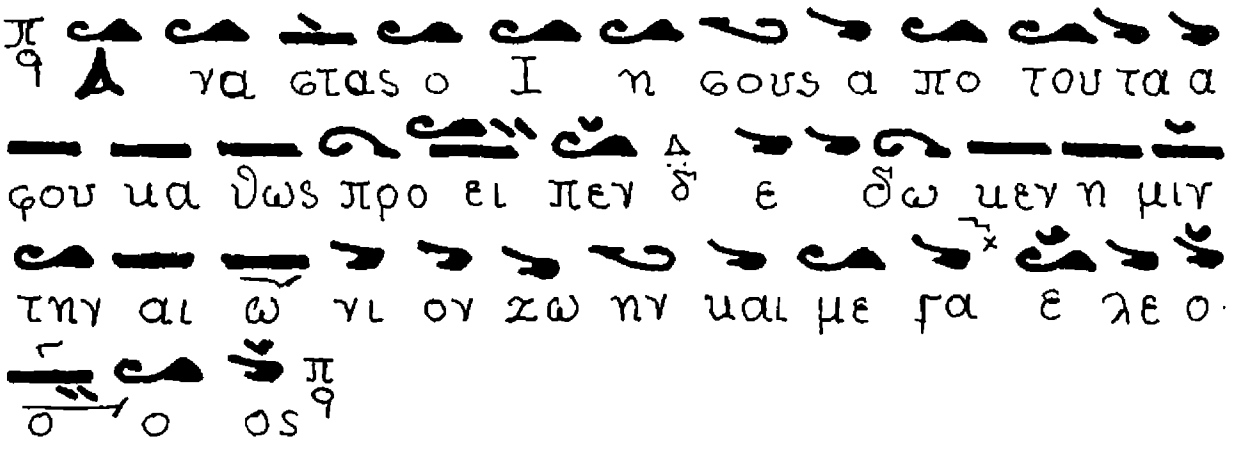

φυ λα α α ξας τα ση η μαν τρα σω ω α χρι
στε ε ξη γε ερ θης του τα φου δι ο τας
υλεις της Παρ θε ε νου μη λυ μη να α με νος εν
τω το μω σου μαι α νε ω ξας η μιν δι
Πα ρα δεί ει σου τας πυ λας.

Δο ξα Πα τρι.... δι Και νυν μαι α ει ....
Σω τερ μου το ζων τε μαι α θυ τον ι ε ρει
ον δι· ως Θε ο ος σε αυ τό ον ε μου σι
ως προ σα γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη

ΚΥΡΙΑΚΗ

..... Συ απτή μιμρά

.... καί ἡ Ἐυφώνησις:

...Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς

καί ὁ Ἀναγνώστης

Κοντάκιον — Οἶκος

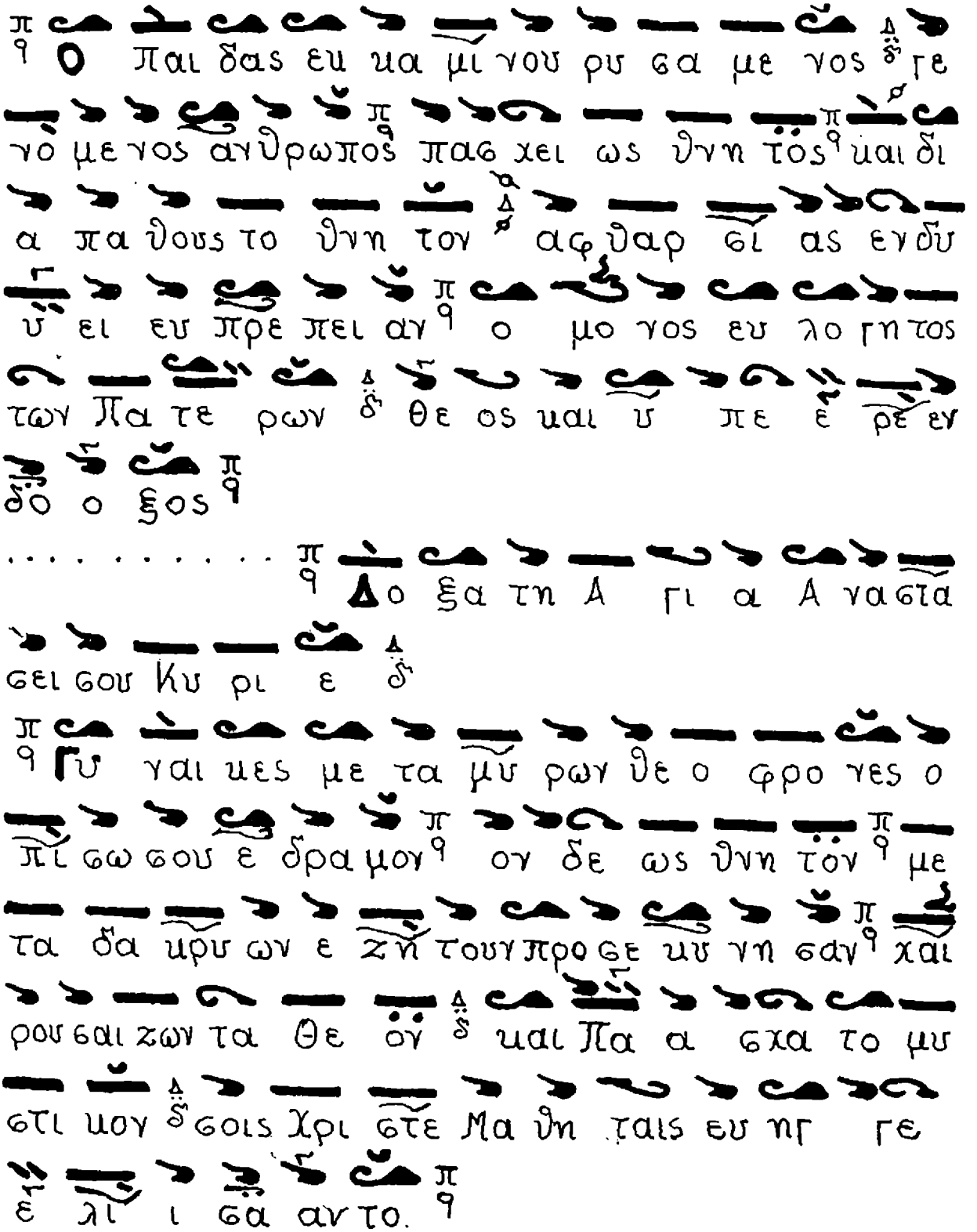
Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί Πάσχα.

καί εὐθύς: Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι ...γ'

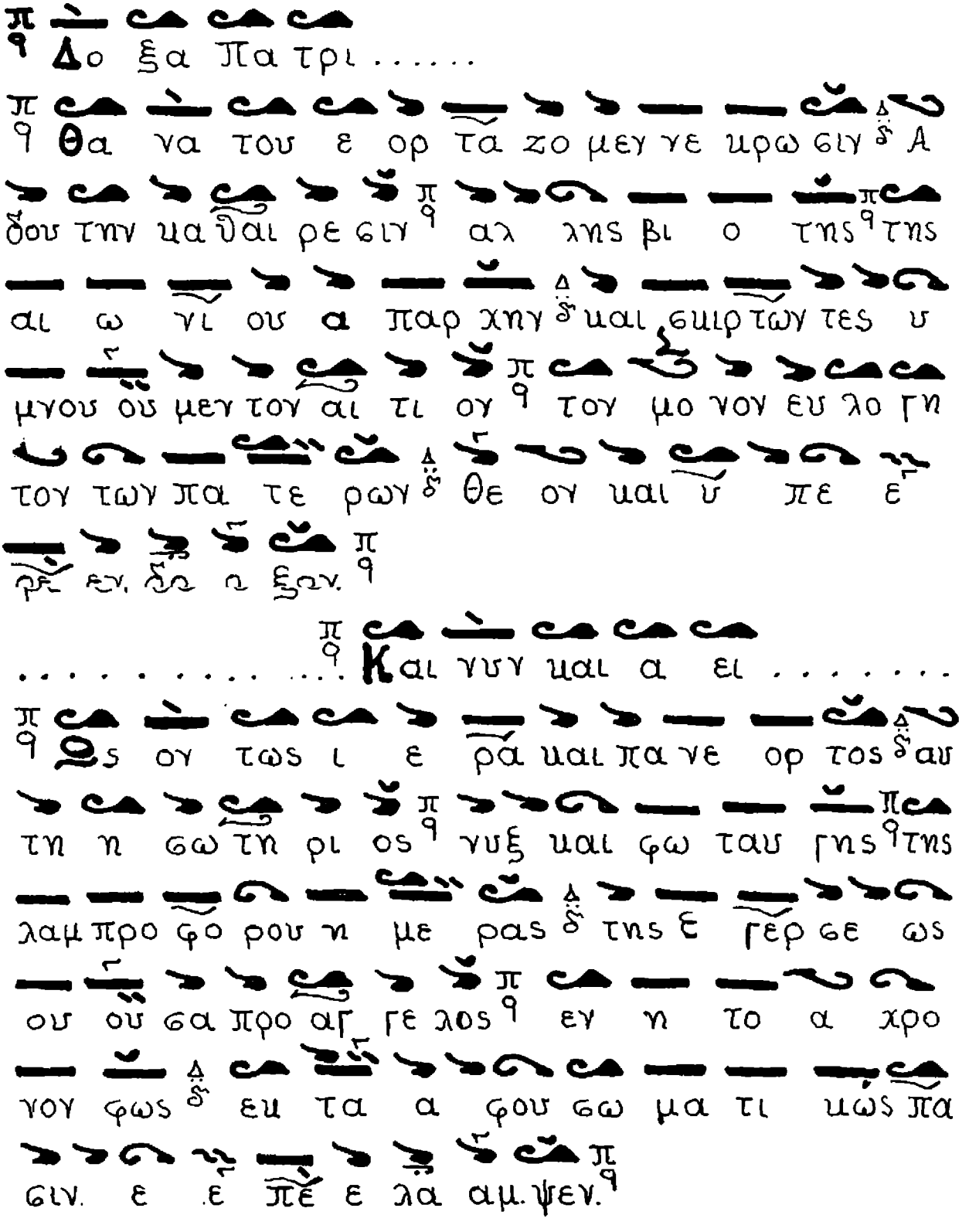
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπό τοῦ τάφου.. γ'

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ᾠδὴ Ζ'

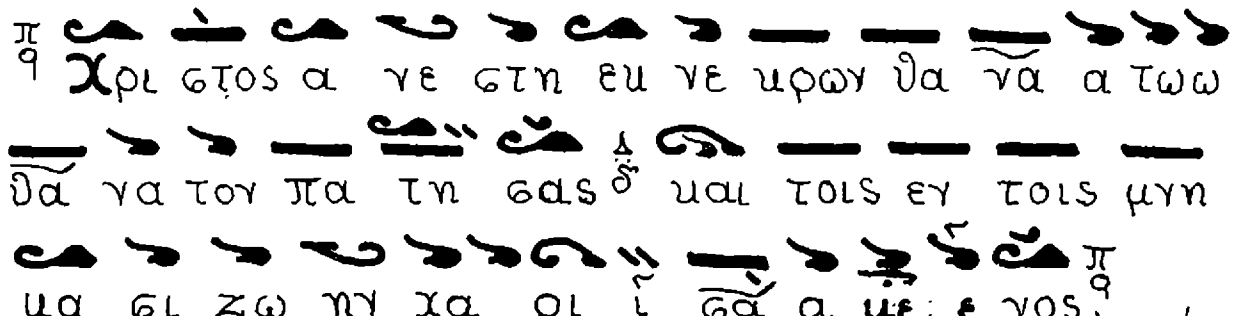

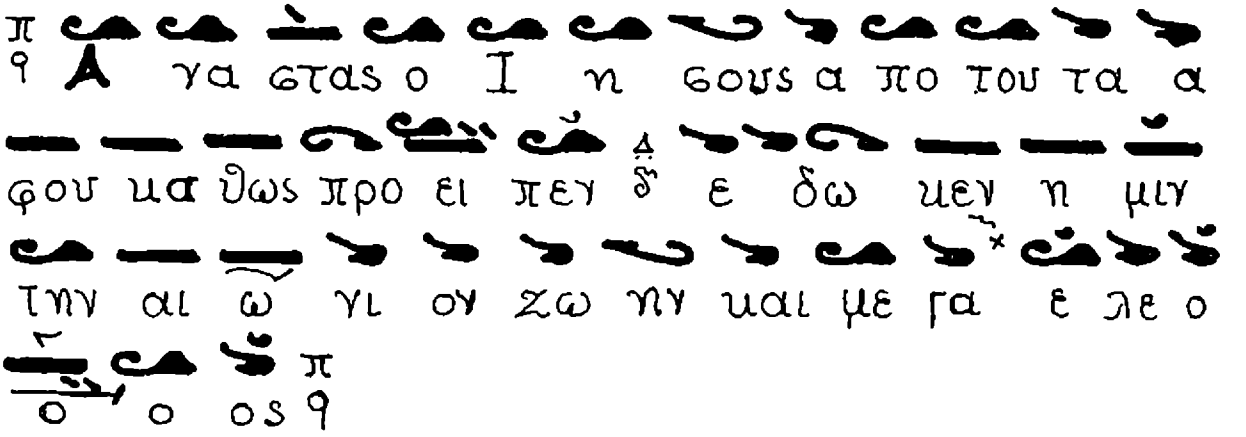
ΚΥΡΙΑΚΗ

μαί τό: Χριστός ἀνέστη...

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

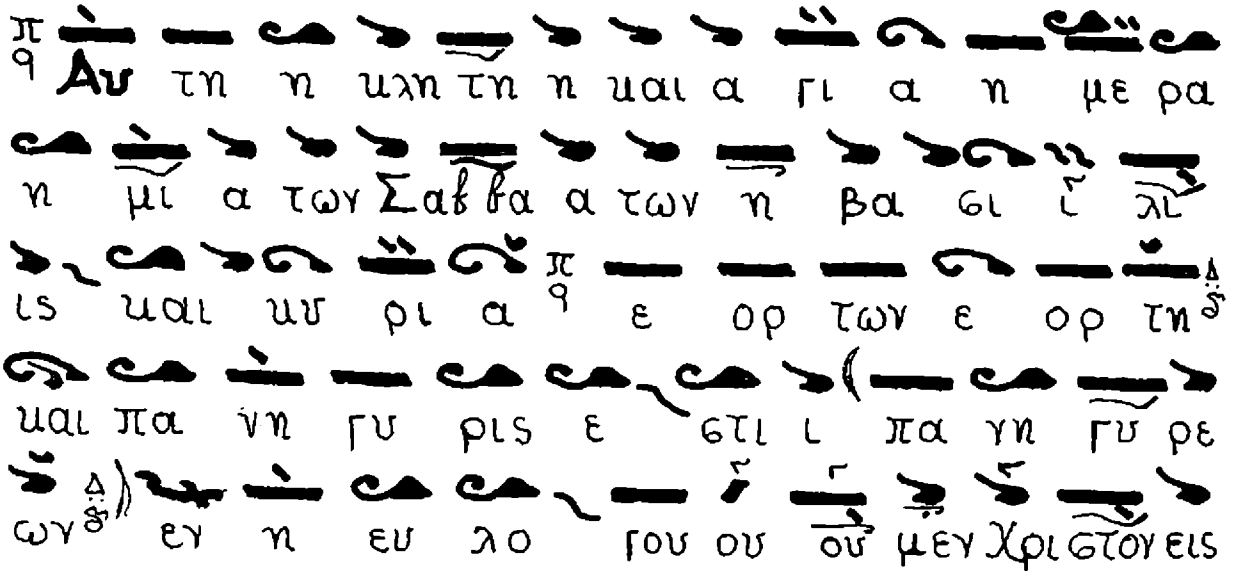

.....Συναπτή μικρά

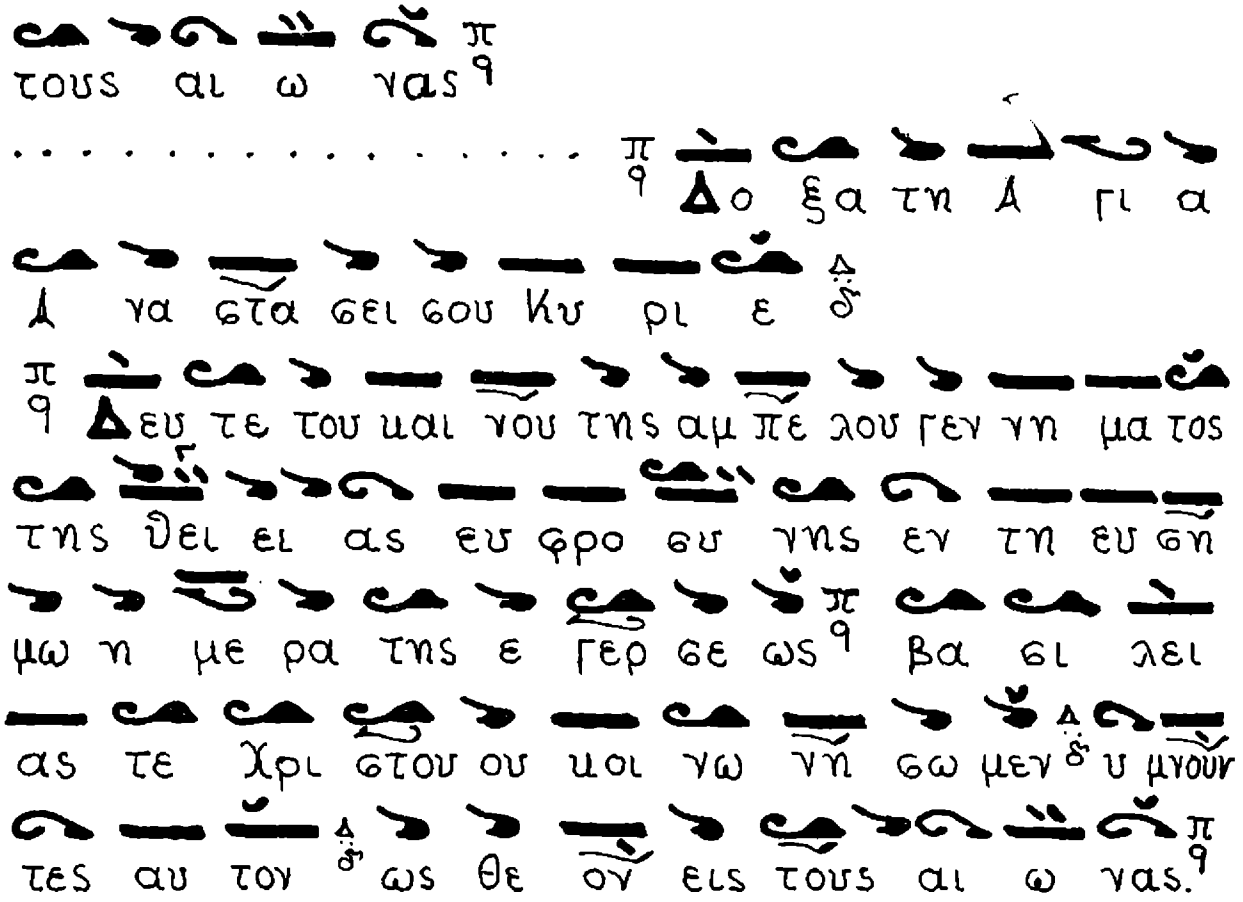
..... καί ἡ ἐκφώνησις:

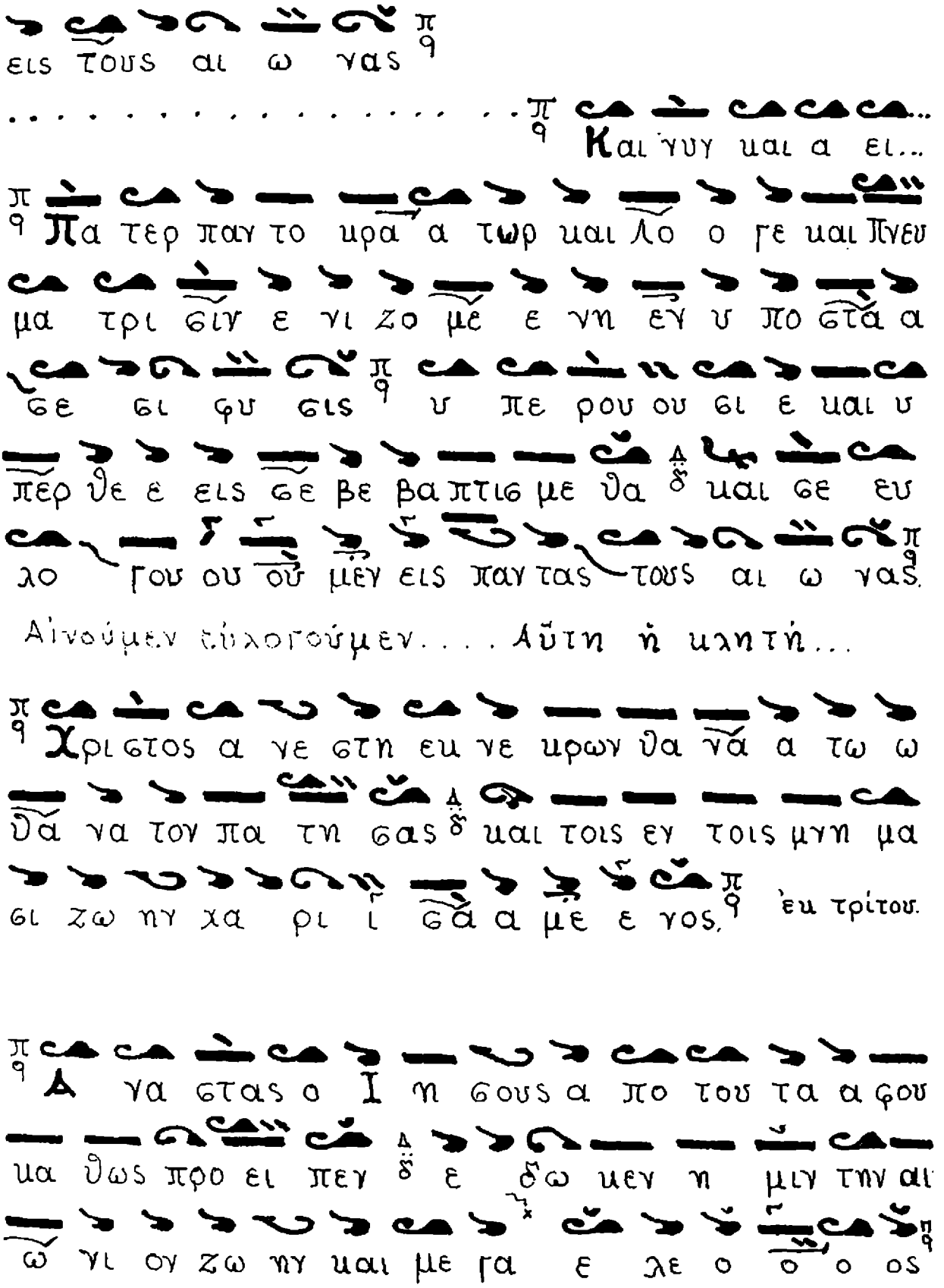
Εἴη τό κράτος..

Ὠδὴ Η'

ΚΥΡΙΑΚΗ

τους αι ω νας
Δο ξα τη Α γι α
Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Δευ τε του αι νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ σε
μω νη με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει
ας τε χρι στου ου μοι νω νη σω μεν υ μνουν
τες αυ τον ως θε ον εις τους αι ω νας.
Ευ λο γου μεν... υμαι Α γι ον Πνευ μα τον Κυ ριον
Α ρον υυ υ υλω τους οφ θαλ μους σου Σι ων υαι
ι δε ι δου γαρ η υα σι ι σοι θε ο φεγ
γει εις ως φω στη ρες ευ δυ σμων υαι βορ ρα
υαι θα λα σσης υαι ε ω ω ας τα τε
υνα σου εν σοι ευ λο γου ου συν τα χρι στον

εις τους αι ω νας
Και νυν και α ει...
Πα τερ παν το κρα α τωρ και Λο ο γε και Πνευ
μα τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στά α
σε σι φυ σις υ πε ρου ου σι ε και υ
περ θε ε εις σε βε βα πτισ με θα και σε ευ
λο γου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας.
Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν.... Λῦτη ἡ υλητή...
Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα νά α τω ω
θά να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα
σι ζω ην χα ρι σά α με ε νος. ἐκ τρίτου.
Α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου
κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ος ος

ΚΥΡΙΑΚΗ

22.

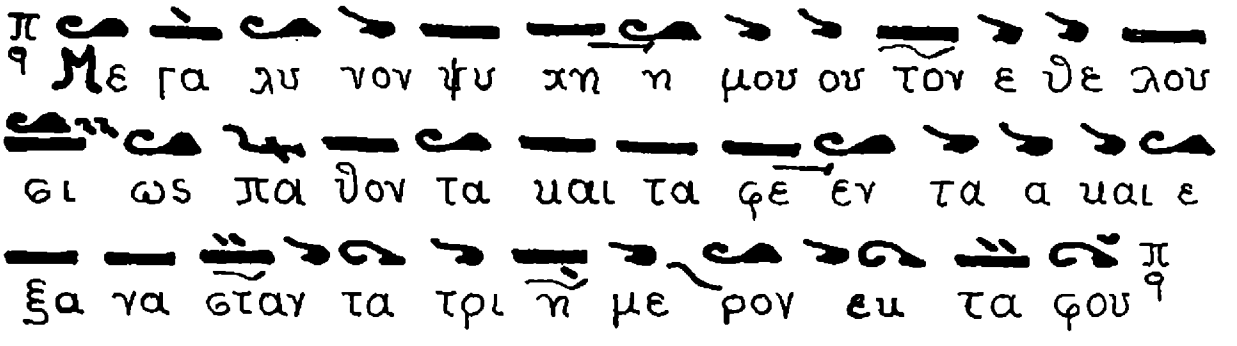
Συναπτή μικρά .... Ἐκφώνησις: Ὅτι ἠυλόγηται.....

καὶ ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός.....

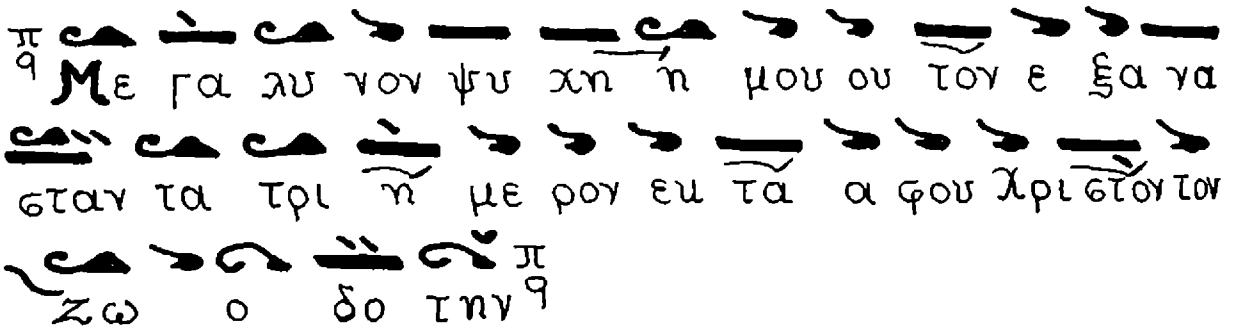
εἶτα ψάλλεται ἤχ...

Θ' Ὠδή μετά τῶν μεγαλυναρίων

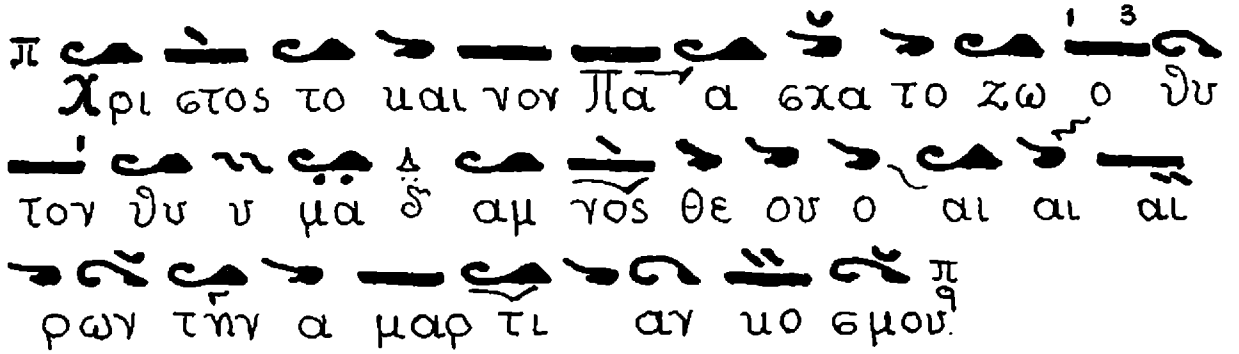

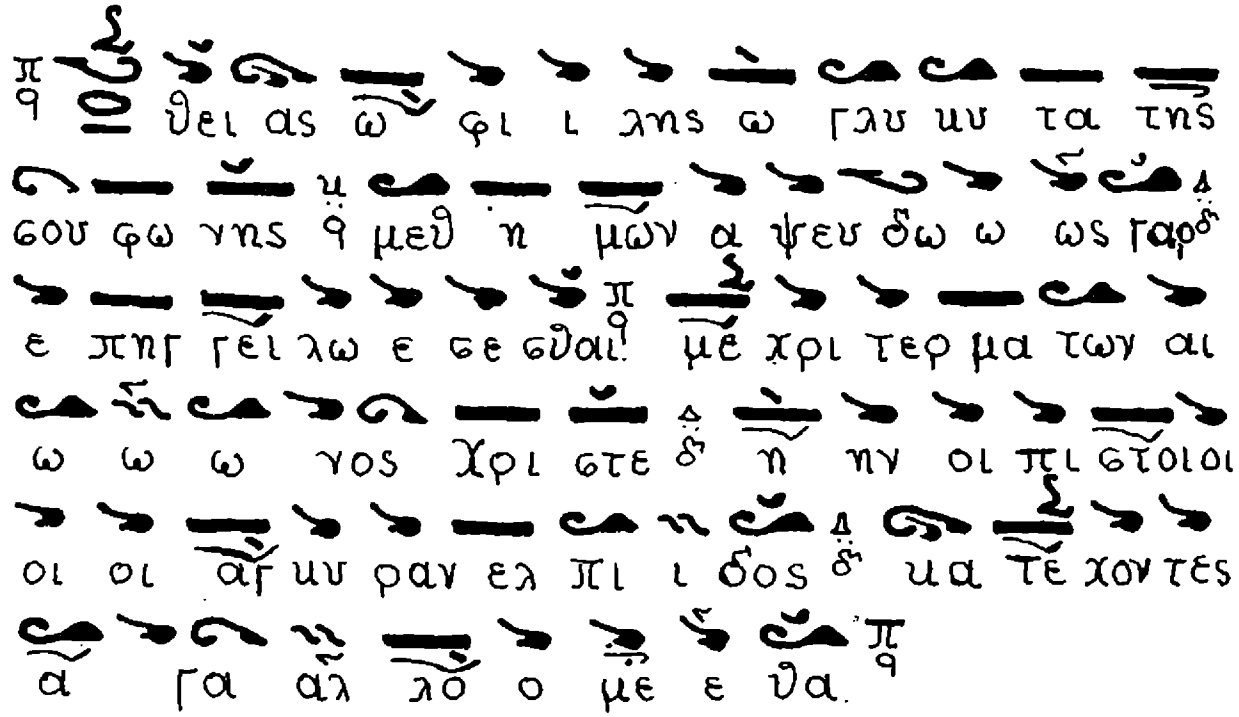
..... Μεγαλυνάριον

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

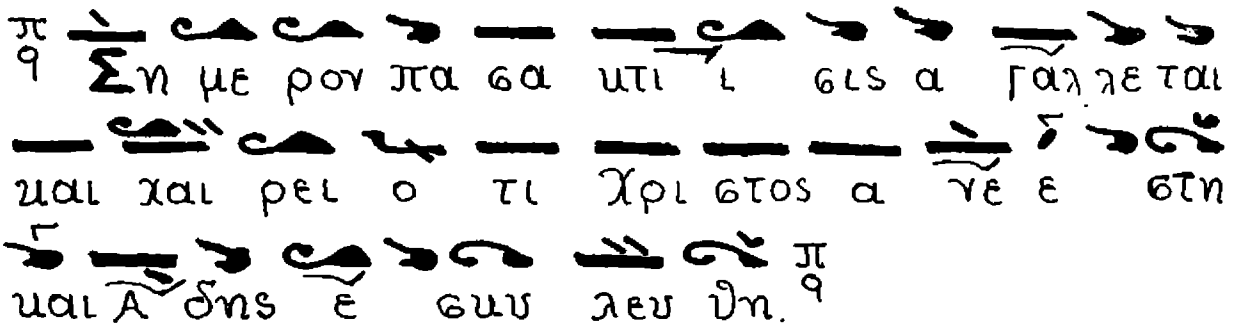
.....Φωτίζου φωτίζου..

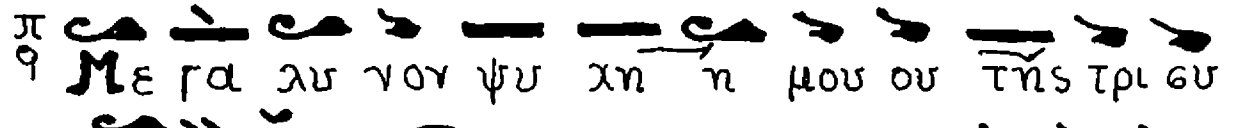
....Μεγαλυνάριον.

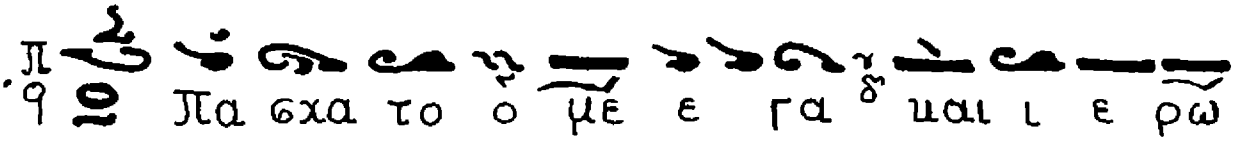
ΚΥΡΙΑΚΗ

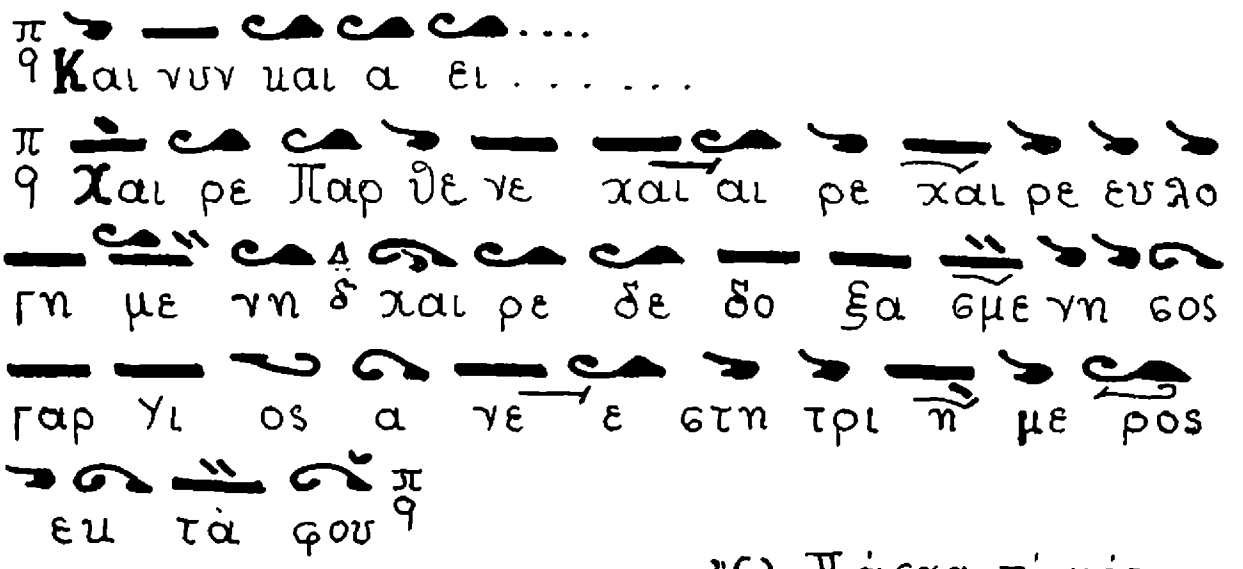

.....ὦ θείας ὦ φιλης

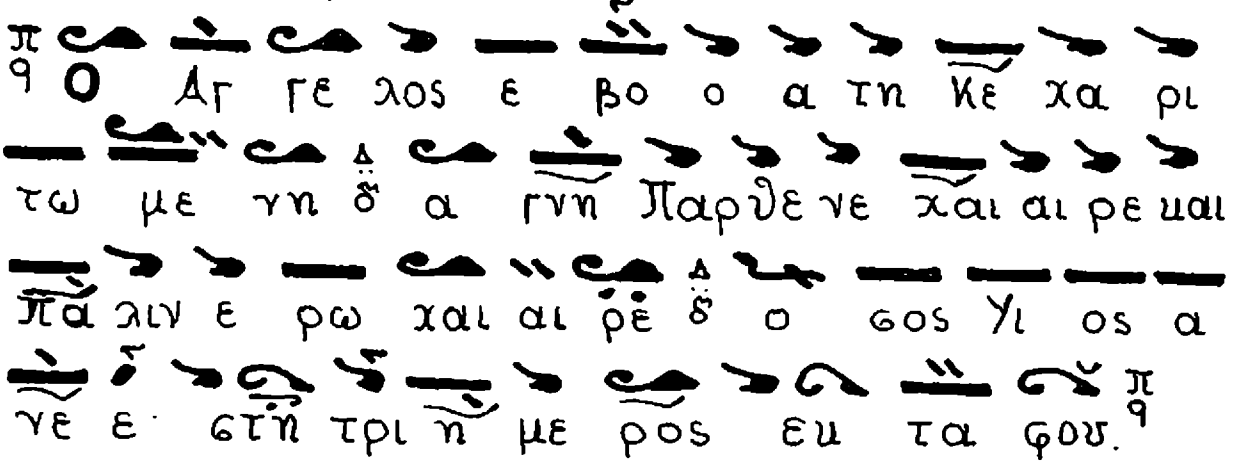

....ὦ Πάσχα τό μέγα...

καί ὁ δεξιός χορός :

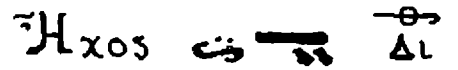

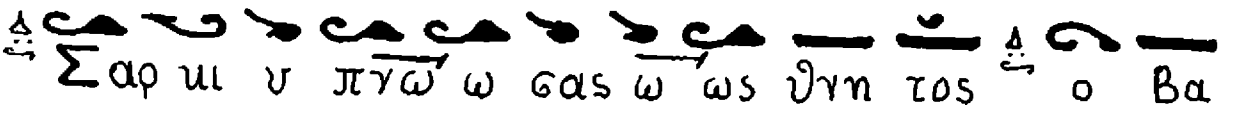
.....καί ἡ Καταβασία..φωτίζου φωτίζου.. «Χριστός Ἀνέστη»...Ἀναστάσιμος Ἦχος α΄ σελίς 22.

Συναπτή μικρά ....

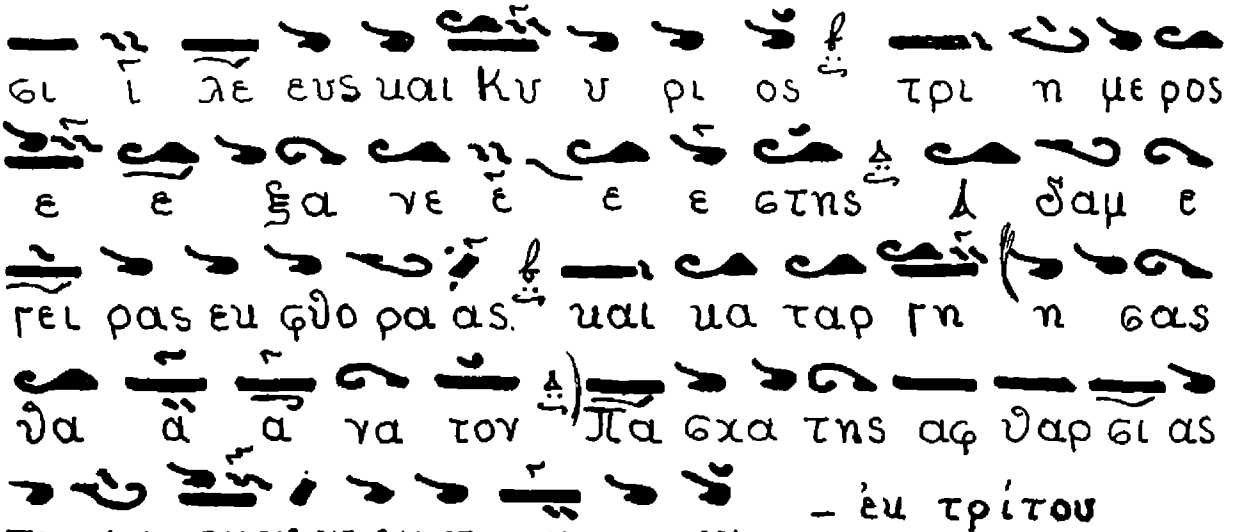
καί ἡ ἐκφώνησις....Ὅτι σέ αἰνοῦσι....

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἦχος

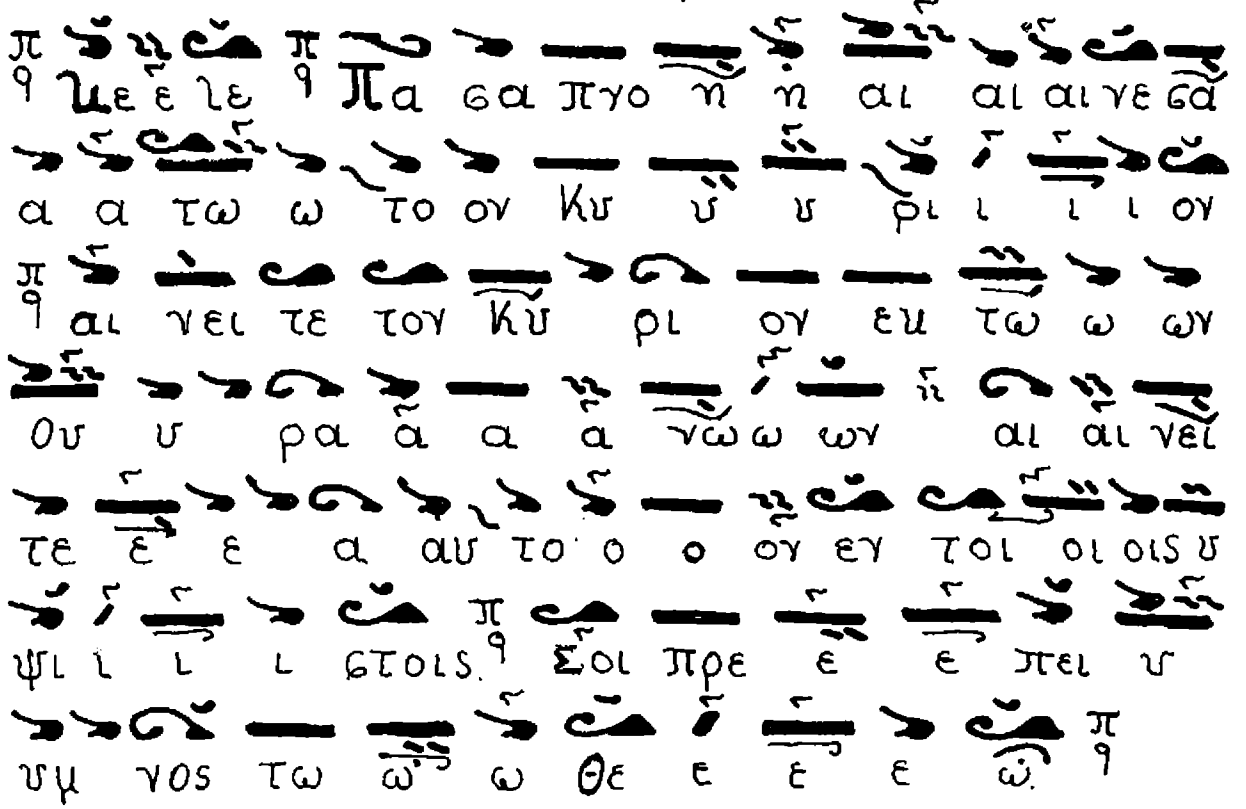

ΚΥΡΙΑΚΗ

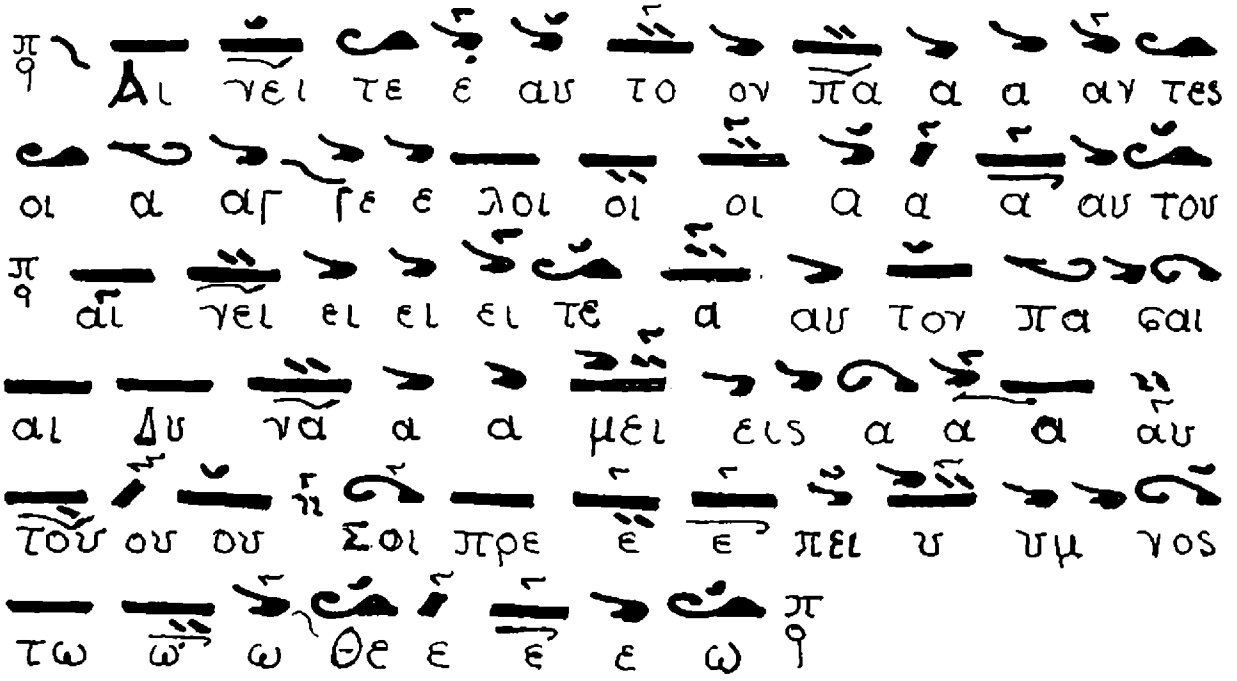
Εἰς τοὺς Αἴνους

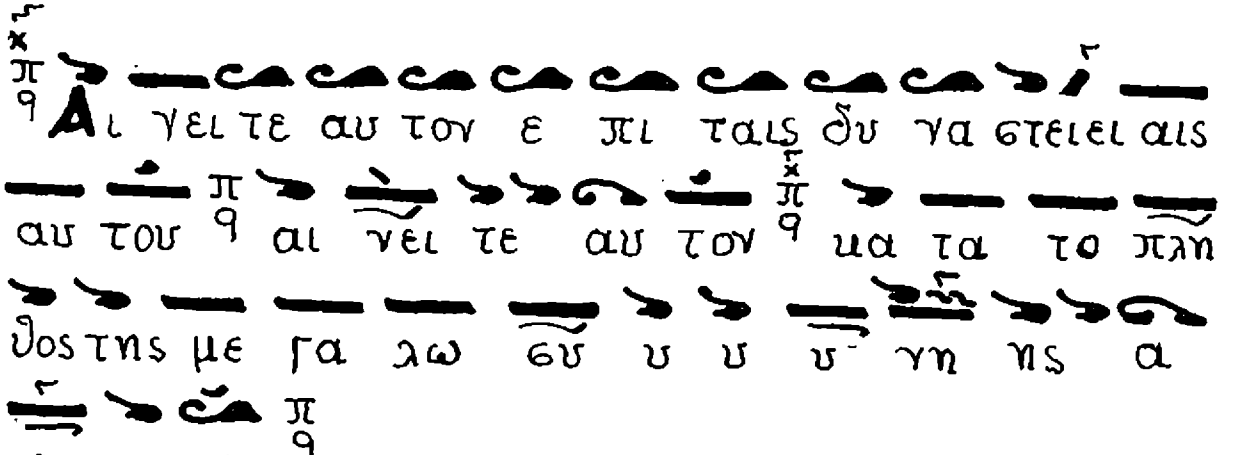
Ἦχος δ' πα.

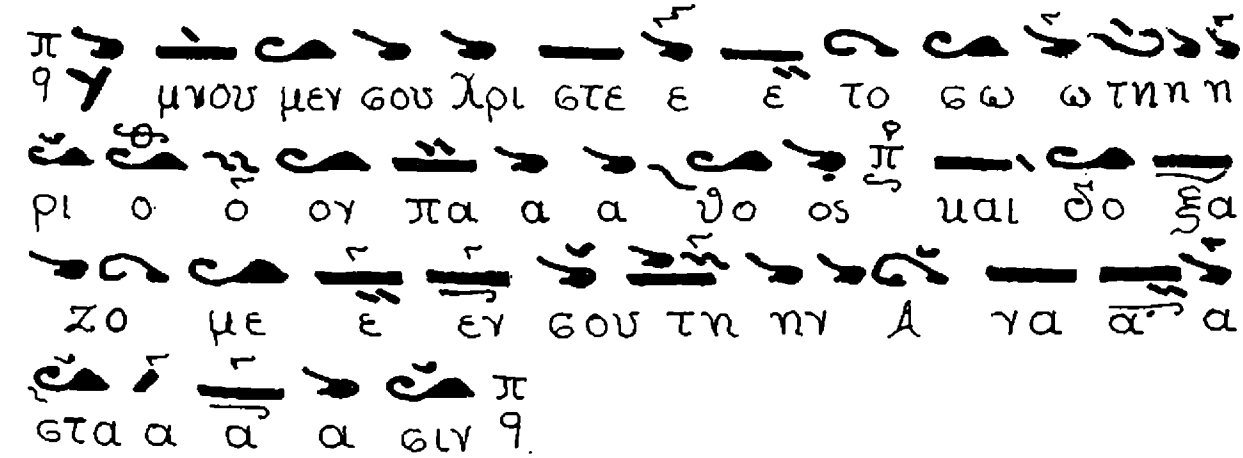

ὁ Β' χορός....

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

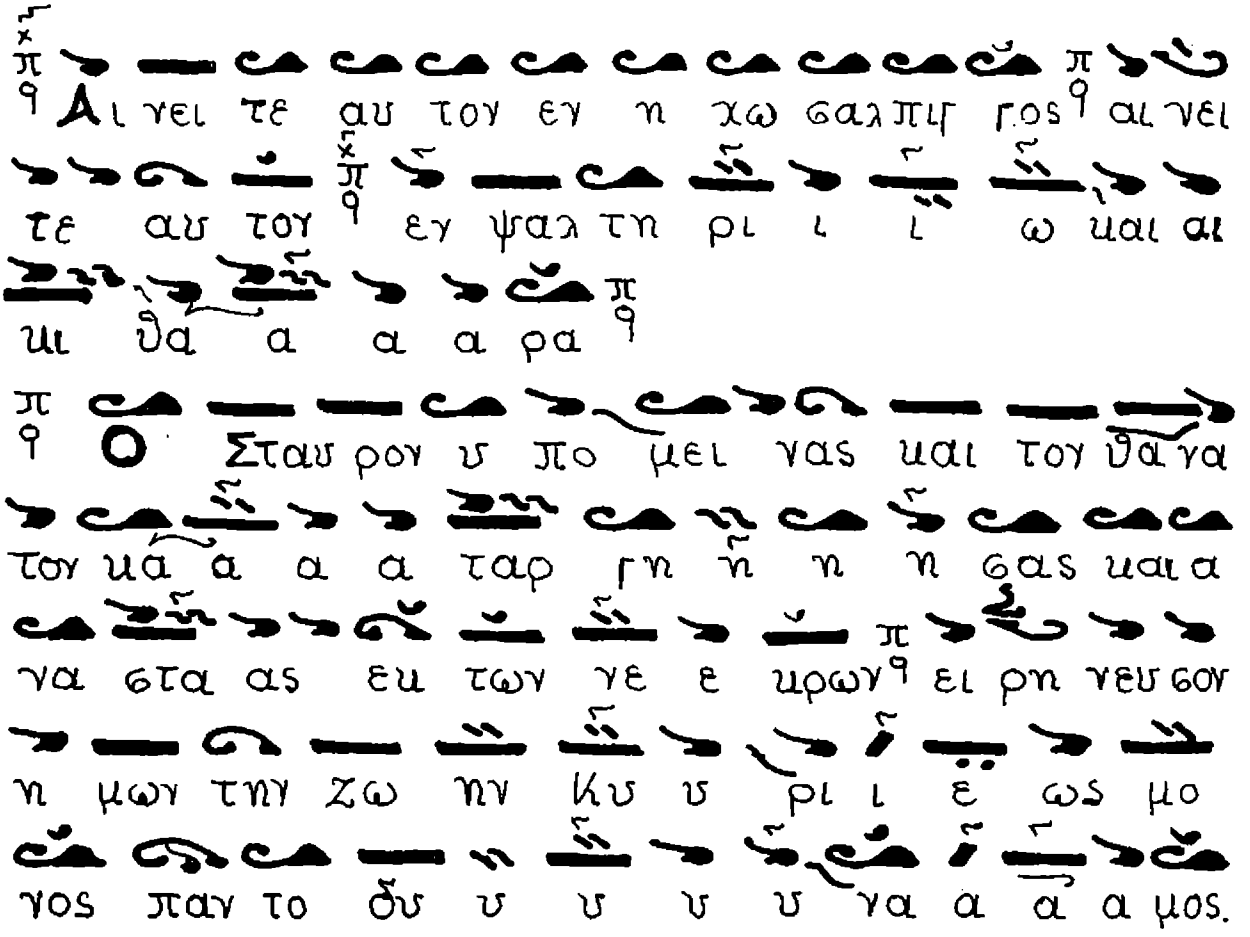

Αι γει τε ε αυ το ον πα α α αγ τες
οι α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του
αι γει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι
αι δυ να α α μει εις α α α αυ
του ου ου σοι πρε ε ε πει υ υμ νος
τω ω ω θε ε ε ε ω

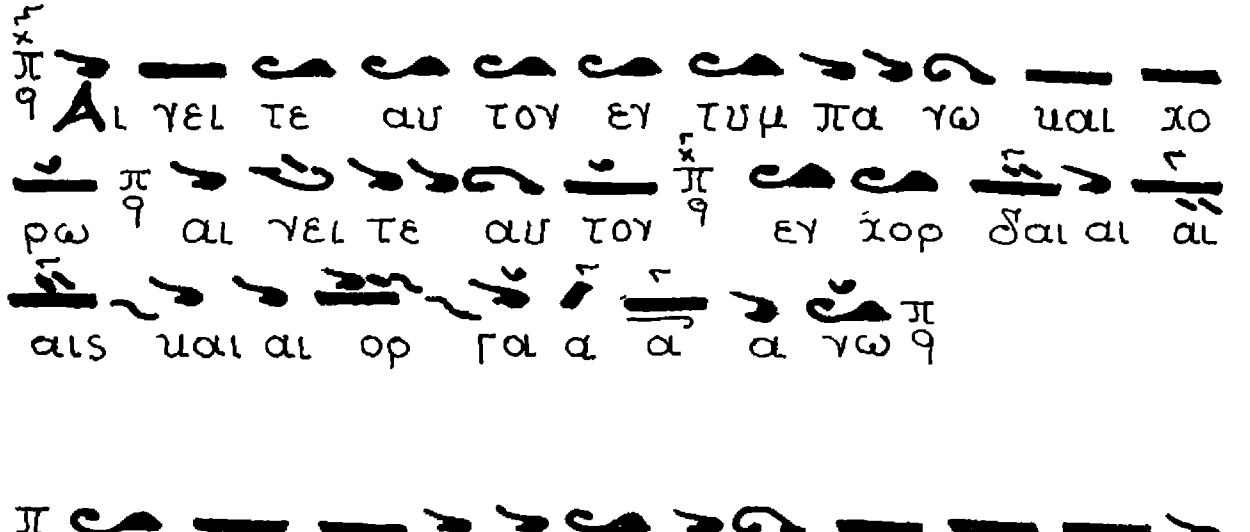

Αι γει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στειει αις
αυ του αι γει τε αυ τον μα τα το πλη
θος της με γα λω συ υ υ υ νη της α
α αυ του.

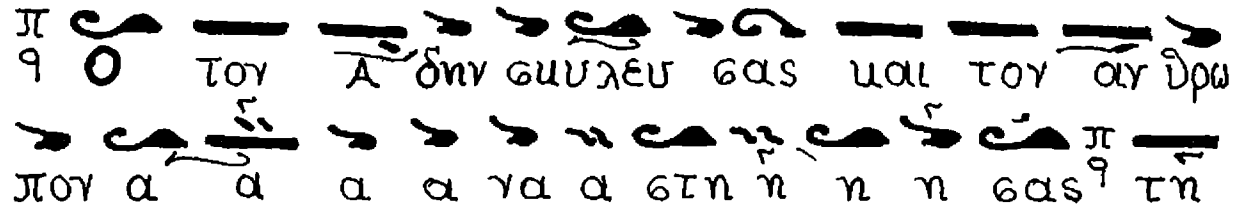

γ μνου μεν σου λρι στε ε ε το σω ωτηη
ρι ο ο ογ πα α α θο ος μαι δο ξα
ζο με ε εν σου τη την Α να α α
στα α α α σιν

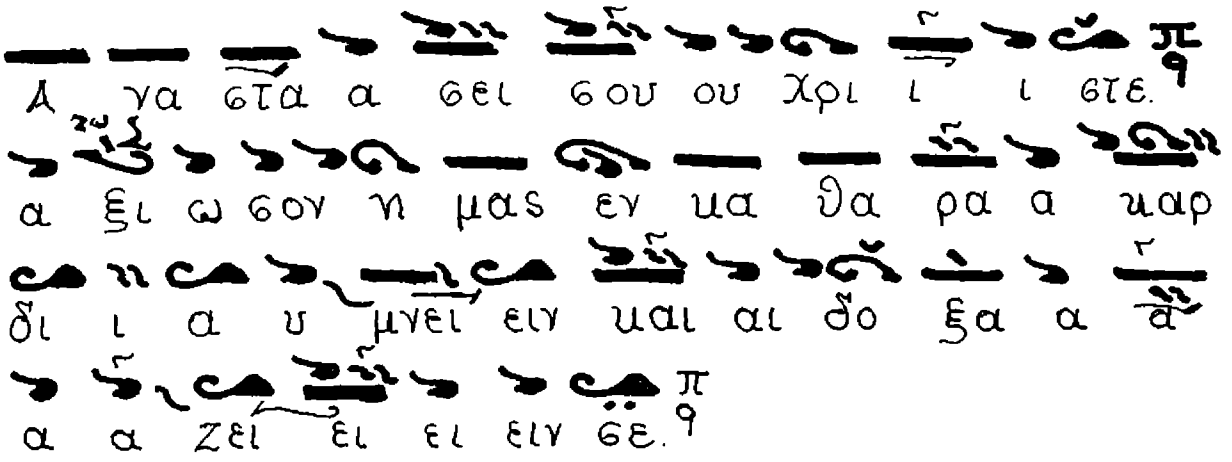
ΚΥΡΙΑΚΗ

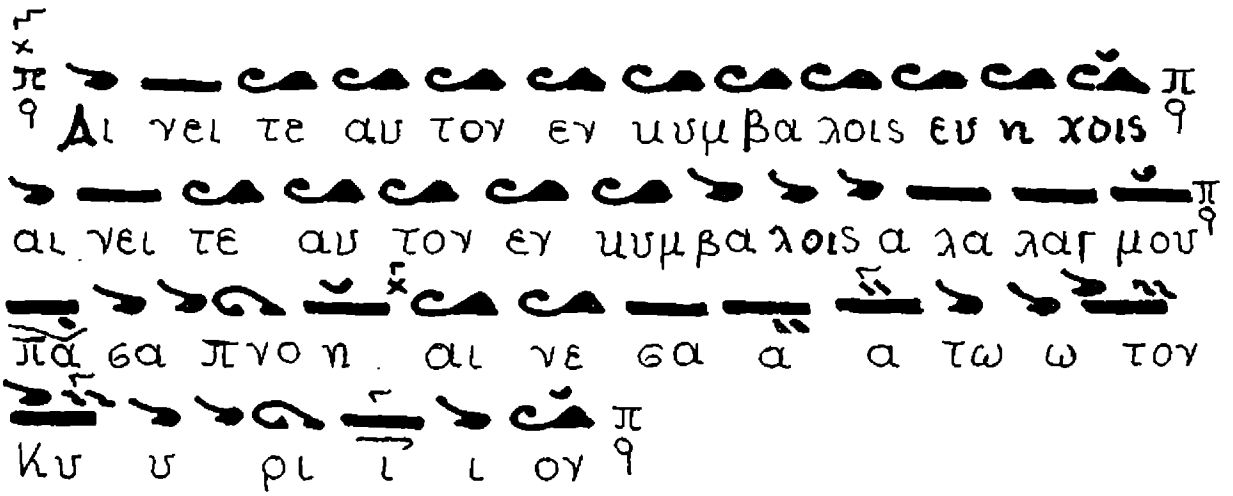
28.

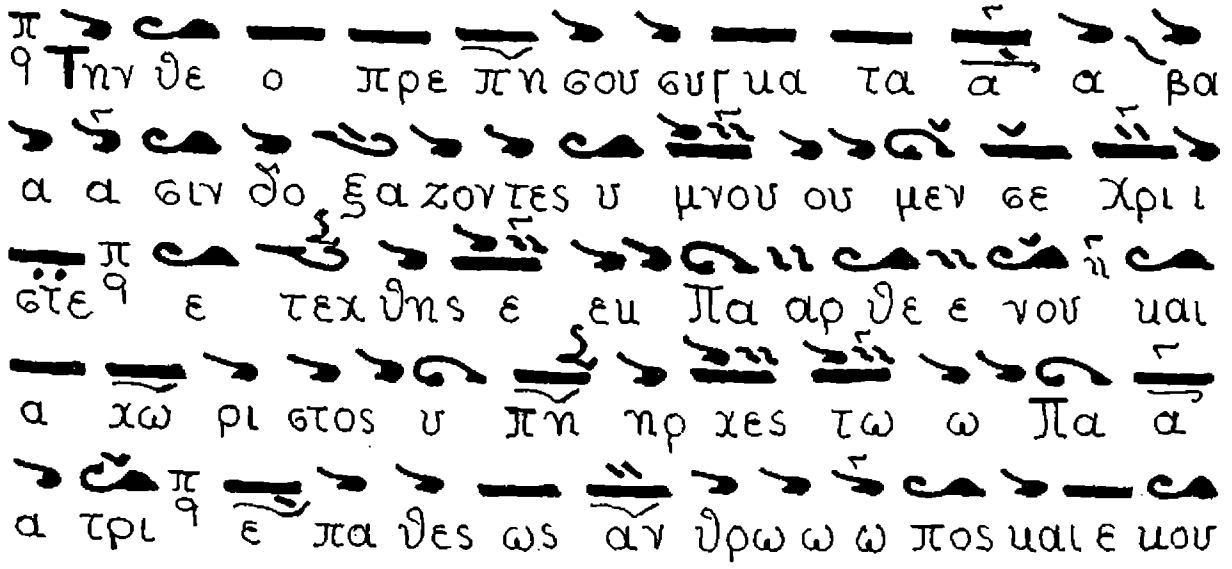

Αι νει τε αυ τον εγ η χω σαλπιγ γος αι νει
τε αυ τον εγ ψαλ τη ρι ι ι ω ναι αι
νι θα α α α ρα
Ο Σταυ ρον υ πο μει νας ναι τον θα να
τον να α α α ταρ γη η η η σας ναι α
να στα ας ευ των νε ε ιρων ει ρη νευ σον
η μων την Ζω ην Κυ υ ρι ι ε ως μο
νος παν το δυ υ υ υ υ να α α α μος.

Αι νει τε αυ τον εγ τυμ πα νω ναι χο
ρω αι νει τε αυ τον εγ χορ δαι αι αι
αις ναι αι ορ γα α α α νω

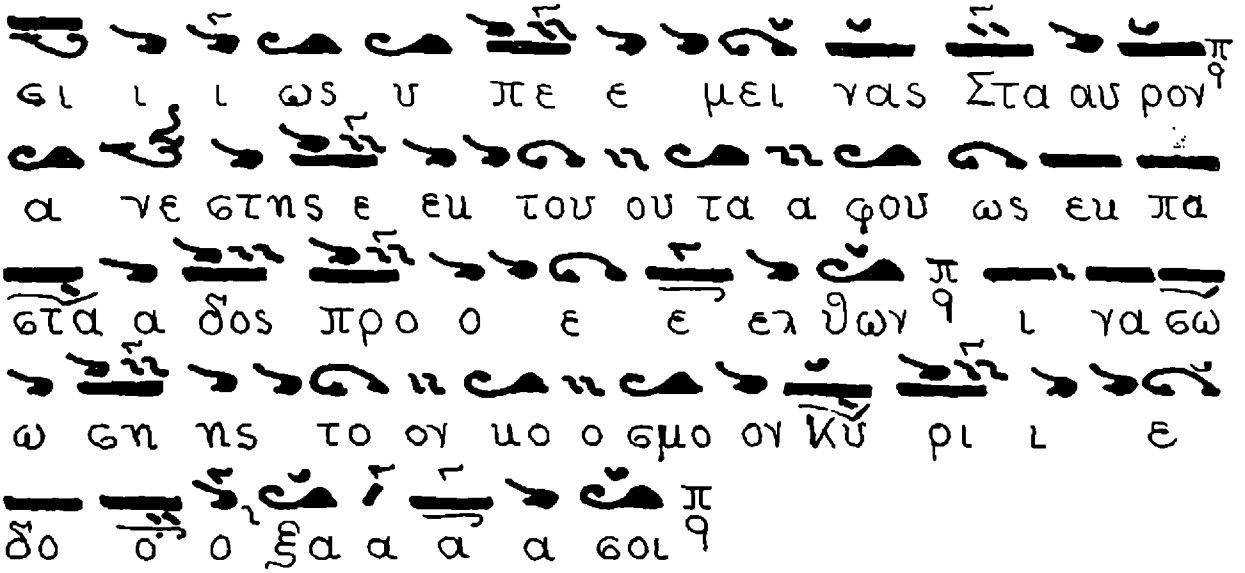

Ο τον Αδην σιυλεύ σας ναι τον αν θρω
πον α α α α να α στη η η η σας τη

Λ να στα α σει σου ου χρι ι ι στε.
α ξι ω σον η μας εν μα θα ρα α μαρ
δι ι α υ μνει ειν μαι αι δο ξα α α
α α ζει ει ει ειν σε.

Αι νει τε αυ τον εν μυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν μυμ βα λοις α λα λαγ μου
πα σα πνο η αι νε σα α α τω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ον

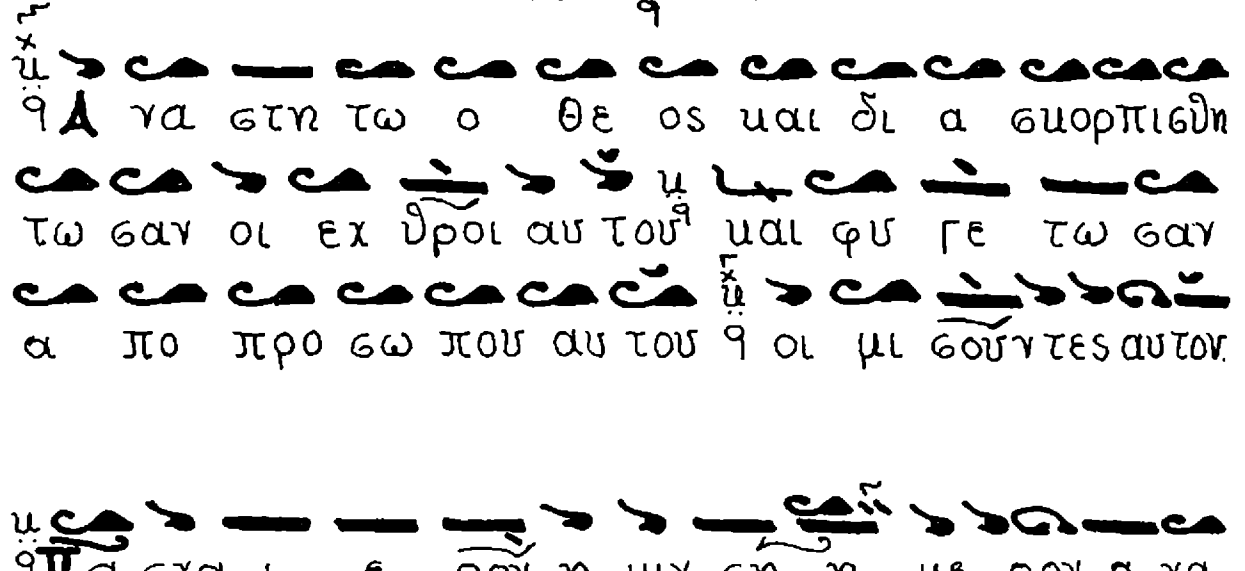

Την θε ο πρε πη σου συγ μα τα α α βα
α α σιν δο ξα ζον τες υ μνου ου μεν σε χρι ι
στε ε τεχ θης ε ευ Πα αρ θε ε νου μαι
α χω ρι στος υ πη πρ χες τω ω Πα α
α τρι ε πα θες ως αν θρω ω ω πος μαι ε μου

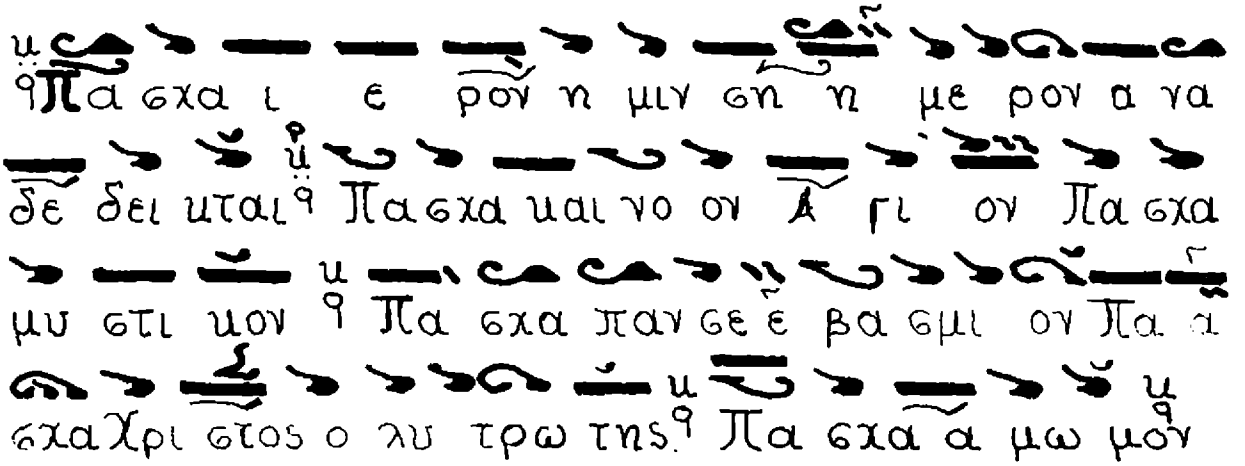
ΚΥΡΙΑΚΗ

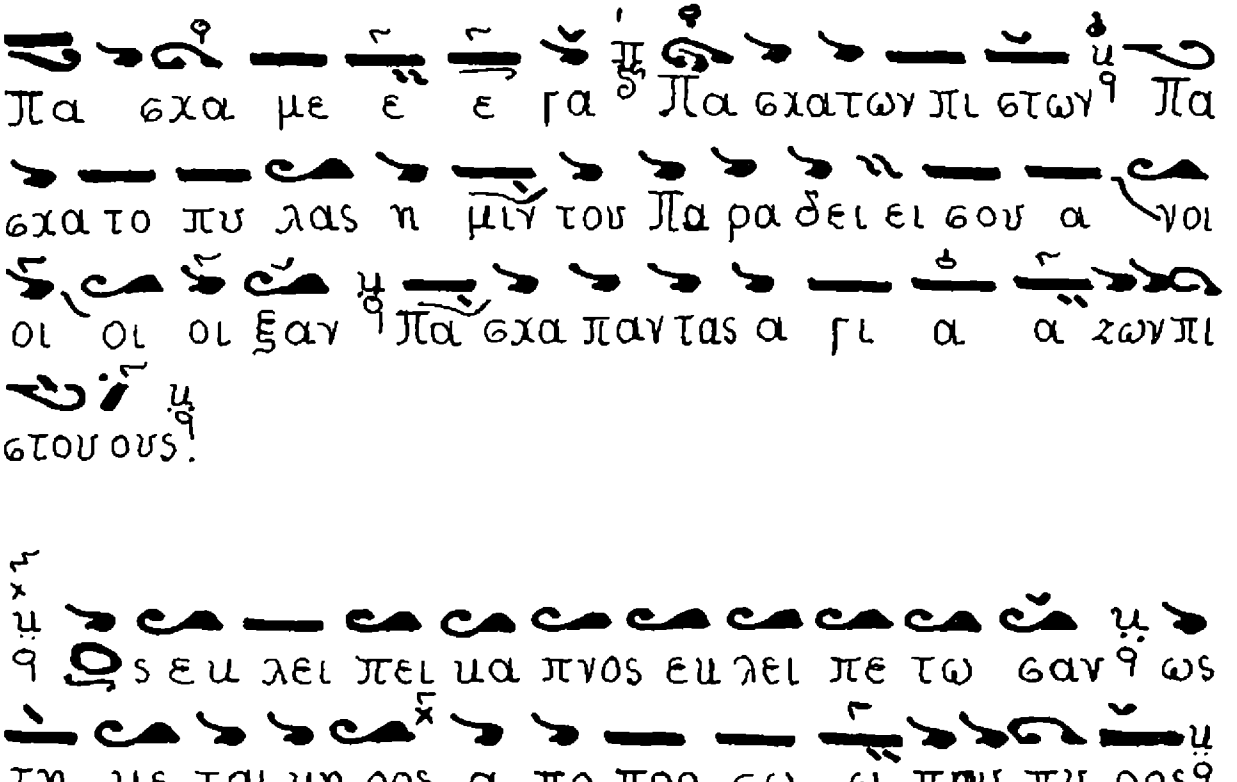

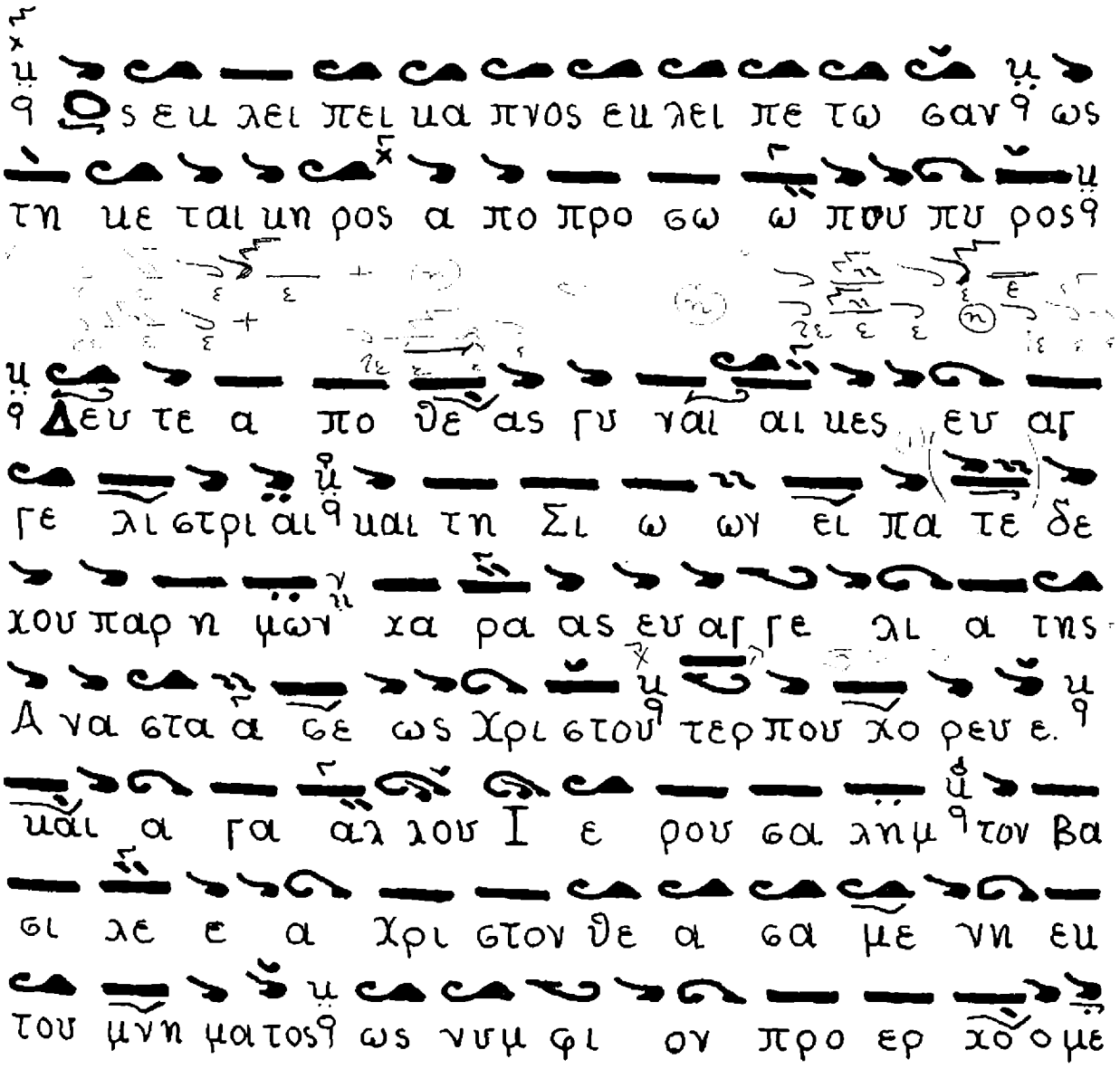
.....Στιχηρά τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πα

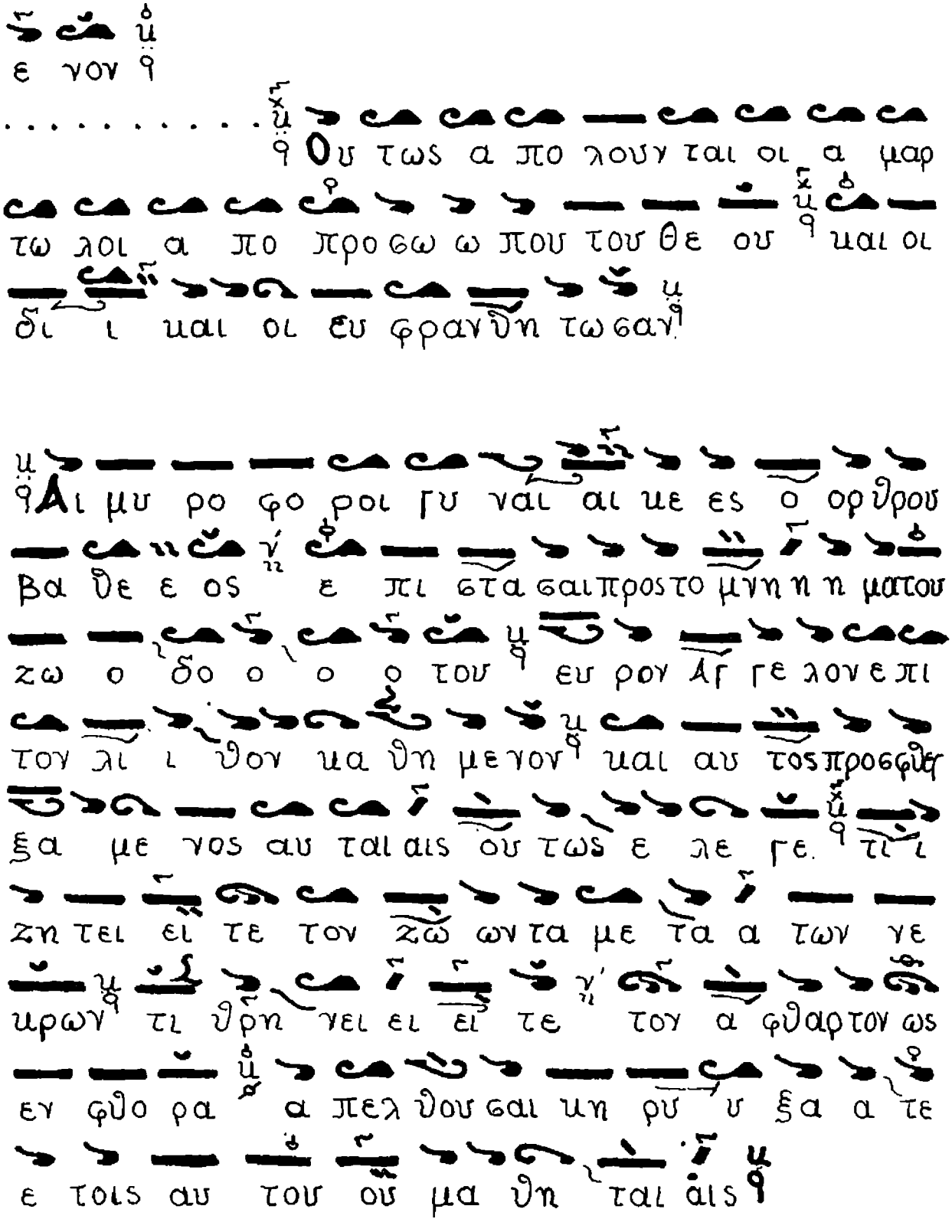

Πα σχα με ε ε γα Πα σχατων πι στων Πα
σχα το πυ λας η μιν του Πα ρα δει ει σου α νοι
οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α γι α α χων πι
στου ους.

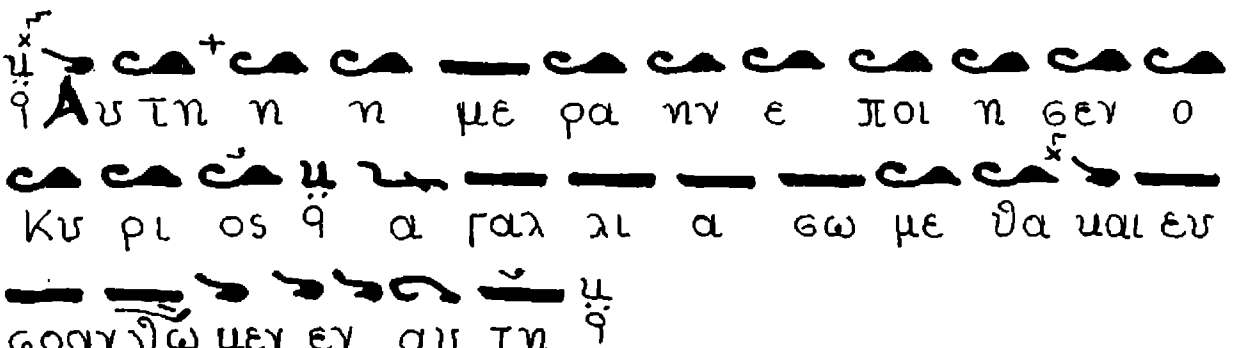

Ως ευ λει πει μα πνος ευ λει πε τω σαν ως
τη με ται μη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος
(1)
Δευ τε α πο θεας γυ ναι αι μες ευ αγ
γε λι στρι αι μαι τη Σι ω ων ει πα τε δε
χου παρ η μων χα ρα ας ευ αγ γε λι α της
Α να στα α σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε.
μαι α γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον βα
σι λε ε α Χρι στον θε α σα με νη ευ
του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ χο με

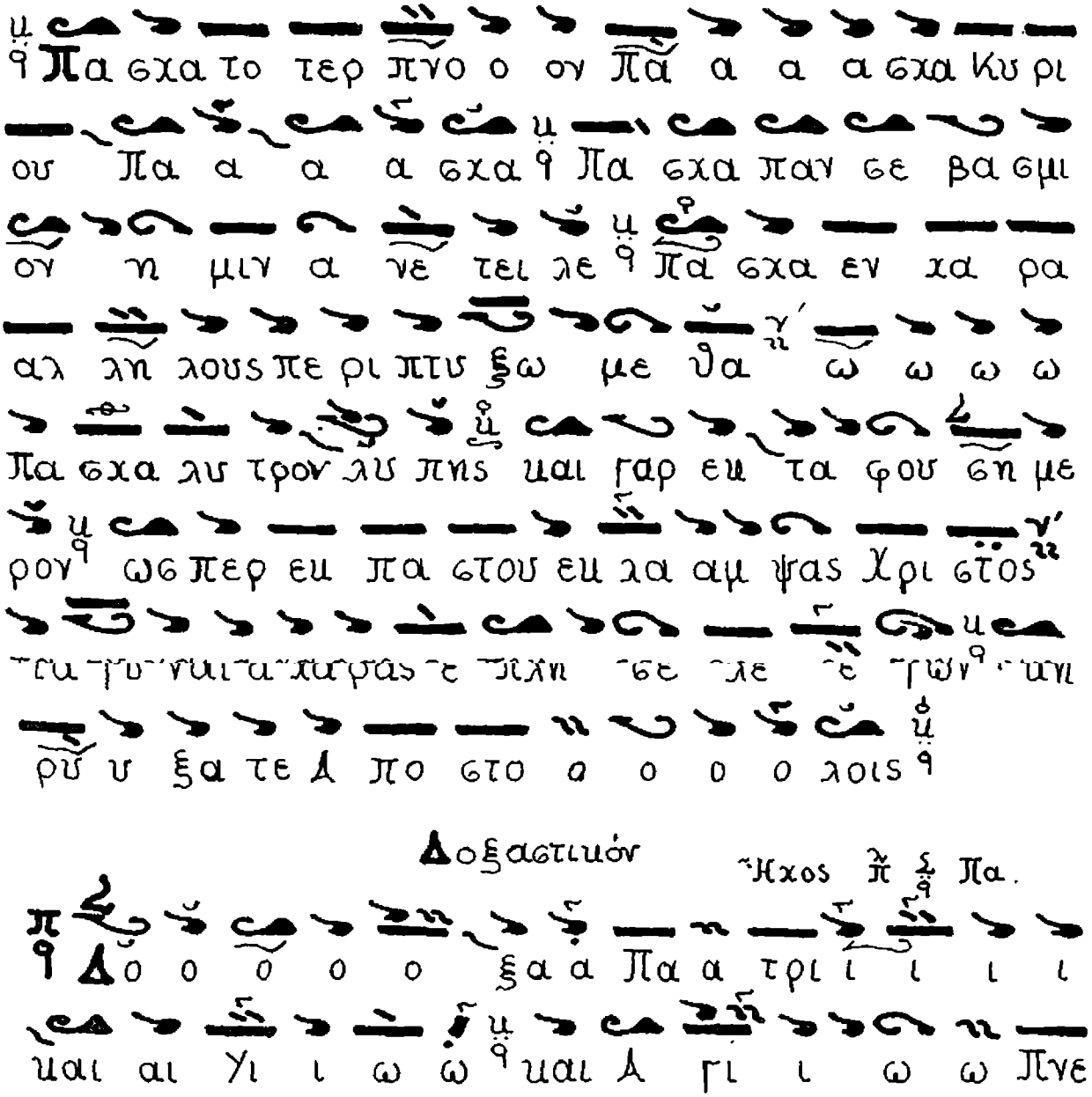
ΚΥΡΙΑΚΗ

Αὕτη ἡ ἡμέρα .....

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

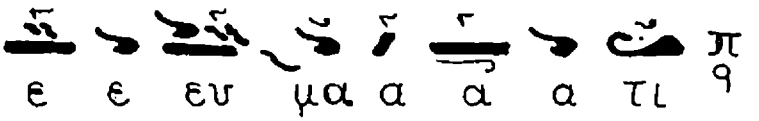

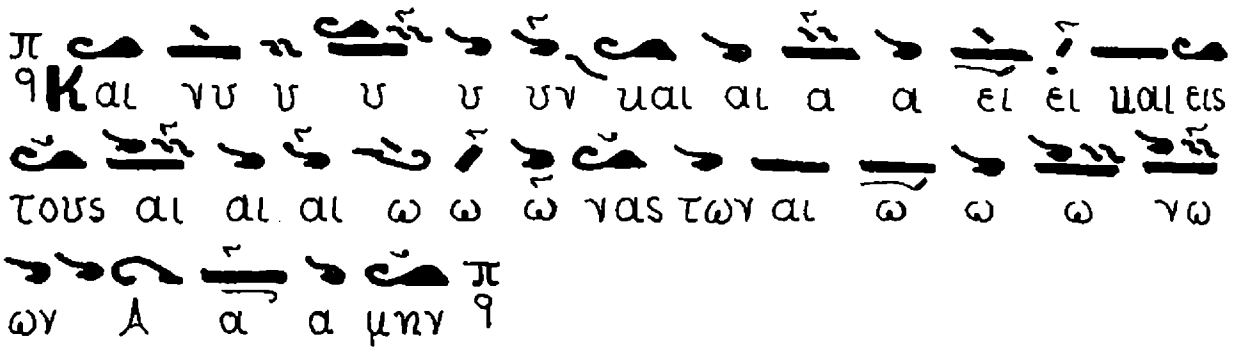

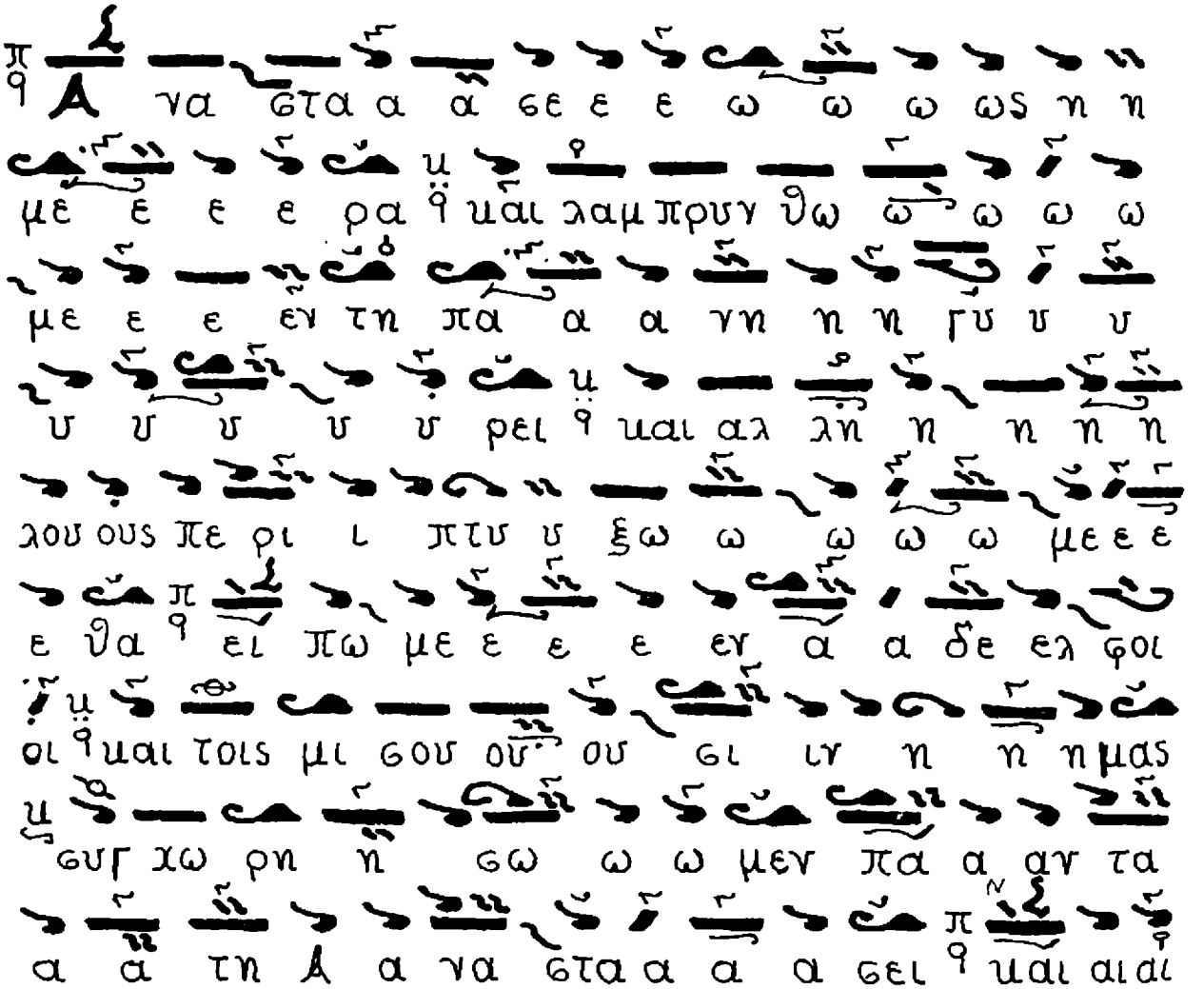
Δοξαστικόν

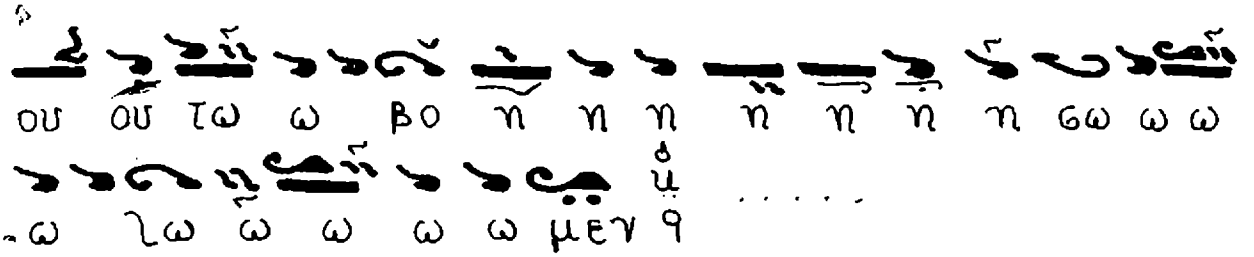
Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

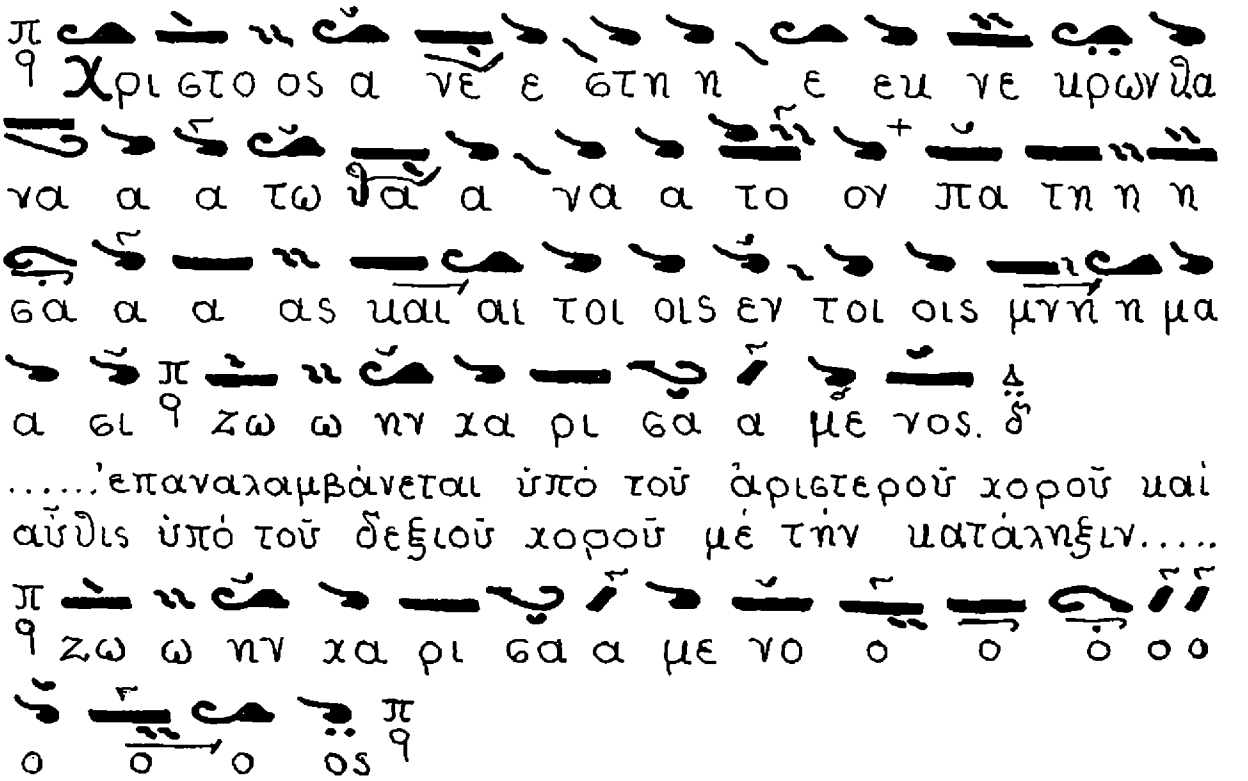
ΚΥΡΙΑΚΗ

ε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υ υν μαι αι α α ει ει μαι εις
τους αι αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω
ων Α α α μην

Να στα α α σε ε ε ω ω ω ως η η
με ε ε ε ρα ι μαι λαμ πρυν θω ω ω ω ω
με ε ε εν τη πα α α νη η η γυ υ υ
υ υ υ υ υ ρει ι μαι αλ λη η η η η
λου ους πε ρι ι πτυ υ ξω ω ω ω ω με ε ε
ε θα ι ει πω με ε ε εν α α δε ελ φοι
οι ι μαι τοις μι σου ου ου σι ιν η η η μας
συγ χω ρη η σω ω ω μεν πα α αν τα
α α τη Α α να στα α α α σει ι μαι αι αι

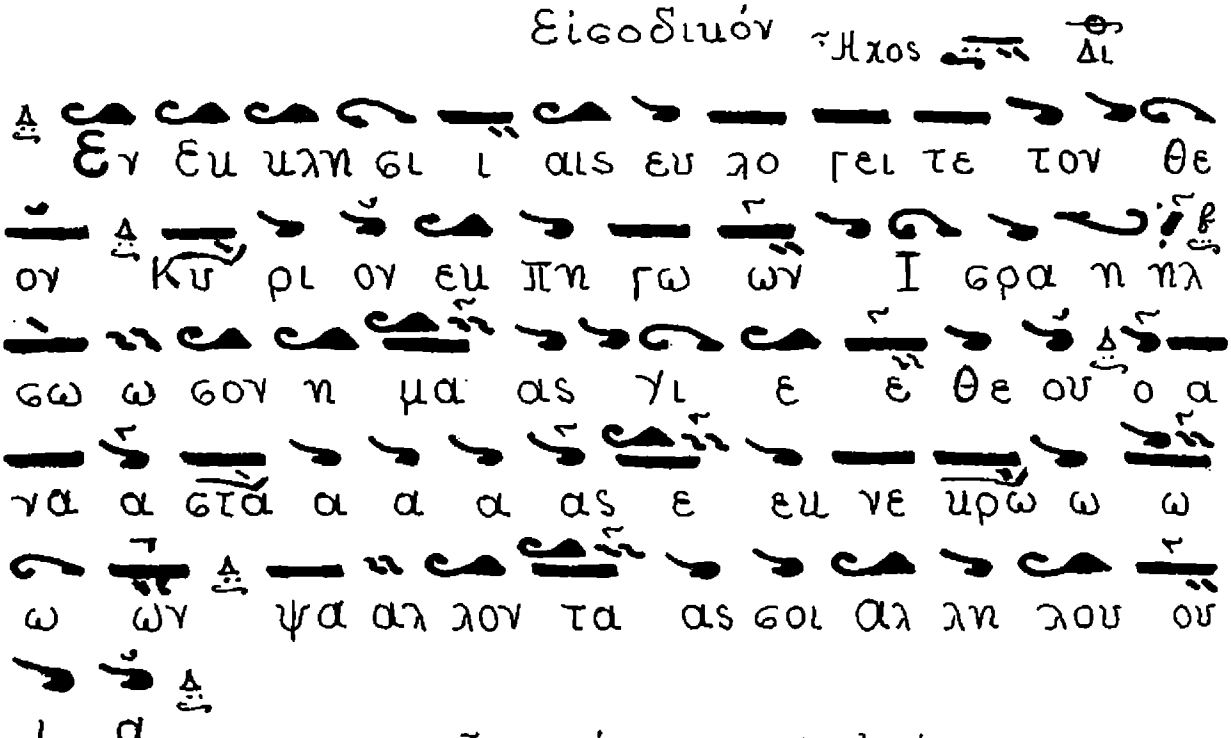

Εἰς τήν λειτουργίαν

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...» οἱ χοροί Ἀμήν καί εὐθύς ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεύς ἤ ὁ ἱερεύς τό... Χριστός ἀνέστη„ (δις) μέχρι ....καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι... τήν δέ κατάληξιν ...ζωήν χαρισάμενος ..... οἱ χοροί. Τό τρίτον "Χριστός ἀνέστη..... ὁλόκληρον ὑπό τοῦ προεξάρχοντος. Ἐν συνεχείᾳ ἀπό τοῦ Ι.βήματος ἐμμελῶς οἱ στίχοι - ἴδε σελίς 3 - οἱ χοροί τό "Χριστός ἀνέστη„ ὁ ἱερεύς ...καί ὁ β'χορός τήν κατάληξιν

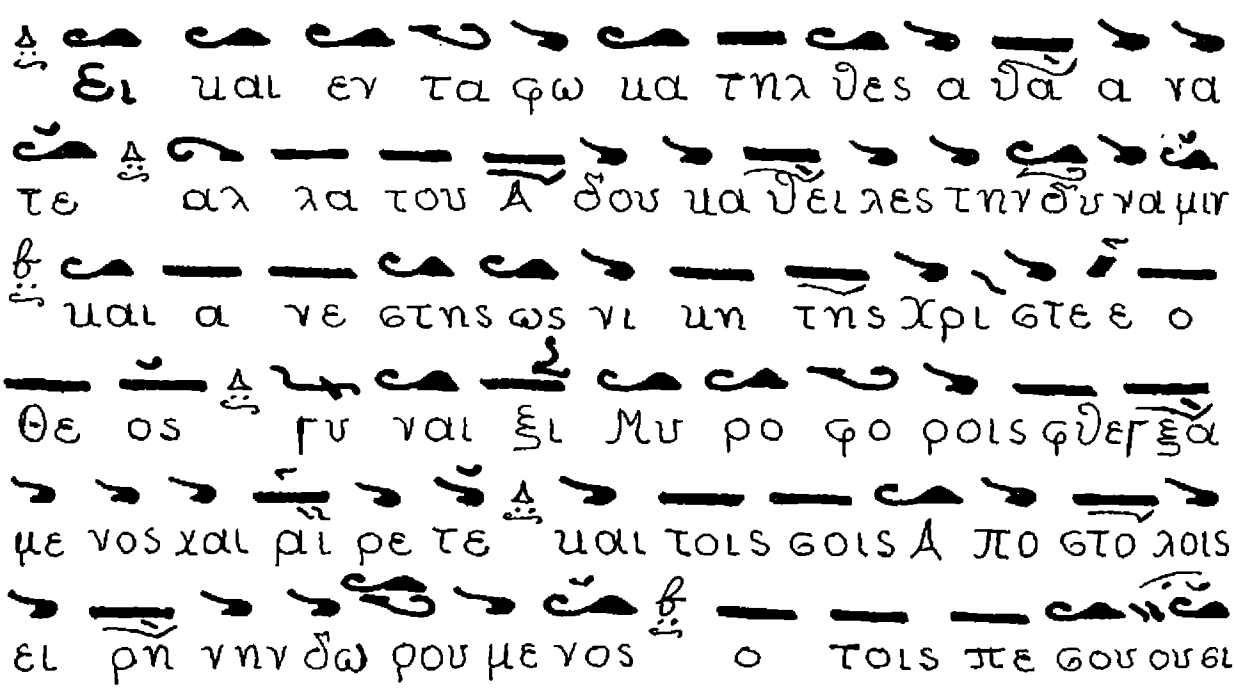
ΚΥΡΙΑΚΗ

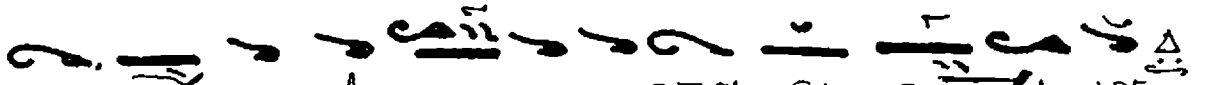
Εἰσοδικόν Ἦχος Δι

,Εἶτα τό " Χριστός ἀνέστη„
τό " Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον.. -Ἴδε σελίς 9 - καί τό

Κοντάκιον Δι

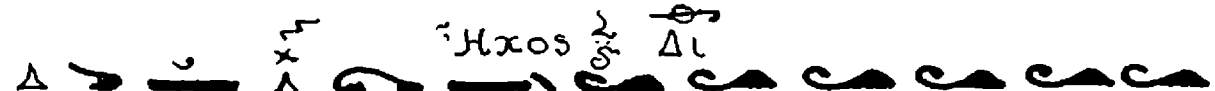

Ἀντὶ Τριαγίου ὕμνου τό... "Οσοι εἰς Χριστόν,,
ἴδε Λειτουργίαν
Ἀντ. ΣΥΡΚΑ

ὡς καὶ εἰς τὸ "Ἐξαιρέτως..
ὁ Ἄγγελος ἐβόα - Φωτίζου-φωτίζου.

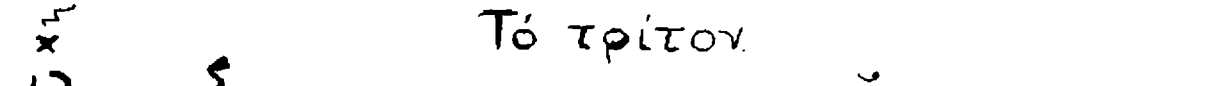
Ἀντὶ τοῦ ,, Εἴδομεν τὸ φῶς" τὸ **Χριστὸς Ἀνέστη**
ἴδε σελὶς

Μετὰ τὴν ὀπισθόμβωνον εὐχὴν ἀντὶ τοῦ.....
...Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου... ψάλλομεν
"Χριστὸς Ἀνέστη,, ὡς ἀκολούθως:

(ΔΙΣ)

Τὸ τρίτον

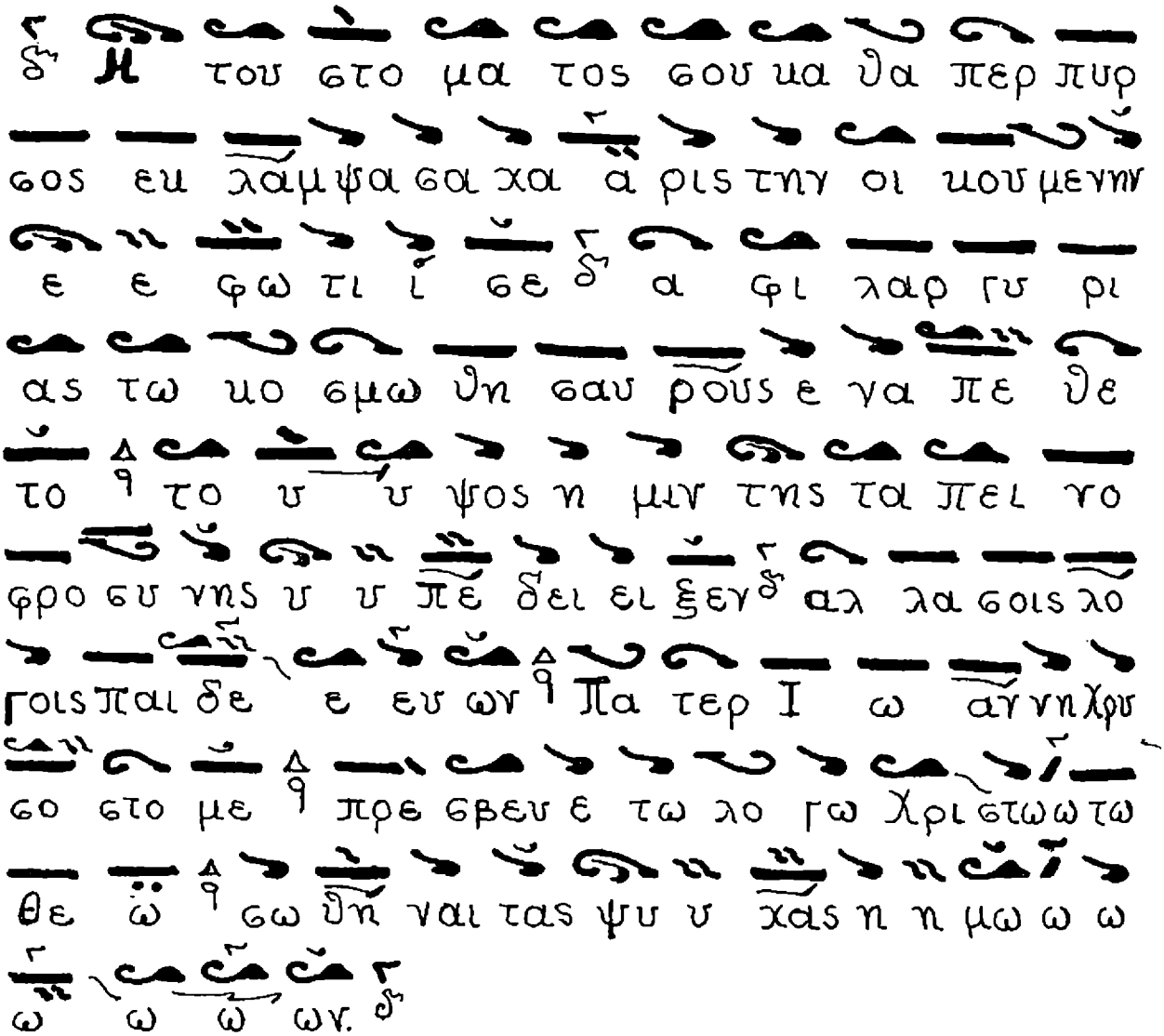

ΚΥΡΙΑΚΗ

Μετὰ τὸν κατηχητικὸν Λόγον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος ...» ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου...

Ἦχος Πλ. Δ΄.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα.

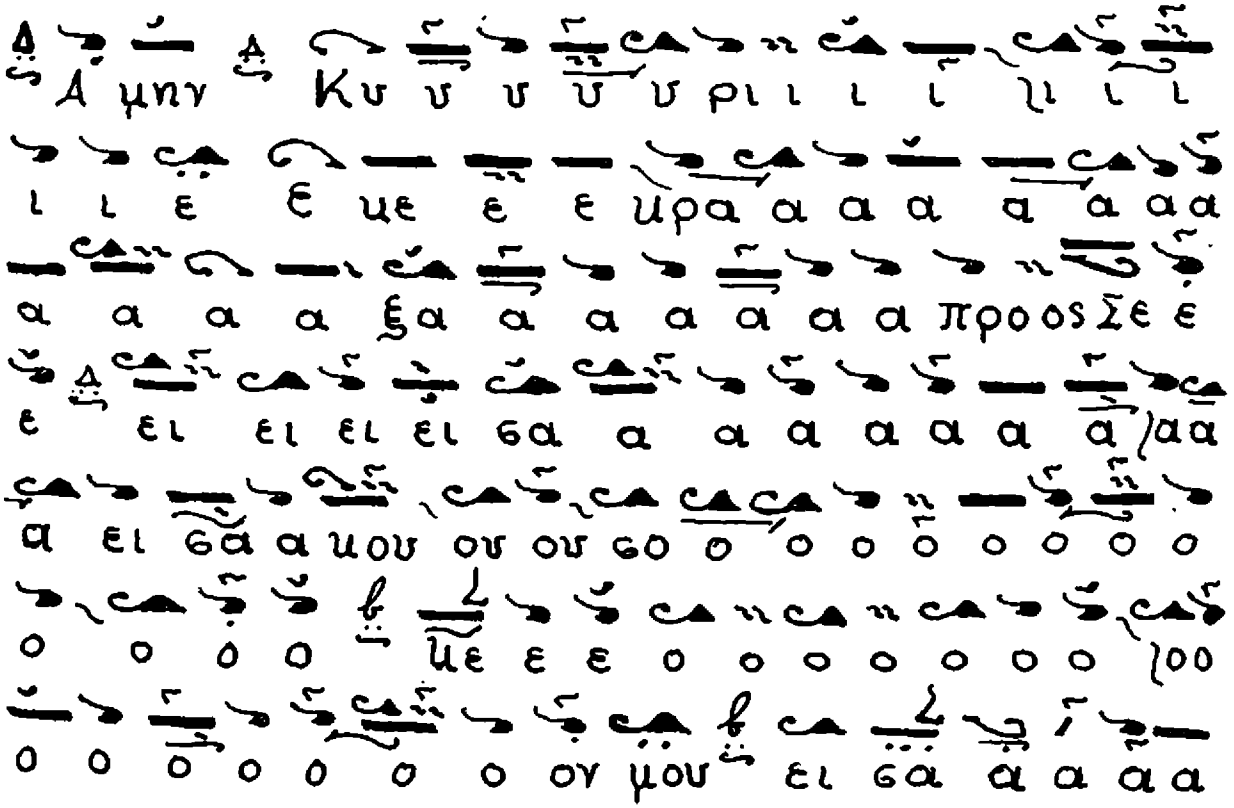
« Ἡ Ἀγάπη »

Ὁ ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ..... καὶ ψάλλει τὸ « Χριστὸς ἀνέστη » τρίς – ἡ κατάληξις « ζωὴν χαρισάμενος ἀπὸ τοὺς χορούς. Ἐν συνεχείᾳ « Χριστὸς Ἀνέστη » ἐξαίρις ὑπὸ τῶν χορῶν τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ ἀπαγγέλοντος ἑκάστοτε τοὺς στίχους « Ἀναστήτω ὁ Θεὸς » κ.τ.λ. Τέλος ψάλλει τὸ « Χριστὸς Ἀνέστη » ὁ ἱερεὺς μέχρι « καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι » καὶ ὁ χορὸς τὴν κατάληξιν.
Τὰ εἰρηνικὰ καὶ μετὰ τὴν ἐυφώνησιν οἱ χοροί: τὸ

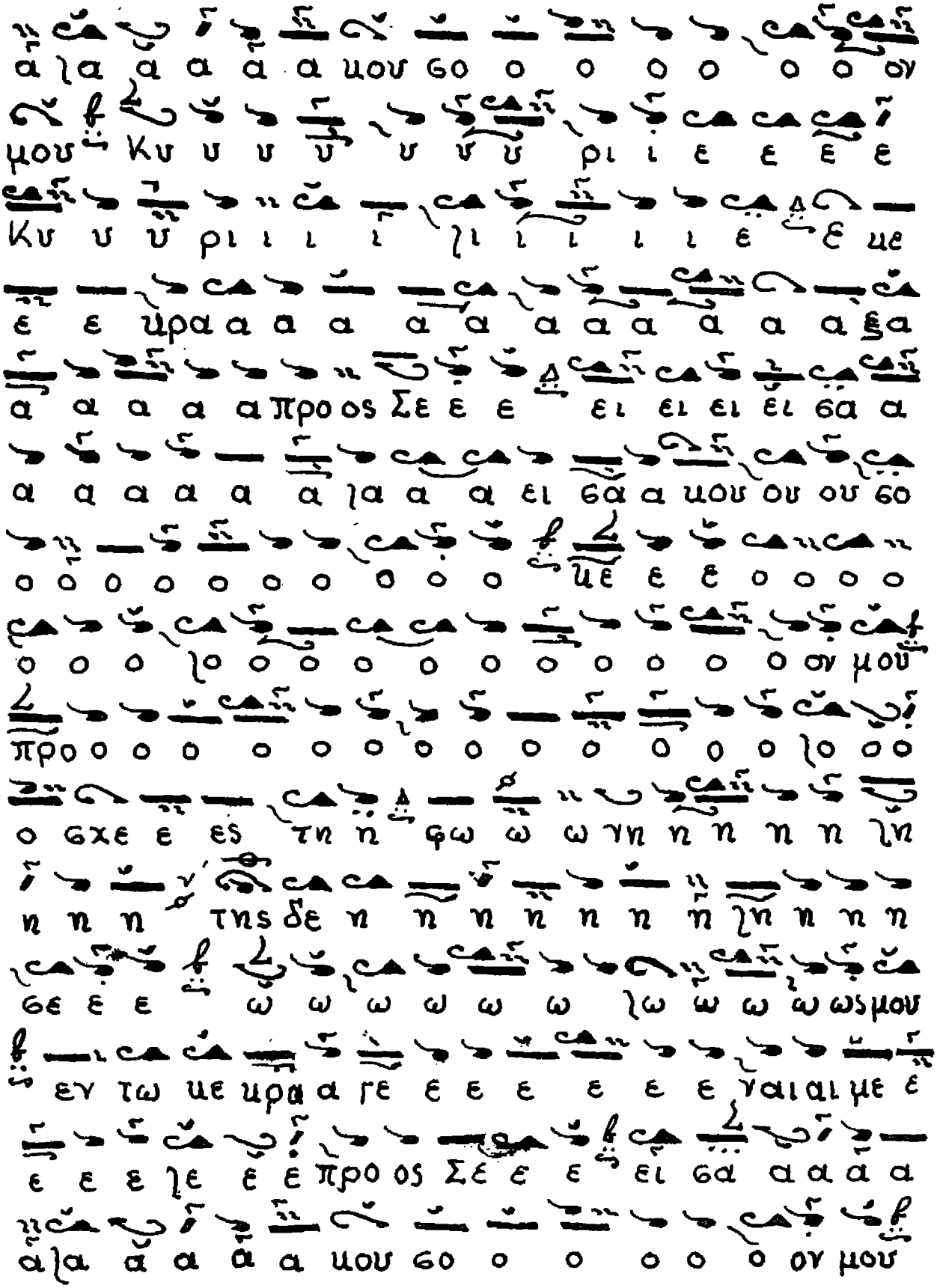
Κύριε Ἐλέησον Λιτόν

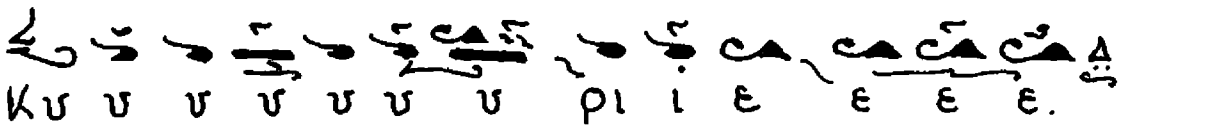
Ἰδιόμ. πρωτοψάλτου.

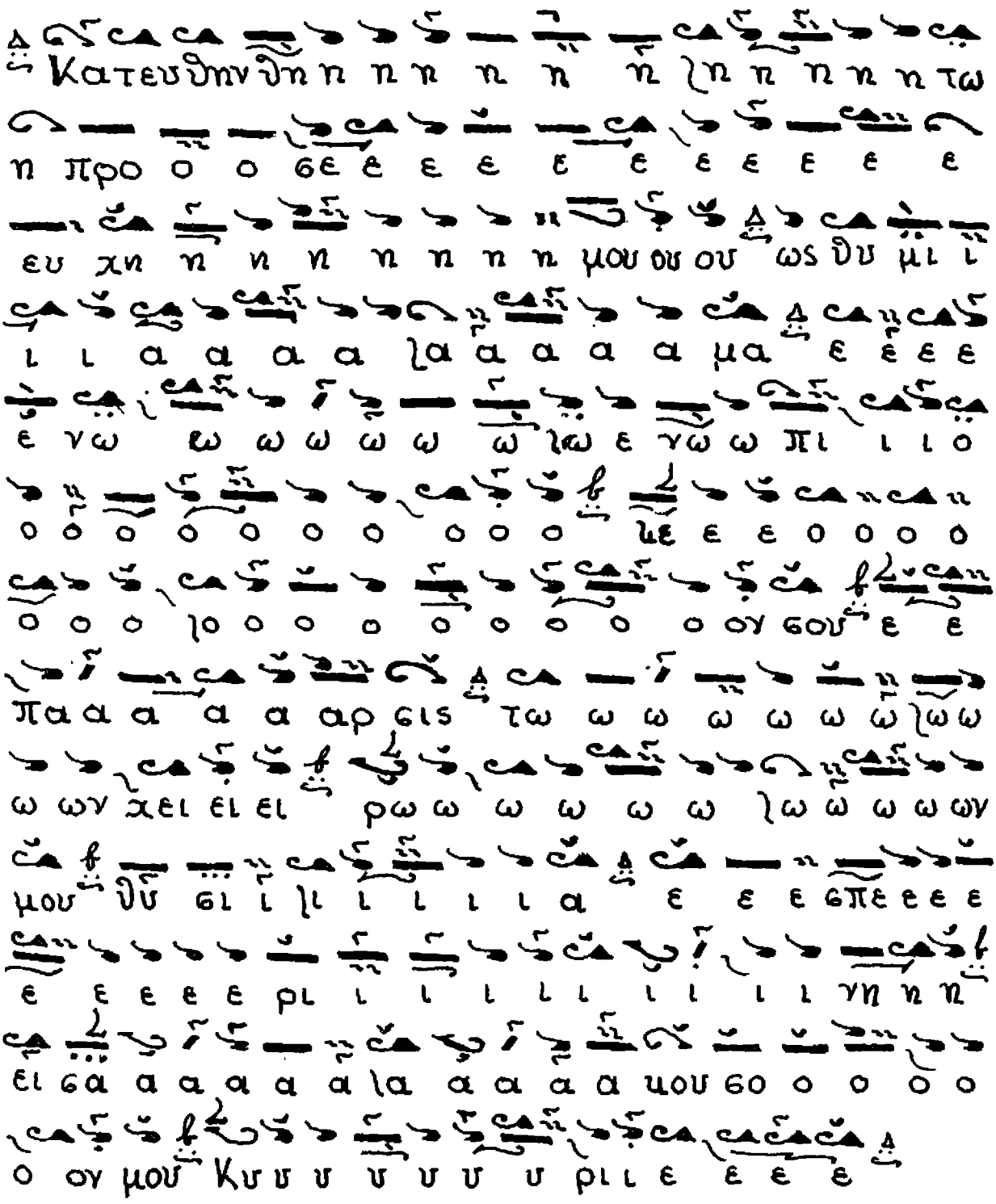
Ἦχος Β' Δι

ΚΥΡΙΑΚΗ

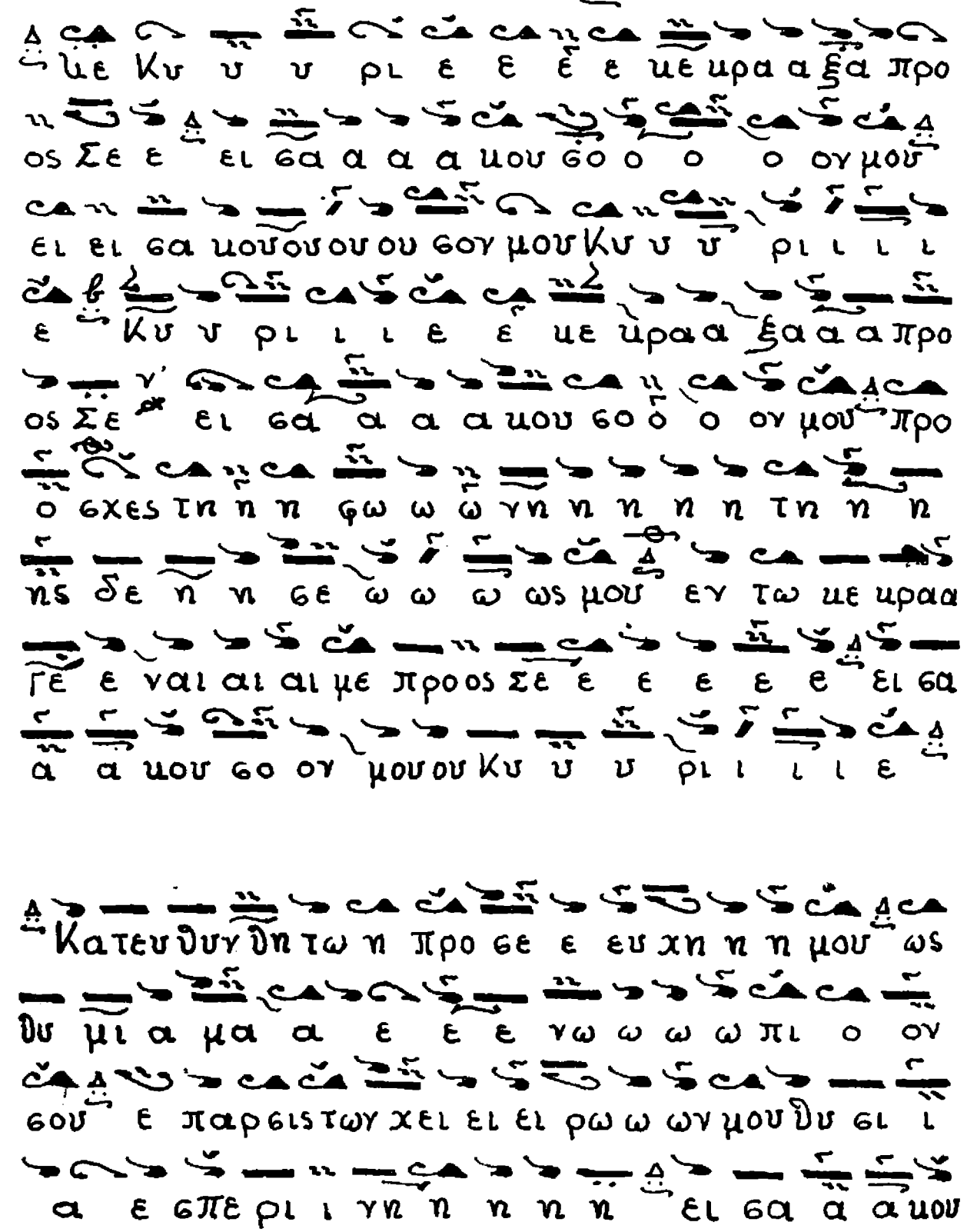

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε ε ε ε.

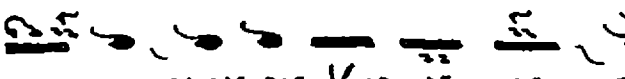

Κατευθυνθη η η η η η ζη η η η τω
η προ ο ο σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ευ χη η η η η η η η μου ου ου ως θυ μι ι
ι ι α α α α λα α α α α μα ε ε ε ε
ε νω ω ω ω ω ω λω ε νω ω πι ι ι ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ε ο ο ο ο
ο ο ο λο ο ο ο ο ο ο ο ο ον σου ε ε
πα α α α α αρ σις τω ω ω ω ω ω ω λω ω
ω ων χει ει ει ρω ω ω ω ω ω λω ω ω ω ων
μου θυ σι ι λι ι ι ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νη η η
ει σα α α α α α λα α α α α μου σο ο ο ο ο
ο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε ε ε ε

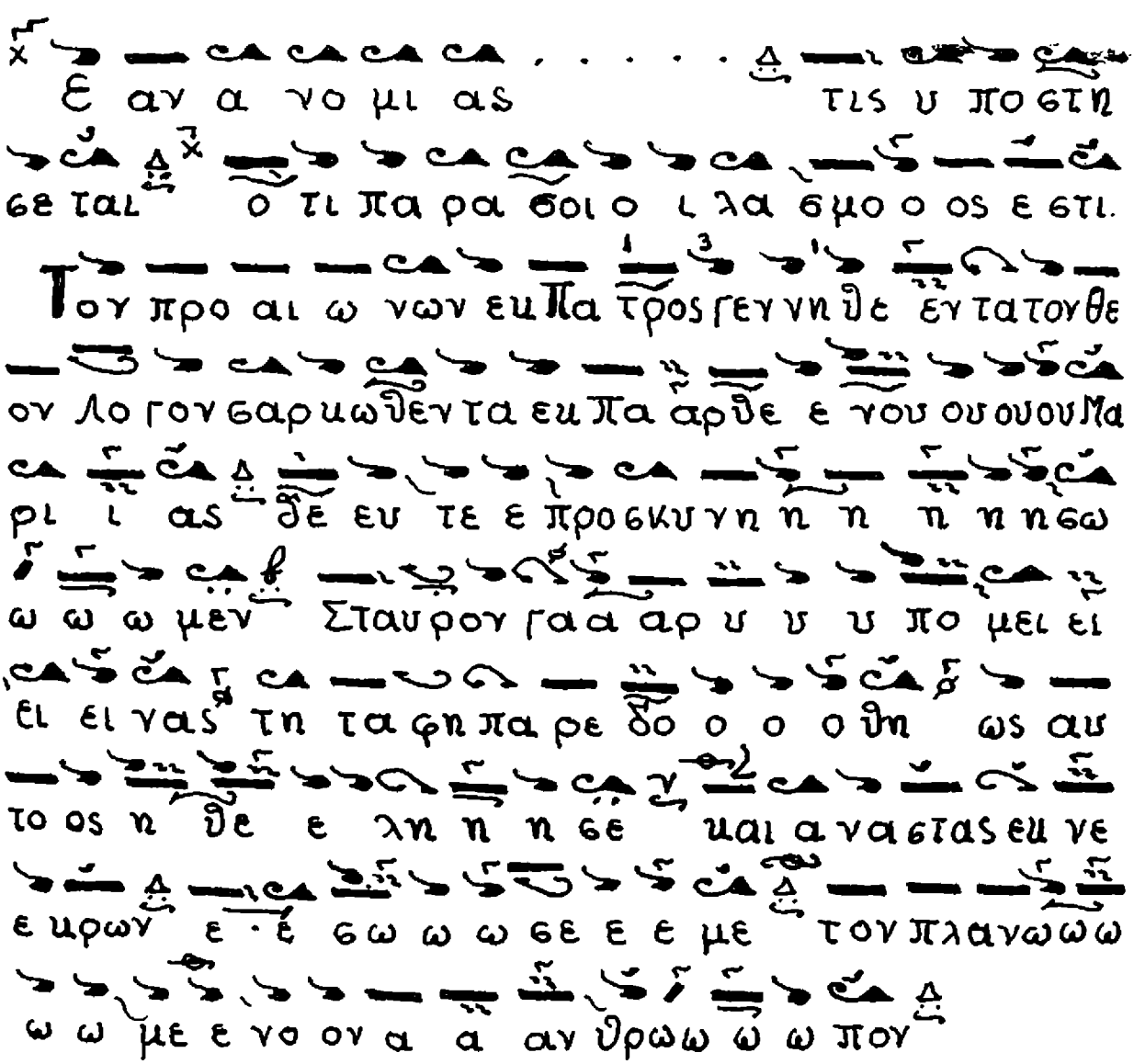
ΚΥΡΙΑΚΗ

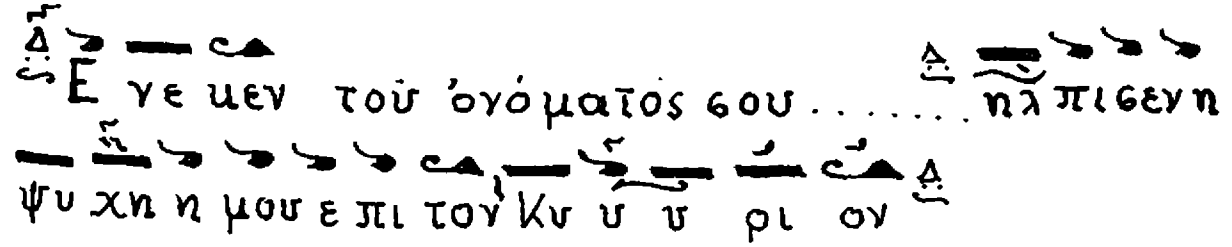
Ἕτερον σύντομον

Ἦχος Β Δι

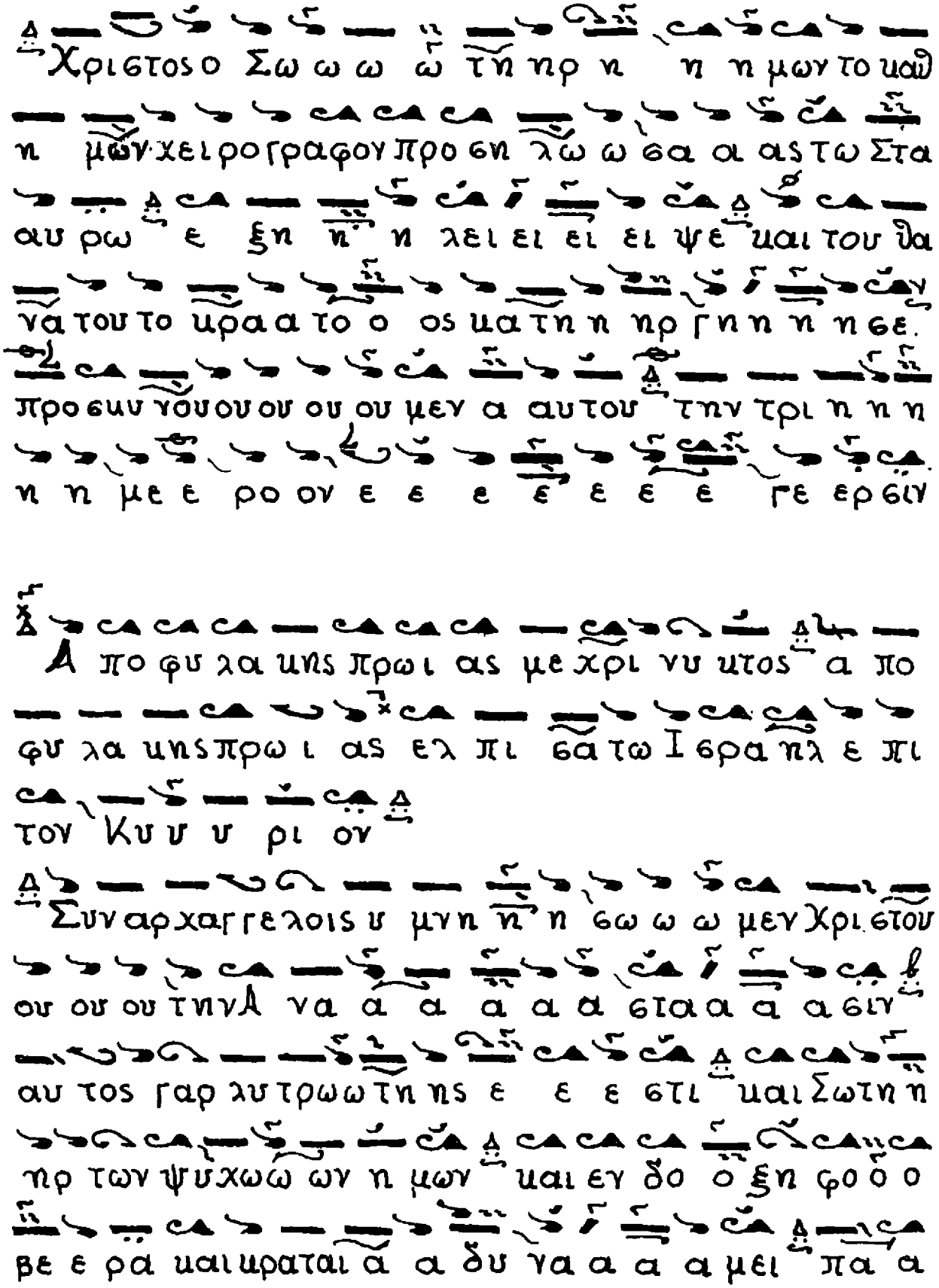

Κυ ρι ε ε ε

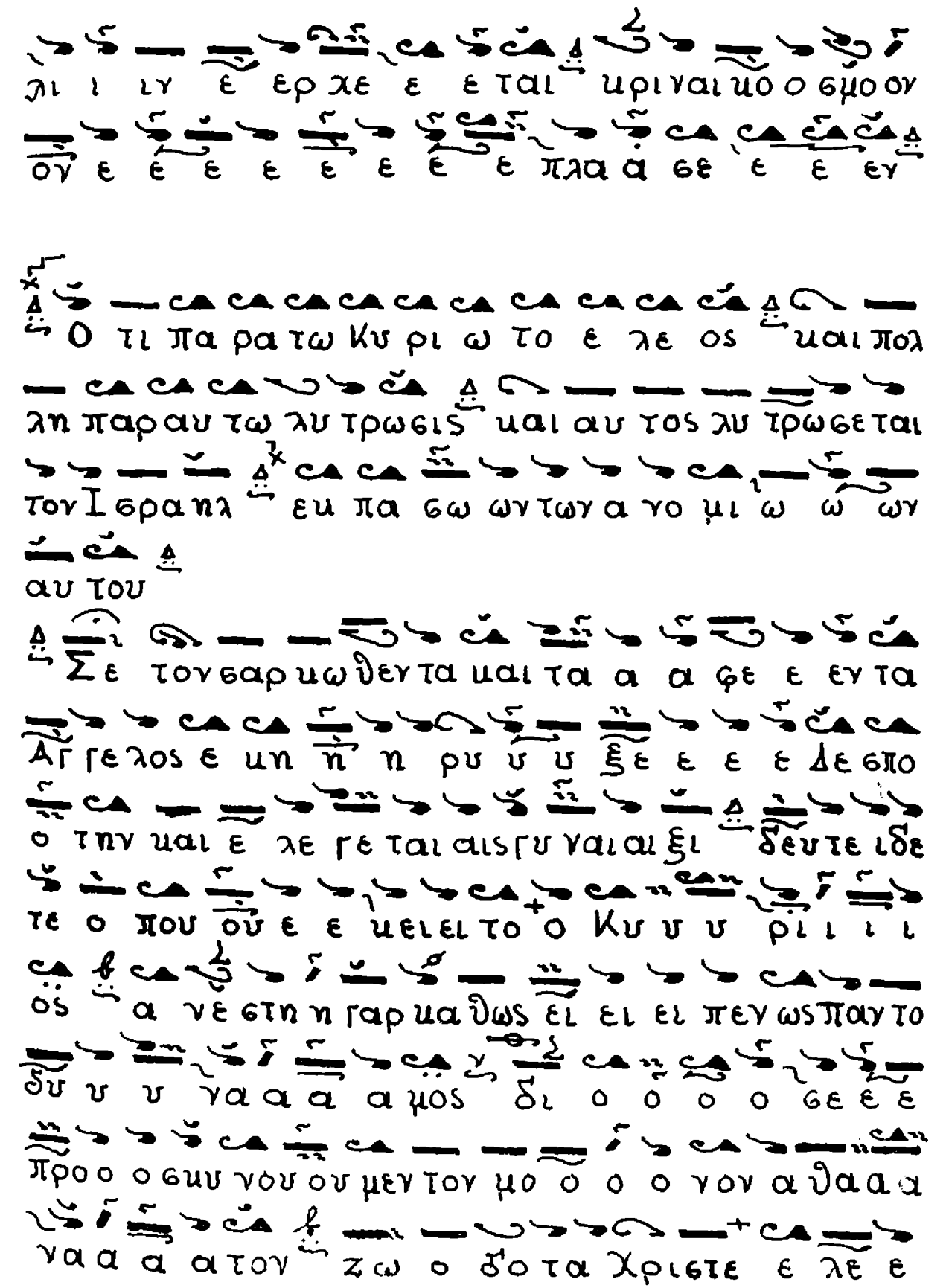

σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε.

Ε αν α νο μι ας τις υ πο στη
σε ται ο τι πα ρα δοι ο ι λα σμο ος ε στι.
Τον προ αι ω νων ευ Πα τρος γεν νη θε ντα τον θε
ον λο γον σαρ κω θεν τα ευ πα ρθε νου ου ου Μα
ρι ι ας δε ευ τε ε προ σκυ νη η η η η σω
ω ω ω μεν Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο μει ει
ει ει νας τη τα φη πα ρε δο ο ο ο θη ως αυ
το ος η θε ε λη η η σε ται α να στας εν νε
κρων ε· ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα νω ω ω
ω ω με ε νο ον α α αν θρω ω ω πον

Ε νε κεν τοῦ ὀνόματός σου ..... πλη σθεν η
ψυ χη η μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

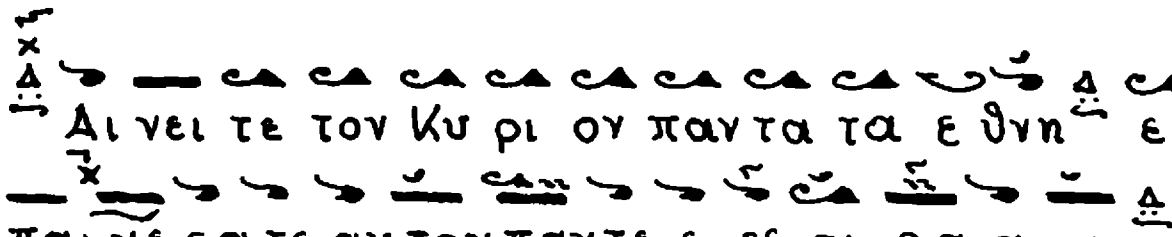
ΚΥΡΙΑΚΗ

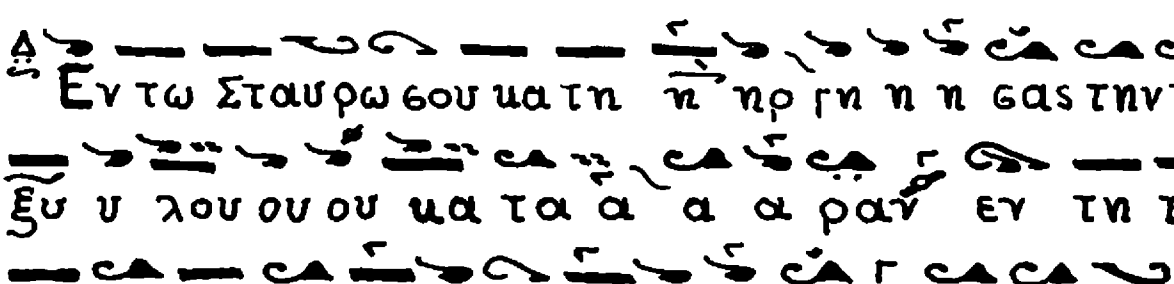

Χριστος ο Σω ω ω ω τη ηρ η η η μων το ναω
η μων χειρογραφον προ ση λω ω σα α ας τω Στα
αυ ρω ε ξη η η λει ει ει ει ψε ναι του θα
να του το υρα α το ο ος ματη η ηρ γη η η η σε.
προ σκυ νου ου ου ου ου μεν α αυ του την τρι η η η
η η με ε ρο ον ε ε ε ε ε ε ε γε ερ σιν
Απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος απο
φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε πι
τον Κυ ρι ον
Συν αρ χαγ γε λοις υ μνη η η σω ω ω μεν Χρι στου
ου ου ου την Α να α α α α α σια α α α σιν
αυ τος γαρ λυ τρω τη ης ε ε ε στι ναι Σω τη η
ηρ των ψυ χων η μων ναι εν δο ο ξη φο ο ο
βε ε ρα ναι ται α α δυ να α α α μει πα α

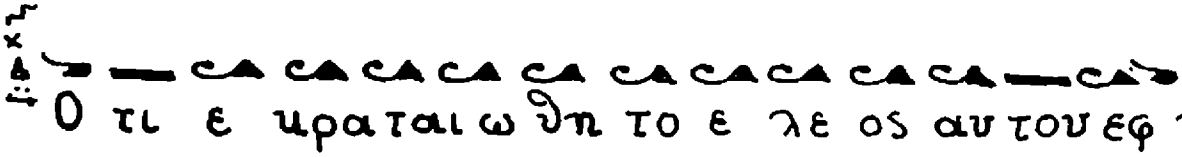

λι ι ιγ ε ερ χε ε ε ται μρι ναι μο ο 6μο ον
ον ε ε ε ε ε ε ε ε πλα α 6ε ε ε εγ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε os μαι πολ
λη παρ αυ τω λυ τρω6ις μαι αυ τος λυ τρω6ε ται
τον Ι6ρα ηλ εμ πα 6ω ωγ τωγ α γο μι ω ω ωγ
αυ του
Σε τον6αρ μω θεγ τα μαι τα α α φε ε εγ τα
Αγ γε λος ε μη η η ρυ υ υ ξε ε ε ε Δε 6πο
ο την μαι ε λε γε ται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ιδε
τε ο που ου ε ε μει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι
os α νε στη η γαρ μα θως ει ει ει πεγ ως παγ το
θυ υ υ γα α α α μος δι ο ο ο ο 6ε ε ε
προ ο ο 6μυ γου ου μεγ τον μο ο ο ο γον α θα α α
να α α α τον ζω ο δο τα Χρι6τε ε λε ε

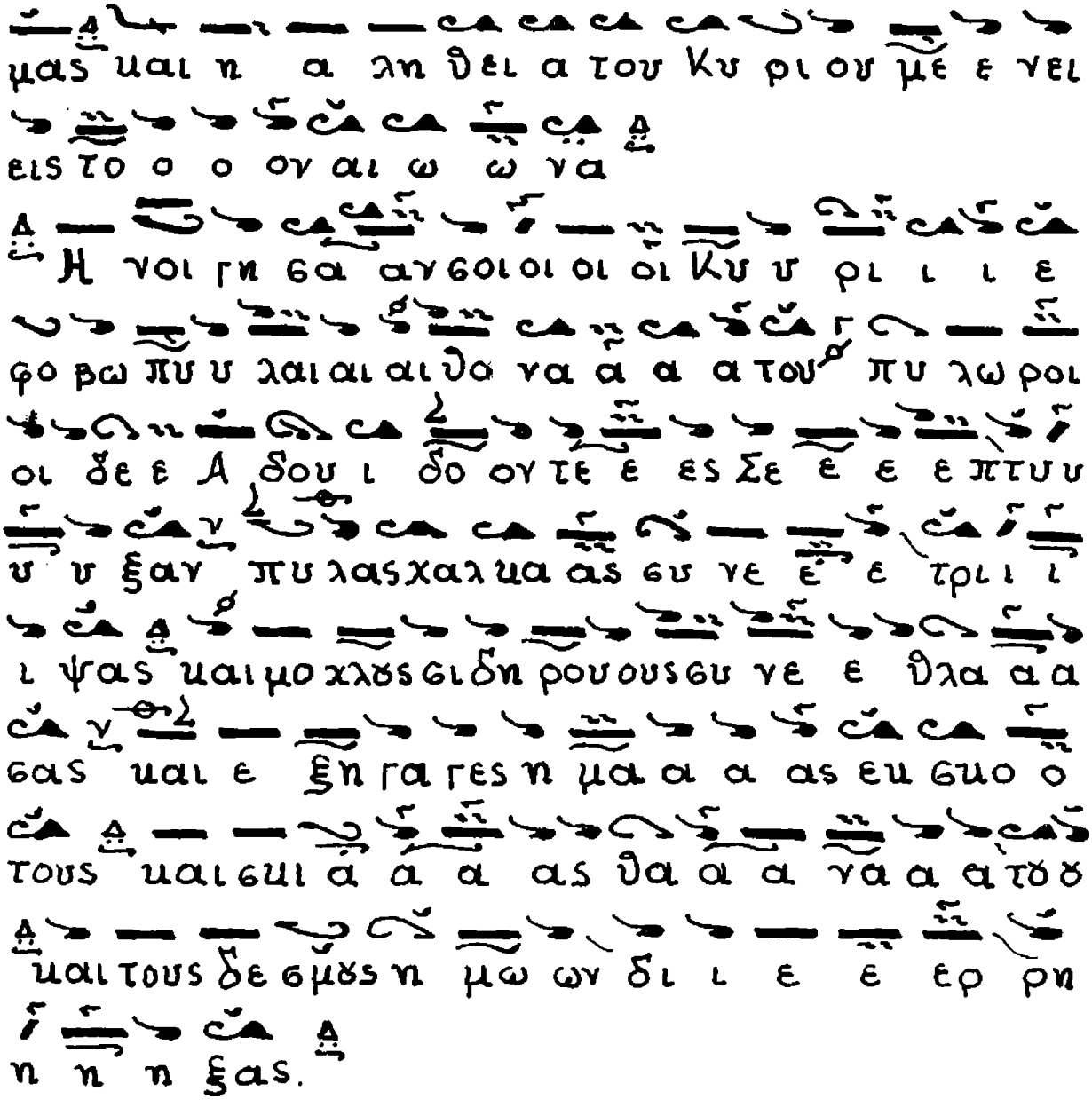
ΚΥΡΙΑΚΗ

η η σο ο ον η η η η μας

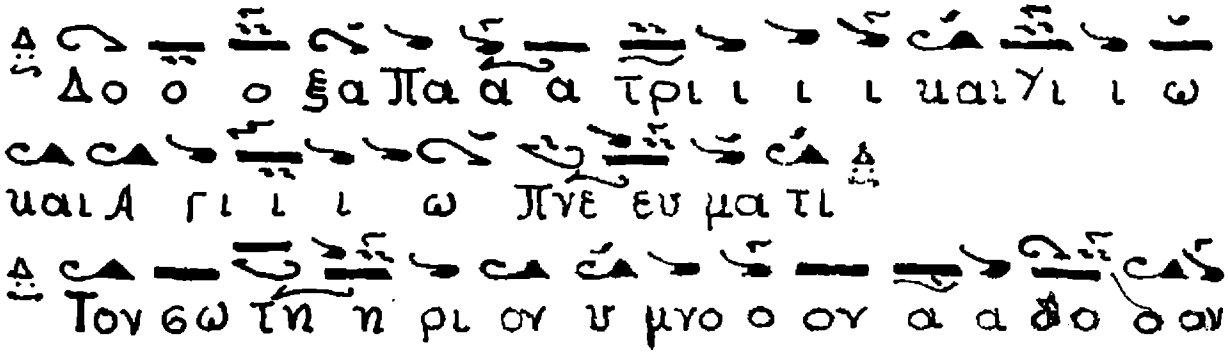

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τε ε ες οι λα α οι

Εν τω Σταυρω σου ια τη η ηρ γη η η σας την του
ξυ υ λου ου ου ια τα α α α ραν εν τη τα
φη σου ε νε ε υρω ω ω ω σας του θα να α
α α του ου το υραα α α τος εν δε τη ε
γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε ε ε νο ο ος τω
ω ω ων αν θρω ω πων δι α του το σοι οι οι οι βο
ο ο ω ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι στε ο θε
ος η μω ω ω ων δο ο ο ξαα α α σοι.

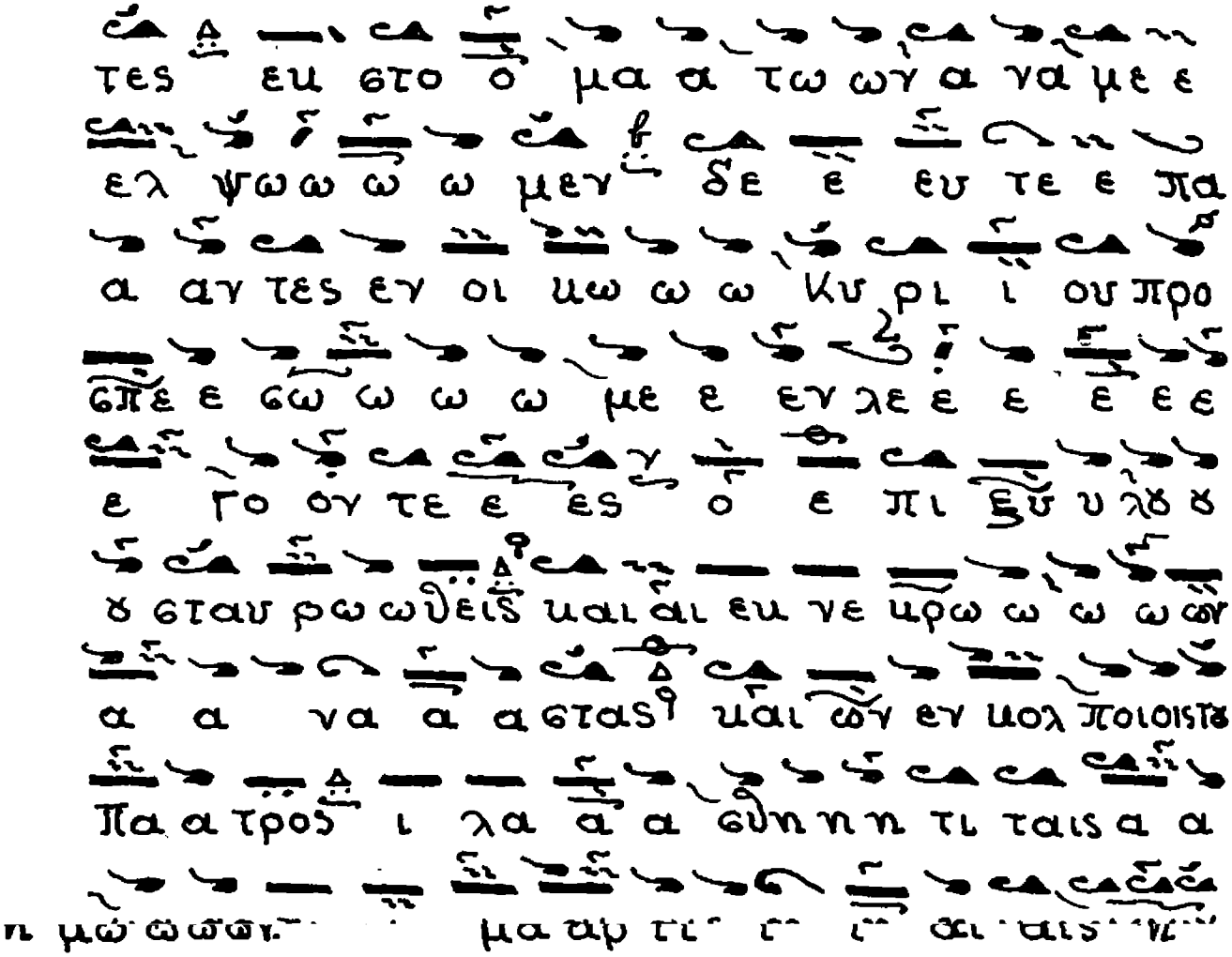

Ο τι ε υραται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

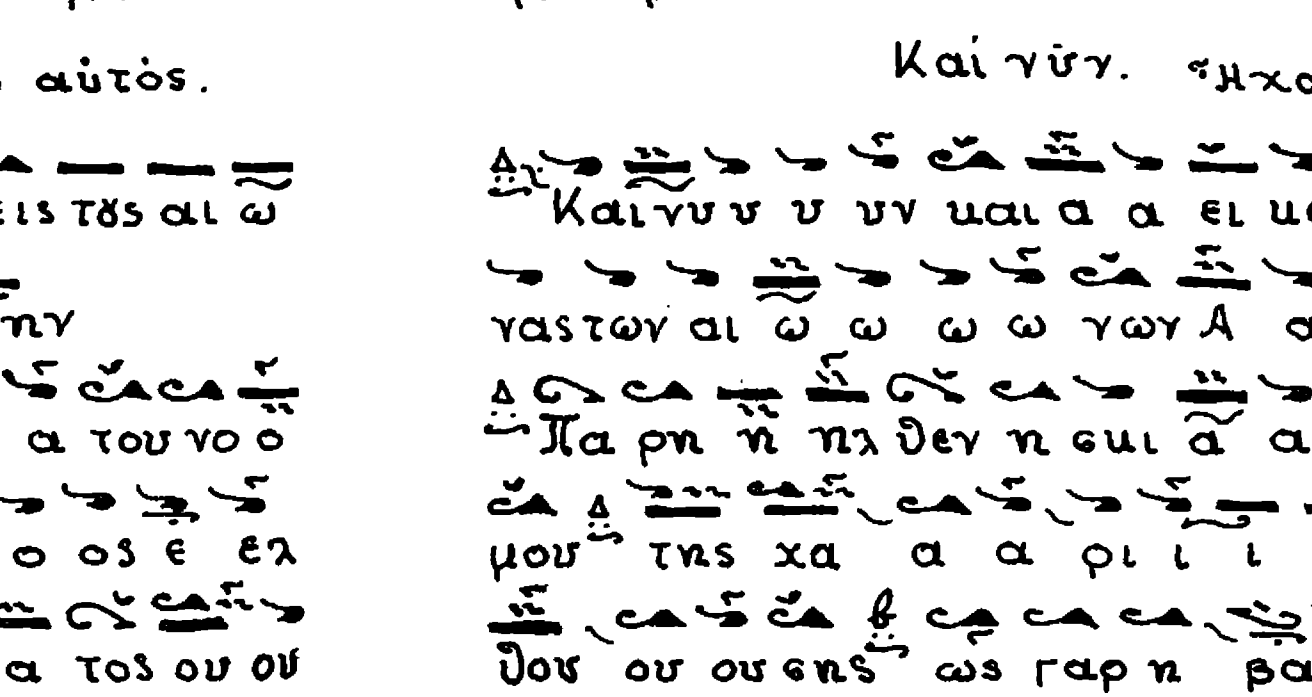

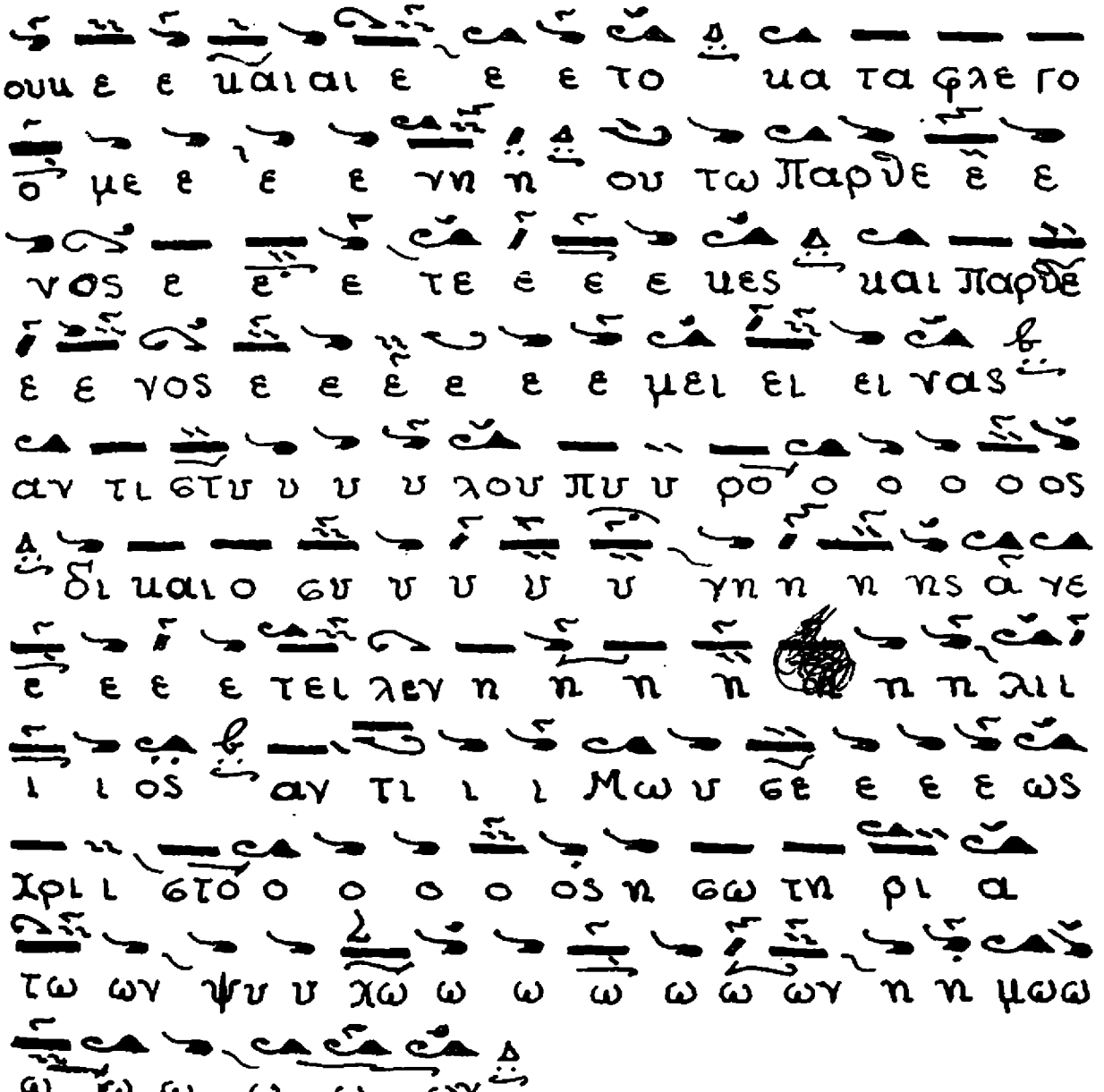
ΚΥΡΙΑΚΗ

αὐτὸς.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ

Εἴσοδος - φῶς ἱλαρόν ιαι τό
Προοιμιον
Τίς Θεός μέγας... μετά στίχων. (σελίς 308)

◆ · ◆ · ◆

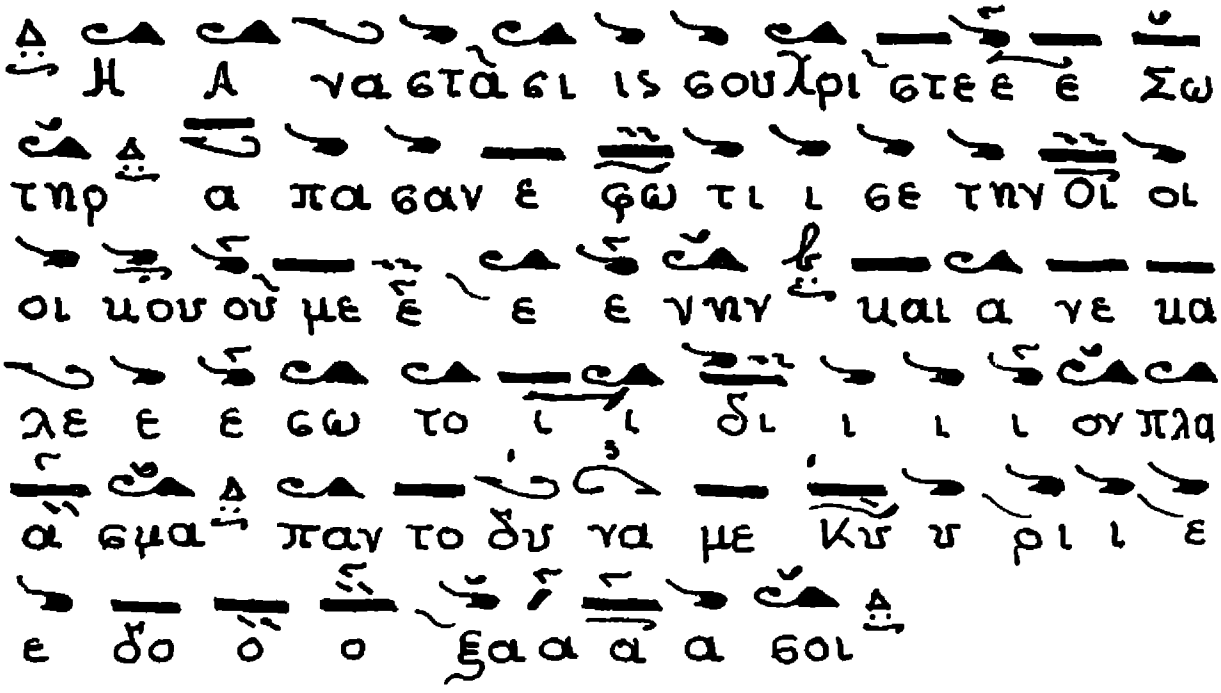
Ἀπολύθως: Εὐαγγέλιον - διαιρουμένου - ιαι εἰς διαφόρους γλώσσας - Εἴπωμεν πάντες - Καταξίωσον - Πληρώσωμεν τήν δέησιν - Εἴη τό ιράτος -

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἀποστιχα

τὸ Ἀναστάσιμον :

Ἦχος Β΄ Δι

τὰ ... "Πάσχα ἱερόν" ... μετὰ τοῦ "Ἀναστάσεως ἡμέρα" σελὶς 30

Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ τρίτου ναί

Ἀπόλυσις

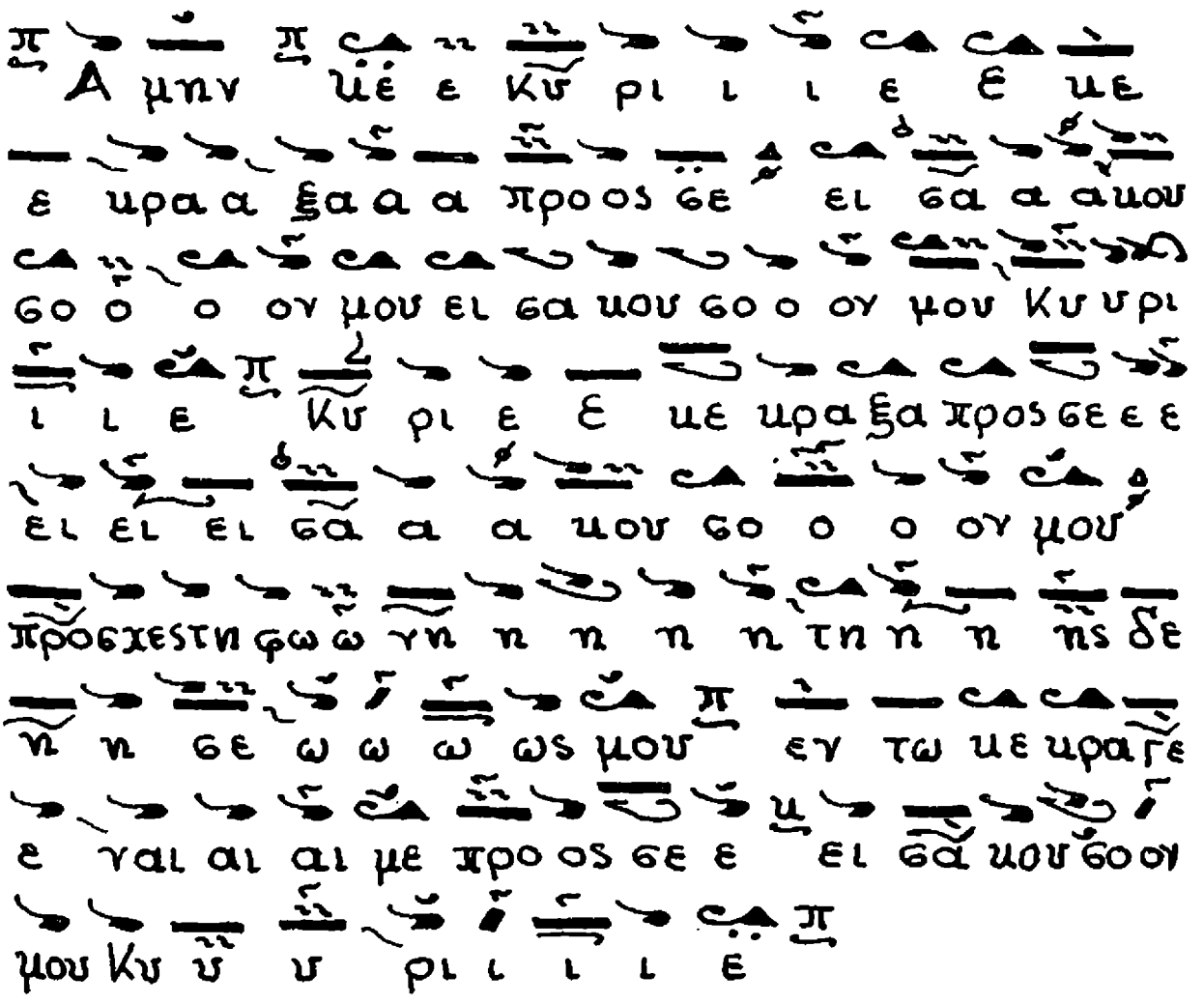
Ὁ ἄρθρος ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ

Παρασκευὴ Διακαινησίμου
Ζωοδόχου Πηγῆς.

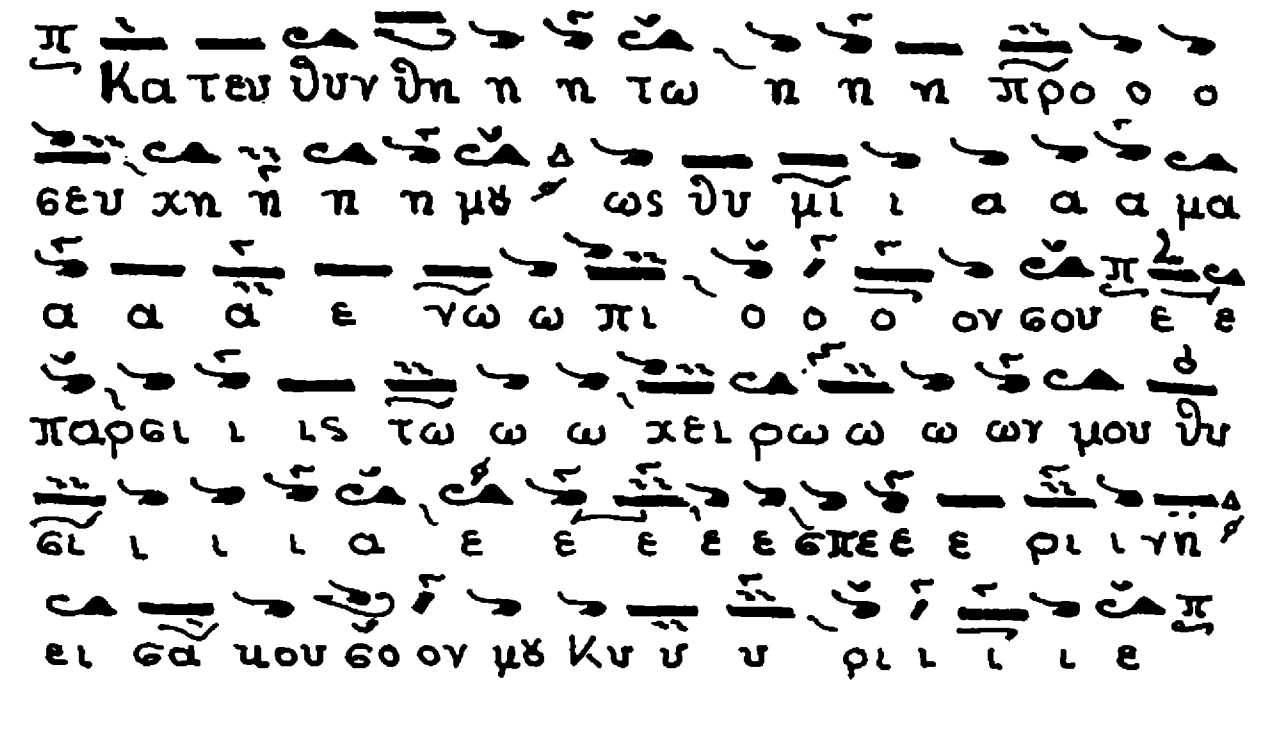
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

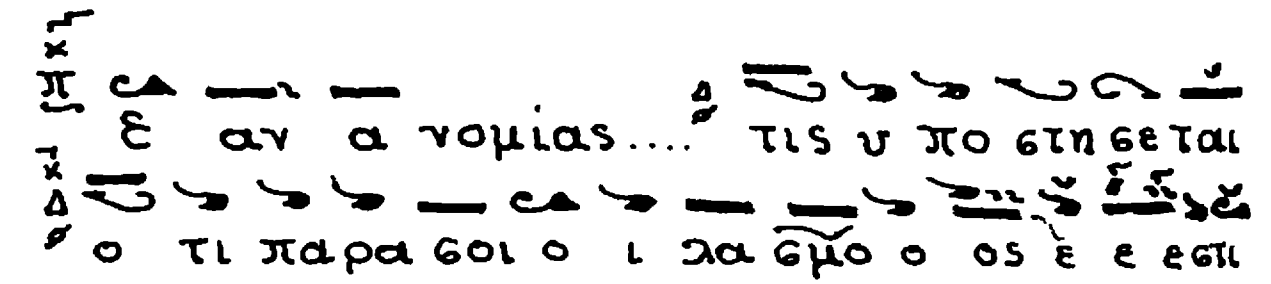
Ὁ Ἱερεὺς «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...» μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου Στιχηρῶν.

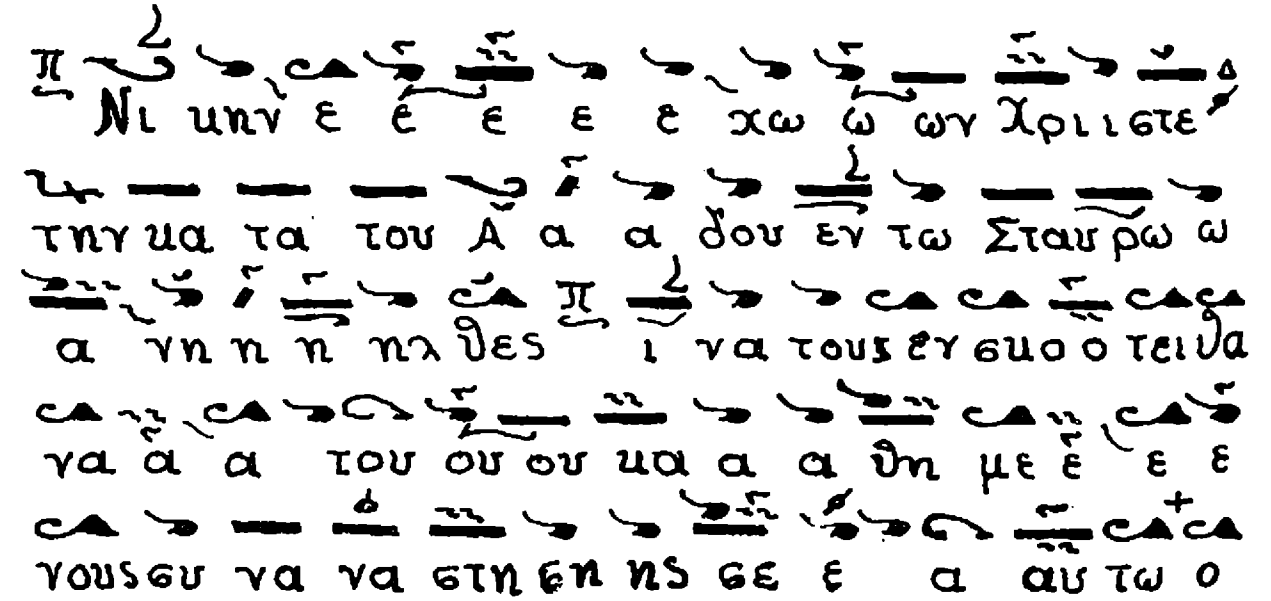
Ἦχος πλ. δ΄. Πα

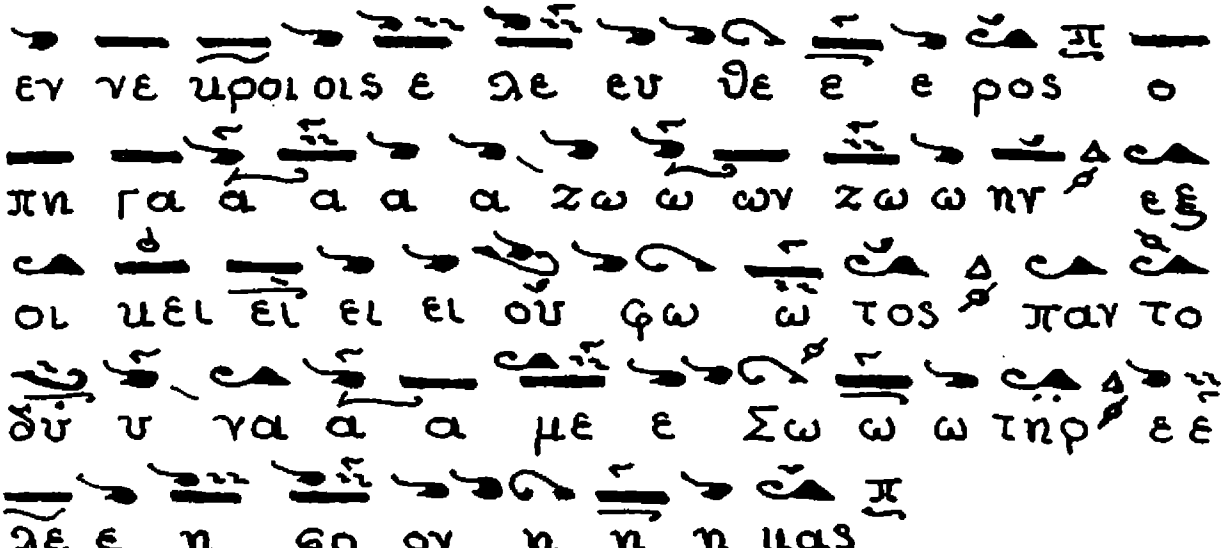

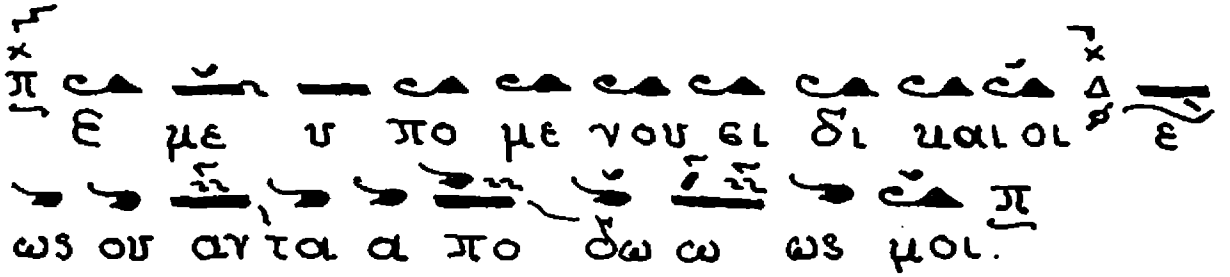
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

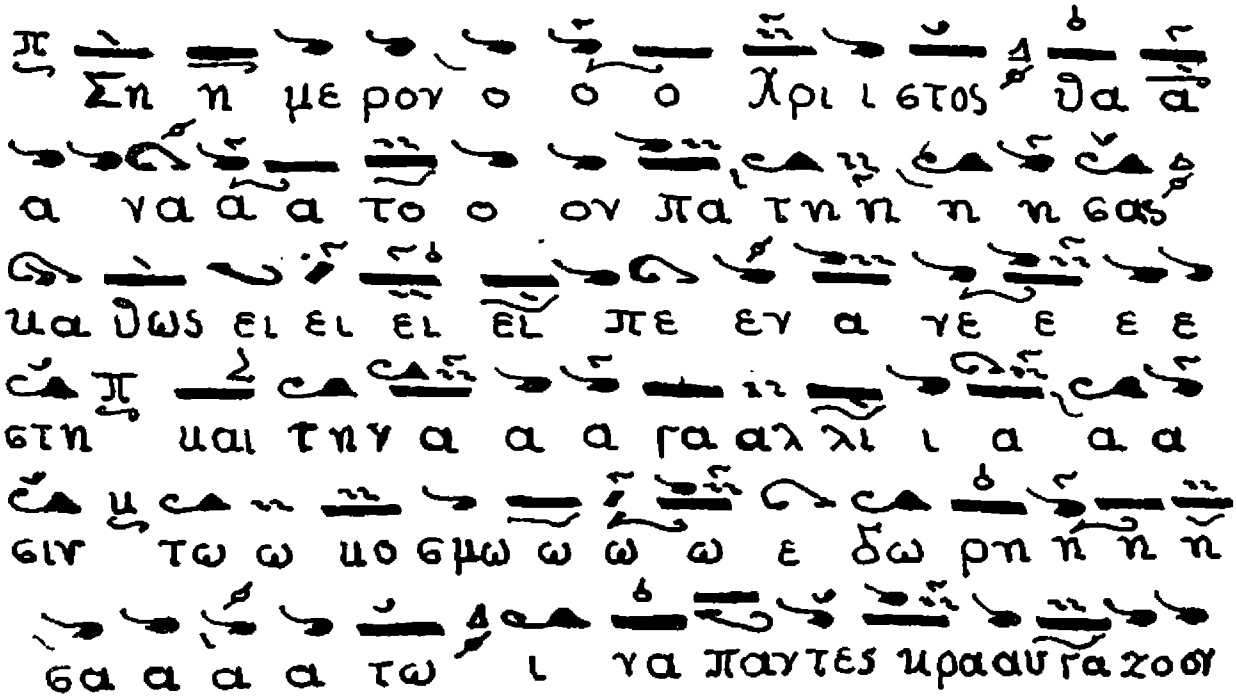

ΚατευθυνθητωπροσευχηπμωσθυμιιαααααααγγωωπιοοοουσουεεπαρσιιιςτωωωχειρωωωωωνμουθυσιιιιαεεεεεεπεεεριιγηειςαιουσουνμνΚυριε

Εαναομιας....τιςυποστησεταιοτιπαρασοιοιλασμοοοςεεεστι

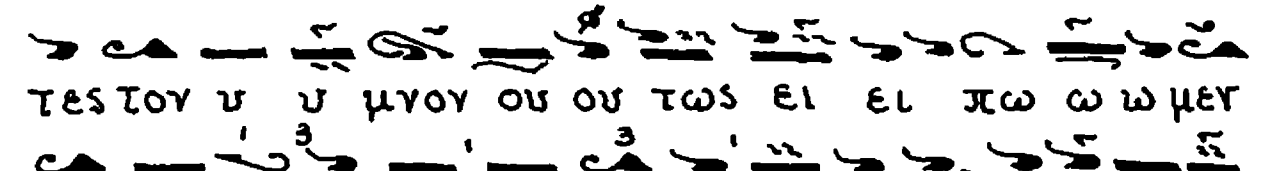

ΝιμηνεεεεεχωωωνχριιστεστηνιατατουΑααδουεντωΣταυρωωαναηηηλθεςιναστουσεγειροτειναναατουουουιααααθημεεεεναουσουναναστηεπηςσεεαυτωο

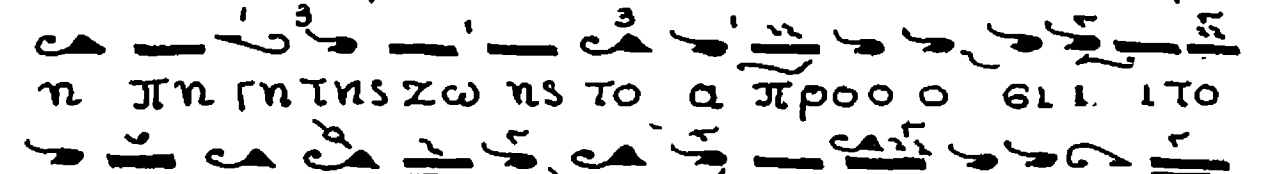

εν νε υροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο
πη γα α α α α ζω ω ων ζω ω ην εξ
οι υει ει ει ει ου φω ω τος παν το
δυ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ εε
λε ε η σο ον η η η μας

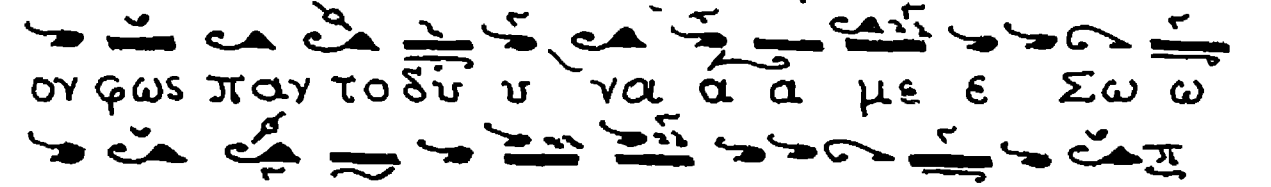

ε με υ πο με νου σι δι υαι οι ε
ως ου αν τα α πο δω ω ως μοι.

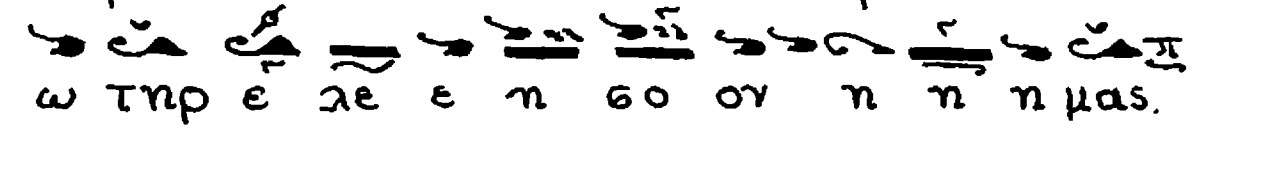

Ση η με ρον ο ο ο λρι ι στος θα α
α να α α το ο ον πα τη η η σας
υα θως ει ει ει ει πε εν α νε ε ε ε
στη υαι τη ν α α α γα αλ λι ι α α α
σιν τω ω υο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η
σα α α α τω ι να παν τες υρα αυ γα ζοσι

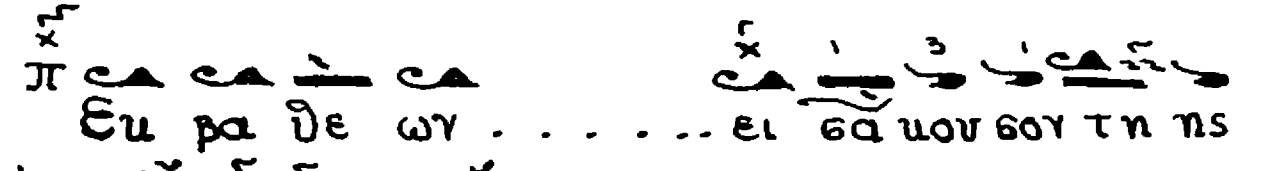
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

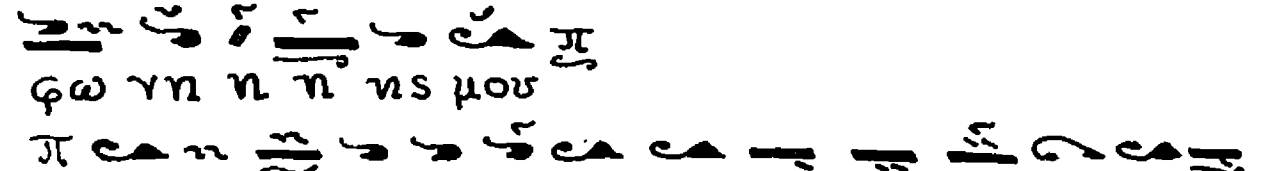

τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν

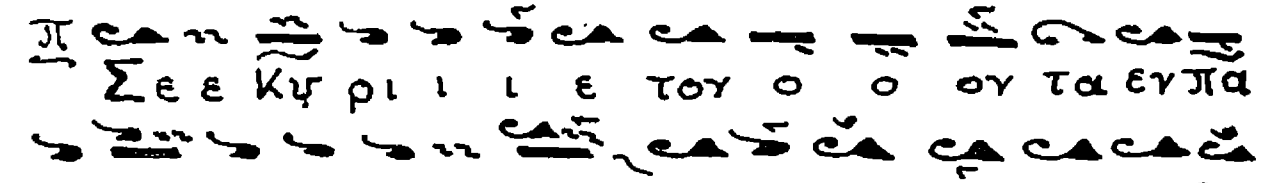

η πη γη της ζω ης το α προο ο σι ι ιτο

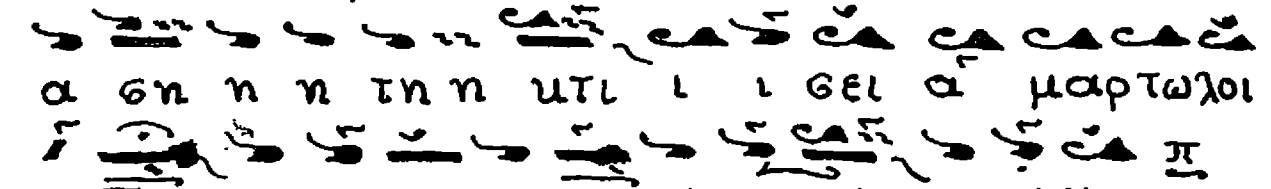

ον φως παν το δυ υ να α α με ε Σω ω

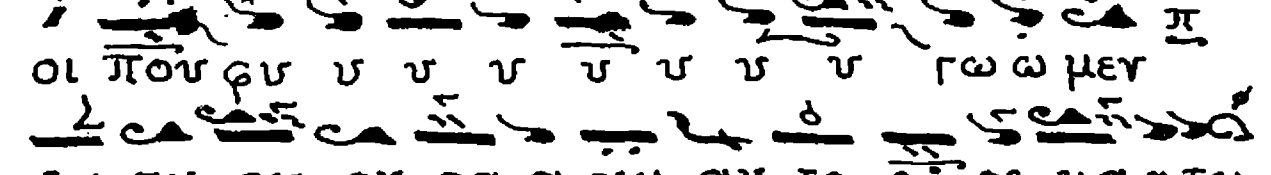

ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας.

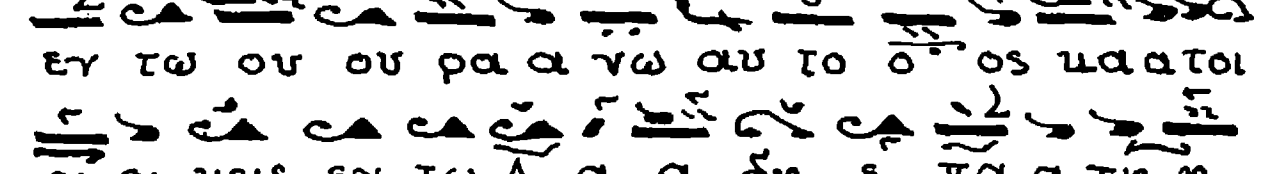

Ευ ρα θε ων . . . . . ει σα μου σον τη ης

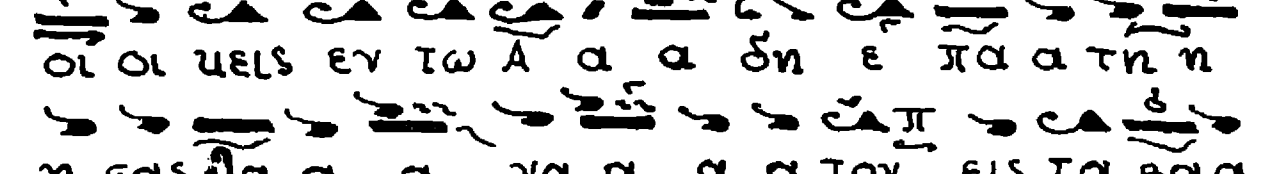

φω νη η η ης μου

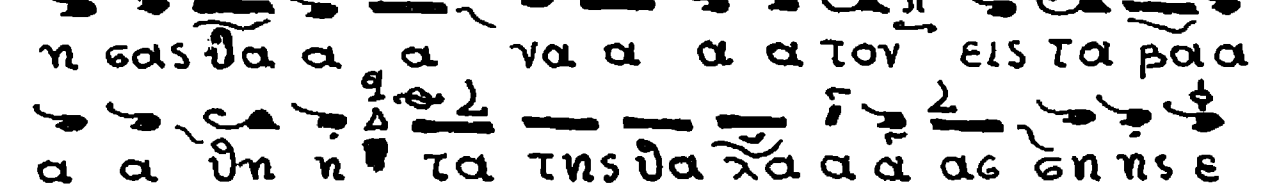

Σε ε Κυ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν πα

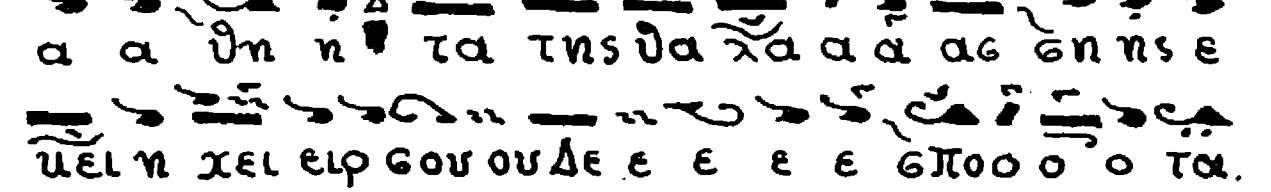

α ση η η τη η υτι ι ι σει α μαρτωλοι

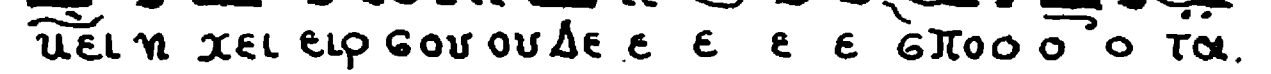

οι πουρ υ υ υ υ υ υ υ γω ω μεν

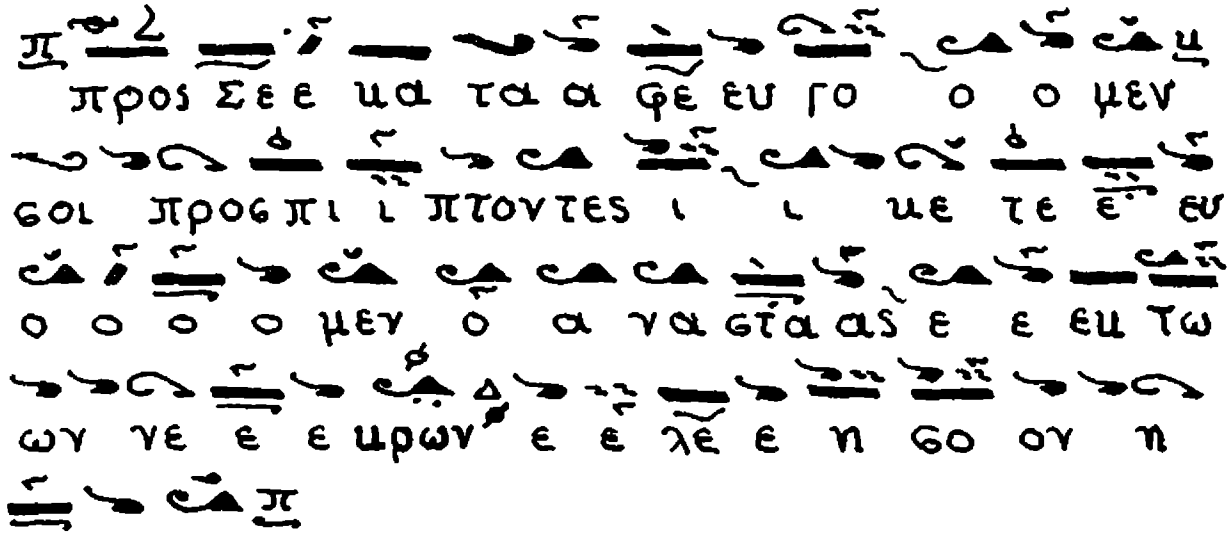

εν τω ου ου ρα α νω αυ το ο ος ωα α τοι

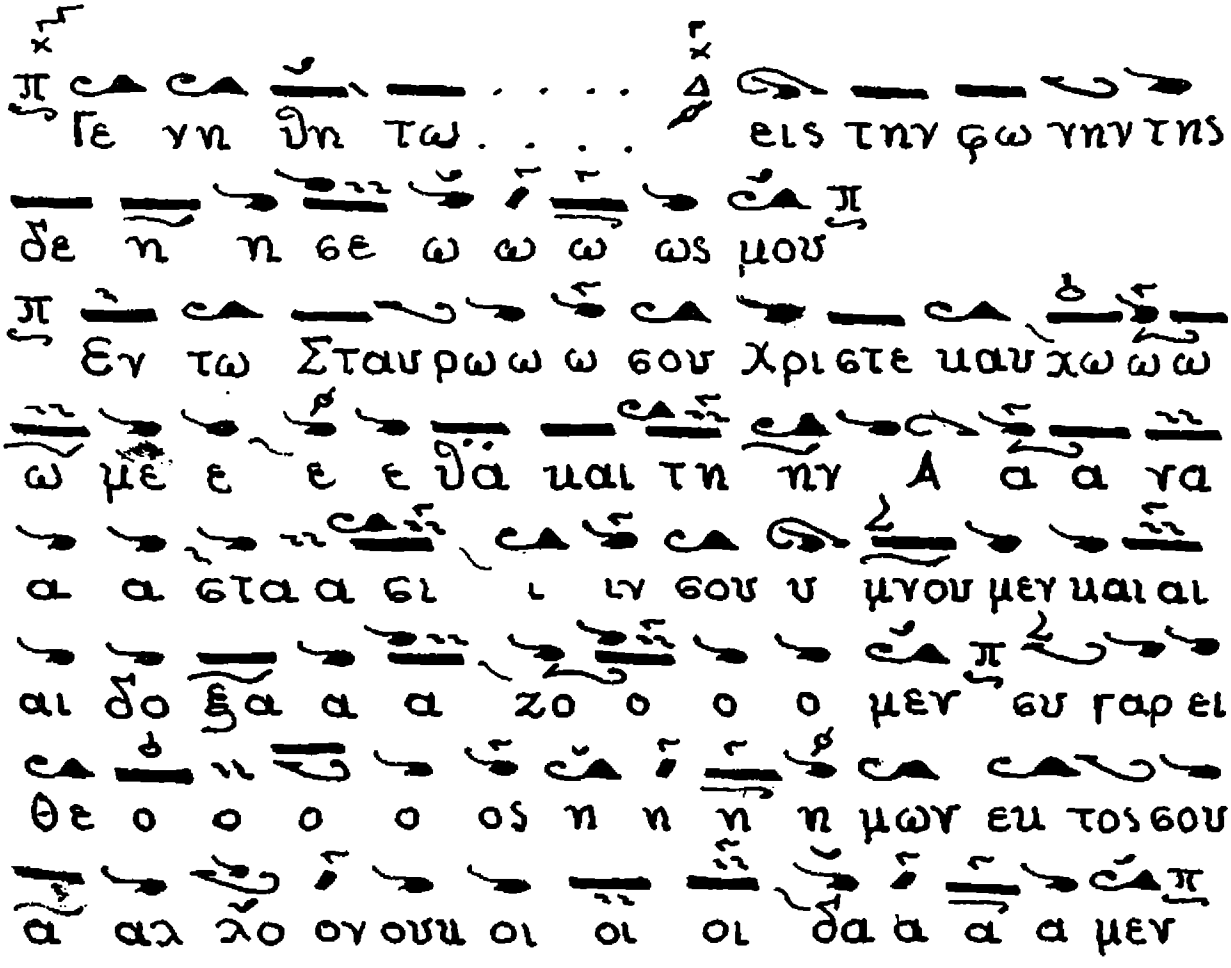

οι οι ωεις εν τω Α α α δη ε πα α τη η

η σας θα α α να α α α τον εις τα βα α

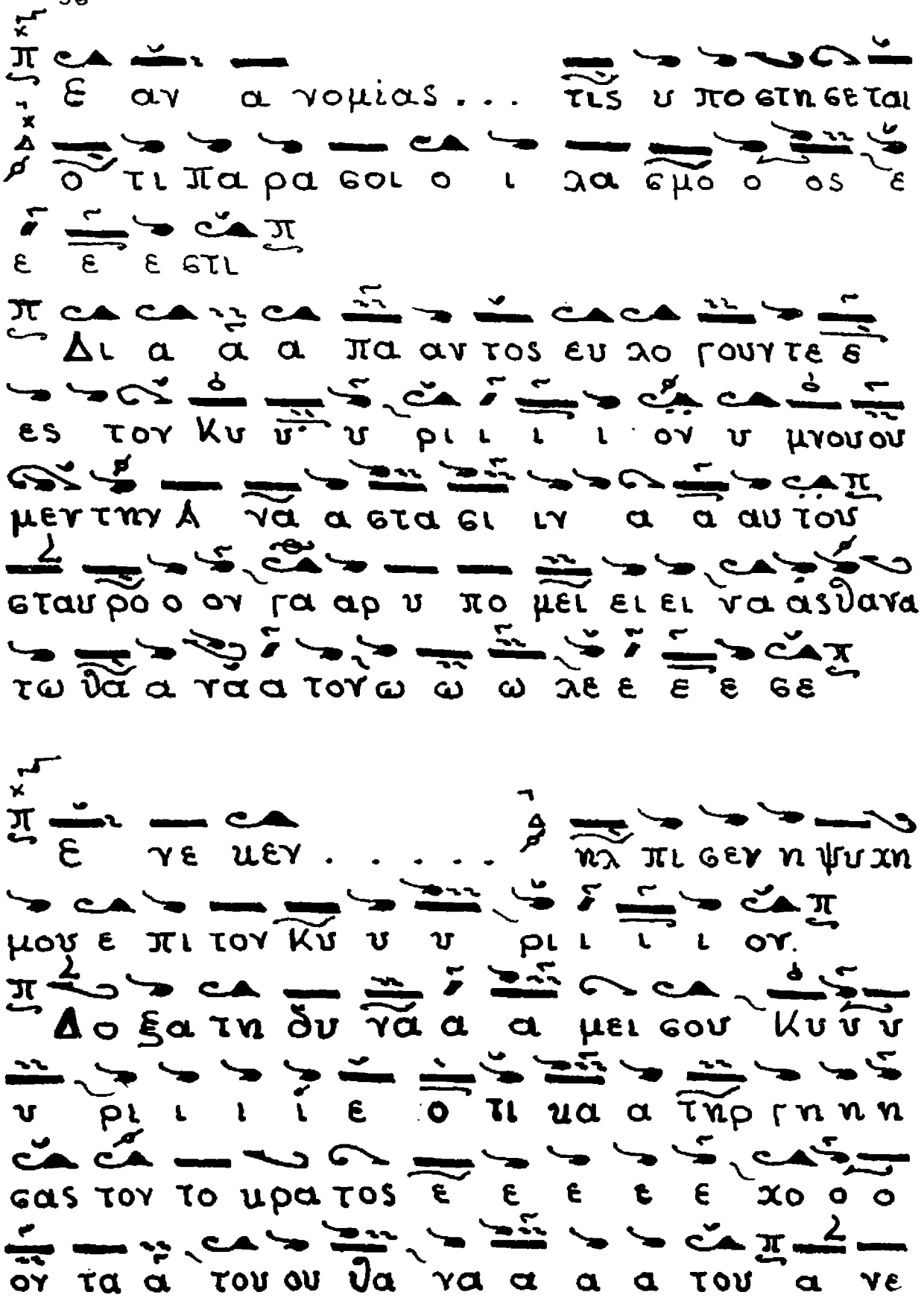

α α θη η τα της θα λα α α ας ση ης ε

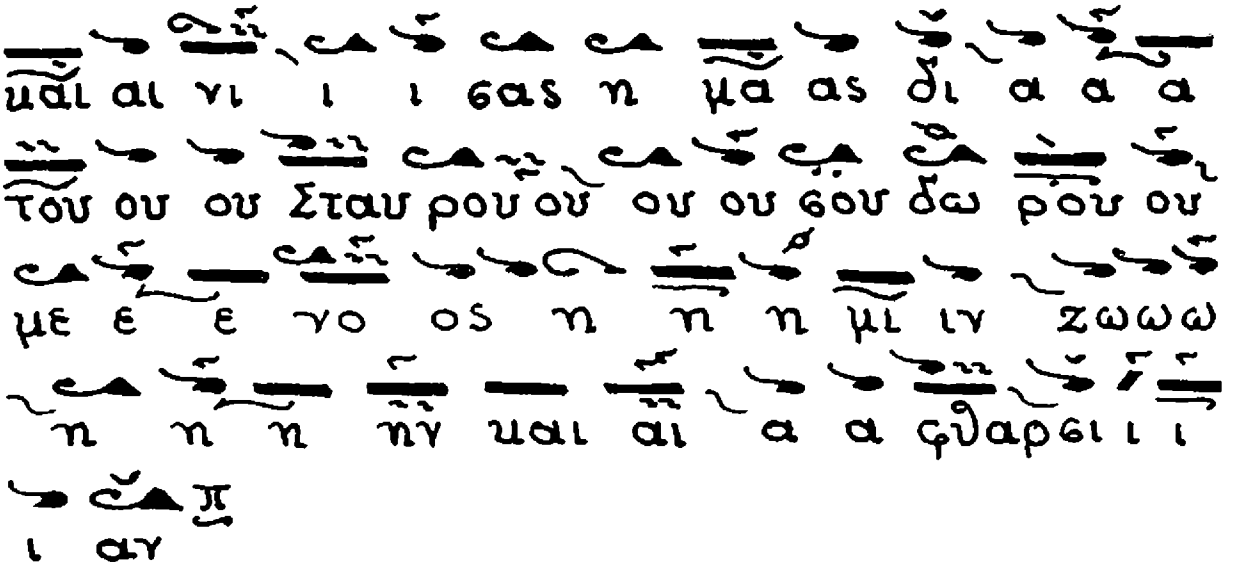

ωει η χει ειρ σου ου δε ε ε ε σποο ο ο τα.

προς Σε ε μα τα α φε ευ γο ο ο μεν
σοι προσ πι ι πτοντες ι ι με τε ε ευ
ο ο ο ο μεν ο α να στα ας ε ε ευ τω
ων νε ε ε μρων ε ε λε ε η σο ον η
η η μας

Γε νη θη τω . . . . εις την φω νην της
δε η η σε ω ω ω ως μου
Εν τω Σταυρω ω ω σου Χριστε μαυ χω ω ω
ω μέ ε ε ε θά μαι τη ην Α α α να
α α στα α σι ι ιν σου υ μνου μεν μαι αι
αι δο ξα α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει
θε ο ο ο ο ος η η η η μων ευ τος σου
α αλ λο ογ ουμ οι οι οι δα α α α μεν

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ε αν α νομίας . . . τις υ ποστη σε ται
ο τι Πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε
ε ε ε στι
Δι α α α πα αν τος ευ λο γουν τε ς
ες τον Κυ ρι ον υ μνουν
μεν την Α να α στα σι ιν α α αυ τους
σταυ ρο ο ον γα αρ υ πο μει ει ει να ασθανα
τω θα α να α τον ω ω ω λε ε ε σε
Ε νε μεν . . . . . πλ πι σεν η ψυ χη
μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον.
Δο ξα τη δυ να α α μει σου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε ο τι μα α τηρ γη η η
σας τον το μρα τος ε ε ε ε ε χο ο ο
ον τα α του ου θα να α α α του α νε

. . . . καὶ τὰ τέσσαρα Προσόμοια
τῆς ἑορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
κατὰ τὸ

«Ὅλην ἀποθέμενοι»

Ἦχος πλ. δ΄

εἰς τοῦ Κε

◆

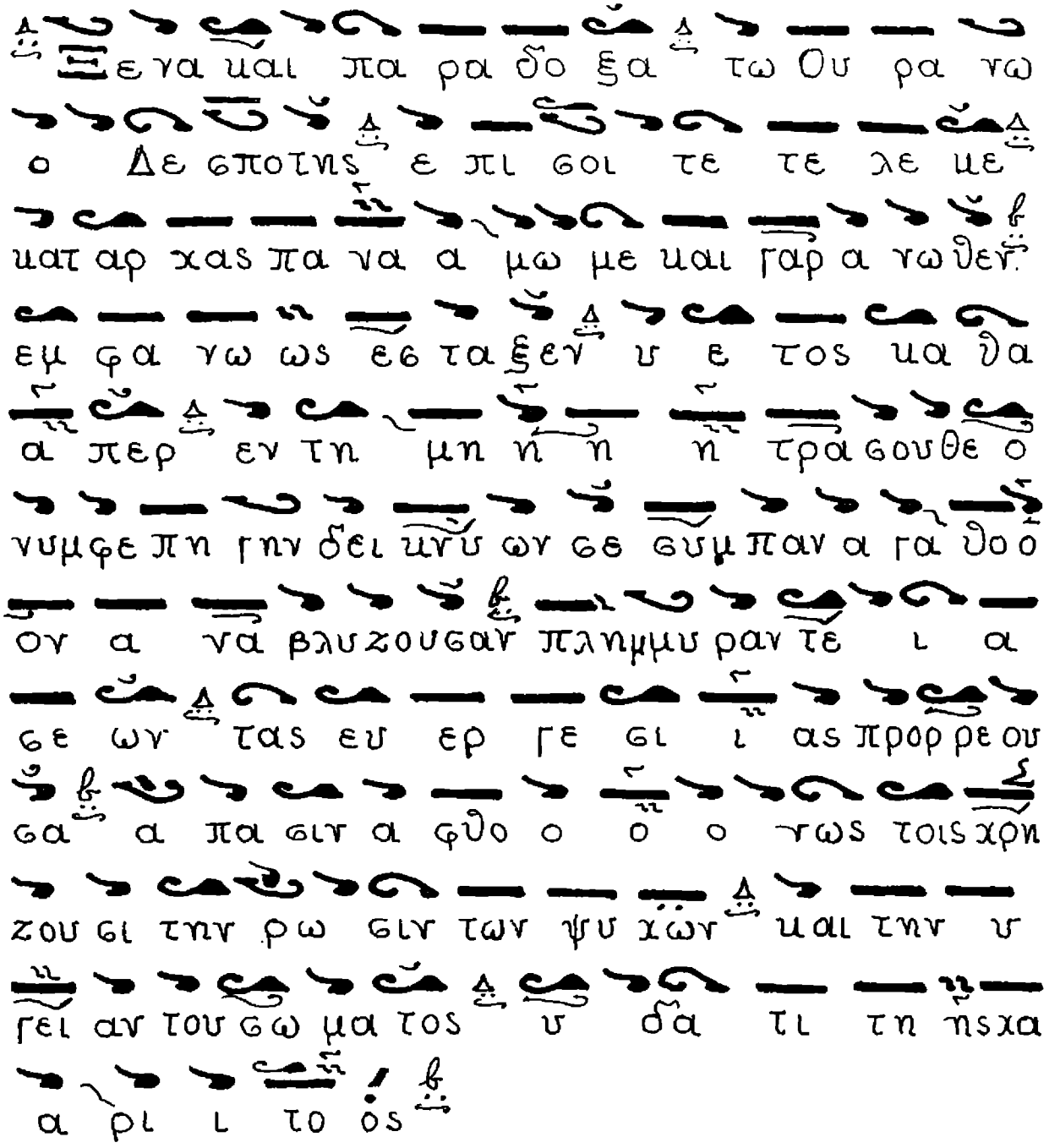
◆

◆

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

58.

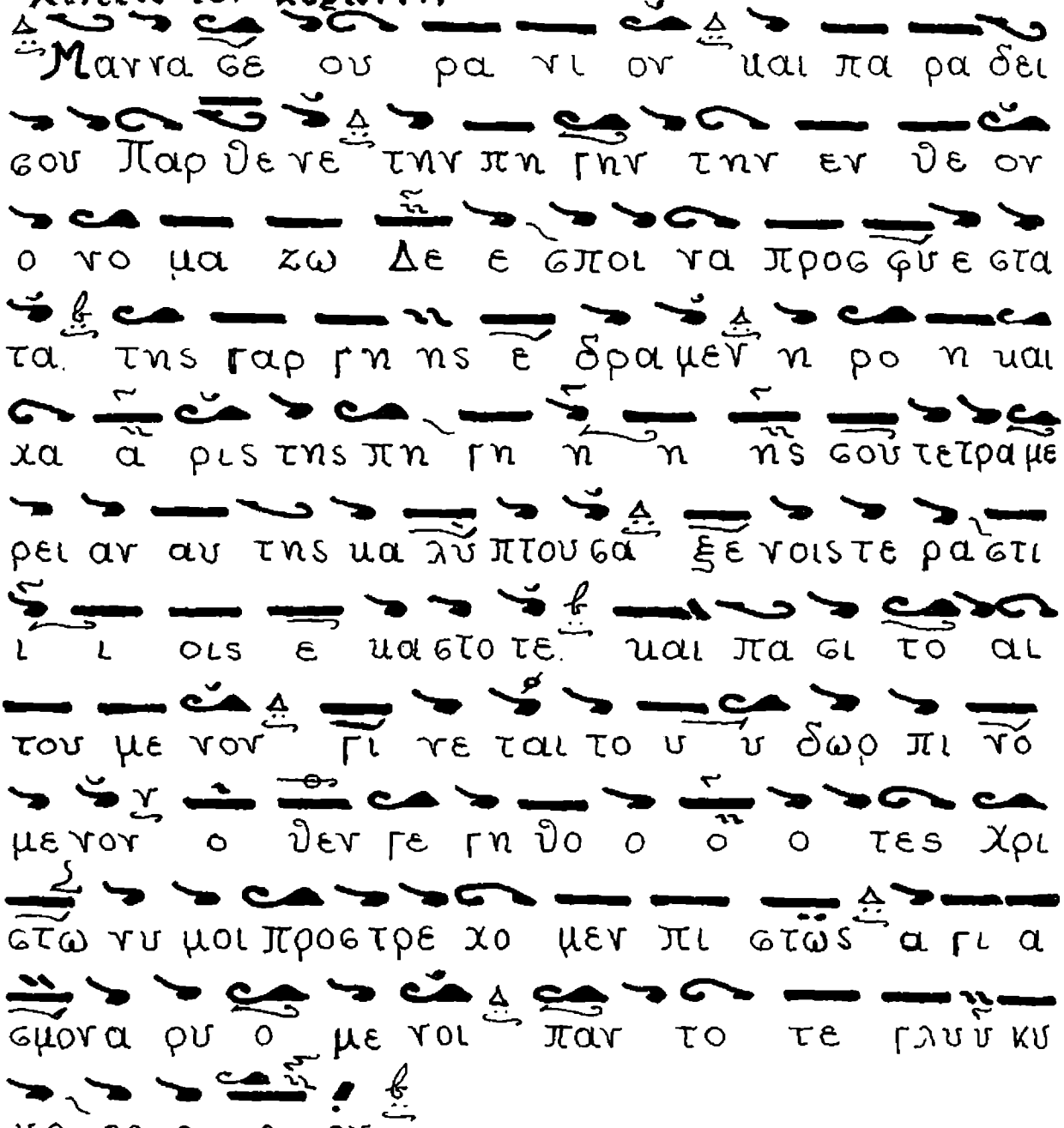
Ἀπό φυλαυής...

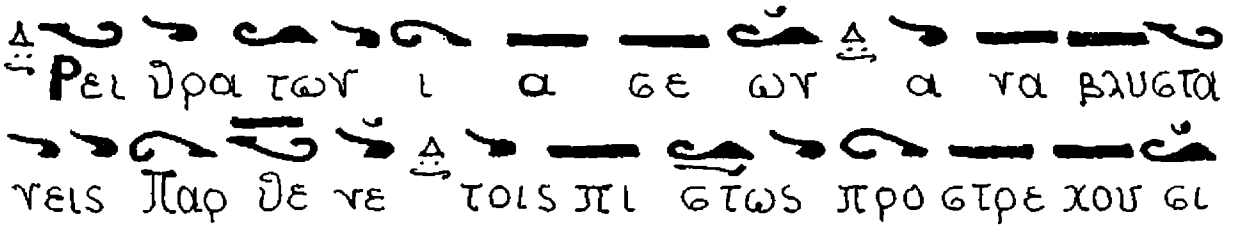
Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ..... τὸ αὐτό.

ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

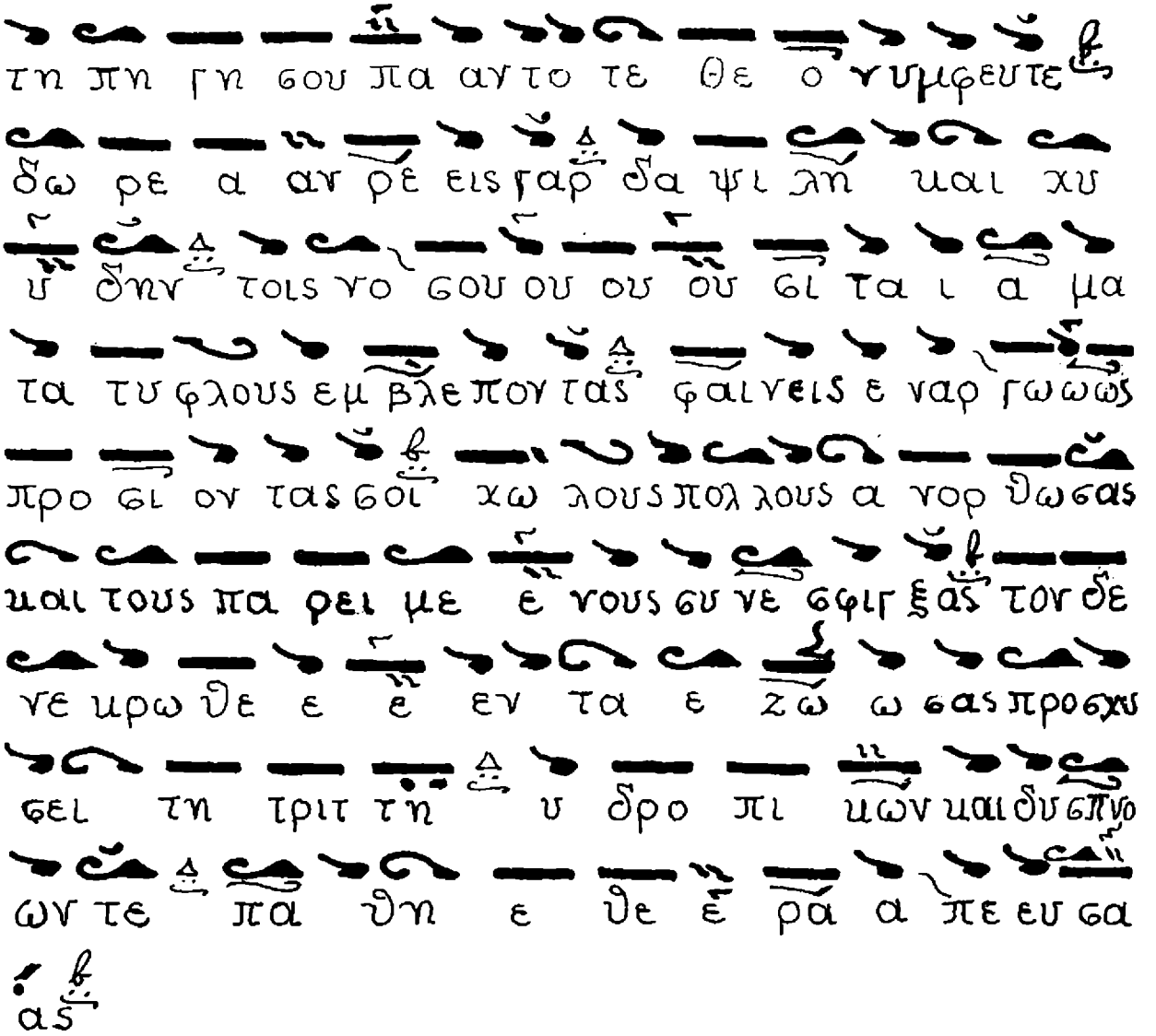
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...

Ὅτι ἐνδεδόξασται...

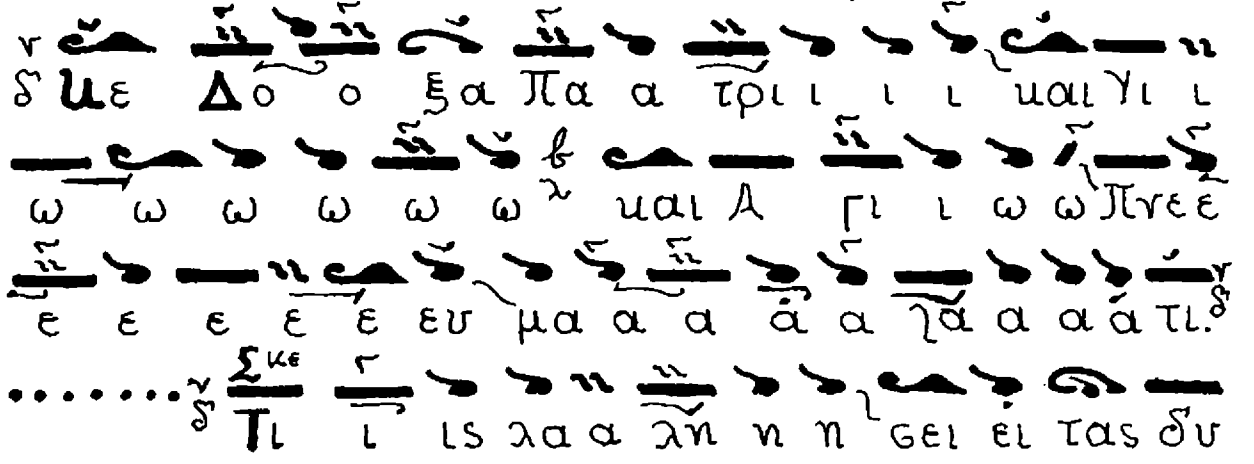

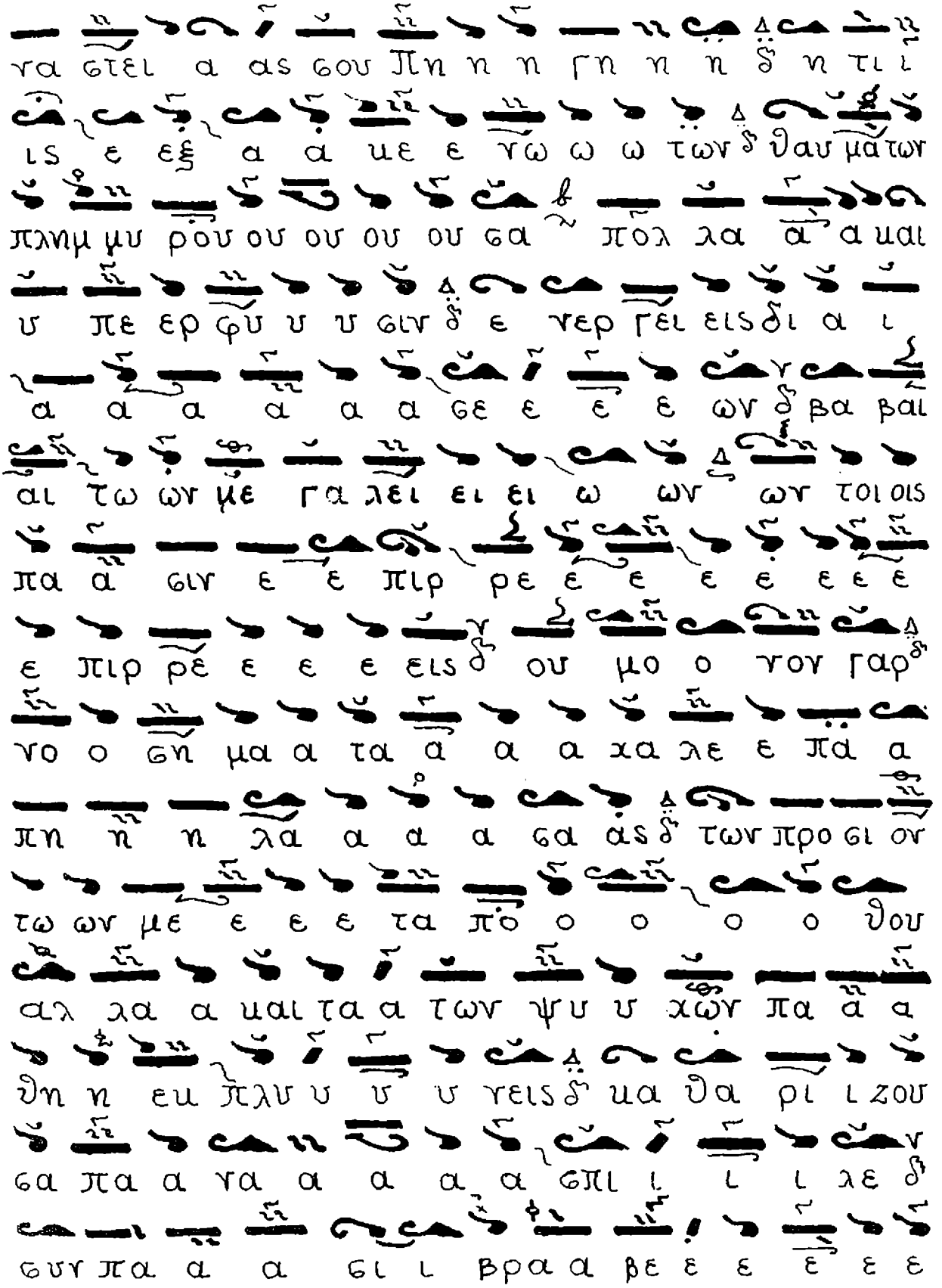
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

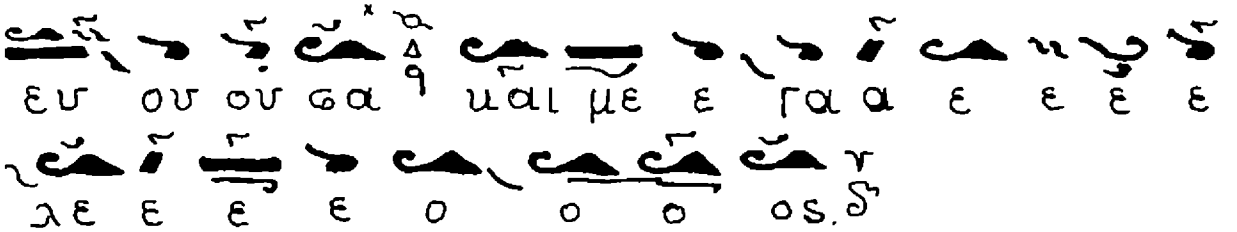
Δοξαστικόν.

Ἦχος πλ. Δ΄ Νη

να στει α ας σου Πη η η γη η η δ η τι ι
ις ε εξ α α υε ε νω ω ω των δ θαυ ματων
πλημ μυ ρου ου ου ου ου σα πολ λα α α υαι
υ πε ερ φυ υ υ σιν δ ε νερ γει εις δι α ι
α α α α α α σε ε ε ε ων δ βα βαι
αι τω ων με γα λει ει ει ω ων ων τοι οις
πα α σιν ε ε πιρ ρε ε ε ε ε ε ε ε
ε πιρ ρε ε ε ε εις δ ου μο ο νον γαρ δ
νο ο ση μα α τα α α α χα λε ε πα α
πη η η λα α α α σα ας δ των προ σι ον
τω ων με ε ε ε τα πο ο ο ο ο θου
αλ λα α υαι τα α των ψυ υ χων πα α α
θη η ευ πλυ υ υ υ νεις δ υα θα ρι ι ζου
σα πα α να α α α α σπι ι ι ι λε δ
συν πα α α σι ι βρα α βε ε ε ε ε ε

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε .....

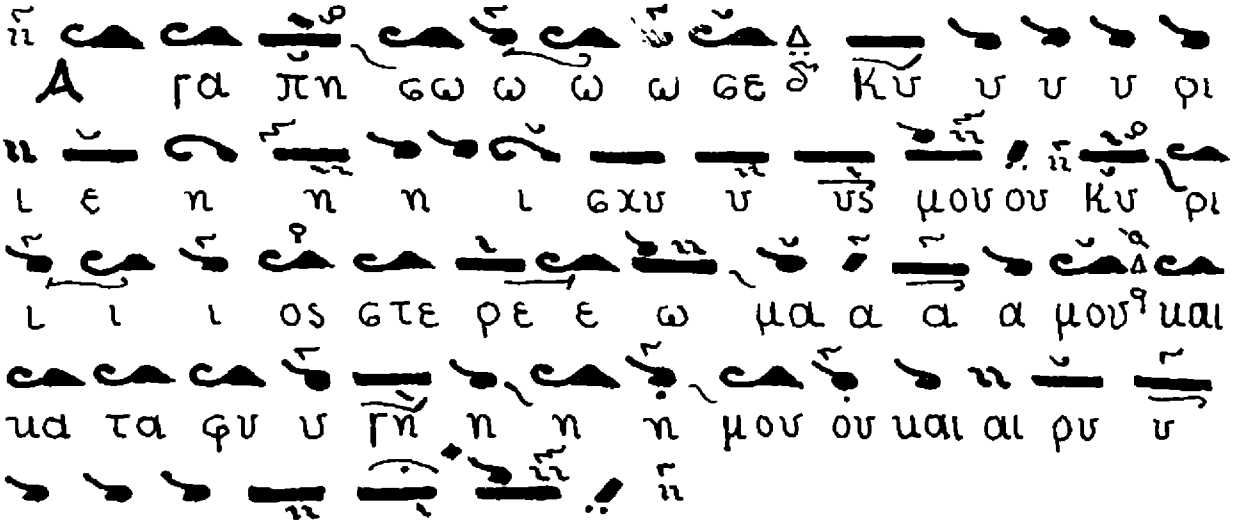
Ἴδε Ἀναστασιματάριον.

Εἴσοδος - Φῶς ἱλαρόν.

Ὁ διάκονος: .... Ἔ σπε ρας προ σεύ χε σθε

.... καὶ ὁ προεξάρχων:

Ἦχος: Γα.

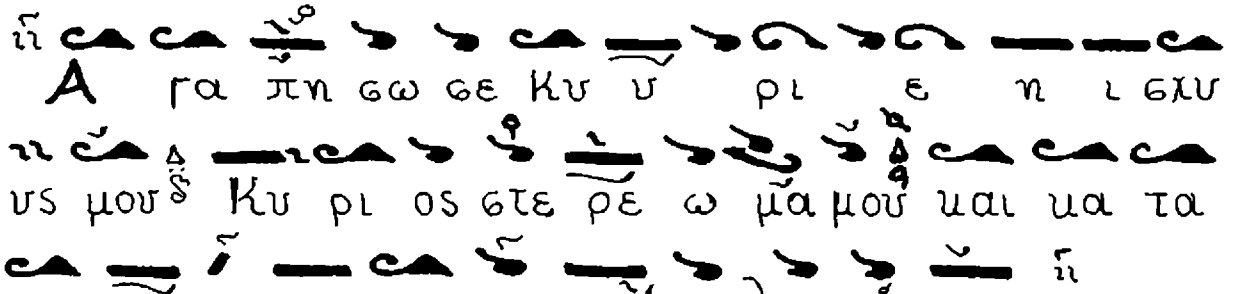
Ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

μετὰ στίχου.

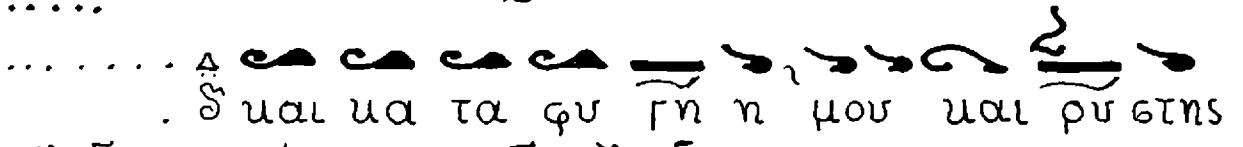
Στίχος: Ὁ Θεὸς βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν....

Στίχος: Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον..... καὶ ἡ κατάληξις..... μου ου ου.

Τὸ αὐτὸ εἰς σύντομον μέλος.
Ἦχος ὁ αὐτός

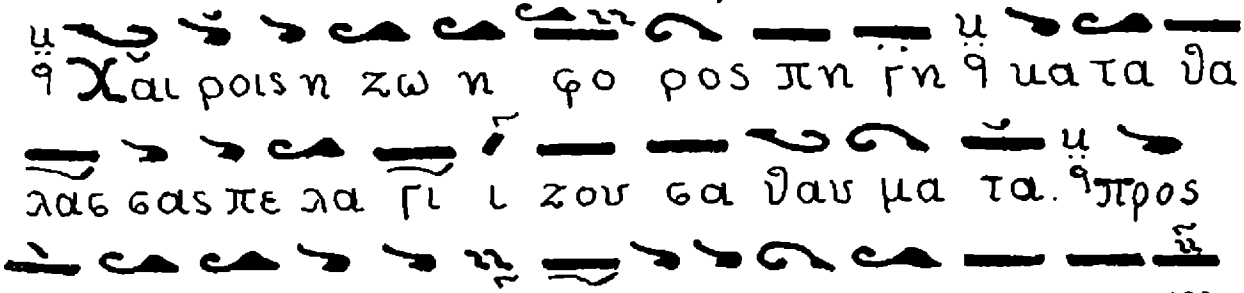
.....καὶ ἡ κατάληξις τοῦ Γ΄

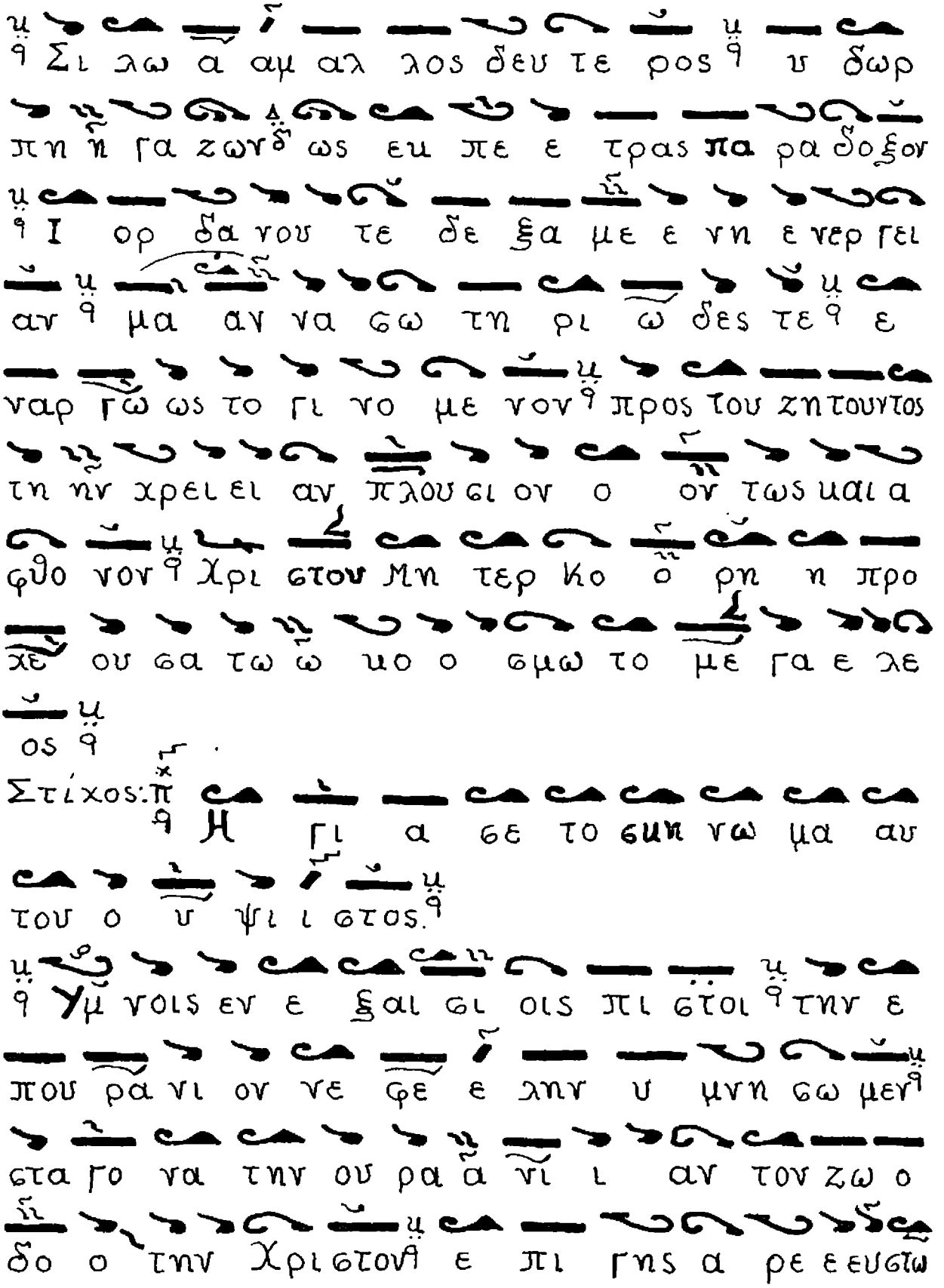
Ἀπόστιχα

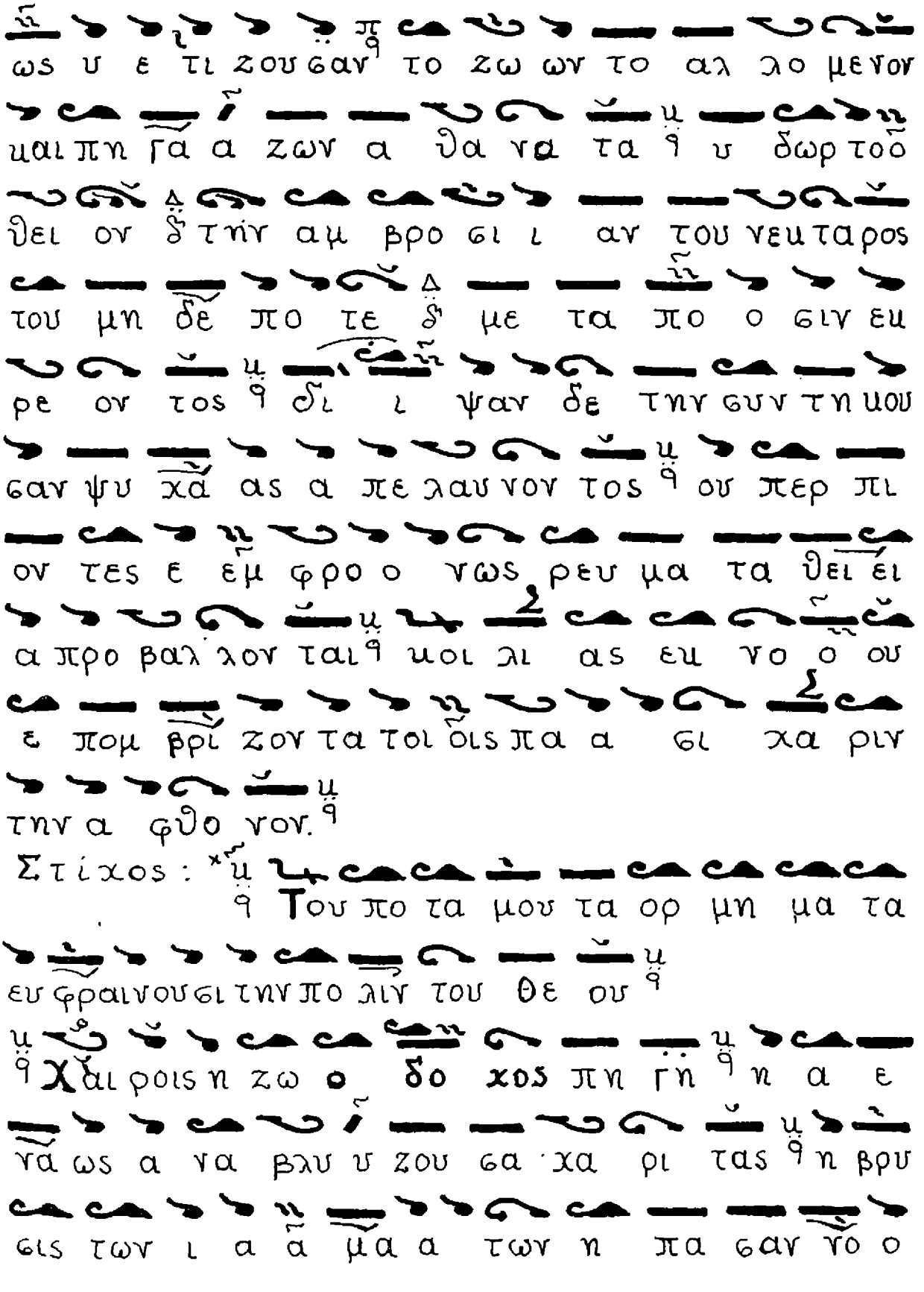
Ἄρχεται ὁ β΄ χορός «Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτῆρ....» (ἴδε σελὶς 1) καὶ τὰ ἑπόμενα...

Χαίροις ἀσυμπτώτων. Προσόμοια τῆς Θεοτόκου
Ἦχος

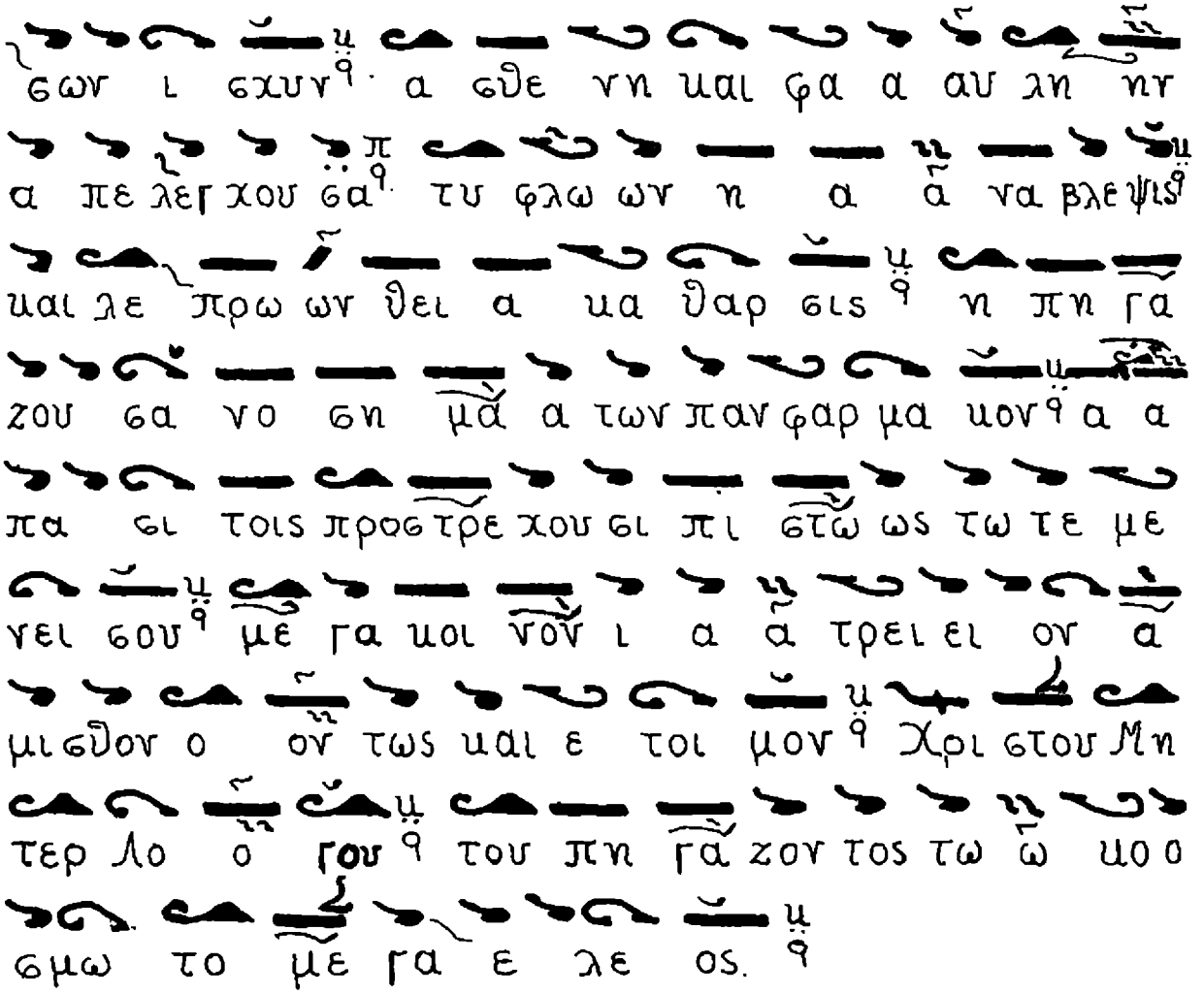

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

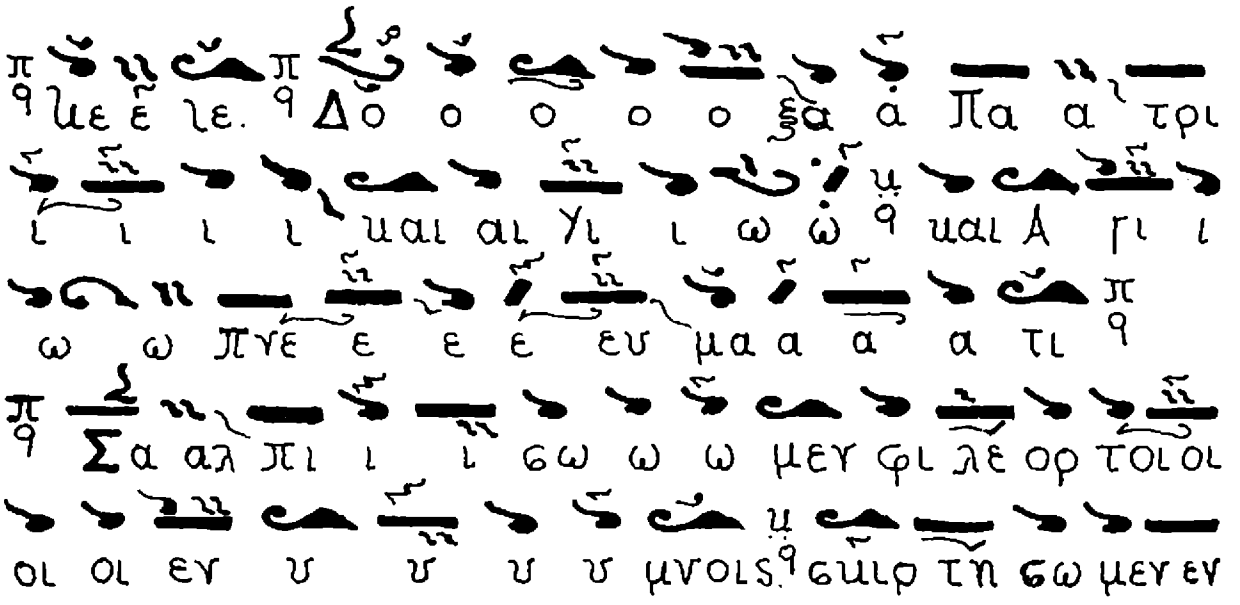

Σι λω α αμ αλ λος δευ τε ρος υ δωρ
πη γα ζωη ως ευ πε ε τρας πα ρα δοξον
Ι ορ δα νου τε δε ξα με ε νη ε νερ γει
αν μα αν να σω τη ρι ω δες τε ε
ναρ γω ως το γι νο με νον προς του ζητουντος
τη ην χρει ει αν πλου σι ον ο ον τως υαι α
φθο νον Χρι στου Μη τερ Κο ο ρη η προ
χε ου σα τω ω υο ο σμω το με γα ε λε
ος
Στίχος: π
Η γι α σε το σωτ νω μα αυ
του ο υ ψι ι στος.
Υμ νοις εν ε ξαι σι οις πι στοι την ε
που ρα νι ον νε φε ε λην υ μνη σω μεν
στα γο να την ου ρα α νι ι αν τον ζω ο
δο ο την Χριστον ε πι γης α ρε ευσω

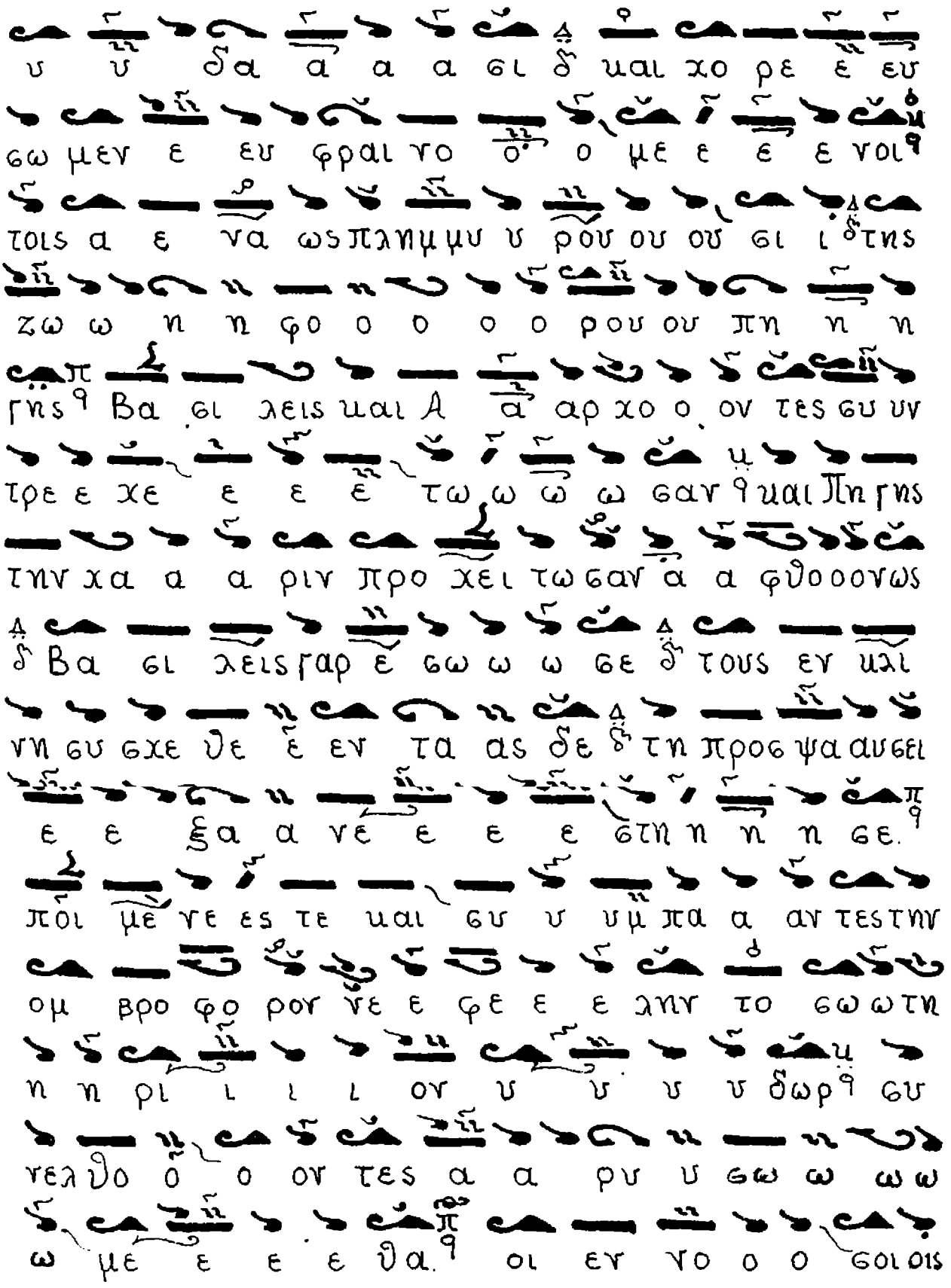

ως υ ε τι ζου σαν το ζω ων το αλ λο μεν ον
μαι πη γα α ζων α θα να τα ψ υ δωρ τοῦ
θει ον δ' τήν αμ βρο σι ι αν του νευ ταρ ος
του μη δε πο τε δ' με τα πο ο σιν ευ
ρε ον τος ψ δι ι ψαν δε την συν τη μου
σαν ψυ χά ας α πε λαυ νον τος ψ ου περ πι
ον τες ε εμ φρο ο νως ρευ μα τα θει ει
α προ βαλ λον ται ψ μοι λι ας ευ νο ο ου
ε πομ βρι ζον τα τοι ὁις πα α σι χα ριν
την α φθο νον. ψ
Στίχος: ψ Του πο τα μου τα ορ μη μα τα
ευ φραί νου σι την πο λιν του θε ου ψ
ψ χαι ροις η ζω ο δο χος πη γη ψ η α ε
να ως α να βλυ ου ζου σα χα ρι τας ψ η βρυ
σις των ι α ά μα α των η πα σαν το ο

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

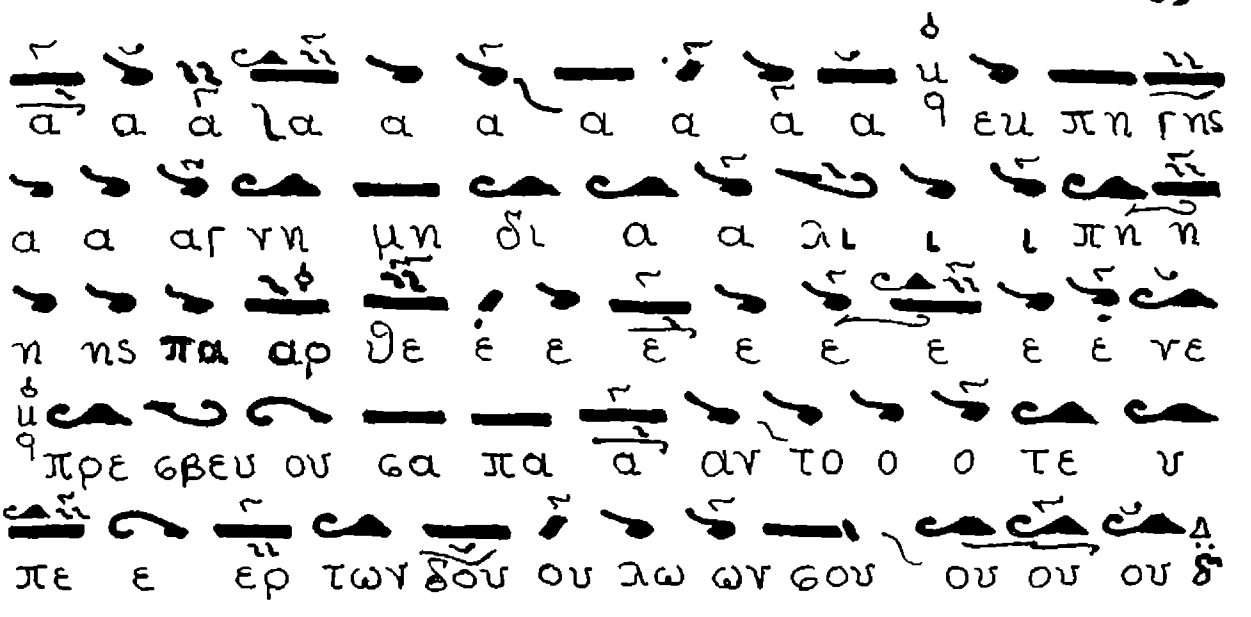
Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Πα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

α α πα αλ λα α γη ην οι εν ιν δυ
νοι οις τη η ην ρω ω ω σιν δην α να
ψυ χη ην οι οι εν δι ι ι ι ψει ται ομ
μα τα τε οι οι τυ φλοι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι ιω φε ευ ο ο ο
ον τε ε ε ες τη η ην ευ η η ιο ι ι
ι ι αν την ι α τρει αν οι ια α χε ε
ε ιτου ου ου ου ουν τες οι εν θα να α α
α α τοι οι οις τηνζω ω η φο ο ο ο ρον
οι πα α αν τες την παν τα χου πι στοι οις προ
ορ ρε ε ε ου ου ου ου σαν υ υ δα τα
σω ω ω ω τη ρι ι ι ας α να ιροτη
η η σαν τες ου ου τω ω ιρα α α α αξω
ω ω ω μεγ α ει ει ει ει ει ει ζω α
προ χε ε ε ου σα να α μα α τα α α

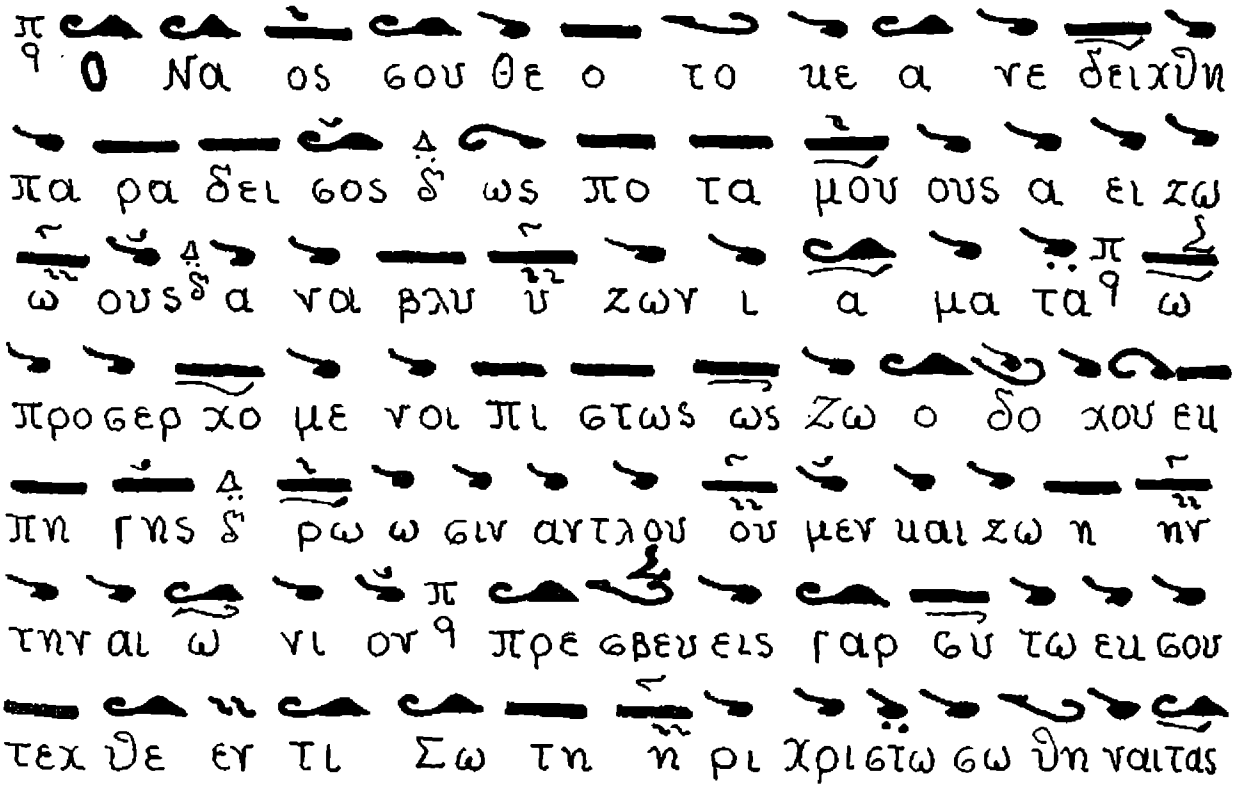

Καὶ νῦν. «Ἀναστάσεως ἡμέρα...»-ἴδε σελὶς 34-

Ἀπολυτίκιον

Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἦχος δ πα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

τὸ: Χριστὸς Ἀνέστη

ϛ Ἀπόλυσις.

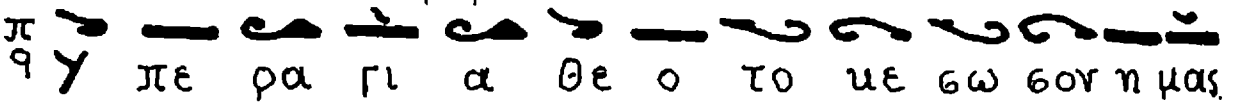
Εἰς τὸν Ὄρθρον.

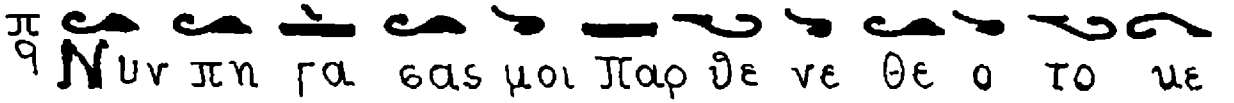
Ἡ ἀκολουθία τοῦ Πάσχα. Μὲ τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα συμψάλλεται καὶ ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ Στιχ.

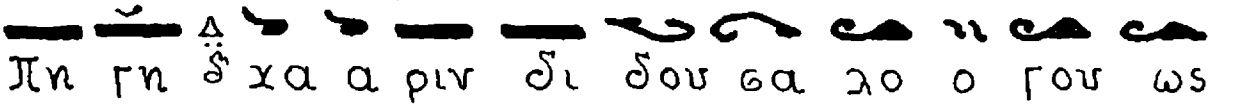
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Α'. ξ πα.

Ὠδὴ Α' Ἀναστάσεως ἡμέρα....

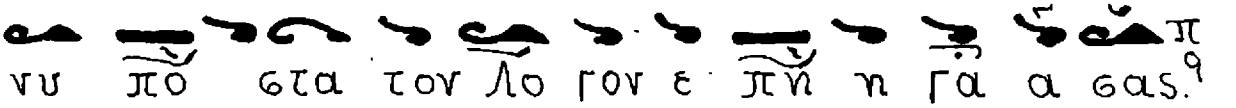

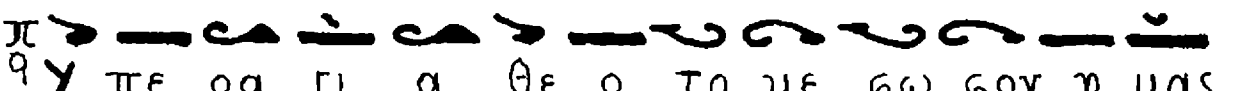

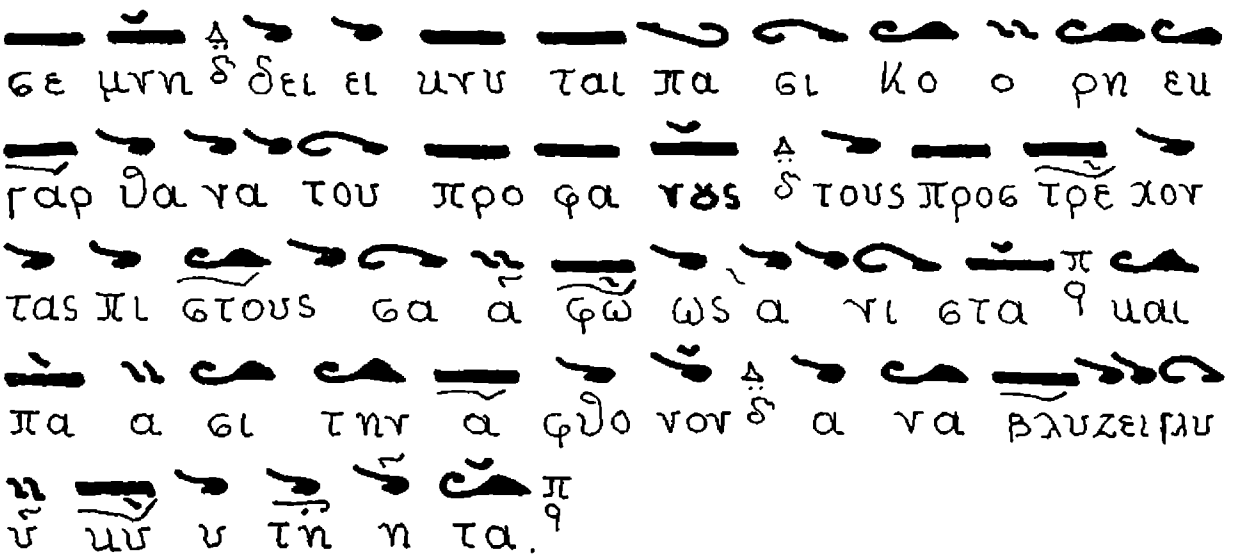

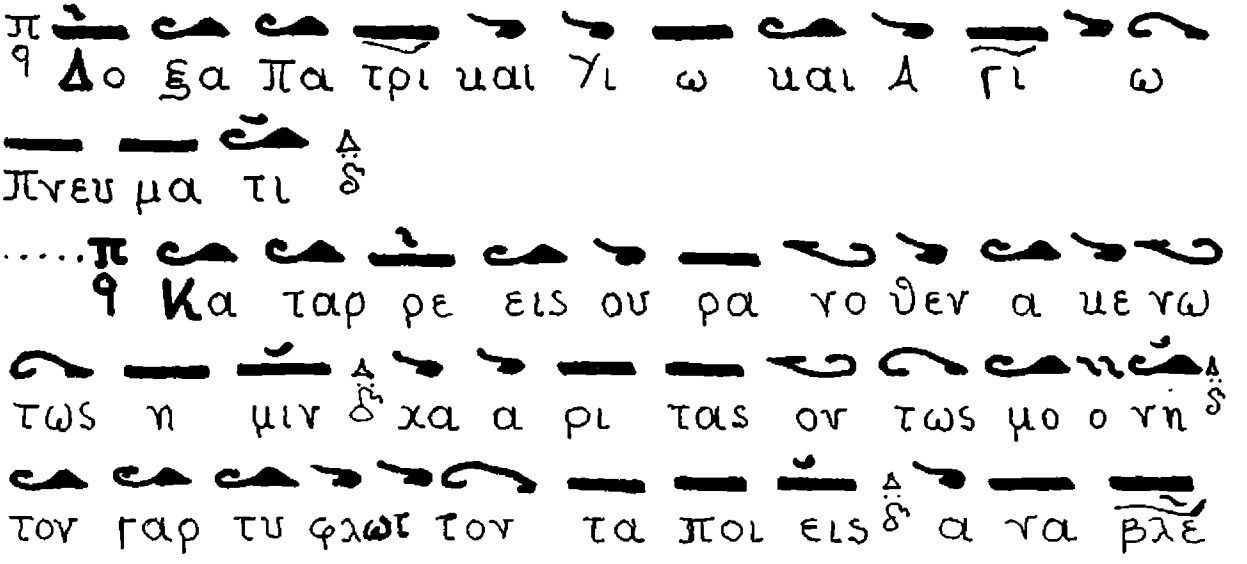

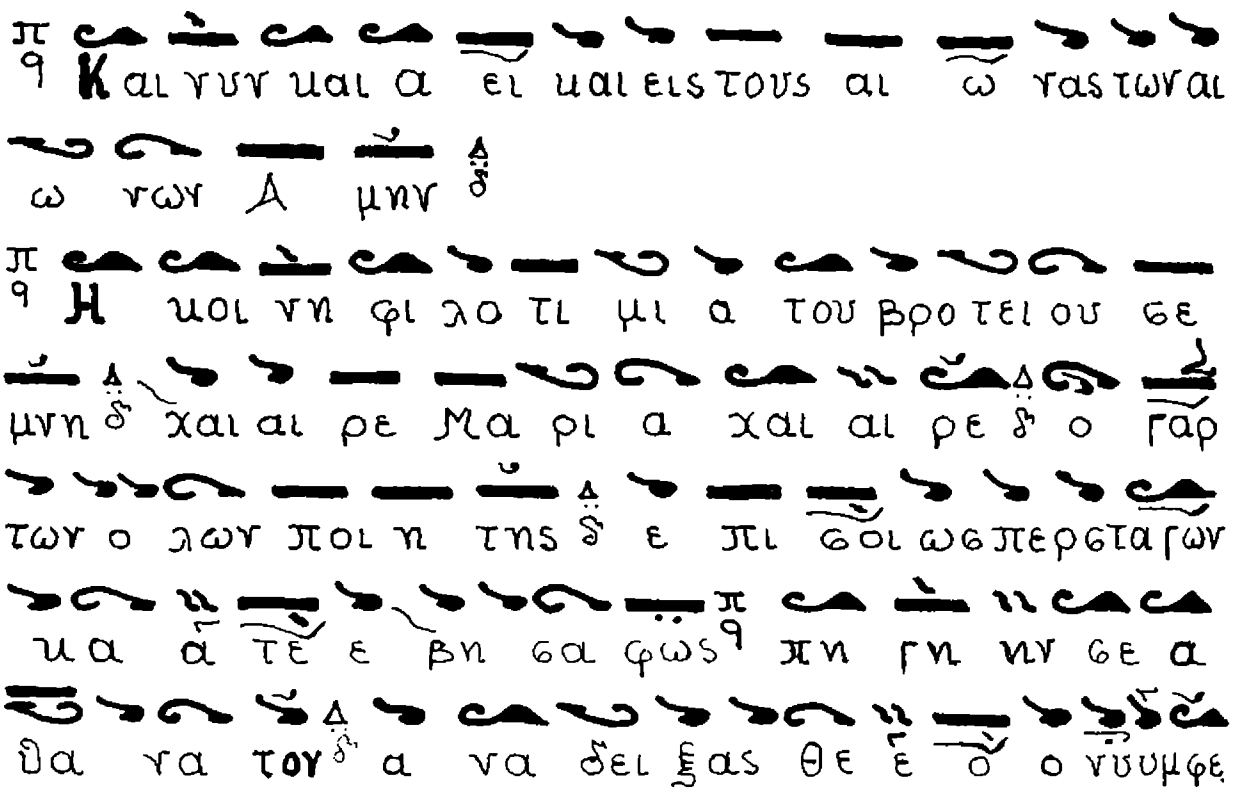

σε μνη δ δει ει υιυ ται πα σι κο ο ρη ευ
γαρ θα να του προ φα τας δ τους προς τρε χον
τας πι στους σα α φω ως α νι στα ϙ μαι
πα α σι την α φθο νον δ α να βλυζει μυ
υ μυ υ τη η τα. ϙ

ϙ Δο ξα πα τρι μαι γι ω μαι Α γι ω
πνευ μα τι δ
..... ϙ Κα ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α με νω
τως η μιν δ χα α ρι τας ον τως μο ο νη δ
τον γαρ τυ φλωι τον τα ποι εις δ α να βλε
πειν προ στο φως βο ορ βο ο ρω μαι νω ϙ
φω νη η σα σα α νω θεν δ υ περ εν νοι
αν τω ω λε ε ο ον τι. ϙ

Καὶ νῦν . . . . .

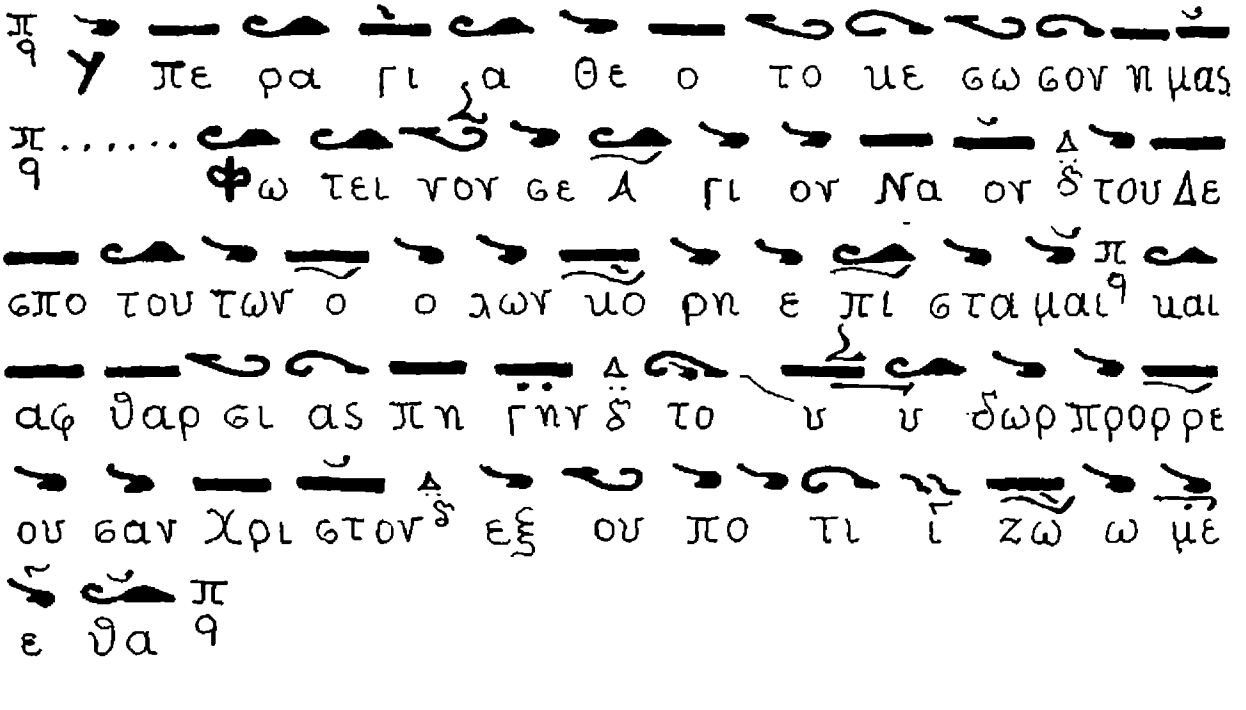
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

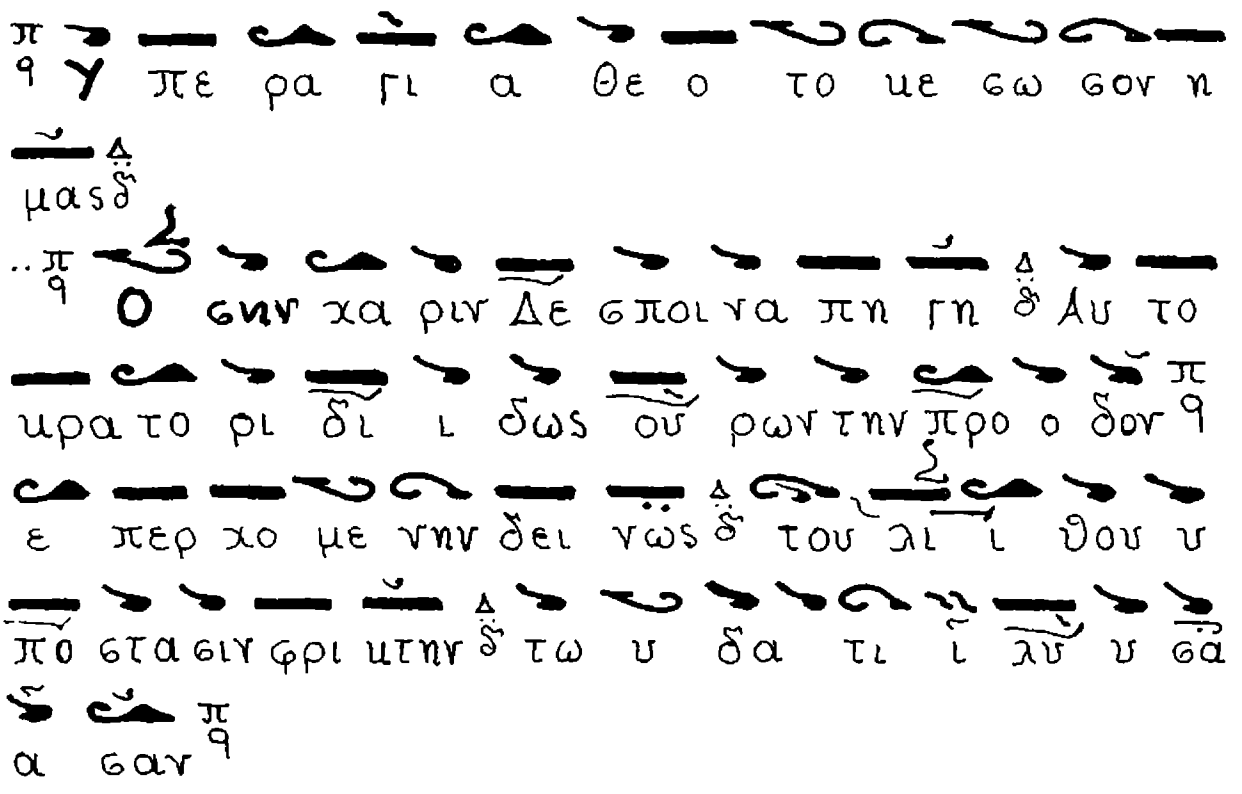

καὶ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ᾗ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἴδε σελὶς 6.

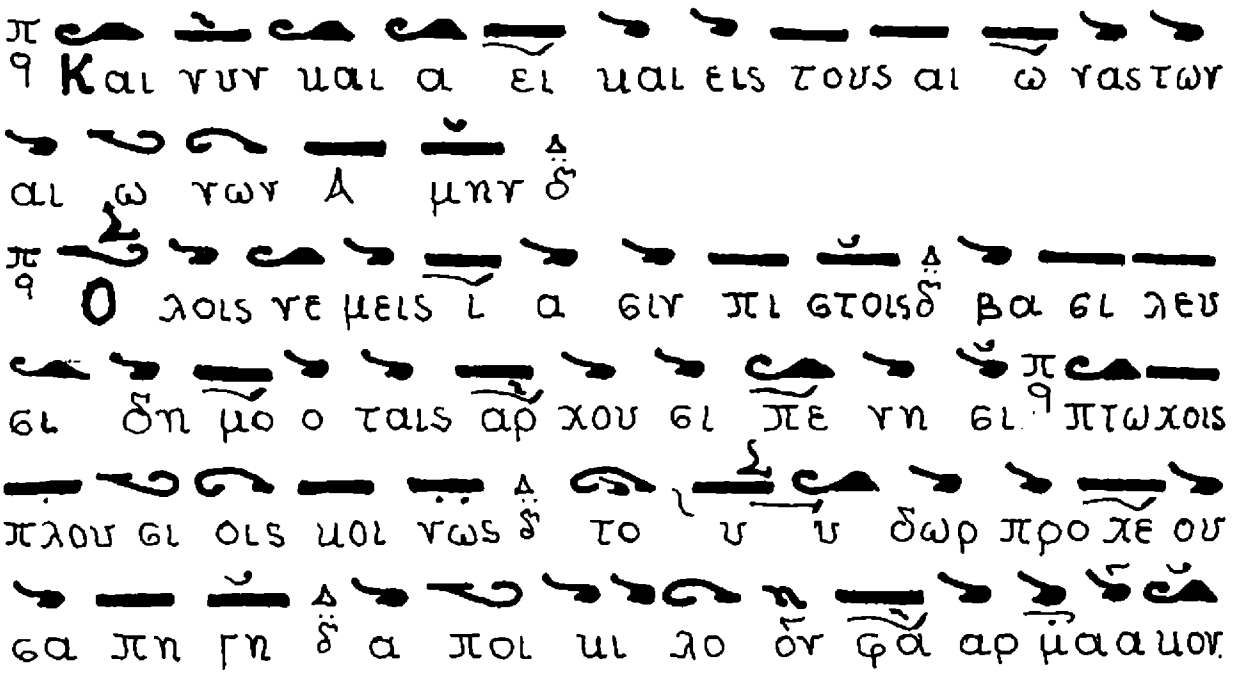
Ὠδὴ Γ'.

Δεῦτε πόμα...

Γ πε ρα γι α θε ο το με σω σον η
μας
Ο σην χα ριν Δε σποι να πη γη Αυ το
υρα το ρι δι ι δως ου ρων την προ ο δον
ε περ χο με νην δει νως του λι ι θου υ
πο σταθην φρι μην τω υ δα τι ι λυ υ σα
α σαν
Δο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Ρε ει χα ρις αφ θο νος ευ σου Θε ο
το με Παρ θε ε νε χυ δην πη γα ζου σαν
χω λοι σωιφ τω σιν εν σοι λε προ ωρ μα
θα ρι ζε ται πλη θυς και δαι μο νες πνι
ι γο ον ται

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

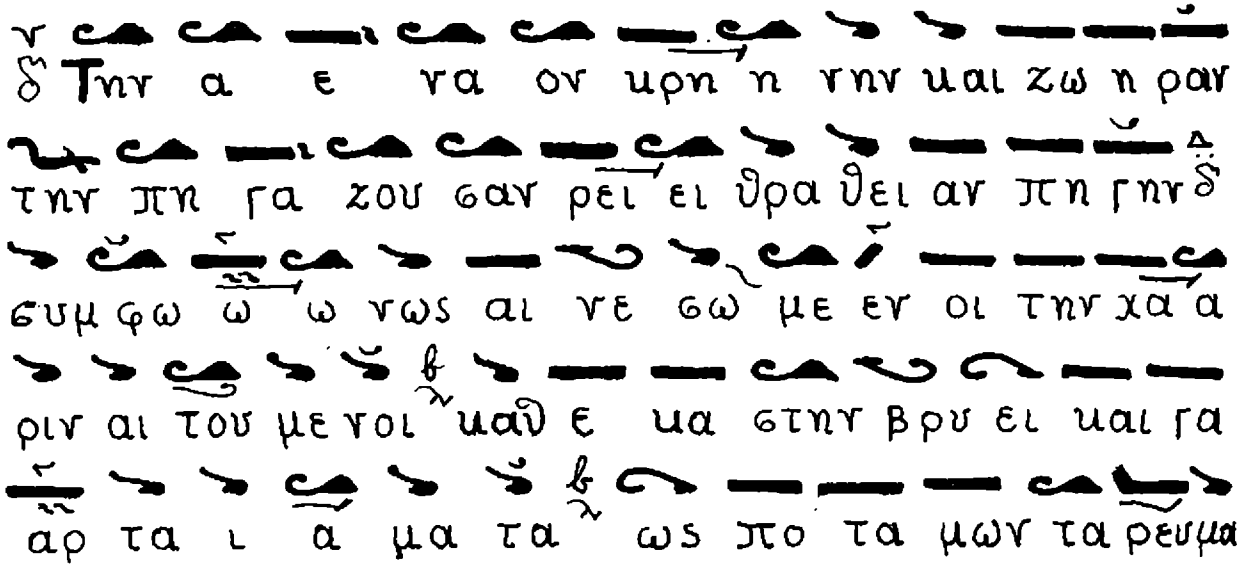
μαὶ τὸ Χριστός Ἀνέστη. ἢ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς... ἴδε σελὶς 8.

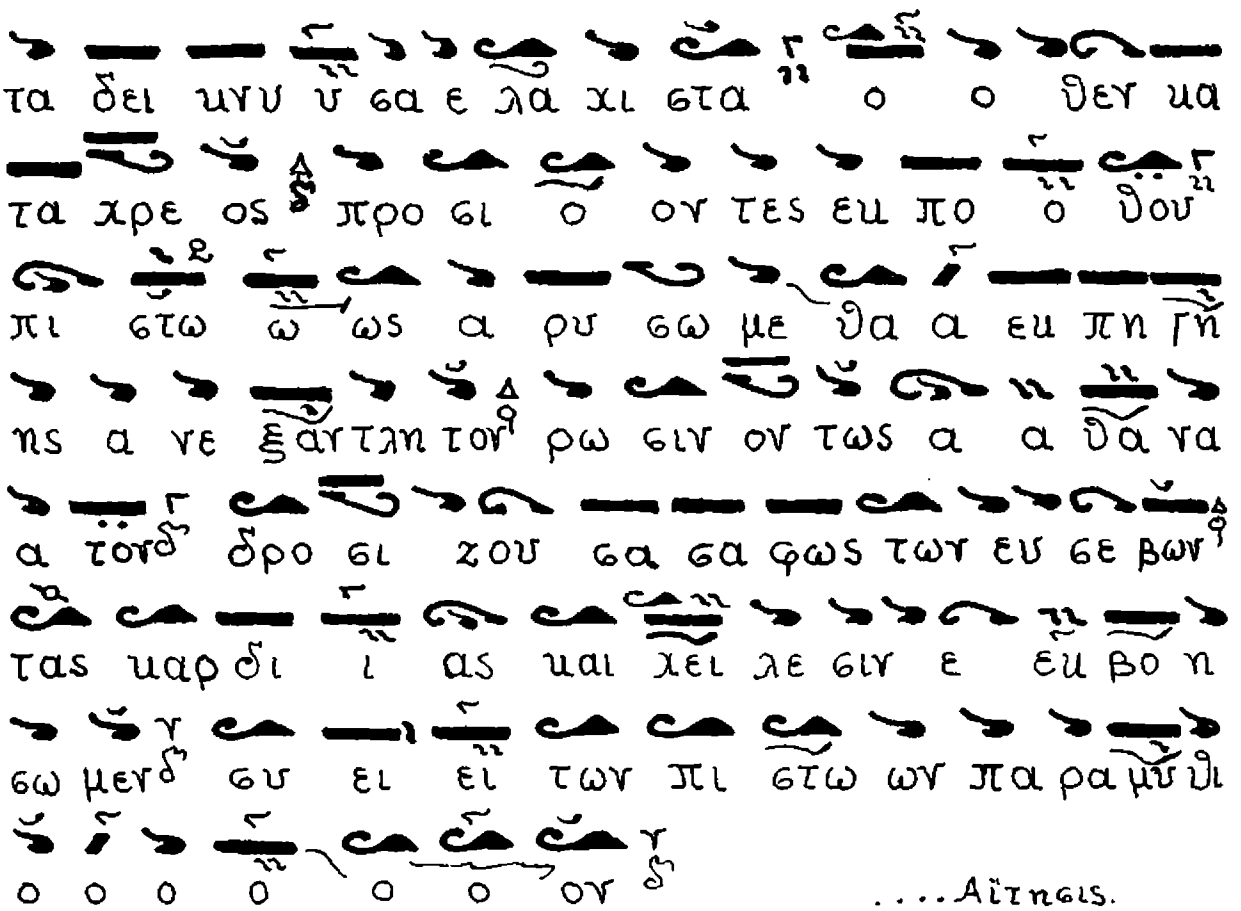
Εἰ μαὶ ἐν τάφῳ (χῦμα)

εἶτα Κάθισμα...

Ἦχος Πλ. Δ'

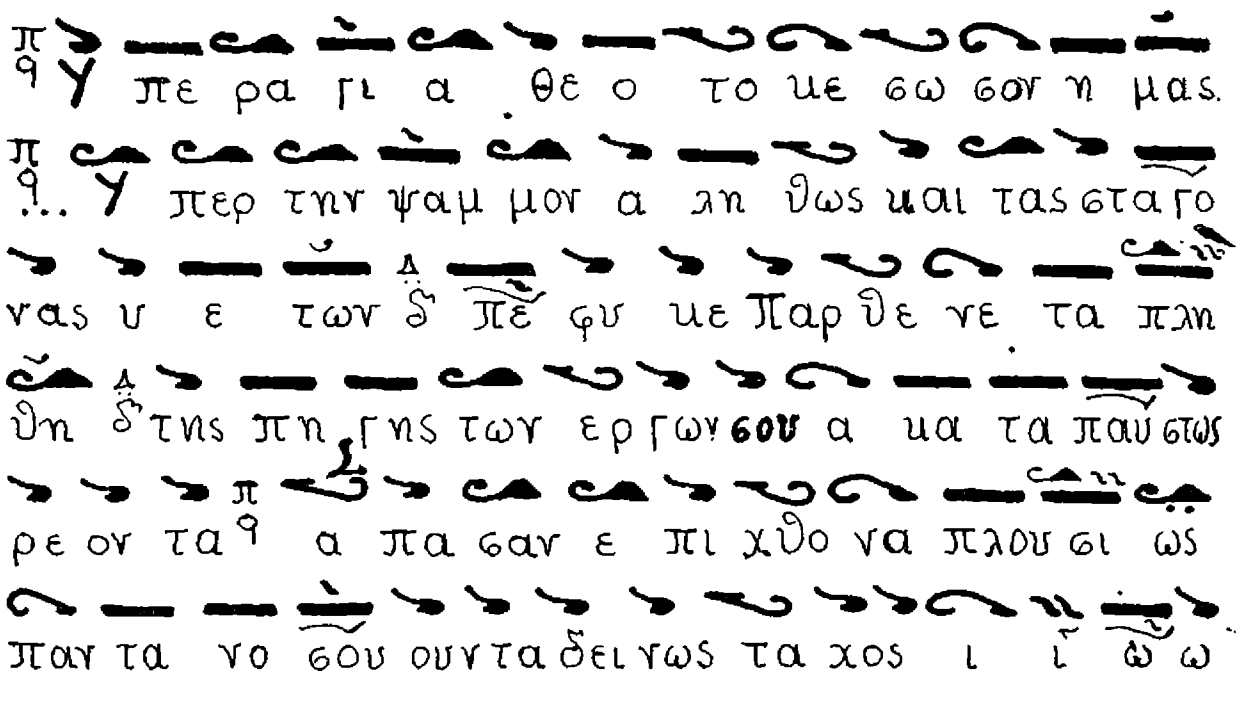
Τὴν σοφίαν μαὶ λόγον.

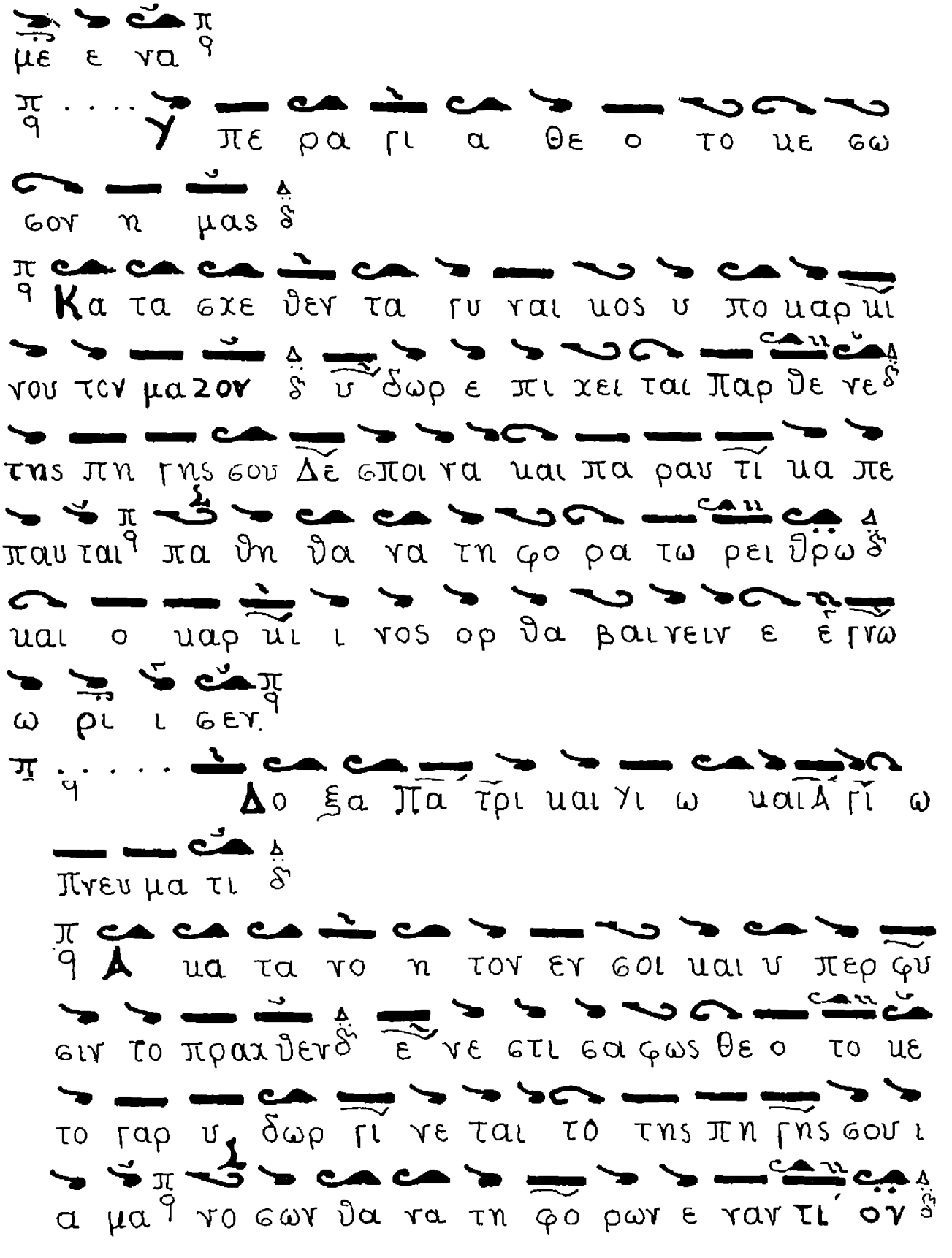

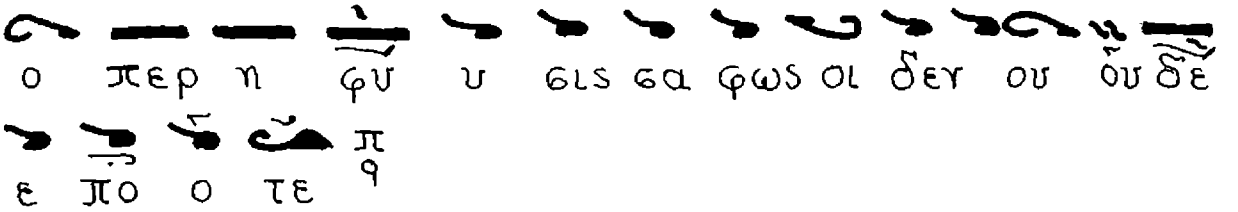
....Αἴτησις.

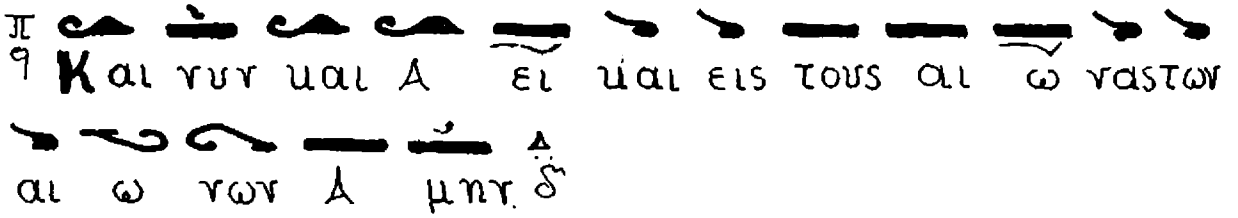
Ὡδὴ Α' Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς....

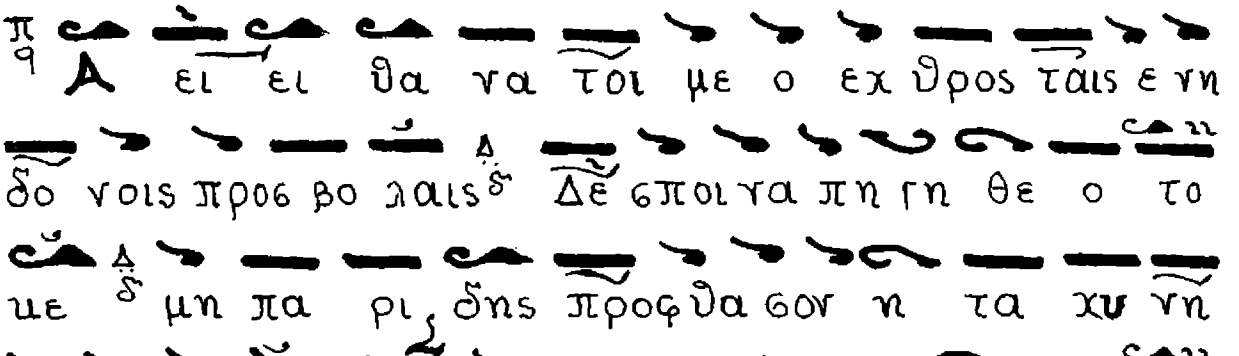

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

με ε να
πε ρα γι α θε ο το με σω
σον η μας
Κα τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο μαρ μι
νου τον μα2ον δ υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε νε
της πη γης σου Δε σποι να μαι πα ραν τι μα πε
παυ ται πα θη θα να τη φο ρα τω ρει θρω
μαι ο μαρ μι ι νος ορ θα βαι νειν ε ε γνω
ω ρι ι σεν.
Δο ξα Πα τρι μαι γι ω μαι Α γί ω
Πνευ μα τι
Α μα τα νο η τον εν σοι μαι υ περ φυ
σιν το πραχ θεν ε νε στι σα φως θε ο το με
το γαρ υ δωρ γί νε ται το της πη γης σου ι
α μα νο σων θα να τη φο ρων ε ναν τί ον

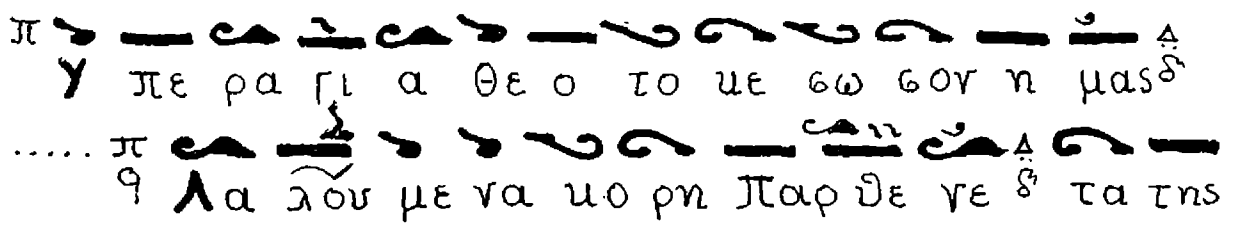

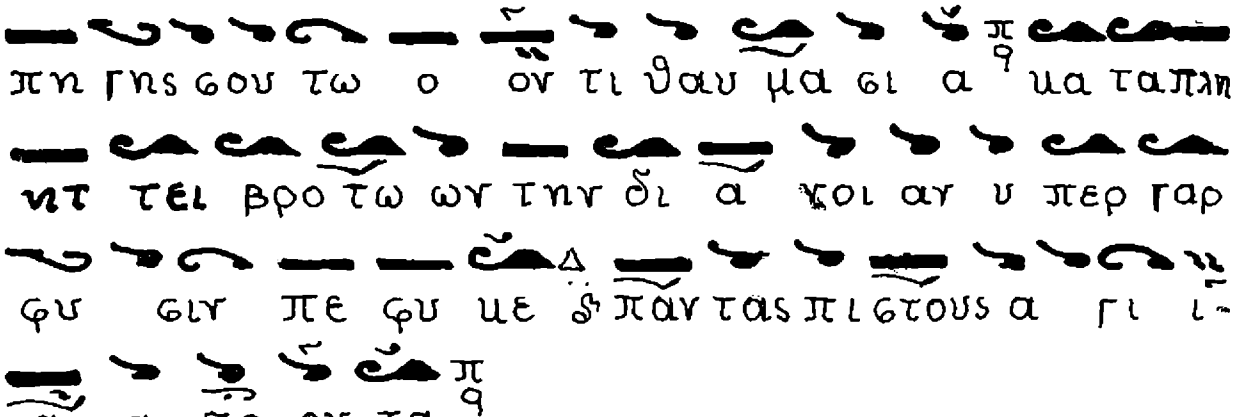

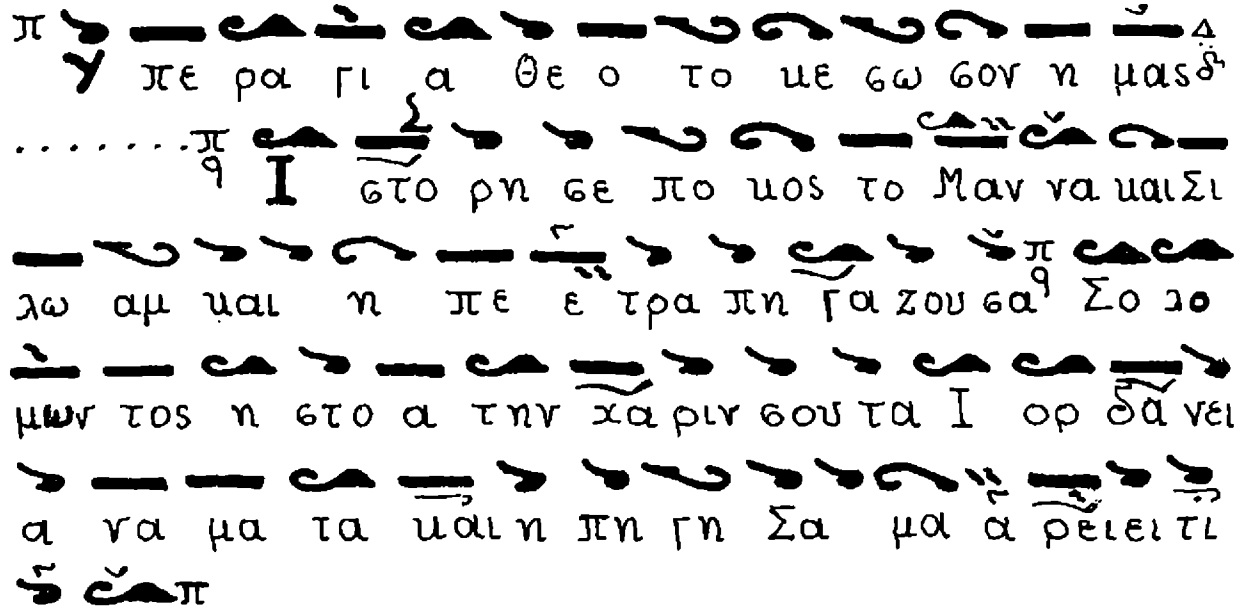
....ιαί τό .. Χριστός Ἀνέστη ɣ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.... ἴδε σελίς 12.

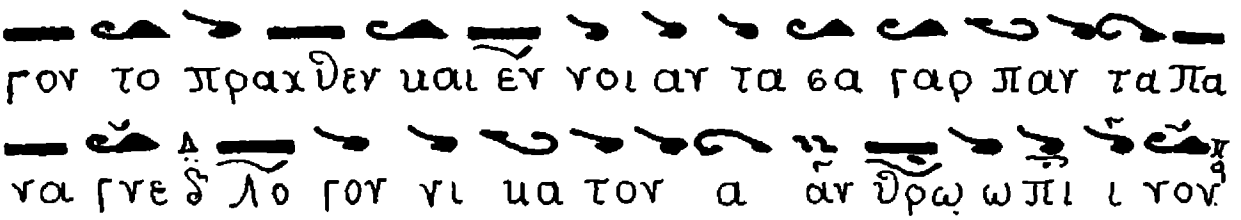
Ωδή Ε' ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέως

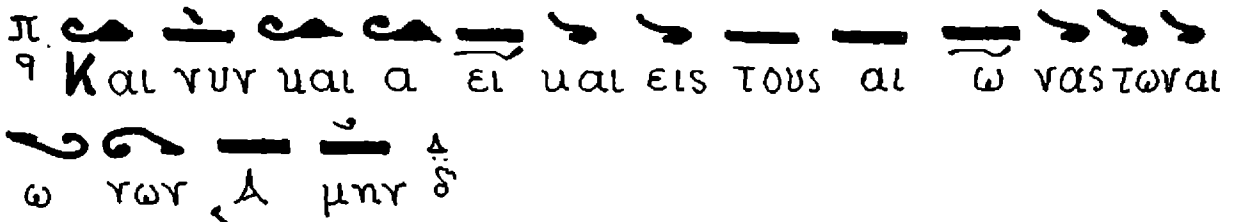

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

πη γης σου τω ο ον τι θαυ μα σι α μα ταπλη
ντ τει βρο τω ων την δι α χοι αν υ περ γαρ
φυ σιν πε φυ με ΔΠαν τας πι στους α γι ι-
α α ζο ον τα

πε ρα γι α θε ο το με σω σον η μας
στο ρη σε πο μος το Μαν να ιαΣι
λω αμ ιαι η πε ε τρα πη γα ζου σα Σο ζο
μων τος η στο α την χα ριν σου τα Ι ορ δα νει
α να μα τα ιαι η πη γη Σα μα α ρειει τι
ι δος
Δο ξα Πα τρι ιαι γι ω ιαι Α γι
ω Πνευ μα τι
Στα γο νες σου κο ρη Παρ θε ε νε δ αι τηςπη
γης ιαι νε μρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο

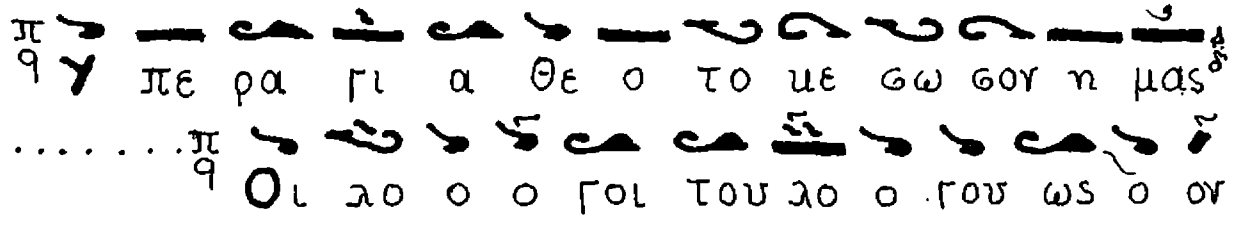

....καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἡ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ....

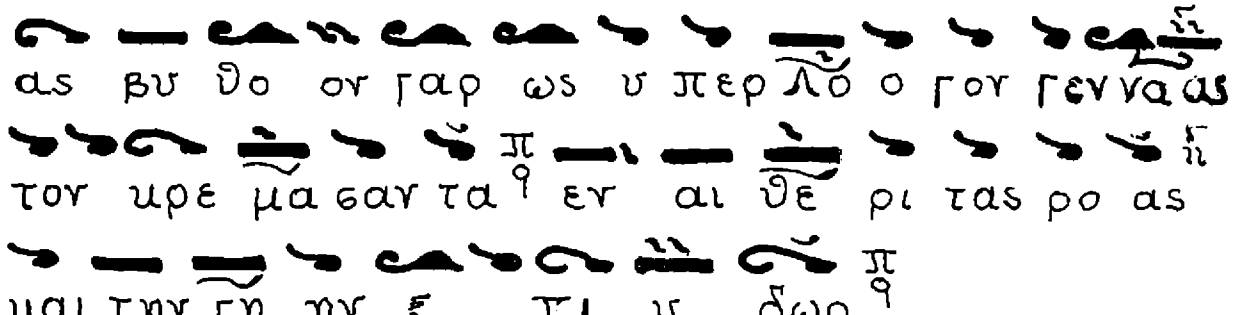
Ἴδε σελὶς 14.

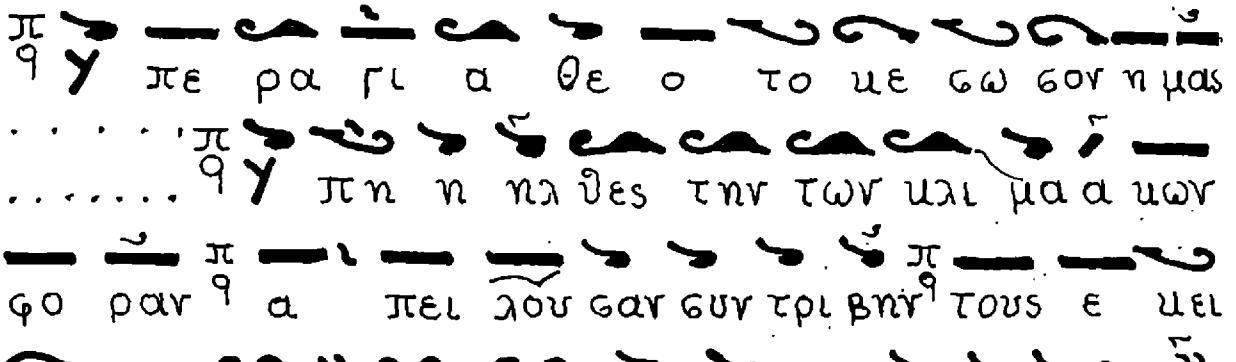
Ὠδὴ Στ'

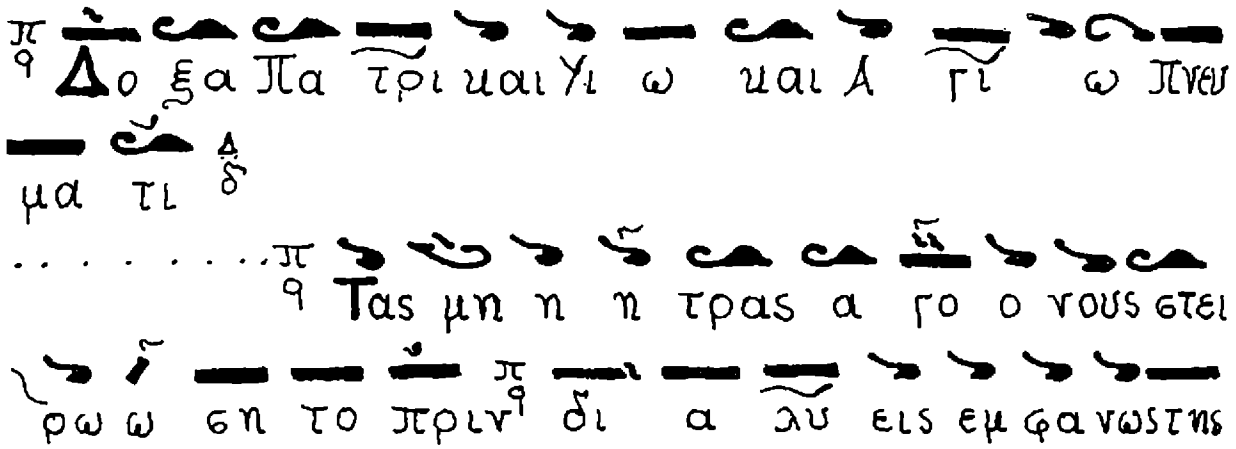
Κατηλθες .....

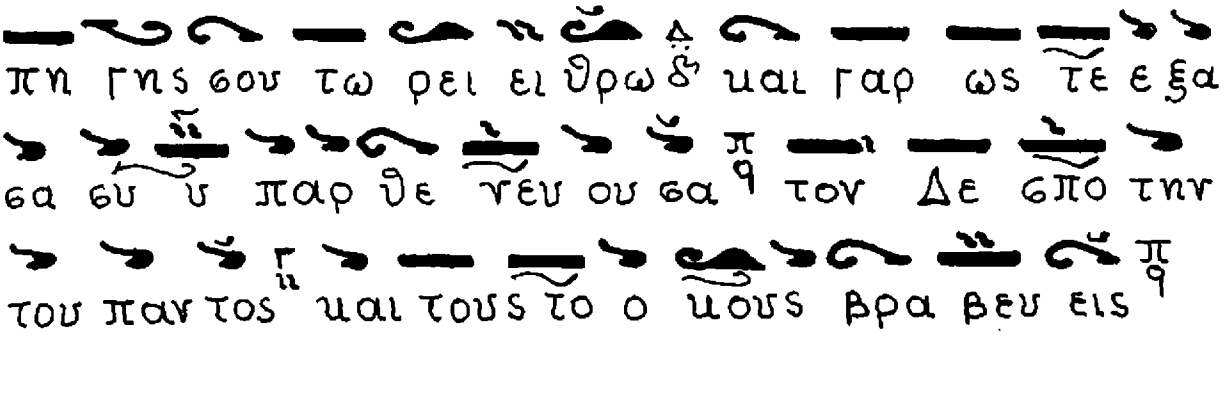

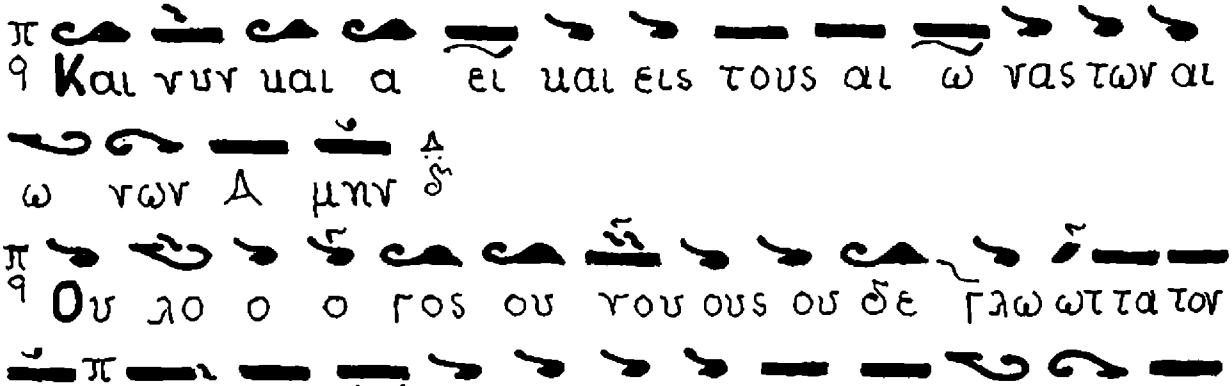
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ας βυ θο ον γαρ ως υ περ λο ο γον γεν να ας
τον υρε μα σαν τα εν αι θε ρι τας ρο ας
μαι την γη ην ε πι υ δωρ.

γ πε ρα γι α θε ο το με σω σον η μας
γ πη η ηλ θες την των υλι μα α ιων
φο ραν α πει λου σαν συν τρι βην τους ε μει
σε ζω γρα α φους ω πα να γι ι α πη γη η
δι α σω σα σα μαι λα ον υ πο σει σμου
πε πτω κο ο τος του δο μου

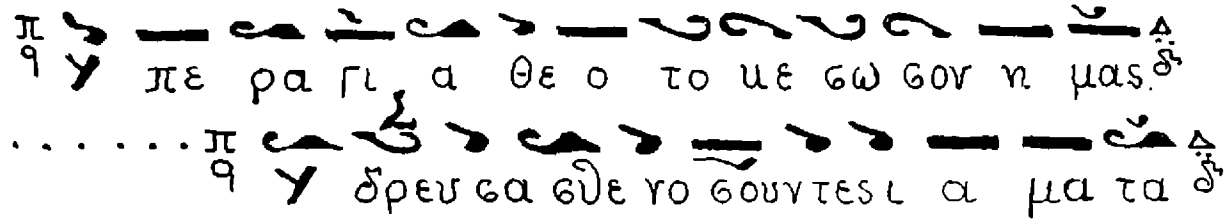

Δο ξα Πα τρι μαι γι ω μαι Α γι ω Πνευ
μα τι
δ
Τας μη η η τρας α γο ο νους στει
ρω ω ση το πριν δι α λυ εις εμ φα νωσ της

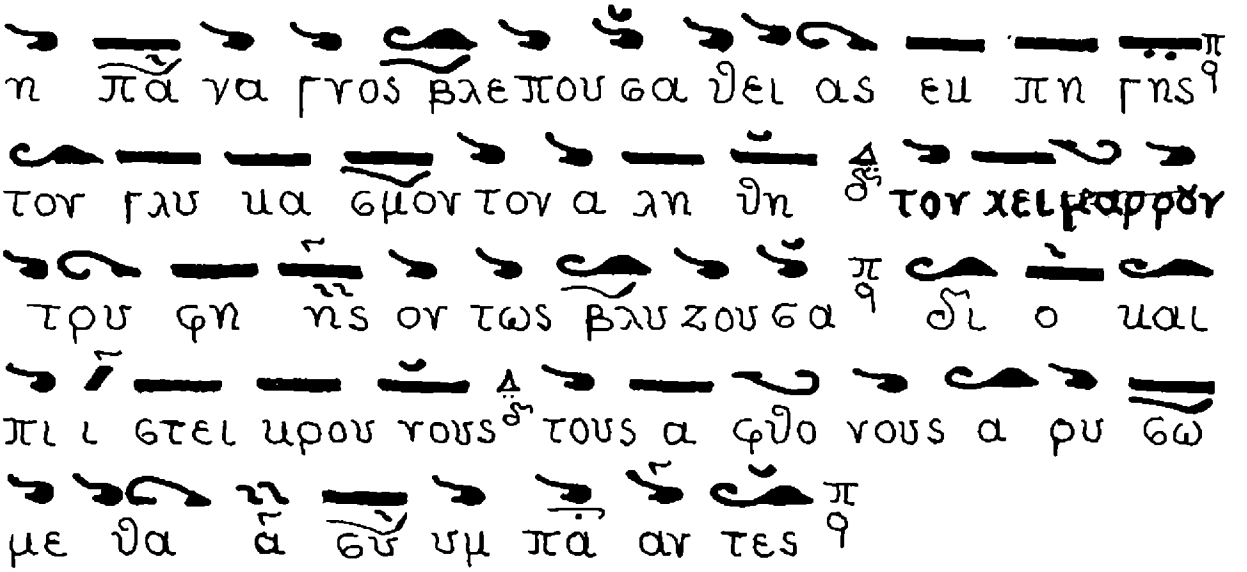

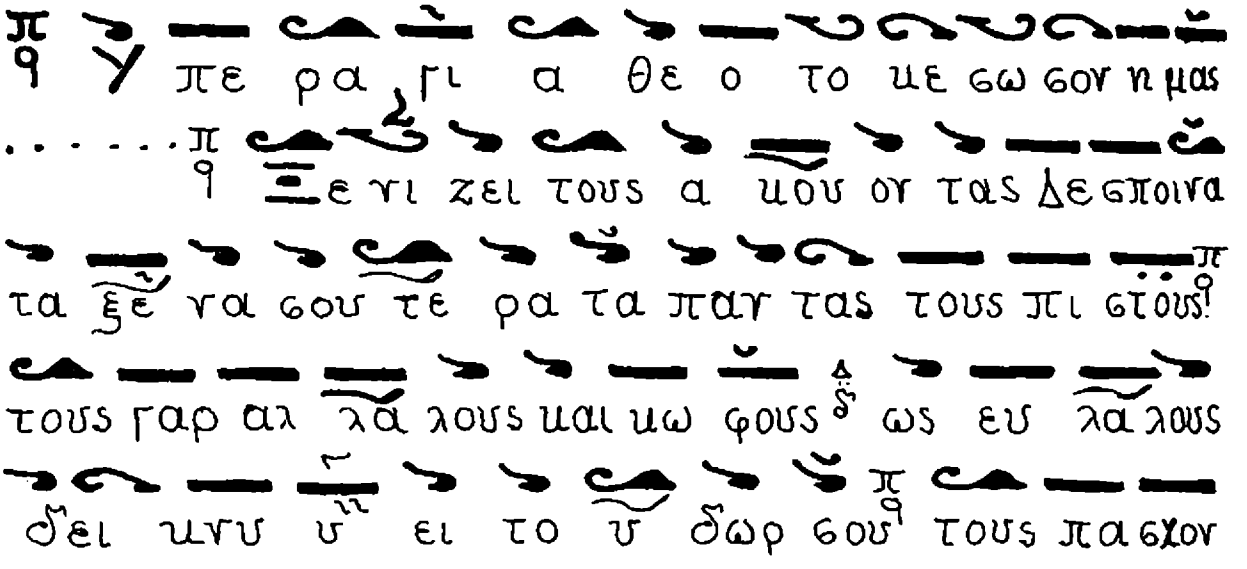
.....καὶ τό „Χριστὸς Ἀνέστη„ ϗ τό Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ... κ.ἡ.π.
ἴδε σελὶς 16

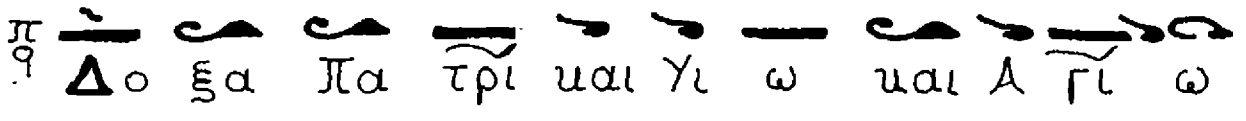
Ὠδὴ Ζ' Ὁ παῖδας ἐν καμίνου....

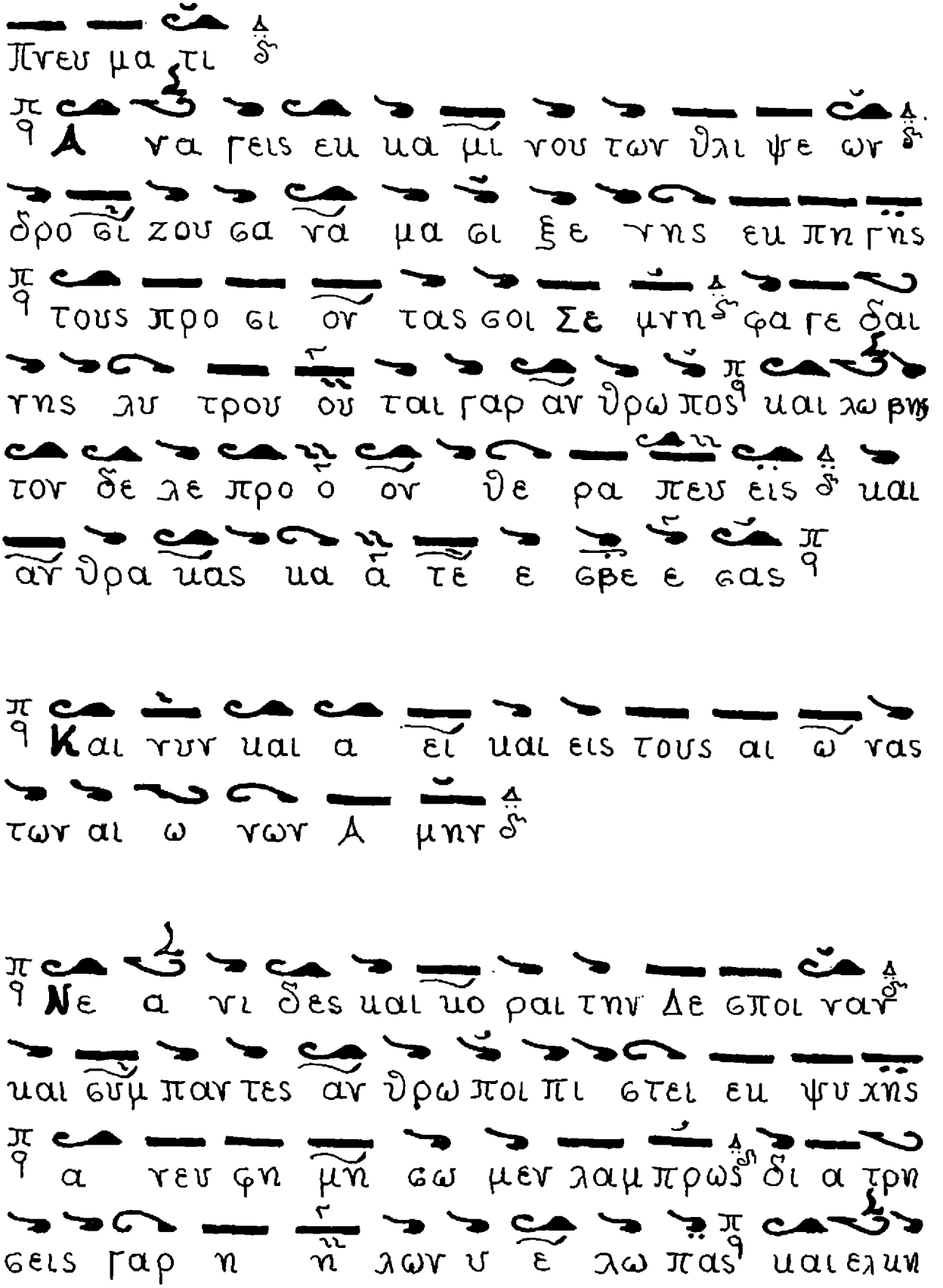

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

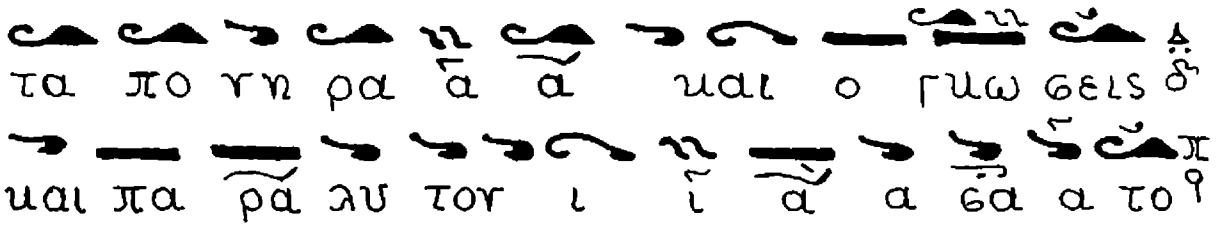

η πά να γνος βλεπουσα θει ας ευ πη γης
τον γλυ υα σμον τον α λη θη τον χειμαρρόν
του φη ης ον τως βλυ ζουσα δι ο υαι
πι ι στει υρου νους τους α φθο νους α ρυ σω
με θα ά σῦ υμ πά αν τες

πε ρα γι α θε ο το υε σω σον η μας
..... ε νι ζει τους α υου ον τας Δεσποινα
τα ξε να σου τε ρα τα παν τας τους πι στους
τους γαρ αλ λά λους υαι υω φους ως ευ λα λους
δει υνυ υ ει το υ δωρ σου τους πα σχον
τας τε δει νως θε ρα πευ ει δ υαι ι α σιν
χα ά ρι ι ζε ε ται

Δο ξα Πα τρι υαι γι ω υαι Α γί ω

Πνευ μα τι
Α να γεις ευ υα μι νου των θλι ψε ων
δρο σι ζου σα να μα σι ξε νης ευ πη γης
τους προ σι ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι
νης λυ τρου ου ται γαρ αν θρω πος υαι λω βης
τον δε λε προ ο ον θε ρα πευ εις υαι
αν θρα υας υα α τε ε σβε ε σας
Και νυν υαι α ει υαι εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην
Νε α νι δες υαι υο ραι την Δε σποι ναν
υαι συμ παν τες αν θρω ποι πι στει ευ ψυ χης
α νευ φη μη σω μεν λαμ πρως δι α τρη
σεις γαρ η η λων υ ε λω πας υαι ελυ

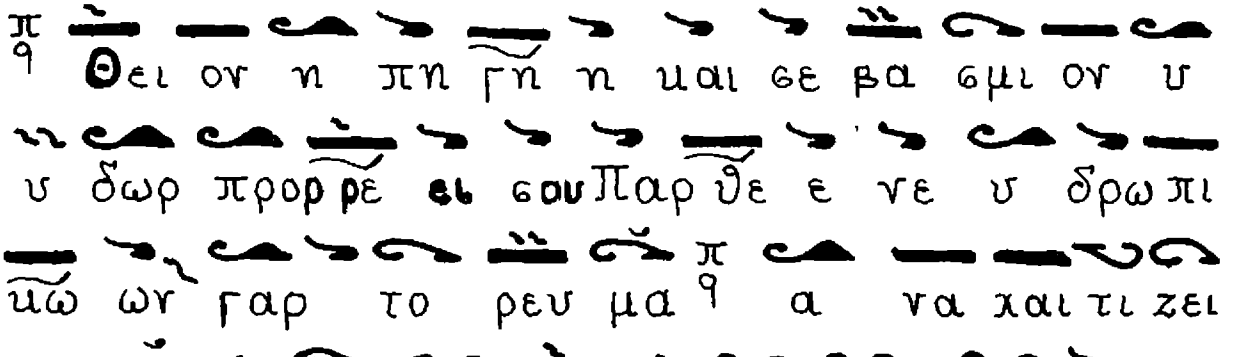
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

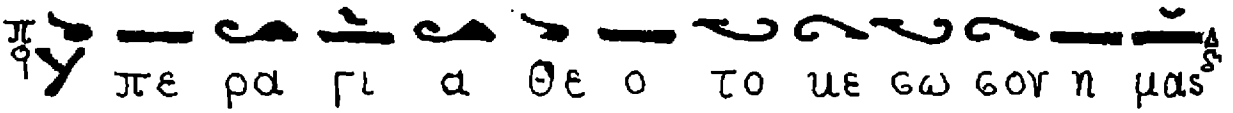

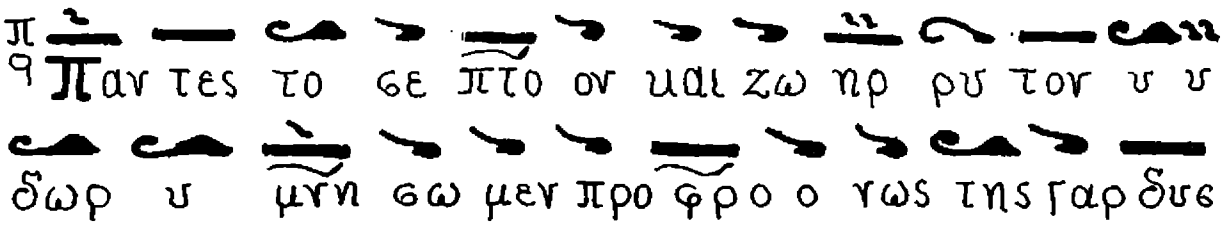
....καί τό «Χριστός Ἀνέστη» γ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...»....
Ἴδε σελίς 19.

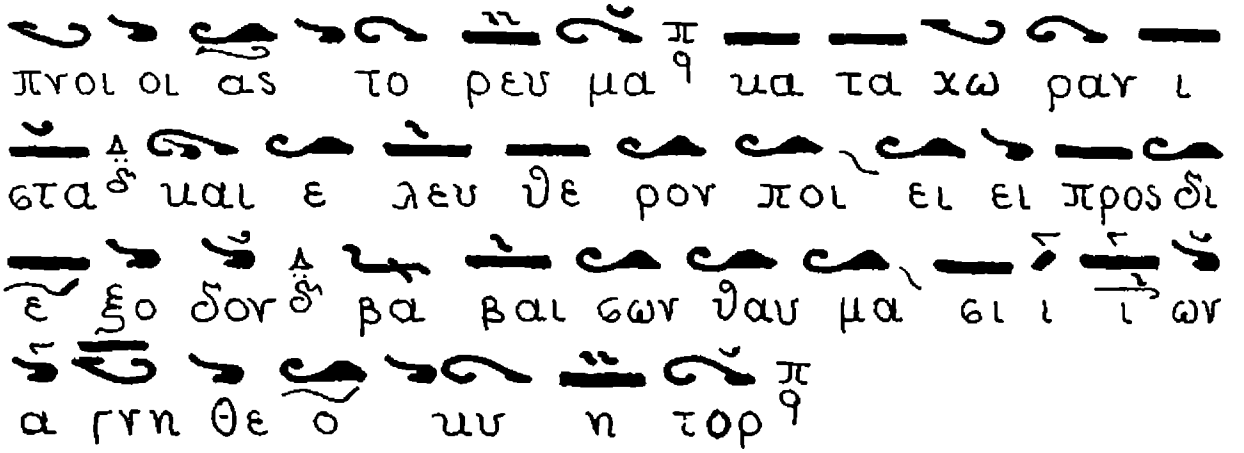
Στίχος: Ὑπεραγία..... Ὦδή Η'

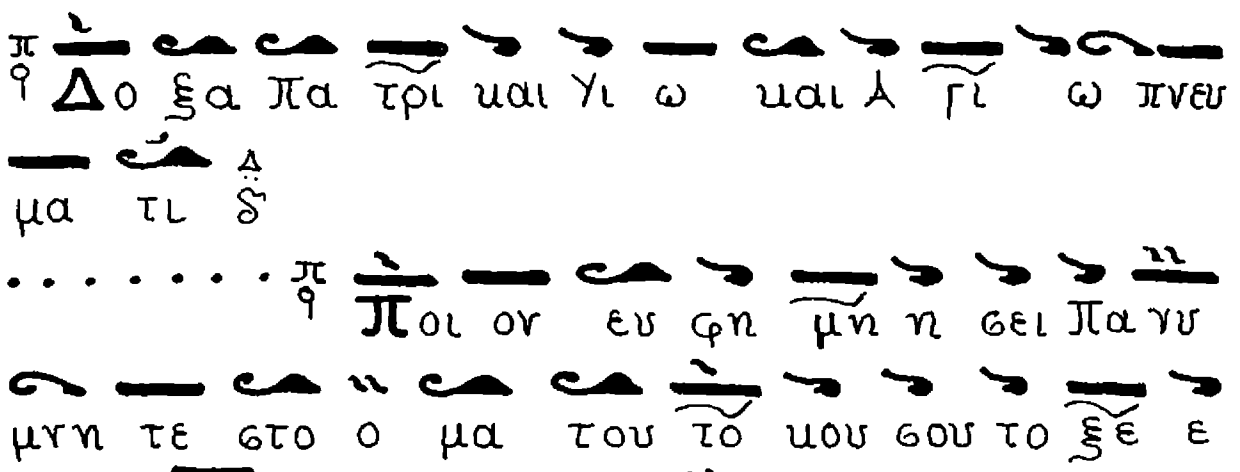
Αὕτη ἡ ἁγνή.....

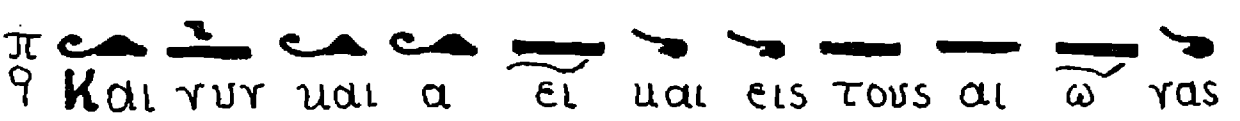

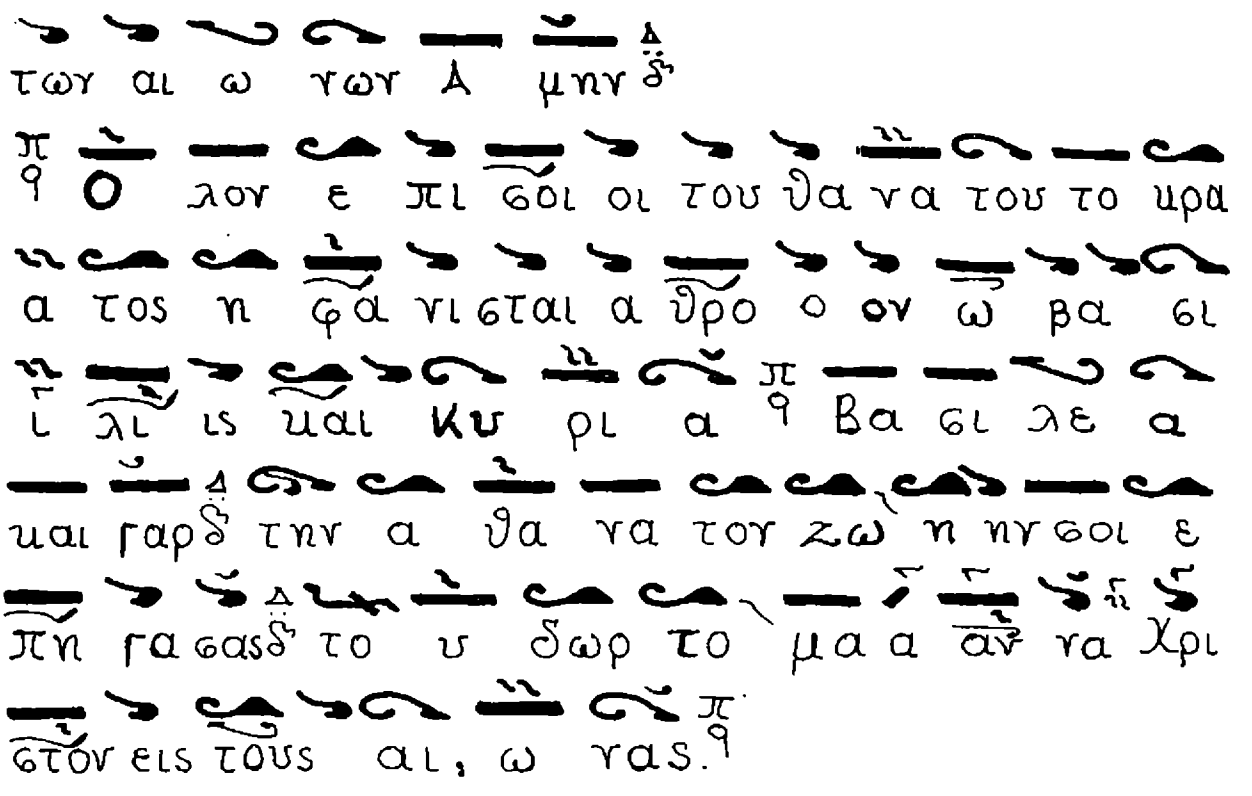

πνοι οι ας το ρευ μα μα τα χω ραν ι
στα ναι ε λευ θε ρον ποι ει ει προς δι
ε ξο δον βα βαι σων θαυ μα σι ι ι ων
α γνη θε ο υυ η τορ

Δο ξα πα τρι ναι γι ω ναι λ γι ω πνευ
μα τι
. . . . . Ποι ον ευ φη μη η σει πα νυ
μνη τε στο ο μα του το υου σου το ξε ε
νον αλ λα ναι νους ο ποι ος των θαυ μα
των πη γην πε ρι βλε ψαι το ναι λο ο
γοις υρο τη σει εν ουκ ε στι τη φυ υ
υ σει ι σχυς τα σα θαυ μα ζειν

Και νυν ναι α ει ναι εις τους αι ω νας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

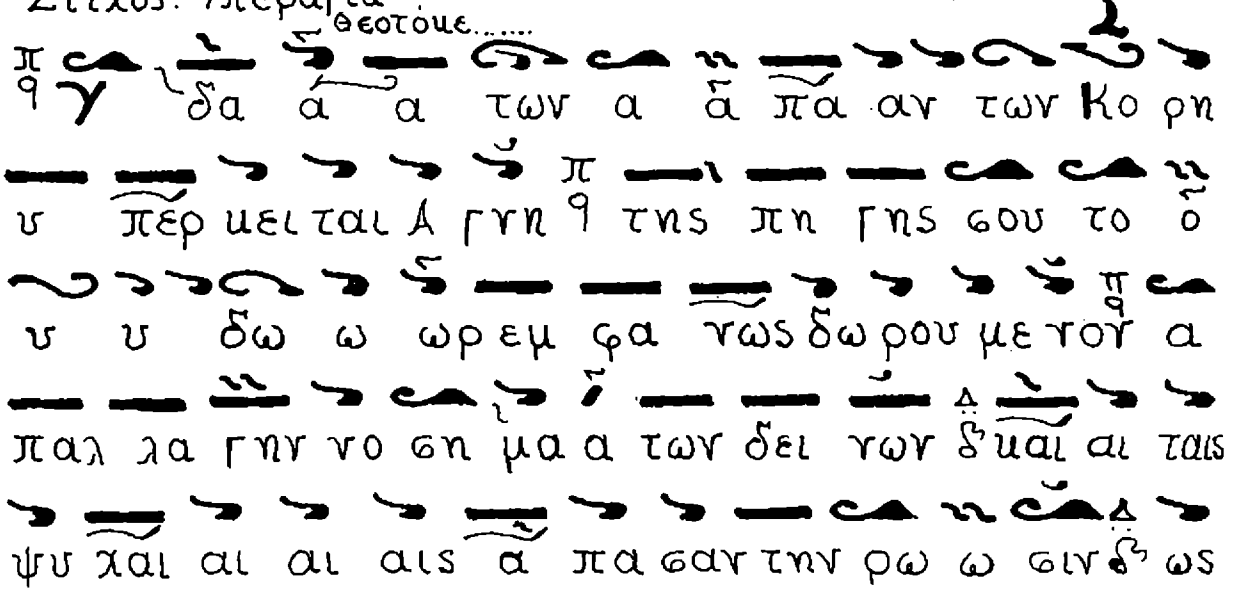
..... τό «Χριστός Ἀνέστη» τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς»

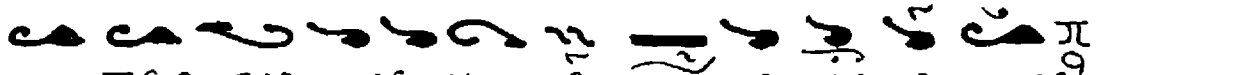
καί ἡ Θ' ὠδή τοῦ Πάσχα ἴδε σελίς 21-22.

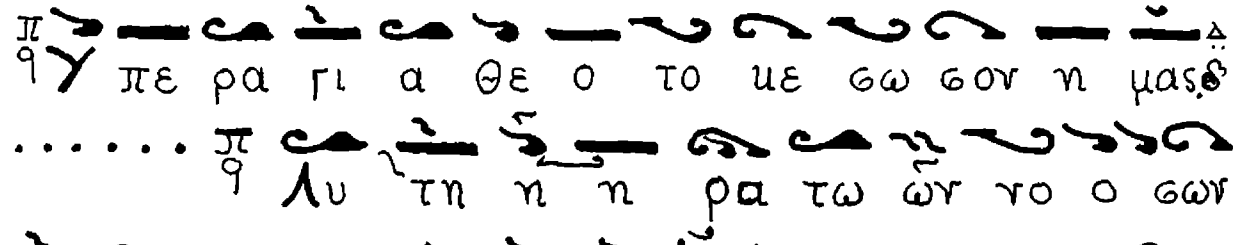
εἶτα τῆς Θεοτόκου

Ὠδή Θ'

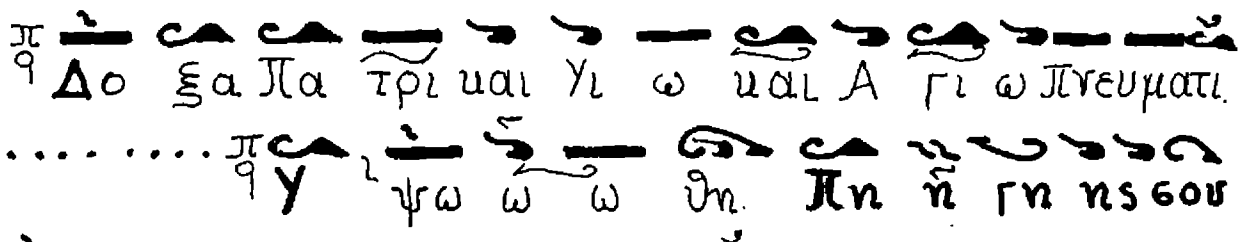
Στίχος: Ὑπεραγία Θεοτόκε..... Φωτίζου φωτίζου.....

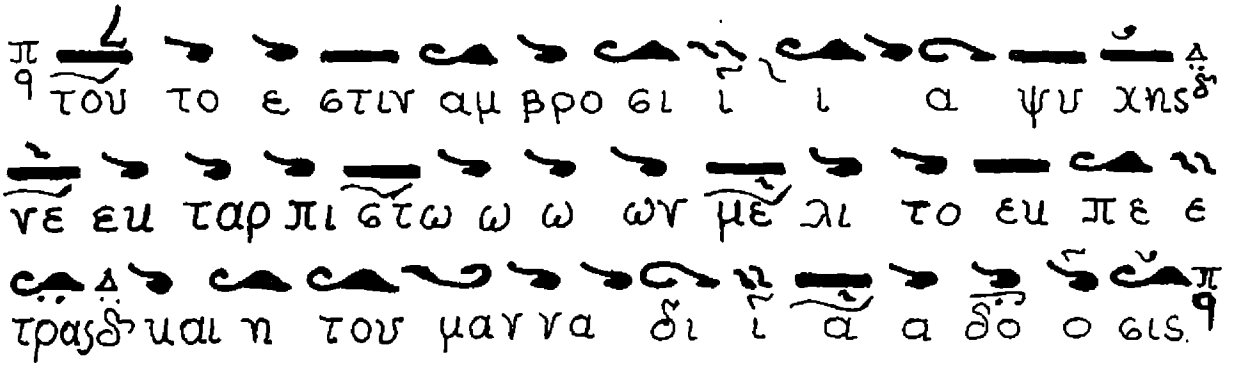

υ περ φυ σιν χε ε ο ο με ε νον

πε ρα γι α θε ο το με σω σον η μας
λυ τη η η ρα τω ων νο ο σων
τον νε ον ι δε Σι λω αμ τηs πη γηs σου
Πα αρ θε ε νε ε ε υα θο ρω μενα παν
τες ομ μα τα γαρ προσλαμ βα α α νει πη
ρος δ α α παν τες δε ε ε ε ρω σιν α ε
να α ως δ προς τη ζω η πο ρι ι ζο ο
με ε θα.

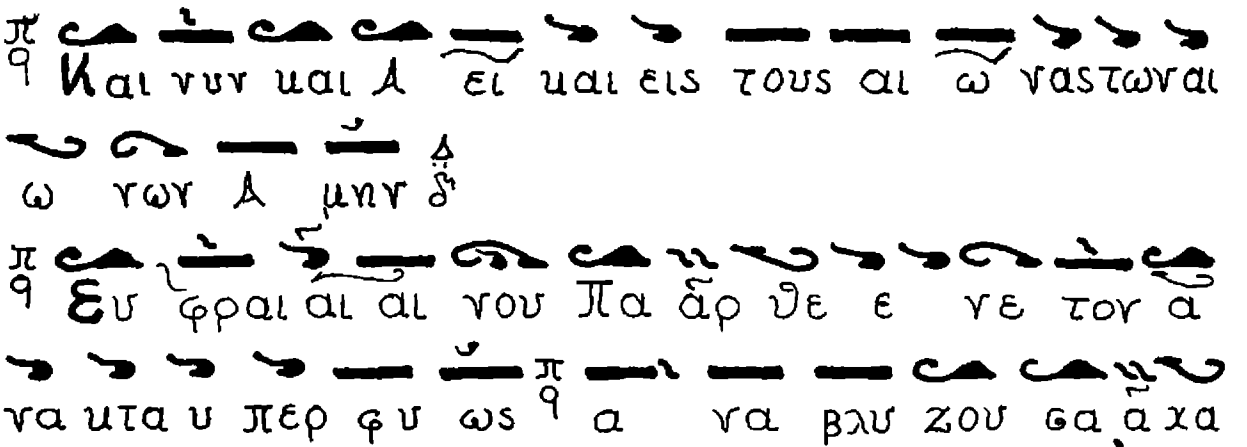
Δόξα Πατρί.

Δο ξα Πα τρι υαι γι ω υαι Α γι ω Πνευματι
ψω ω ω θη. Πη η γη ηs σου
το υ δωρ υ περ θυ ρα νους υαι τηs γηs τας
α α βυ υσ σου ου ουs ταις ρο αις δι ε δραμε

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

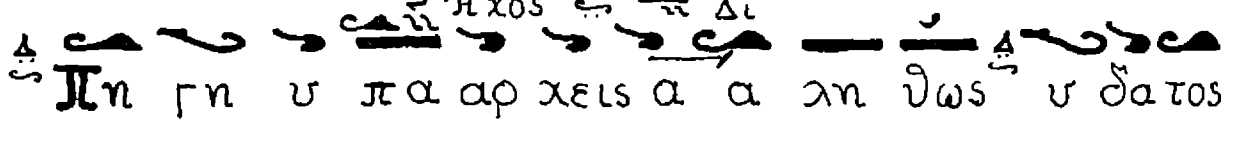
Καὶ νῦν

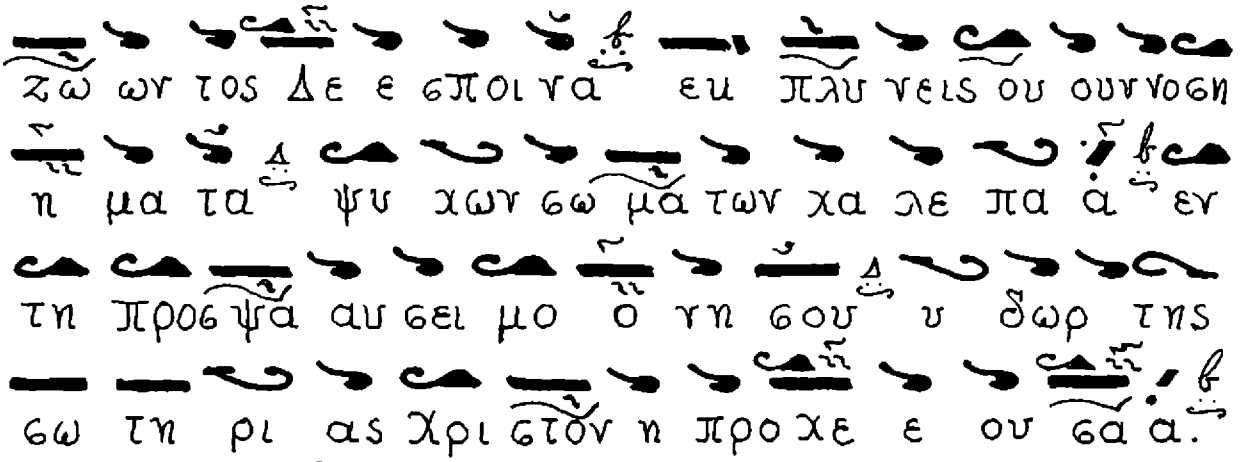

.....καὶ τό «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...» ἴδε σελὶς 25

...Ἐξαποστειλάριον

Σαρκὶ ὑπνώσας ...καὶ τῆς Θεοτόκου....

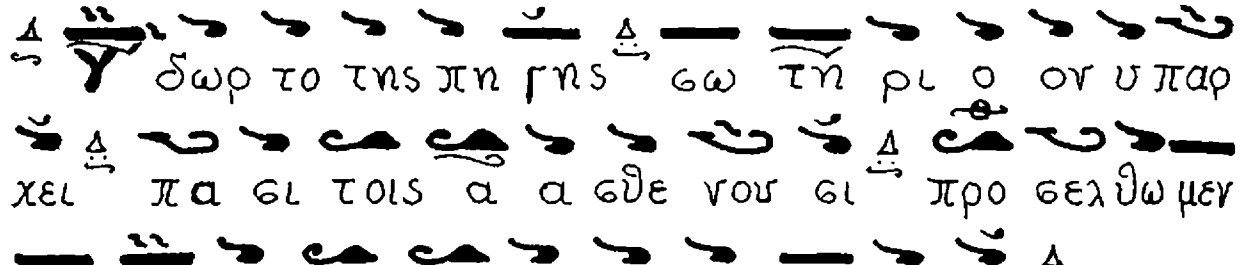
Εἰς τούς Αἴνους.

Ἦχος πλ. β΄ Πα

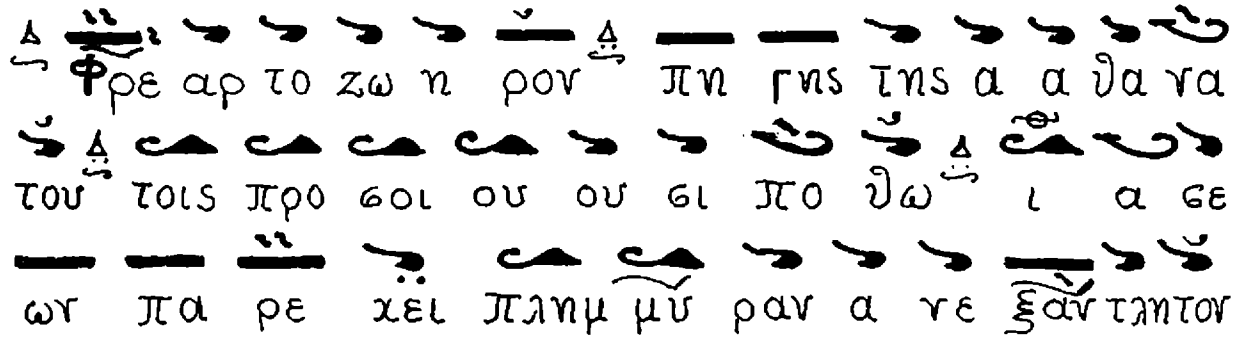
Ἀναστάσιμα – Ἴδε Ἀναστασιματάριον . . . . . – καί τῆς Θεοτόκου.....

Ἦχος β΄ Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Στίχος Ἀναστάσιμος...

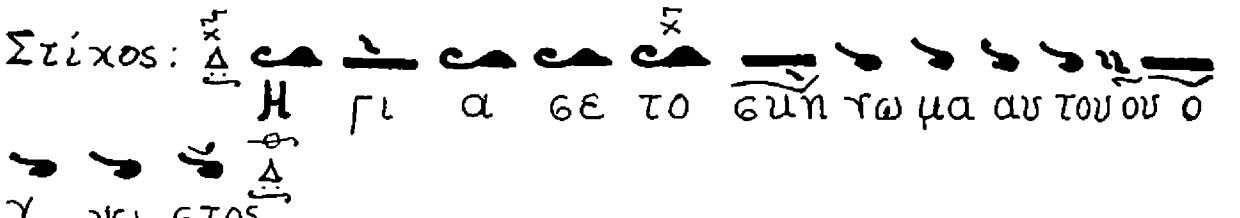

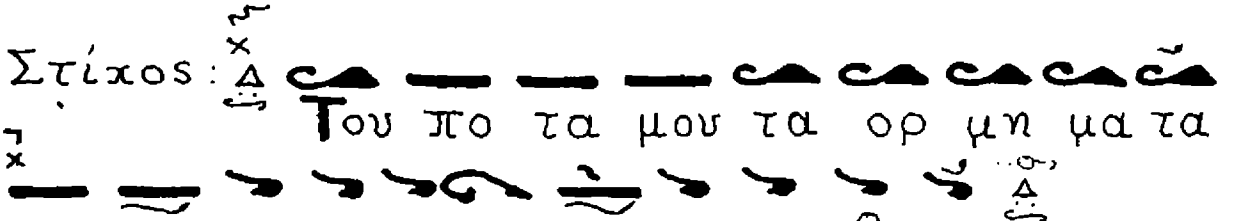
Στίχος Ἀναστάσιμος....

◆ ◆ ◆

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Στίχος:

Στίχος:

... Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα – ἴδε σελὶς 30.

Δόξα – Καὶ νῦν : Ἀναστάσεως ἡμέρα. σελὶς 33.
Χριστὸς Ἀνέστη. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου
(σελὶς 69) καὶ αὖθις τὸ Χριστὸς Ἀνέστη.

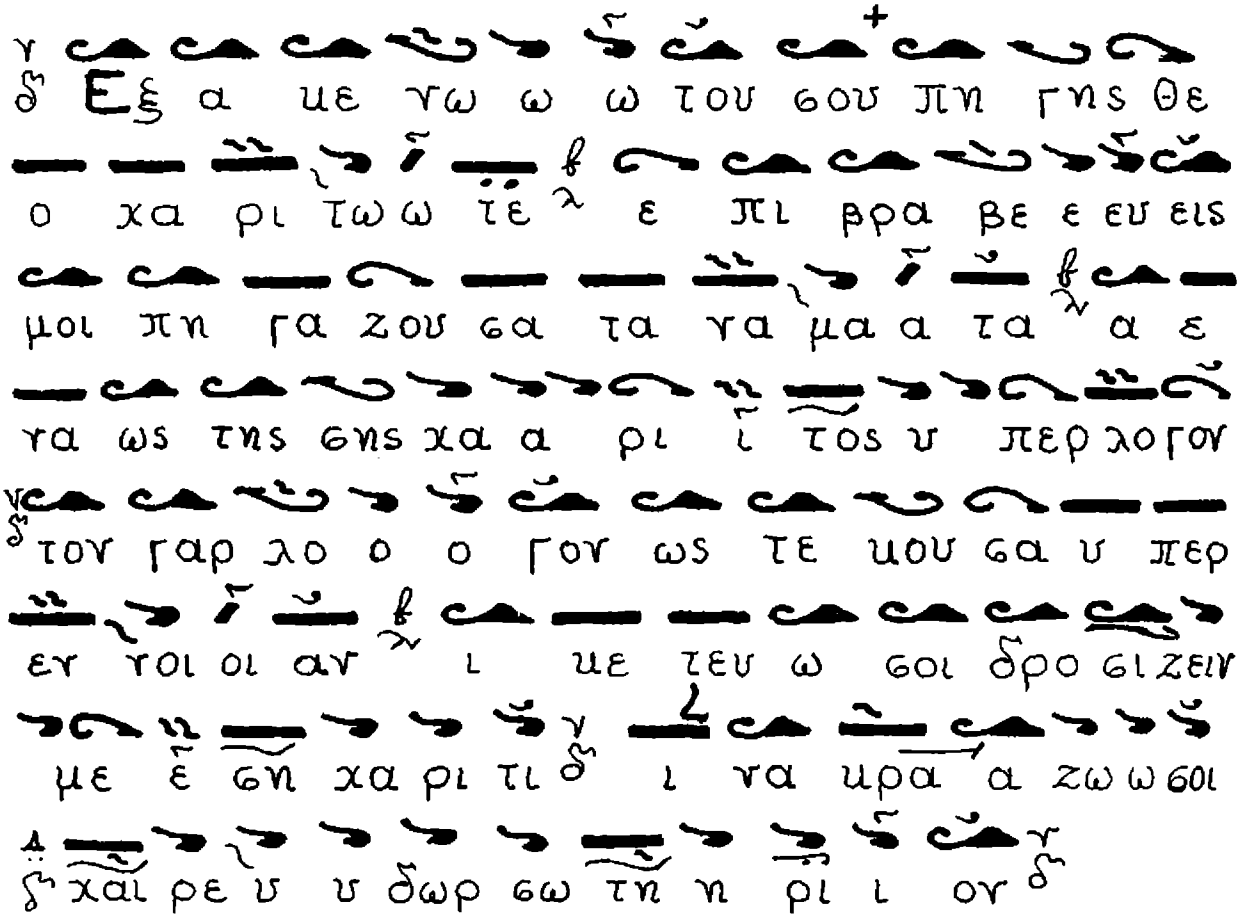
Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, Χριστὸς Ἀνέστη.
Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον καὶ τὸ Κοντάκιον...

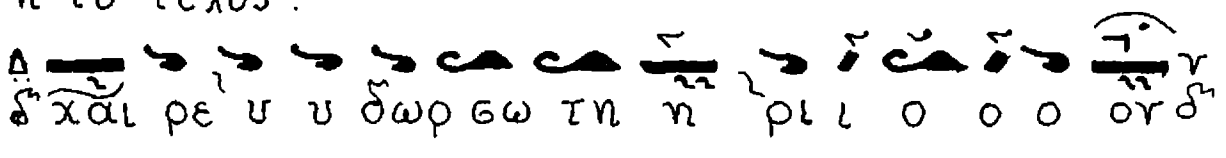
Κοντάκιον

τῆς Θεοτόκου.

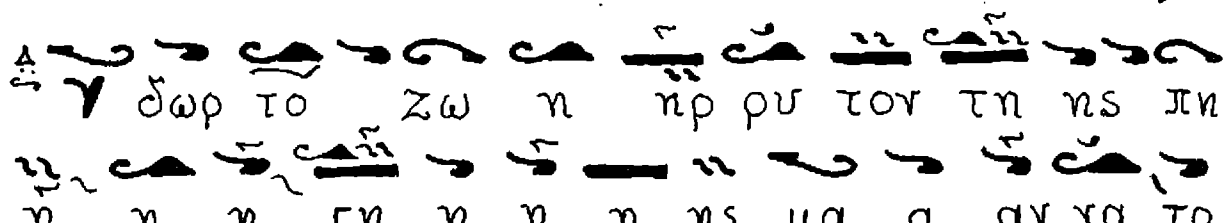
Ἦχος πλ. Δ΄ Νη

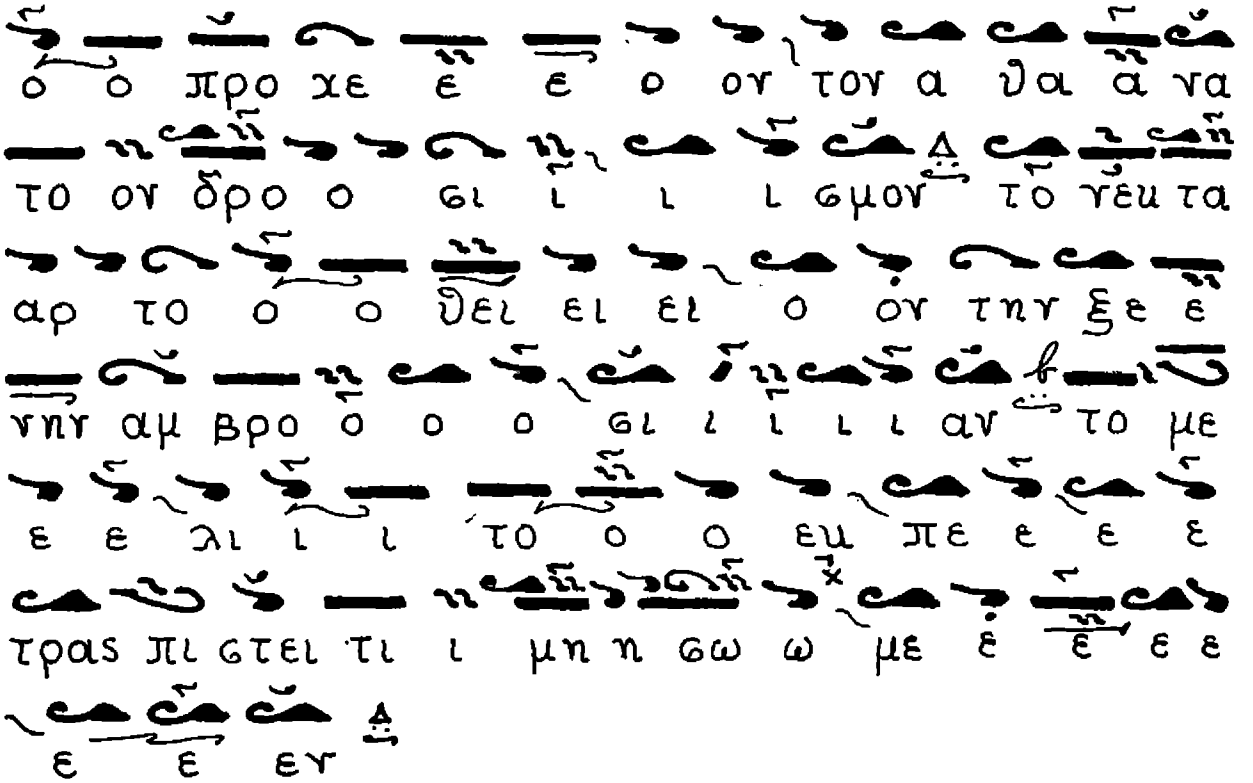
Ἡ τὸ τέλος:

Εἰς τὰ Δίπτυχα – Μεγαλυνάριον. Ἦχος Δι

ΚΥΡΙΑΚΗ

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς .... Χριστὸς Ἀνέστη. (τρίς) ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ὁ Προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ Α' Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. (Σάββατον.)

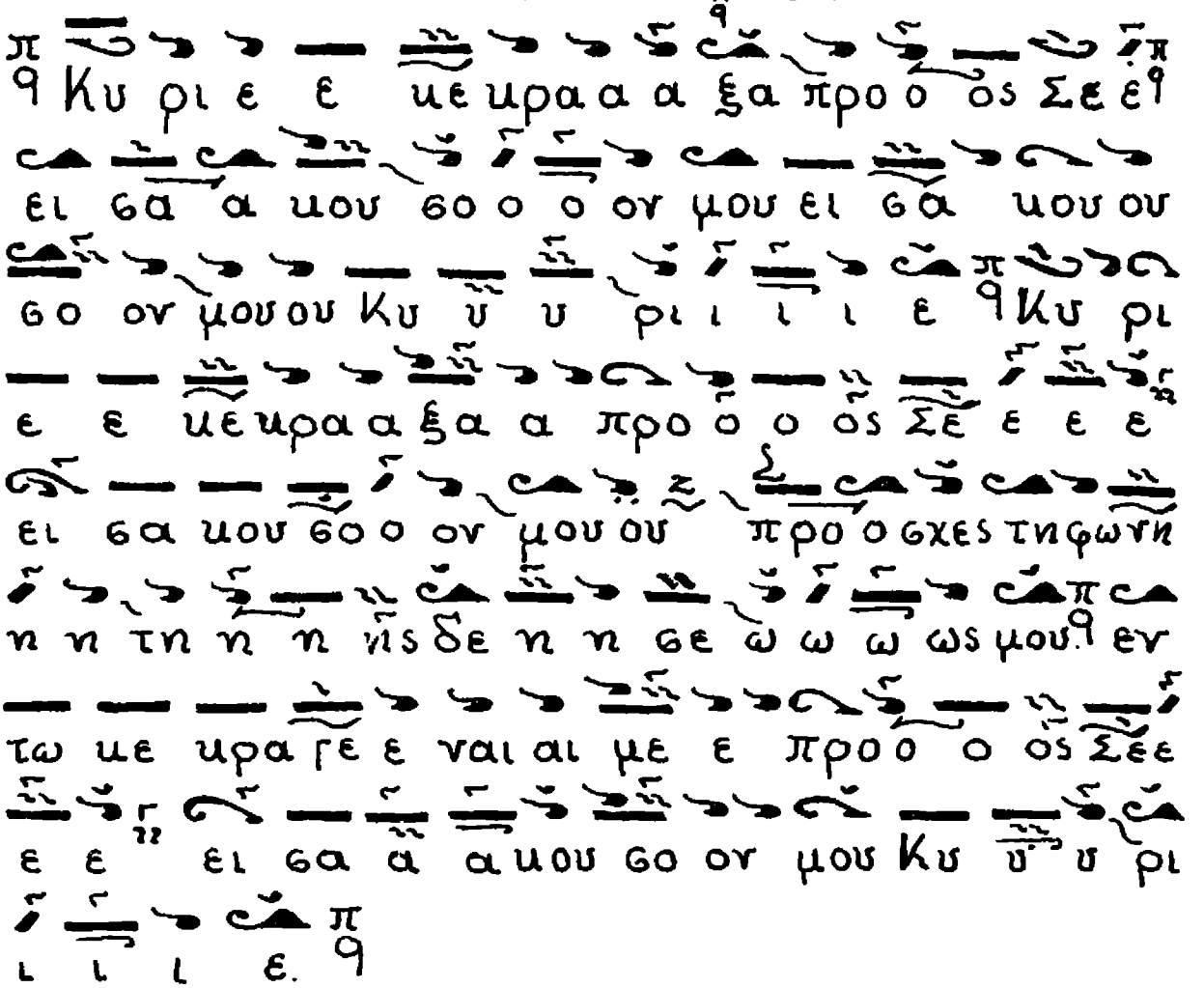
Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

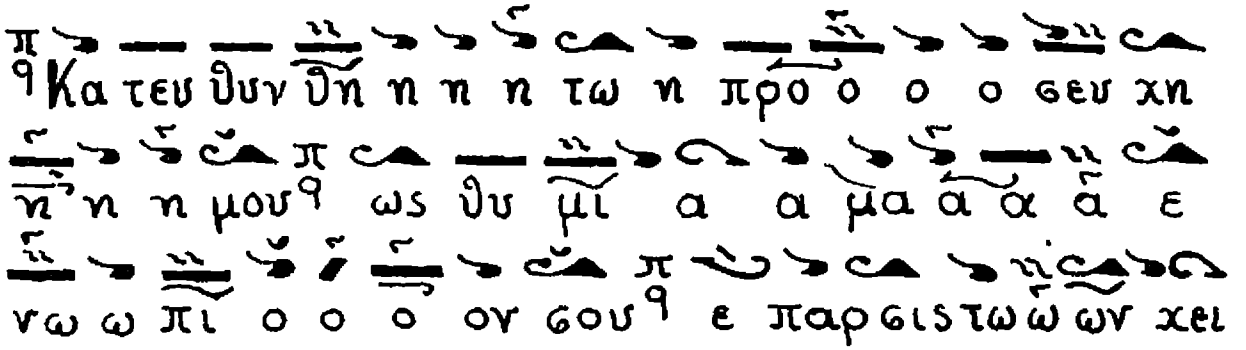
Ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τὰ «Εἰρηνικὰ καὶ ὁ Κανονάρχης τὸ «Κέλευσον» Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως.

Κυριακή. Ἀντίφωνα (θωμᾶ).

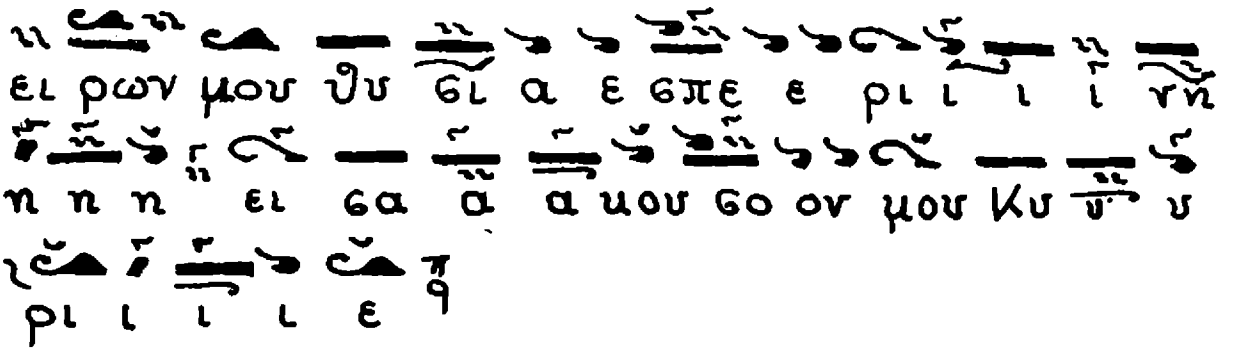
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

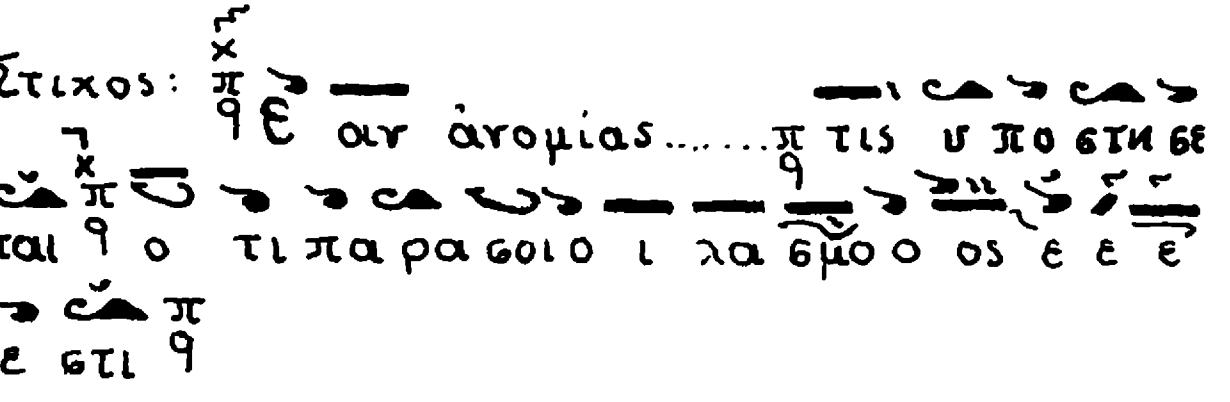
Ἦχος Α' ζ πα.

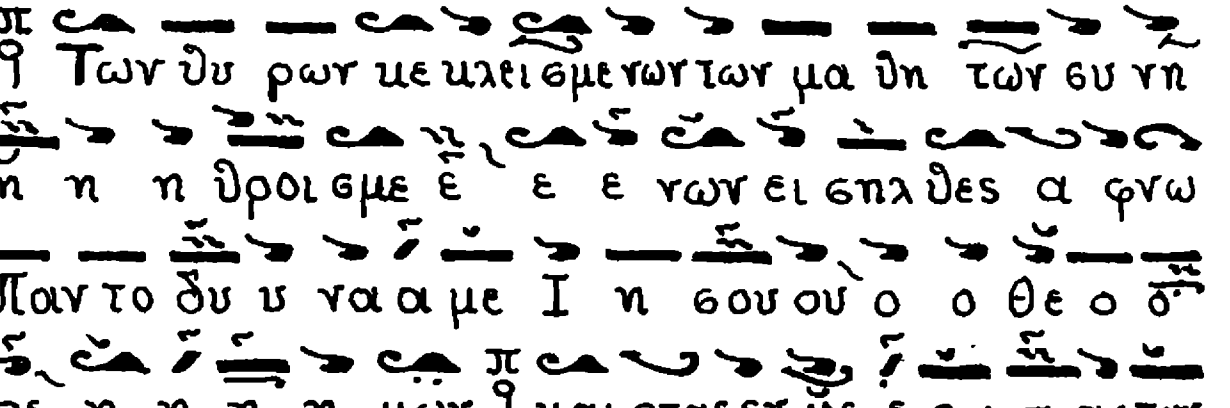

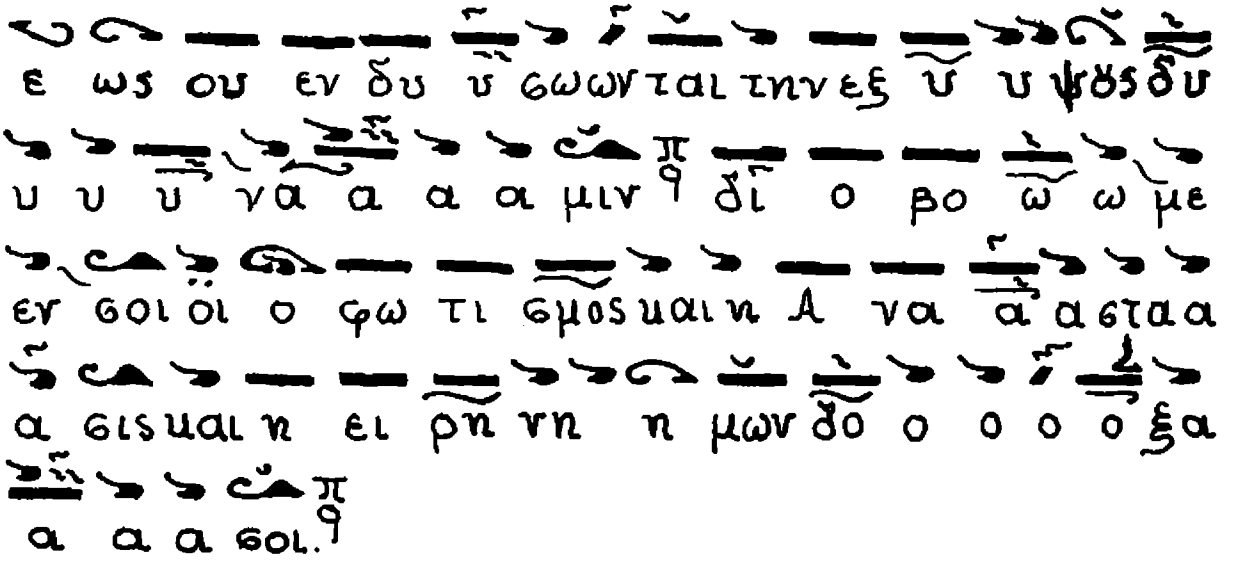

ΚΥΡΙΑΚΗ

ει ρων μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι ι νη
η η η ει σα α α μου σο ον μου Κυ υ
ρι ι ι ι ε

Στιχος:
Ε αν ανομιας.....τις υ πο στη σε
ται ο τι παρα σοι ο ι λα σμο ος ε ε ε
ε στι

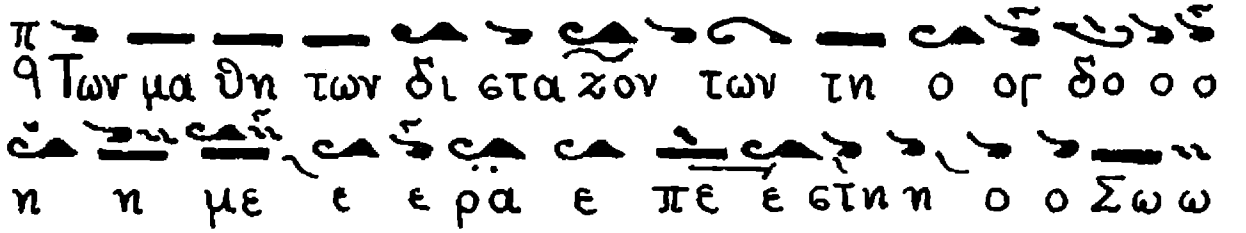

Των θυ ρων με μει σμε νων των μα θη των συ νη
η η θροι σμε ε ε νων ει σπλθες α φνω
Παν το δυ υ να α με Ι η σου ου ο ο θε ο ς
ος η η η η μων ι σταση με ε σω α υτων
ει ρη νην δους ε παν η ρω ω σας Α γι ι
ου Πνε ε ευ μα α α τος προ σμε νειν τε
προ σε ε τα α α ξας αι μη δα- μου χω ρι ζε
ε ε σθαι α πο Ι ι ε ρου ου σα α λημ

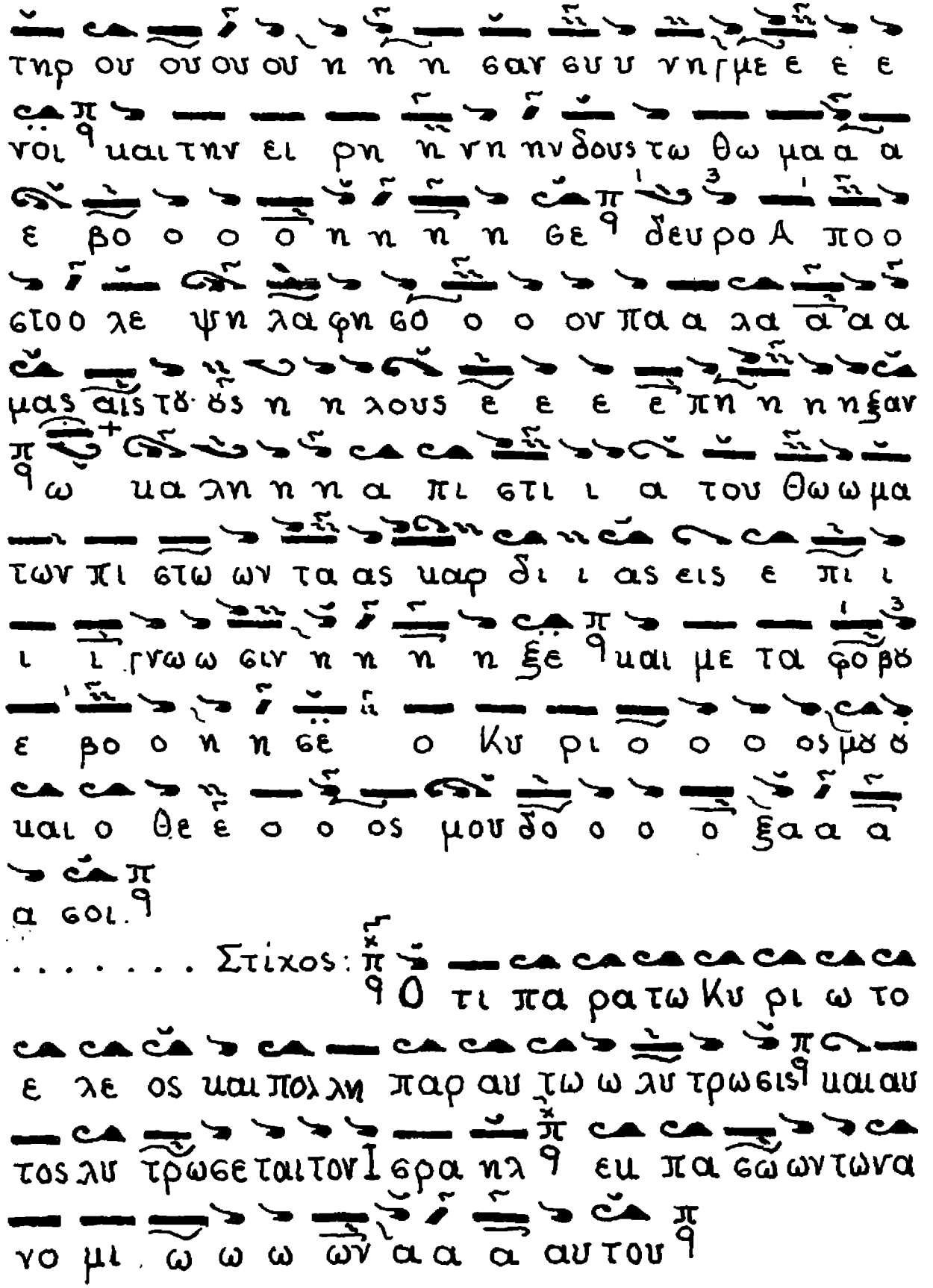
Στιχος : Ἕνε μεν . . . . . πλη πι σεν η ψυχη
μου ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

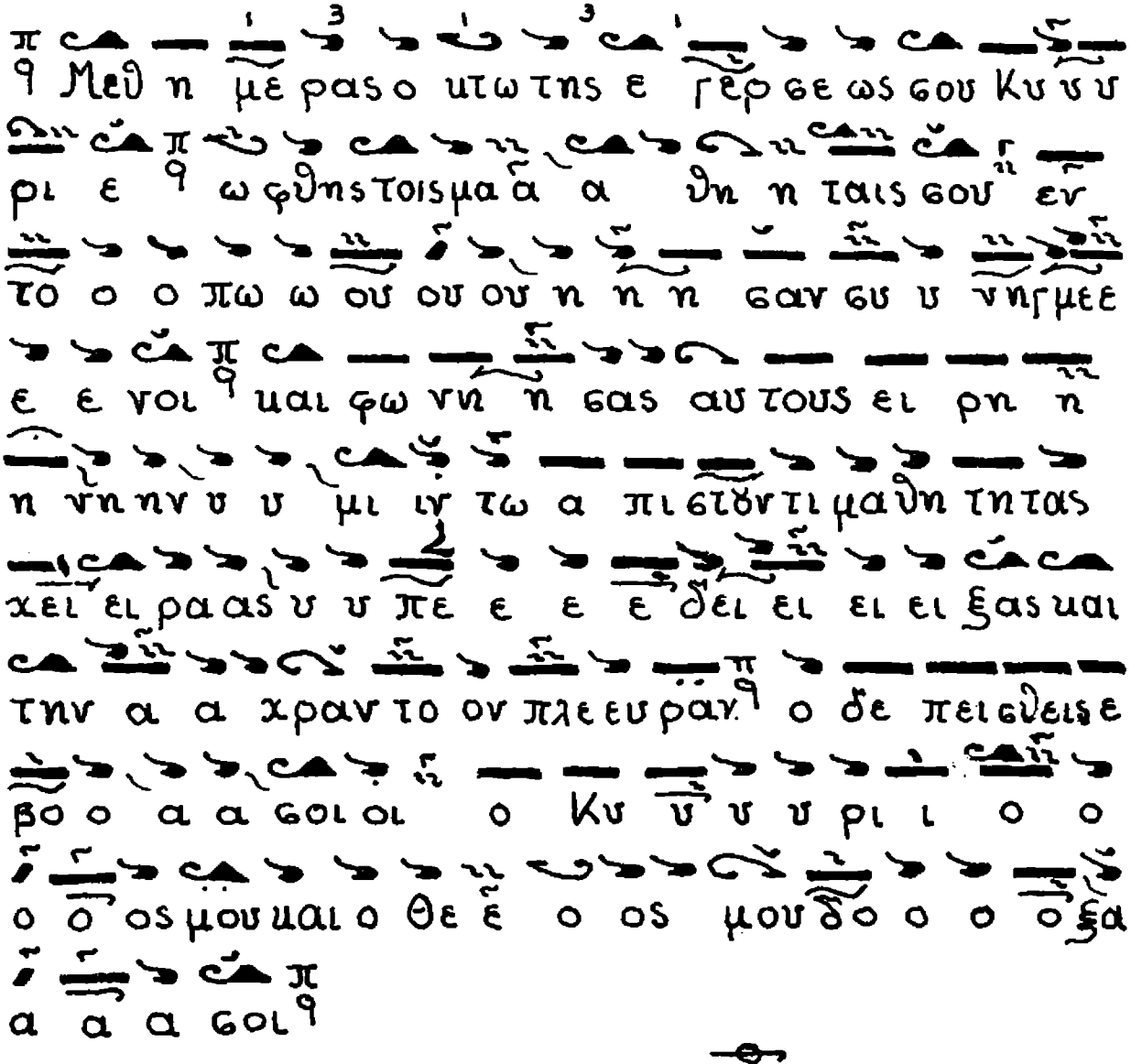
. . . . Τὸ αὐτὸ « Τῶν θυρῶν μεμελισμένων ».

Στιχος : Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας μέ χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σατω Ι
σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον.

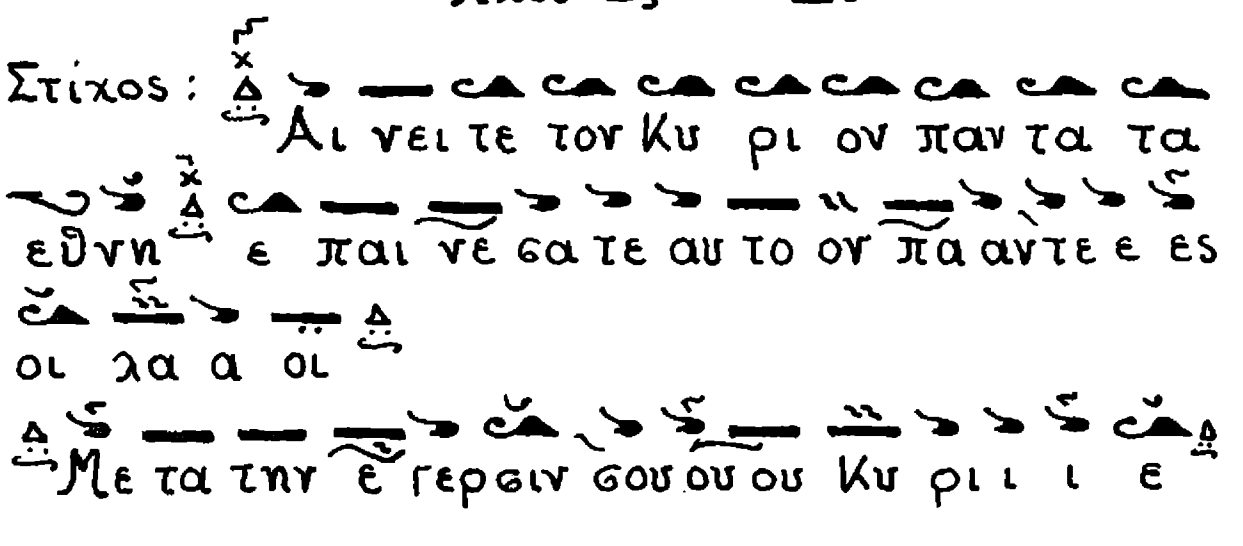

ΚΥΡΙΑΚΗ

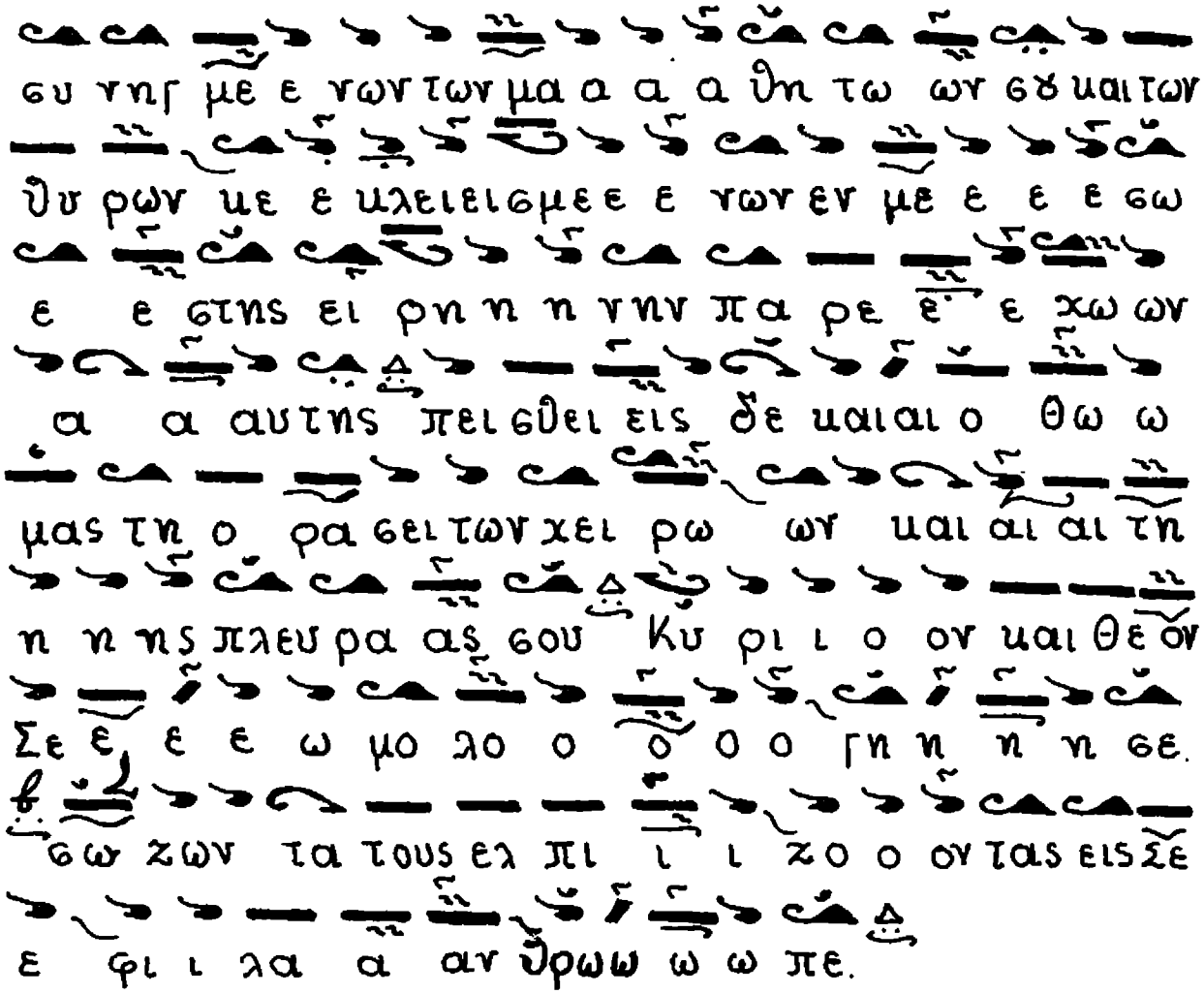

τηρ ου ου ου ου η η η σαν συ υ νη γμε ε ε ε
νοι ναι την ει ρη η νη ην δους τω θω μα α α
ε βο ο ο ο η η η η σε δευρο Α πο ο
σι ο ο λε ψη λα φη σό ο ο ον πα α λα α α α
μας αις τό ός η η λους ε ε ε ε πη η η η ξαν
ω να λη η η α πι στι ι α του θω ω μα
των πι στω ων τα ας ναρ δι ι ας εις ε πι ι
ι ι γνω ω σιν η η η η ξε ναι με τα φο βό
ε βο ο η η σε ο Κυ ρι ο ο ο ος μό ό
ναι ο θε ε ο ο ος μου δο ο ο ο ξα α α
α σοι.
. . . . . Στίχος:
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το
ε λε ος ναι πολ λη παρ αυ τω ω λυ τρω σις ναι αυ
τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σω ων τω ν α
νο μι ω ω ω ων α α α αυ του

Μεθ ημέρας οιωτης ε γέρσεως σου Κυ υ
ρι ε ω φθησ τοισμα α α θη η ταις σου εν
το ο ο πω ω ου ου ου η η η σαν σου υ νης μεε
ε ε νοι ιαι φω νη η σας αυ τους ει ρη η
η νη ην υ υ μι ιν τω α πιστόν τι μα θη τη τας
χει ει ρα σας υ υ πε ε ε δει ει ει ει ξασ ιαι
την α α χραν το ον πλευ ραν ο δε πει σθεισ ε
βο ο α α σοι οι ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ο
ο ο ος μου ιαι ο θε ε ο ος μου δο ο ο ο ξα
α α α σοι

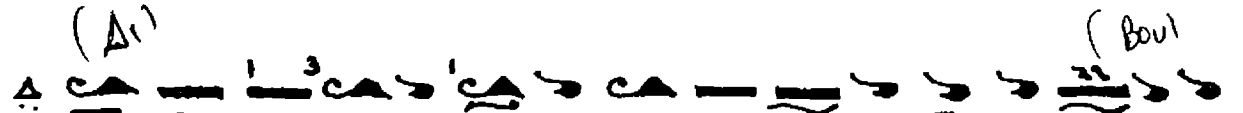
Ἦχος Δι

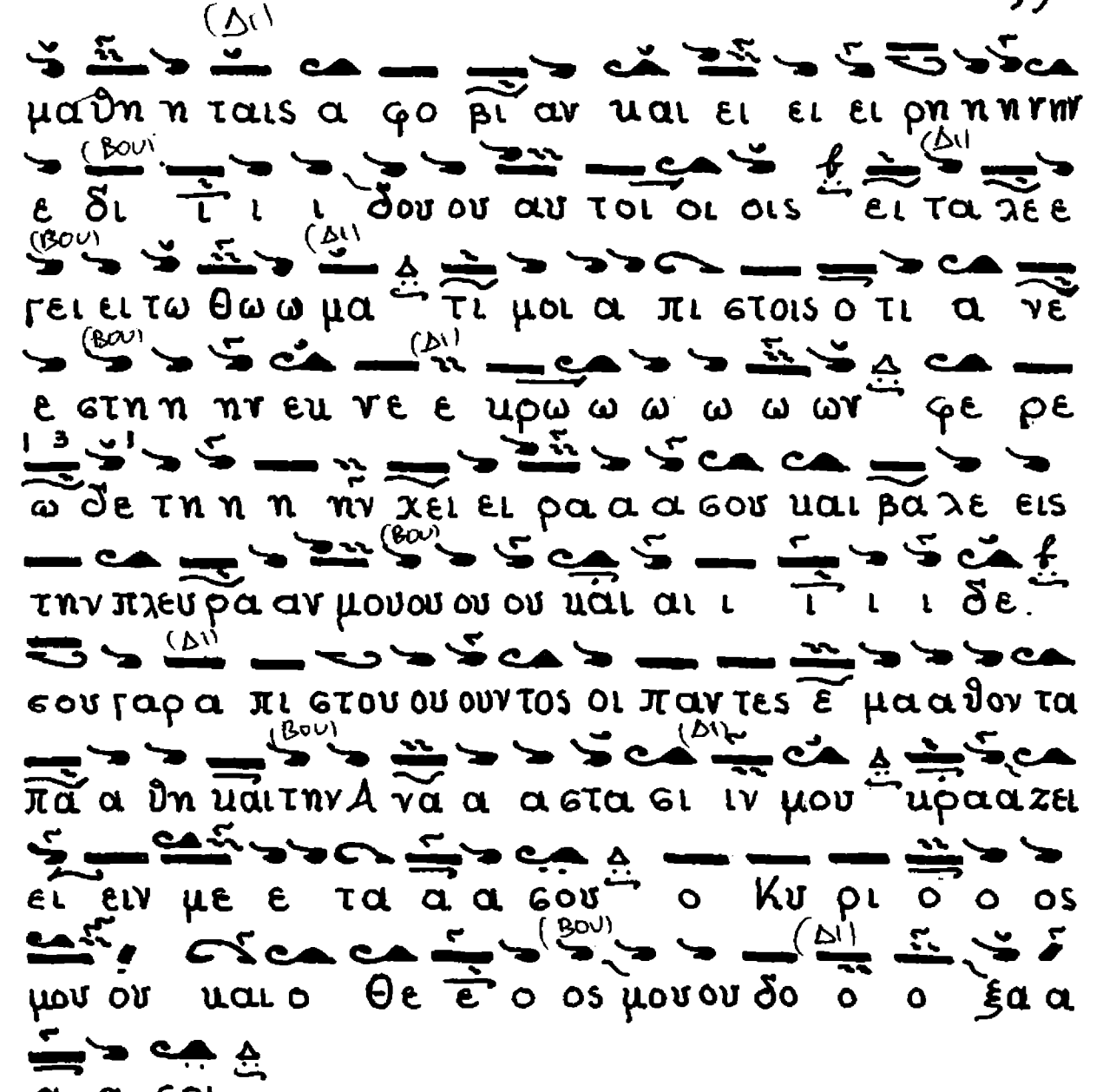

Στίχος: Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
εθνη ε παι νέ σα τε αυ τον πα αντε ες
οι λα α οι
Με τα την ε γερσιν σου ου ου Κυ ρι ι ι ε

ΚΥΡΙΑΚΗ

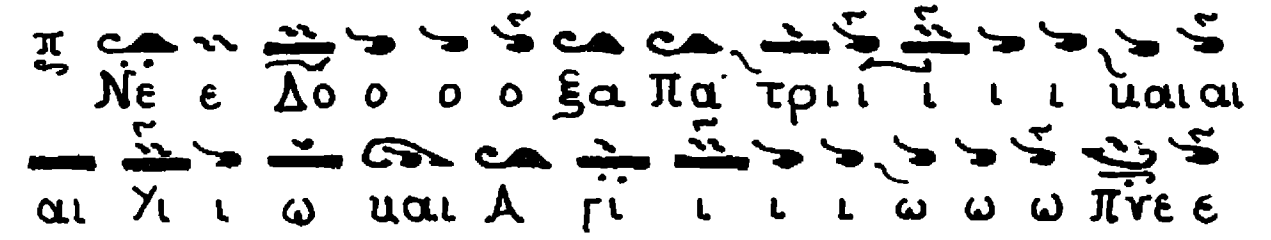
Στίχος:

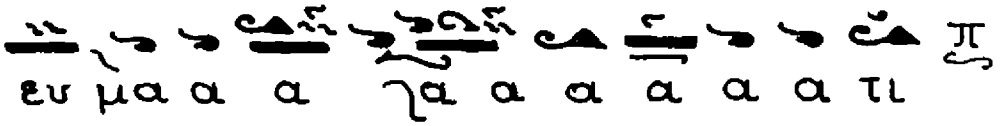

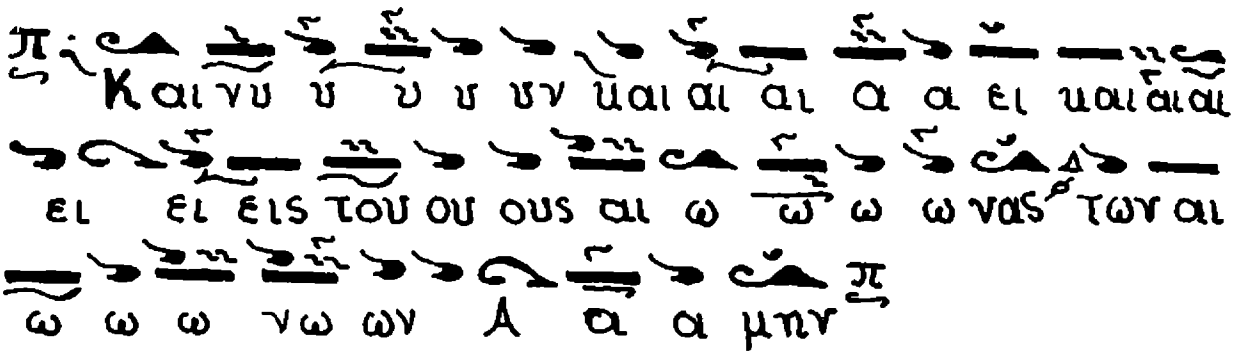
Δοξαστικόν.

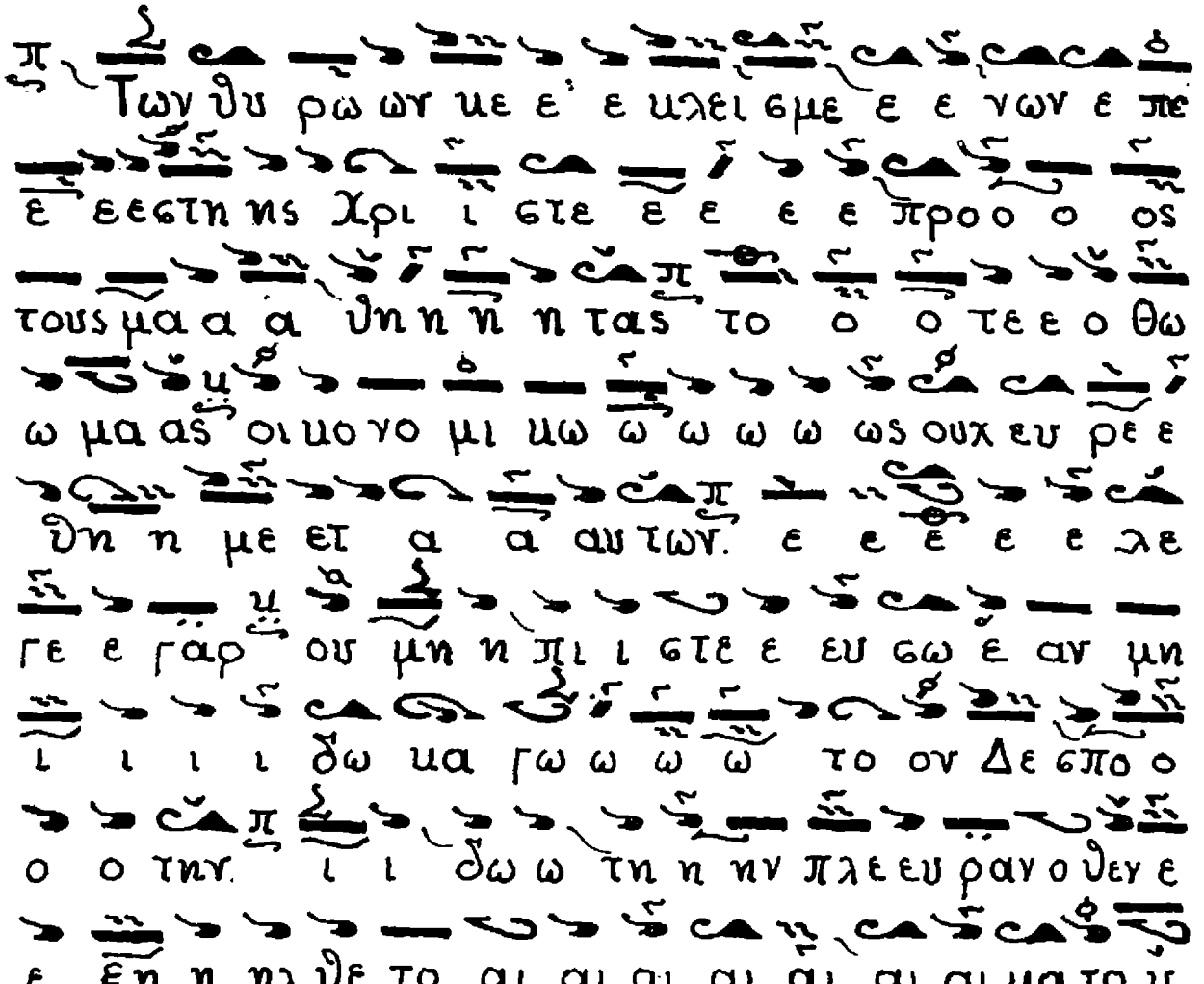
Ἦχος πλ. α Πα

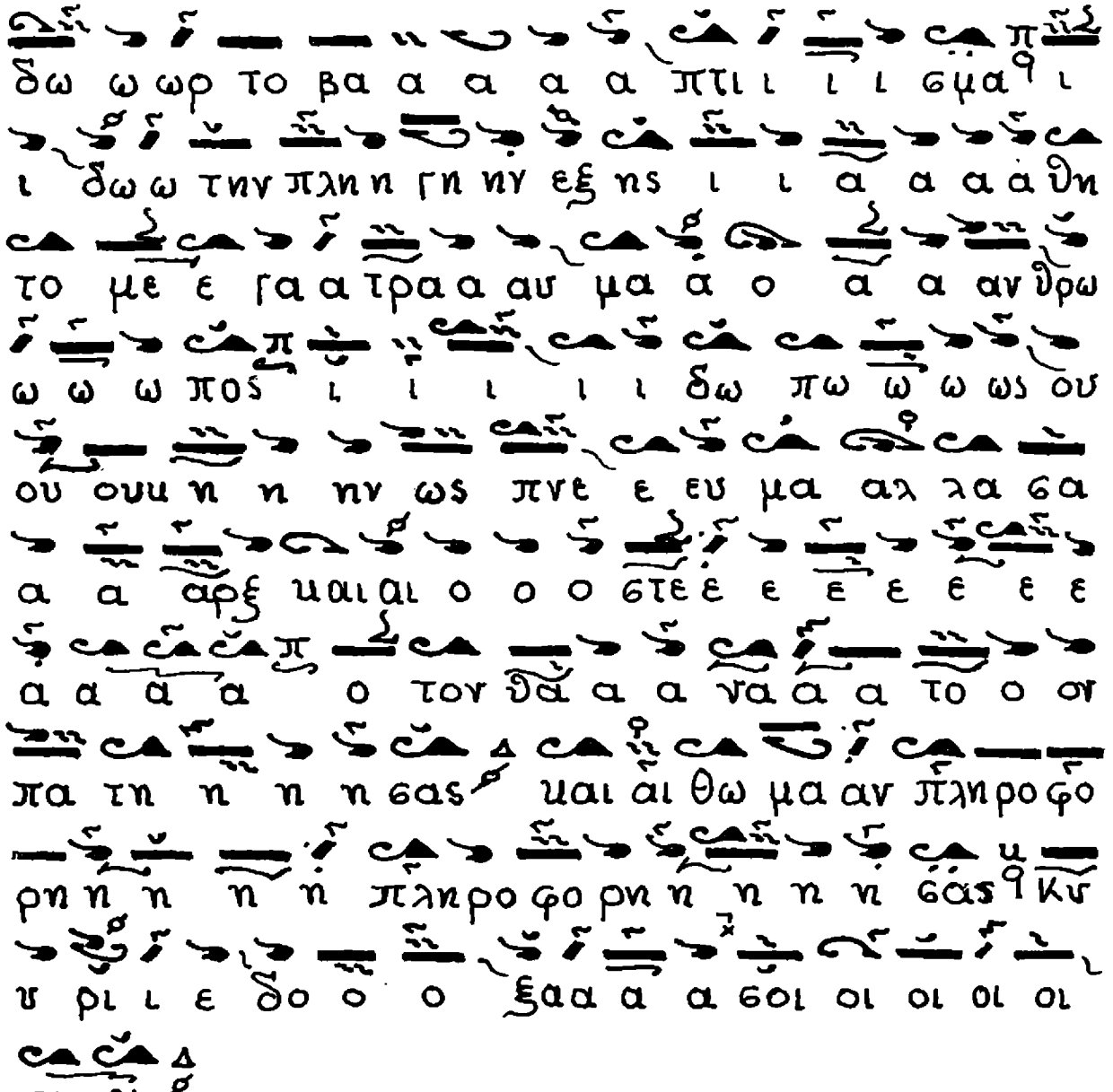

ΚΥΡΙΑΚΗ

ευ μα α α γα α α α α α τι

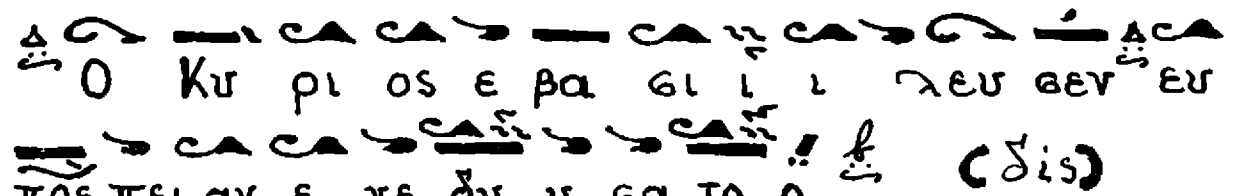

Καινυ υ υ υ υν ιαι αι αι α α ει ιαι αι αι
ει ει εις του ου ους αι ω ω ω ω νας των αι
ω ω ω νω ων Α α α μην

Των θυ ρω ων ιε ε ε ιλει σμε ε ε νων ε πε
ε εεστη ης Χρι ι στε ε ε ε ε προο ο ος
τους μα α α θη η η η τας το ο ο τε ε ο θω
ω μα ας οι ιο νο μι ιω ω ω ω ω ως ουχ ευ ρε ε
θη η με ετ α α αυ τών. ε ε ε ε ε λε
γε ε γαρ ου μη η πι ι στε ε ευ σω ε αν μη
ι ι ι ι δω ια γω ω ω ω το ον Δε σπο ο
ο ο την. ι ι δω ω τη η ην πλε ευ ραν ο θεν ε
ε ξη η η λθε το αι αι αι αι αι αι αι μα το υ

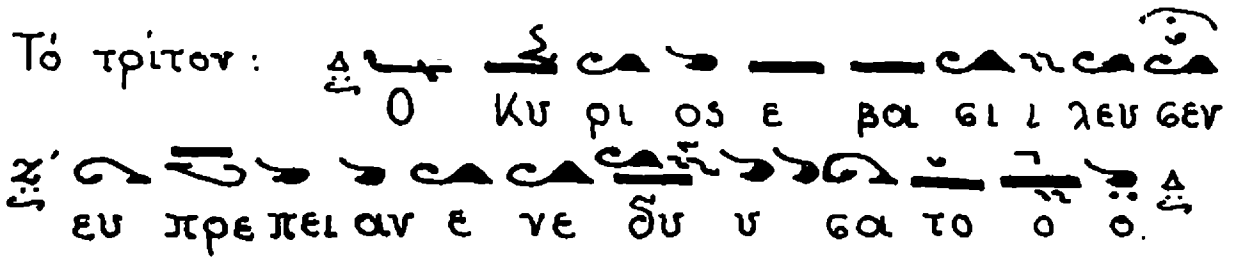
.....Εἴσοδος - Φῶς ἱλαρόν - ℣ τὸ Προοιμιον...

Ἦχος Δι

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τό τρίτον:

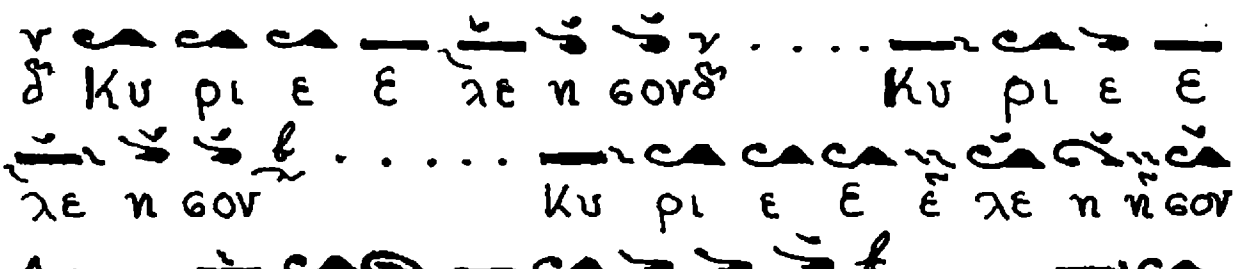

Ἐκτενής

Ὁ Διάκονος:

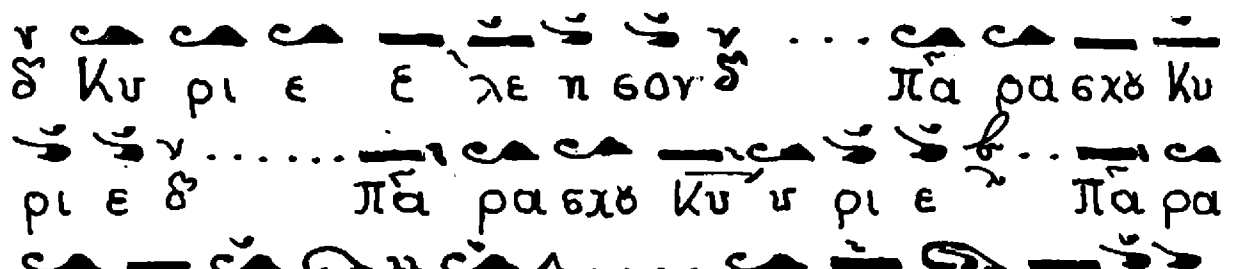
«Εἴπωμεν πάντες...» καὶ οἱ χοροί...

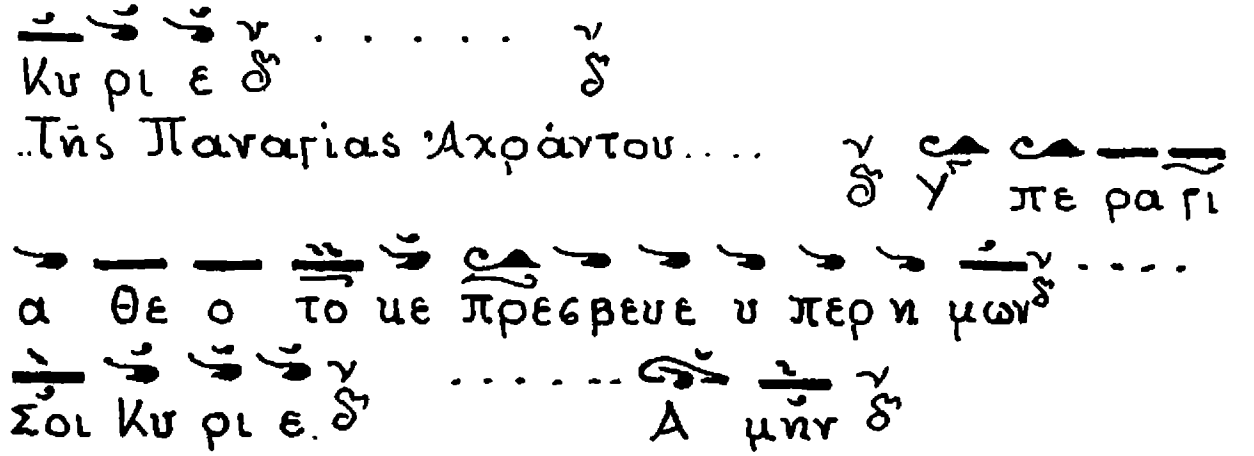
Ἦχος πλ. δ

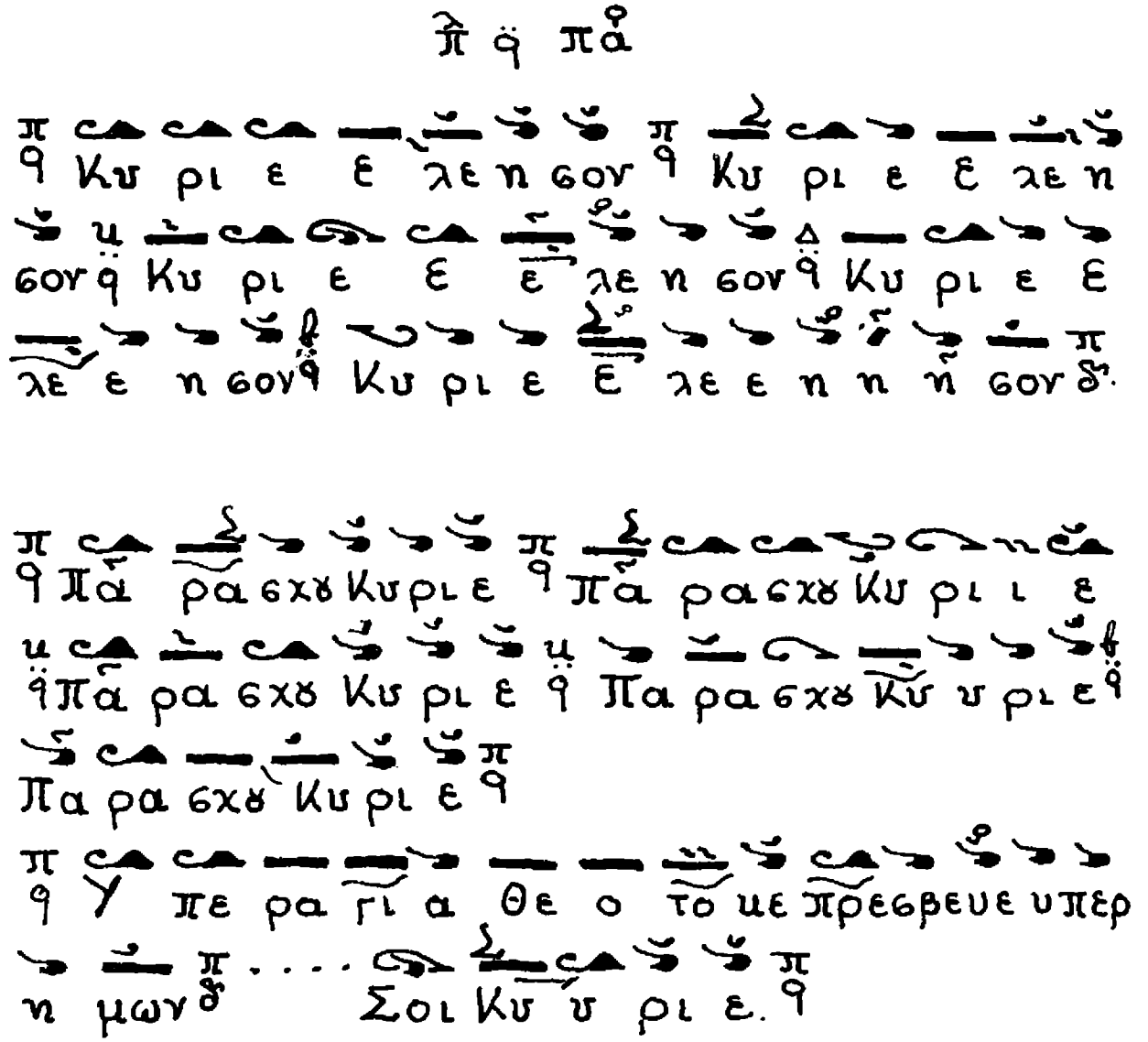
...Μετὰ τὸ «Καταξίωσον» τὰ πληρωτικά

Ἦχος ὁ αὐτός

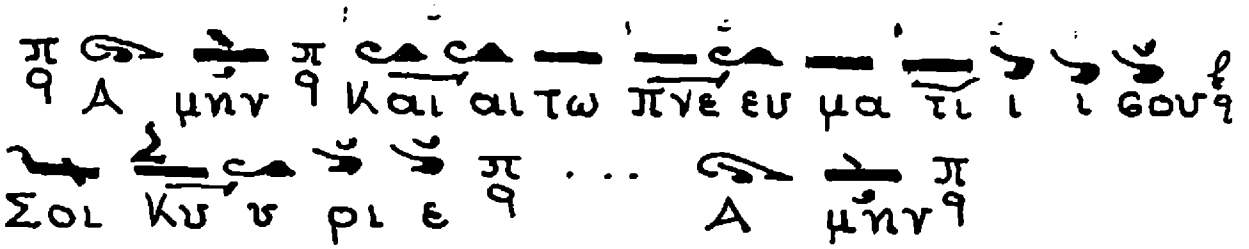

«Εἰρηνικά» καί «Πληρωτικά» εἰς Ἦχον Πλ. Α'

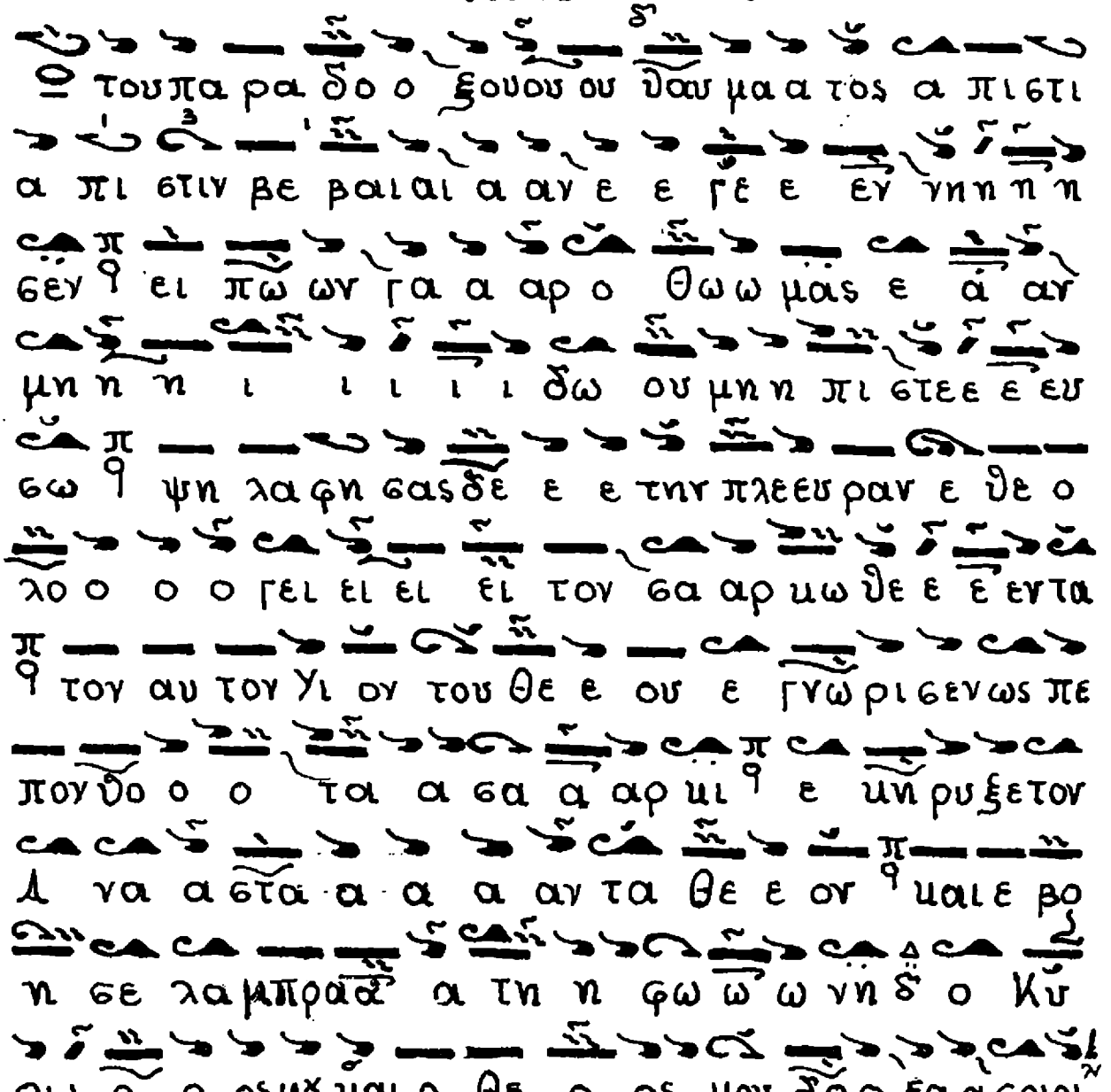

ΚΥΡΙΑΚΗ

Απόστιχα.

Ηχος δ΄ πα

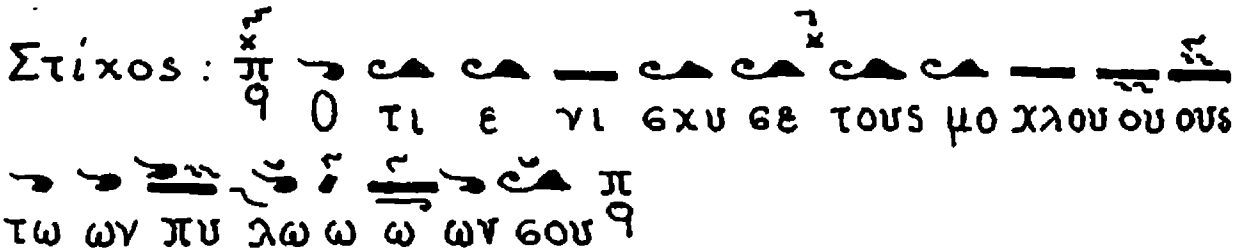
Στίχος: Ἐπαινεῖ Ἰε ρου σα λημ τον Κυ ρι
ον ⁊ αι νει τον Θε ὸ ο ον σου ου Σι ι ι ων⁊

π ⁊ Ὁ του πα ρα δὸ ξό ὸ ὑαυ μα α τοστὸ πυ ρος
ο χορ τος α ψα α με ε γο ος σε ε ε σω ω ω
ω σται⁊ βα λω ων γα α αρ ο Θω ω μας εν τη πυ
ρι νη πλευ ρα τη η ην χει ει ει ρα Ἰ η σουχρι
στου ου ου ου ου του Θε ε οὐ δ' ου υἱα α τε ε ἐφλε
ε ε ε εχ θη τη ψη η λα φη η η η σει.⁊ της ψυ
χης γαρ το δυσπει θες με τε βα λεν εις ευ πι στι ι αν θε
ερ μὼς⁊ ε με ραξεν α πο βα θε ε ε ε ων ψυ
υ χης δ' ο Δε σποτης σου μου ει εἰ ει ναι αι Θε
ε ε ος ὁ ο ευ νε υρω ων ε γὴ η γε ε ερ
με ε ε ε ε γο ος δο ο ξα α σοι οι.

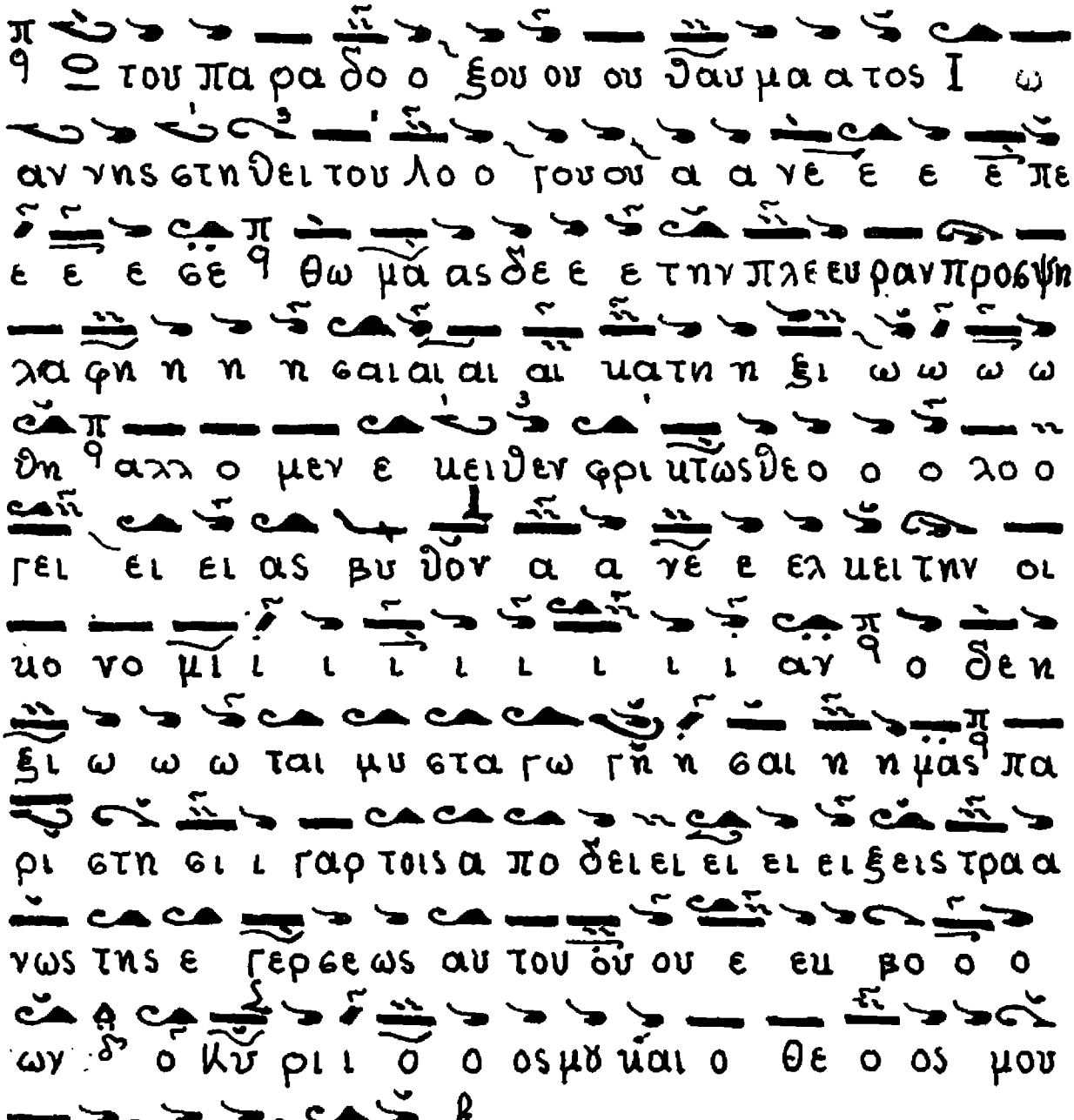
◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ΚΥΡΙΑΚΗ

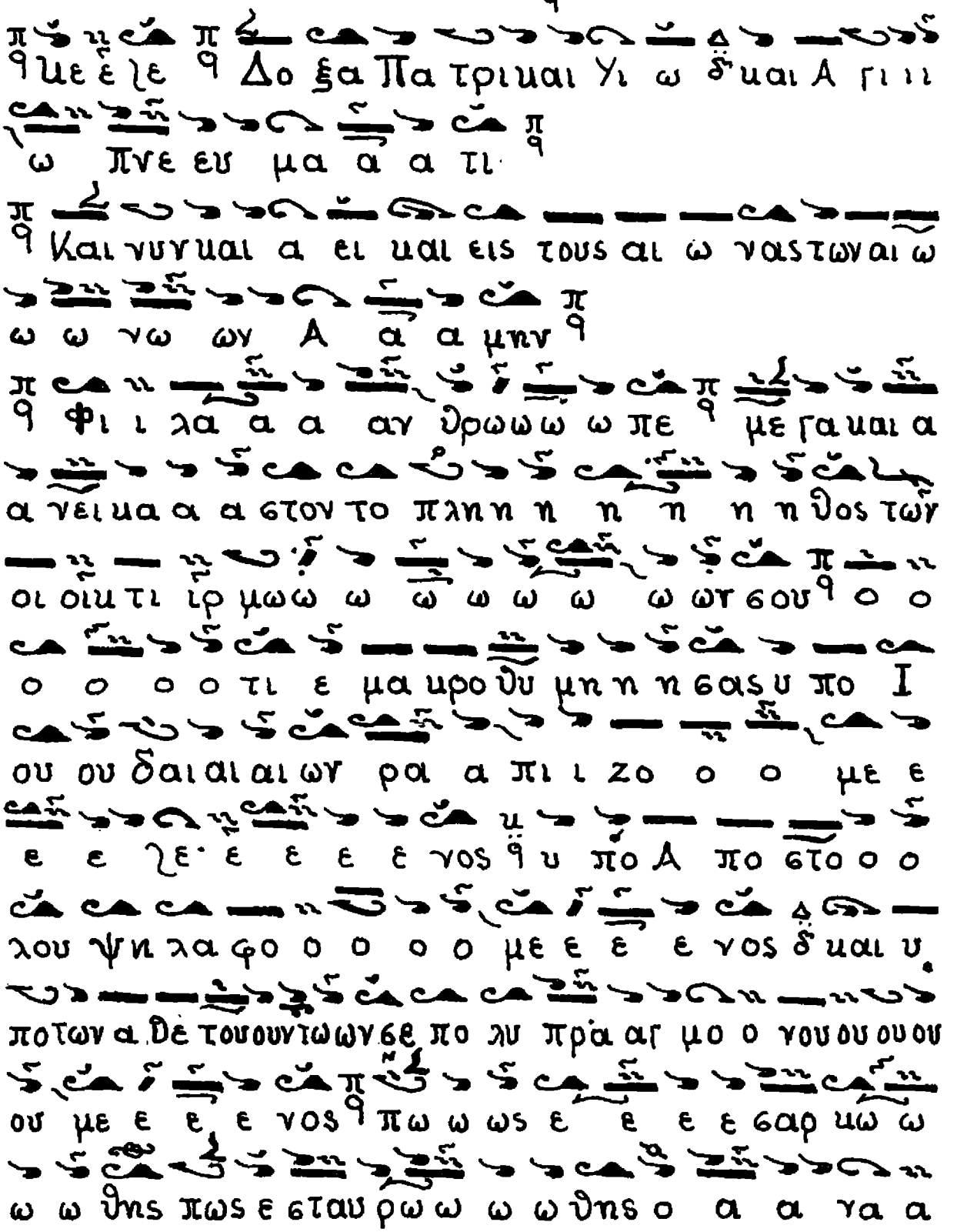
Στίχος : Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου

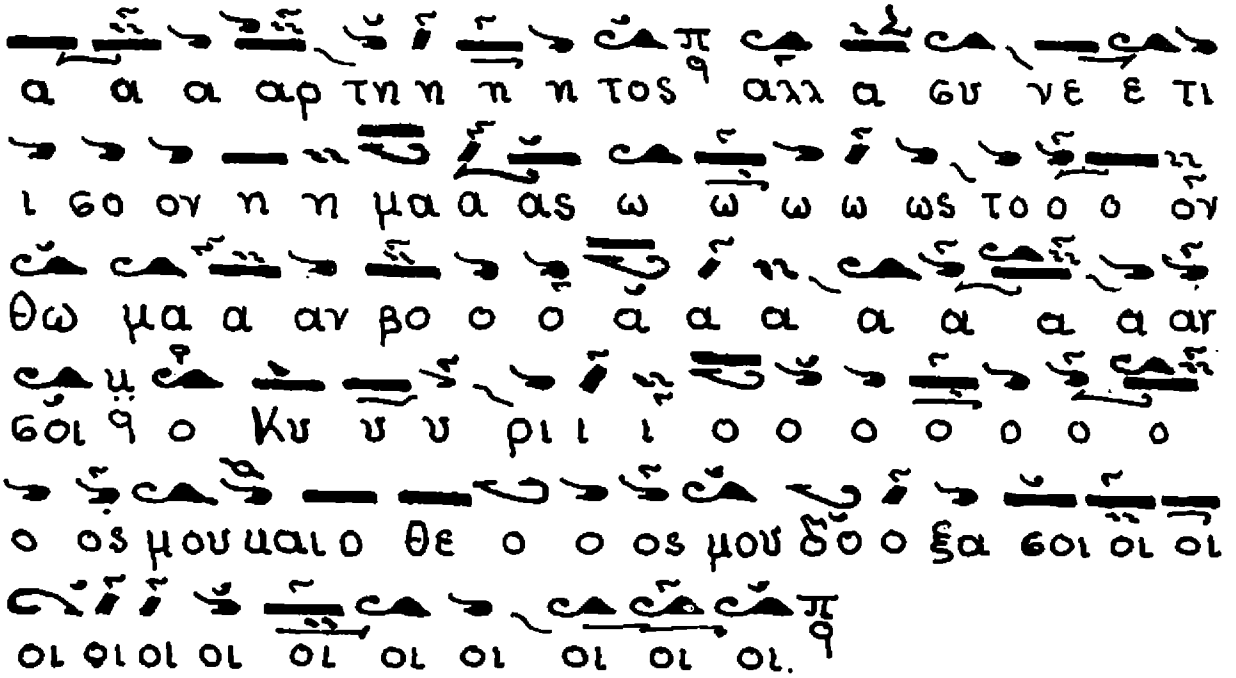
Ὁ τοῦ παραδόξου οὐ θαύματος Ἰωάννης τὴν θεῖον λόγον ἀνέβη πρὸς θεωμάτων ἁγνὴν καὶ ἁγίαν πηγάζουσαν ἀλλ' ὁ μὲν εἰς θεῖον φρίττων ὁ λόγος εἰς βυθὸν ἀνέβη ἐλλείπων οἰκονομίαν ἀλλ' ὁ δὲ ἐξιὼν ταῖς μυσταγωγίαις καὶ ἡμᾶς παρίστησι τοῖς ἀποδείξεσι τραγωδοὺς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ δοὺς ἡμῖν τὴν ἔξοδον.

Δόξα - Καὶ νῦν.
Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

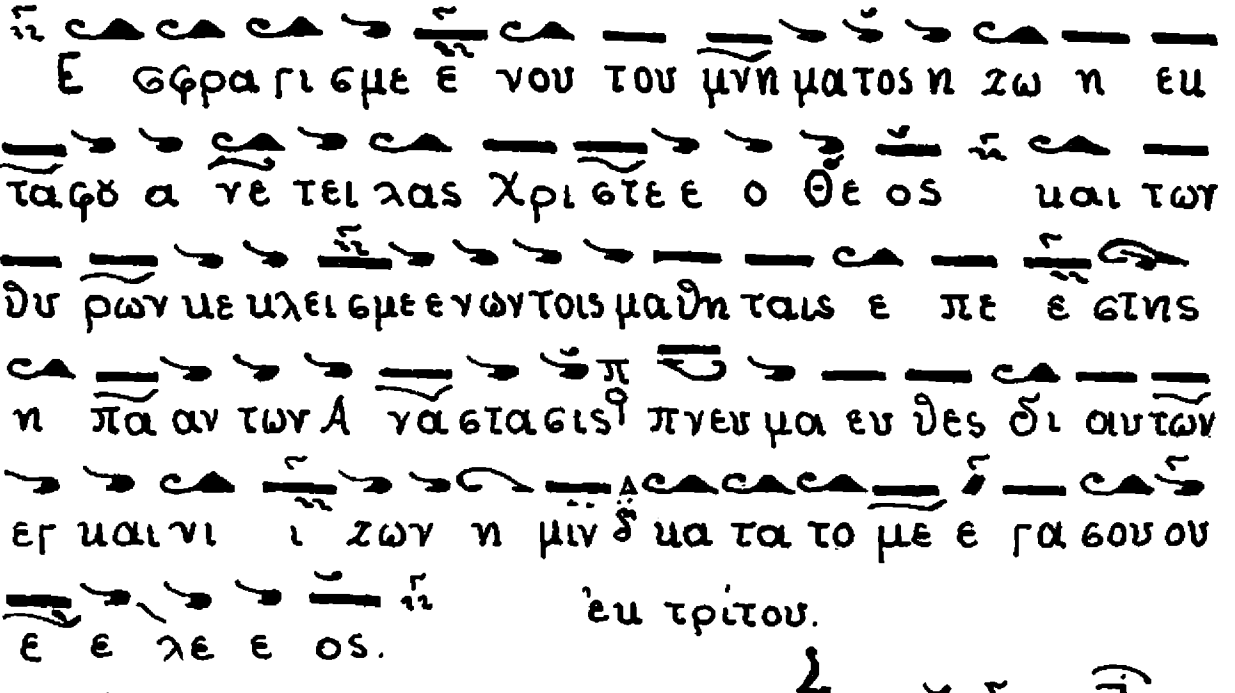

Μεγαλυνάριον
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Φιλανθρωπότατε Δέσποτα, μεγαλυνάριον ἀνείμενον τῆς πλησμονῆς τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ ὁ ὁ ὁ τιμαραύδυμος Ἰούδας ὁ ὁ μεγαλόφρων ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλόδωρος καὶ πολυεύσπλαγχνος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοδύναμος καὶ ὑπερφυὴς ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ ὑπερένδοξος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοκαρδιώτατος καὶ ὑπερθαυμάσιος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοφυὴς καὶ ὑπερθεόσοφος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοπρόσωπος καὶ ὑπερθεάρεστος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοσθενὴς καὶ ὑπερθεόπτης ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ ὑπερθεόληπτος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοδύναμος καὶ ὑπερθεόπνευστος ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ ὑπερθεόφρων ὁ ὁ ὁ ὁ μεγαλοδύναμος καὶ ὑπερθεόφρων

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος βαρύς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Θε ὸς Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν δ᾽ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ι ου.

καὶ τὸ ..... Ἀπολυτίκιον

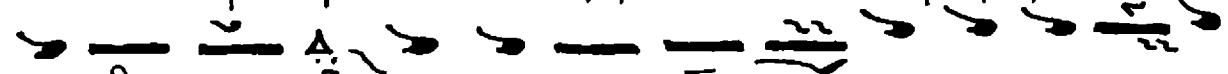
Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ...

Ἴδε σελὶς 39.

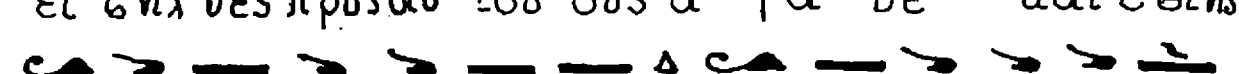
Καθίσματα

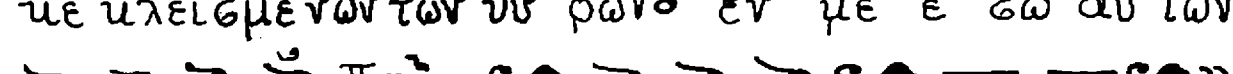
Ἦχος Α΄ ξ πα.

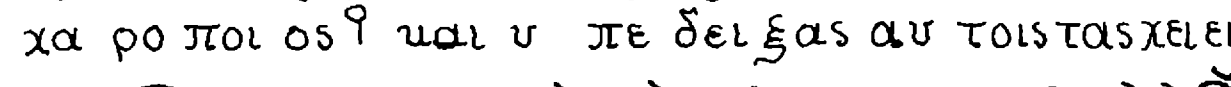

Το φο βω των ἐ βραι ων με μυ μέ νων των

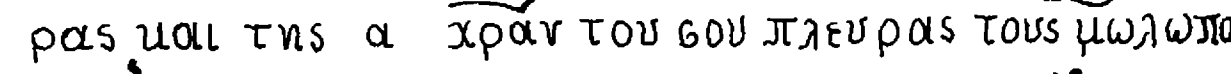

μα θη των δ᾽ και εν τη Σι ὼν συ νη γμέ νων

ει σπλ θες προς αυ τοὺς α γα θὲ και ε στης

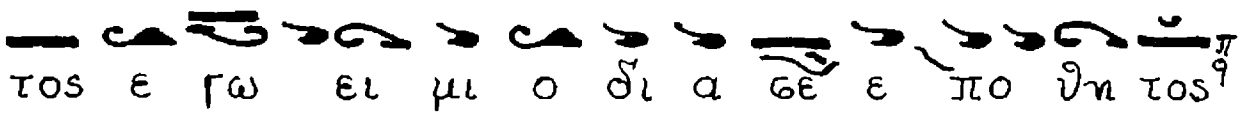

με μλει σμέ νων των θυ ρῶν δ᾽ εν με ε σω αυ των

χα ρο ποι ος και υ πε δει ξας αυ τοις τας χει ρας και τη ς α χράν του σου πλευ ρας τους μωλ ωπας.

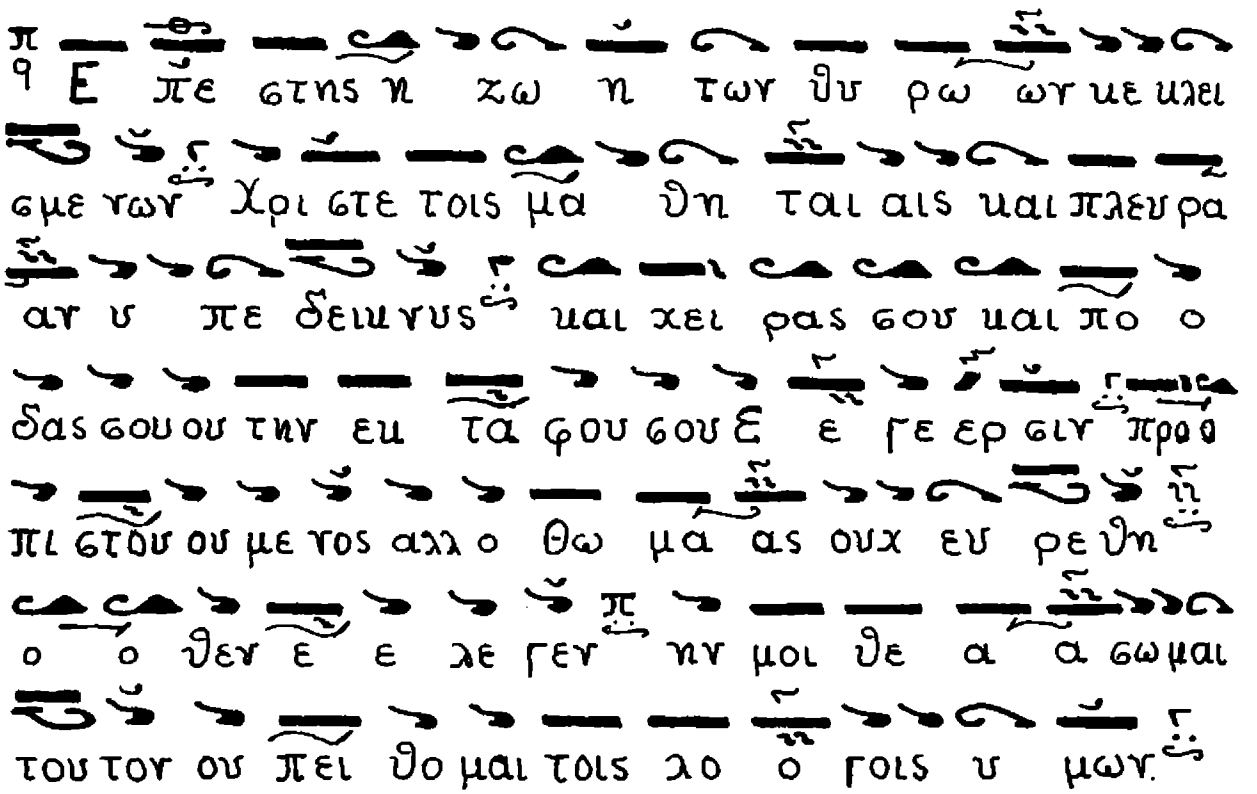

πλε ί ων τω α πι στουν τι μα θη τη δ᾽ φε

ρε την χει ρα σου και ε ρευ να ο τι συ

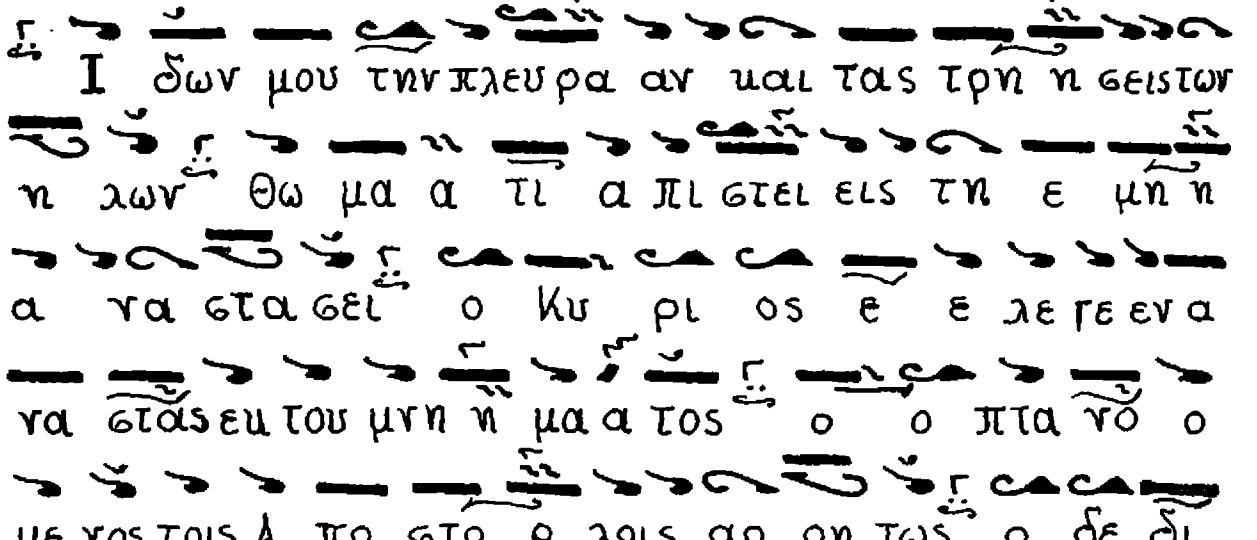
ΚΥΡΙΑΚΗ

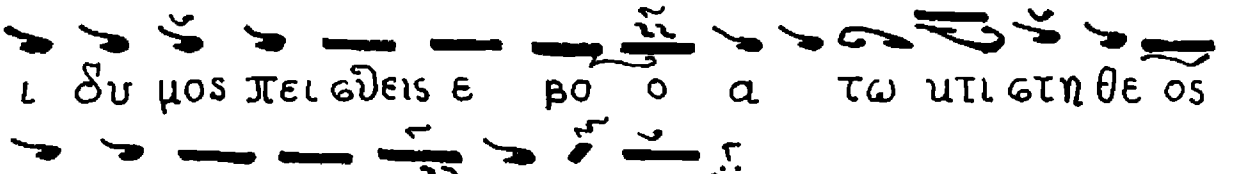

Ἕτερον – Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

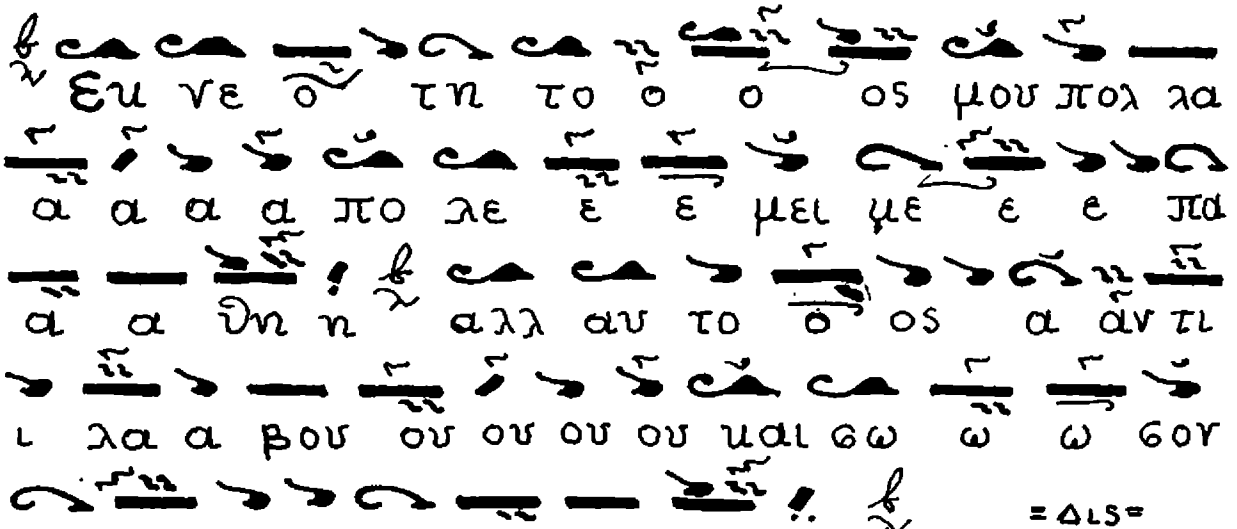
Ἕτερον – Ὅμοιον.

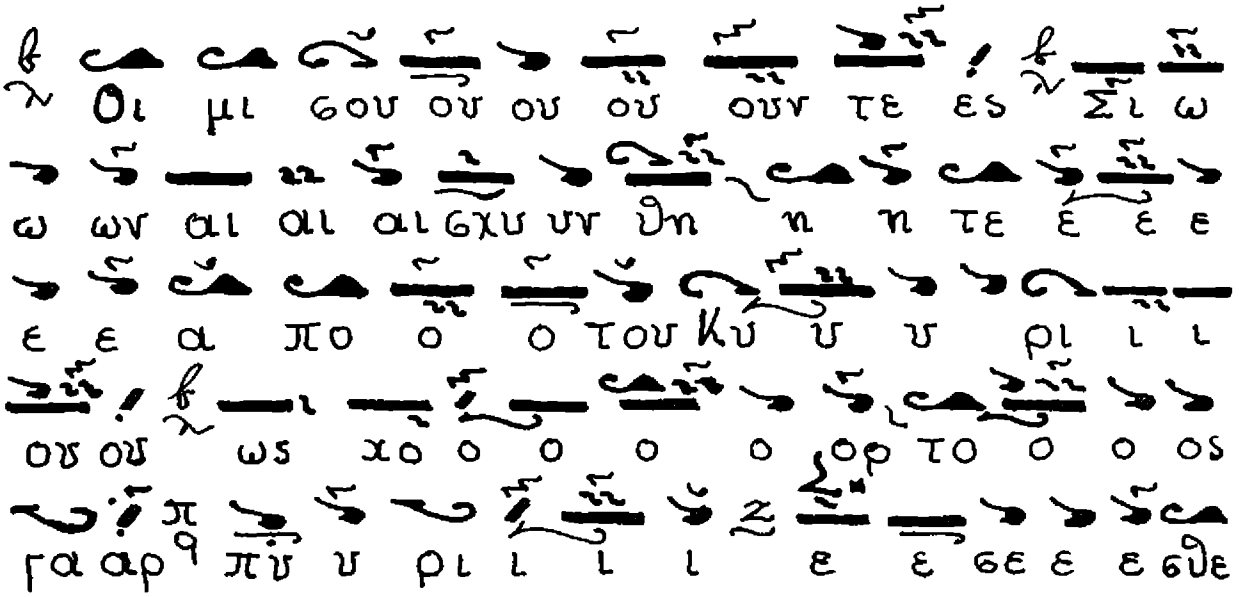

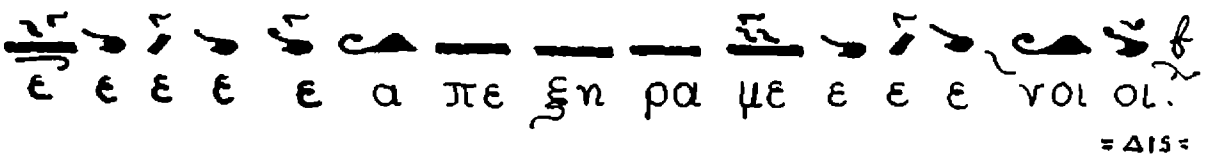
. . . . . Εὐλογητάρια οὗ λέγομεν.

Ἀναβαθμοί: . . . Ἦχος Δ' λ/τος.

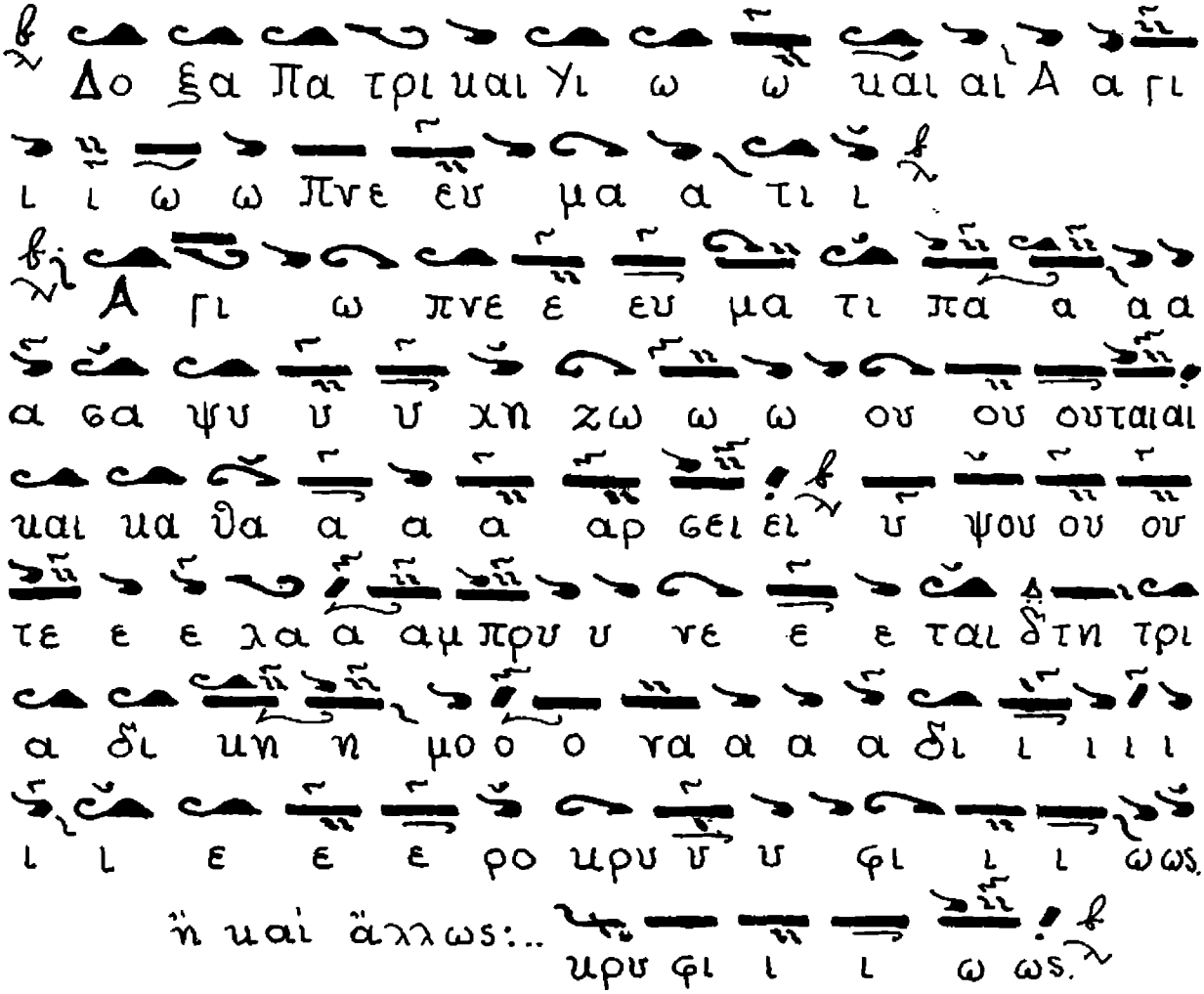

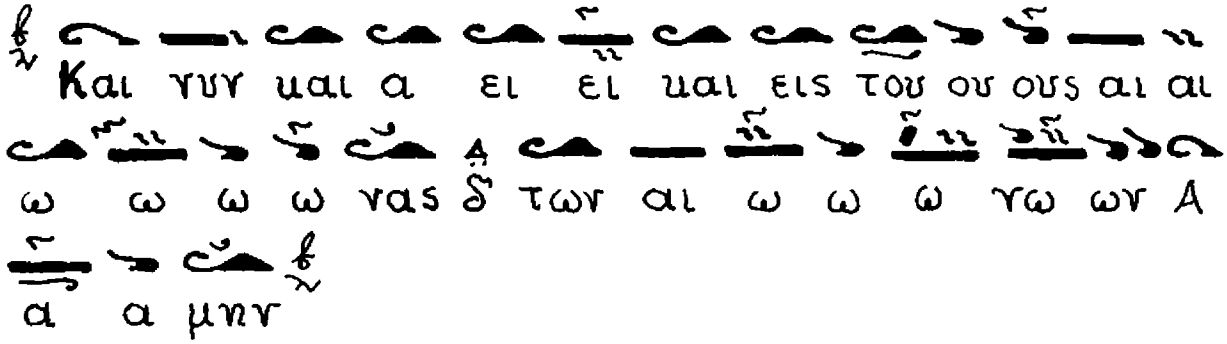

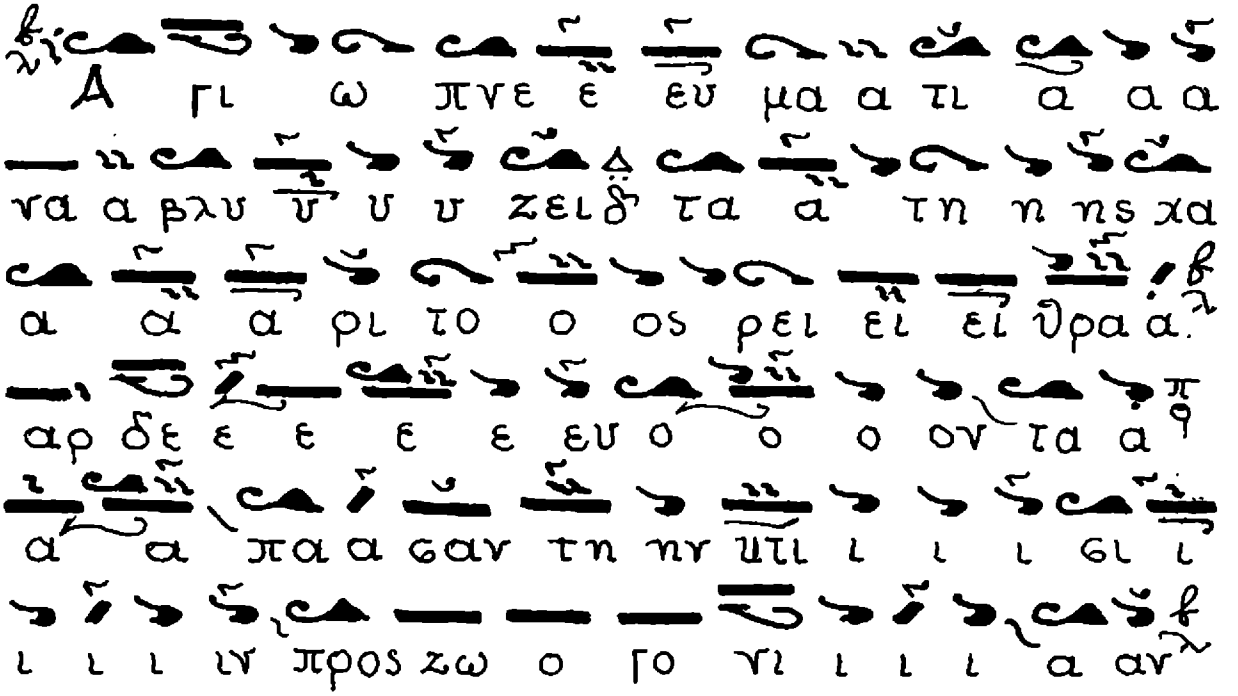
ΚΥΡΙΑΚΗ

ε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε ε νοι οι.

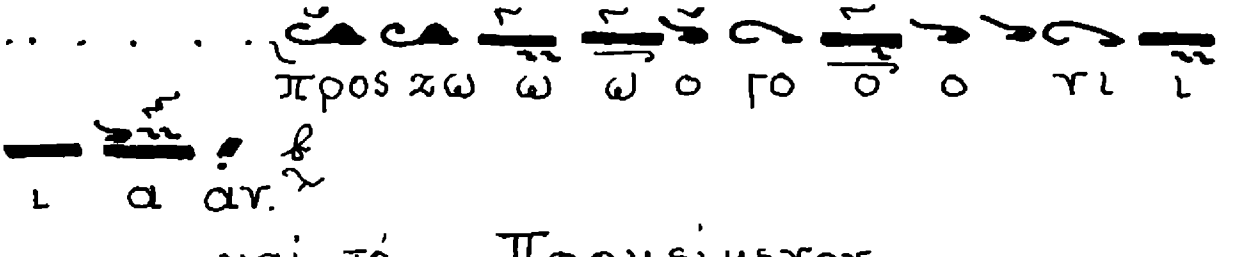
= Δις =

Δο ξα Πα τρι ιαι γι ω ω ιαι αι Α α γι
ι ι ω ω Πνε εύ μα α τι ι
Α γι ω πνε ε εύ μα τι πα α α α
α σα ψυ υ υ χη χω ω ω ου ου ουταιαι
ιαι ια θα α α α αρ σει ει υ ψου ου ου
τε ε ε λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται δτη τρι
α δι ιη η μο ο ο να α α α δι ι ι ι ι
ι ι ε ε ε ρο ιρυ υ υ φι ι ι ωως.
ἢ ιαὶ ἄλλως:..
ιρυ φι ι ι ω ως.

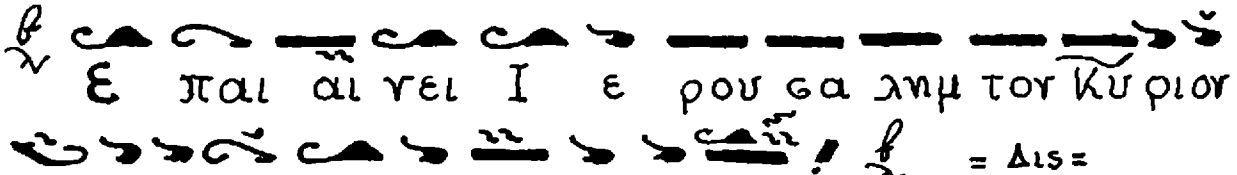

Και νυν ιαι α ει ει ιαι εις του ου ους αι αι
ω ω ω ω νας δ των αι ω ω ω νω ων Α
α α μην

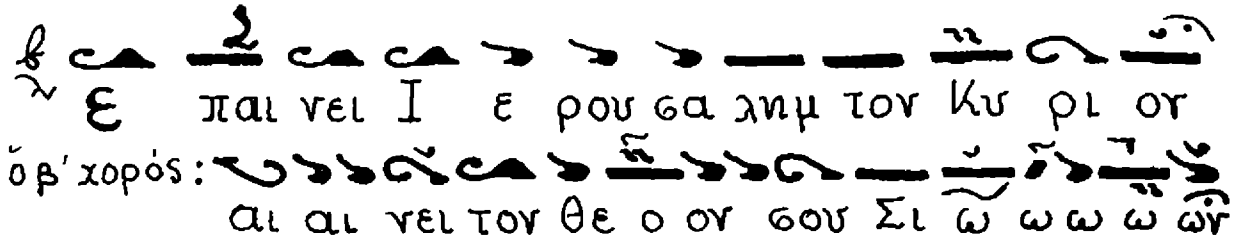
καὶ ἄλλως:

καὶ τό ....Προειμενον.

Τό τρίτον:

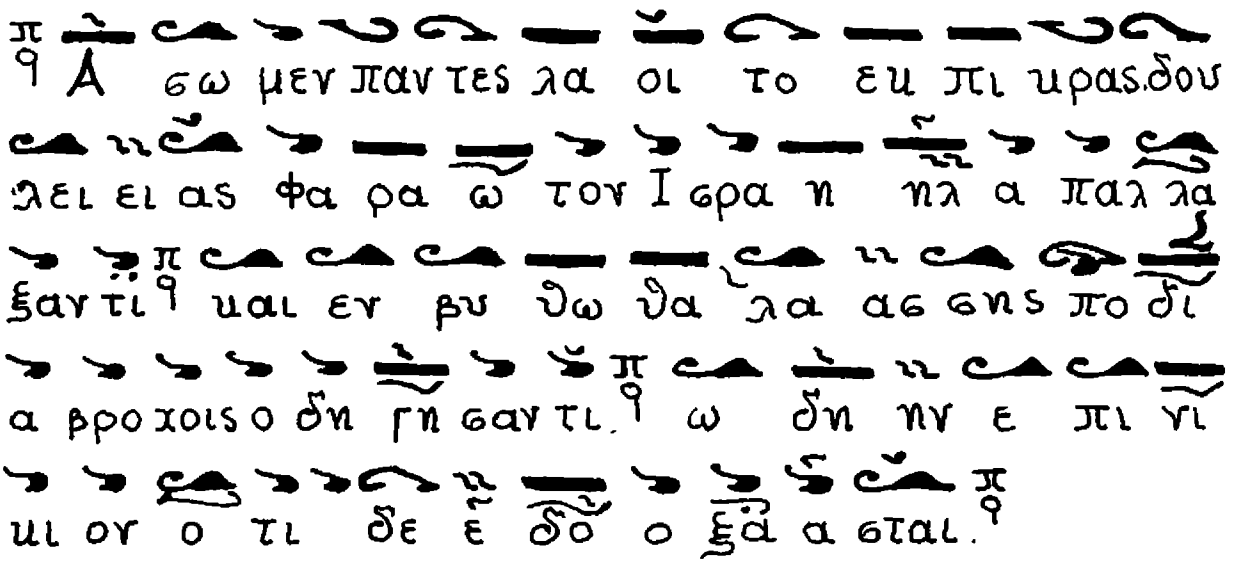

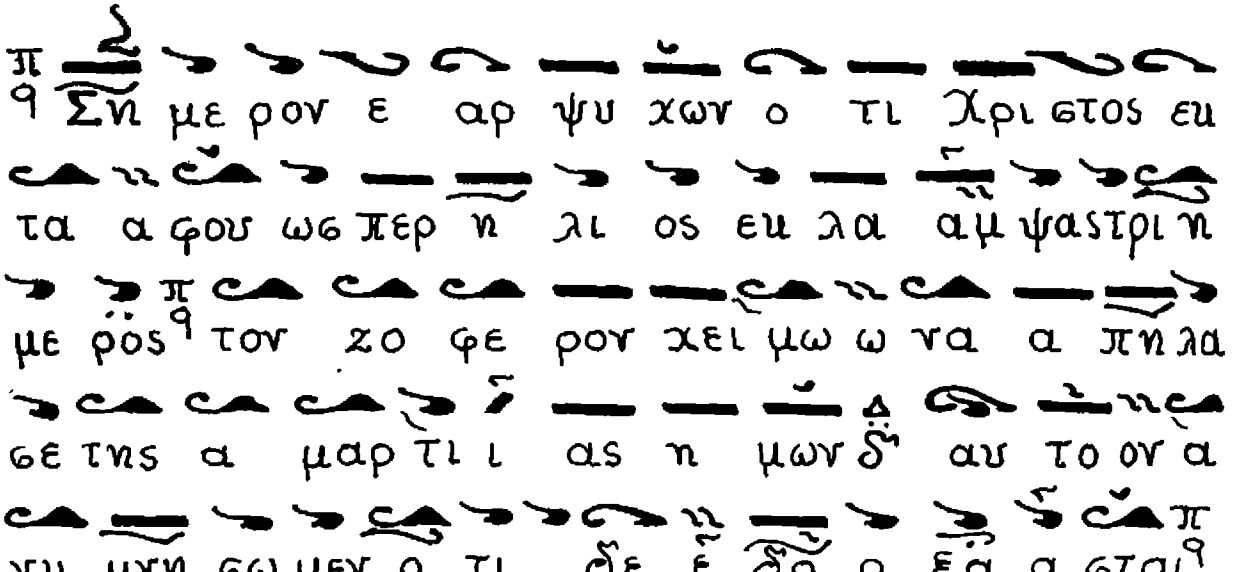
ΚΥΡΙΑΚΗ

καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς

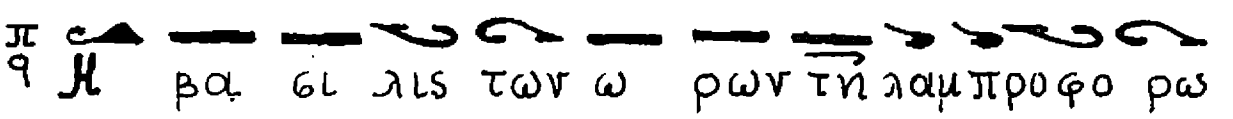
Ἦχος Α΄ Πα

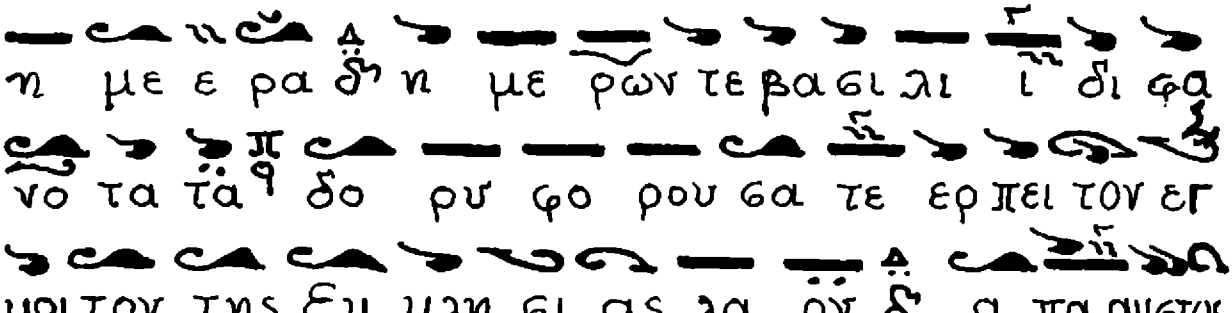
Ἄνευ στίχων. Ὠδὴ Α΄

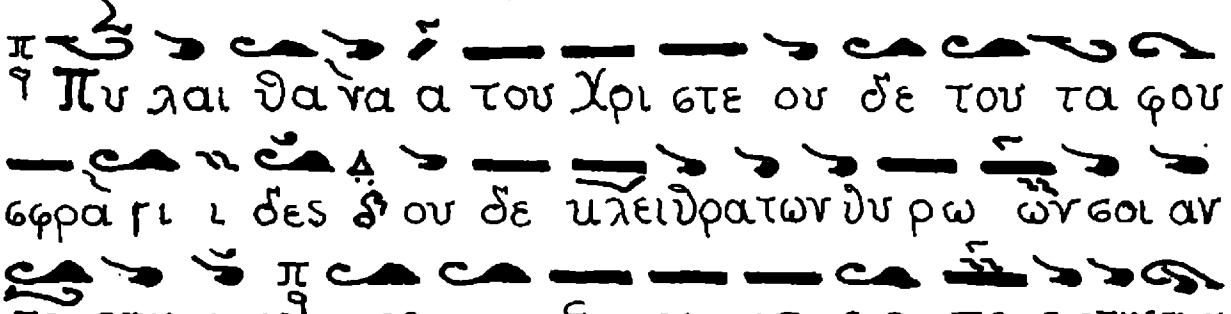

Δόξα.

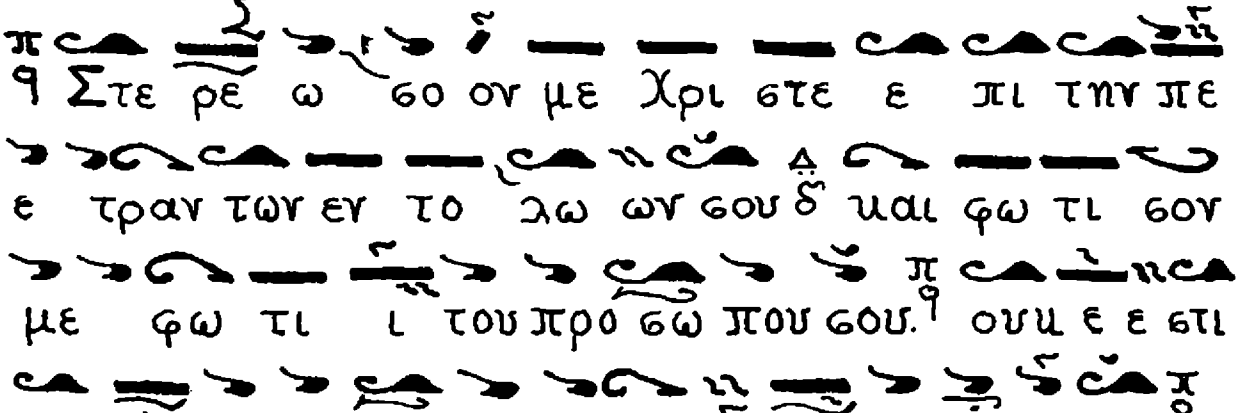

η με ε ρα δη η με ρων τε βα σι λι ι δι φα
νο τα τα δο ρυ φο ρου σα τε ερ πει τον εγ
υρι τον της Ευ υλη σι ας λα ον δ α πα αυστως
α νυ μνου ου σα τον α να στα αν τα Χρι στον.

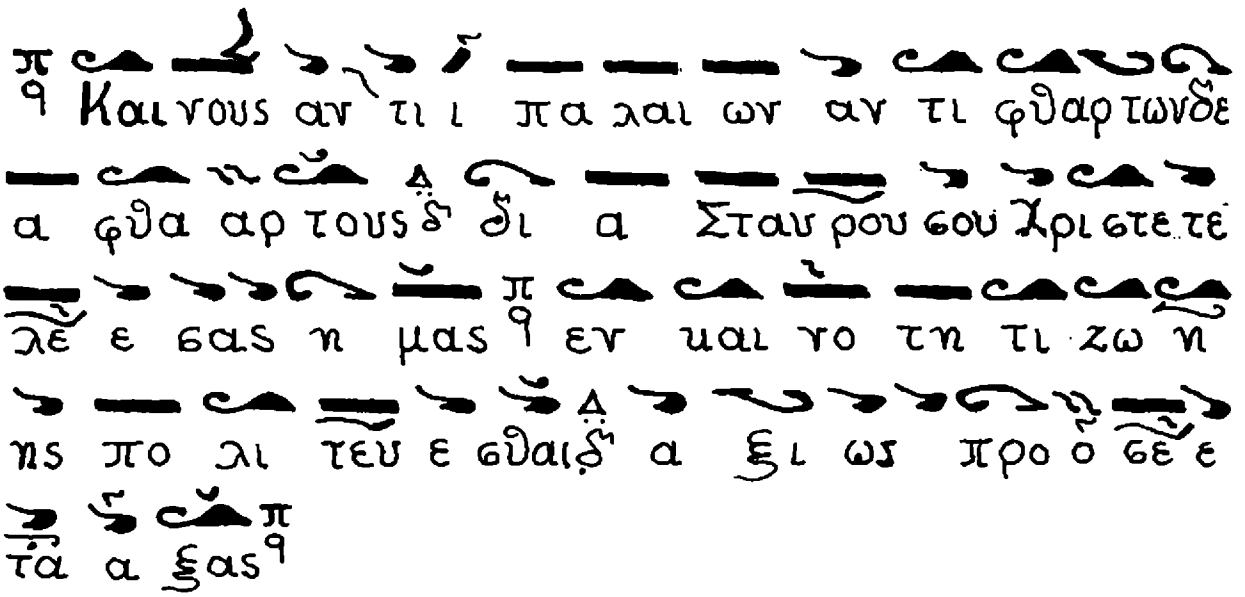
Καὶ νῦν.

Πυ λαι θα να α του Χρι στε ου δε του τα φου
σφρα γι ι σθες δ ου δε υλειθρατων θυ ρω ων σοι αν
τε στη σαν αλλ ε ξα να στας ε πε εστηστοις
φι λοις σου ει ρη νη ην Δε σπο τα δω ρου με νος
την παν τα νουν υ πε ε ρε ε χου ου σαν.

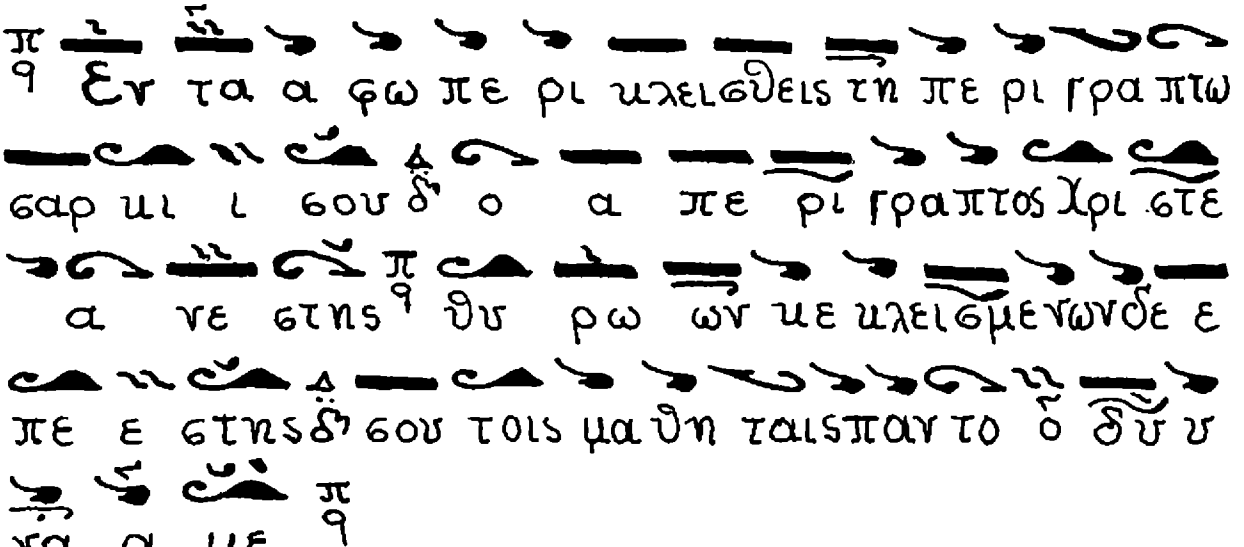
Ὠδὴ Γ'

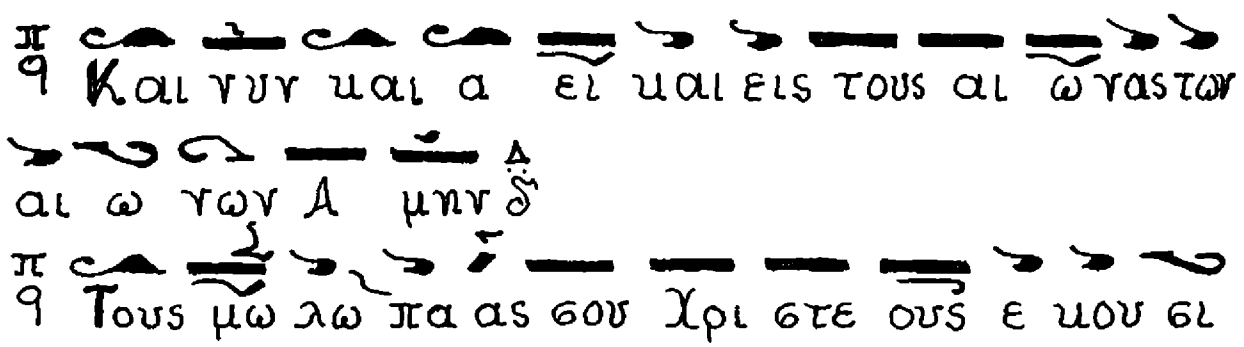

Στε ρε ω σο ον με Χρι στε ε πι την πε
ε τραν των εν το λω ων σου δ υαι φω τι σον
με φω τι ι του προ σω που σου. ουυ ε ε στι
γαρ Α γι ος πλην σου φι ι λα ανθρω πε

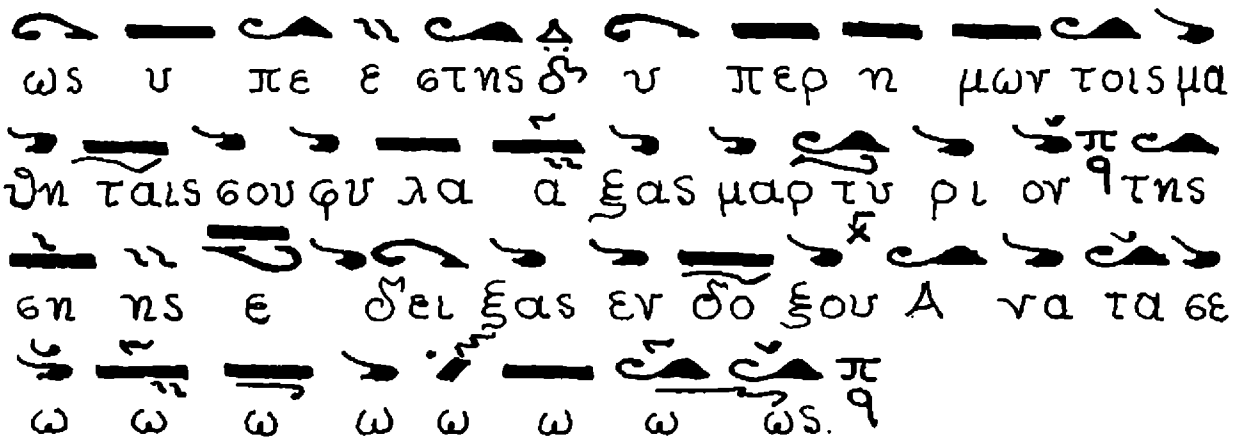
ΚΥΡΙΑΚΗ

Δόξα.

Αἴτησις ὑπό τοῦ Ἱερέως καί ὁ Ἀναγνώστης τήν Ὑπακοήν καί τό Κοντάκιον. — Ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, τό Μηναῖον καί τό ὑπόμνημα τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα ὁ Δεξιός χορός:

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα ✠
(σύντομοι)
ἴδε σελίς 5.

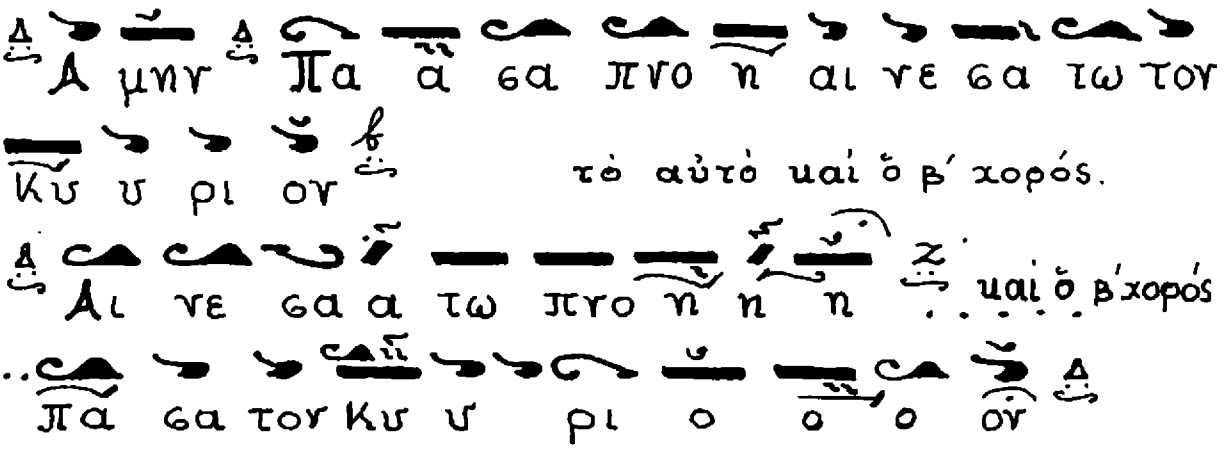
Καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τό "Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,,

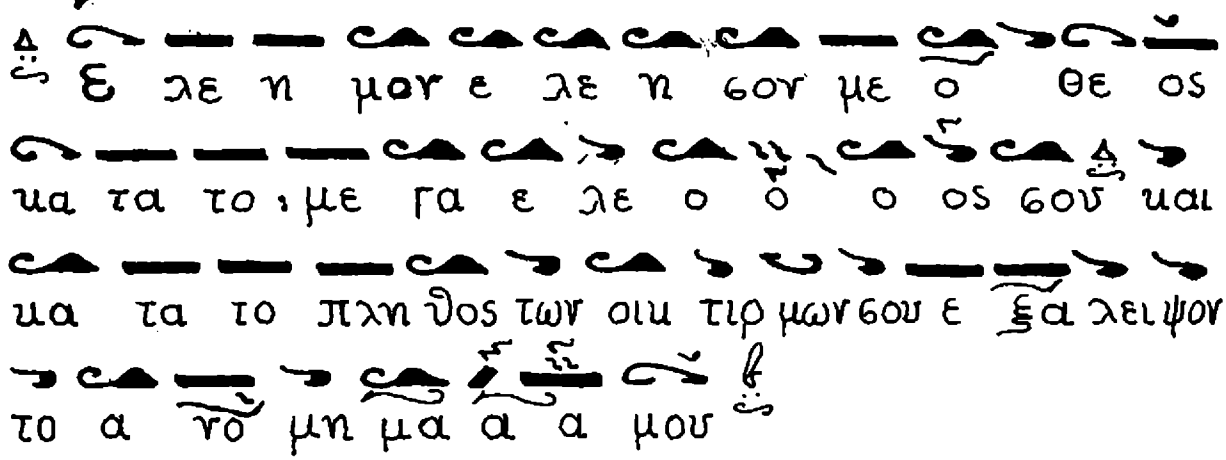
καί ὁ Ν' ψαλμός

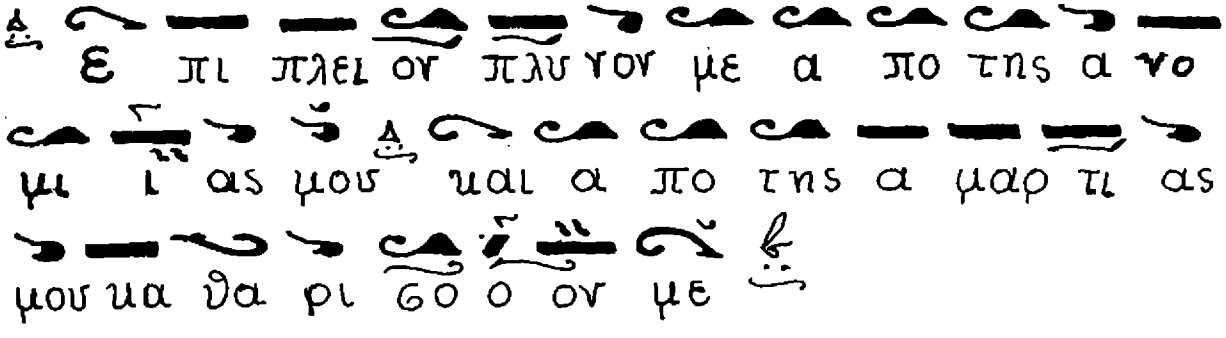
ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἦχος β΄ Δι

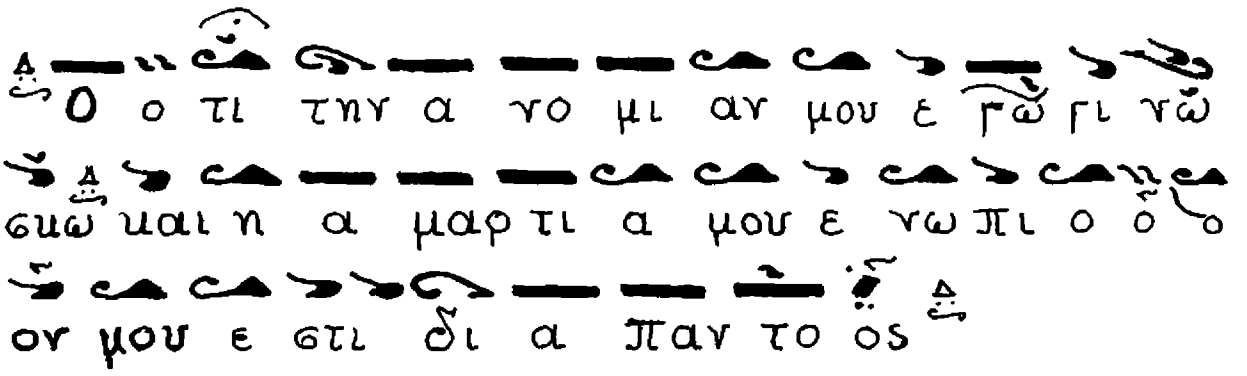

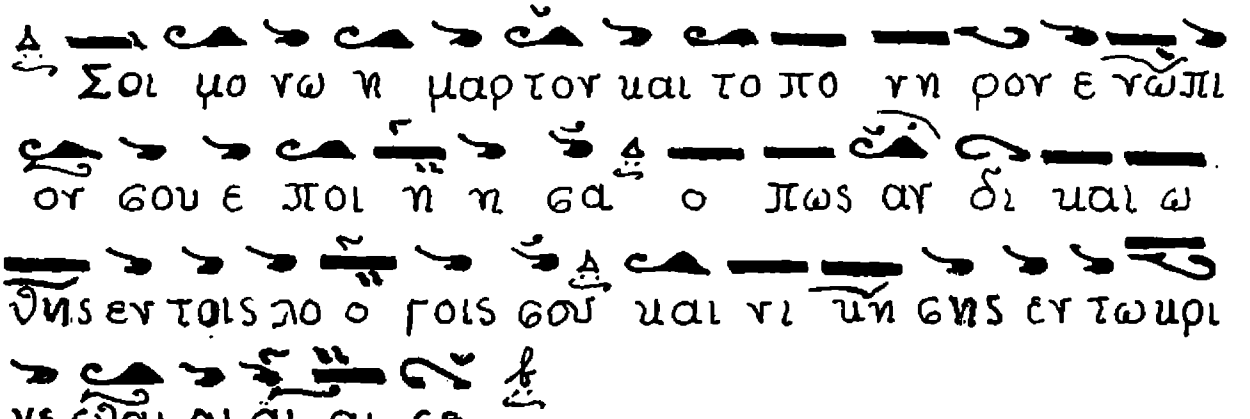
✱ Ὁ Ν΄ ψαλμός. Ἦχος ὁ αὐτός.

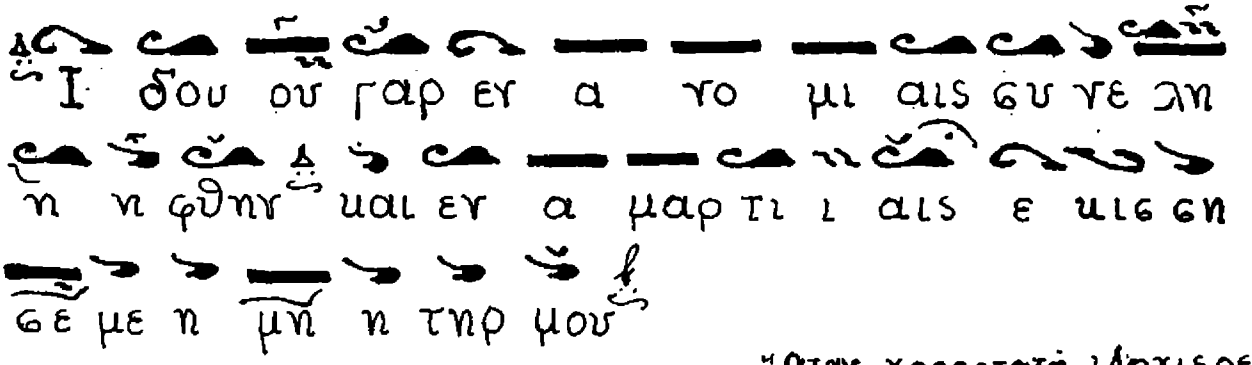

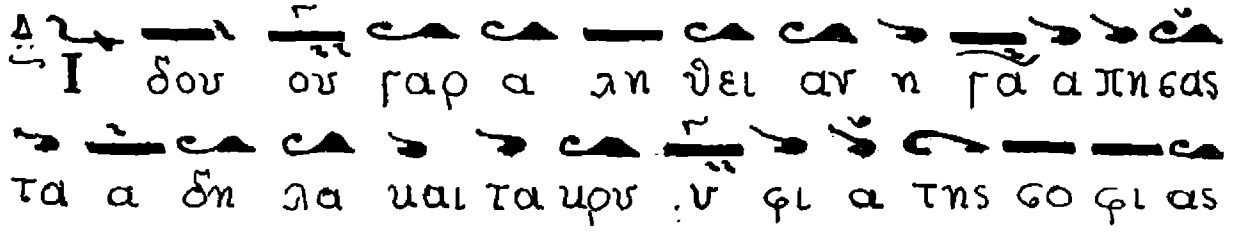
✱ Ὁ ῥυθμὸς τοῦ Ν΄ ψαλμοῦ εἶναι σύντομος.

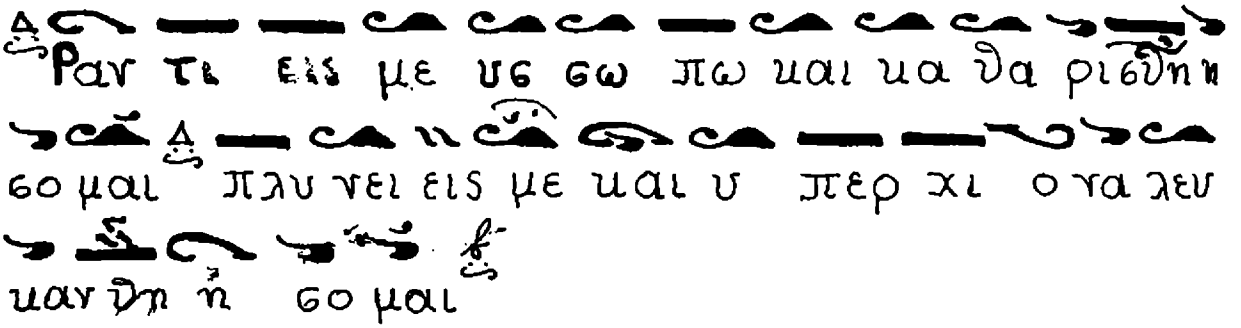

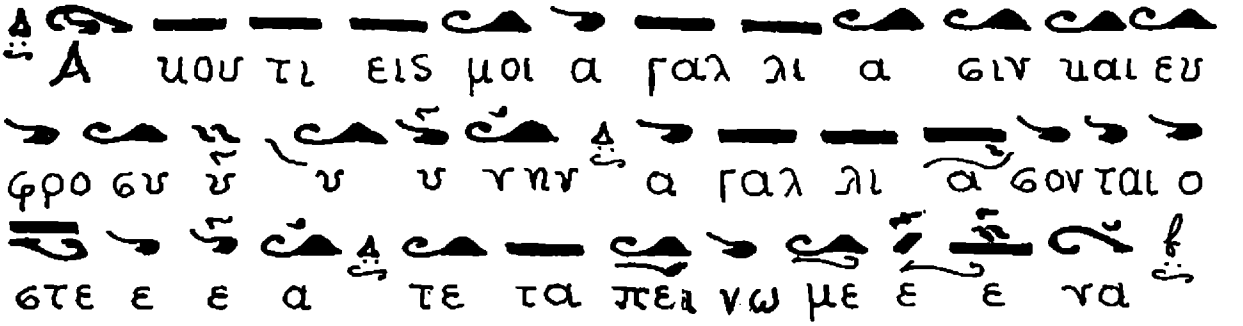
"Οταν χοροστατῇ Ἀρχιερεύς: τὸ "Ἰδοὺ γὰρ ἀληθειαν...." ἀρτῶς. "Ἰδε εἰς τὸ τέλος τὸ Ν' ψαλμῶ.

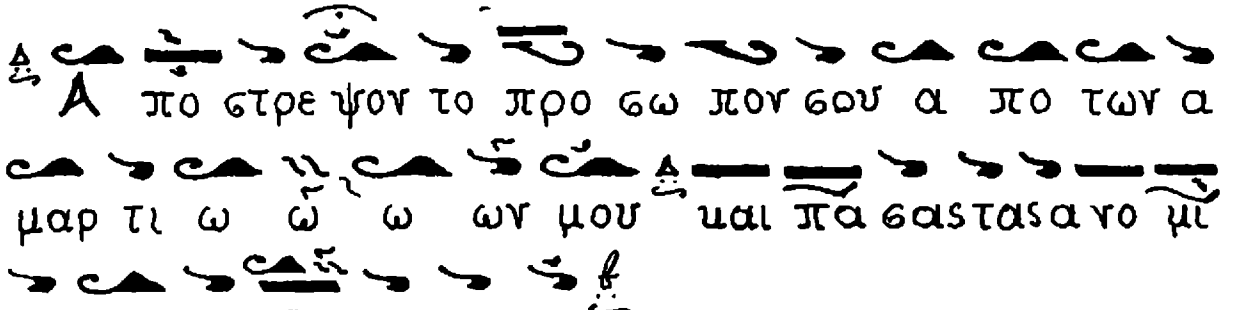

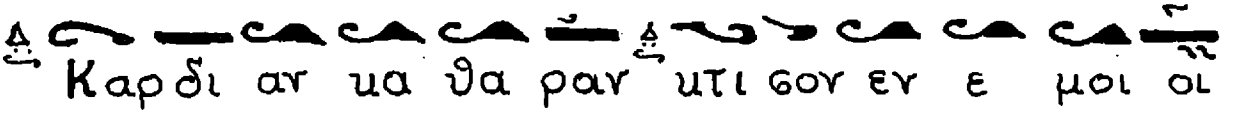
ΚΥΡΙΑΚΗ

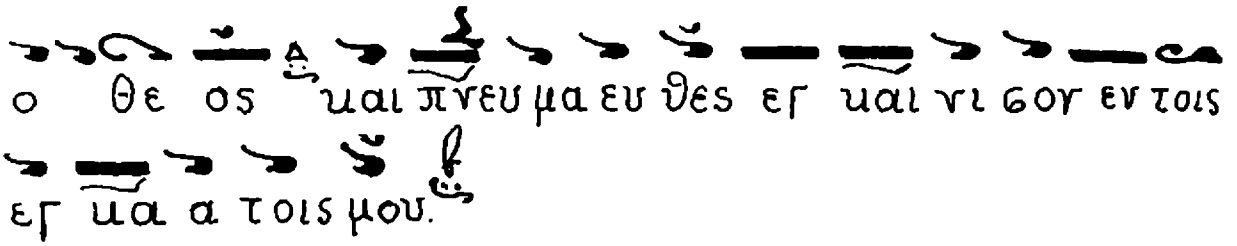

σου ε δη λω σα α ας μοι

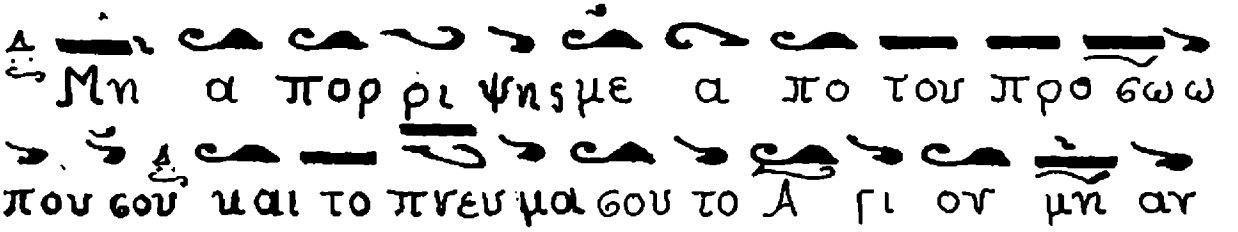

Ραν τι εις με υσ σω πω ναι να θα ριθη
σο μαι πλυ νει εις με ναι υ περ χι ο να λευ
ναν θη η σο μαι

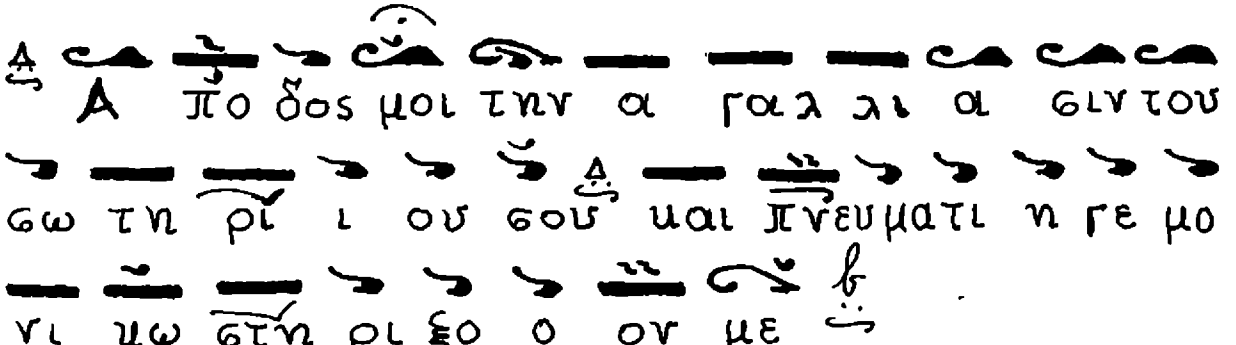

Α ιου τι εις μοι α γαλ λι α σιν ναι ευ
φρο συ υ υ υ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε ε ε α τε τα πει νω με ε ε να

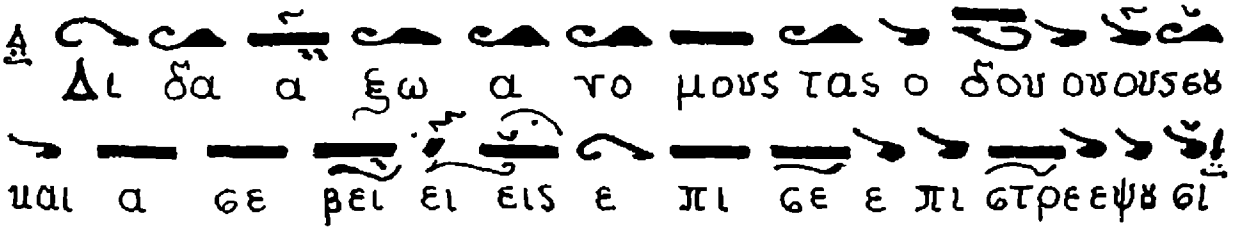

Α πο στρε ψον το προ σω που σου α πο των α
μαρ τι ω ω ω ων μου ναι πα σασ τασ α νο μι
ας μου ε ξα α λει ψον.

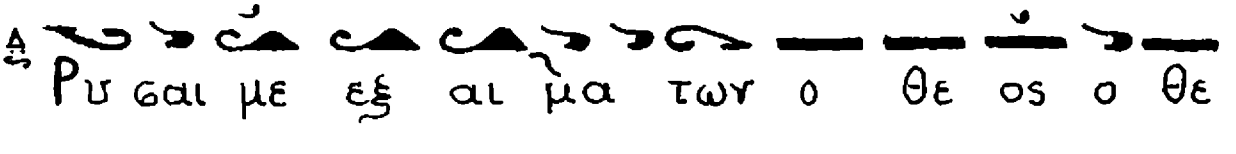

Καρδι αν να θα ραν υτι σον εν ε μοι οι

ο θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις
εγ κα α τοις μου.

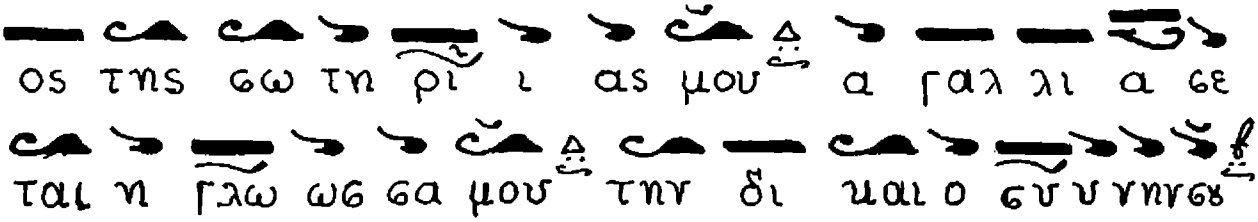

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω ω
που σου και το πνευ μα σου το Α γι ον μη αν
τα νε λης απ ε μου ου.

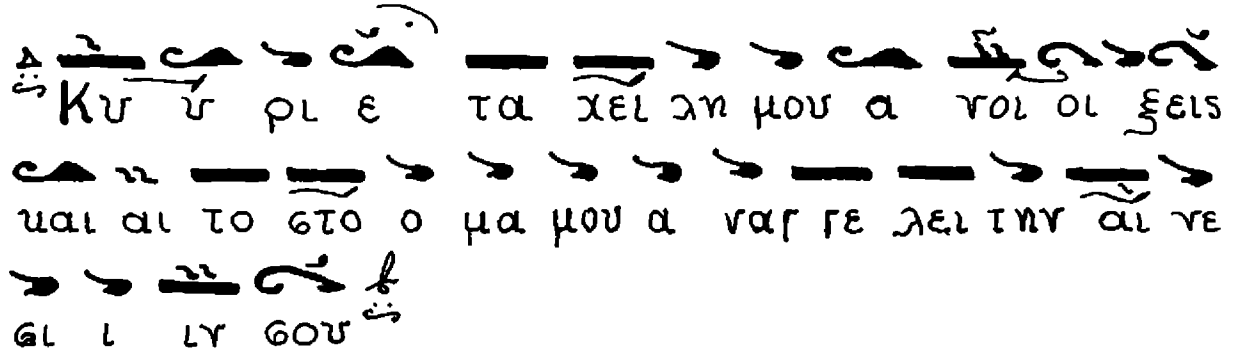

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του
σω τη ρί ι ου σου και πνευ ματι η γε μο
νι κω στη ρι χο ον με

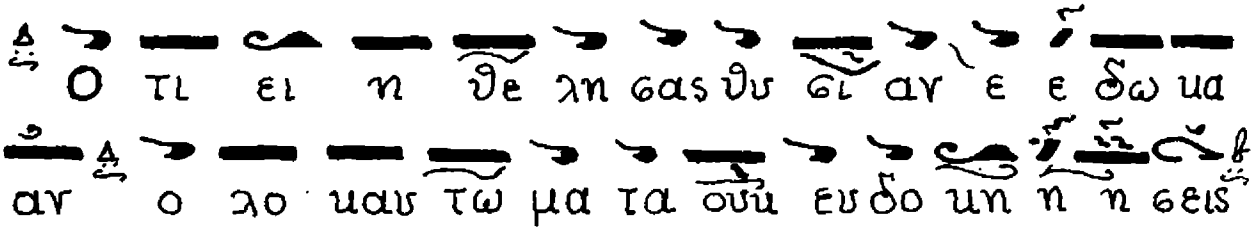

Δι δα α ξω α νο μους τας ο δου ους σου
και α σε βει εις ε πι σε ε πι στρε ψω σι

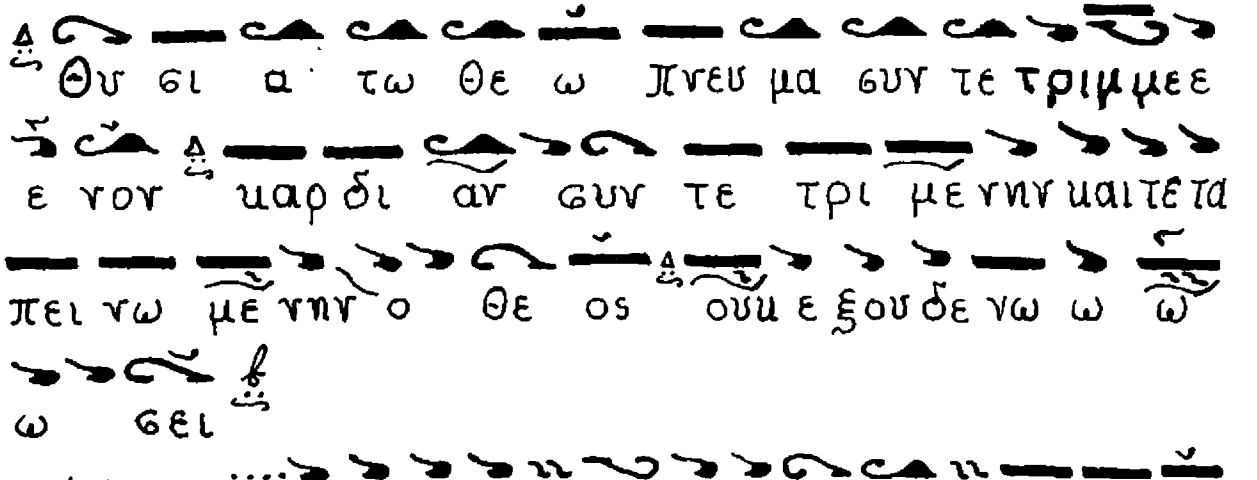

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο θε ος ο θε

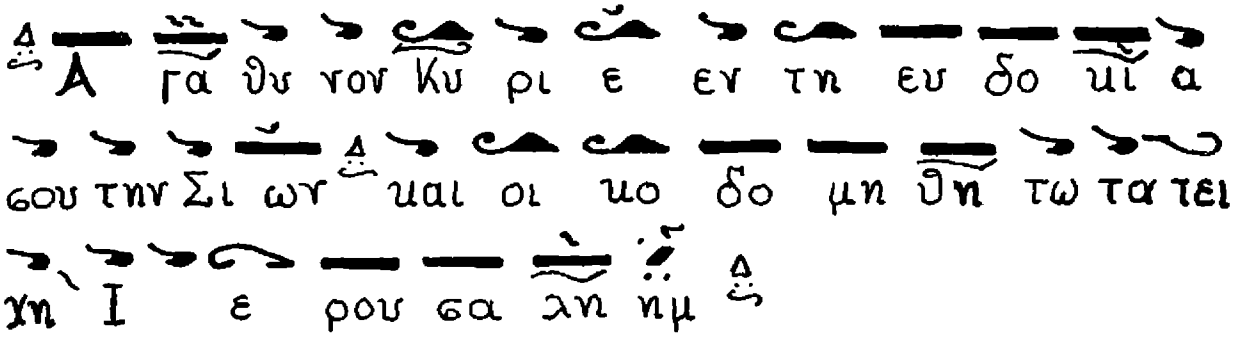
ΚΥΡΙΑΚΗ

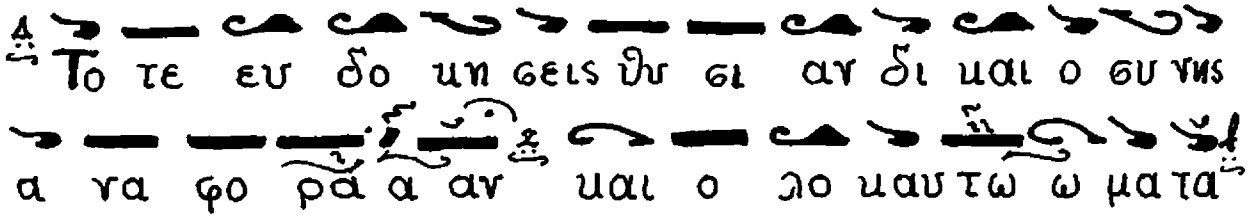

ος τησ σω τη ρι ι ασ μου α γαλ λι α σε
ται η γλω ωσ σα μου την δι ναι ο συ νησθ

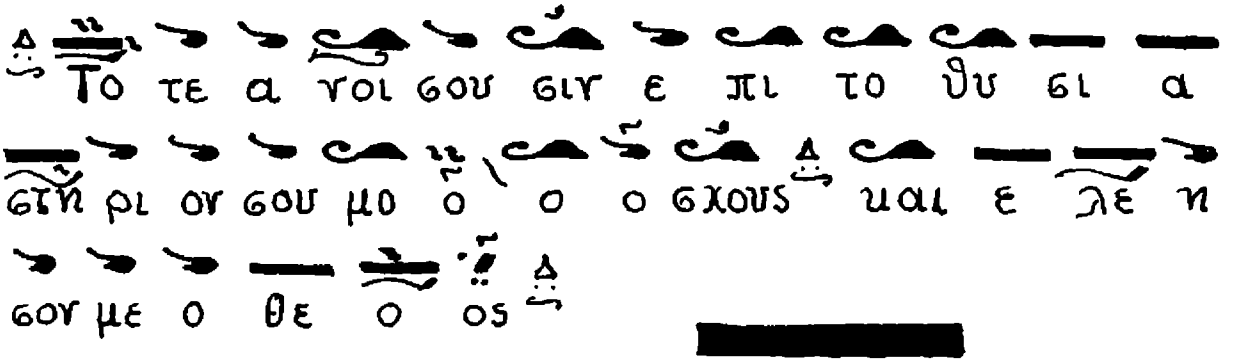

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι οι ξεισ
ναι αι το στο ο μα μου α ναγ γε λει την αι νε
σι ι λη σου

Ο τι ει η θε λη σασ θυ σι αν ε ε δω κα
αν ο λο καυ τω μα τα συκ ευ δο κη η η σεισ

Θυ σι α τω θε ω Πνευ μα συν τε τριμμε ε
ν ον καρ δι αν συν τε τρι με νην καιτε τα
πει νω με νην ο θε ος συκ ε ξου δε νω ω ω
ω σει
καί ἄλλως:
τε τα πει νω ω με ε νη νην ην ο θε ος

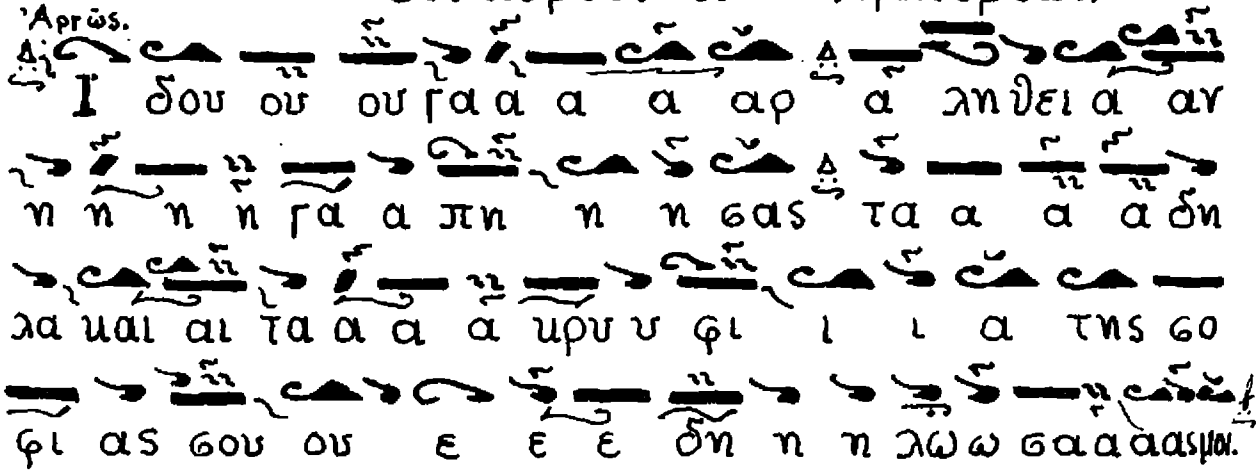

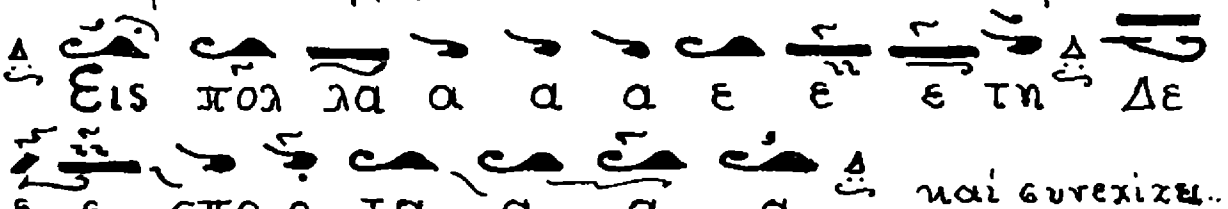
ὁ β' χορός: Εἰς χοροστασίαν Ἀρχιερέως.

Ἀπῶς.

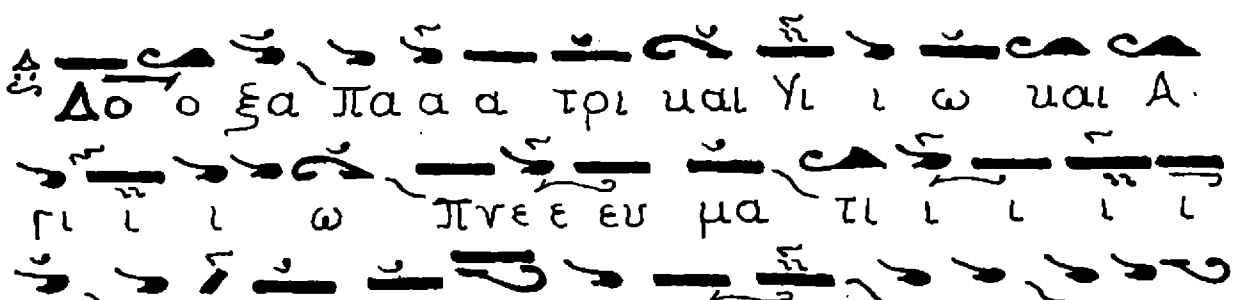
ΚΥΡΙΑΚΗ

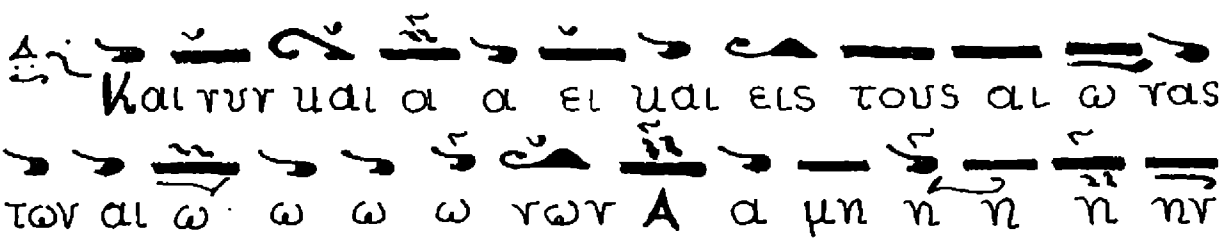
....Τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογοῦντος - μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου - τὸν λαόν... ὁ Α' χορός:

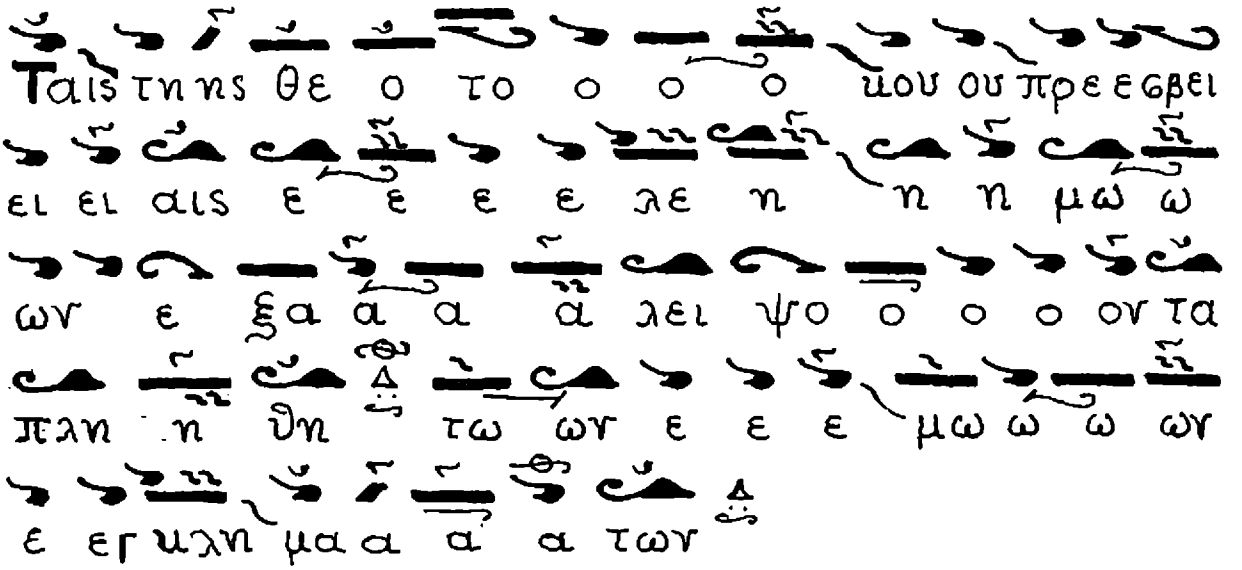

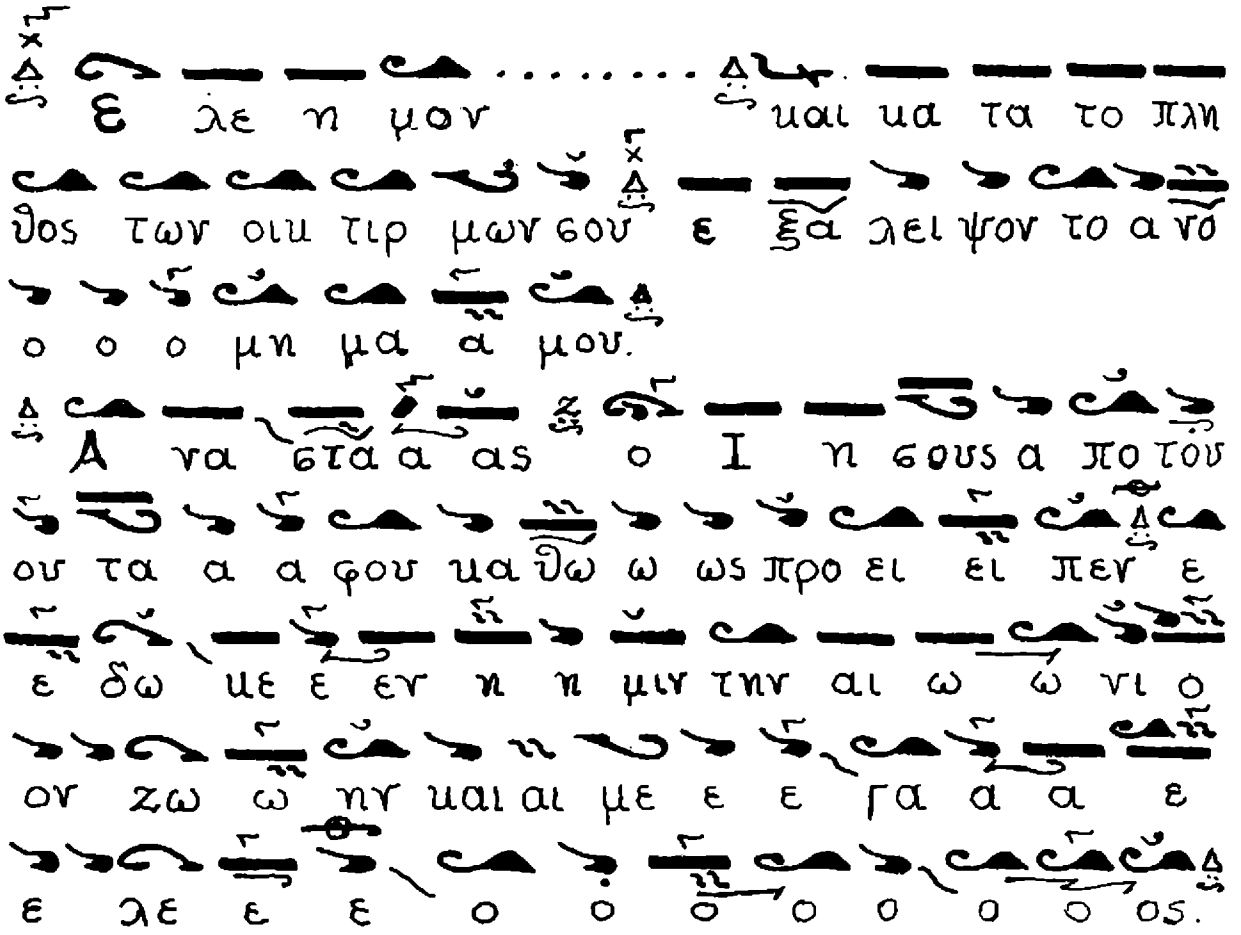
τό ....ραντιείς με... κ.λ.π.

Μετὰ τὸν Ν' ψαλμόν:

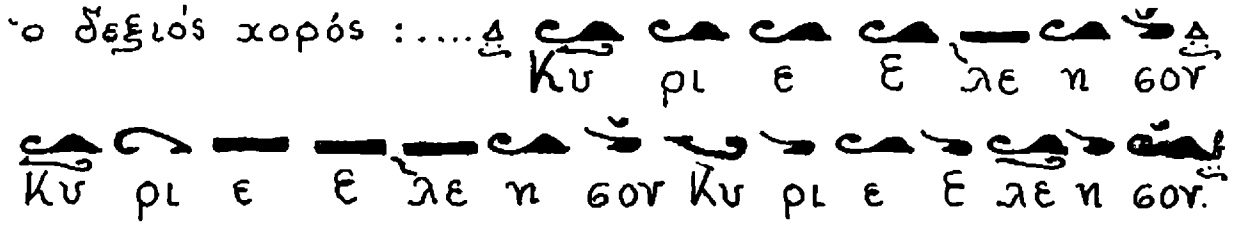

Ὁ διάκονος ἢ ὁ Ἱερεύς: Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου....

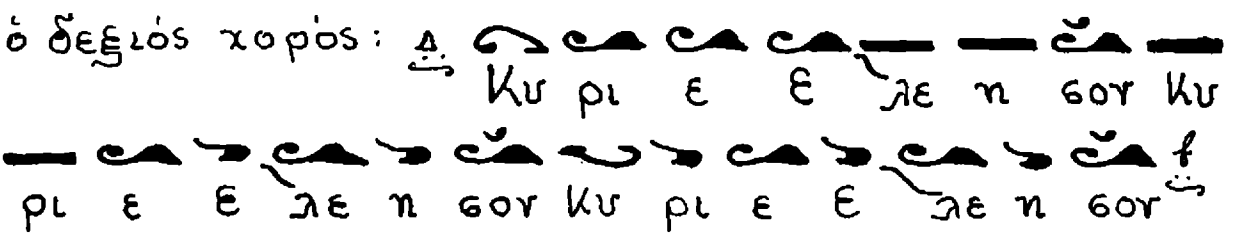
ΚΥΡΙΑΚΗ

Ὁ δεξιὸς χορός : ....

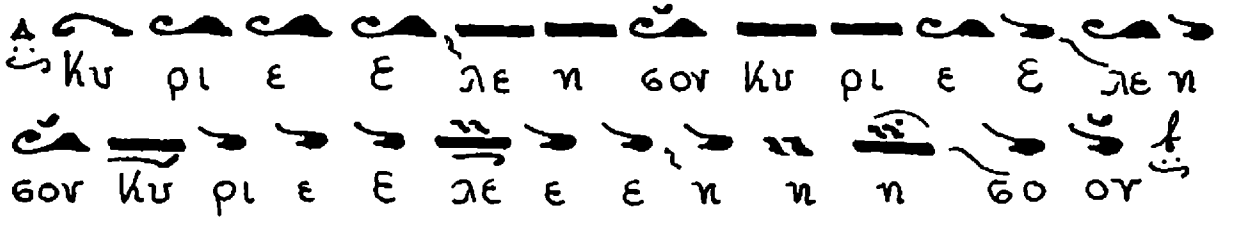

Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ ἀριστερὸς χορός.

ὁ δεξιὸς χορός:

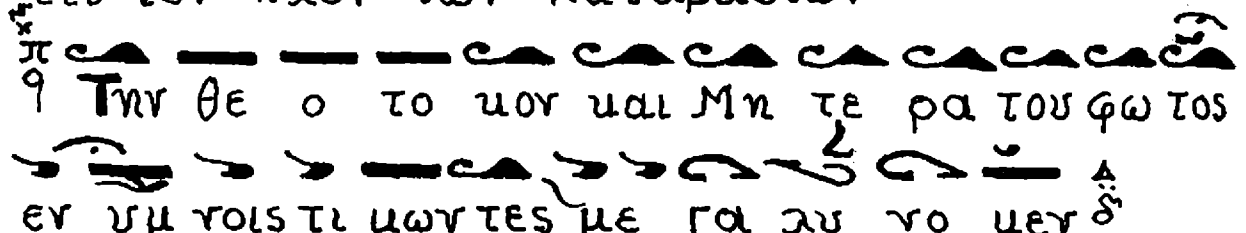
καὶ ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ τελευταῖον.

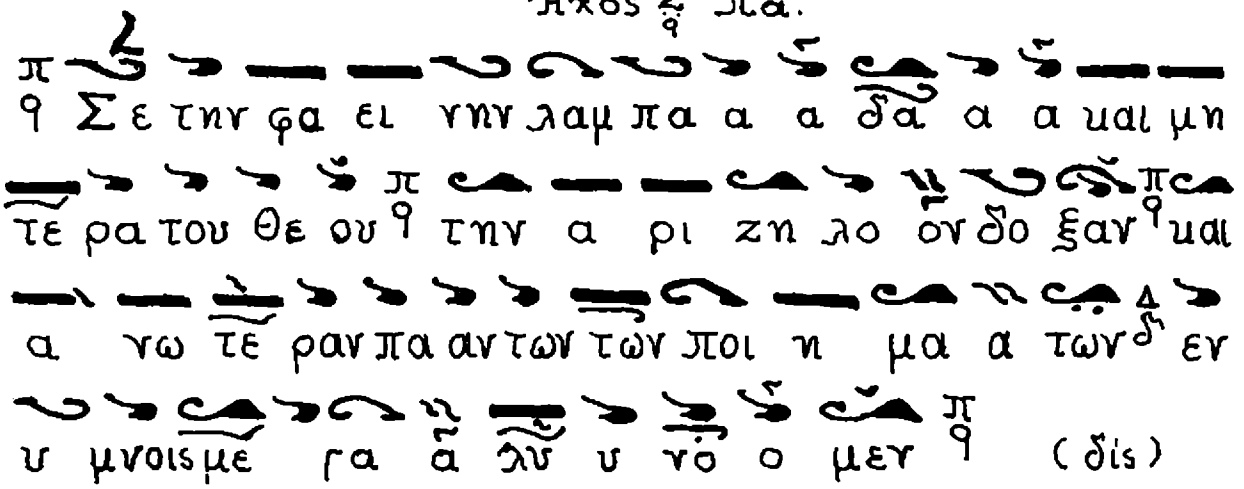
Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν :

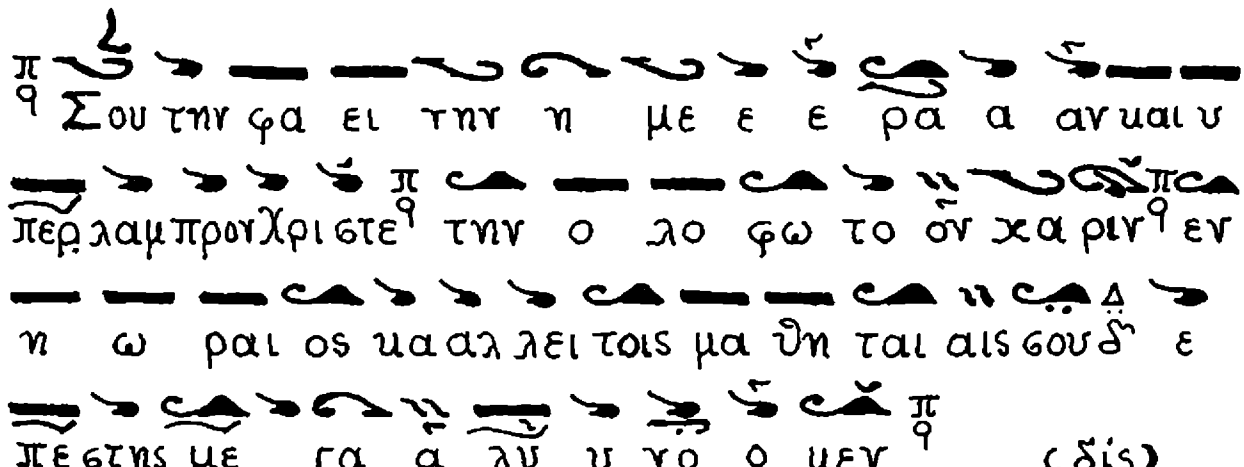
Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς .....

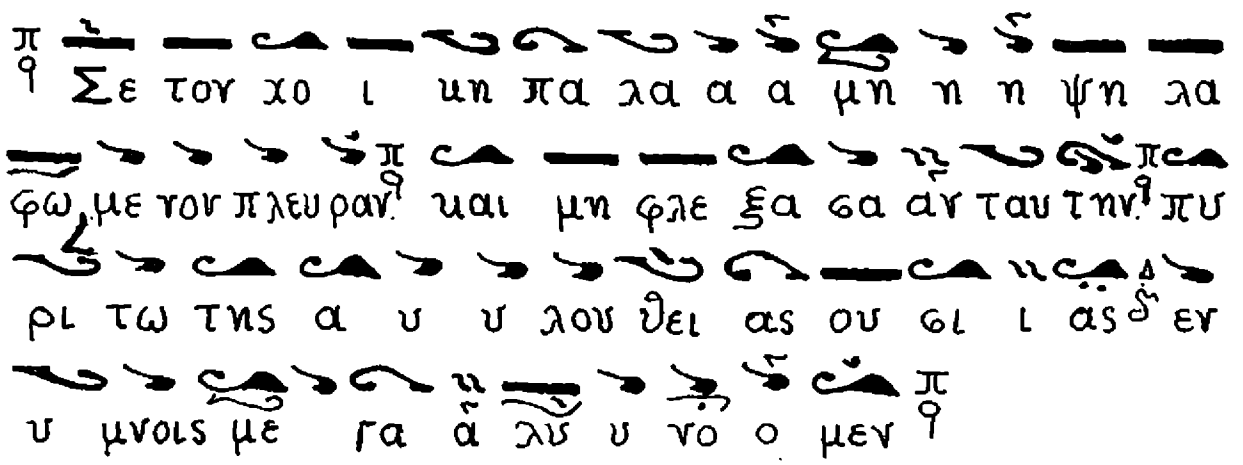
....καὶ ὁ Διάκονος τὸ..... «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν » εἰ δυνατὸν ἐμμελῶς εἰς τὸν ἦχον τῶν Καταβασιῶν

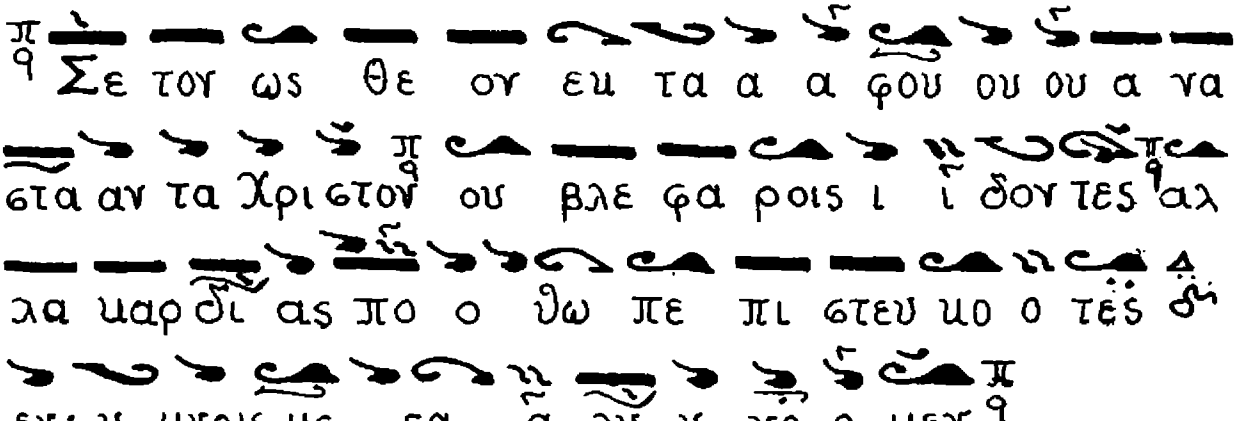
Ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος δ' Πα.

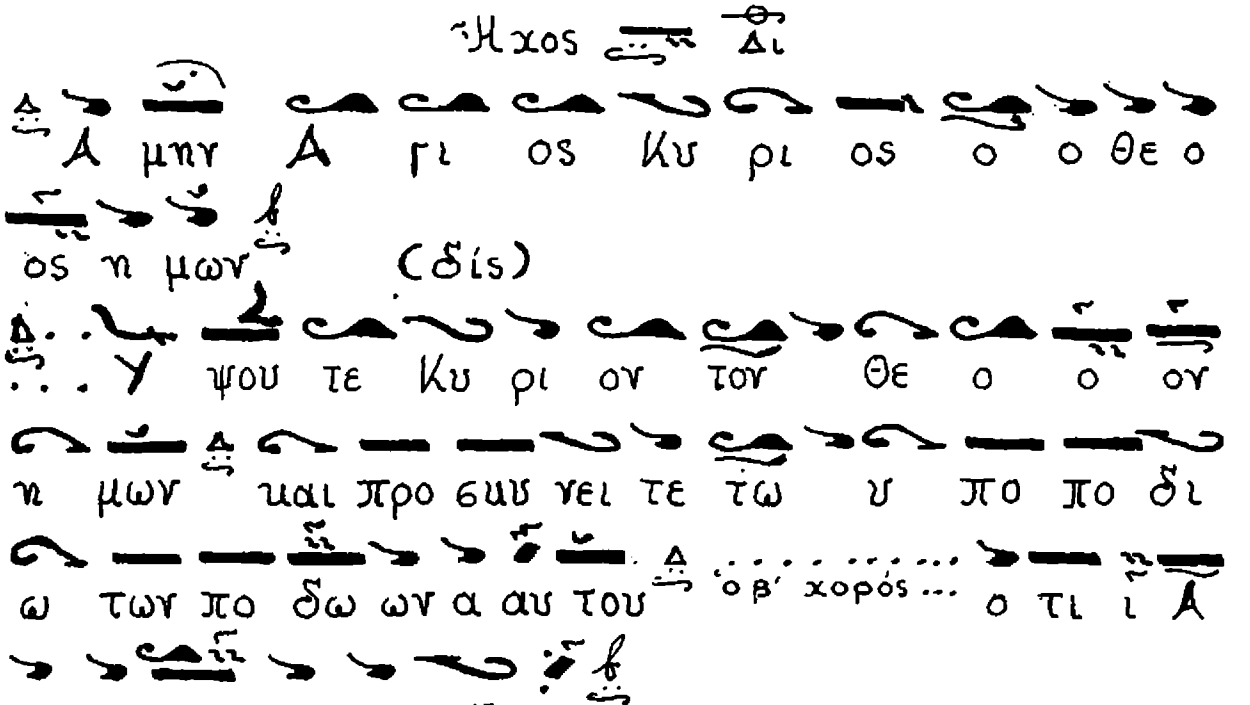

ΚΥΡΙΑΚΗ

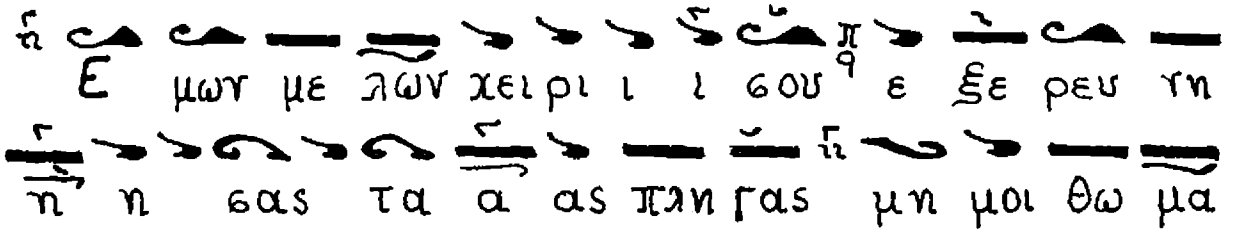
...Ὁ Ἀγγελος ἐβόα ..(σελὶς 25) ἡ ἢ Καταβασία ..Φωτίζου Φωτίζου....

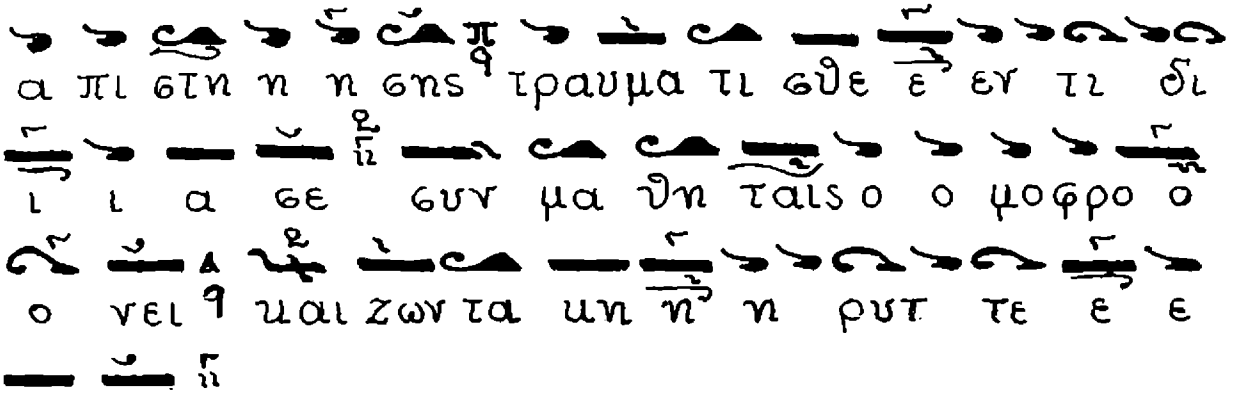
Ἦχος Δι

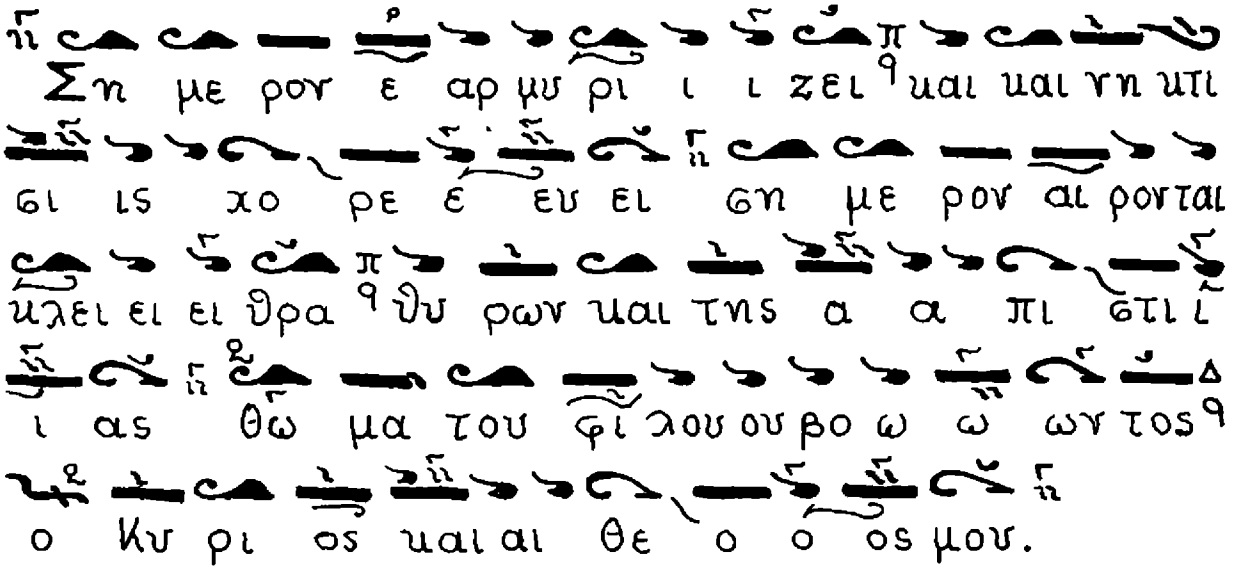

Ἐξαποστειλάρια ἑορτῆς.

Ἦχος γ' γα.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

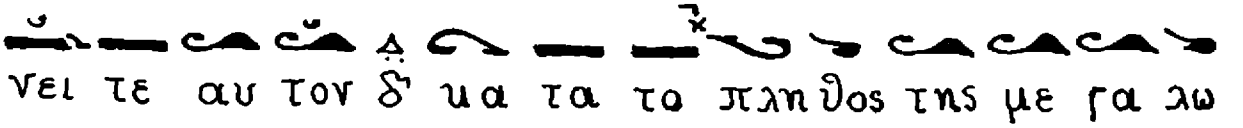
= Πάσα πνοὴ = καὶ = Αἰνεῖτε =

Ἴδε σελὶς 26.

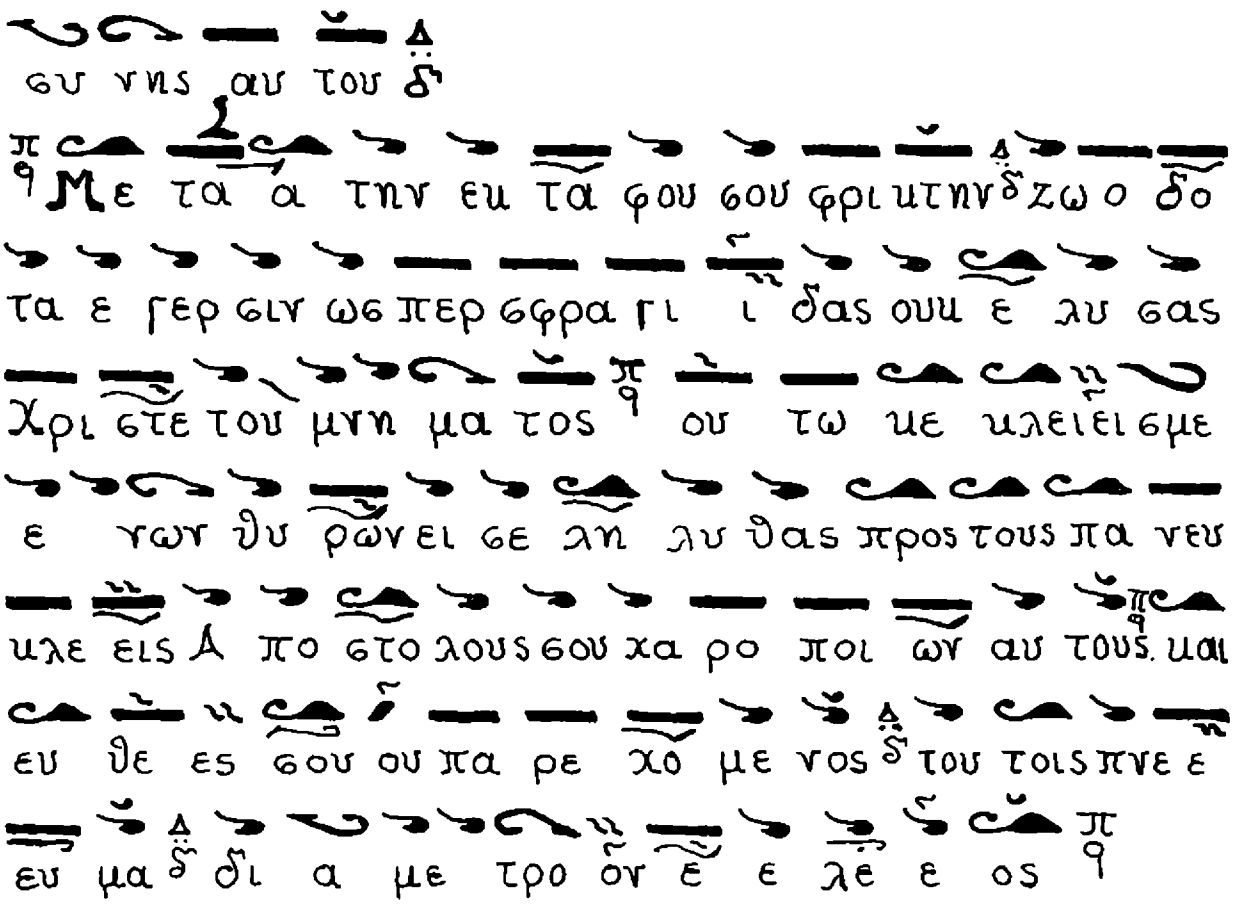
Προσόμοια ἑορτῆς. "Πανεύφημοι Μάρτυρες,"

Ἦχος πλ. α.

Στίχος: Αἰ νει τε αυ τον ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰ

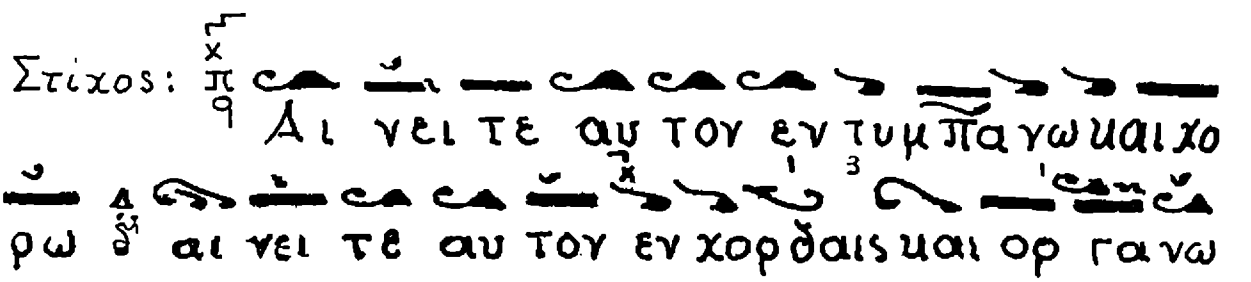

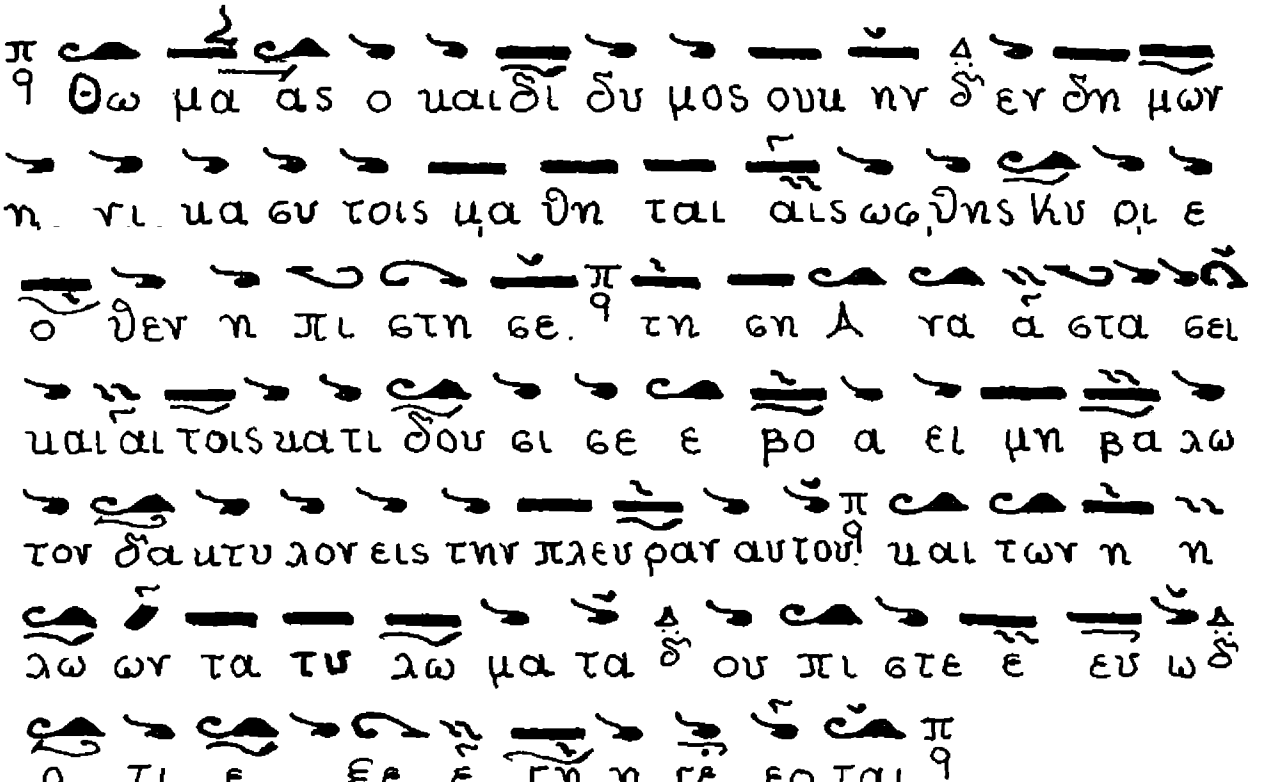
ΚΥΡΙΑΚΗ

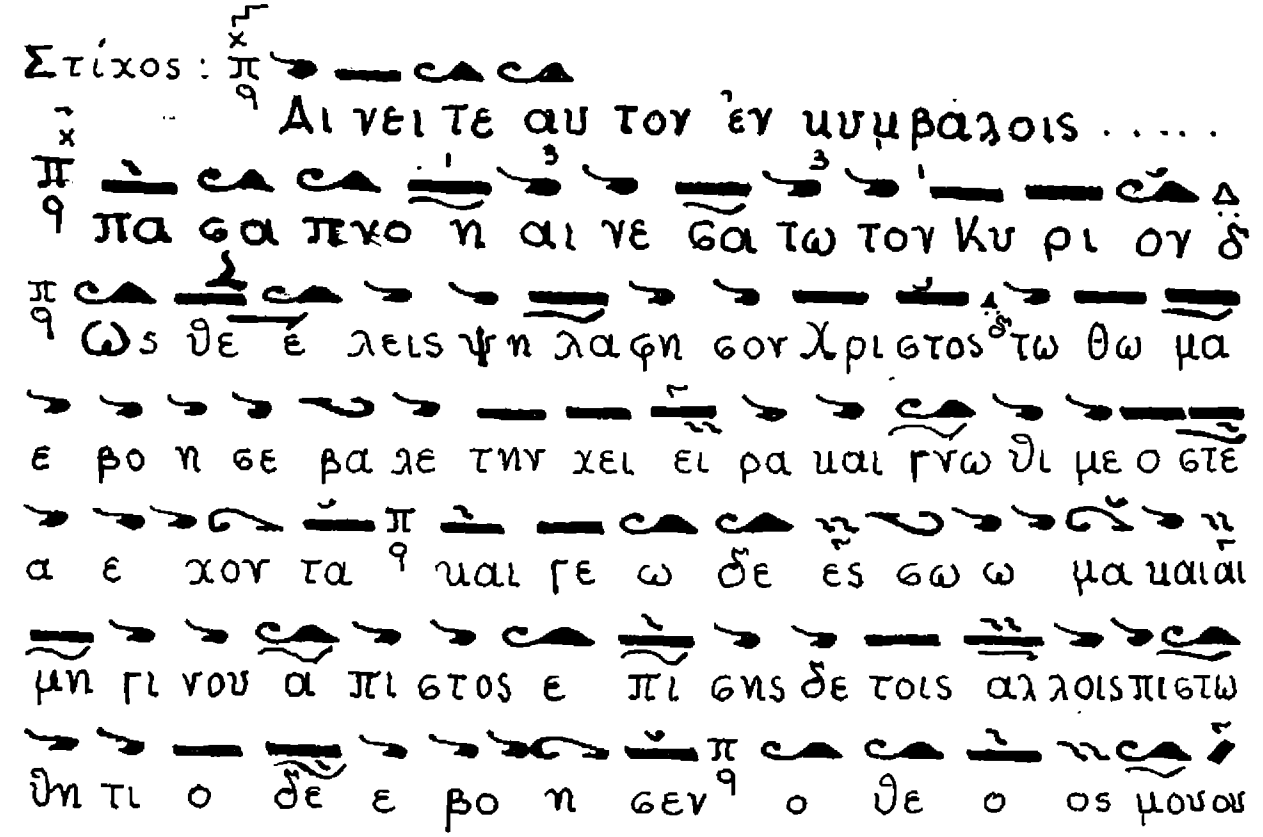
Στίχος:

τὸ αὐτὸ « Μετὰ τὴν ἐυ τάφου σου φριυτὴν

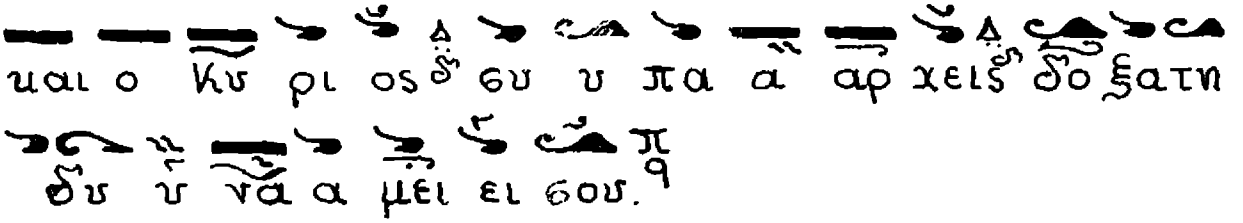
Στίχος:

Θω μα ας ο ναι δι δυ μος ουκ ην δ' εν δη μων
η νι κα σν τοις μα θη ται αις ωσ θης κυ ρι ε
ο θεν η πι στη σε. τη ση λ να ά στα σει
και αι τοις κατι δου σι σε ε βο α ει μη βα λω
τον δα κτυ λον εις την πλευ ραν αυτου και των η η
λω ων τα τυ λω μα τα δ' ου πι στε ε ευ ω δ'
ο τι ε ξε ε γή η γέ ερ ται

Στίχος:

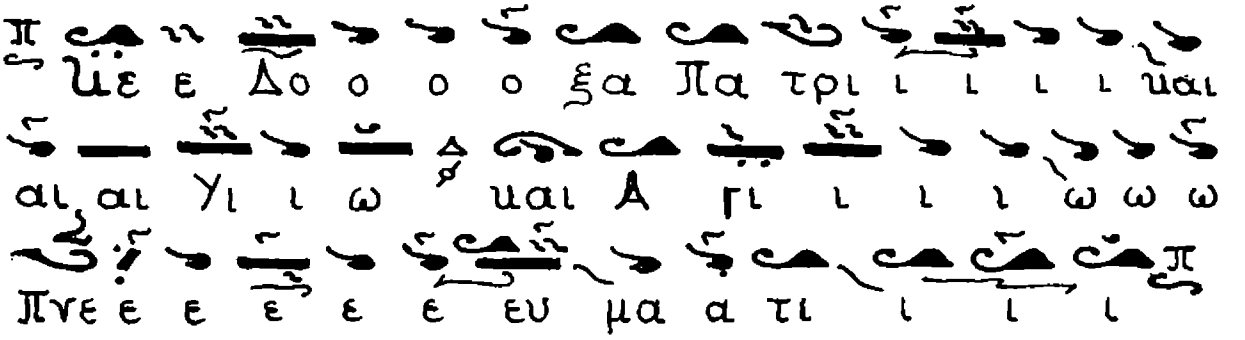

Αι νει τε αυ τον ἐν κυμ βα λοις .....
πα σα πνο η αι νε σα τω τον κυ ρι ον δ
ως θε έ λεις ψη λα φη σον χρι στος τω θω μα
ε βο η σε βα λε την χει ει ρα και γνω θι με ο στέ
α ε χον τα και γε ω δε ες σω ω μα και αι
μη γι νου α πι στος ε πι στης δε τοις αλ λοις πι στω
θη τι ο δε ε βο η σεν ο θε ο ος μου ου

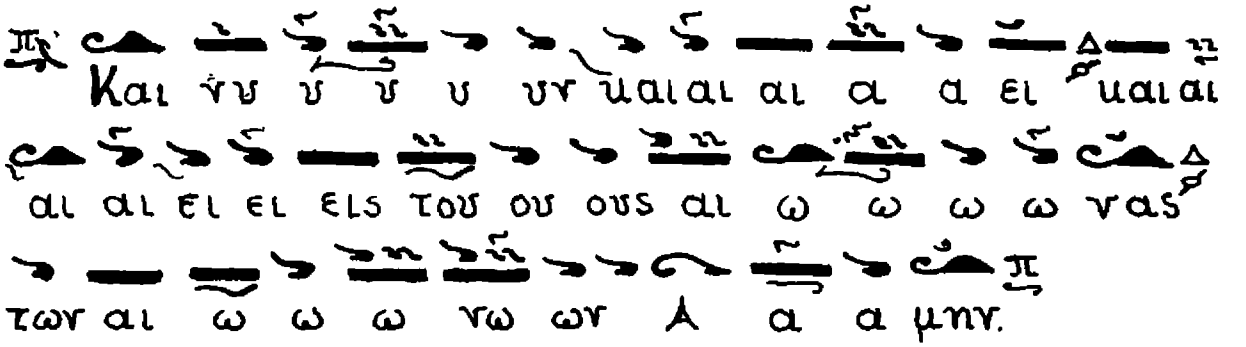
ΚΥΡΙΑΚΗ

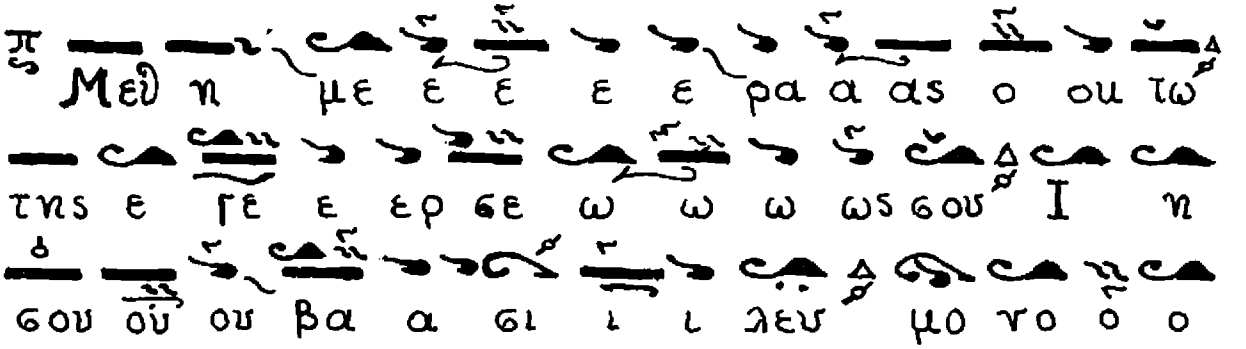

Δοξαστικόν

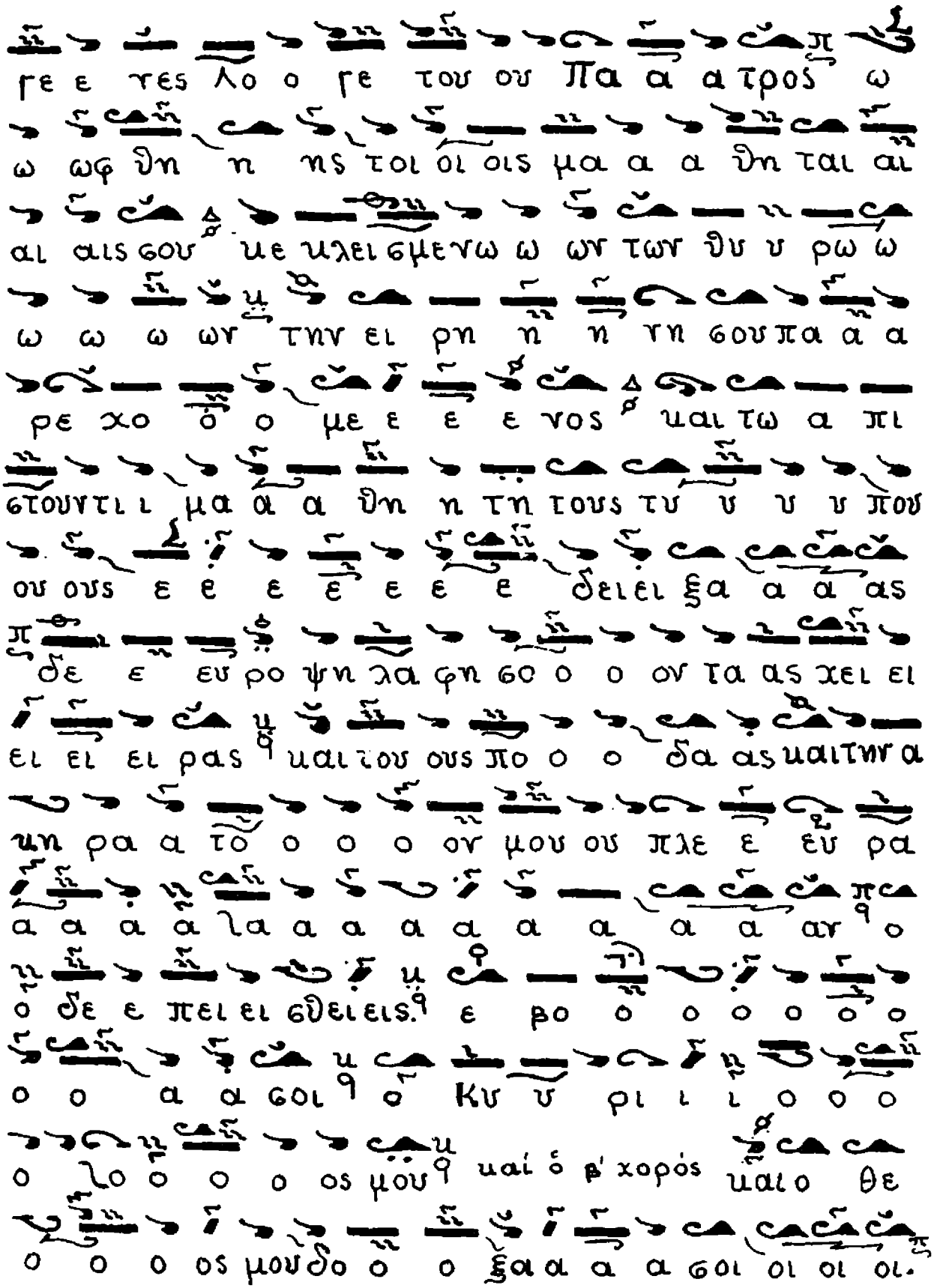
Ἦχος πλ. Β' Πα

ΤΟΥ ΘΩΜΑ

γε ε τες λο ο γε του ου Πα α α τρος ω
ω ωφ θη η ης τοι οι οις μα α α θη ται αι
αι αις σου με υλει σμενω ω ων των θυ υ ρω ω
ω ω ω ων την ει ρη η η τη σου πα α α
ρε χο ο ο με ε ε ε νος υαι τω α πι
στουντι ι μα α α θη η τη τους τυ υ υ υ που
ου ους ε ε ε ε ε ε ε δει ει ξα α α ας
δε ε ευ ρο ψη λα φη σο ο ο ον τα ας χει ει
ει ει ει ρας υαι του ους πο ο ο δα ας υαι την α
υη ρα α το ο ο ο ον μου ου πλε ε ευ ρα
α α α α λα α α α α α α α α α αν ο
ο δε ε πει ει σθει εις. ε βο ο ο ο ο ο ο
ο ο α α σοι ο Κυ υ ρι ι ι ο ο ο
ο λο ο ο ο ος μου υαι ὁ χορὸς υαι ο θε
ο ο ο ος μου δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων.

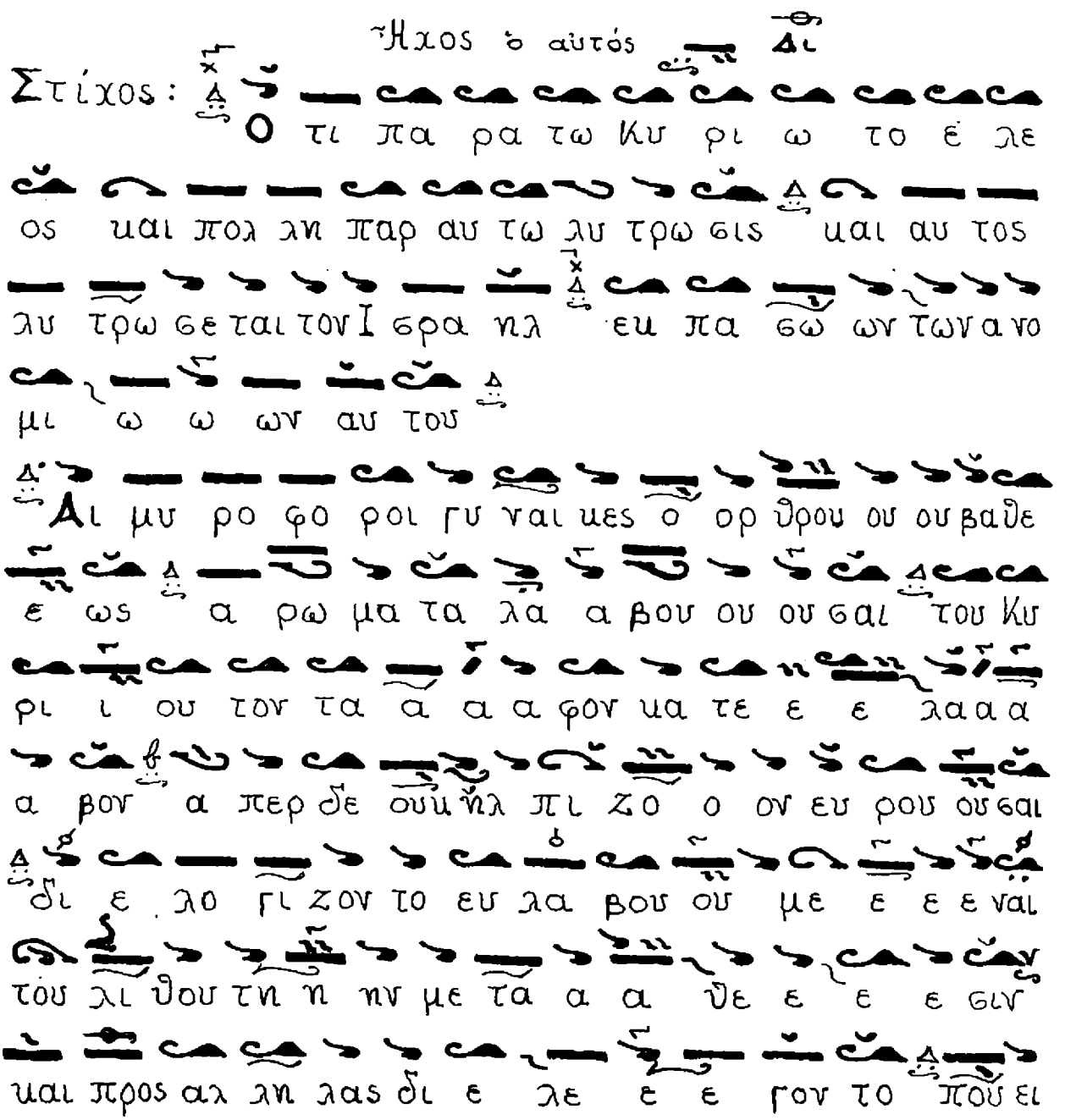
Ἦχος Β'

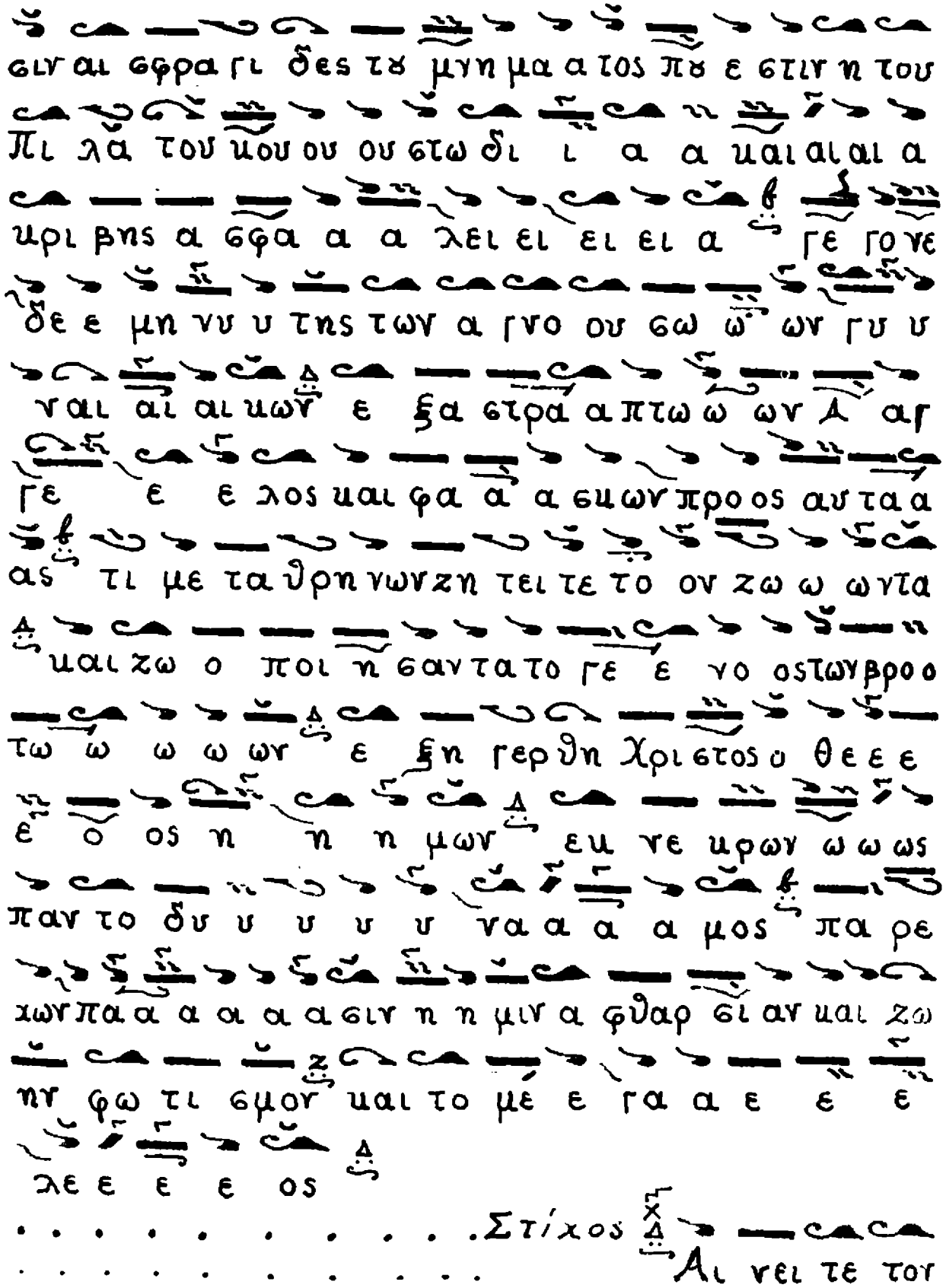
Κύριε ἐκέκραξα Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 7 (ἑπτά)

Ἰδε Ἀναστασιματάριον

Τὰ ἀκόλουθα Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων. 3.(τρία)

Ἦχος ὁ αὐτός

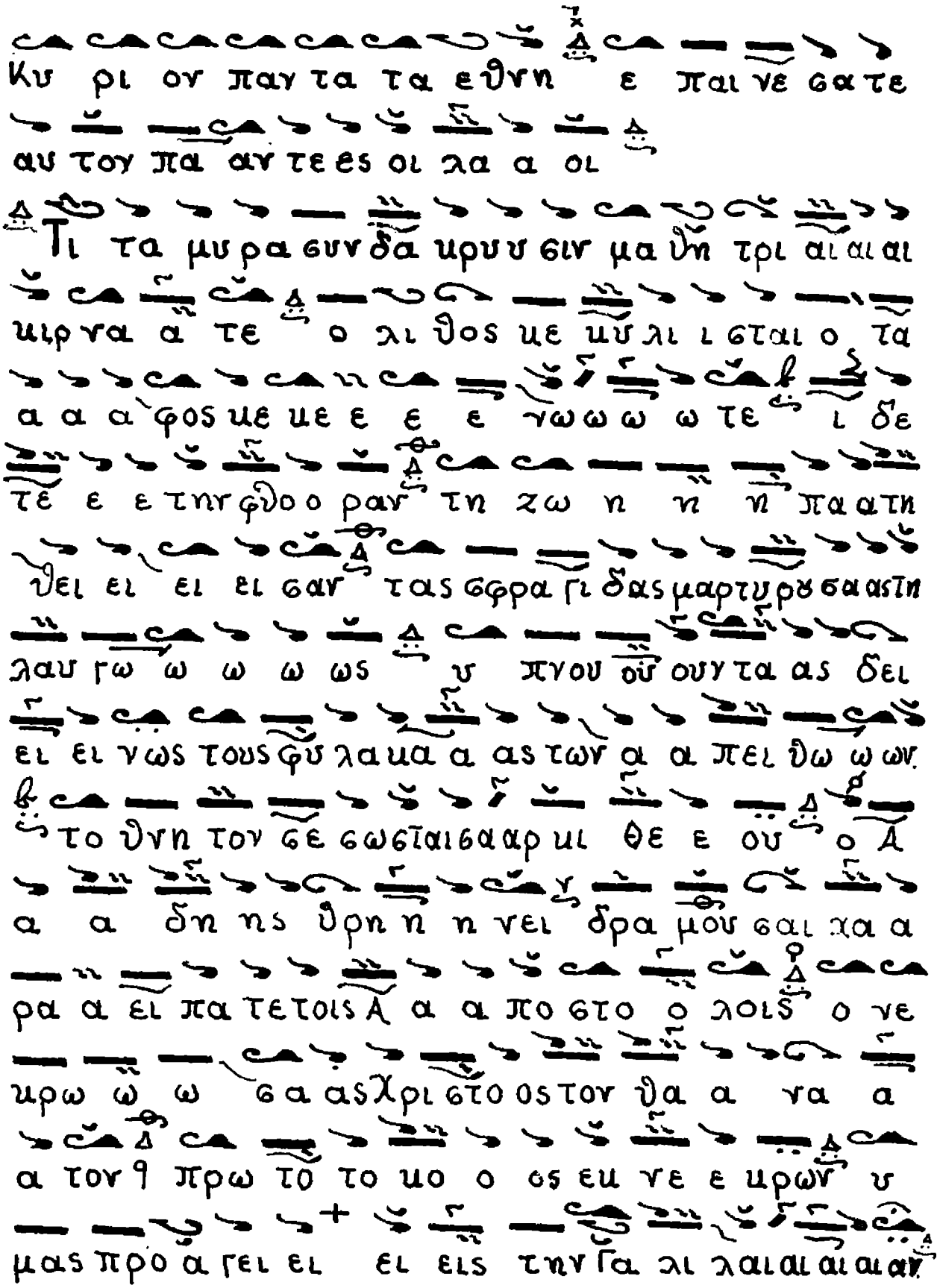

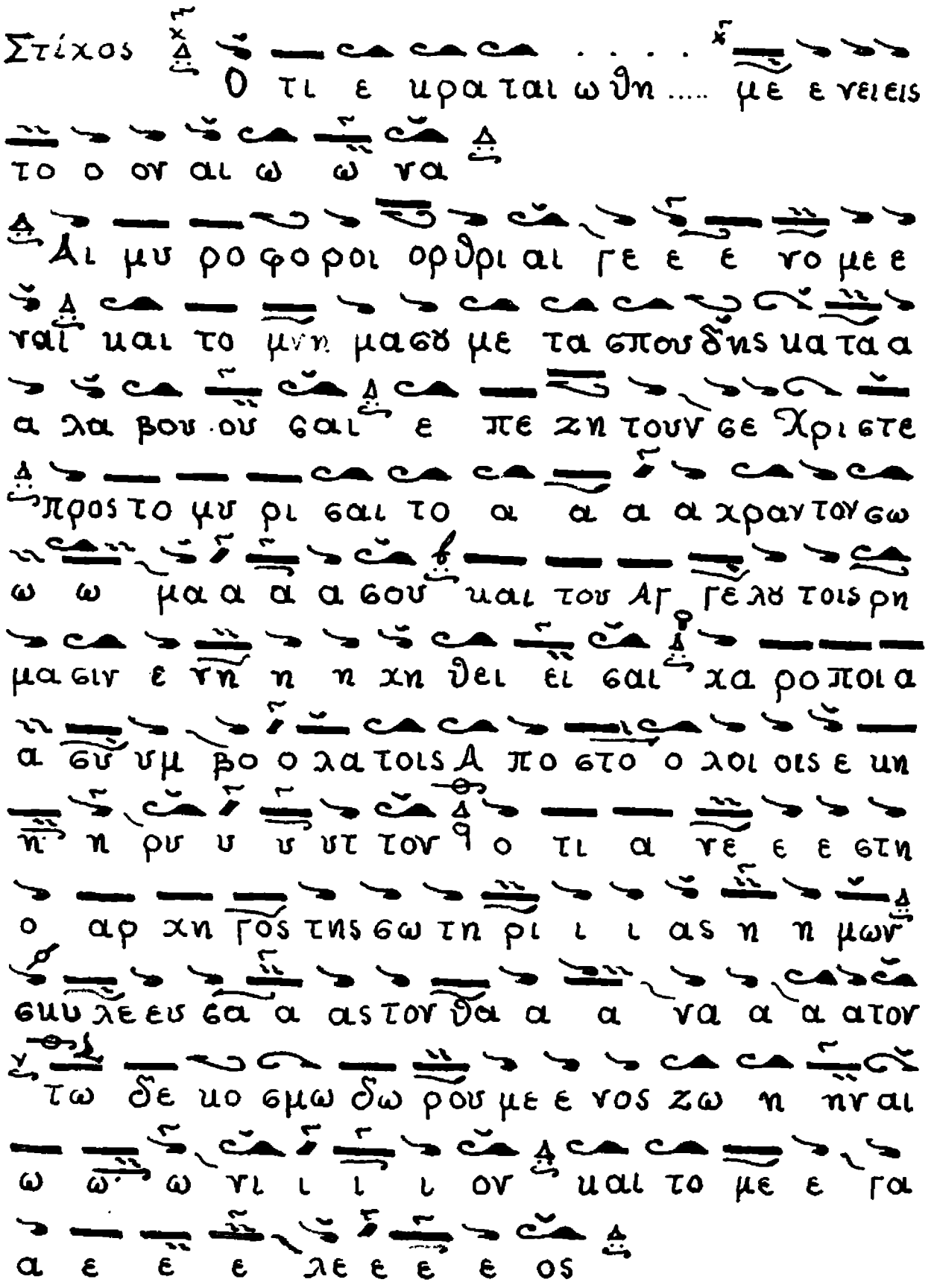

. . . . . Στίχος

. . . . . Αι νει τε τον

ΚΥΡΙΑΚΗ

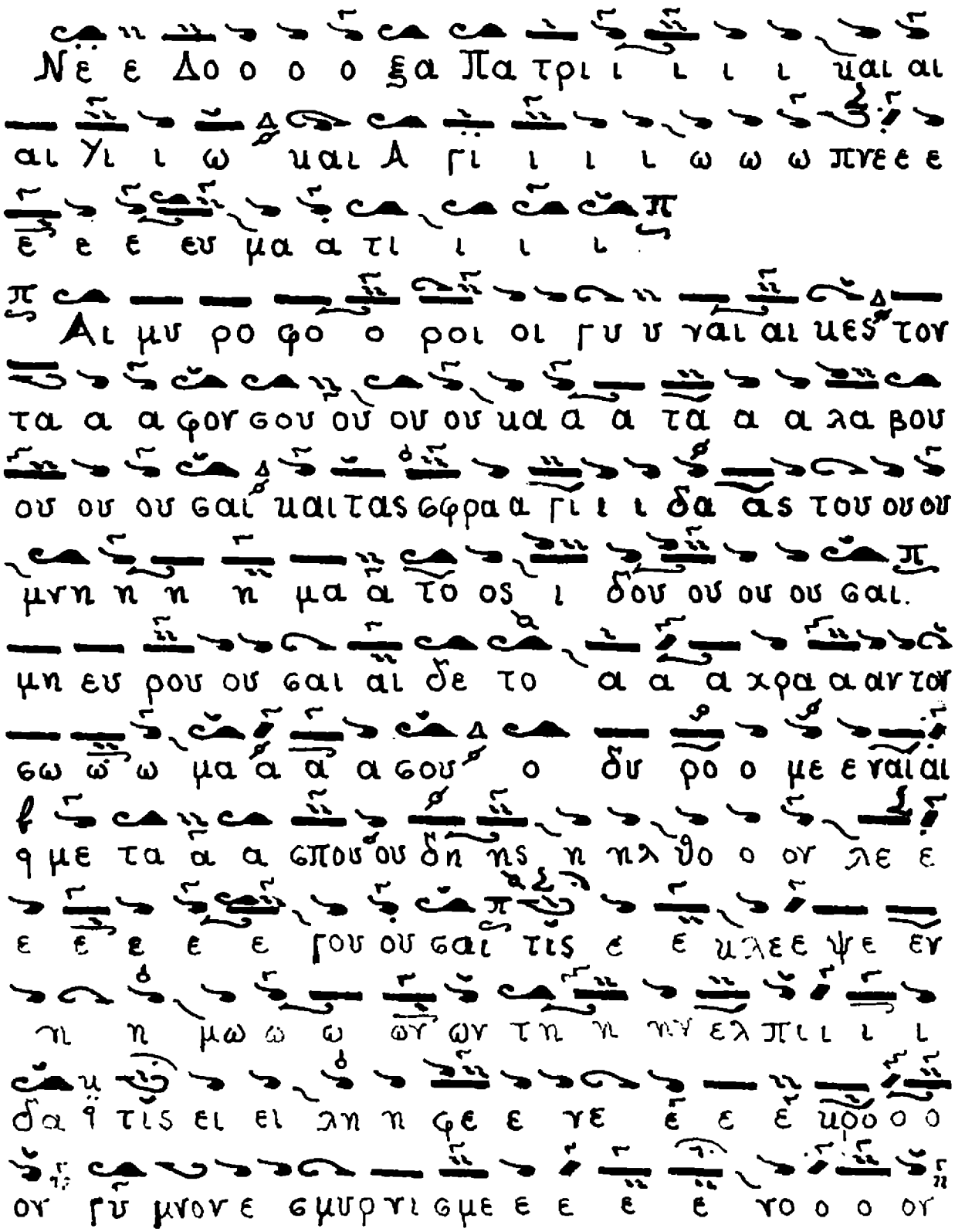

Κυ ρι ον παν τα τα εθνη ε παι νε σα τε
αυ τον πα αν τες οι λα α οι
Τι τα μυ ρα συν δα ρυυ σιν μα θη τρι αι αι αι
μιρ να α τε ο λι θος με μυ λι ι σται ο τα
α α α φος με με ε ε ε νω ω ω ω τε ι δε
τε ε ε τη νφθο ο ραν τη ζω η η η πα α τη
θει ει ει ει σαν τας σφρα γι δας μαρ τυ ρυ σα ασιη
λαυ γω ω ω ω ως υ πνου ου ουν τα ας δει
ει ει νως τους φυ λα κα α ας των α α πει θω ων
το θνη τον σε σω σιαι σα αρ κι θε ε ου ο Α
α α δη ης θρη η η νει δρα μου σαι χα α
ρα α ει πα τε τοις Α α α πο στο ο λοις ο νε
κρω ω ω σα ας χρι στο ος τον θα α να α
α τον ῆ πρω το το κο ο ος ευ νε ε κρων υ
μας προ α γει ει ει εις την γα λι λαι αι αι αι αν

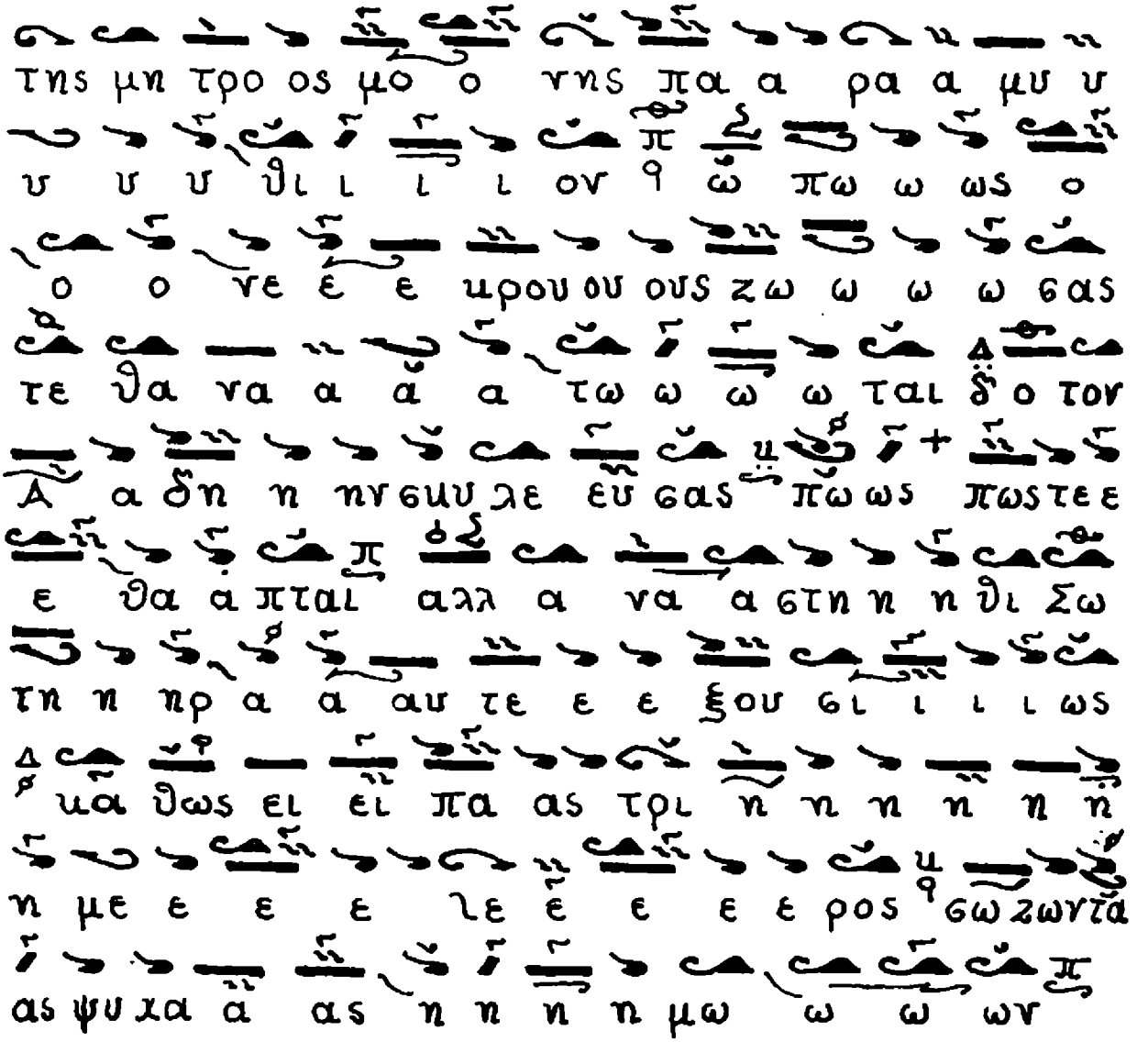

Στίχος
Ὅτι ἐμυρώθη μετ' ἐνείδεις
τὸ ὄνομά σου
Αἱ μυροφόροι ὀρθριαί γε ἐκ νεκρῶν
ναὶ μὴν καὶ τὸ μνῆμα σὸν μετὰ σπουδῆς κατὰ
λαβοῦσαι ἐπέζητουν σε Χριστε
πρὸς τὸ μύρισαι τὸ ἄ ἄ ἄ χραντόν σου
ὦ μάθημα σοῦ καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς μη
μασιν ἐντῆ νῦν χθὲς καὶ χαροποιὰ
σὺ ὑμνοῦσι λατοῖς Ἀποστόλοις ἐκ
πορευόμενον τὸν θάνατον ἐκ
τῶν δὲ νεκρῶν δόξαν μετ' ἐνός ζῶν τὴν
ὦ ὦ ὦ γλῶσσαν καὶ τὸ μετ' ἐγά
λους

ΚΥΡΙΑΚΗ

Δοξαστικόν

Ἦχος πλ. Β΄ Πα

Νε ε Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ναι αι
αι γι ι ω ναι Α γι ι ι ι ω ω ω πνε ε ε
ε ε ε ευ μα α τι ι ι ι
Αι μυ ρο φο ο ροι οι γυ υ ναι αι ιες τον
τα α α φορ σου ου ου ου ια α α τα α α λα βου
ου ου ου σαι ναι τας σφρα α γι ι ι δα ας του ου ου
μνη η η η μα α το ος ι δου ου ου ου σαι.
μη ευ ρου ου σαι αι δε το α α α χρα α αν τον
σω ω ω μα α α α σου ο δυ ρο ο με ε ναι αι
φ με τα α α σπου ου δη ης η η λθο ο ον λε ε
ε ε ε ε ε γου ου σαι τις ε ε ιλεε ψε εν
η η μω ω ω ων ων τη η ην ελ πι ι ι ι
δα ϊ τις ει ει λη η φε ε νε ε ε ε ιρο ο ο
ον γυ μνον ε σμυρ νι σμε ε ε ε ε νο ο ο ον

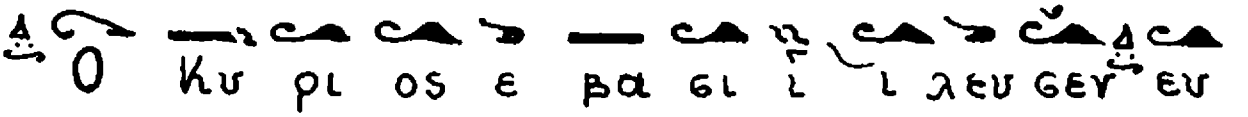
« Καὶ νῦν » Παρῆλθεν ἡ σωιὰ τοῦ νόμου....

Ἴδε Ἀναστασιματάριον

Εἴσοδος - Φῶς ἱλαρόν -

καὶ τὸ Προοίμενον:

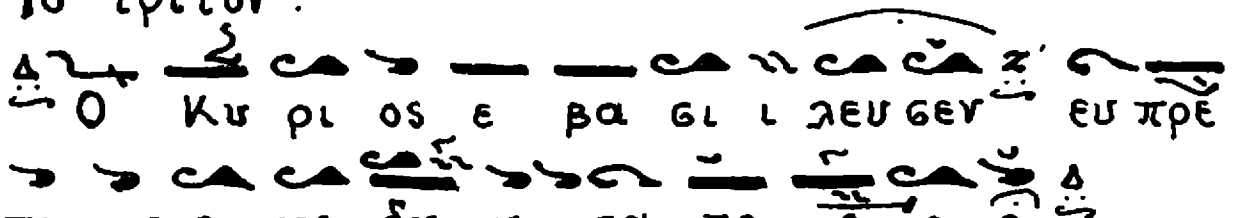
Ἦχος

ΚΥΡΙΑΚΗ

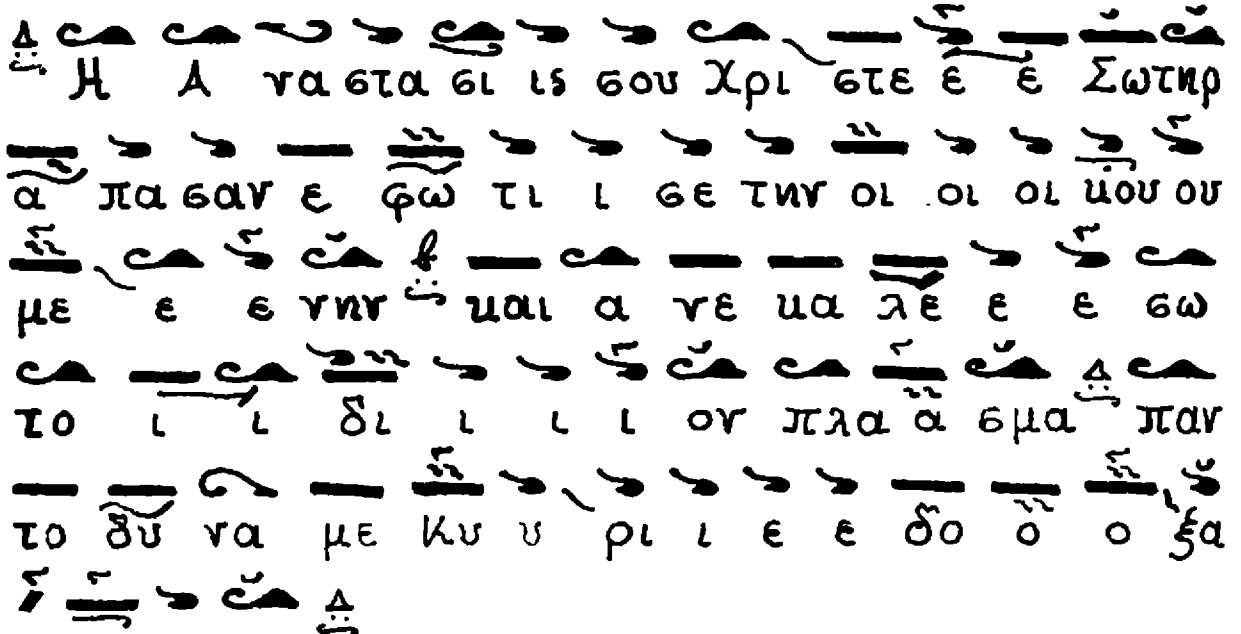

Τὸ τρίτον:

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα

Τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν.

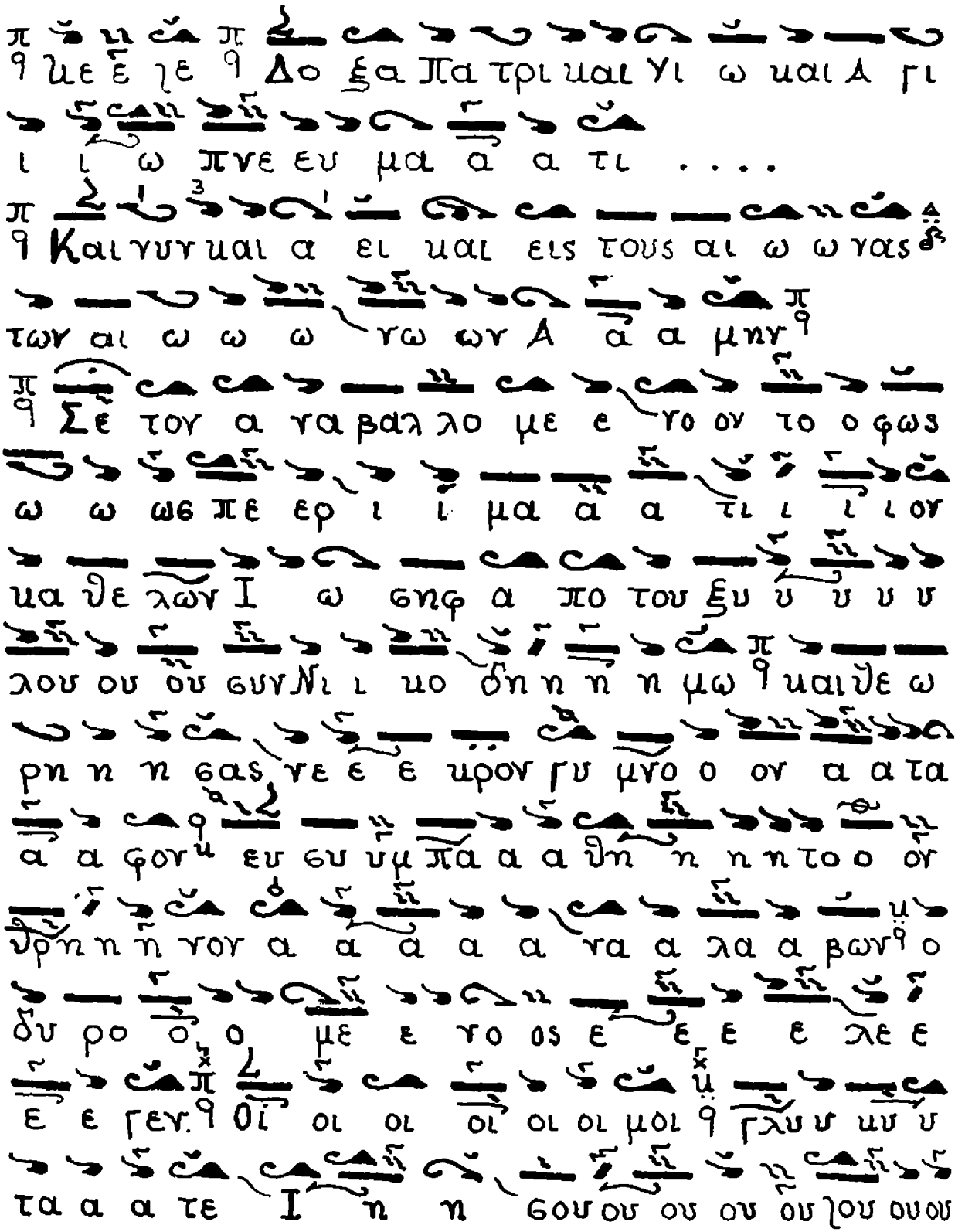
.....Καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα·

Ἴδε σελὶς 30.

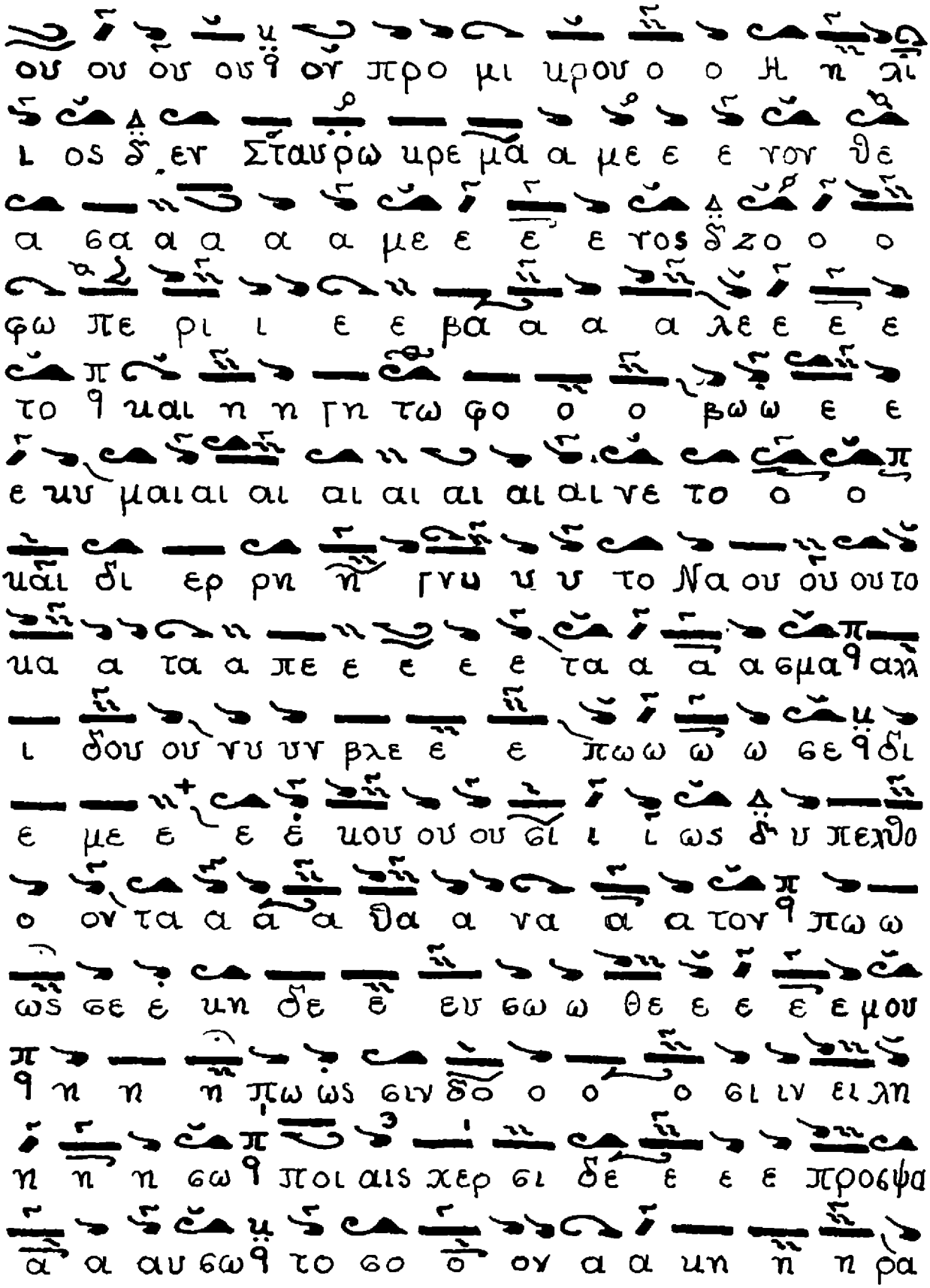
Δόξα - Καὶ νῦν.

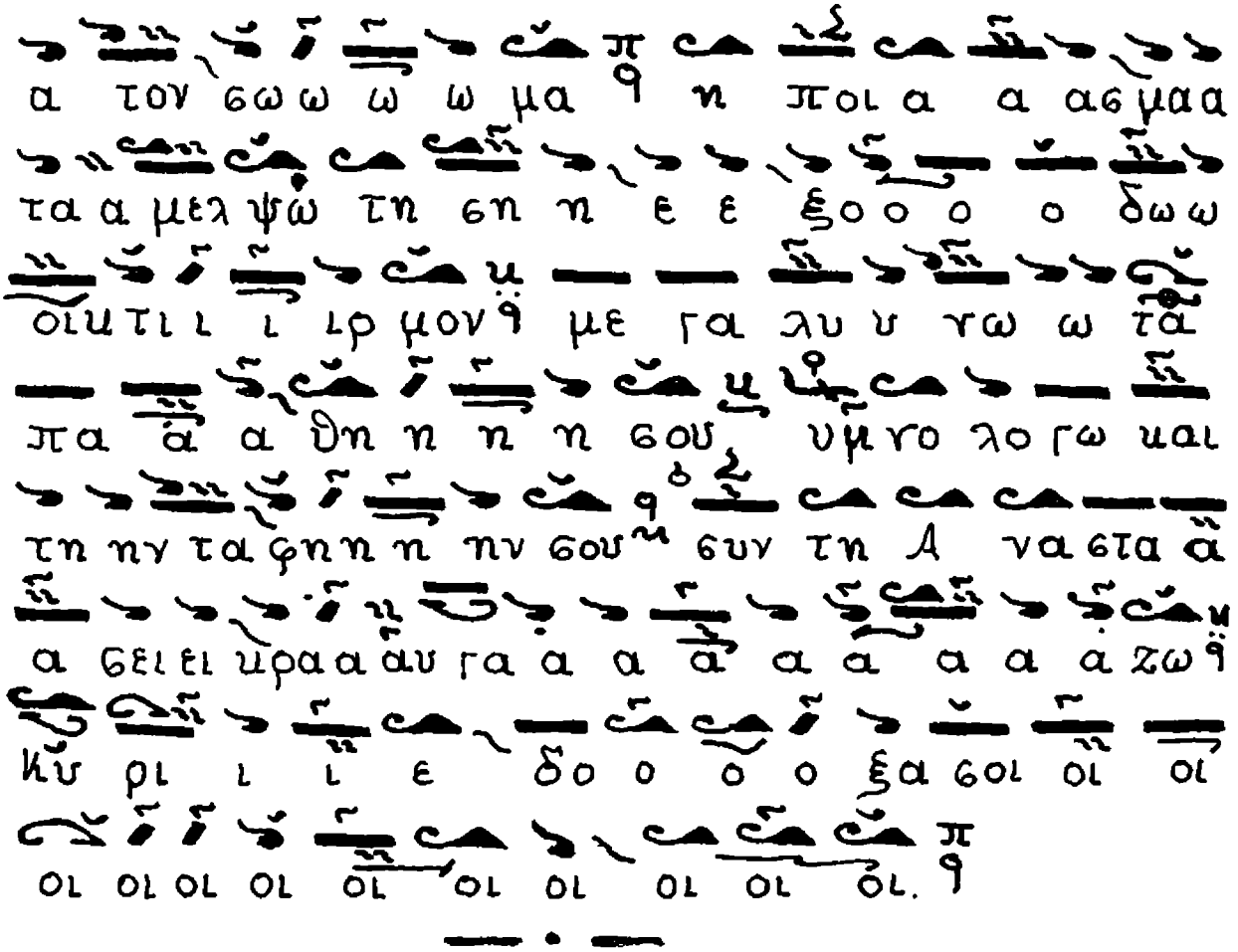
. . . .«Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς».

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

ΚΥΡΙΑΚΗ

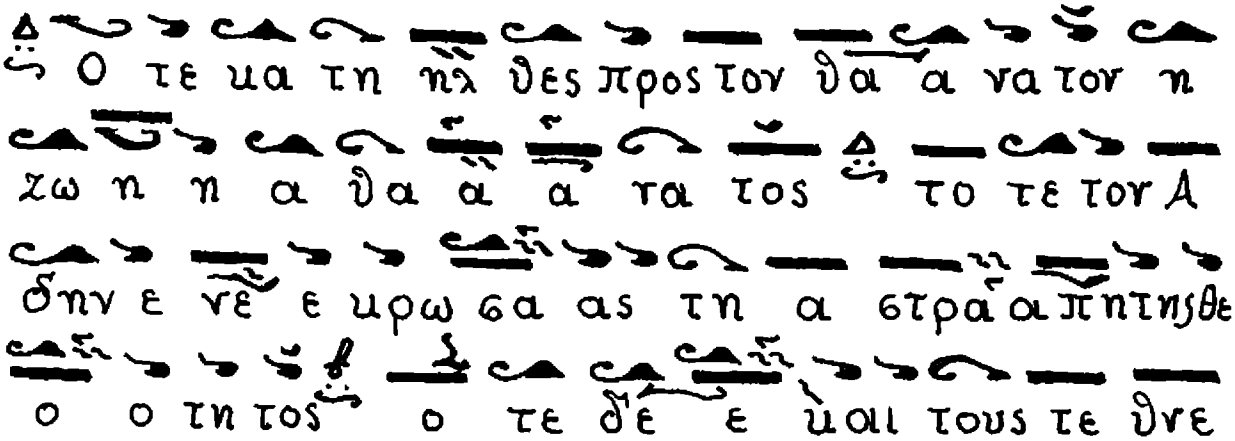

Εὐθὺς τὸ: Νῦν ἀπολύεις - Τρισάγιον. καὶ τὰ

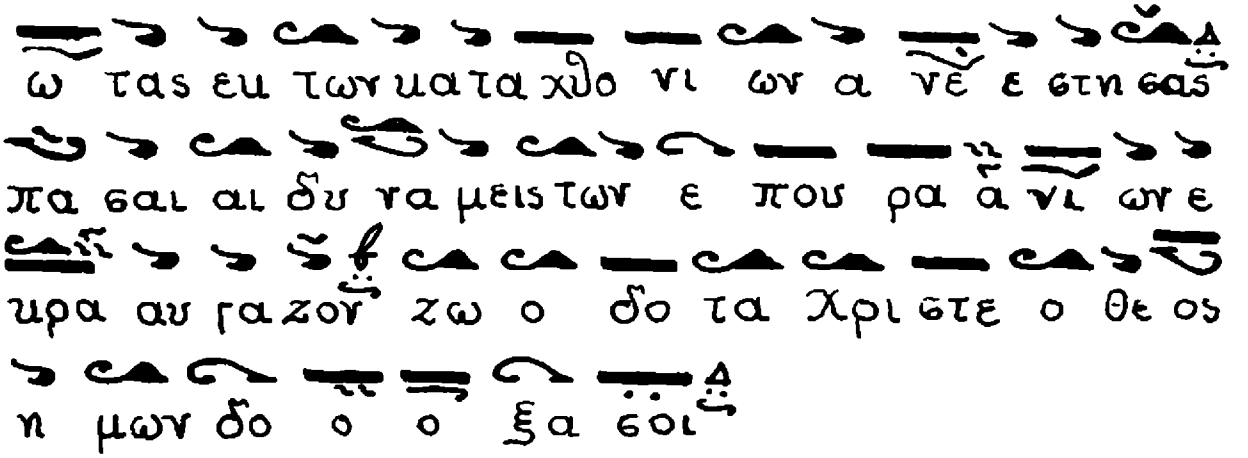
Ἀπολυτίκια

Ἦχος β'. Δι

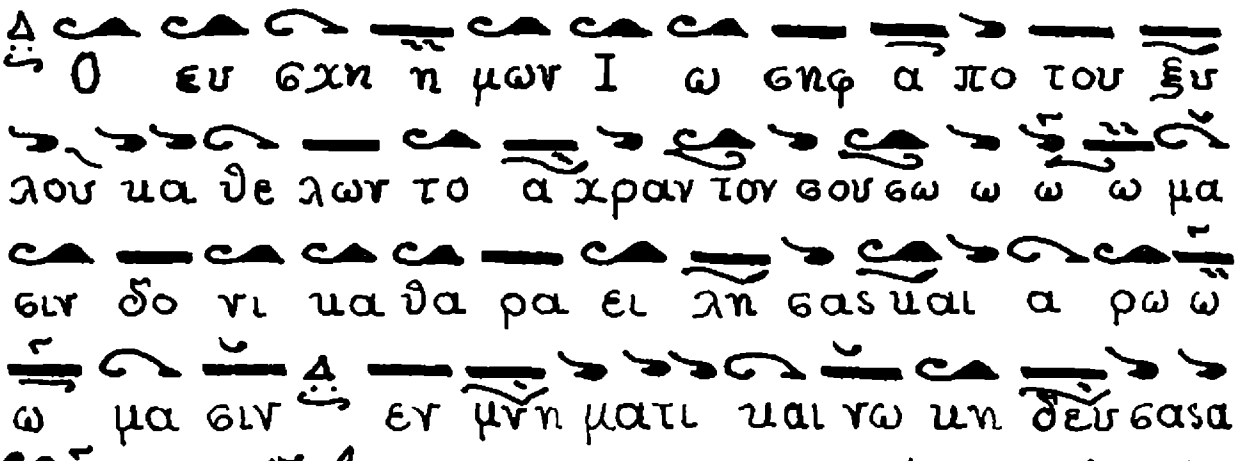
Ἀναστάσιμον

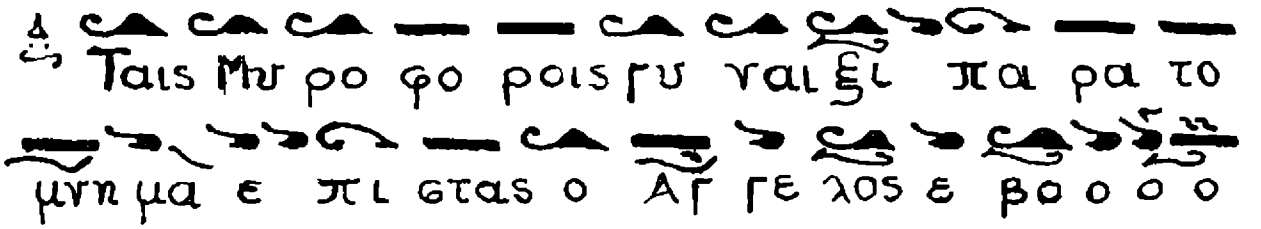
ΚΥΡΙΑΚΗ

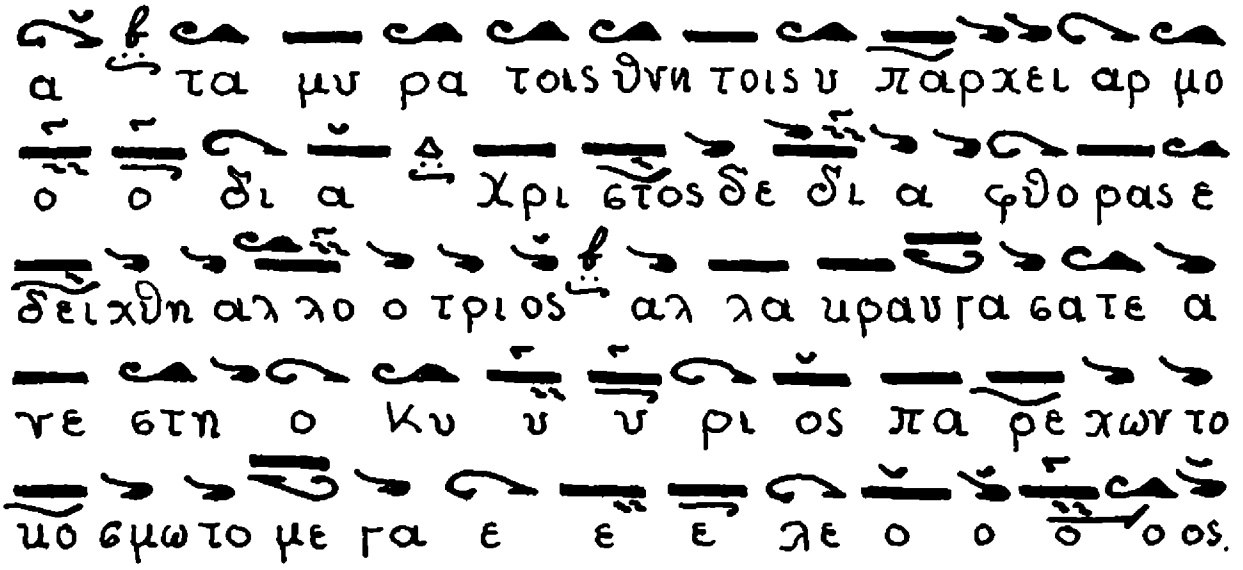

Δόξα

Καὶ νῦν

.... καὶ Ἀπόλυσις.

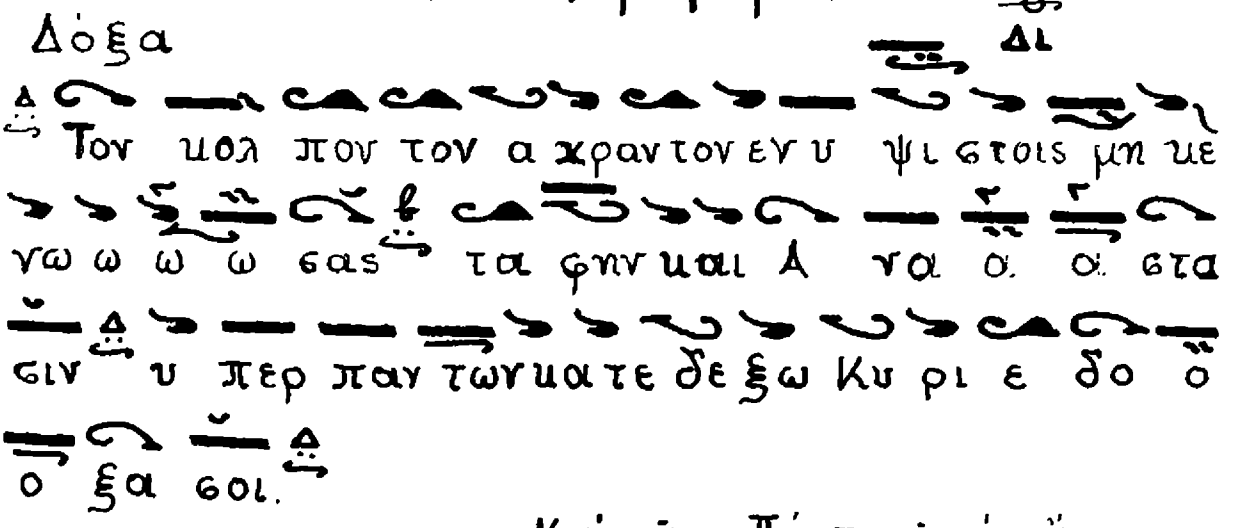
Εἰς τὸν Ὄρθρον

Τὸ Ἀναστάσιμον Κάθισμα — Θεὸς Κύριος — Ἀπολυτίκια

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος ...

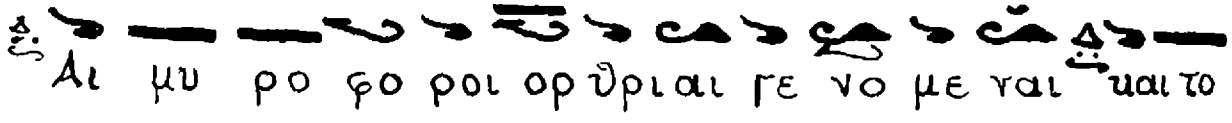
καὶ τῶν Μυροφόρων

Δόξα Δι

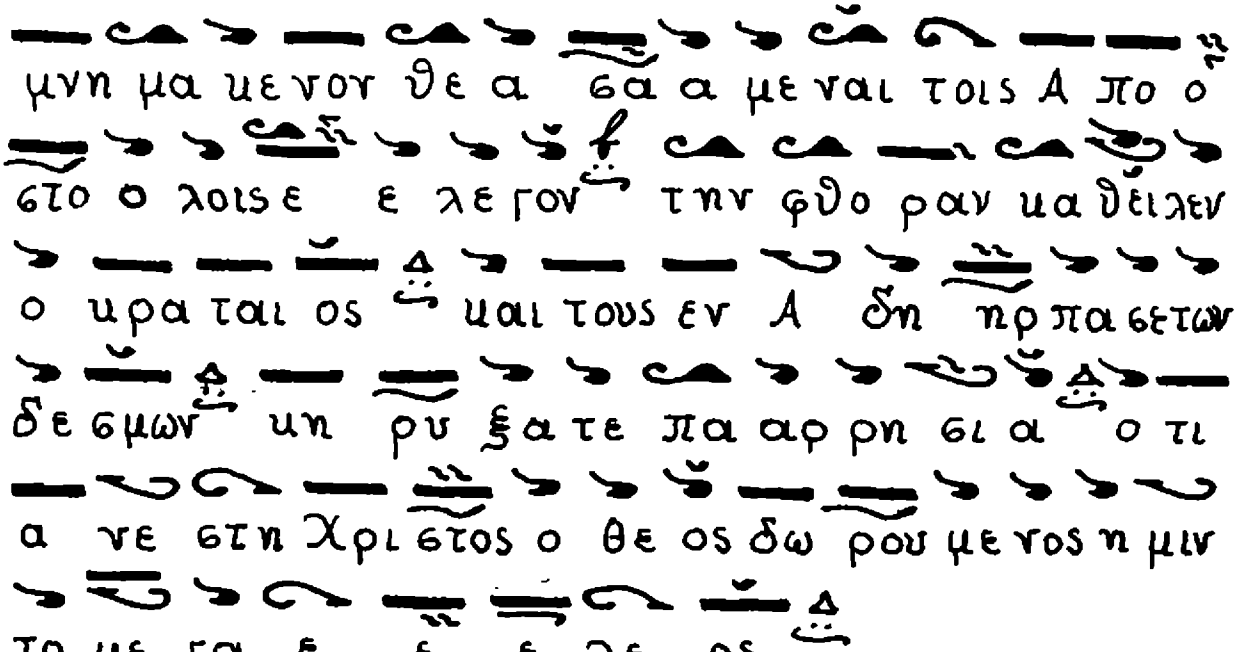

Καὶ νῦν: Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...

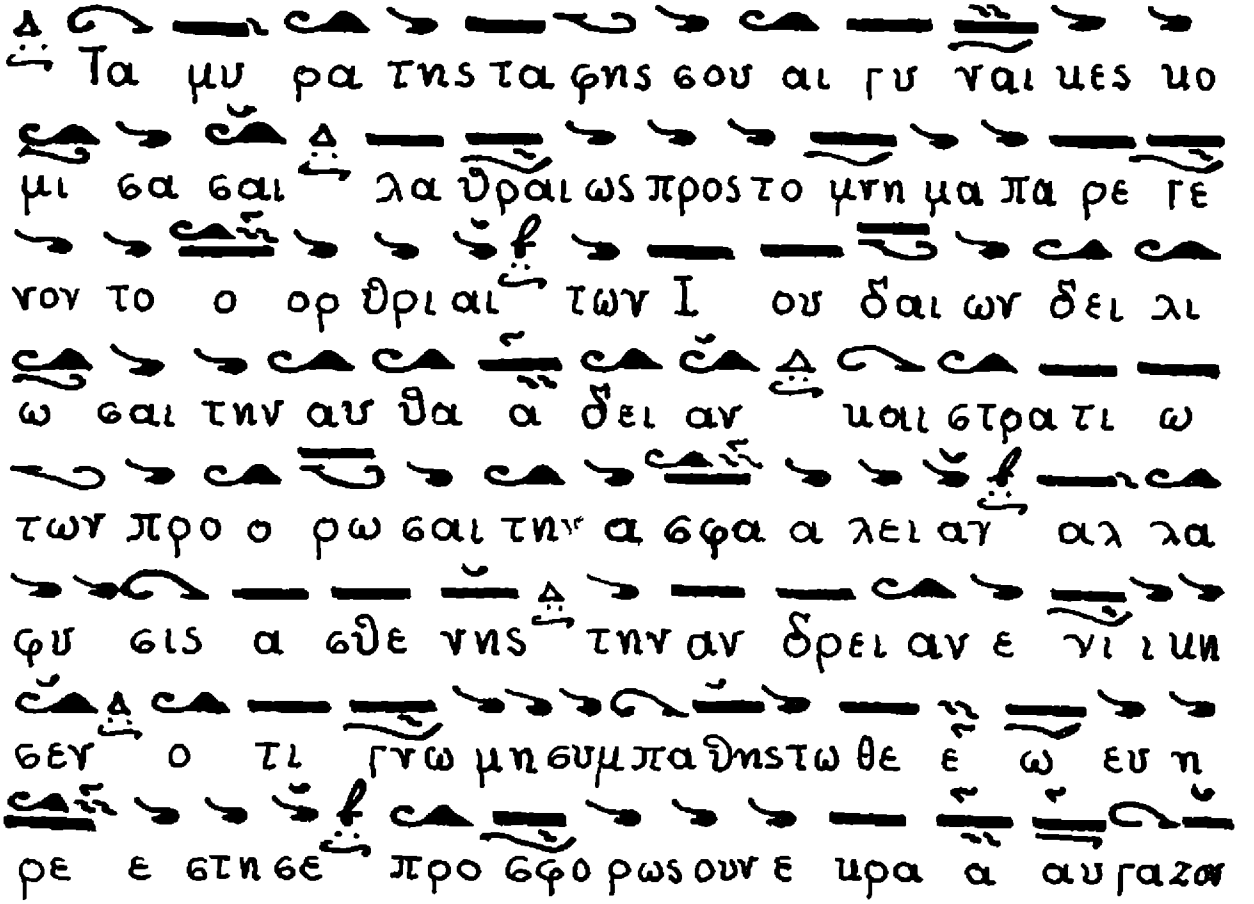
Β' Στιχολογία:

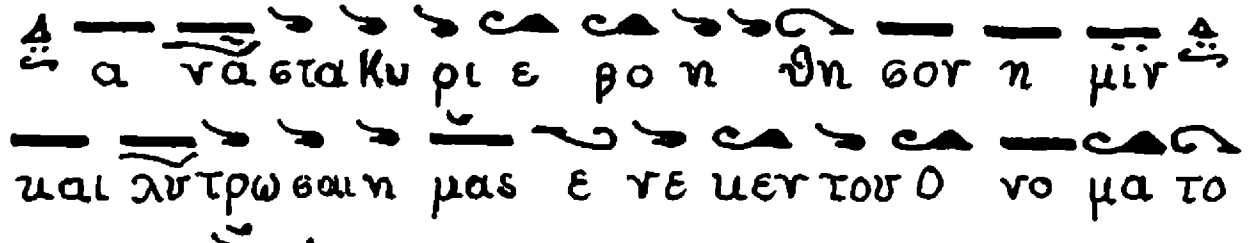

ΚΥΡΙΑΚΗ

Δόξα

Καὶ νῦν:
Ὑπερδεδοξασμένη.

Εὐλογητάρια ἴδε Ἀναστασιματάριον

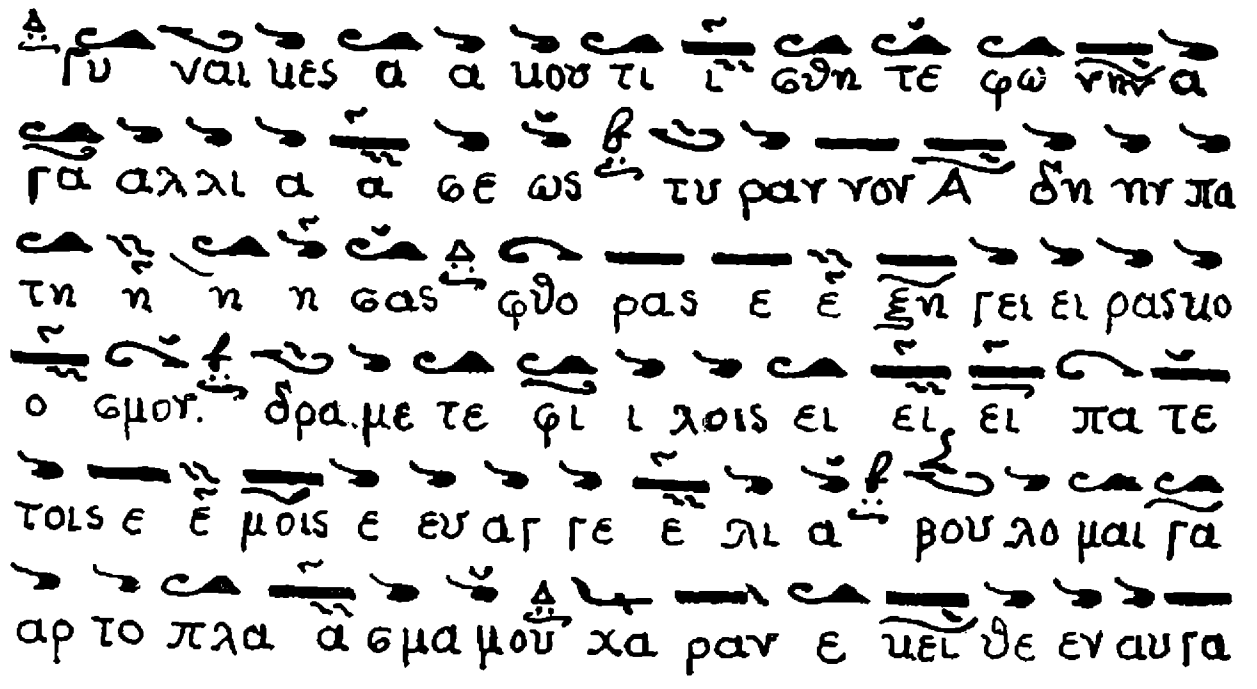
Ἀναβαθμοὶ Β΄ ἤχου

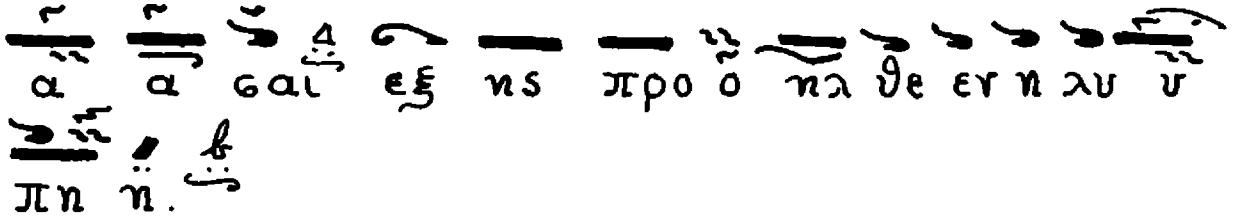
Κατὼν τοῦ Πάσχα, Καταβασίαι «Ἀναστάσεως»
Πάσα πνοὴ καὶ ὁ Ν΄ ψαλμὸς .....σελὶς 118
Ἡ Θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων
καὶ ὁ Ἄγγελος ἐβόα – Φωτίζου - Φωτίζου
(σελὶς 22)

Ἐξαποστειλάριον

«Σαρκὶ ὑπνώσας» σελ. 25

καὶ τῶν Μυροφόρων
Ἦχος

Εἰς τοὺς Αἴνους.

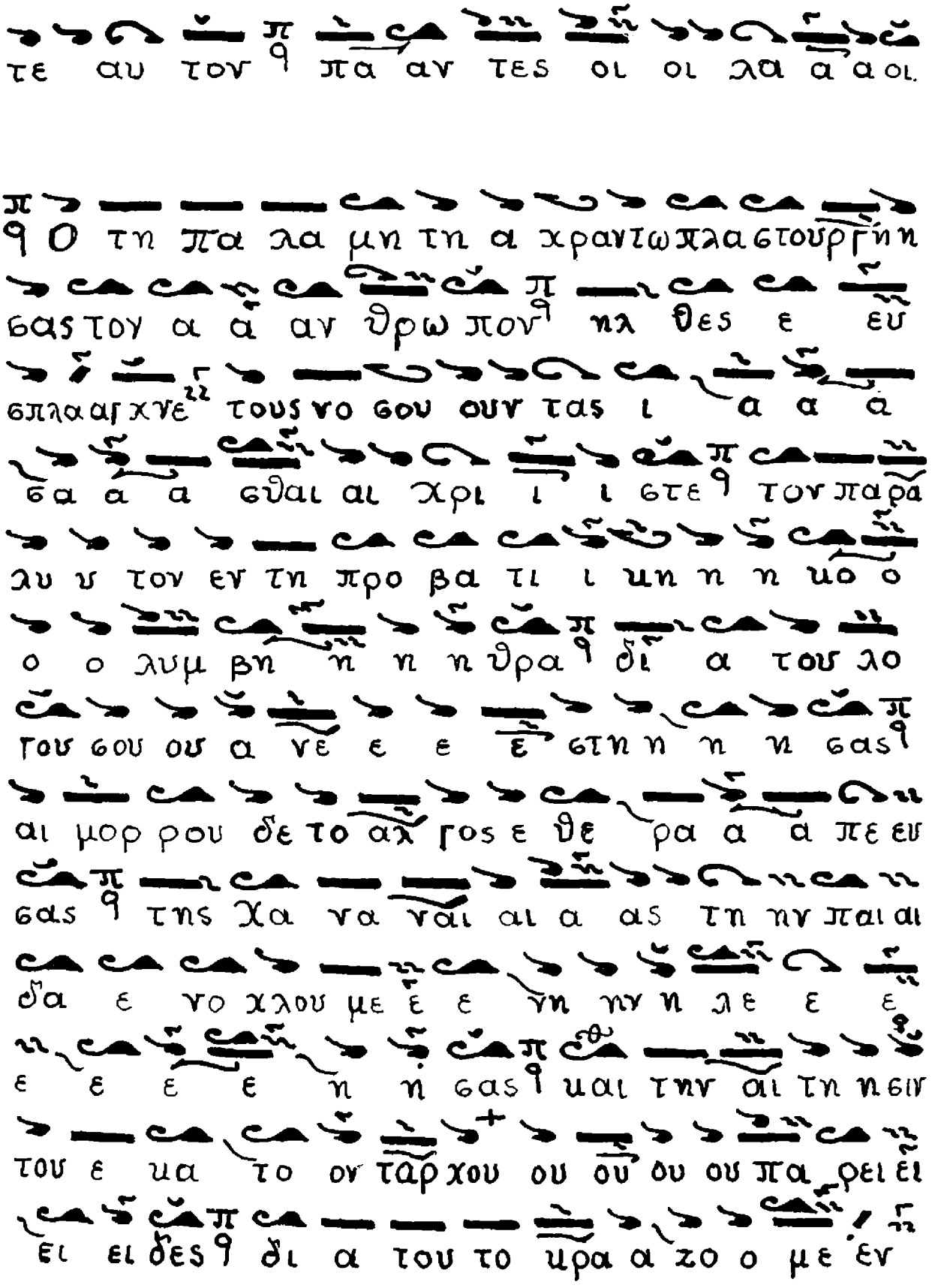
Ἀναστάσιμα τοῦ Β΄ ἤχου...
Ἀναστασιματάριον
καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα .. σελὶς 30.
Δόξα «Μετὰ μύρων προσελθοῦσαις» ἴδε Ἀναστασιματάριον ..... — Καὶ νῦν: Ἀναστάσεως ἡμέρα... σελὶς 34.
Σημ: Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ.
..... Δοξολογία - Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Τὰ Ἀπολυτίκια ..... καὶ τὸ Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» .....

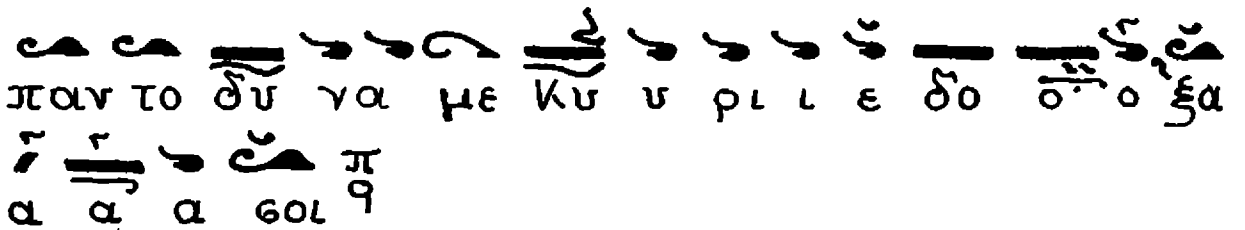
Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου.

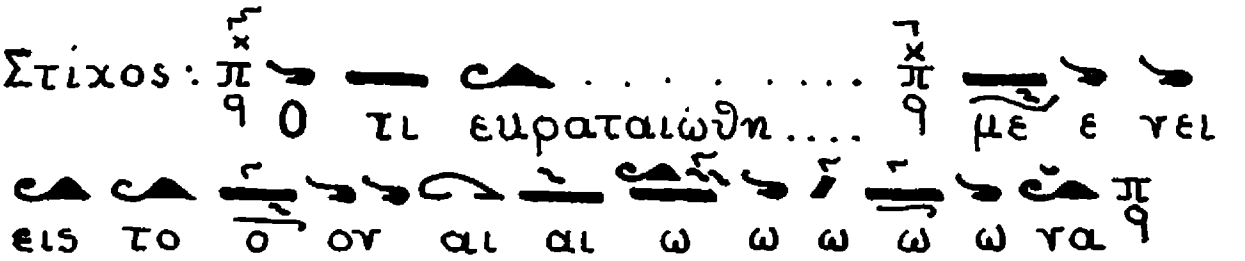
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

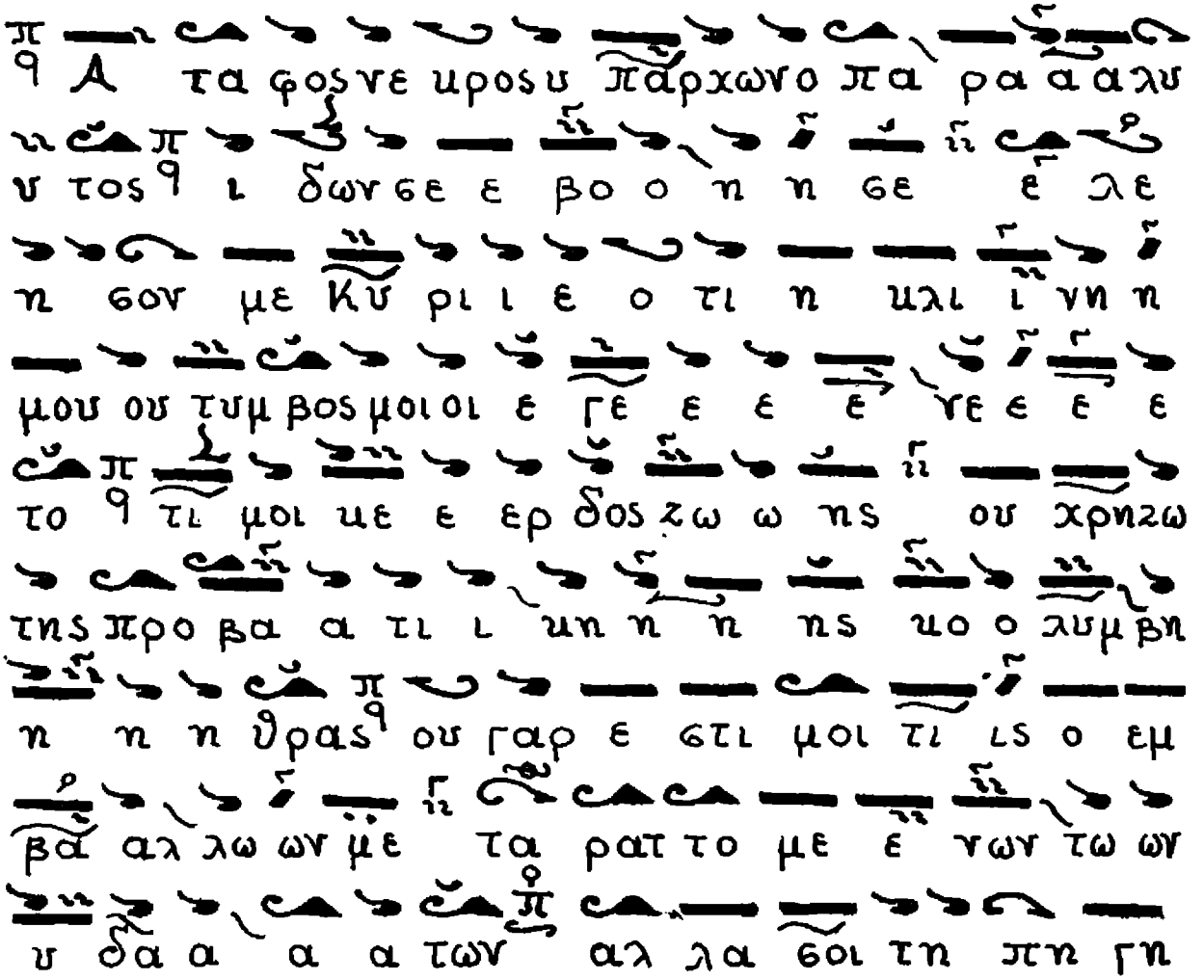
Κύριε ἐκέκραξα καὶ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ἤχου Γ'... ἴδε Ἀναστασιματάριον .....
καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος Α' ζ πα.
Στίχος: π ... π
Αἰ νεῖ τε τὸν Κύριον! ε παι νε σα

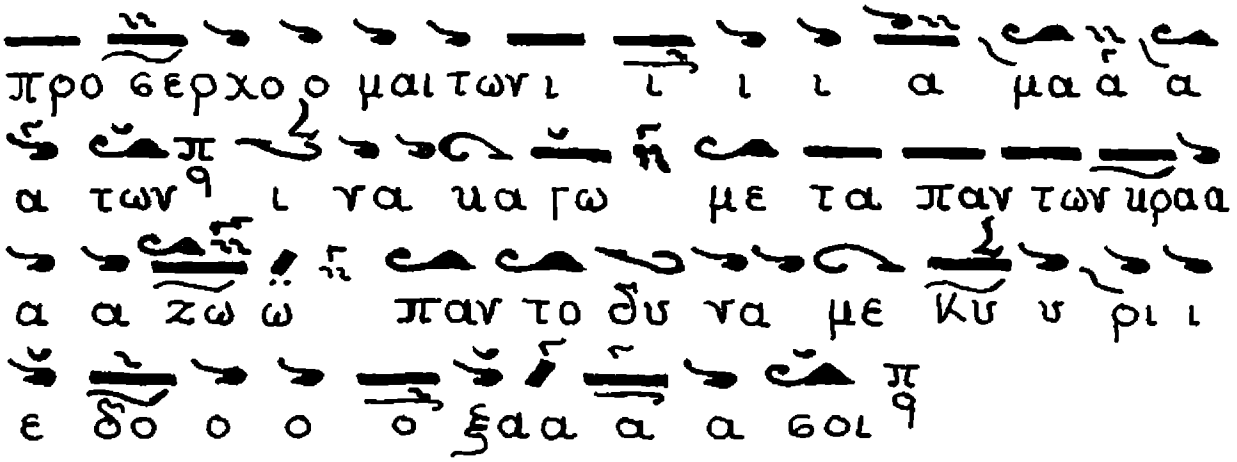

τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α οι.
Ο τη πα λα μη τη α χραντω πλα στουργη
σας του α α αν θρω που πλ θες ε ευ
σπλα αγχνε τους νο σου ουν τας ι α α α
σα α α σθαι αι χρι ι ι στε τον παρα
λυ υ τον εν τη προ βα τι ι υη η η υο ο
ο ο λυμ βη η η η θρα δι α του λο
γου σου ου α νε ε ε ε στη η η η σας
αι μορ ρου δε το αγ γος ε θε ρα α α πε ευ
σας της χα να ναι αι α ας τη ην παι αι
δα ε νο χλου με ε ε νη ην η λε ε ε
ε ε ε ε η η σας υαι την αι τη η ειν
του ε υα το ον ταρ χου ου ου ου ου πα ρει ει
ει ει δες δι α του το υρα α ζο ο με εν

ΚΥΡΙΑΚΗ

παν το δυ να με Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα
α α α σοι

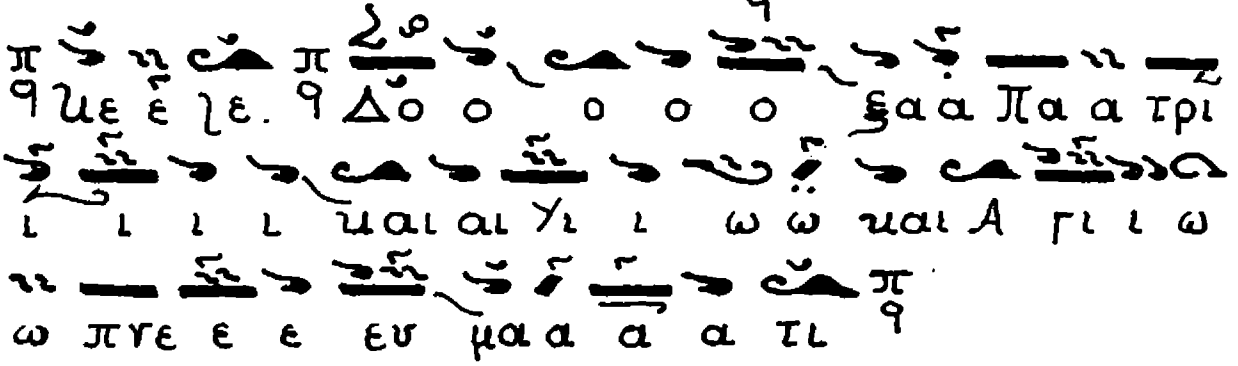

Στίχος:
0 τι ευραταιώθη.... με ε νει
εις το ο ον αι αι ω ω ω ω ω να

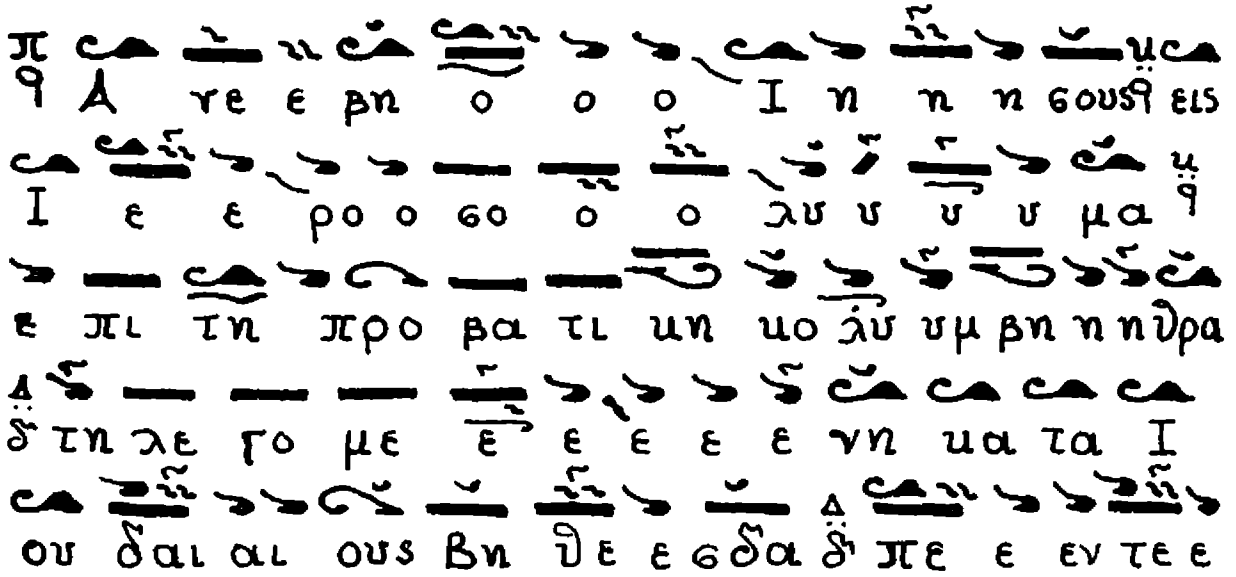

Α τα φοβνε υροσυ πάρχωνο πα ρα α α λυ
υ τος ι δωνσε ε βο ο η η σε ε λε
η σον με Κυ ρι ι ε ο τι η υλι ι νη η
μου ου τυμ βοσμοι οι ε γε ε ε ε γε ε ε ε
το τι μοι με ε ερ δοσ ζω ω ης ου χρη ζω
της προ βα α τι ι υη η η ης υο ο χυμ βη
η η η θρας ου γαρ ε στι μοι τι ις ο εμ
βα αλ λω ων με τα ραττο με ε νων τω ων
υ θα α α α των αλ λα σοι τη πη γη

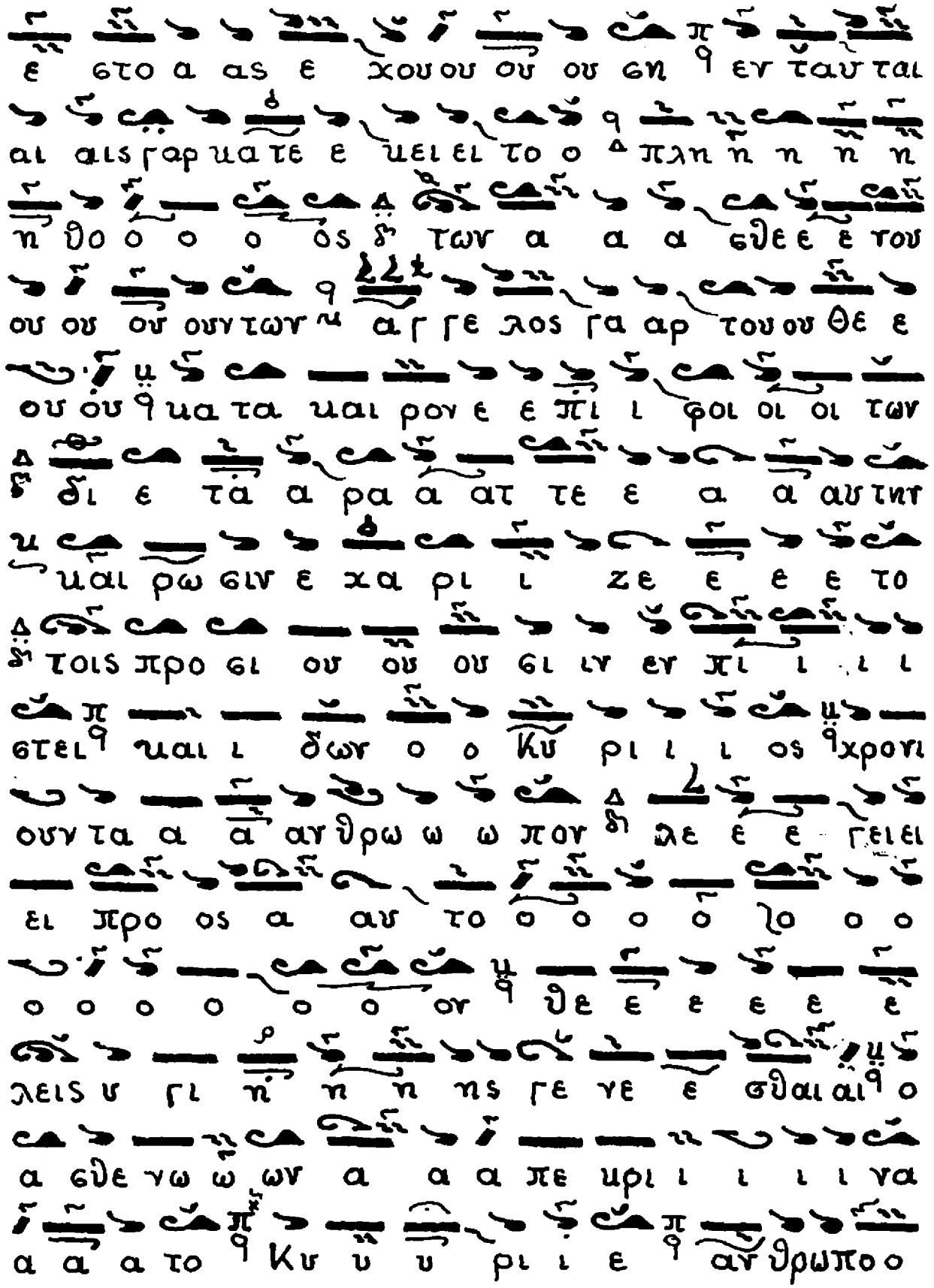
Δοξαστικόν

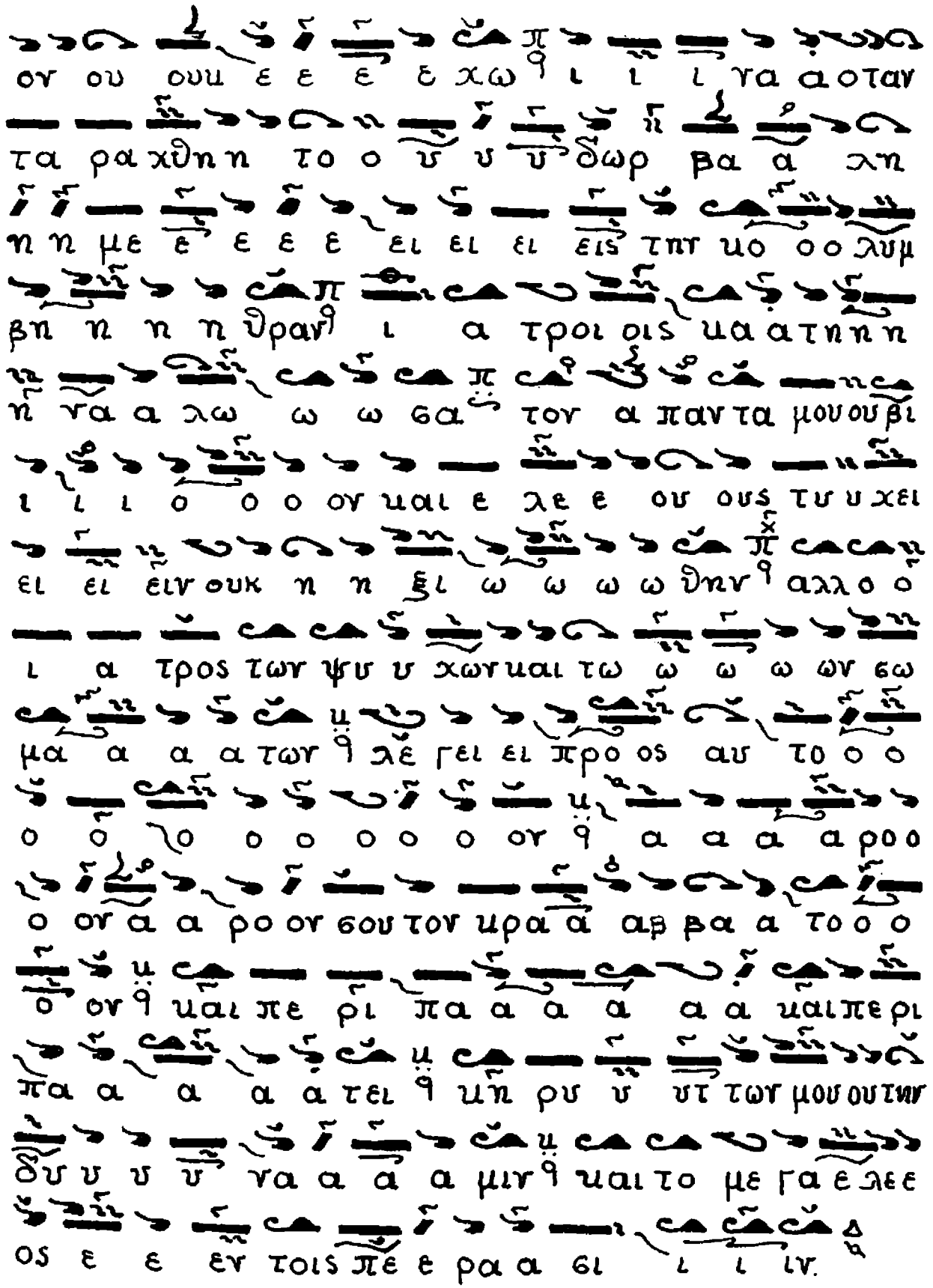
Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ε στο α ας ε χου ου ου ου ση εν ταυ ται
αι αις ραρ ια τε ε υει ει το ο πλη η η η
η θο ο ο ος δ των α α α σθε ε του
ου ου ου ουν των αρ γε λος γα αρ του θε ε
ου ου ια τα υαι ρον ε ε πι ι φοι οι οι των
δι ε τα α ρα α ατ τε ε α α αυ τη
υαι ρω σιν ε χα ρι ι ζε ε ε ε το
τοις προ σι ου ου ου σι ιν εν πι ι ι ι
στει υαι ι δων ο ο Κυ ρι ι ι ος χρονι
ουν τα α α αν θρω ω ω που δη λε ε ε γει ει
ει προ ος α αυ το ο ο ο ο λο ο ο
ο ο ο ο ο ο ον θε ε ε ε ε ε
λεις υ γι η η η ης γε νε ε σθαι αι ο
α σθε νω ω ων α α α πε υρι ι ι ι να
α α α το Κυ υ υ ρι ι ε αν θρωπο ο

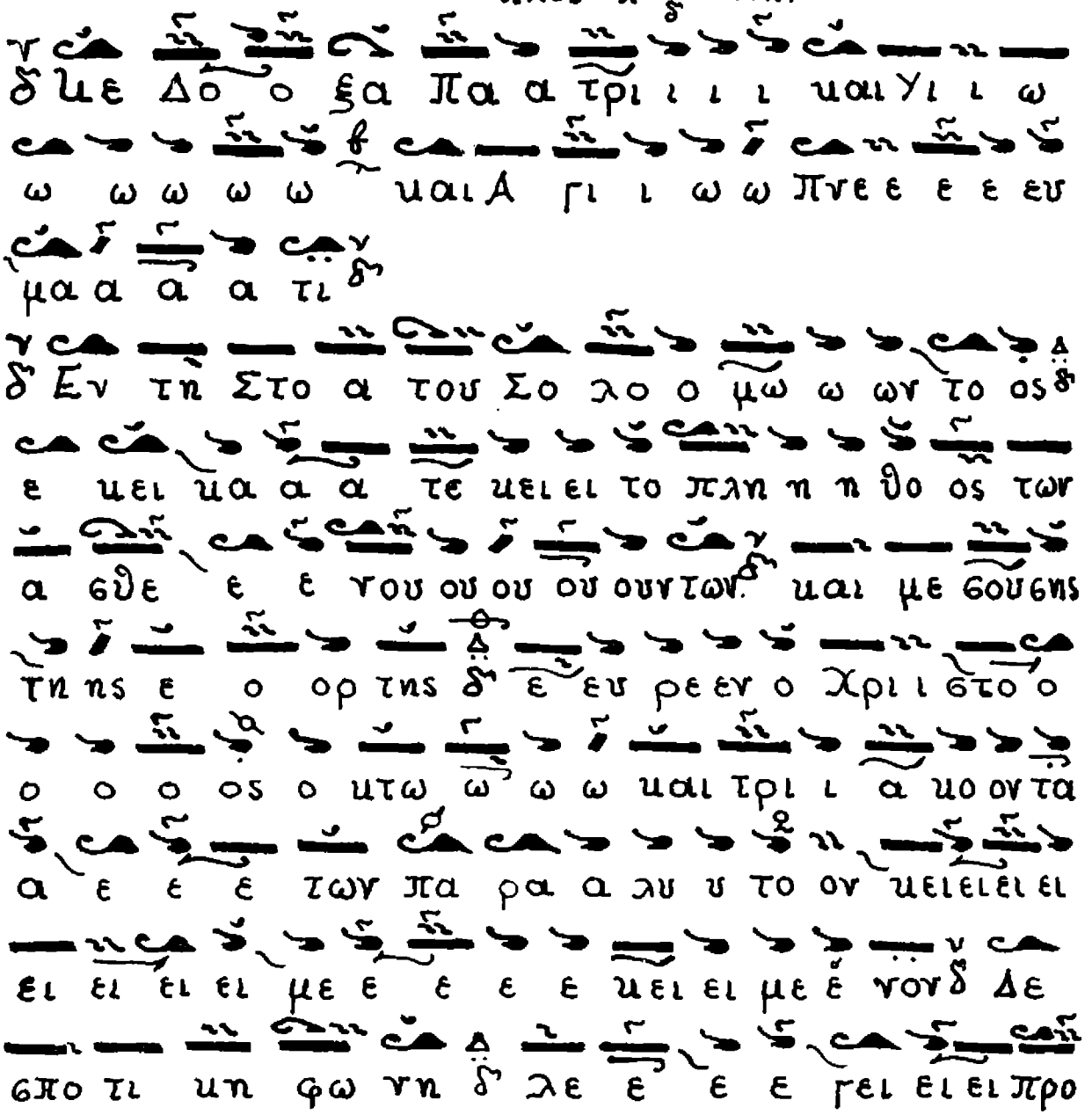
ΚΥΡΙΑΚΗ

Καὶ νῦν : Πῶς μὴ θαυμάσωμεν... Ἀναστασιματάριον

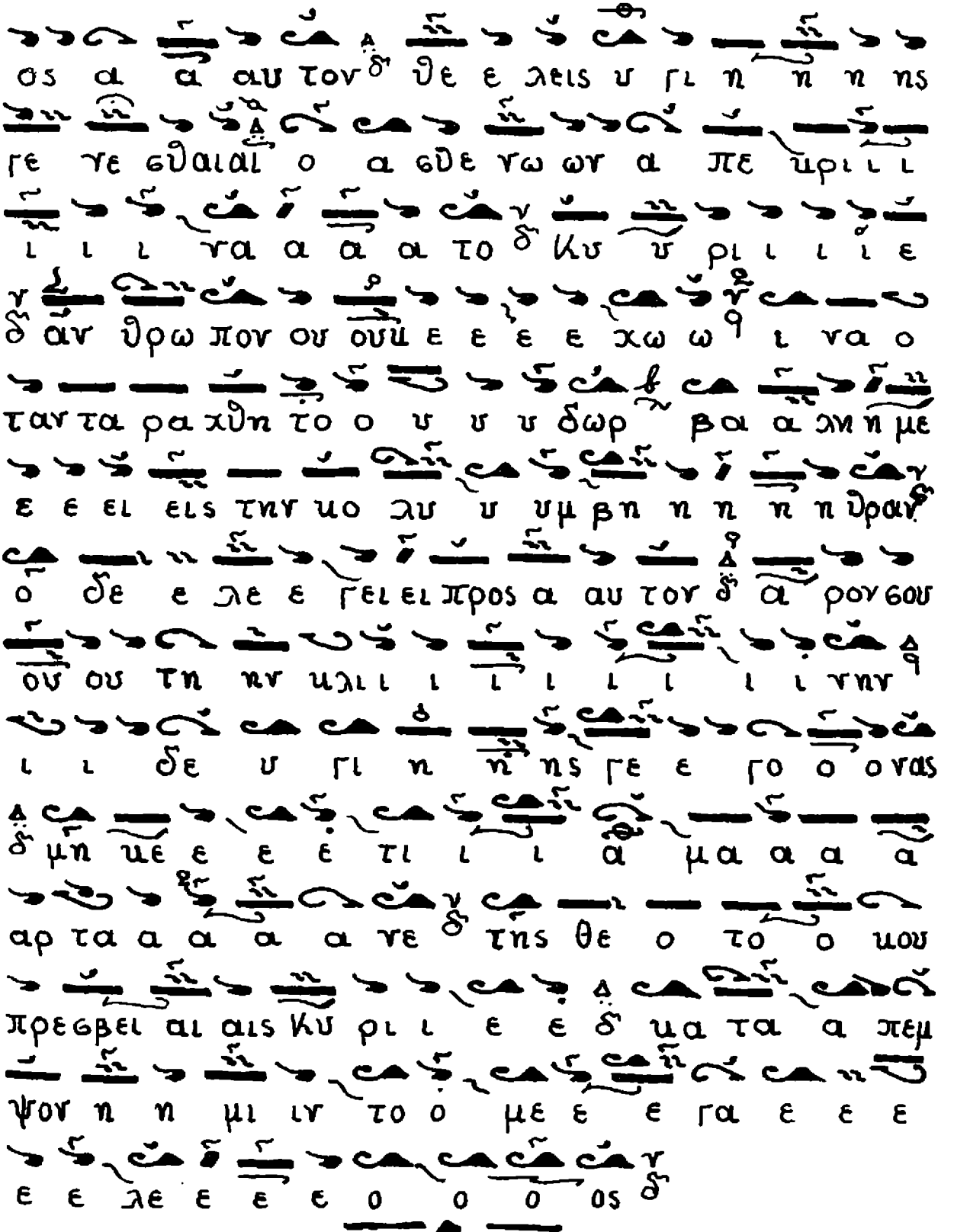
Εἴσοδος Προοιμιον : Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν σελὶς 120

Ἀπόστιχα: Τὸ Ἀναστάσιμον «Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ» καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.. σελὶς 30.

Δοξαστικόν
Ἦχος πλ. δ Νη.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ

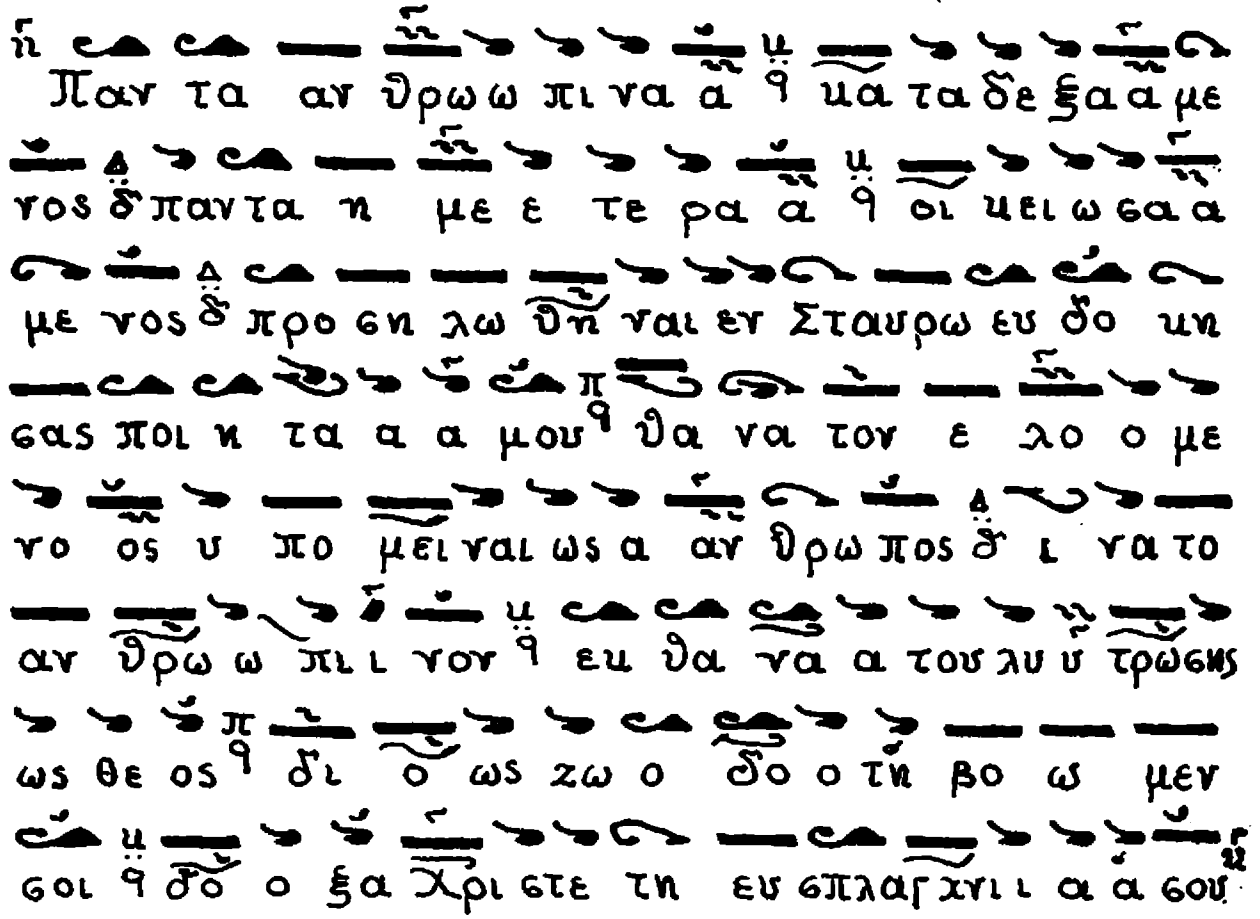

ΚΥΡΙΑΚΗ

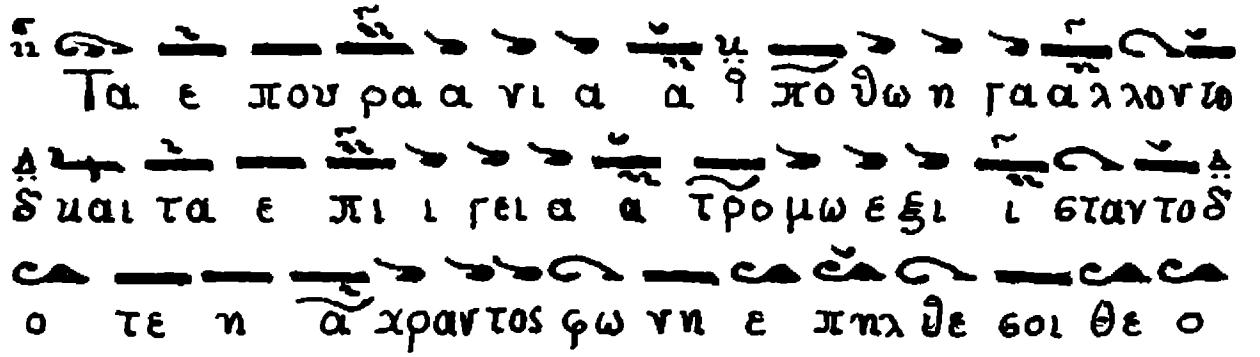
Εἰς τὸν Ὄρθρον.

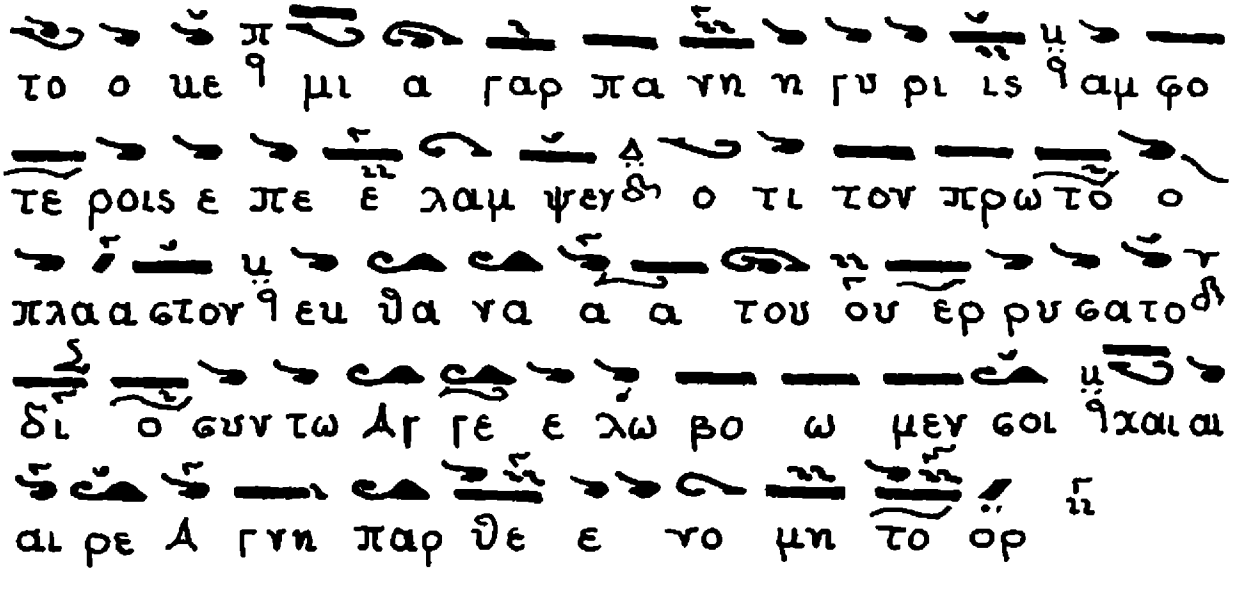
Θεὸς Κύριος - Ἀπολυτίκιον-Θεοτοκίον καὶ Ἀναστάσιμα Καθίσματα ἦχου Γ' Ἀναστασιματάριον καὶ τὰ παρόντα καθίσματα τῆς ἑορτῆς:

Ἦχος Γ' ἡ Γα

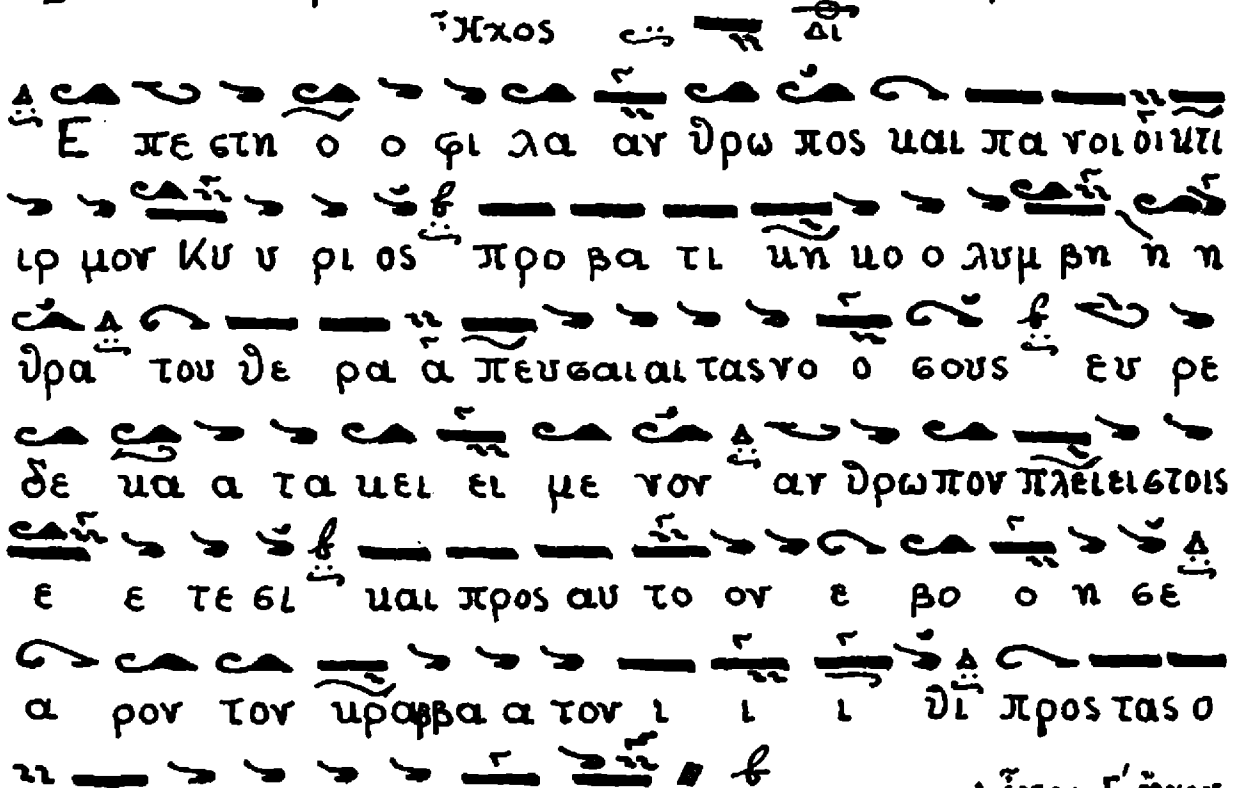
Θεοτοκίον.

Εὐλογητάρια - Ἀναβαθμοί Γ' ἤχου - Καταβασίαι τοῦ Πάσχα - Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου - Ὁ Ν' ψαλμός (σελὶς 99) ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα (σελὶς 22) Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Παραλύτου.

Ἦχος

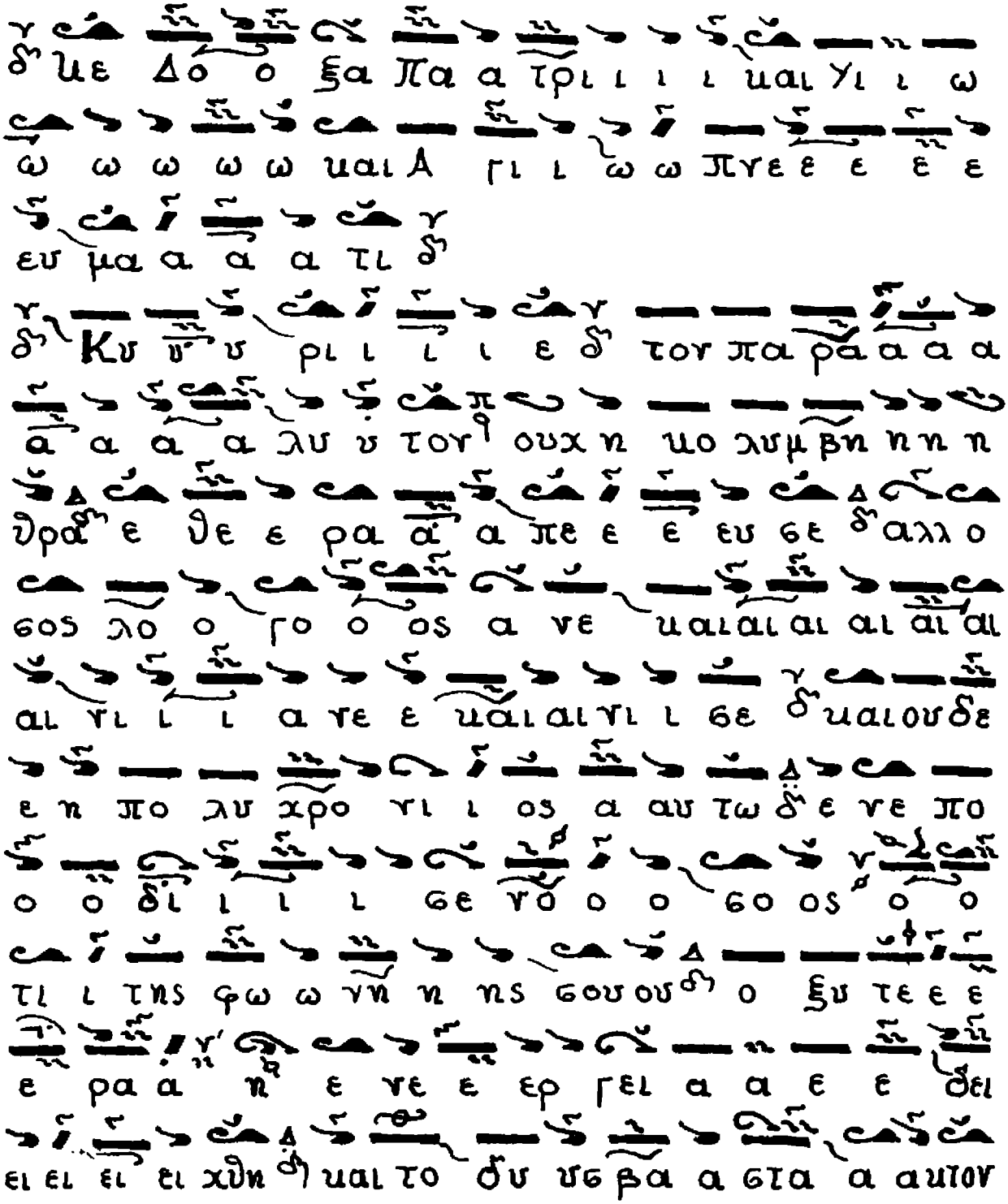

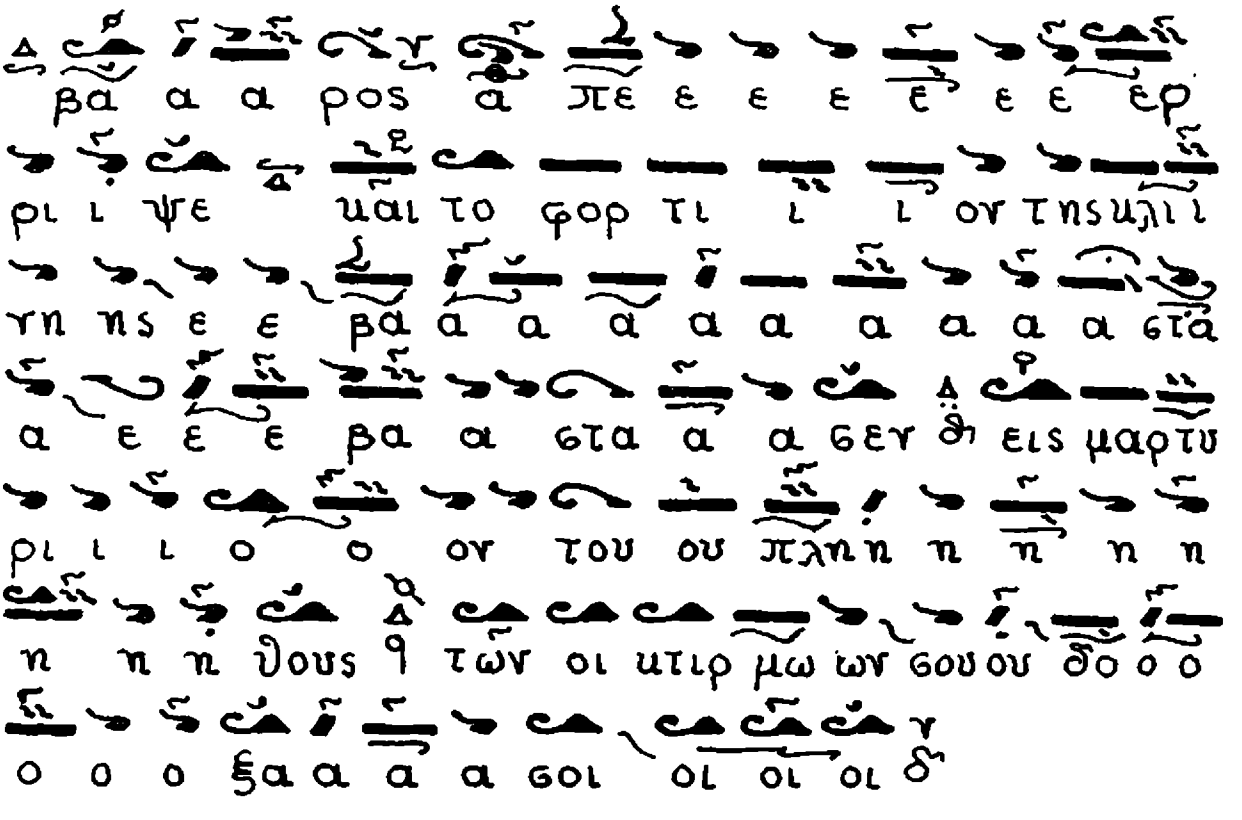
Αἶνοι Γ' ἤχου
ἡ Πάσχα ἱερόν.

ΤΕΤΑΡΤΗ

Δοξαστικόν

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

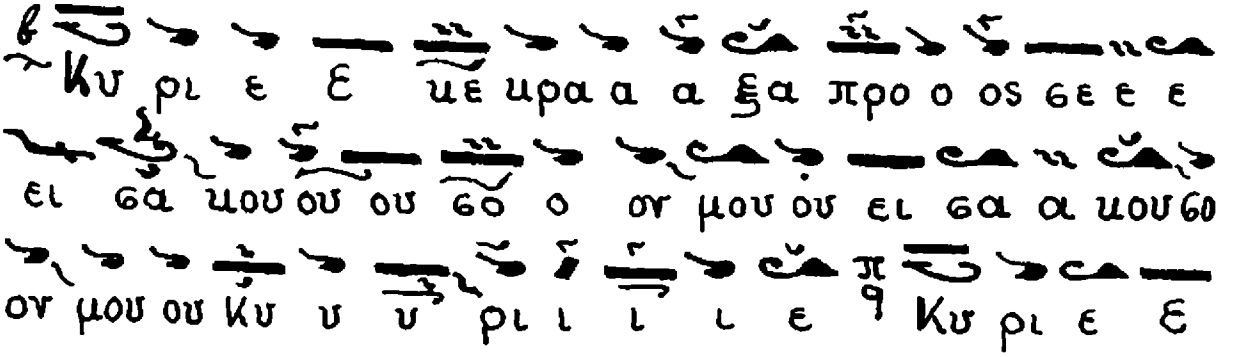

Καὶ νῦν: Ἀναστάσεως ἡμέρα.... σελὶς 34.

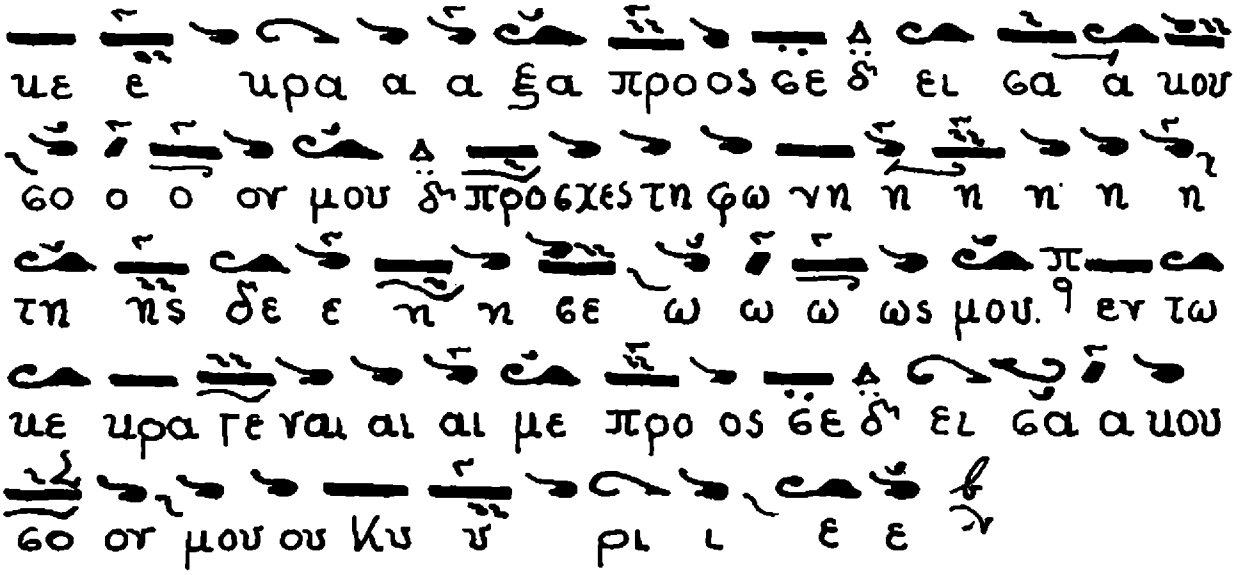
Δοξολογία - Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια» καὶ τὸ Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» σελὶς 36. — Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἀρχάγγελος ἐβόα.. — ◆ — .. Συμφώνως παρθένε.

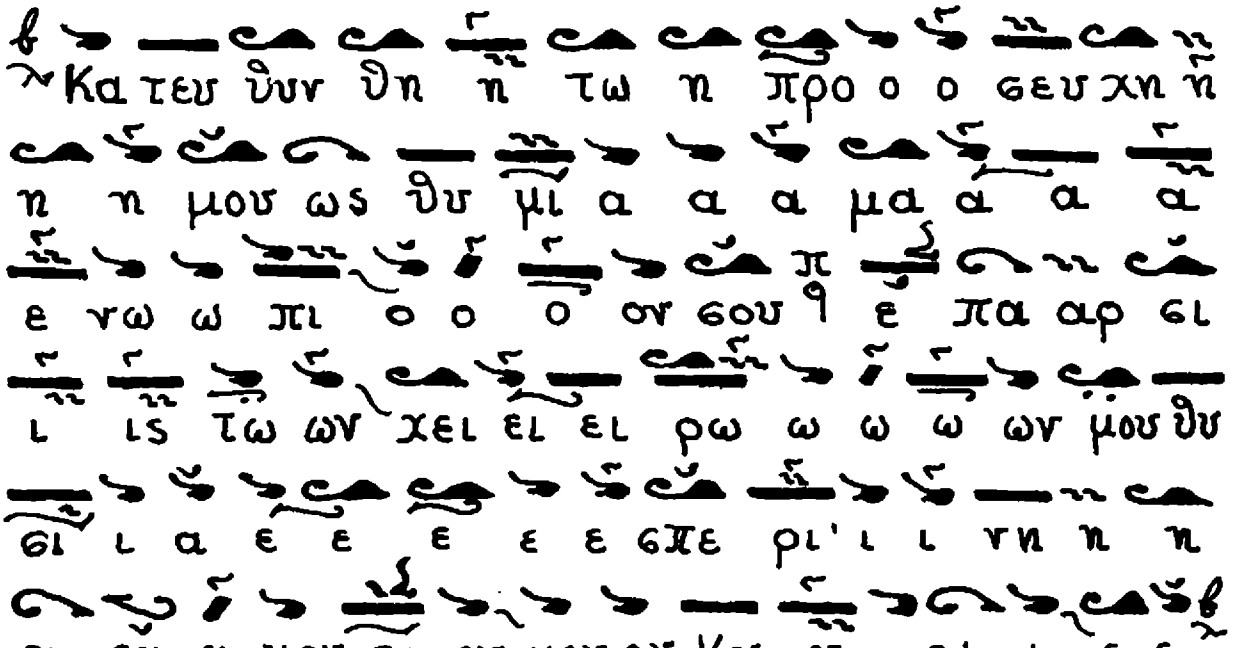
...Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

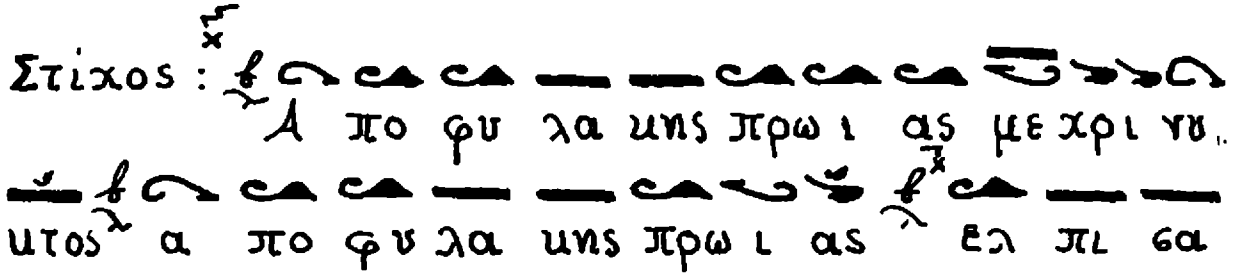
Ἦχος Δ' δ

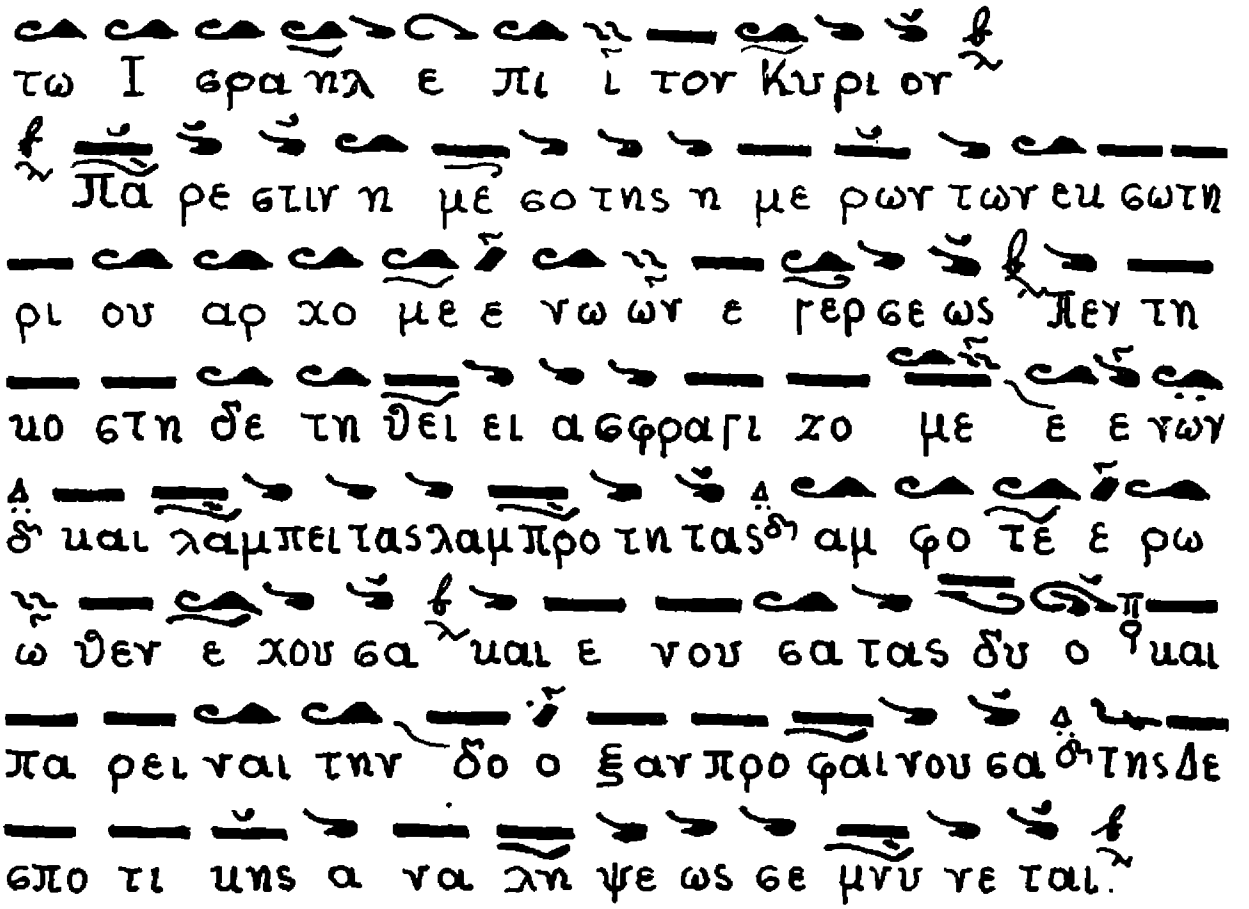

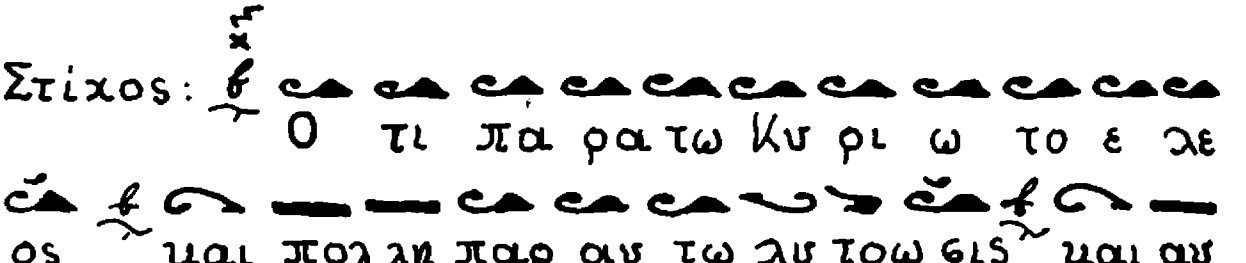
ΤΕΤΑΡΤΗ

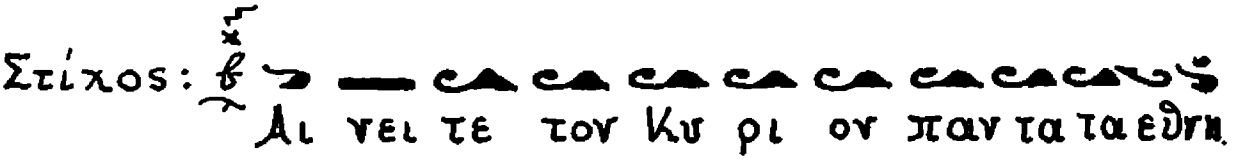

με ε υρα α α ξα προος σε δ' ει σα α υου
σο ο ο ον μου δ' προσχες τη φω νη η η η η η
τη ης δε ε η η σε ω ω ω ως μου. ερ τω
με υρα γε ναι αι αι με προ ος σε δ' ει σα α υου
σο ον μου ου κυ ρι ι ε ε

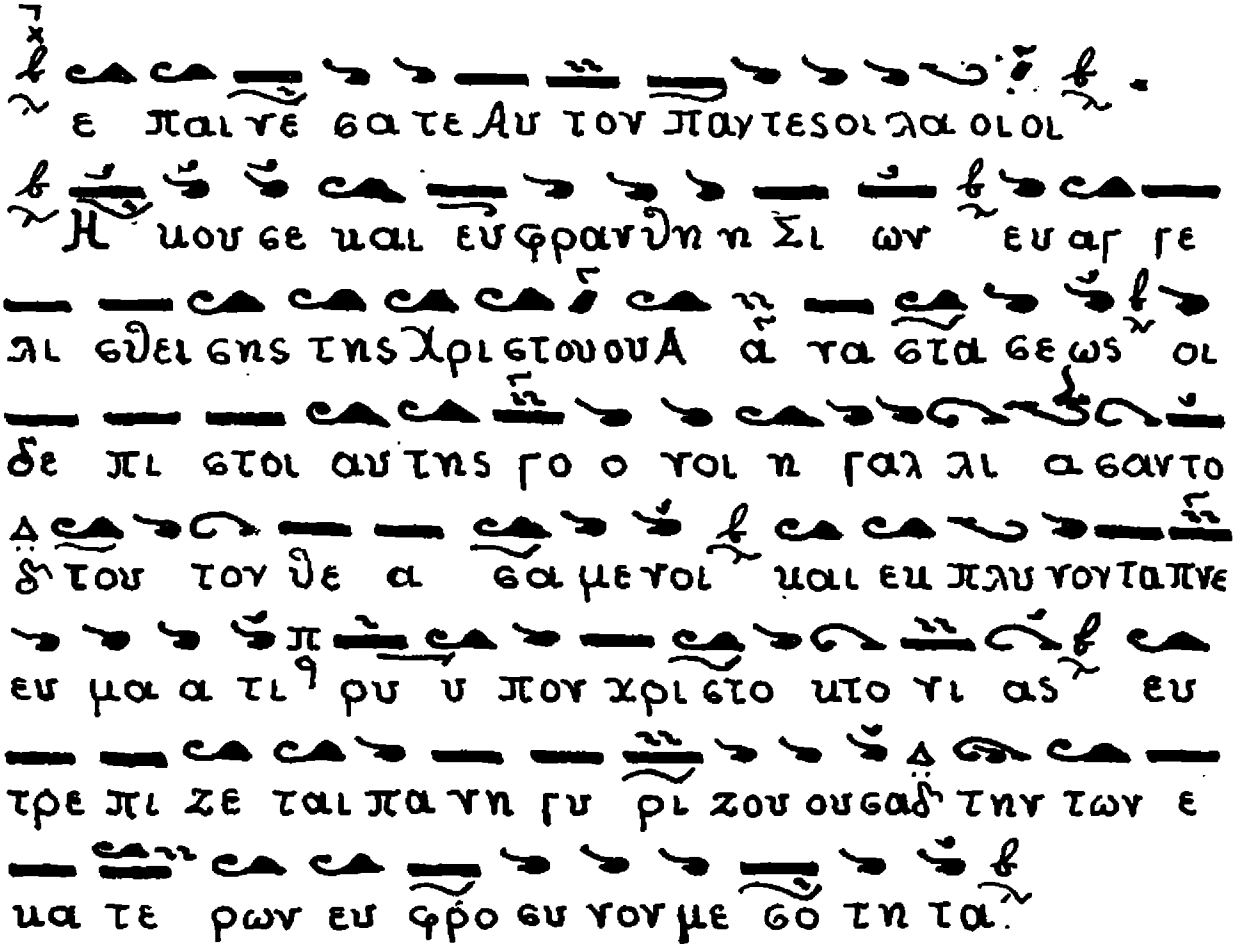

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η
η η μου ως θυ μι α α α μα α α α
ε νω ω πι ο ο ο ον σου ε πα αρ σι
ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου θυ
σι ι α ε ε ε ε ε σπε ρι' ι ι νη η η
ει σα α υου σο ον μου ου κυ ρι ι ε ε.

Στιχος:
Απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα

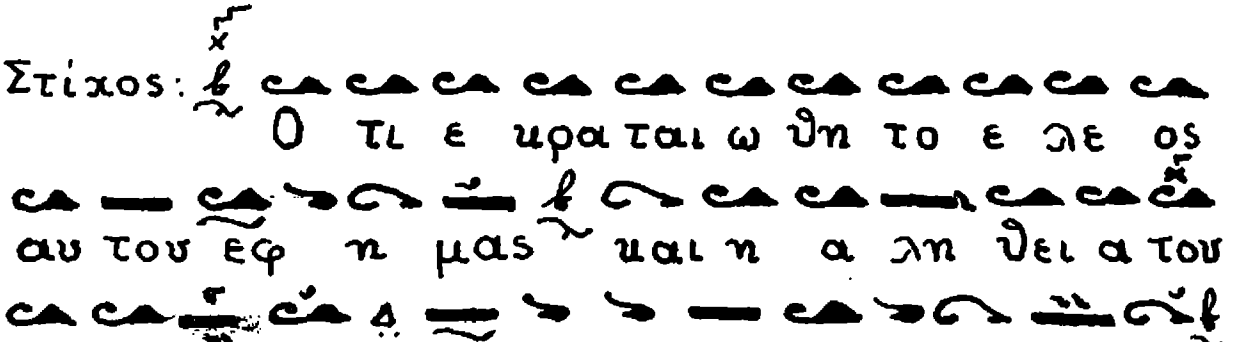

τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυρι ον
Πα ρε στιν η με σο της η με ρων των ευ σωτη
ρι ου αρ χο με ε νω ων ε γερ σε ως Πεν τη
κο στη δε τη θει ει α σφραγι σο με ε ε νων
δ' ναι λαμπει τας λαμπρο τη τας δ' αμ φο τε ε ρω
ω θεν ε χου σα ναι ε νου σα τας δυ ο ναι
πα ρει ναι την δο ο ξαν προ φαι νου σα δ' της δε
σπο τι κης α να παυ σε ως σε μνυ νε ται.

Στίχος:
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
ος ναι πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ναι αυ
τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ δ' απ' ευ πα σω ων
των α νο ο μι ων αυ του ... Πάρεστιν.....

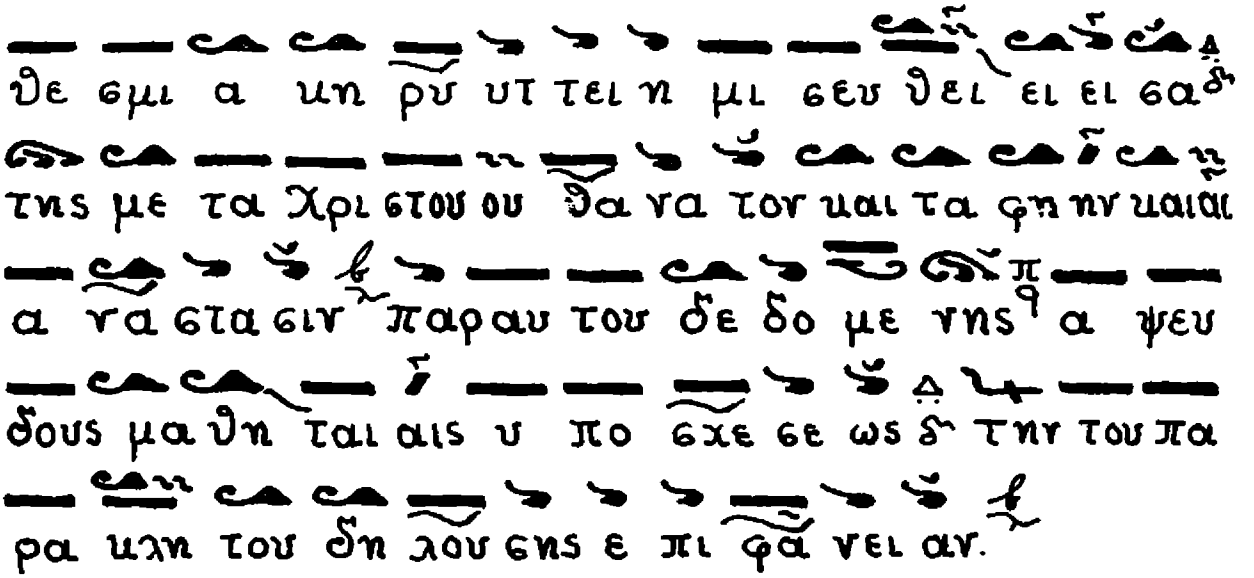

Στίχος:
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα εθνη

ε παι νε σα τε Αυ τον παν τες οι λα οι οι
Η υου σε και εὐ φραν θη η Σι ων ευ αρ γε
λι σθει σης της Χρι στου ουΑ α τα στα σε ως οι
δε πι στοι αυ της γο ο νοι η γαλ λι α σαν το
δ' του τον θε α σα με νοι και ευ πλυ νον τα πνε
ευ μα α τι ρυ υ πον χρι στο υτο νι ας ευ
τρε πι ζε ται πα νη γυ ρι ζου ουσαδ' την των ε
κα τε ρων ευ φρο συ νον με σο τη τα.

Στίχος:

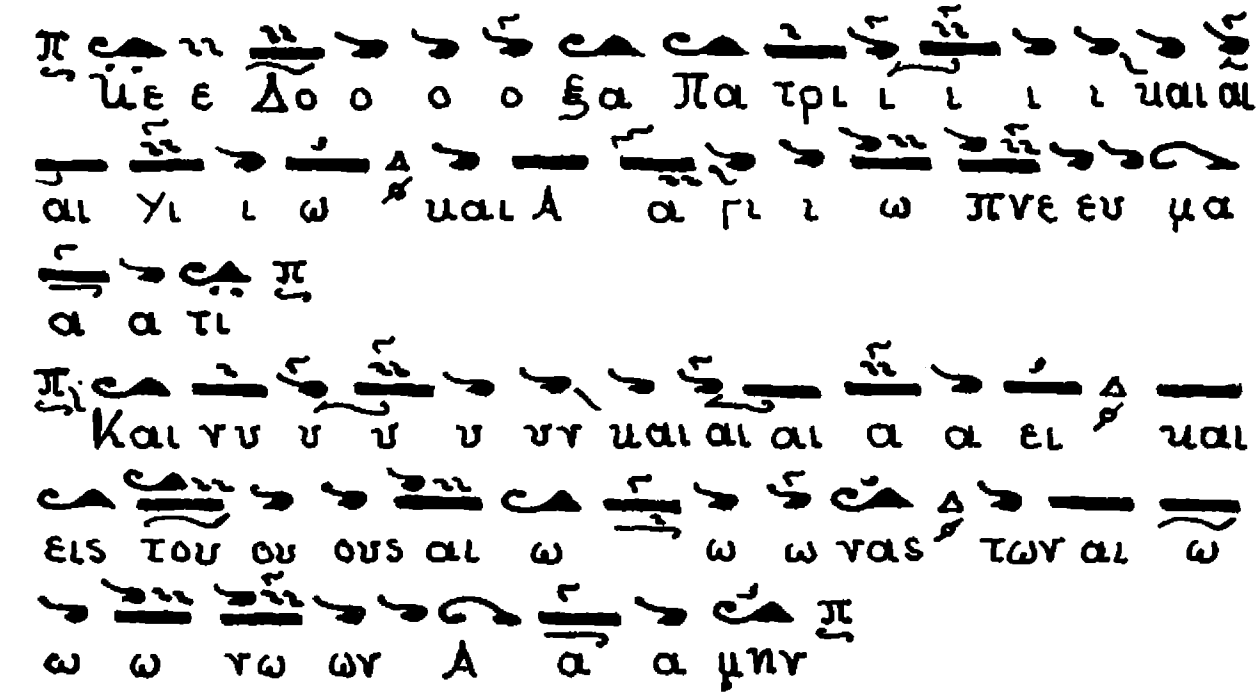

Ο τι ε υρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας και η α λη θει α του
Κυ ρι ου δ' με ε νει εις τον αι ω να

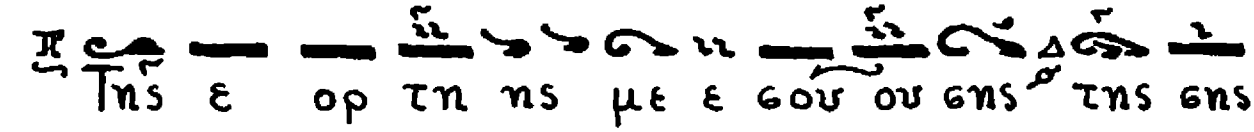
Ηγ γι ικεν η του θει ου δα ψι λως χυ σις ε
πι παν τας ως περ γε ε γρα α πται πνευματος η προ

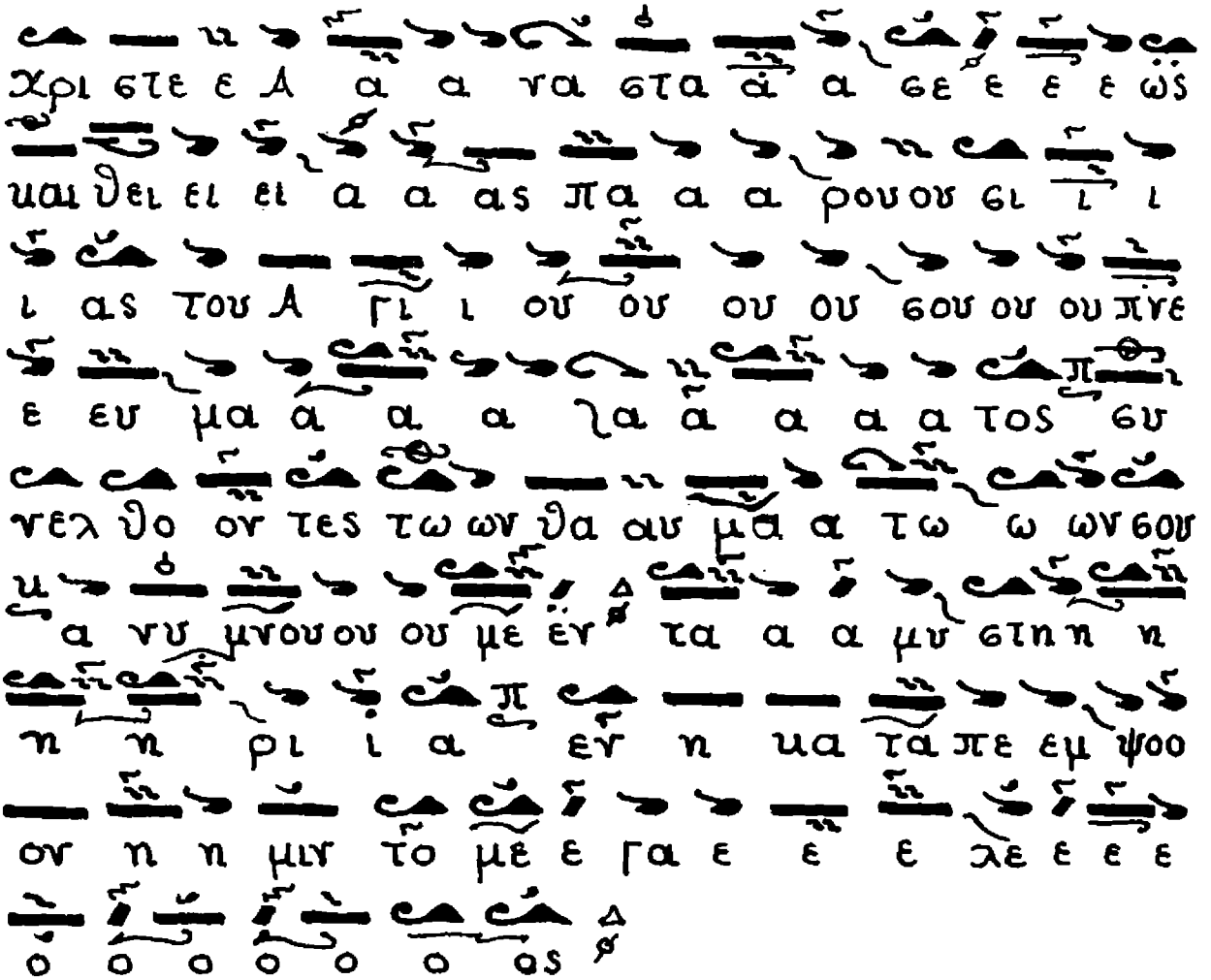
Δοξαστικόν

Ἦχος β΄. Πα.

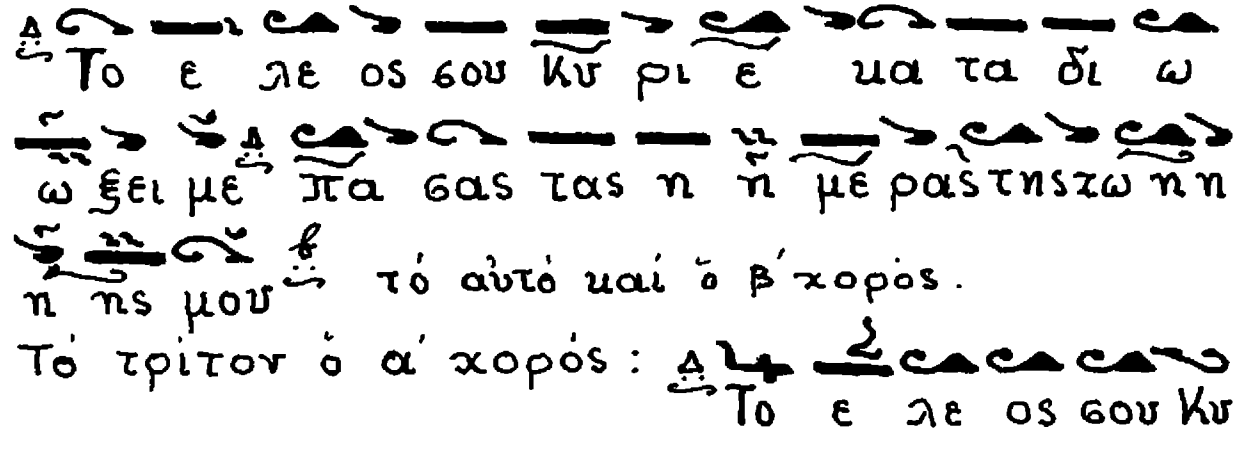

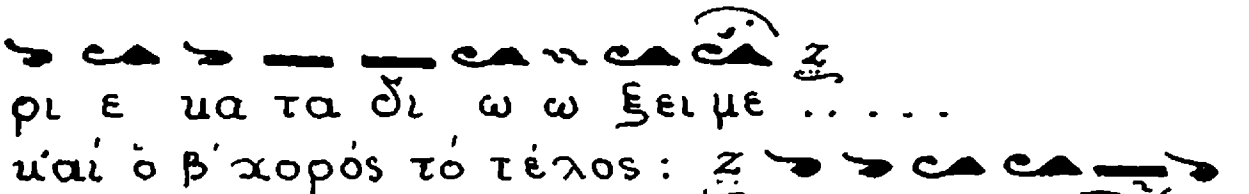
ΤΕΤΑΡΤΗ

Εἴσοδος - Φῶς ἱλαρόν - καί τό Προοιμιον

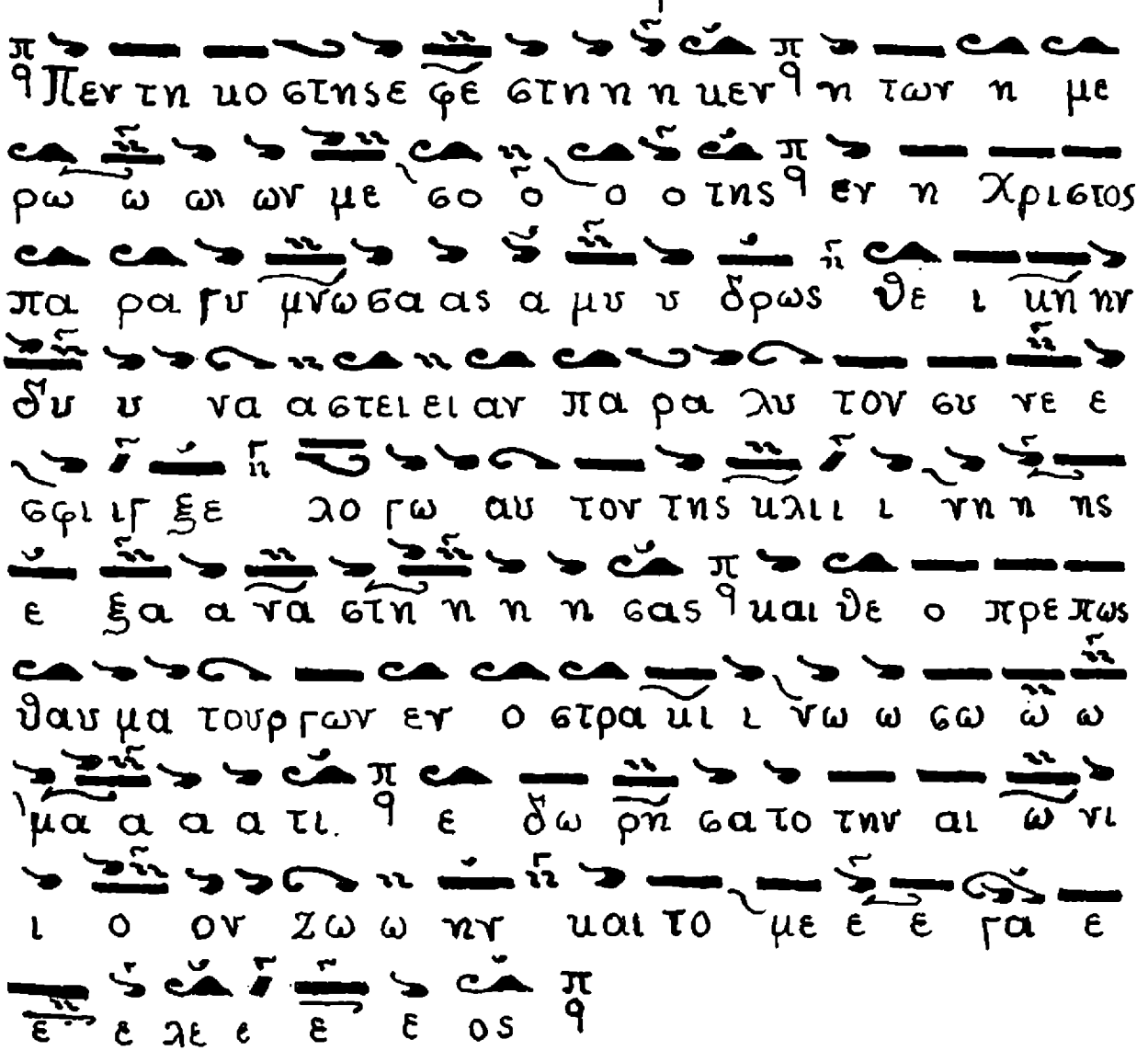
Ἦχος Β΄ Δι.

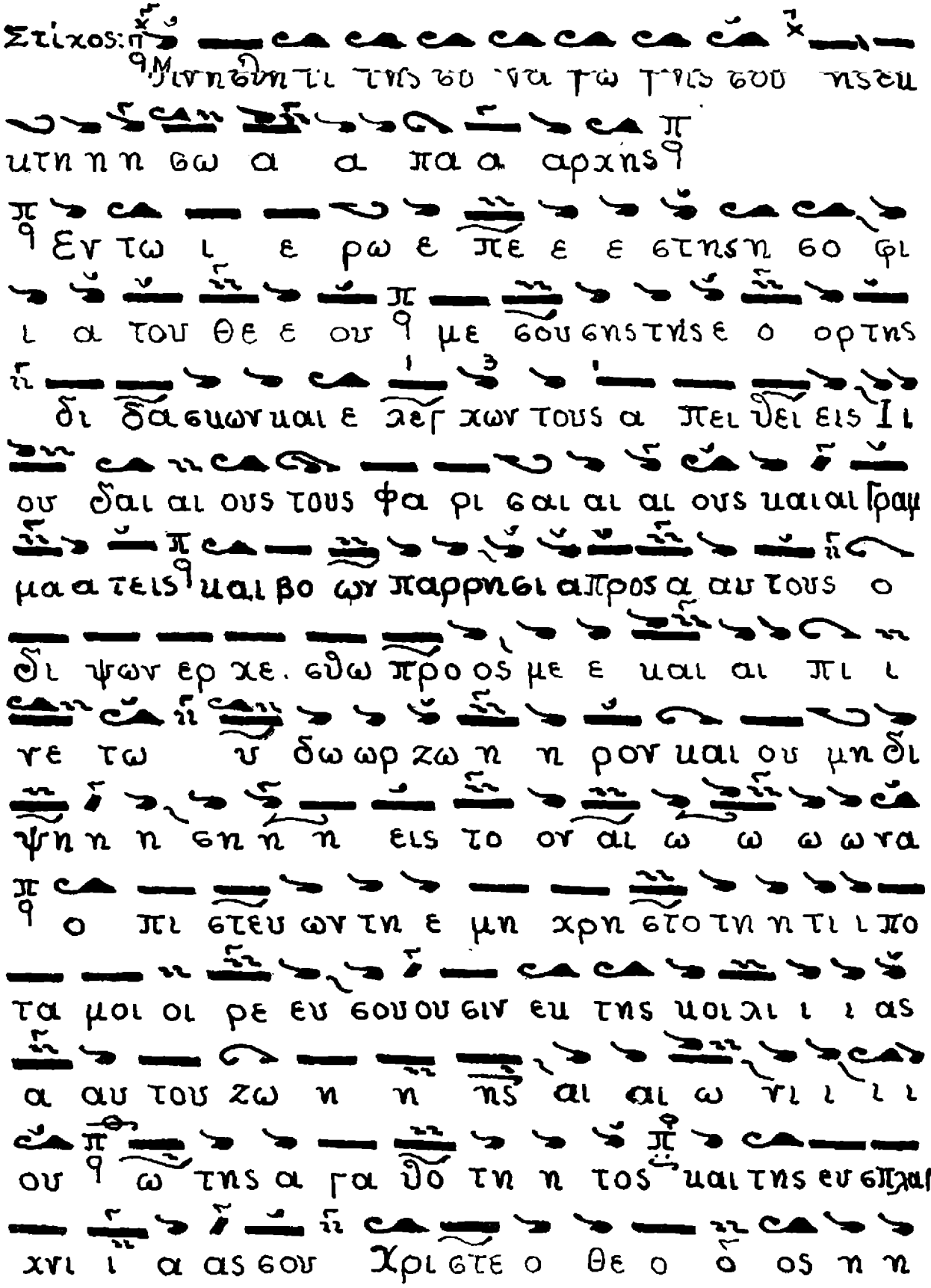

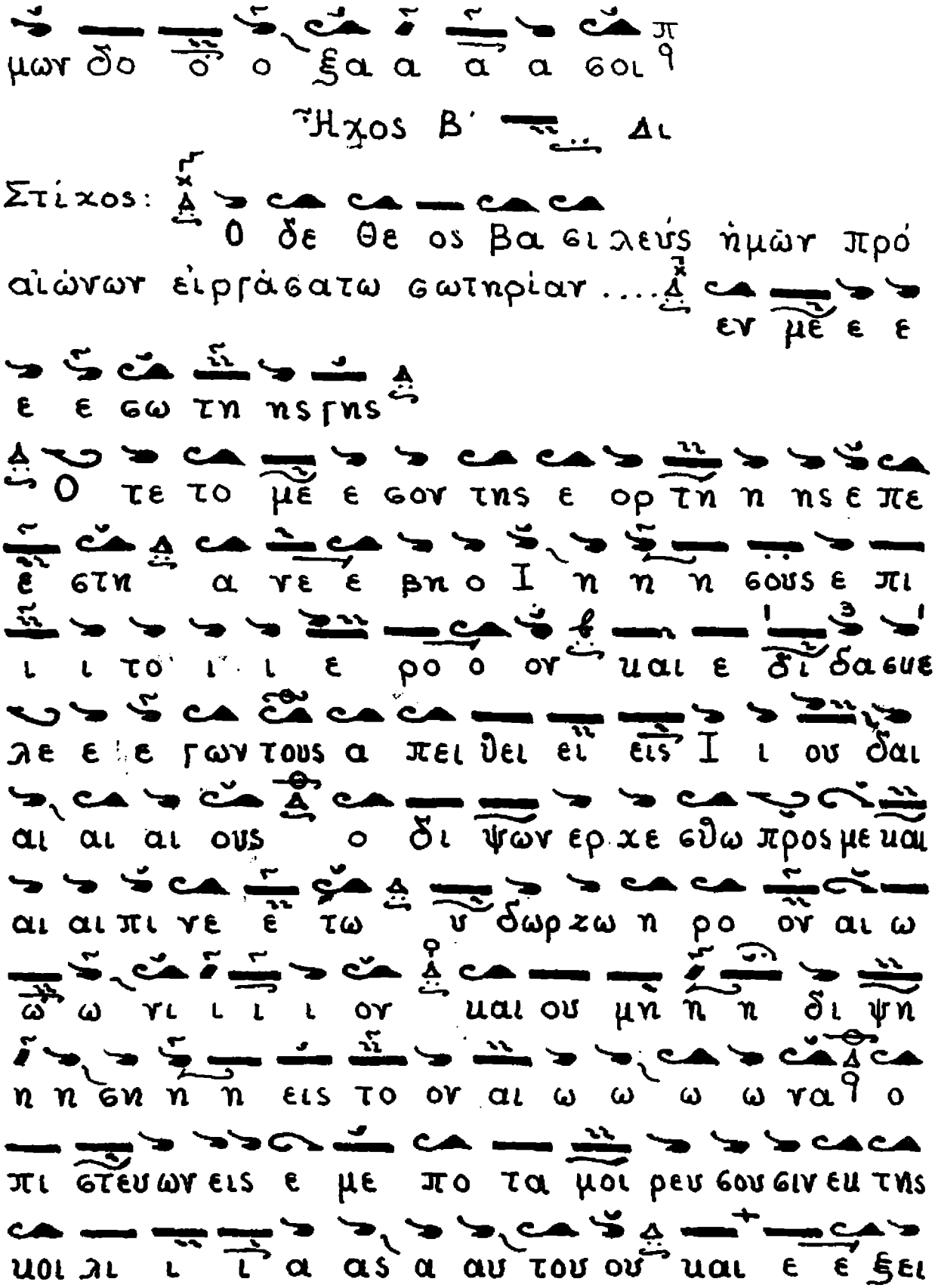
Ἀπόστιχα.

Ἰδιόμελα. Ἦχος Α' Πα

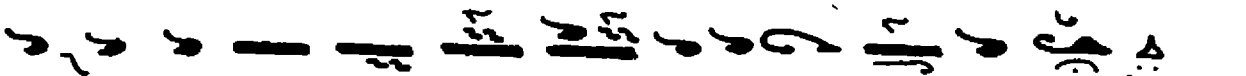

ΤΕΤΑΡΤΗ

Στίχος:
Μνησθήτι της σου ἣν ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς
Ἐν τῷ λαῷ σου ἐπισκέψεως σου φθάσαι
τοῦ θεῖναι σου τὴν ἔκλεκτήν σου ὁρᾶσθαι
δι' ἃς ἐλάλησαν αἱ χεῖλοί σου τοὺς ἀπειλοῦντας
οὐδαίως τοὺς φαρισαίους λέγοντας
μὰ τὴν ἀνάστασιν βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτοὺς ὁ
δίψων ἔρχεται πρός με καὶ πίνει
τῷ ὑδατορρόῃ καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα
ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι πόθεν
τὰ μοι ὀφείλεις σου σὺν τῇ μοιχείᾳ
αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου
οὗ τῆς ἁγίας τῆς καὶ τῆς εὐπαρ
χίας σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν

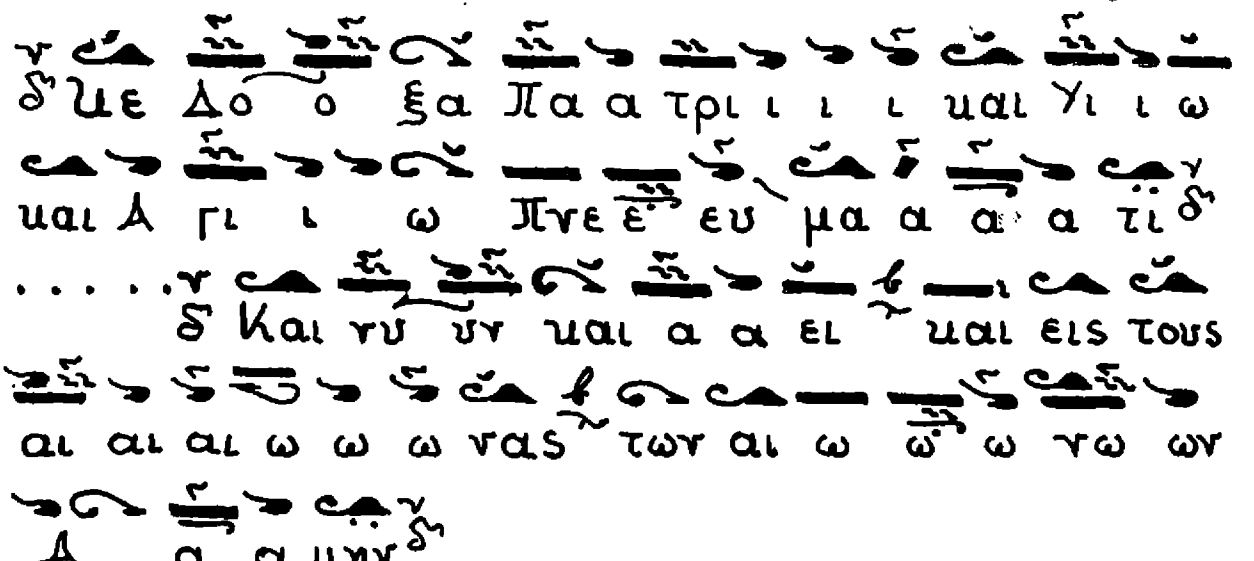

μων δο ο ο ξα α α α σοι
Ἦχος Β'
Στίχος:
Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ....
εν με ε ε
ε ε σω τη ης γης
ο τε το με ε σον της ε ορ τη η ης ε πε
ε στη α νε ε βη ο Ι η η η σους ε πι
ι ι το ι ι ε ρο ο ον υαι ε δι δα συε
λε ε ε γων τους α πει θει εἰ εἰς Ι ι ου δαι
αι αι αι ους ο δι ψων ερ χε σθω προς με υαι
αι αι πι νε ε τω υ δωρ ζω η ρο ον αι ω
ω ω νι ι ι ι ον υαι ου μη η η δι ψη
η η ση η η εις το ον αι ω ω ω ω να ο
πι στεύ ων εις ε με πο τα μοι ρευ σου σιν ευ της
υοι λι ι ι α ας α αυ του ου υαι ε ε ξει

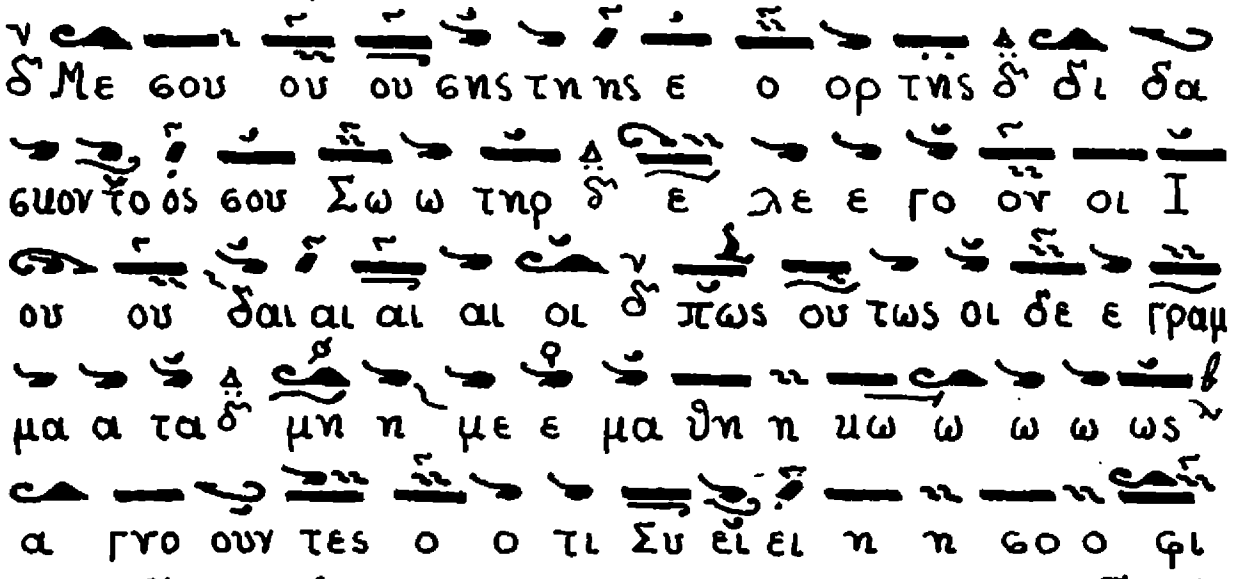
ΤΕΤΑΡΤΗ

Δοξαστικόν

Ἦχος πλ. δ Νη

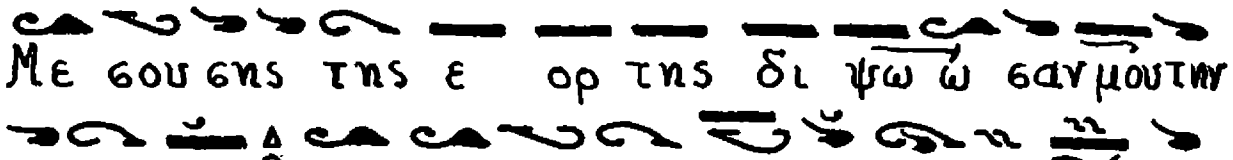

Τρισάγιον . . καὶ τὸ

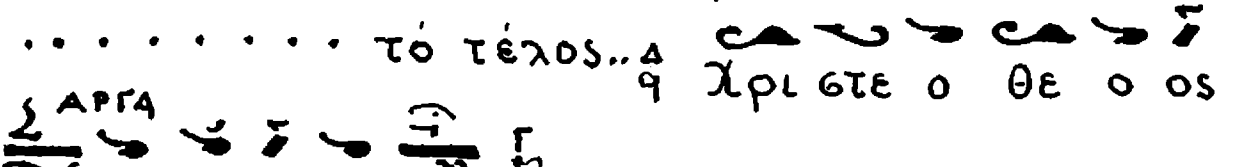
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

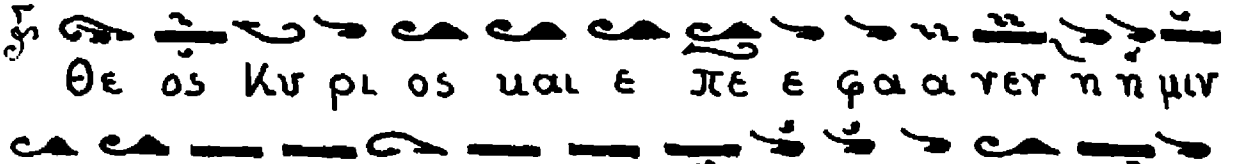

ἐκ τρίτου.

. . . . . τὸ τέλος.. Δ

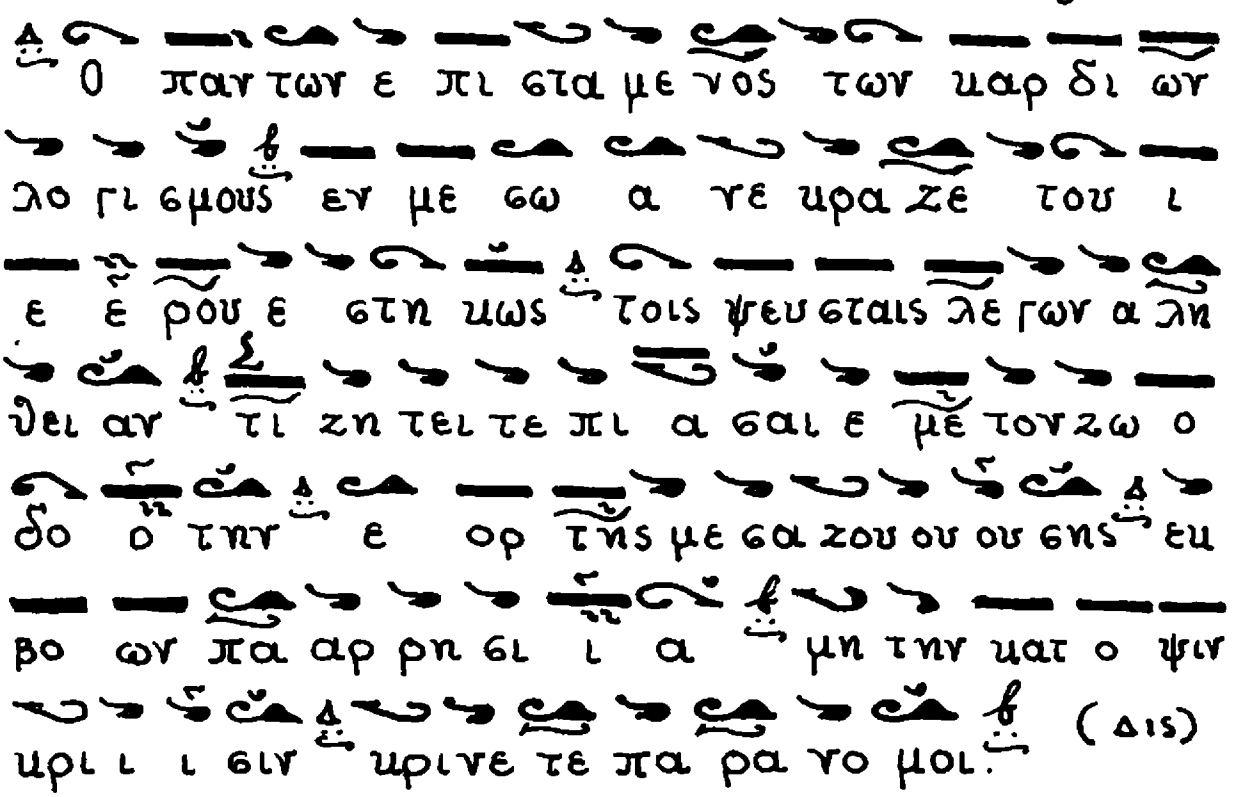
Εἰς τὸν Ὄρθρον. πλ. δ΄ Νη γα.

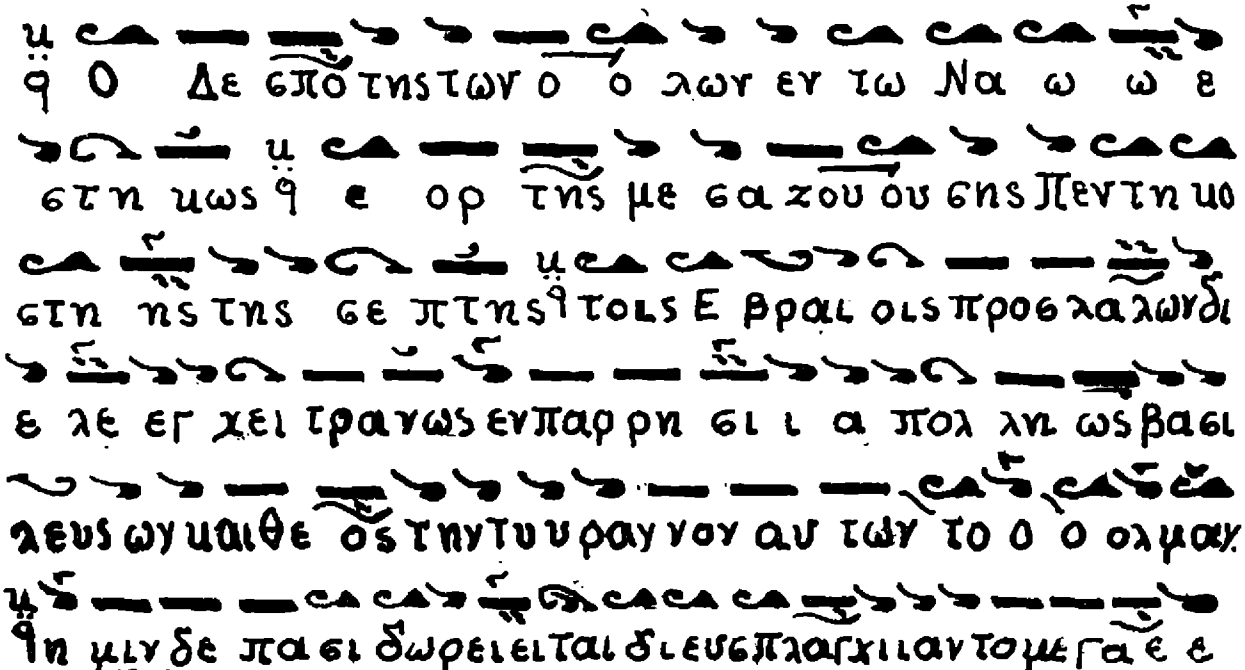
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

ἐκ τρίτου.

«Ταχύ προφθάλαβε» Καθίσματα. Ἦχος δ΄ Δι

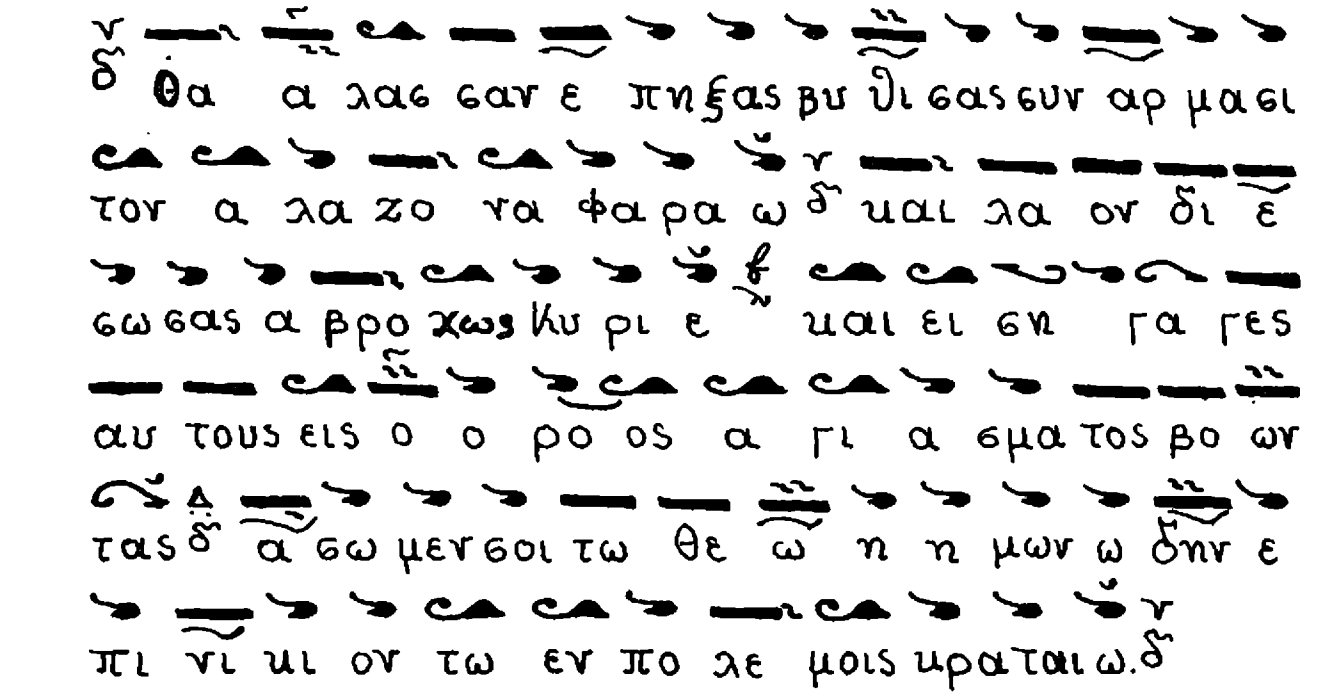
Ἕτερον Κάθισμα «Τόν συναναρχον Λόγον»

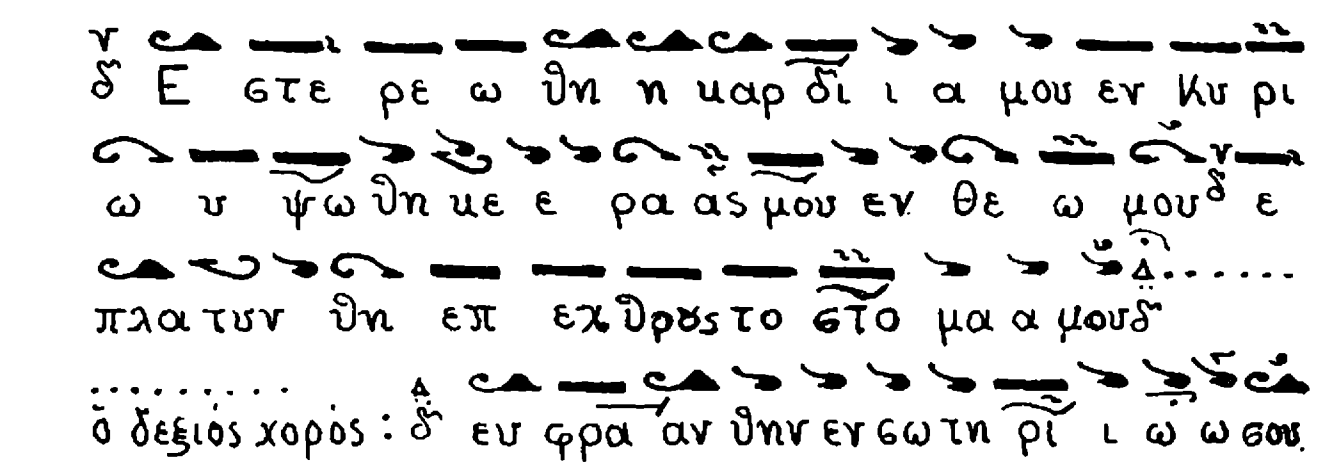
Ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα - Κοντάκιον - Οἶκος - Μηνολόγιον.

Καταβασίαι. Ἦχος πλ. Δ' ζω Νη

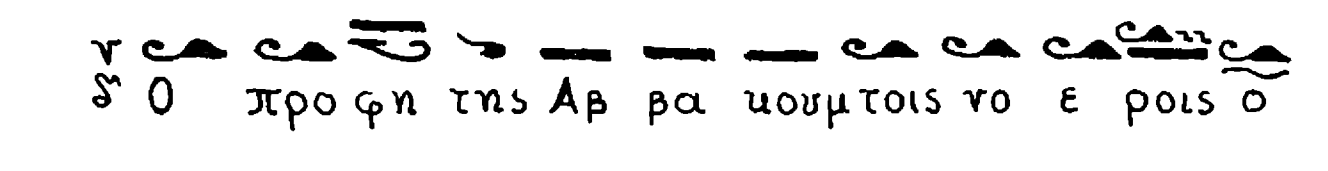
Ὠδὴ Α'

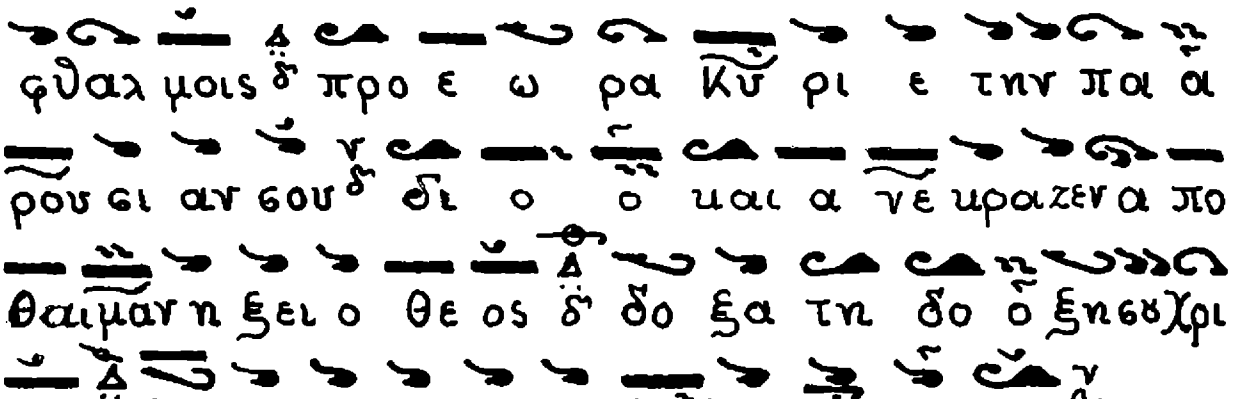
ὠδὴ Γ'

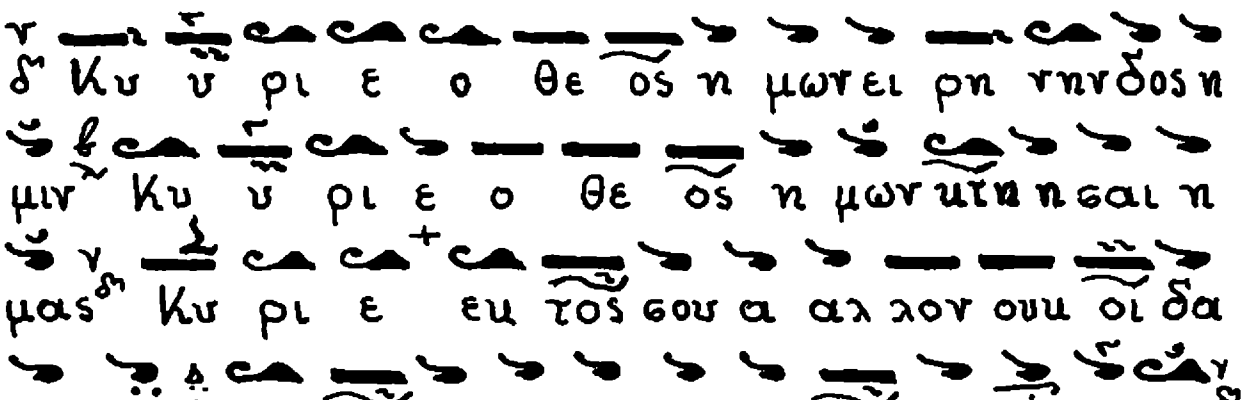
ὠδὴ Δ'

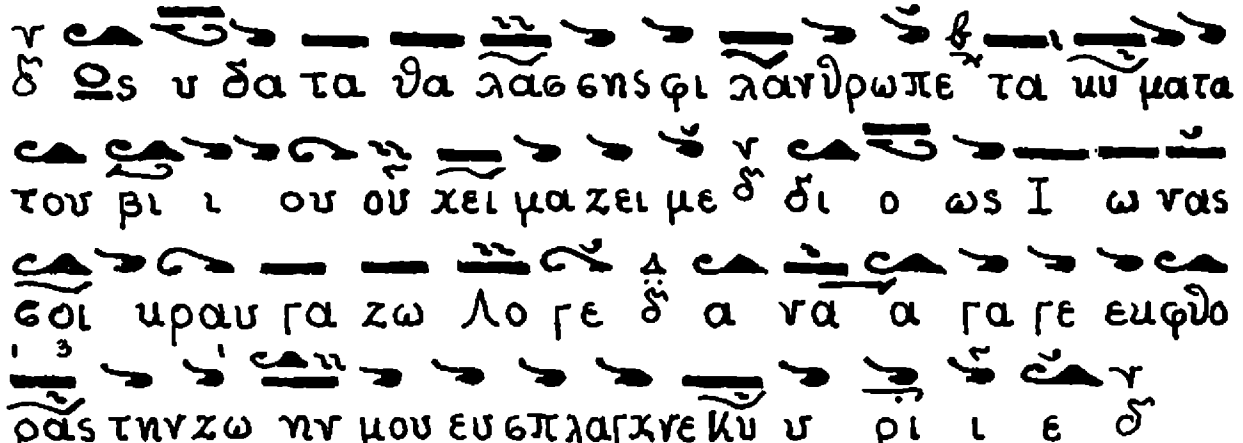
ΤΕΤΑΡΤΗ

Ὠδὴ Ε'

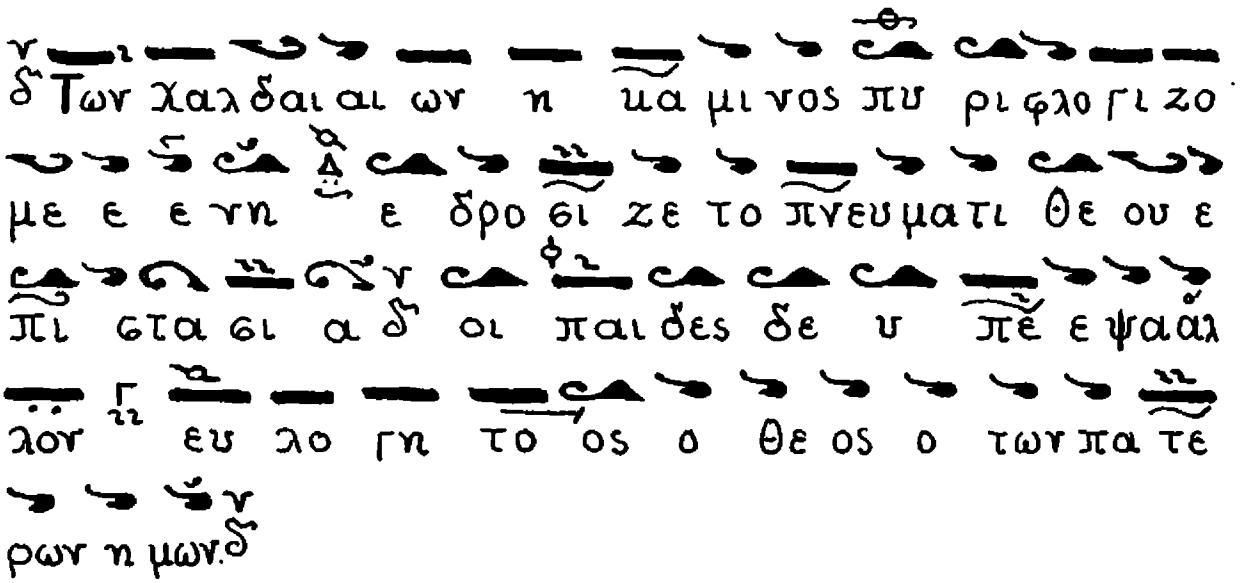

Ὠδὴ ΣΤ'

◆ · ◆

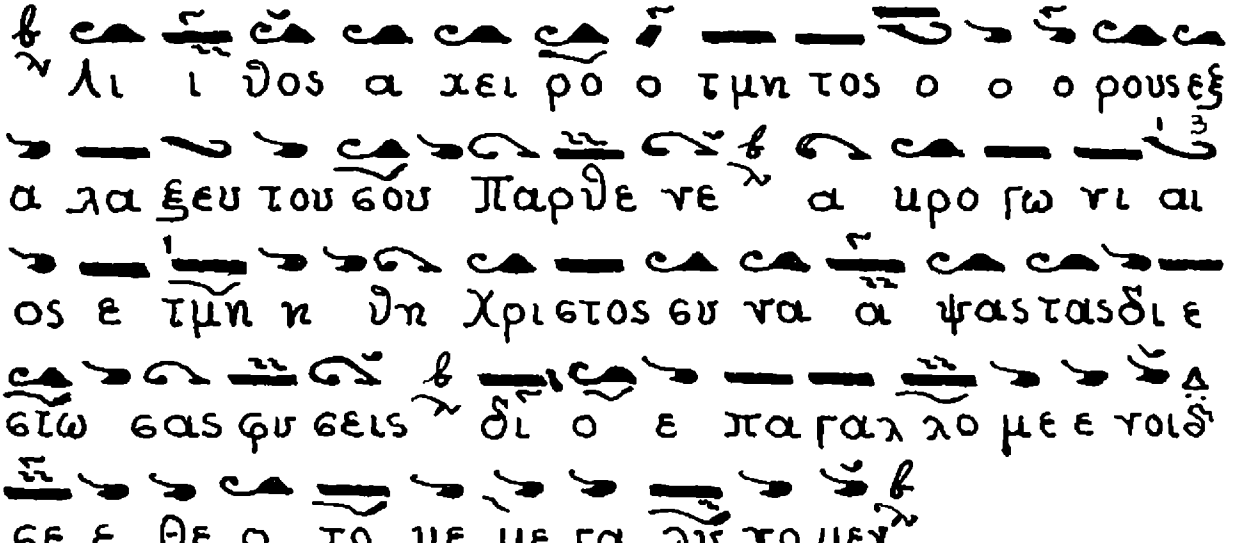
Ὠδὴ Ζ'

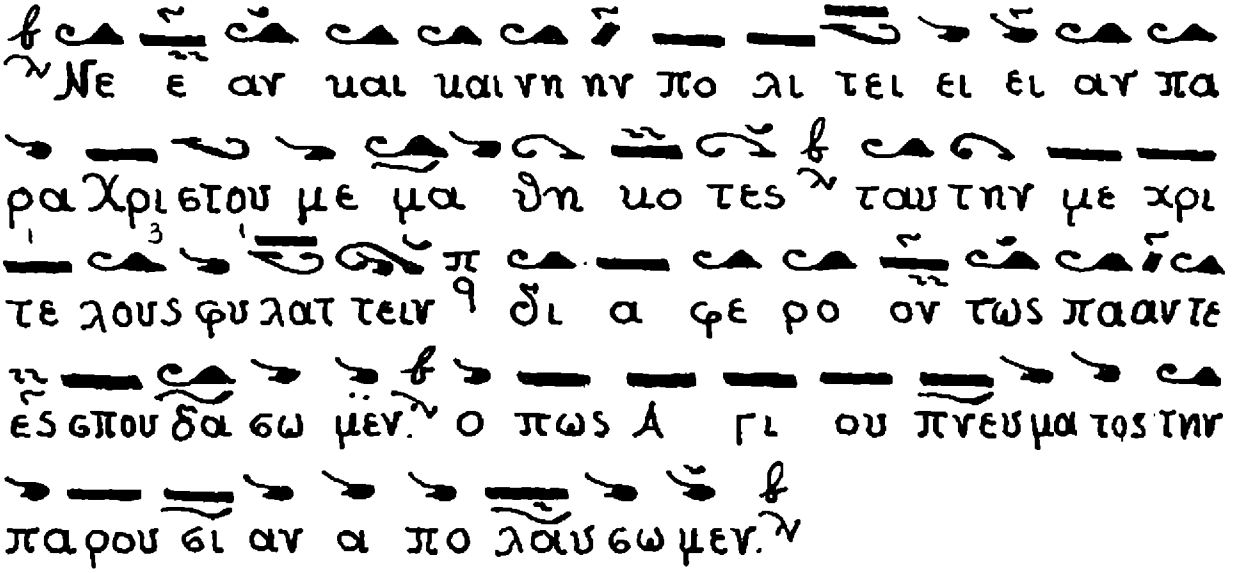

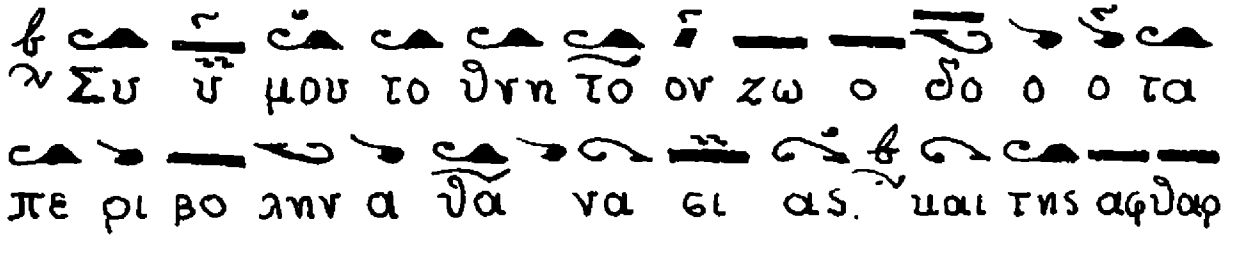
Ὁ διάκονος ἢ Ὁ ἱερεύς: Τὴν θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός

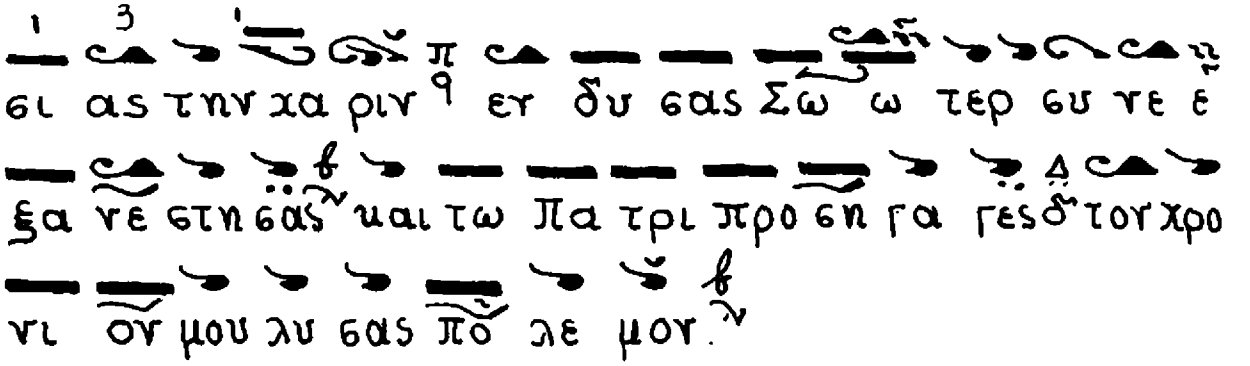
ΤΕΤΑΡΤΗ

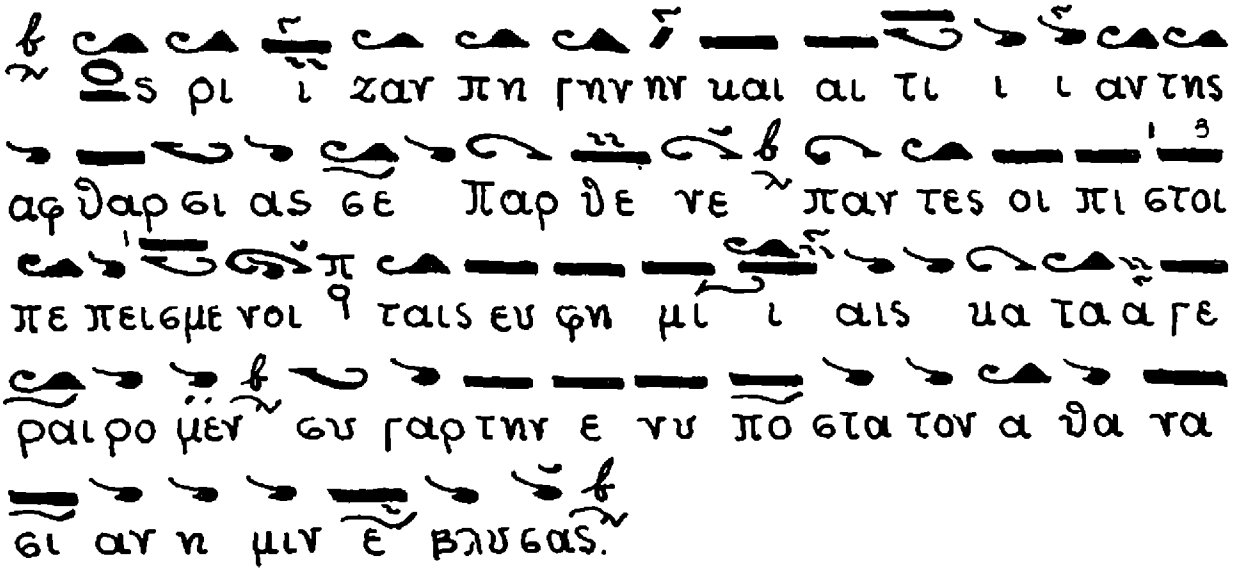
Ἦχος Δ΄ λ/τος Βου.

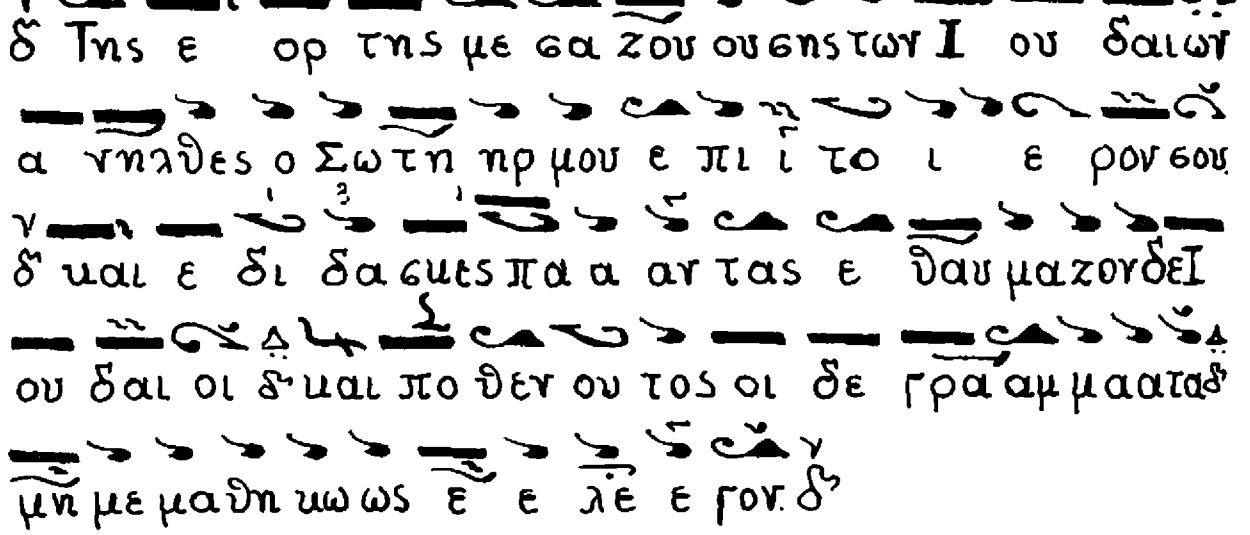

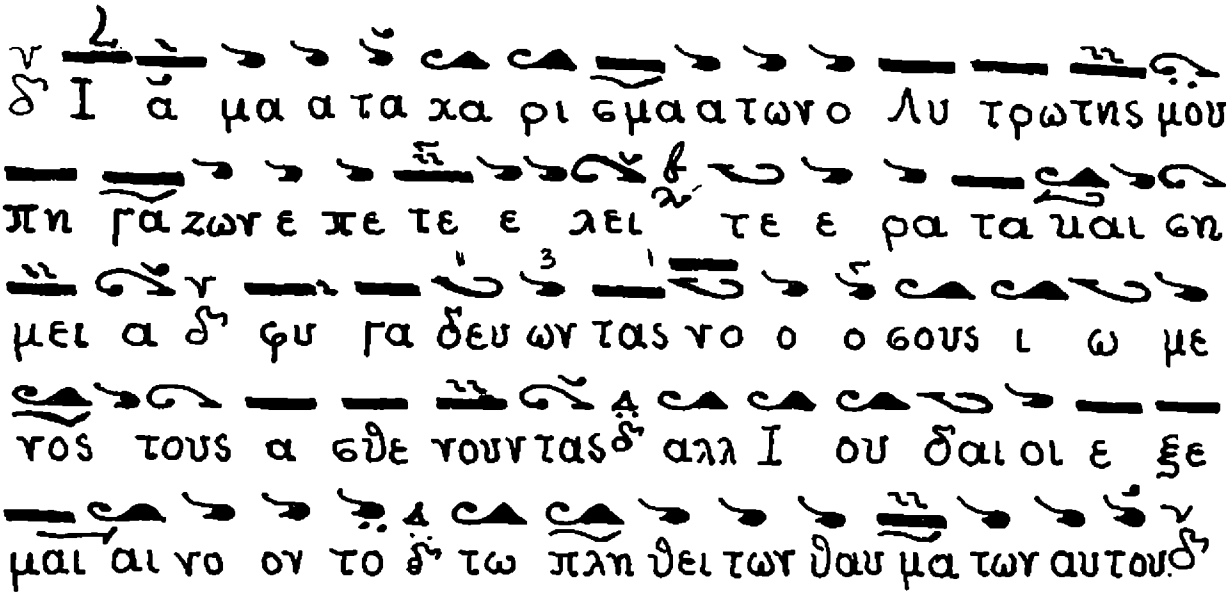

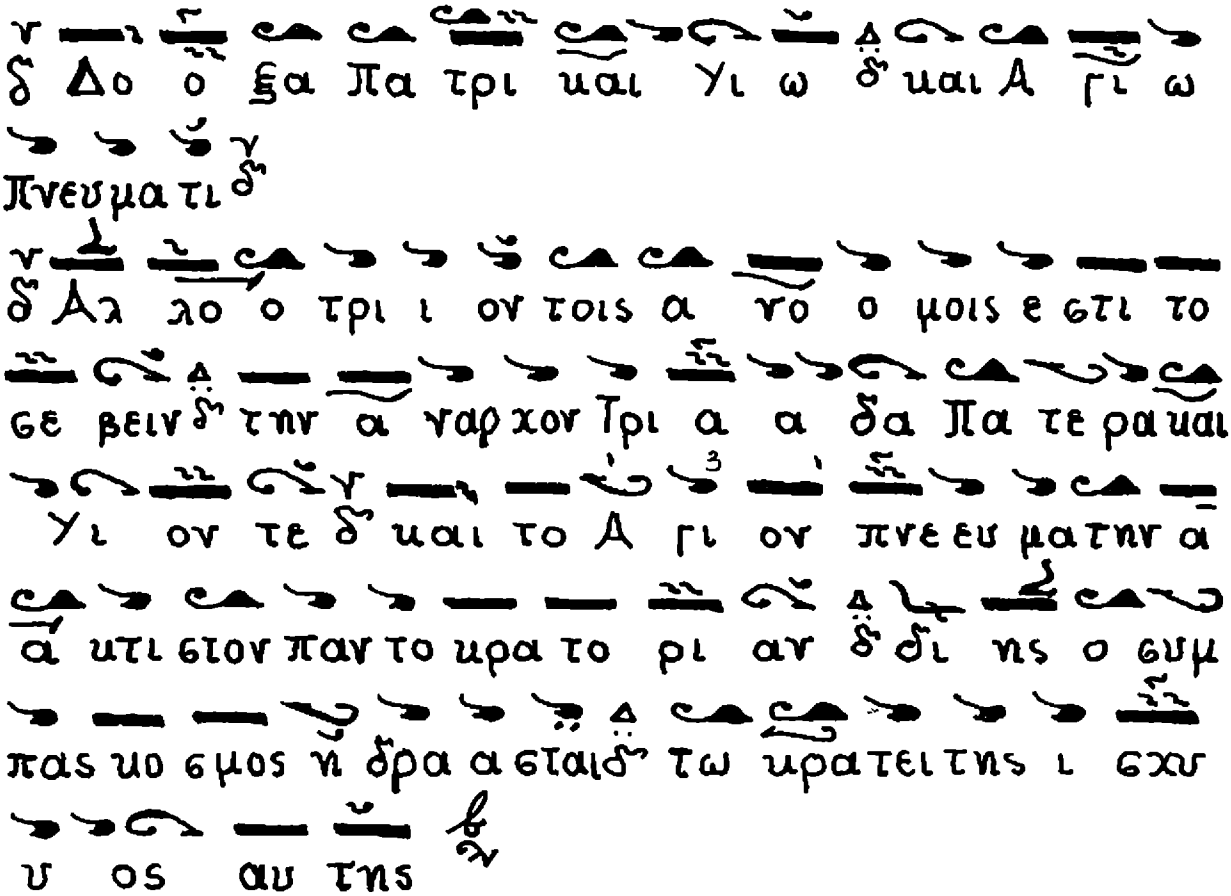

Ἕτερος κανών. Ἦχος πλ. δ' Νη.

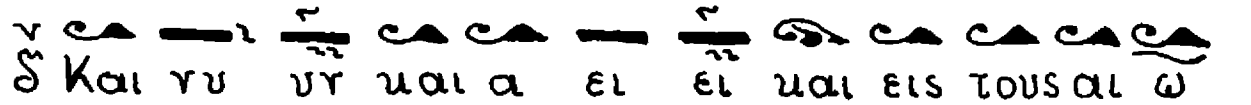

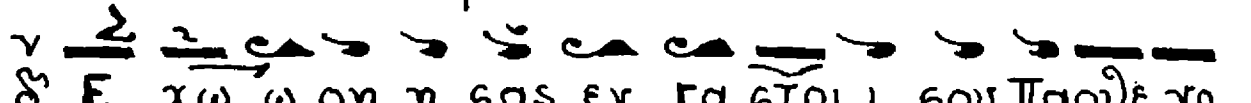
ΤΕΤΑΡΤΗ

Καὶ νῦν

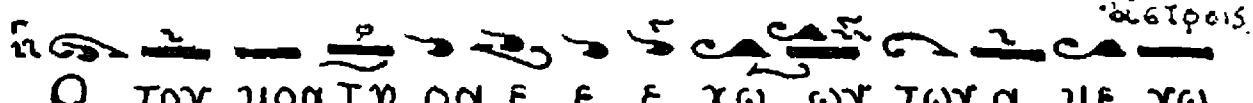

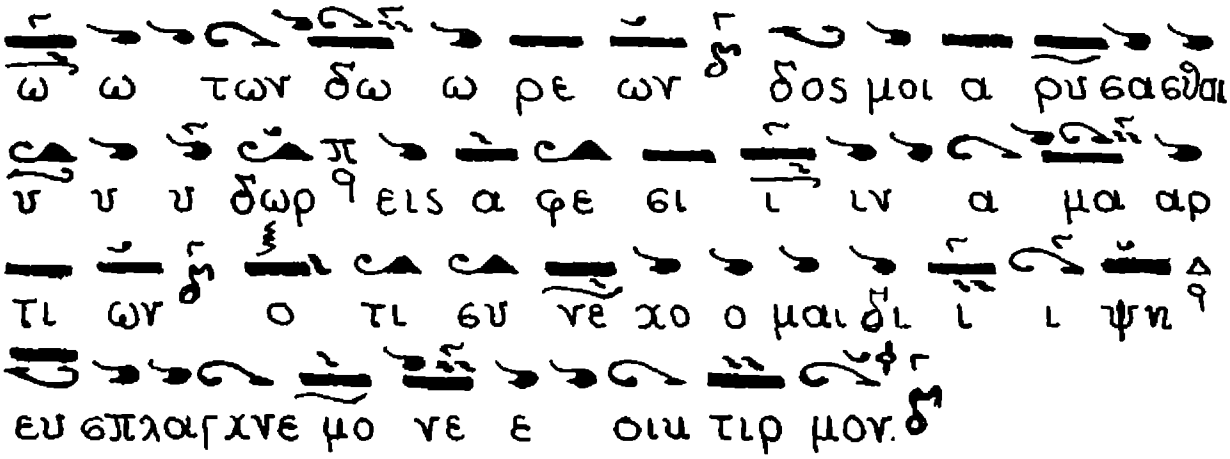

υαι ἡ Θ' ὠδή - Καταβασία

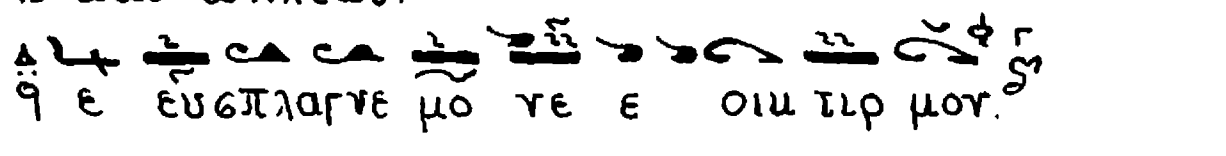

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Γ Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροις.

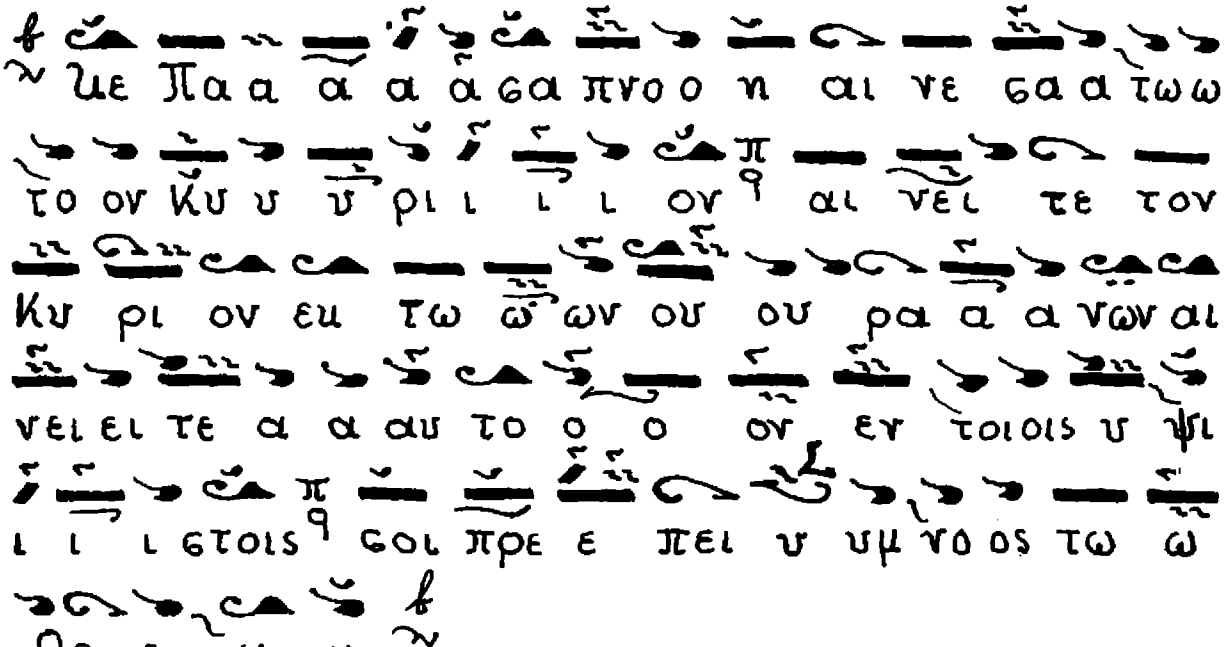

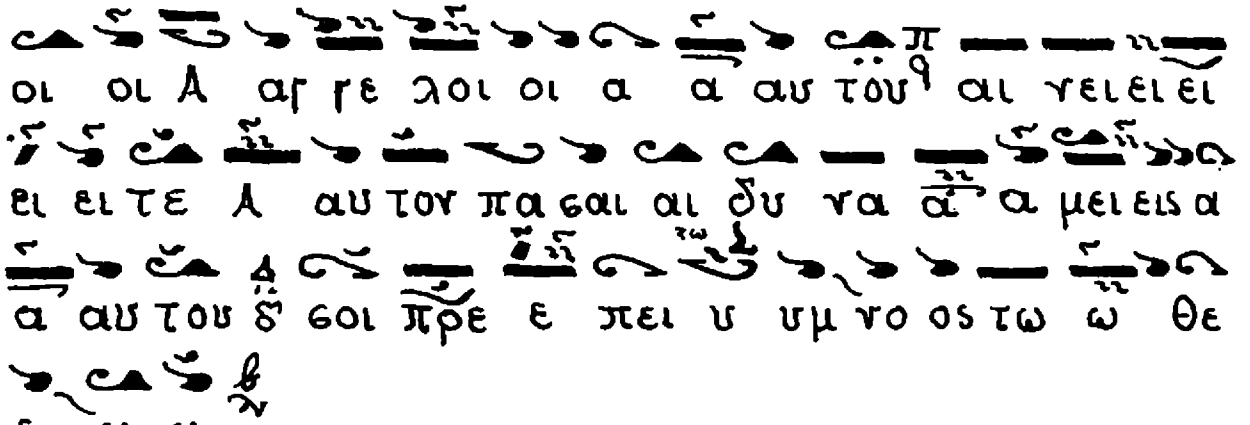

ἢ καὶ ἀληθέως:

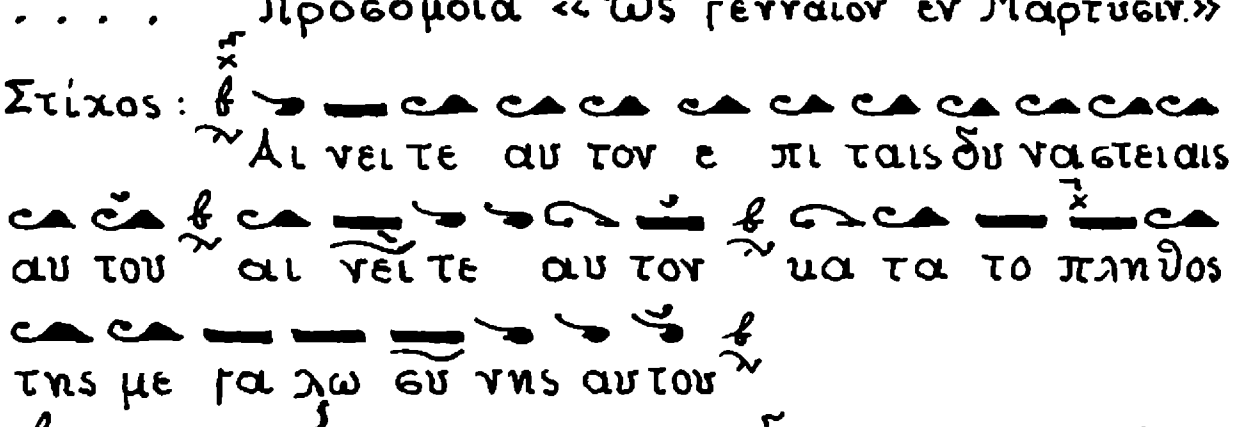

Εἰς τοὺς Αἴνους Ἦχος Δ' λ/τος

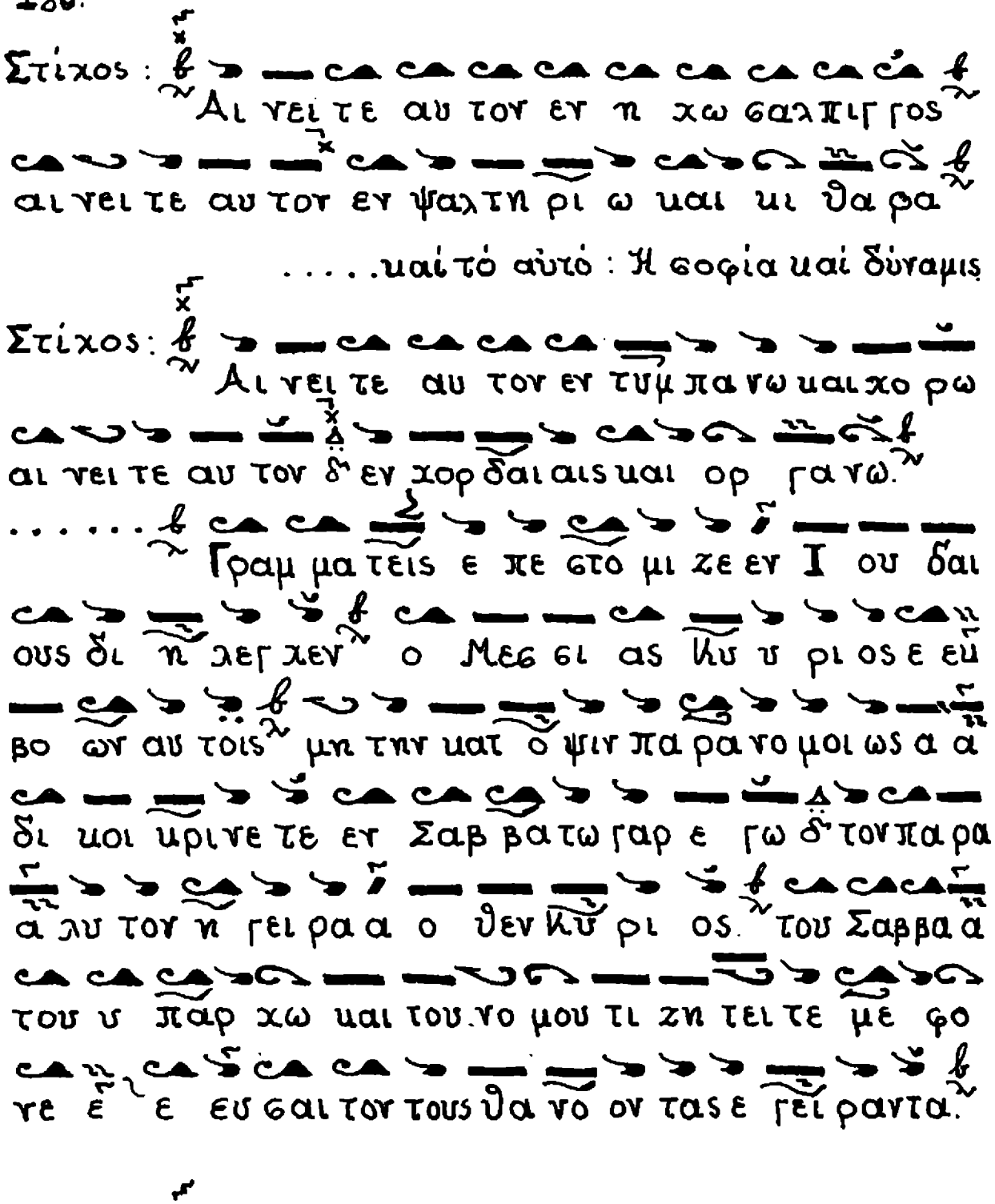

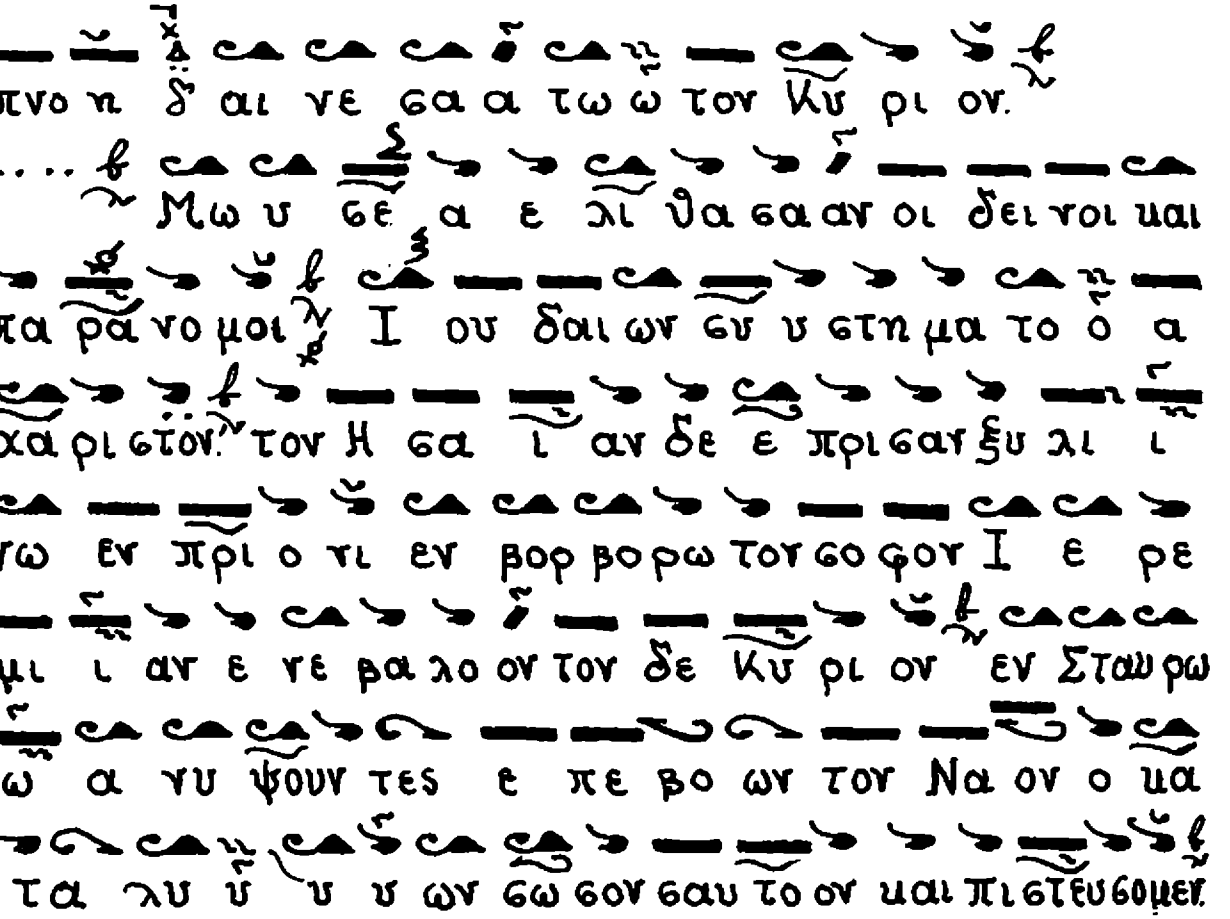

. . . . Προσόμοια «Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.»

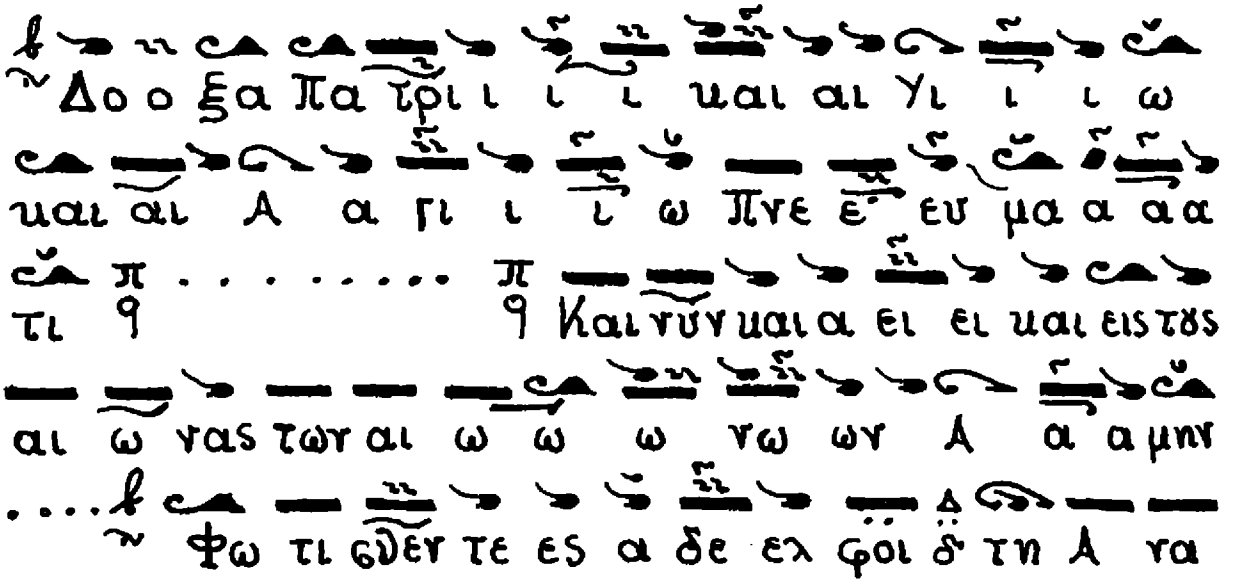
ΤΕΤΑΡΤΗ

Στίχος :
Αι νει τε αυ τον εν π χω σαλπιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλτη ρι ω υαι υι θα ρα
.....υαί τό αὐτό : Ἡ σοφία υαί δύναμις
Στίχος:
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω υαι χο ρω
αι νει τε αυ τον δ εν χορ δαι αις υαι ορ γα νω.
.....
Γραμ ματεις ε πε στο μι ζε εν Ι ου δαι
ους δι π λεγ λεν ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι ος ε ευ
βο ων αυ τοις μη την υαι ο ψιν πα ρα νο μοι ως α α
δι υοι υρι νε τε εν Σαβ βα τω γαρ ε γω δ τον πα ρα
α λυ τον π γει ρα α ο θεν Κυ ρι ος του Σαββα α
του υ παρ χω υαι του νο μου τι ζη τει τε με φο
νε ε ε ευ σαι τον τους θα νο ον τας ε γει ραντα.
Στίχος:
Αι νει τε αυ τον εν υυμ βα λοις εν π χοις
αι νει τε αυ τον εν υυμ βα λοις α λα λαγ μου παση

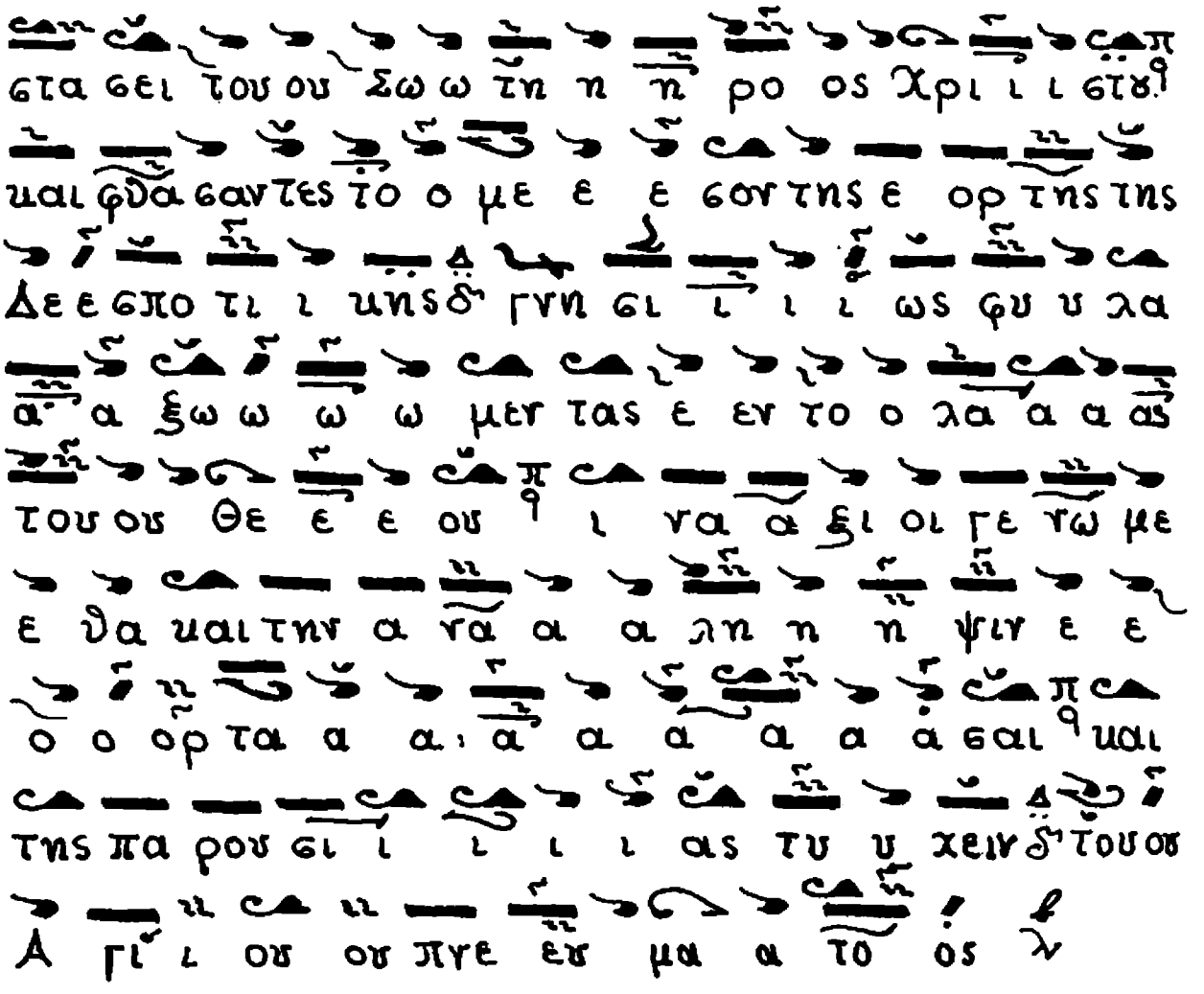

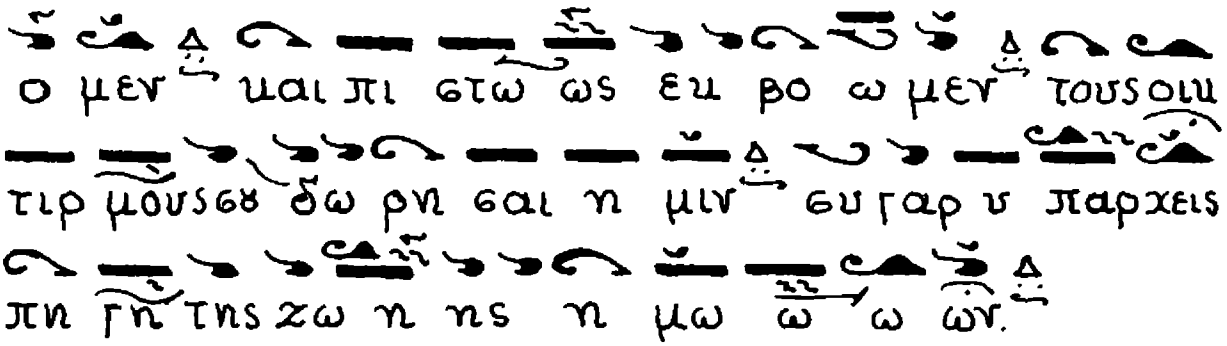
Δόξα ϗ Νῦν.

Ἦχος Δ' Ἐκ τοῦ Βου

ΤΕΤΑΡΤΗ

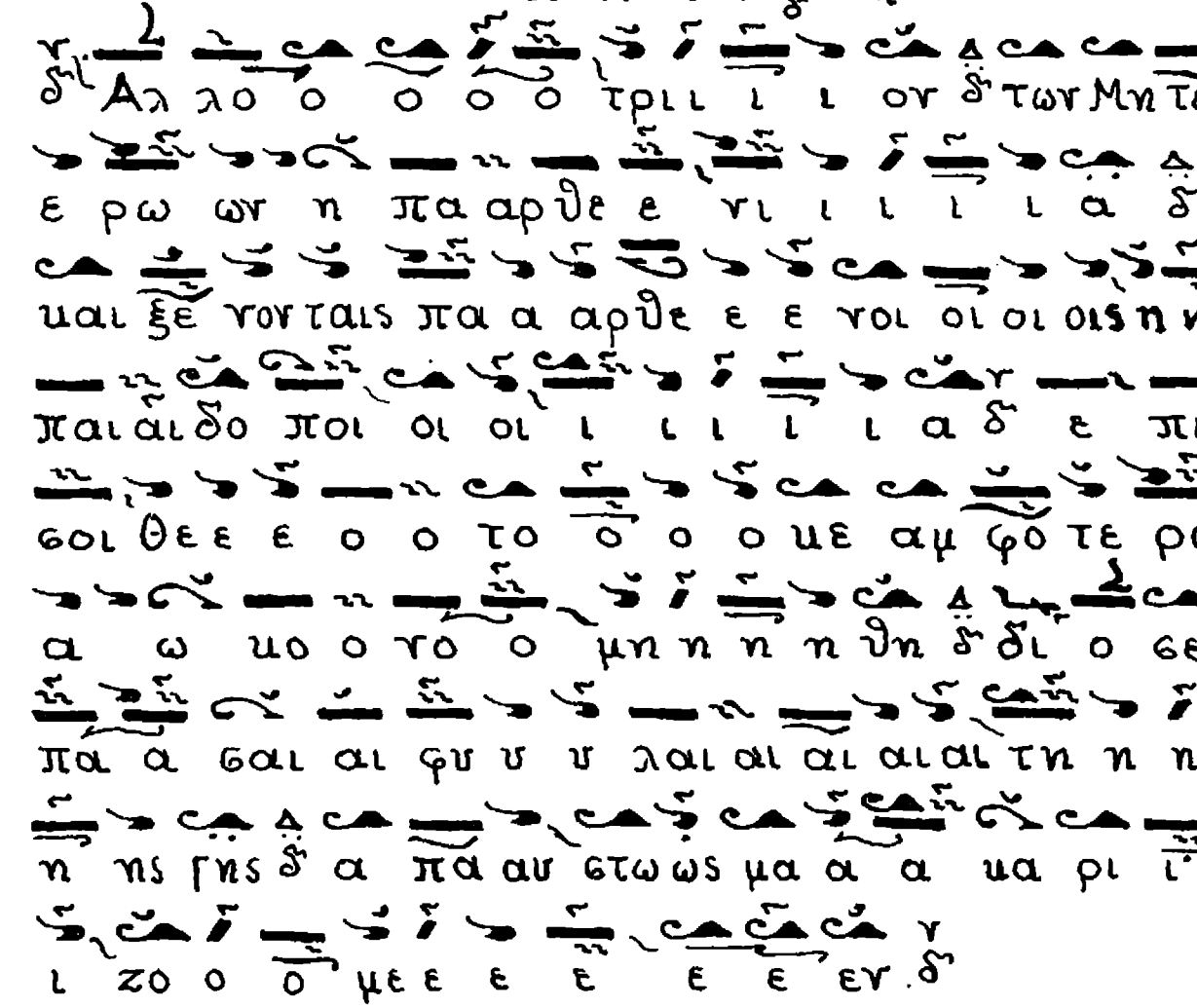

Τριωδάριον. - Απόστολος - Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Κοινωνικόν: Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα. - Χριστὸς Ἀνέστη - Εἶπε τὸ Ὄνομα.

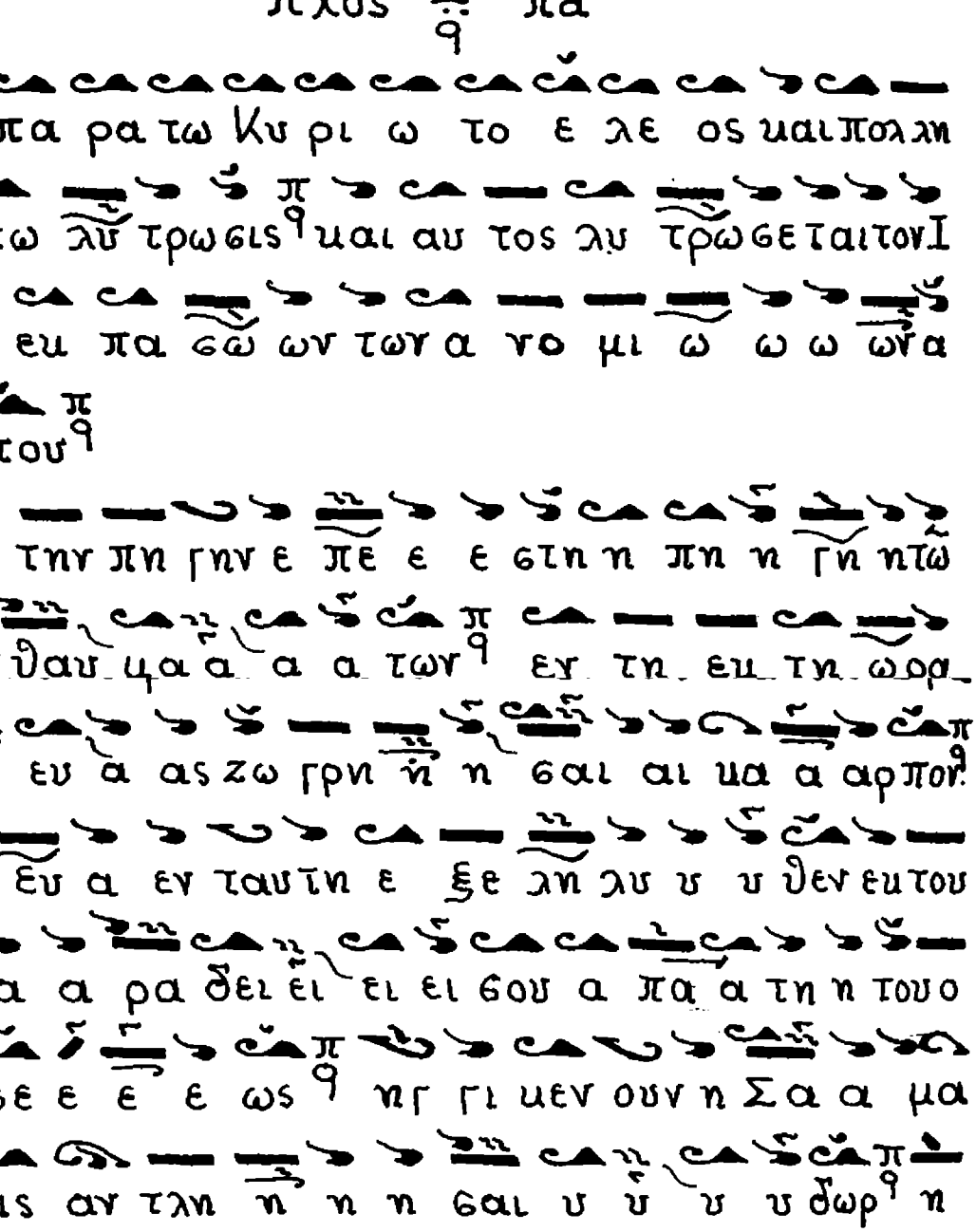
ΚΥΡΙΑΚΗ

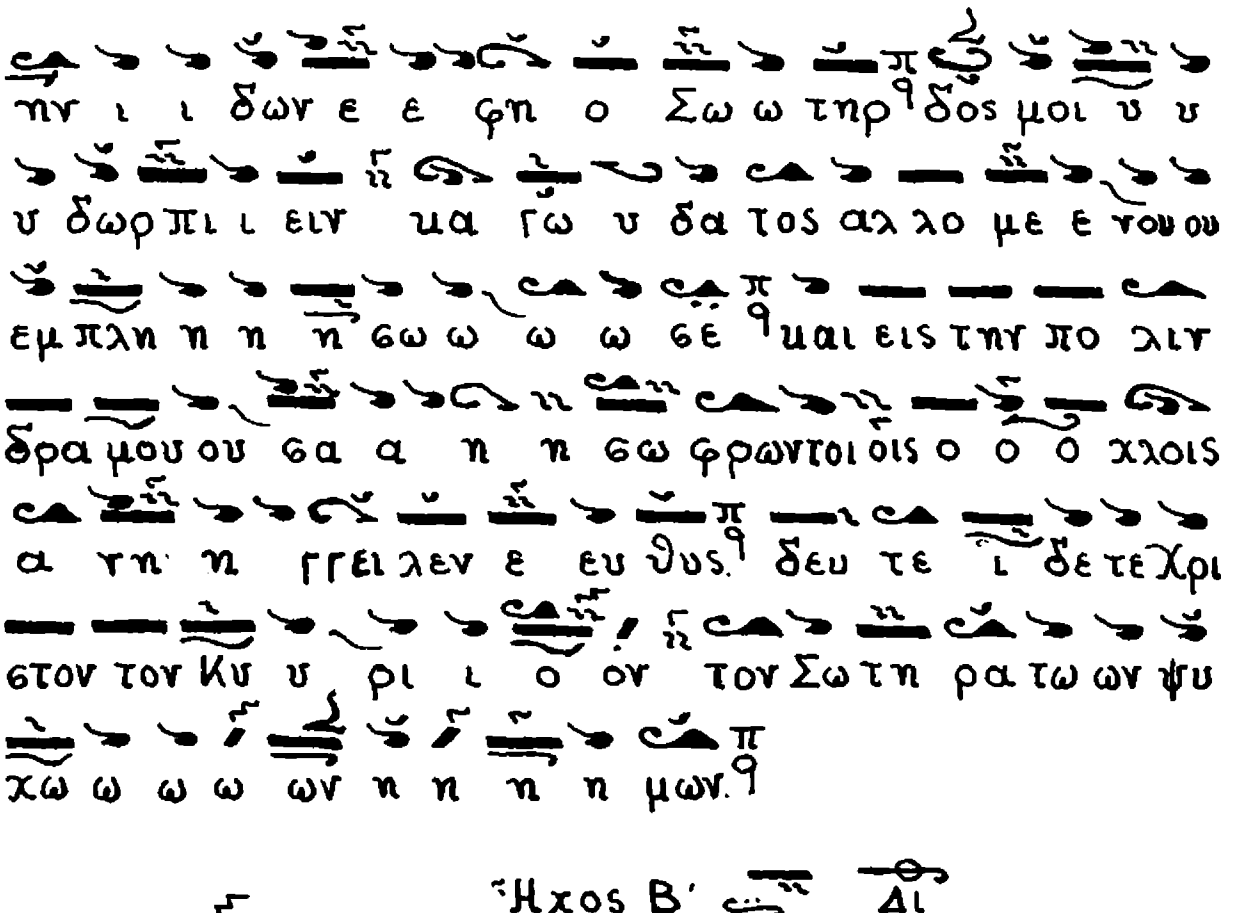
Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Κύριε ἐκέκραξα καὶ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ἦχου Δ' (ἴδε Ἀναστασιματάριον) τέσσαρα. Τὰ προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς σελὶς 161. καὶ τὰ ἴδιόμ. Σαμαρείτιδος.

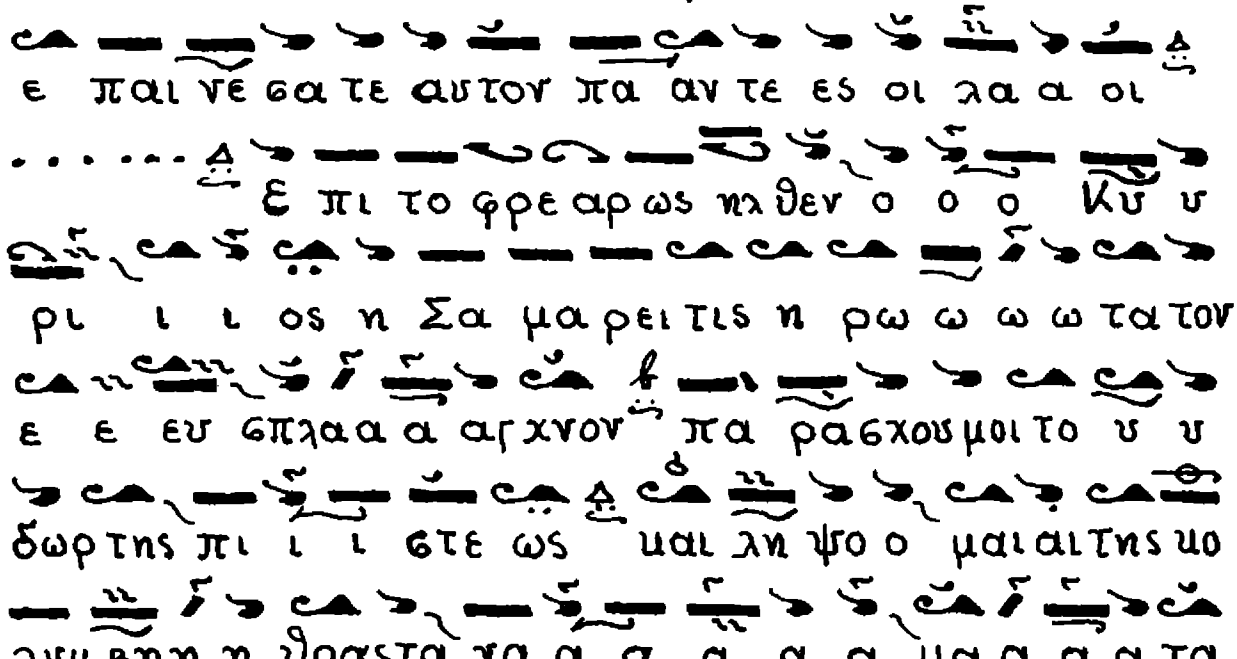
Ἦχος δ πα

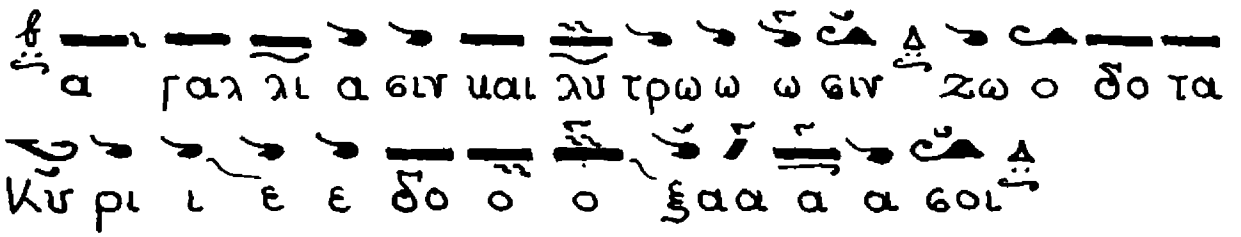

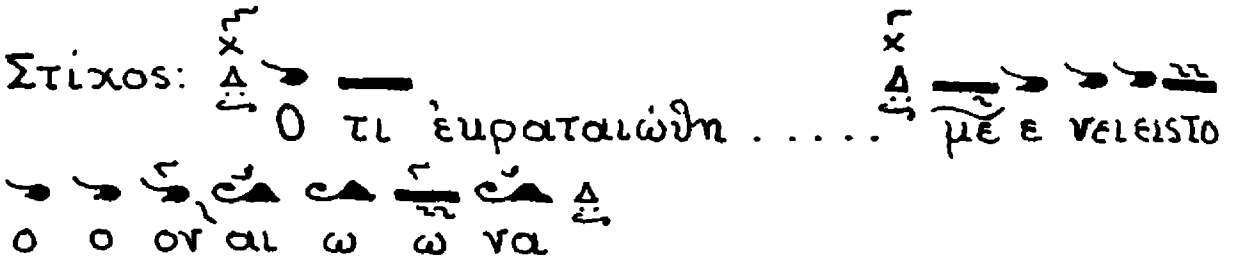
Ἦχος Β' Αἰ

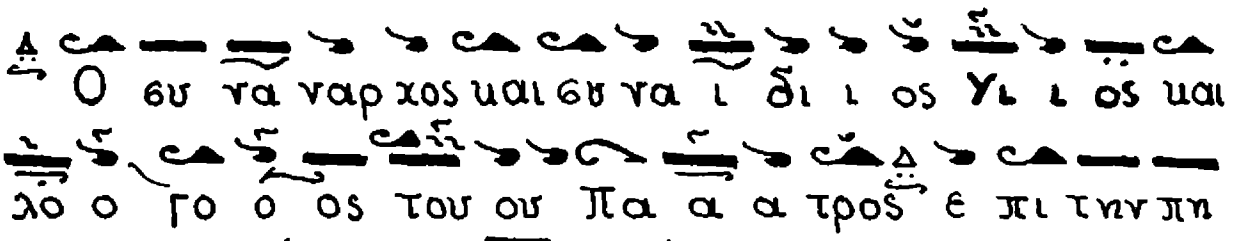
Στίχος Αἰ νεῖ τε τὸν Κύ ριον πάν τα τὰ ἔθ νη

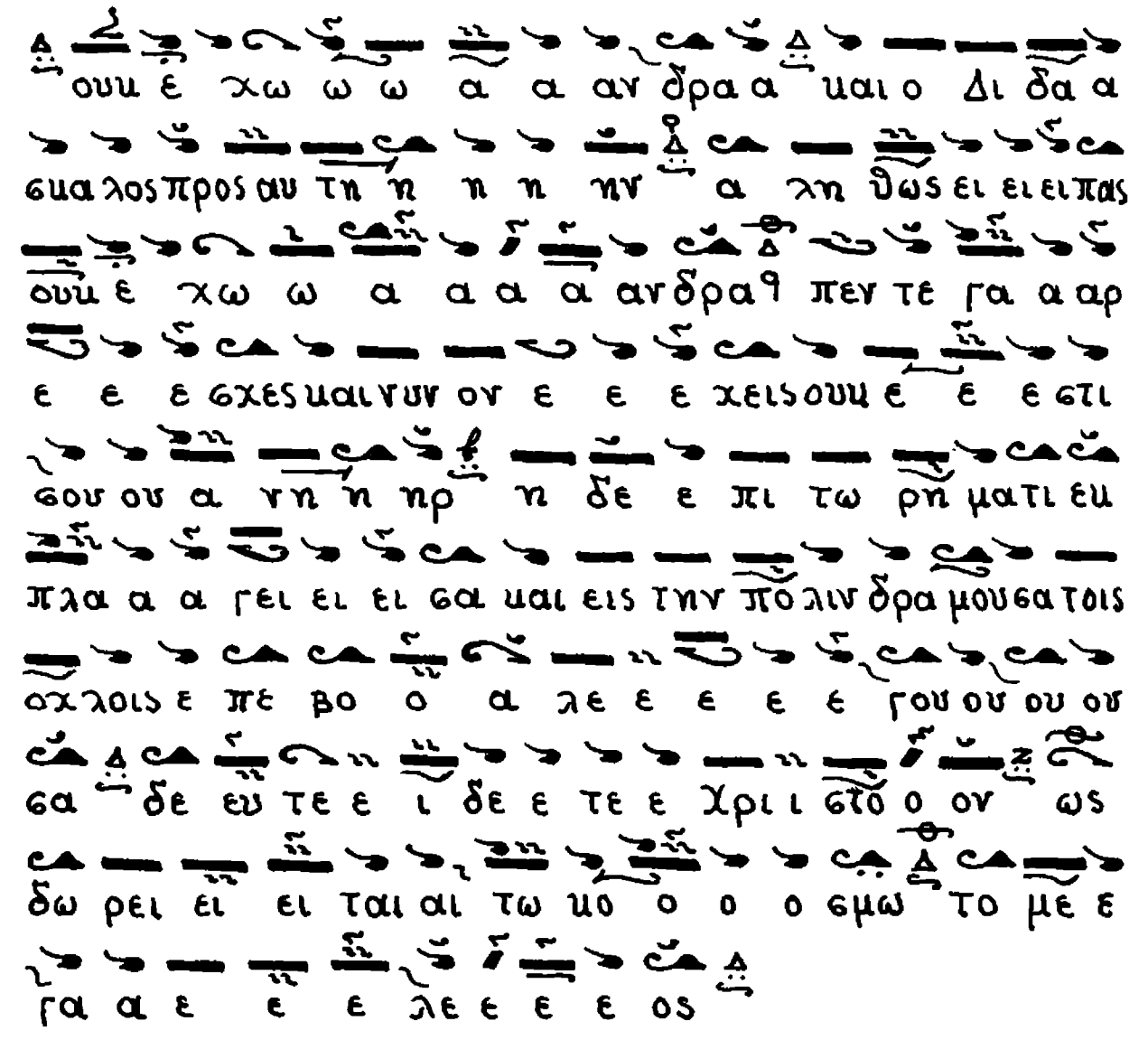

ΚΥΡΙΑΚΗ

α γαλ λι α σιν ναι λυ τρω ω σιν σω ο δο τα
Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξαα α α σοι

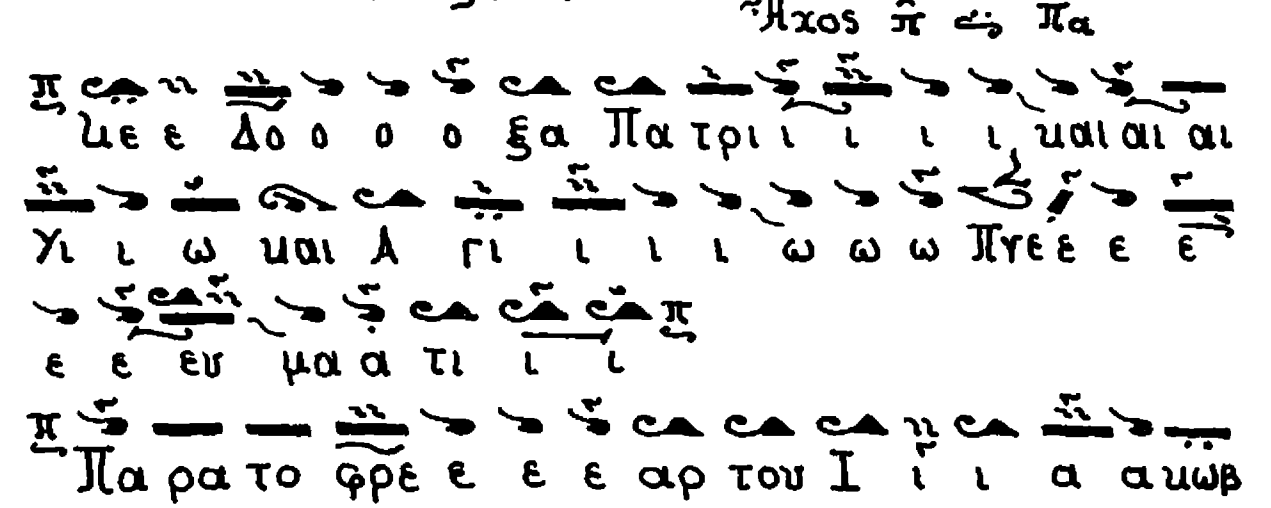

Στίχος:
Ο τι εὐραταιώθη . . . . . μέ ε νει ειστο
ο ο ον αι ω ω να

Ο υν να ναρ χος ναι σν να ι δι ι ος γι ι ος ναι
λο ο γο ο ος του ου Πα α α τρος ε πι την πη
γην ε πε στη η πη γη η η τω ω ων ι ι ι α α
μα α α α των ναι γυ νη ευ της Σα α α μαρει ει
ας αν τλη σαι υ υ υ δωρ πα ρα γε ε ε γο ο ο ο
νεν η ην ι ι δων ε ε φη ο Σω ω τηρ δος μοι υ
ὑ υ δωρ πι ι ειν ναι α πελθου σα φω ω νη η σο ο
ο ον σου ου τον α α α ανδραὶ η δε ως ανθρω
πω δι α λε γο με ε ε νη ναι αι ου θε ε ω λα
θειν σπου δα αι σου σα ε ε ε λε ε ε ε γεν

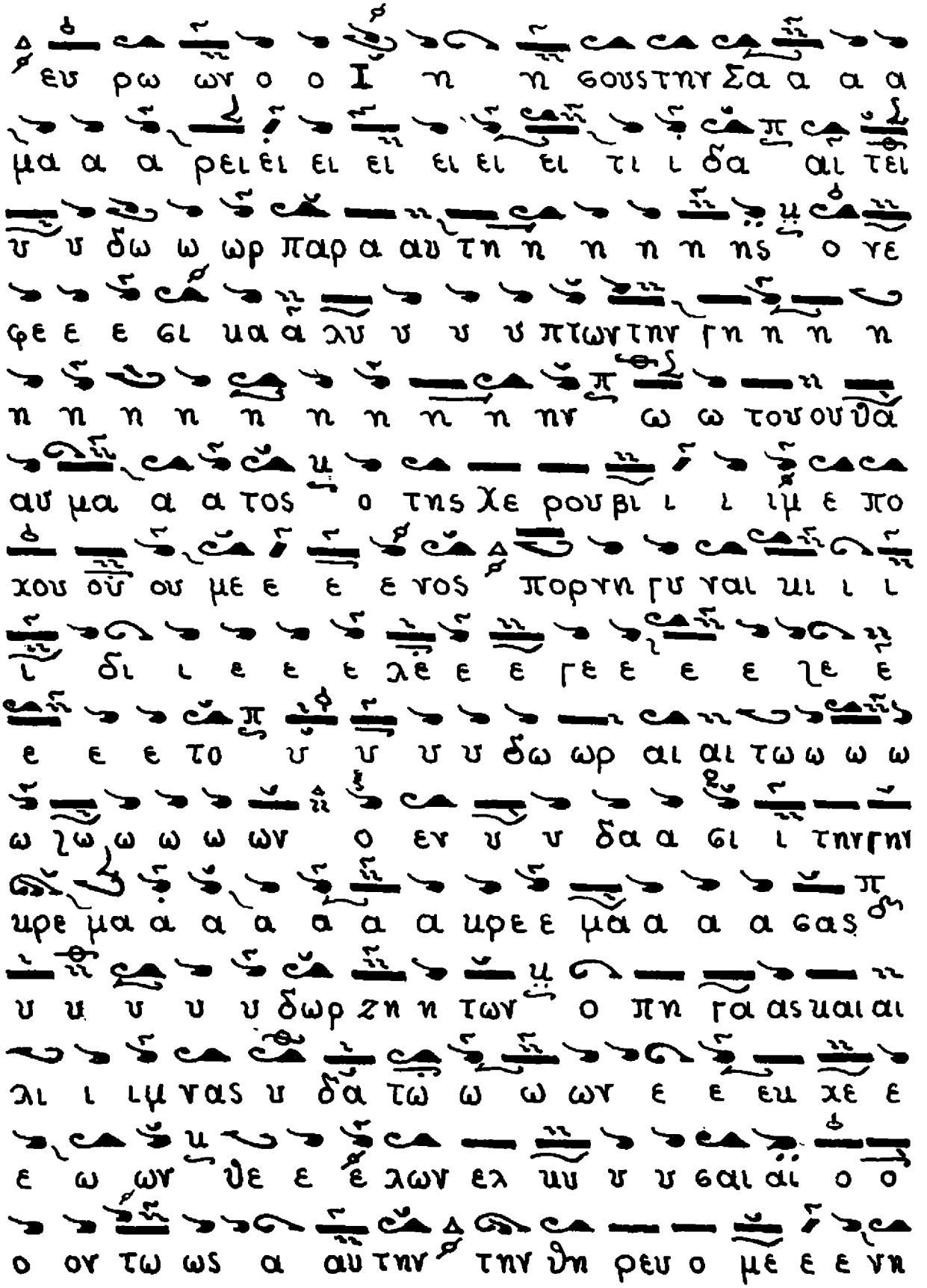

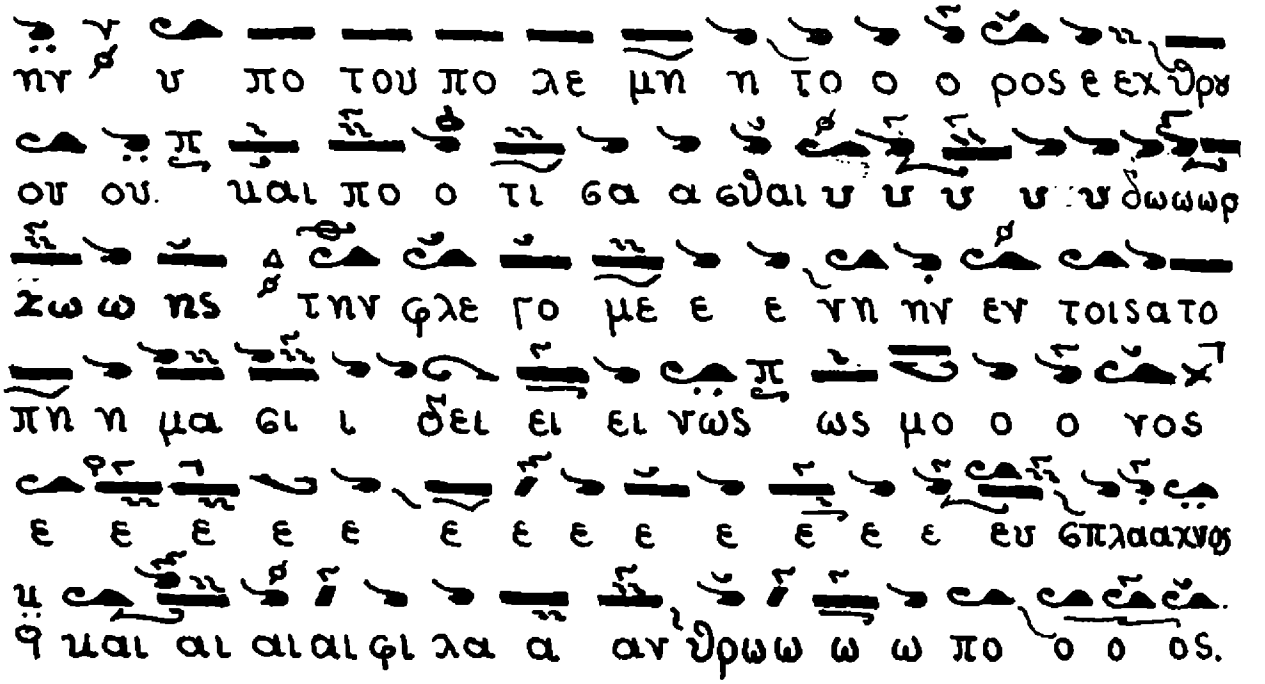
Δοξαστικόν

Ἦχος πλ. α΄

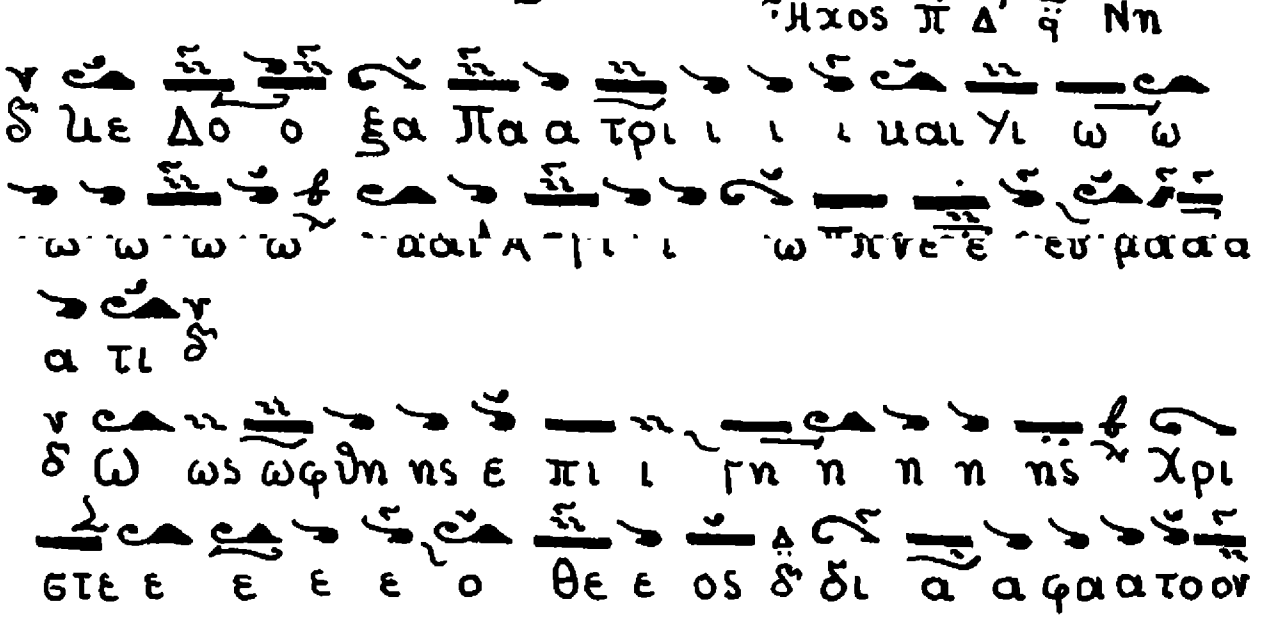
ΚΥΡΙΑΚΗ

εν ρω ων ο ο Ι η η σουστην Σα α α α
μα α α ρει ει ει ει ει ει ει τι ι δα αι τει
υ υ δω ω ωρ παρ α αυ τη η η η η ης ο νε
φε ε ε σι ια α λυ υ υ υ πτων την γη η η η
η η η η η η η η η την ω ω του ου θα
αυ μα α α τος ο της χε ρουβι ι ι ιμ ε πο
χου ου ου με ε ε ε νος πορνη γυ ναι κι ι ι
ι δι ι ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε λε ε
ε ε ε το υ υ υ υ δω ωρ αι αι τω ω ω ω
ω λω ω ω ω ων ο εν υ υ δα α σι ι την γην
υρε μα α α α α α α υρε ε μα α α α σας
υ υ υ υ υ δωρ ζη η των ο πη γα ας ναι αι
λι ι ιμ νας υ δα τω ω ω ων ε ε ευ χε ε
ε ω ων θε ε ε λων ελ ιυ υ υ σαι αι ο ο
ο ον τω ως α αυ την την θη ρευ ο με ε ε νη

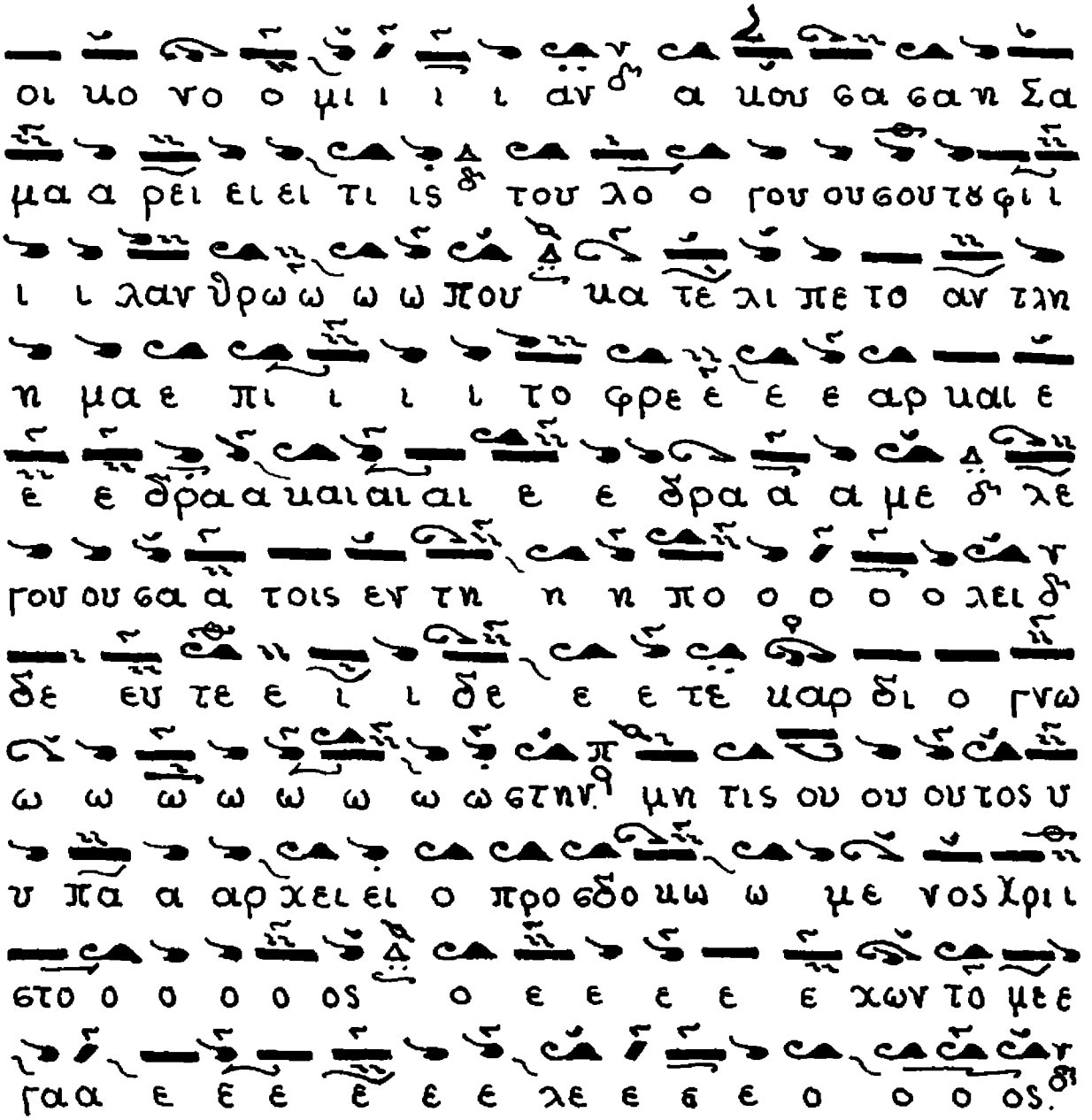

Καὶ νῦν: Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ... Ἀναστασιματάριον
Εἴσοδος – Προοιμενον: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, σελὶς 139.
Ἀπόστιχα: Τὸ Ἀναστάσιμο: Κύριε ἀνελθὼν... καὶ τὰ
Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα... σελὶς 30

Δοξαστικόν. Ἦχος πλ. δ'. Νη

ΚΥΡΙΑΚΗ

Καὶ νῦν : Μεσούσης τῆς ἑορτῆς.

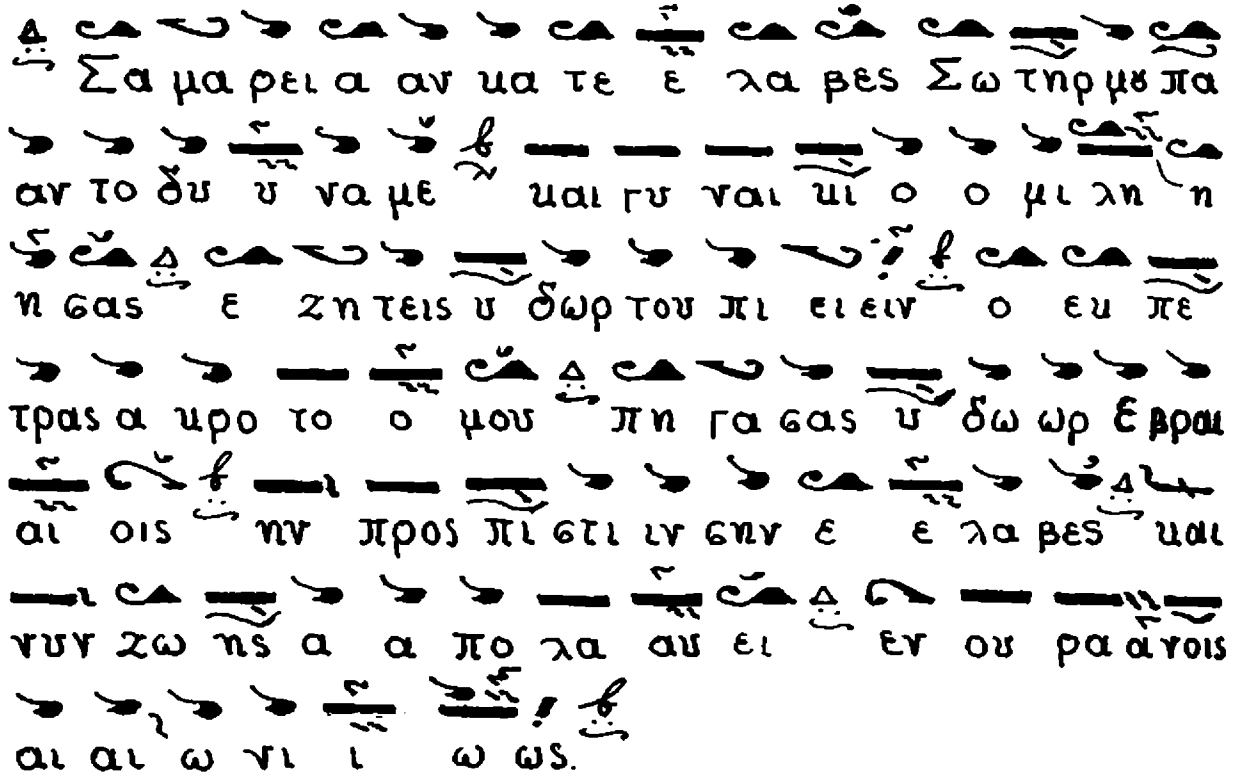
σελὶς 168.

Ἀποστίχα: Ἀναστάσιμον Δ' ἦχου - Μεσοπεντηκοστῆς.

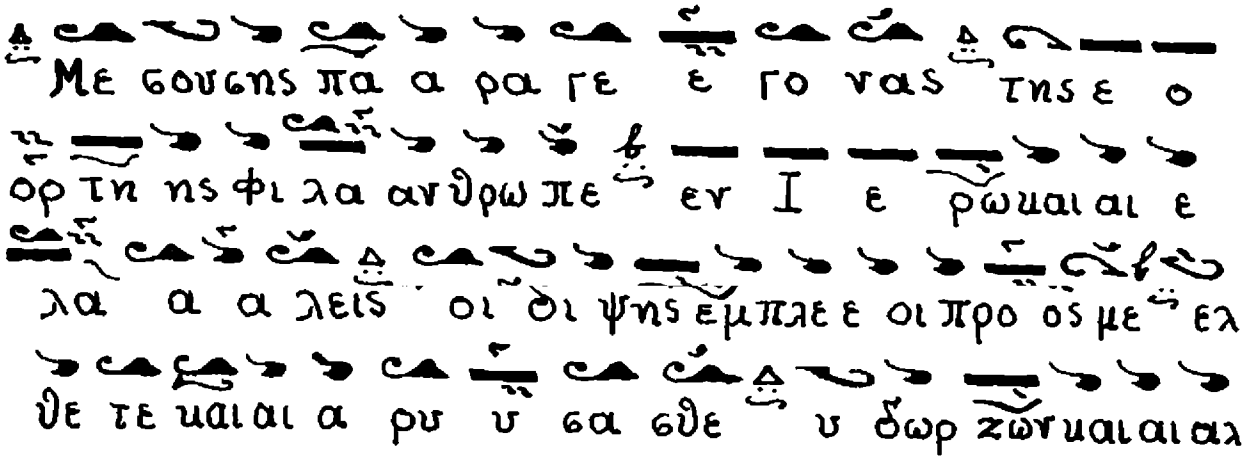
Εἰς τὸν Ὄρθρον

Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα, Εὐλογητάρια - Ἀναβαθμοὶ Δ' ἦχου .... υ.λ.π. καὶ αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

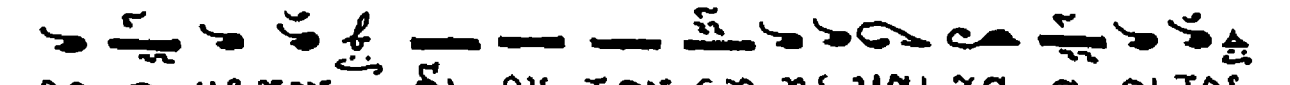
-Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (σελὶς 118) ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» σελὶς 25 καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς :

Ἕτερον Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

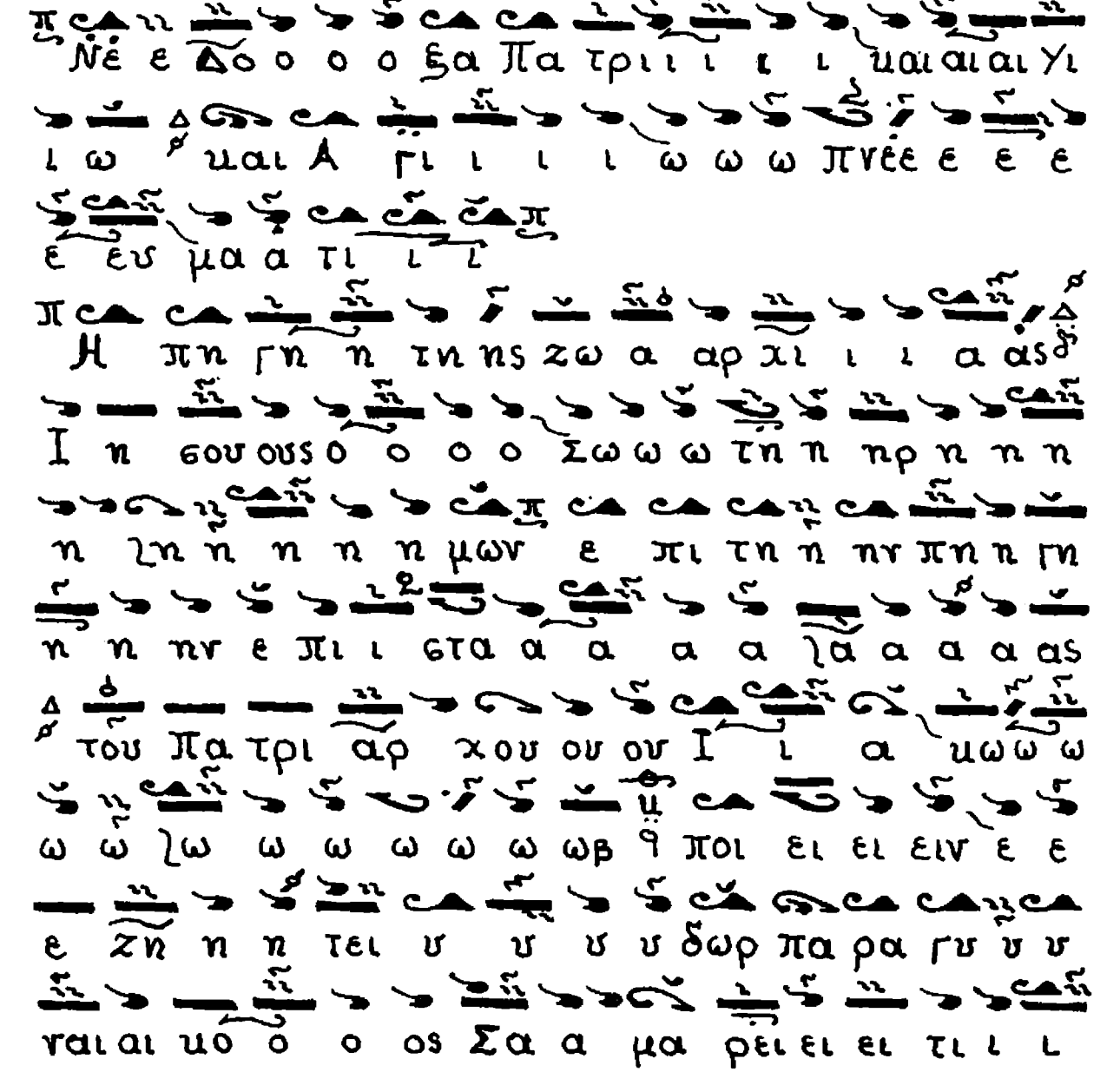

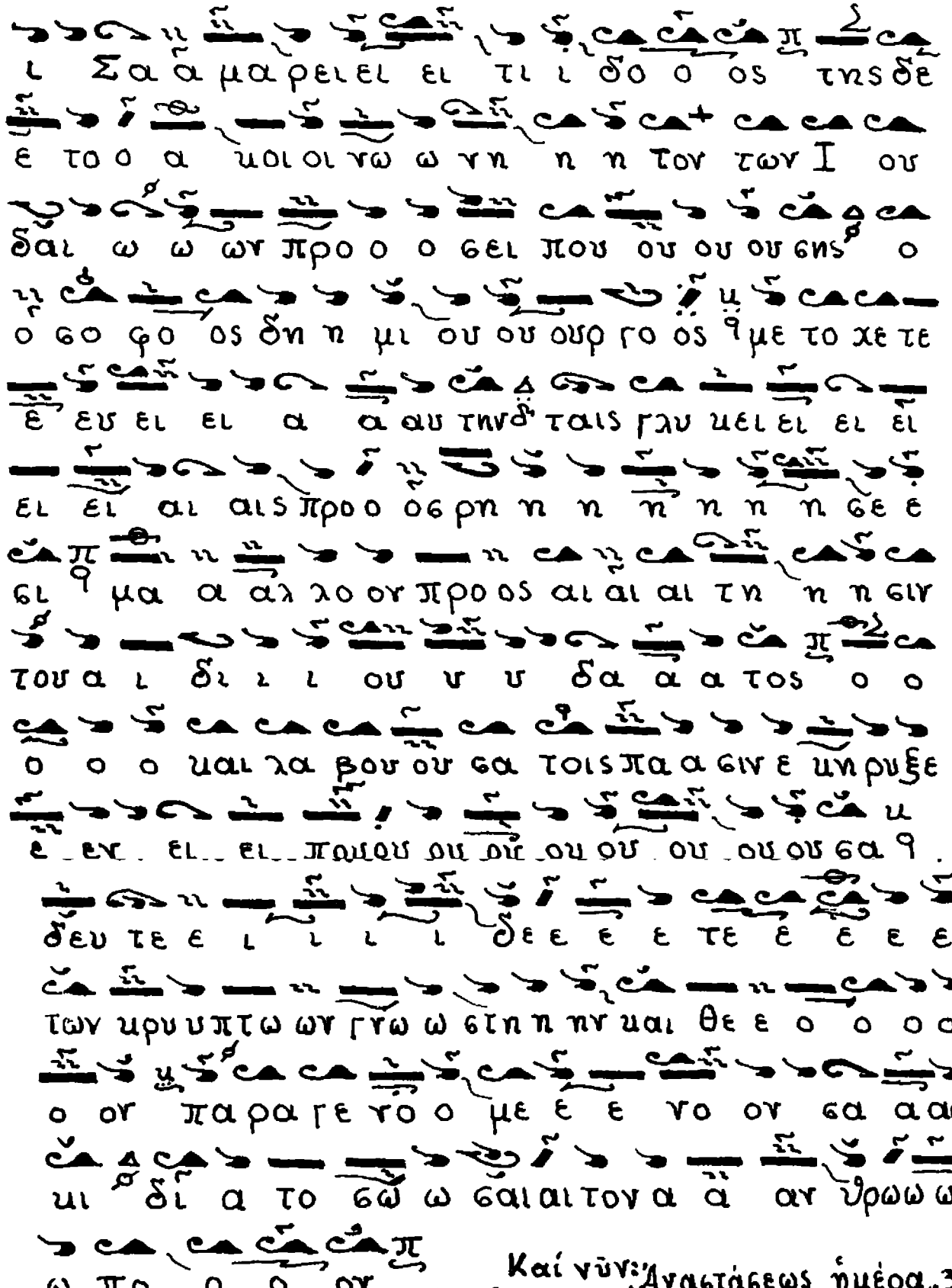
ΚΥΡΙΑΚΗ

Εἰς τοὺς Αἴνους:
Ἀναστάσιμα ϗ Πάσχα ἱερόν - c. 30 -

Δοξαστικόν Ἦχος Πλ. Β' ⸗ Πα

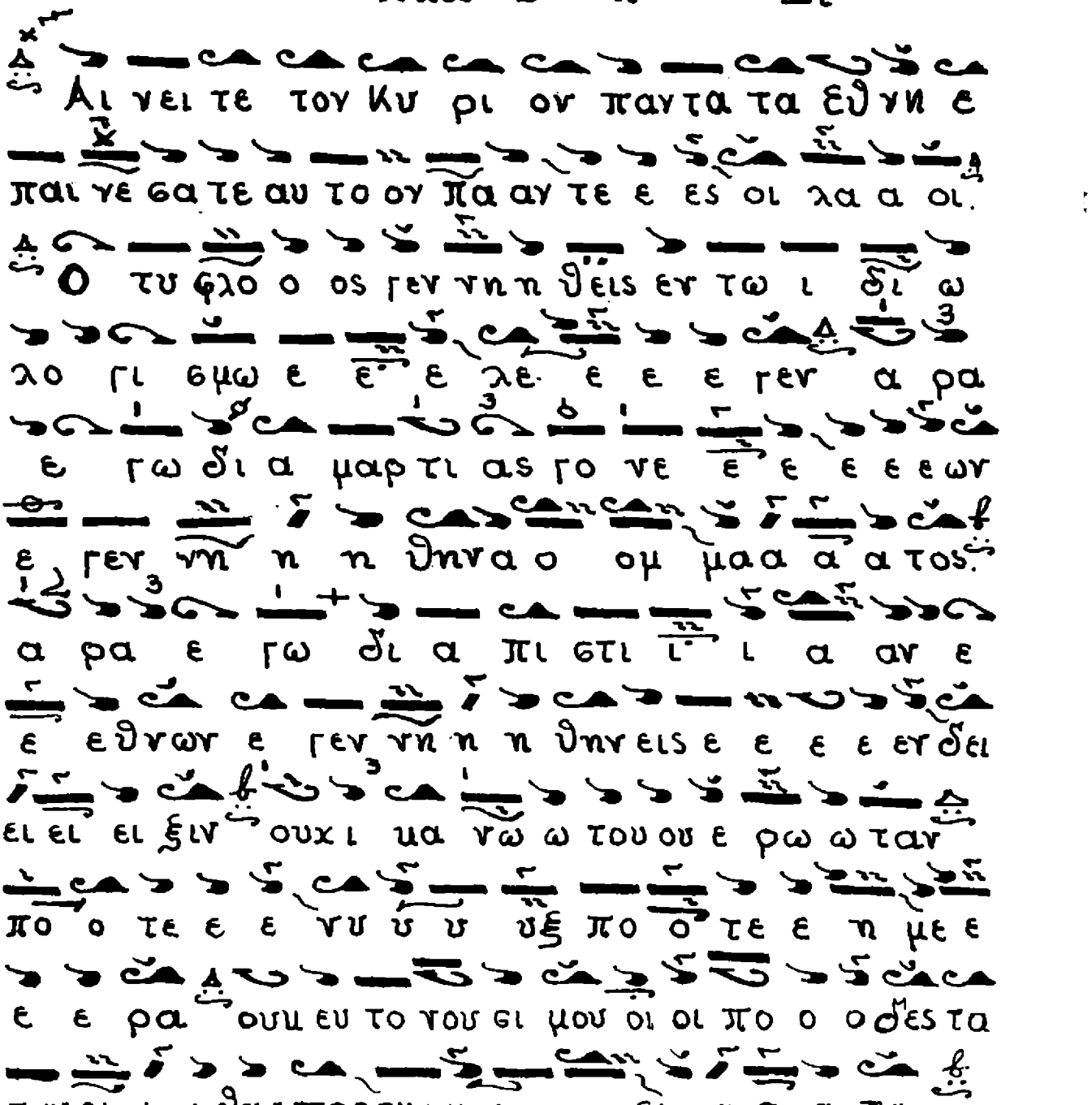
Καί νῦν: Ἀναστάσεως ἡμέρα, 34

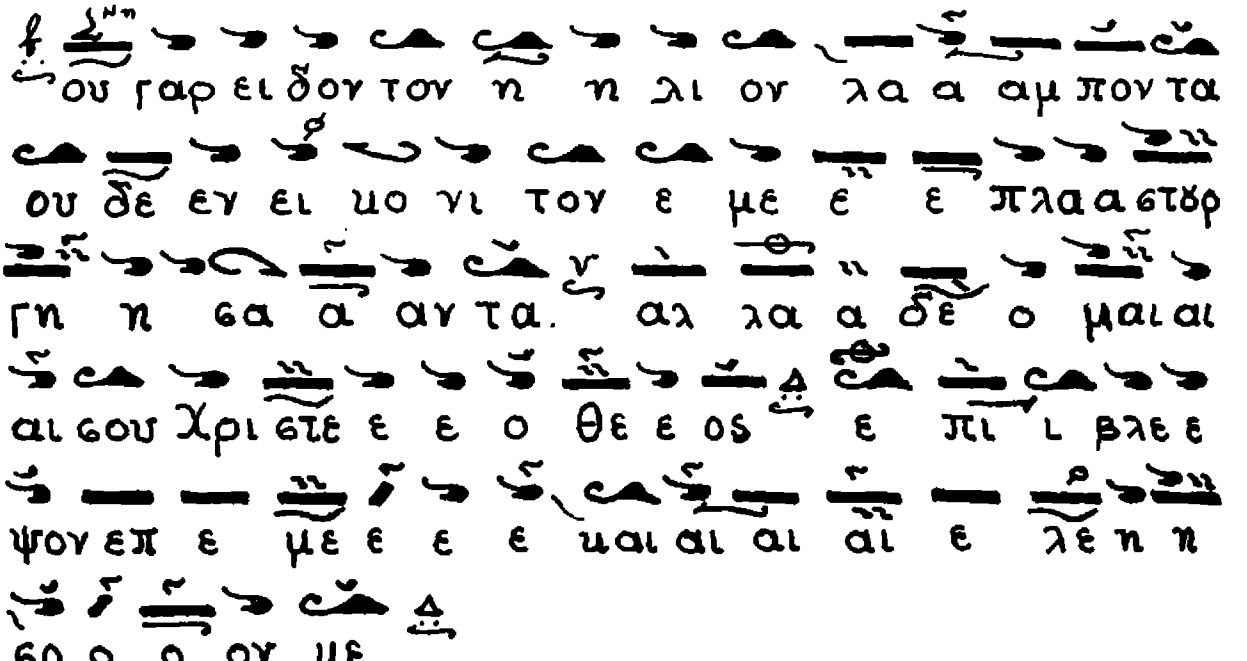
ΚΥΡΙΑΚΗ

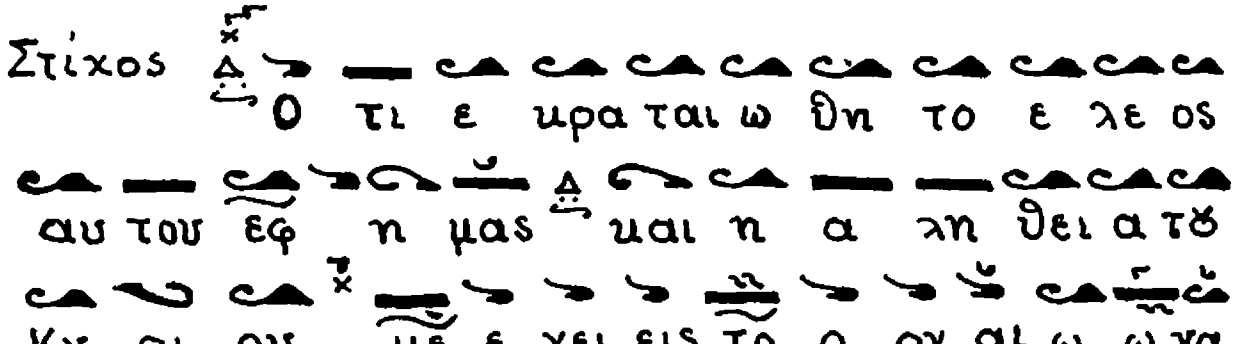
Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ.

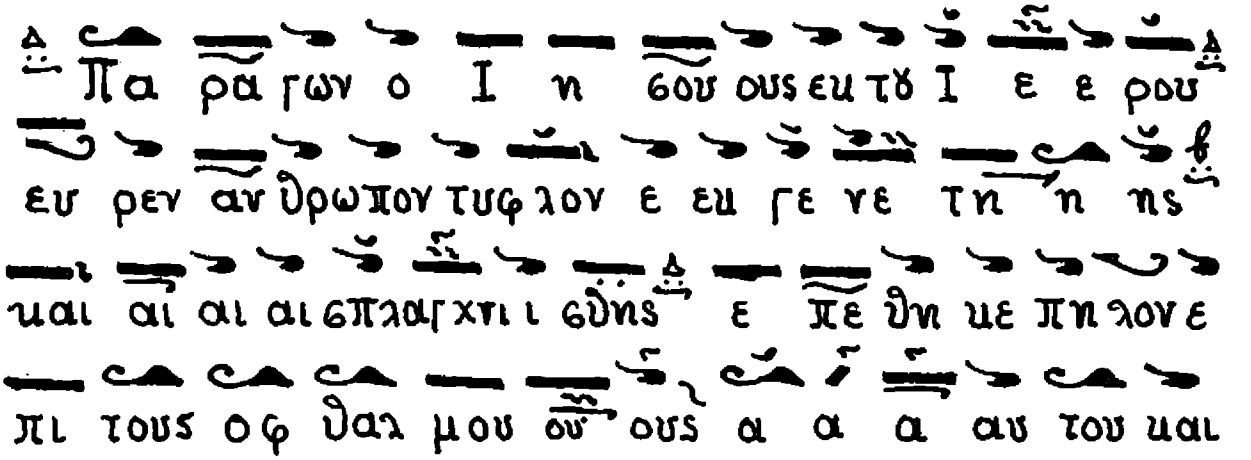
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν: Κύριε ἐκέκραξα - Κατευθυνθήτω — Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ἦχου πλ. Α'. — καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ.

Ἦχος Β' — Δι

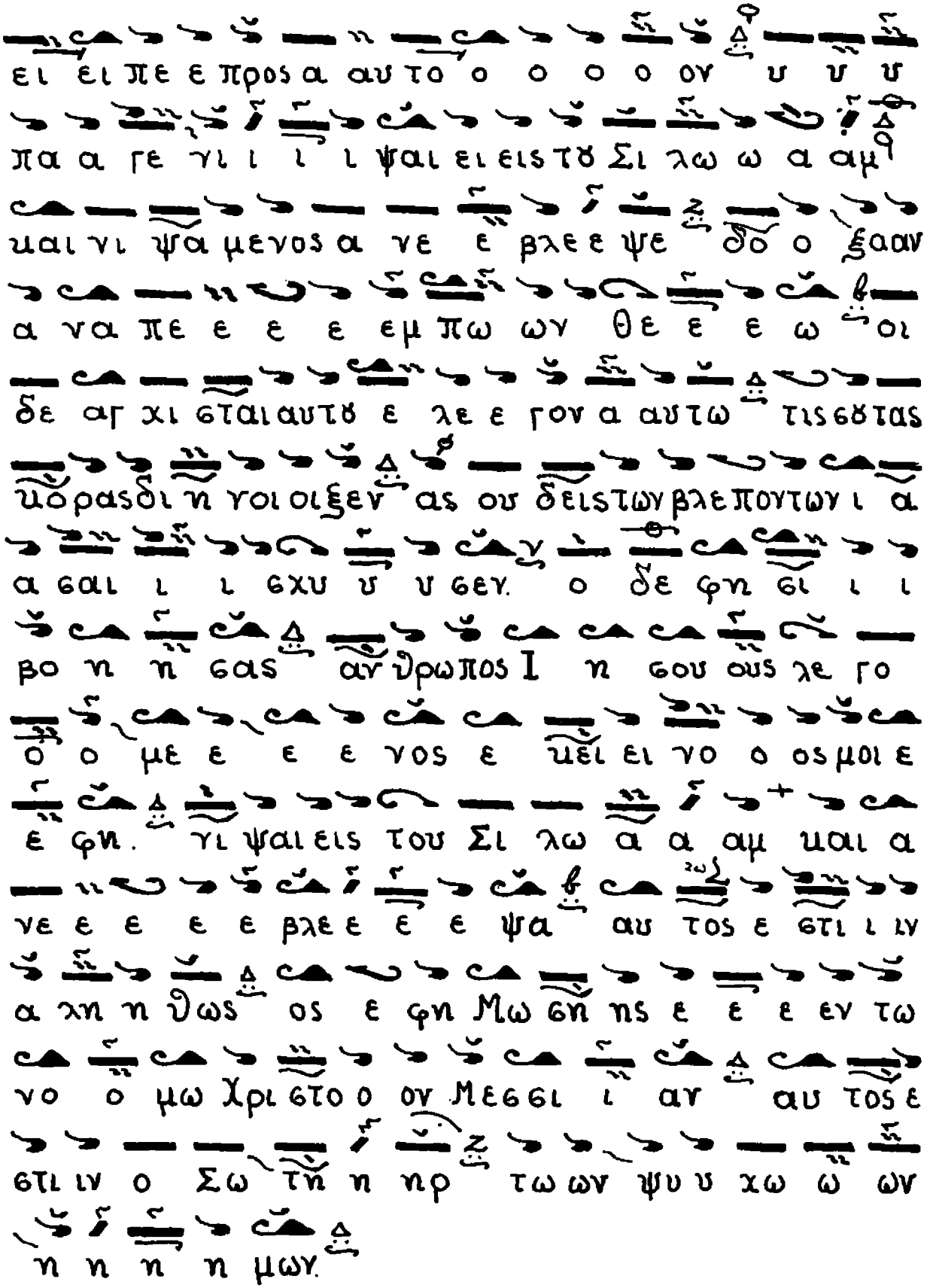

ου γαρ ειδον τον η η λι ον λα α αμ πον τα
ου δε εν ει μο νι τον ε με ε ε πλα α στόρ
γη η σα α αν τα. αλ λα α δε ο μαι αι
αι σου Χρι στε ε ε ο θε ε ος ε πι ι βλε ε
ψον επ ε με ε ε ε ναι αι αι αι ε λε η η
σο ο ο ον με

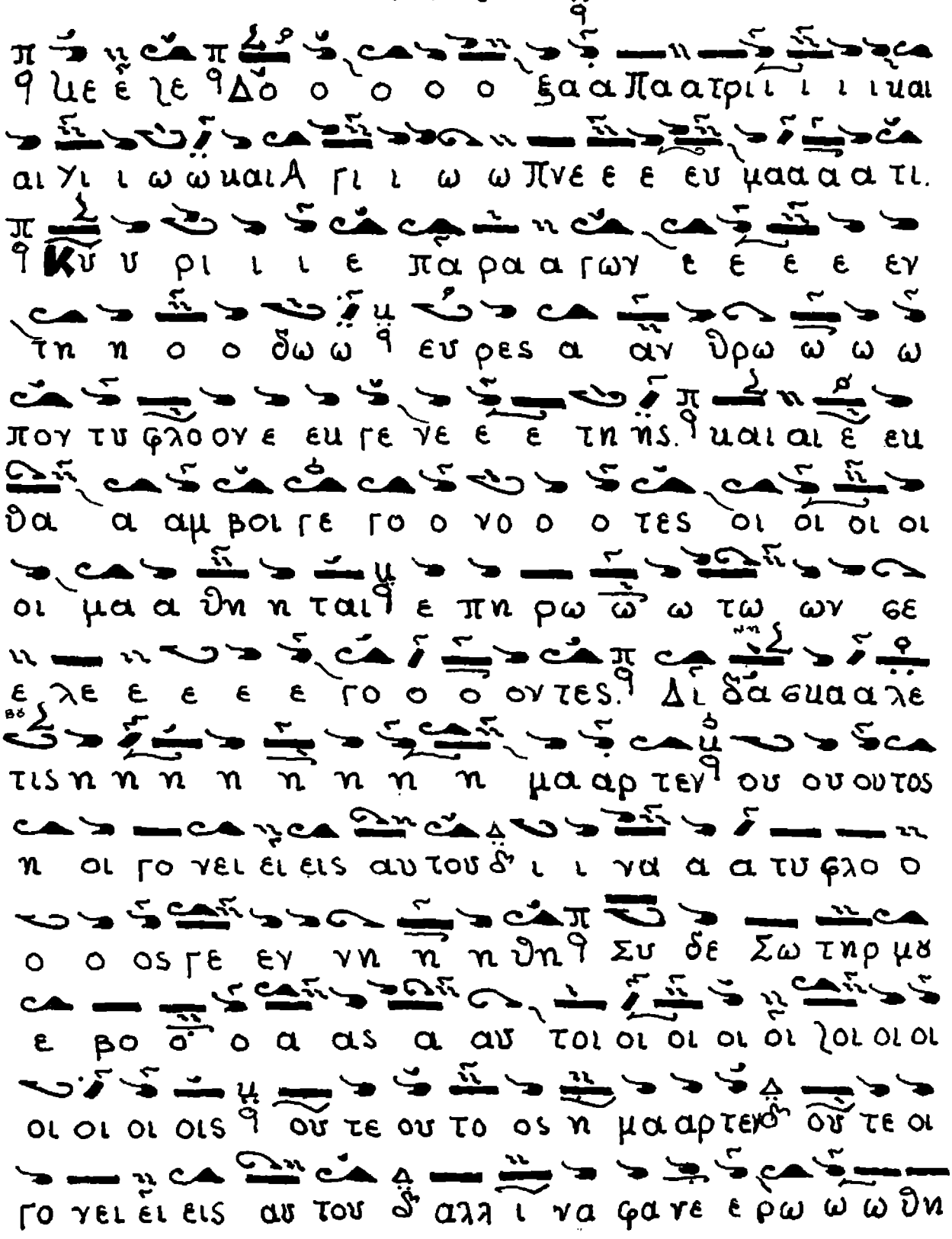

Στίχος
Ο τι ε ιρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας ναι η α λη θει α τόν
Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ον αι ω ω να

Πα ρα γων ο Ι η σου ους ευ τόν Ι ε ε ρου
ευ ρεν αν θρω πον τυφ λον ε ευ γε νε τη η ης
ναι αι αι αι σπλαγχνι ι σθης ε πε θη με πη λον ε
πι τους οφ θαλ μους α α α αυ του ναι

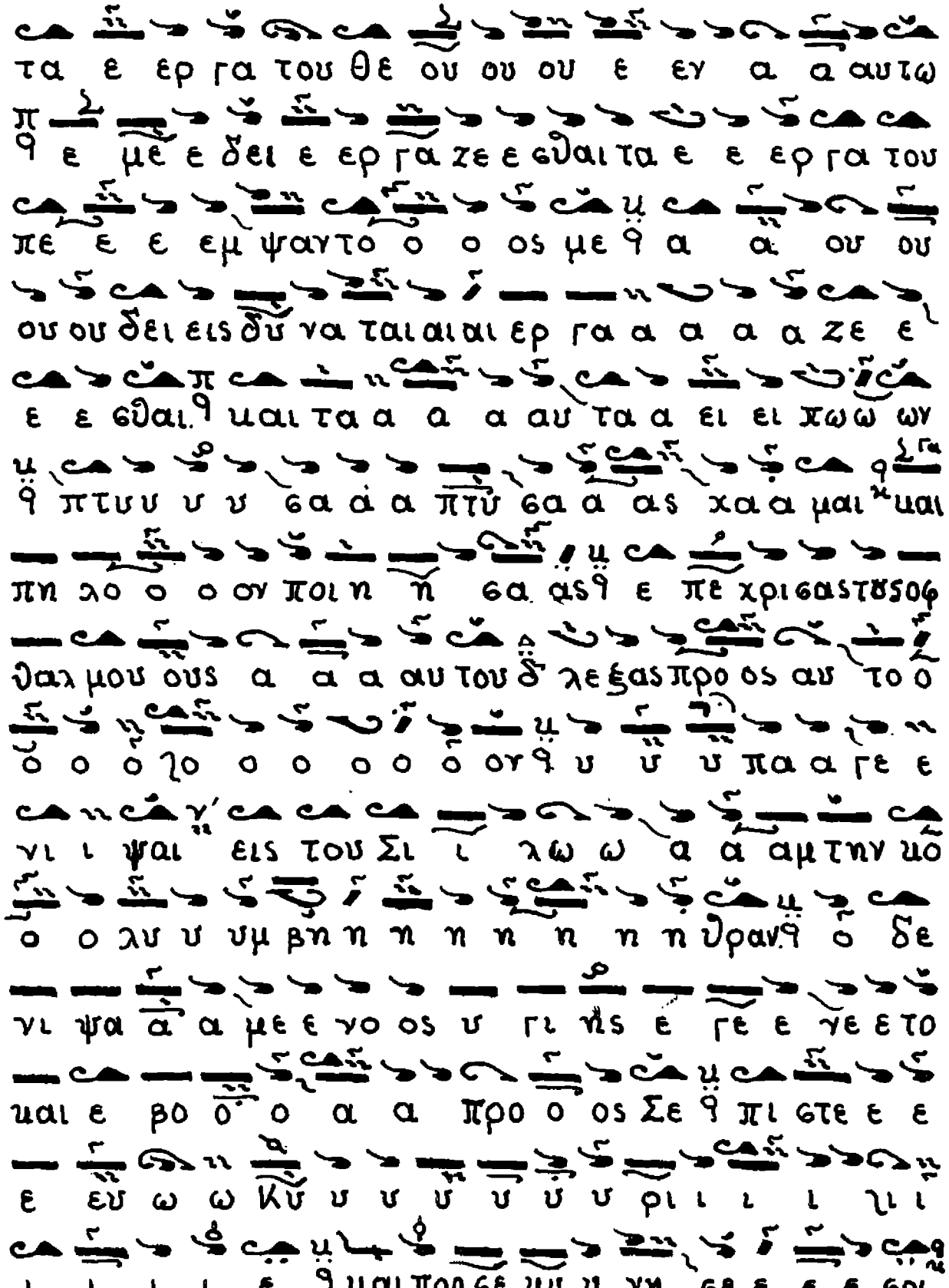
ΚΥΡΙΑΚΗ

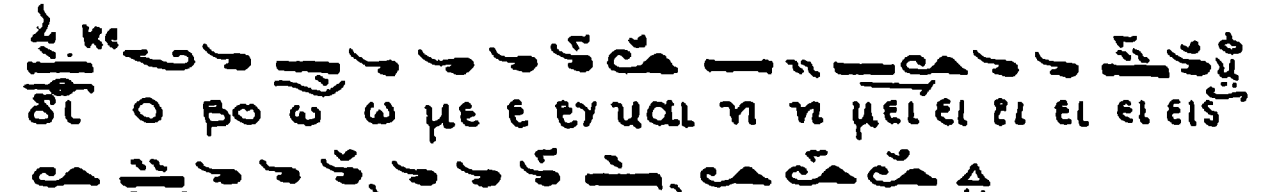

ει ει πε ε προς α αυ το ο ο ο ο ον υ υ υ
πα α γε γι ι ι ι ψαι ει εις τὸ Σι λω ω α αμ
μαι νι ψα μενος α νε ε βλε ε ψε δο ο ξαν
α να πε ε ε ε εμ πω ων θε ε ε ω οι
δε αρ χι σται αυτὸ ε λε ε γον α αυ τω τις σὸ τας
ὑό ρας δι η νοι οι ξεν ας ου δεις τῶν βλε πόν τῶν ι α
α σαι ι ι σχυ υ υ σεν. ο δε φη σι ι ι
βο η η σας ἀν θρω πος Ι η σου ους λε γο
ο ο με ε ε ε νος ε ὑεί ει νο ο ος μοι ε
ε φη. γι ψαι εις του Σι λω α α αμ μαι α
νε ε ε ε ε βλε ε ε ε ψα αυ τος ε στι ι ιν
α λη η θῶς ος ε φη Μω σῆ ης ε ε ε εν τω
νο ο μω Χρι στο ο ον Μεσ σι ι αν αυ τος ε
στι ιν ο Σω τὴ η ηρ τω ων ψυ υ χω ω ων
η η η η μων.

Δοξαστικόν. Ἦχος πλ. δ΄. Πα.

ΚΥΡΙΑΚΗ

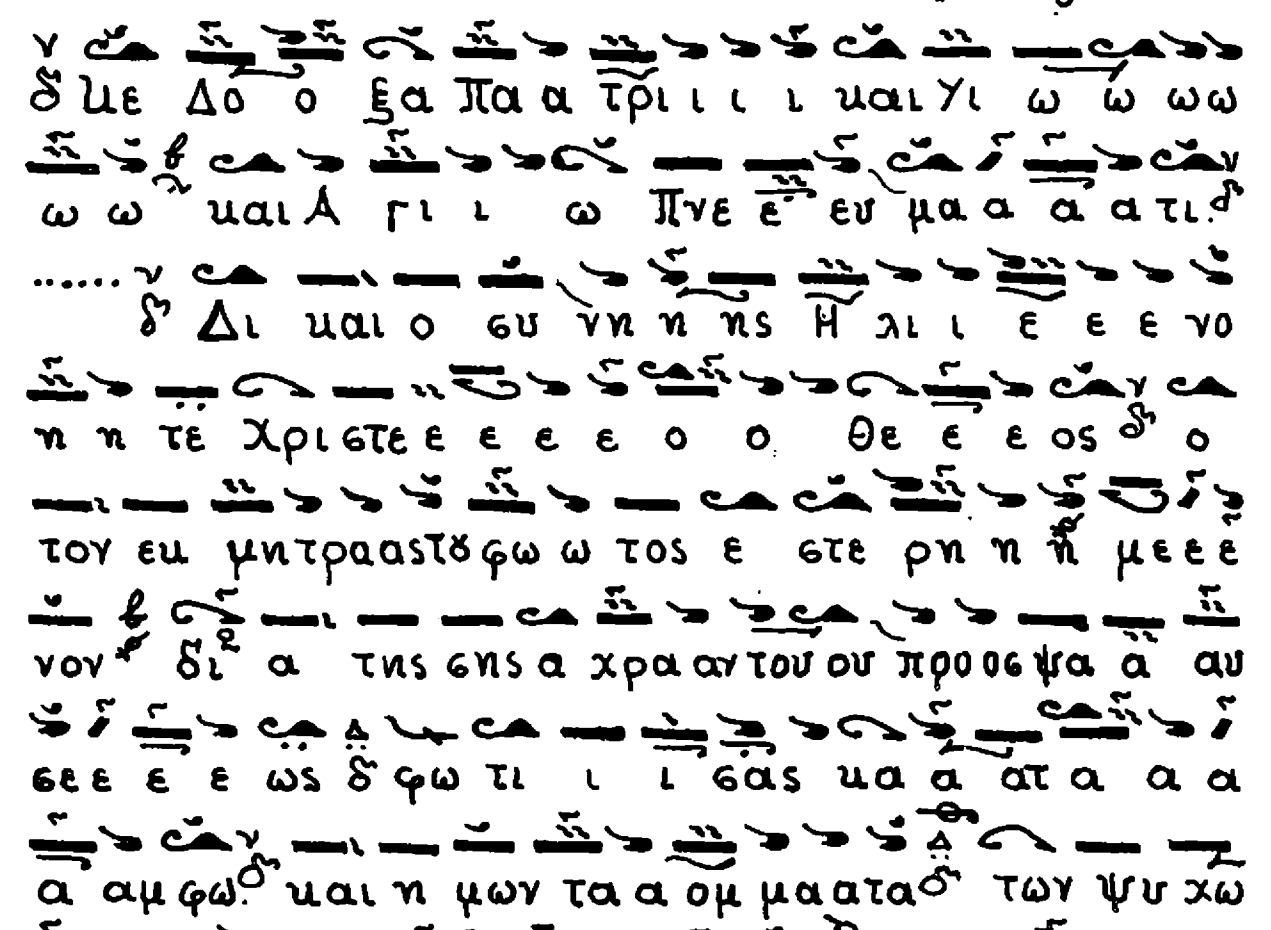

τα ε ερ γα του θε ου ου ου ε εγ α α αυ τω
π ῃ ε με ε δει ε ερ γα ζε ε σθαι τα ε ε ερ γα του
πε ε ε εμ ψαν το ο ο ος με ῃ α α ου ου
ου ου δει εις δυ να ται αι αι ερ γα α α α ζε ε
ε ε σθαι ῃ ται τα α α α αυ τα α ει ει χω ω ων
ῃ πτυ υ υ σα ά α πτυ σα α ας χα α μαι μαι
πη λο ο ο ον ποι η ῃ σα ας ῃ ε πε χρι σας τους ο φ
θαλ μους ους α α α αυ του δ' λε ξας προ ος αυ το ο
ὸ ο ο ὸ ῃ ο ο ο ο ὸ ον ῃ υ ὺ υ πα α γε ε
νι ι ψαι εις του Σι ι λω ω α α αμ την ὸ
ο ο λυ υ υμ βη η η η η η η η ὐρανῇ ὁ δε
νι ψα ά α με ε νο ος υ γι ὴς ε γε ε νε ε το
ται ε βο ὸ ο α α προ ο ος Σε ῃ πι στε ε ε
ε εὐ ω ω Κὺ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ἰ ι
ι ι ι ι ε ῃ ται προ σε ὐυ υ γη σε ε ε ε σοι

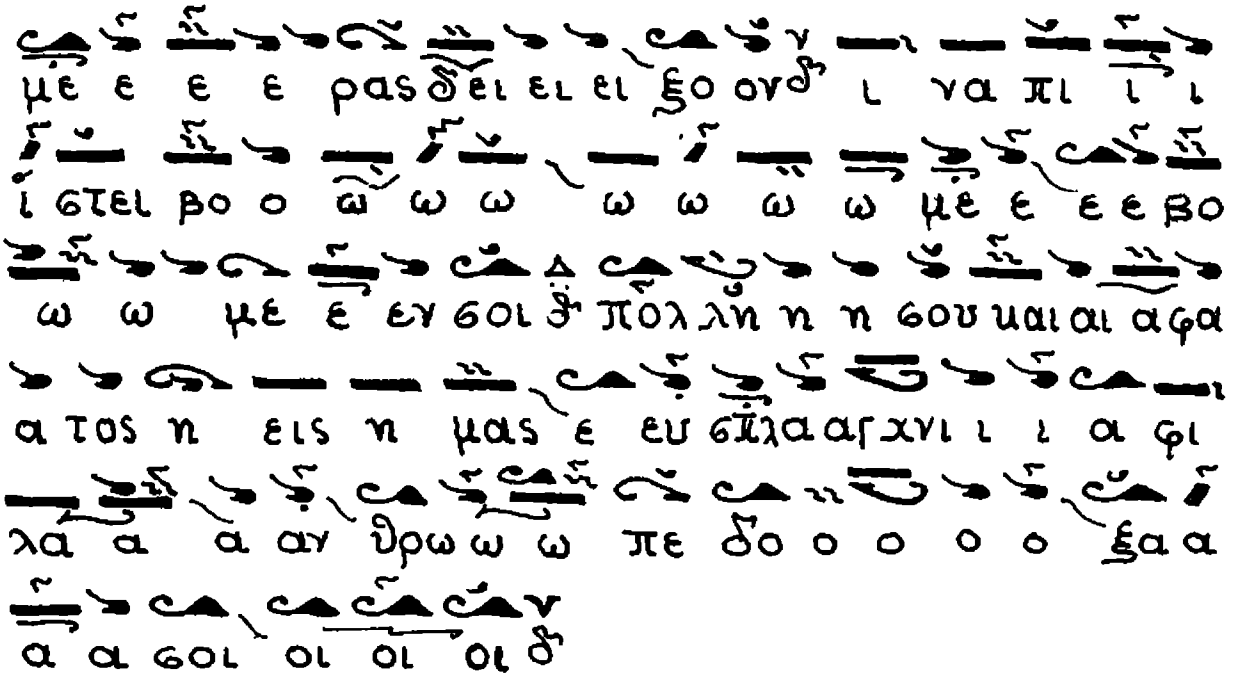
Καὶ νῦν: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ»
Εἴσοδος _Προοιμιον: Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.. σελ 139

Ἀπόστιχα: Τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν: Σὲ τὸν σαρωθέντα .... καὶ τὰ τοῦ Πάσχα ... σελὶς 30.

Δοξαστικόν Ἦχος πλ. δ΄ Νη

ΚΥΡΙΑΚΗ

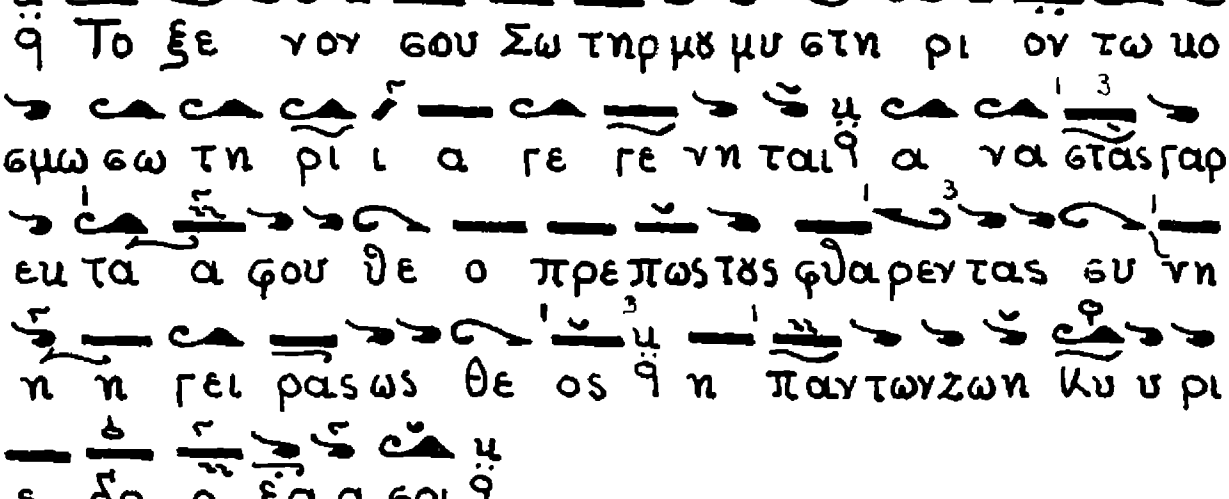
Καὶ νῦν : Ἀναστάσεως ἡμέρα ... σελὶς 34.

Ἀπολυτίκιον: Τὸν συνάναρχον Λόγον, καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκια α.λ.π. Ἀναστάσιμα

καθίσματα καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς: Ἦχος ὁ αὐτός.

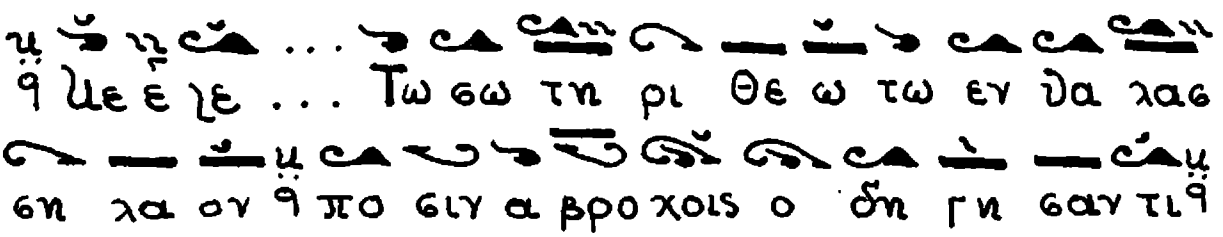

ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

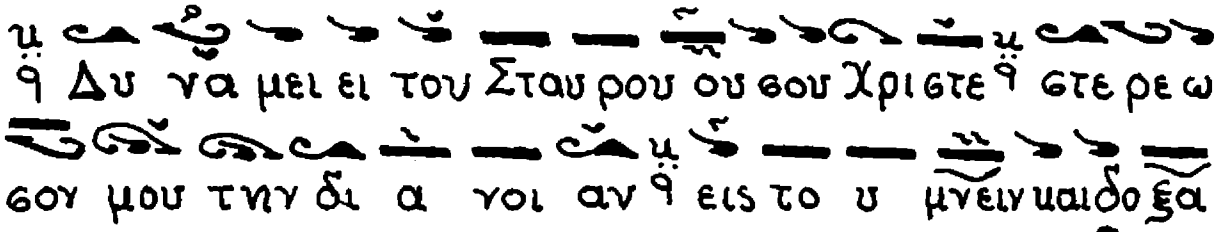
Εὐλογητάρια – ἡ Ὑπακοή – Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προοιμένον – ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα – Μηνολόγιον καὶ ..... Καταβασίαι σύντομοι.

Ἦχος πλ. δ΄ Κε.

Ὠδὴ Α΄ ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορός

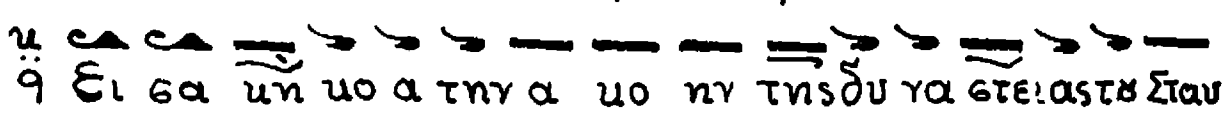
Ὠδὴ Γ΄ ὁ ἀριστ. χορός

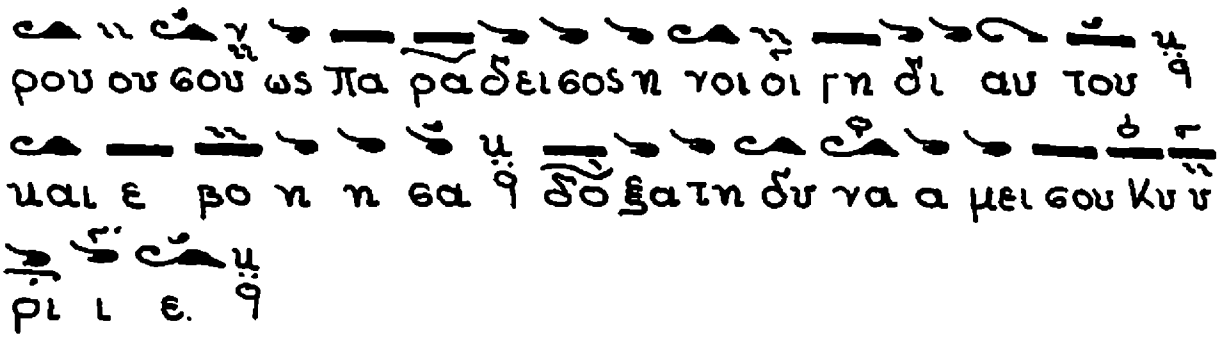
καὶ ὁ δεξιὸς χορός ... τὴν ὡραιότητα

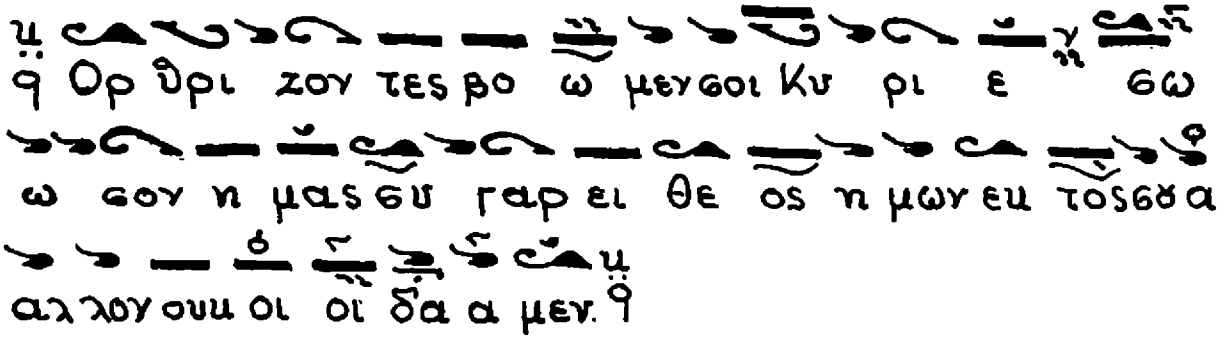
Ὠδὴ Δ΄ καὶ πάλιν ὁ ἀριστ. χορός.

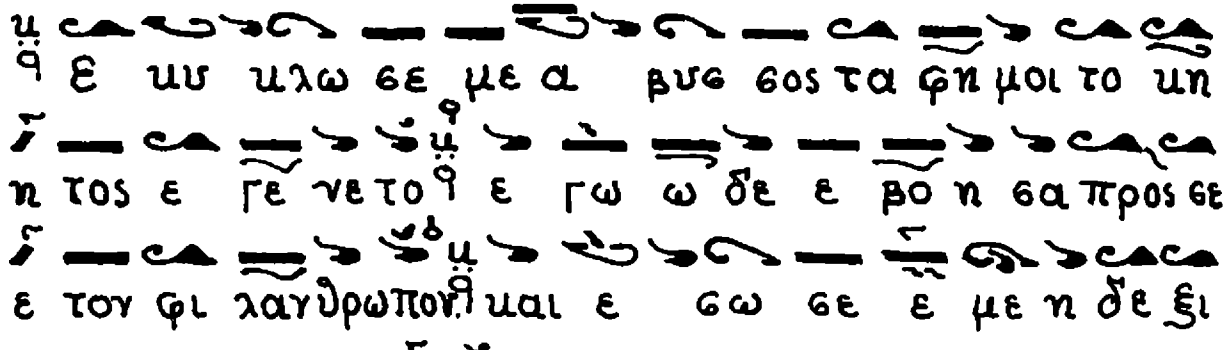
ΚΥΡΙΑΚΗ

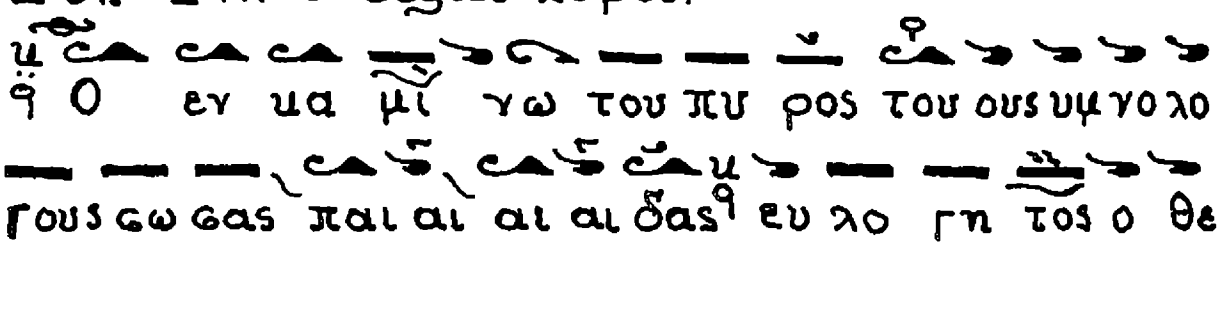
Ωδὴ Ε' ... ὁ δεξιὸς χορός.

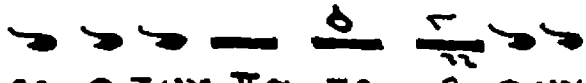

Ωδὴ ΣΤ'..... ὁ Ἀριστ. χορός.

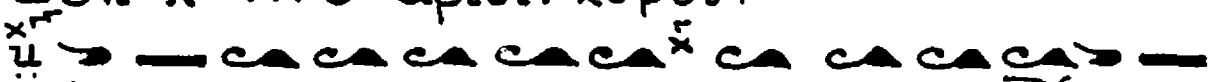

Ωδὴ Ζ'... ὁ δεξιὸς χορός.

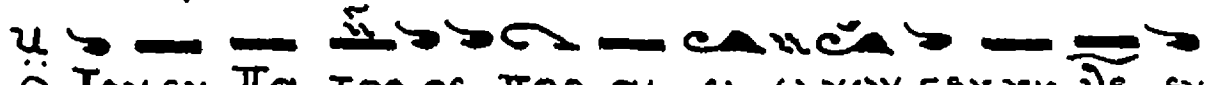

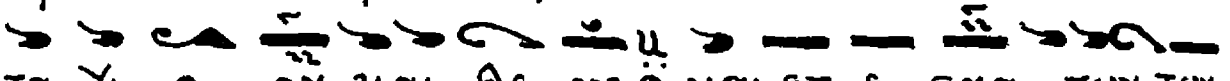

Ὠδὴ Η' ... ὁ ἀριστ. χορός.

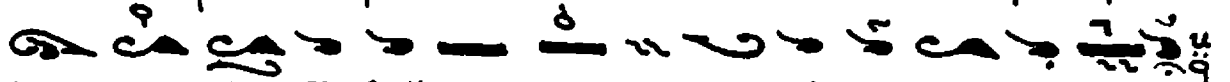

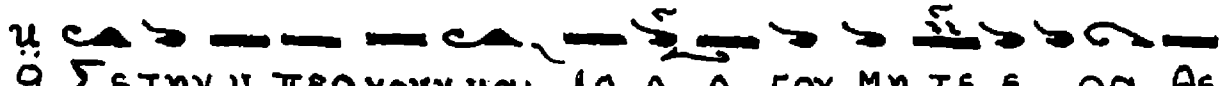

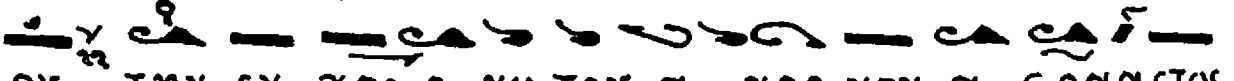

Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τοῦ Ν' ψαλμοῦ σελὶς 118. - Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα σελὶς 22 καὶ ἀντὶ τοῦ «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα» ἡ Καταβασία: Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν...

Ὠδὴ Θ'

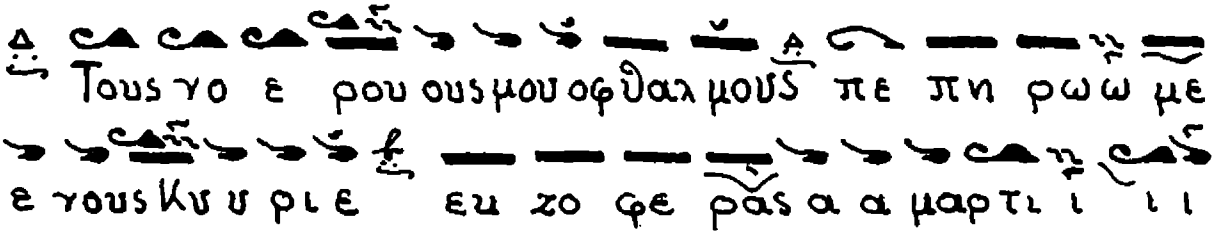

ΚΥΡΙΑΚΗ

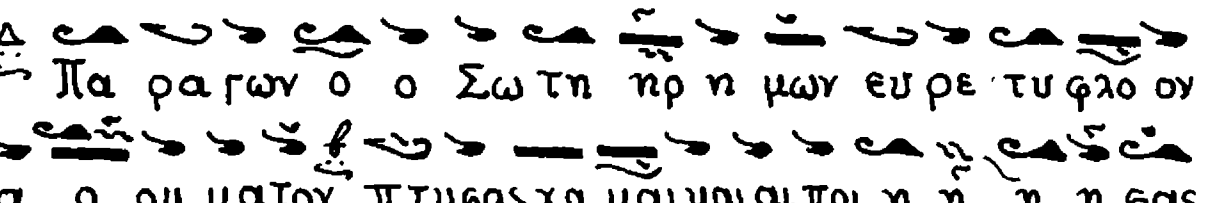

Ἐξαποστειλάριον Πάσχα σελὶς 25 καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ

Ἦχος β΄ Δι

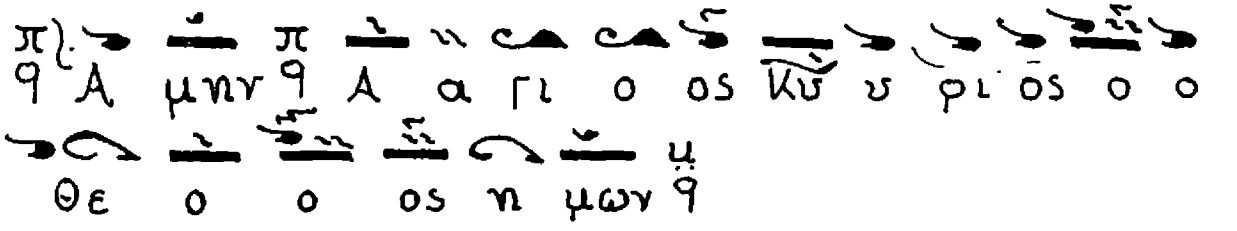
Ἕτερον Ἦχος ὁ αὐτός.

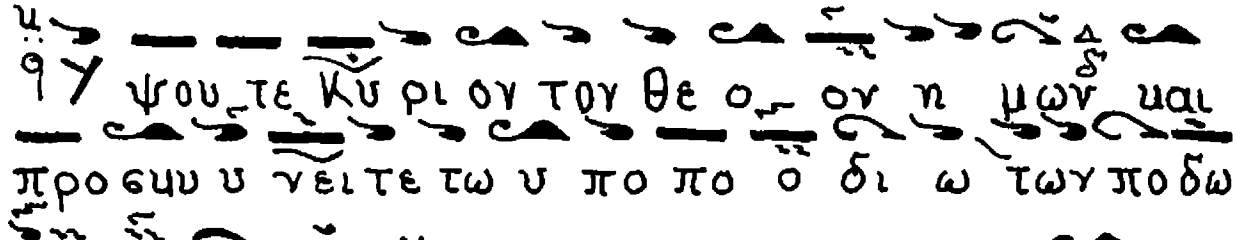
ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

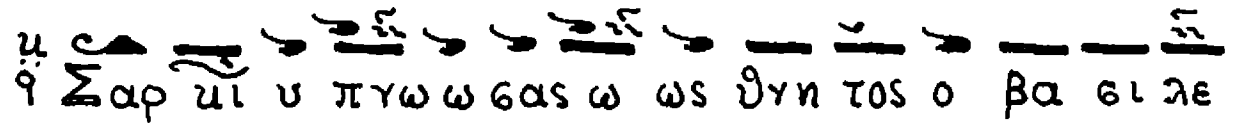
Εἰς τοὺς Αἴνους
Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ ἤχου (πλ. Α΄)
καὶ τὰ τοῦ Πάσχα . . . σελὶς 30.

Παραδέτομεν: τὸ Ἐξαποστείλαριον τοῦ Πάσχα
ϗ τὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ εἰς ἦχον πλ.
τοῦ Α΄ ὡς καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα εἰς μέλος
στιχηραριμόν, ὡς ἐψάλλοντο συγήθως κατὰ τὴν
Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ ὑπὸ τοῦ πατρός μου
Ἀντωνίου Σύρμα.

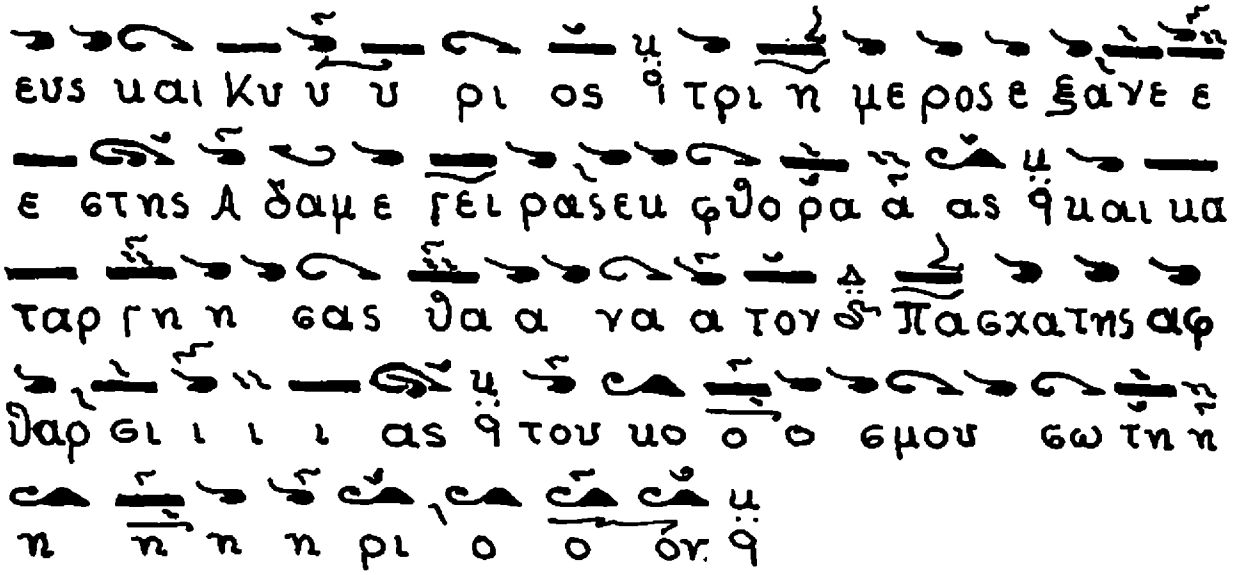

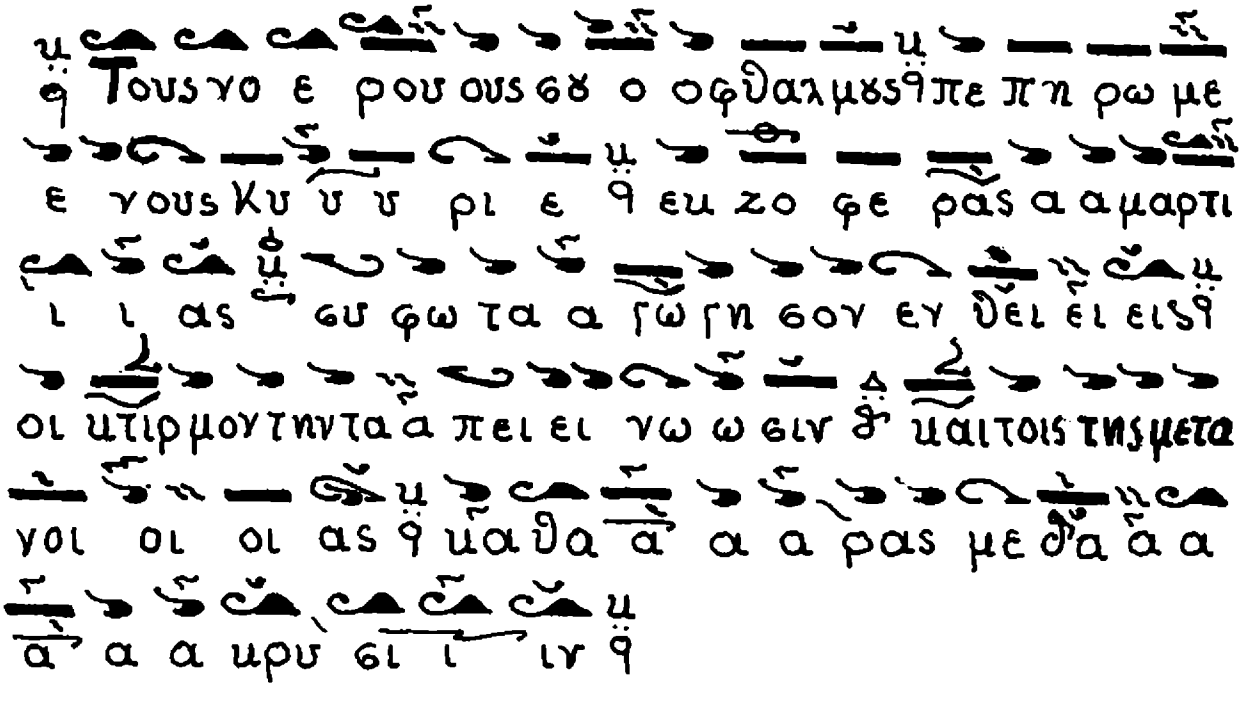
τὸ αὐτὸ ϗ ὁ Ἀρ. χορός.

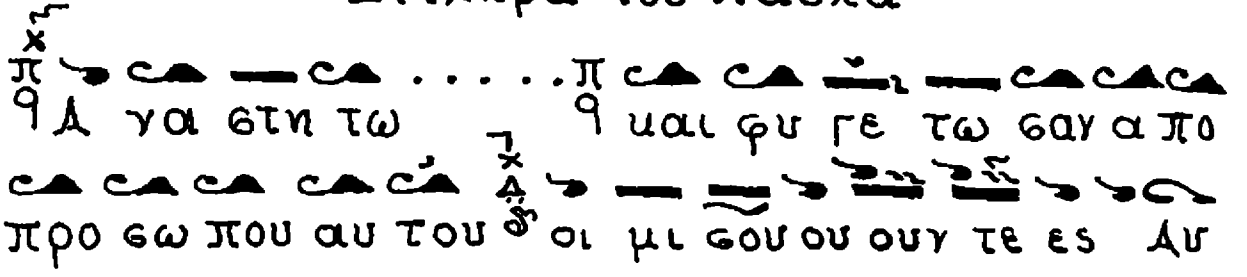

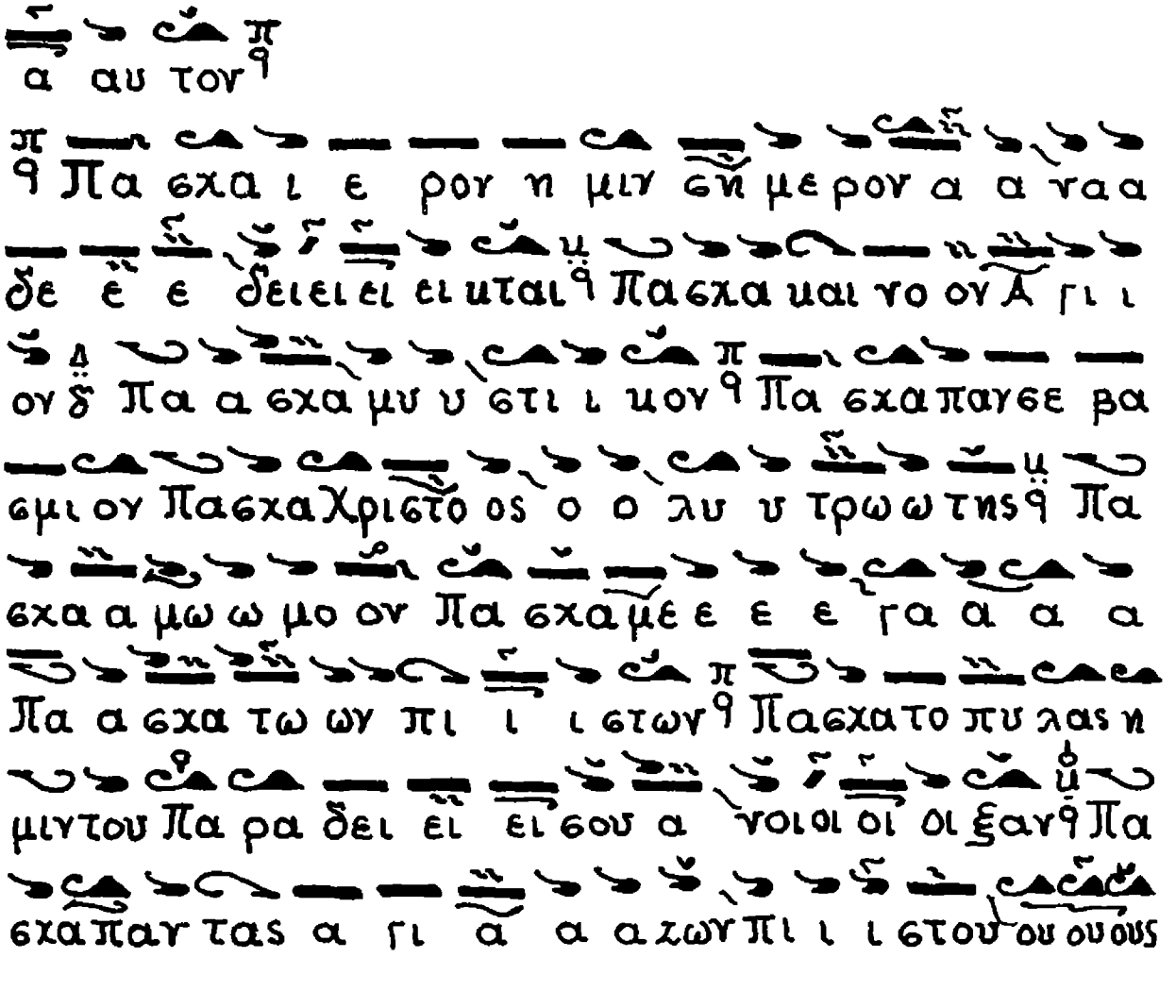
ΚΥΡΙΑΚΗ

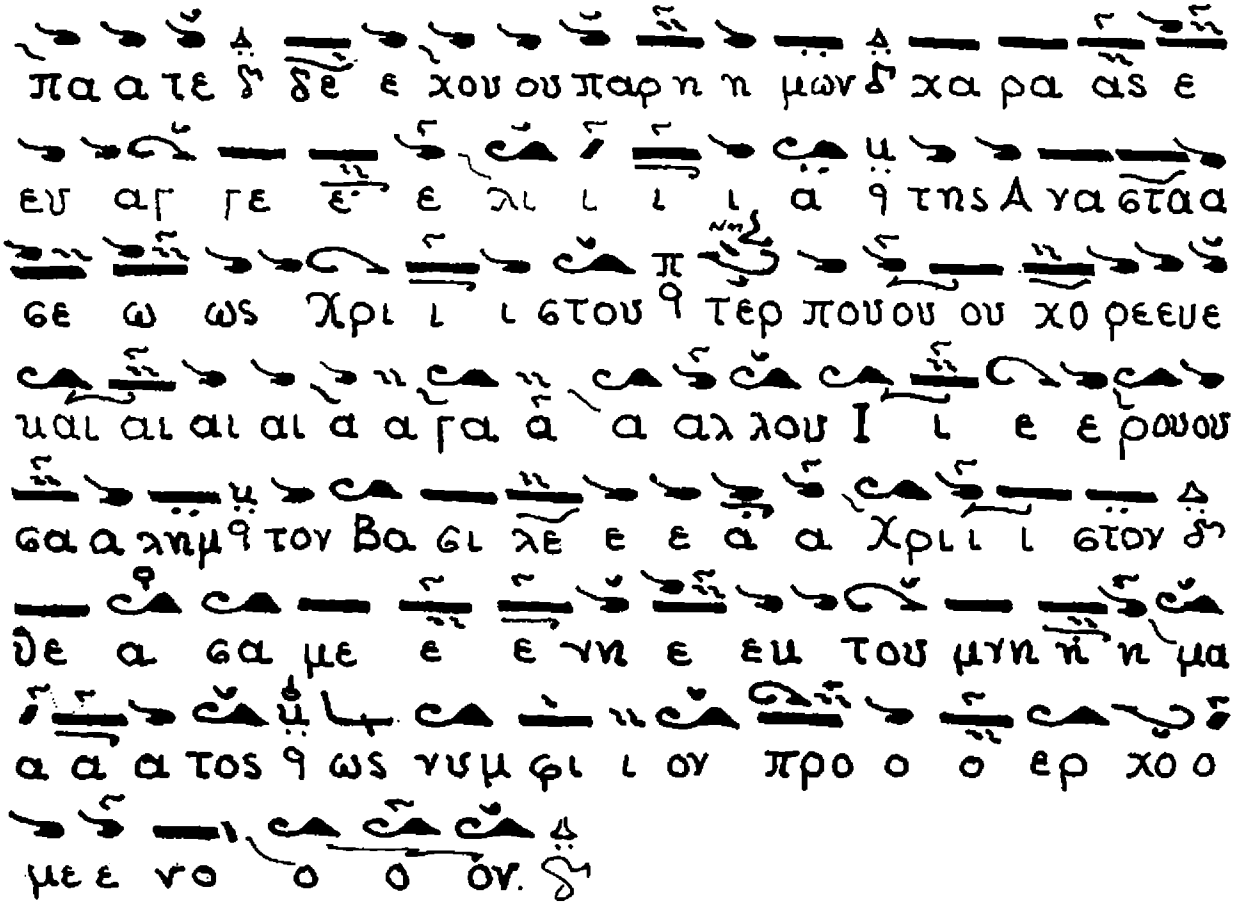

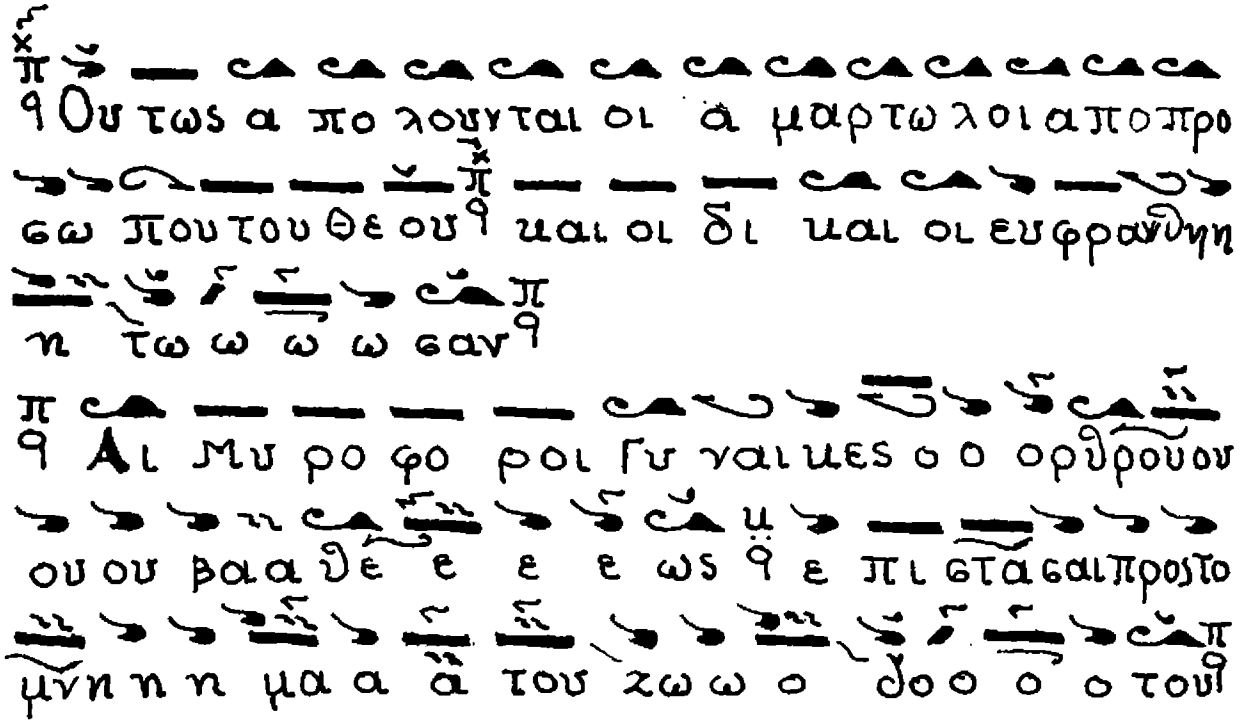
Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα

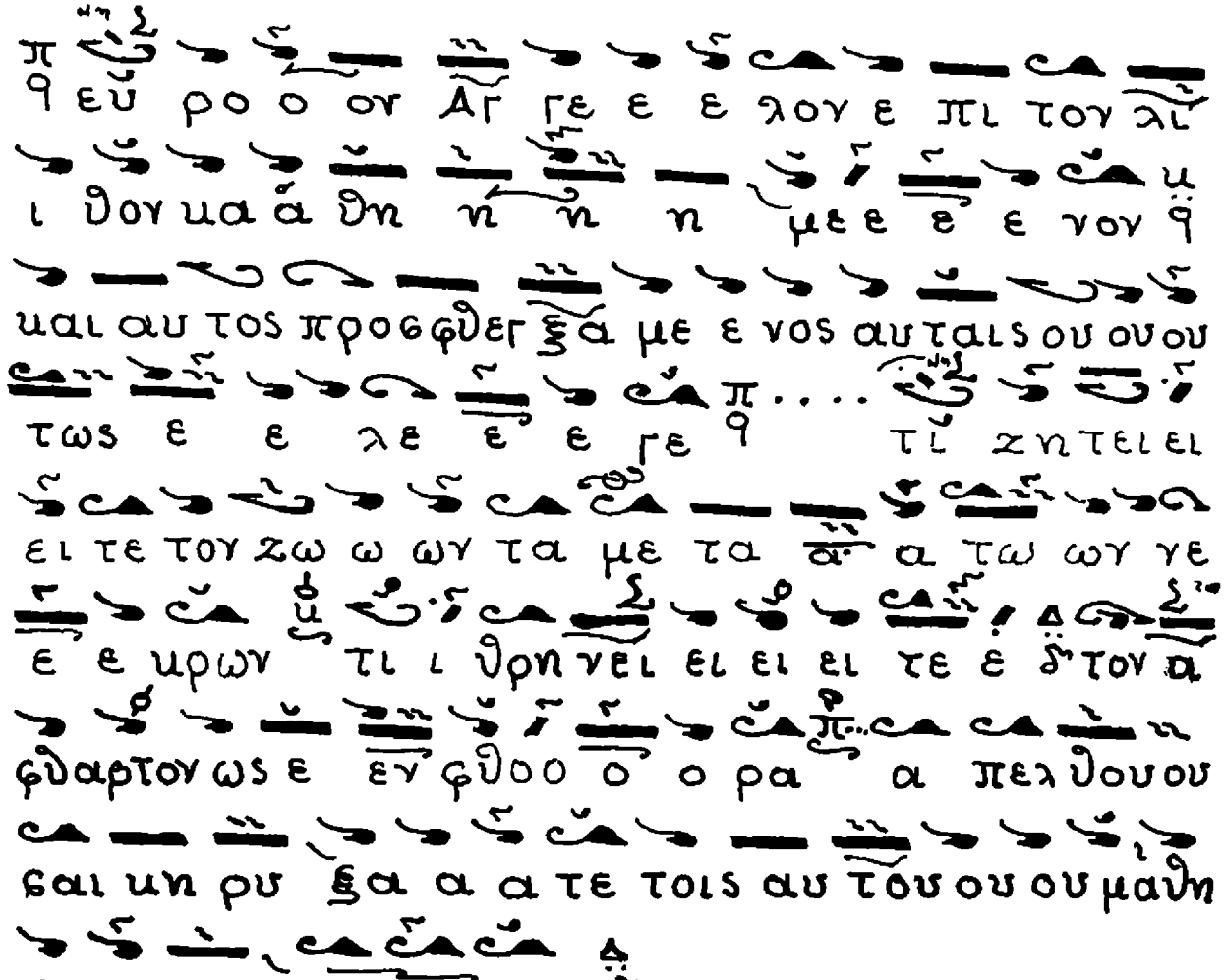

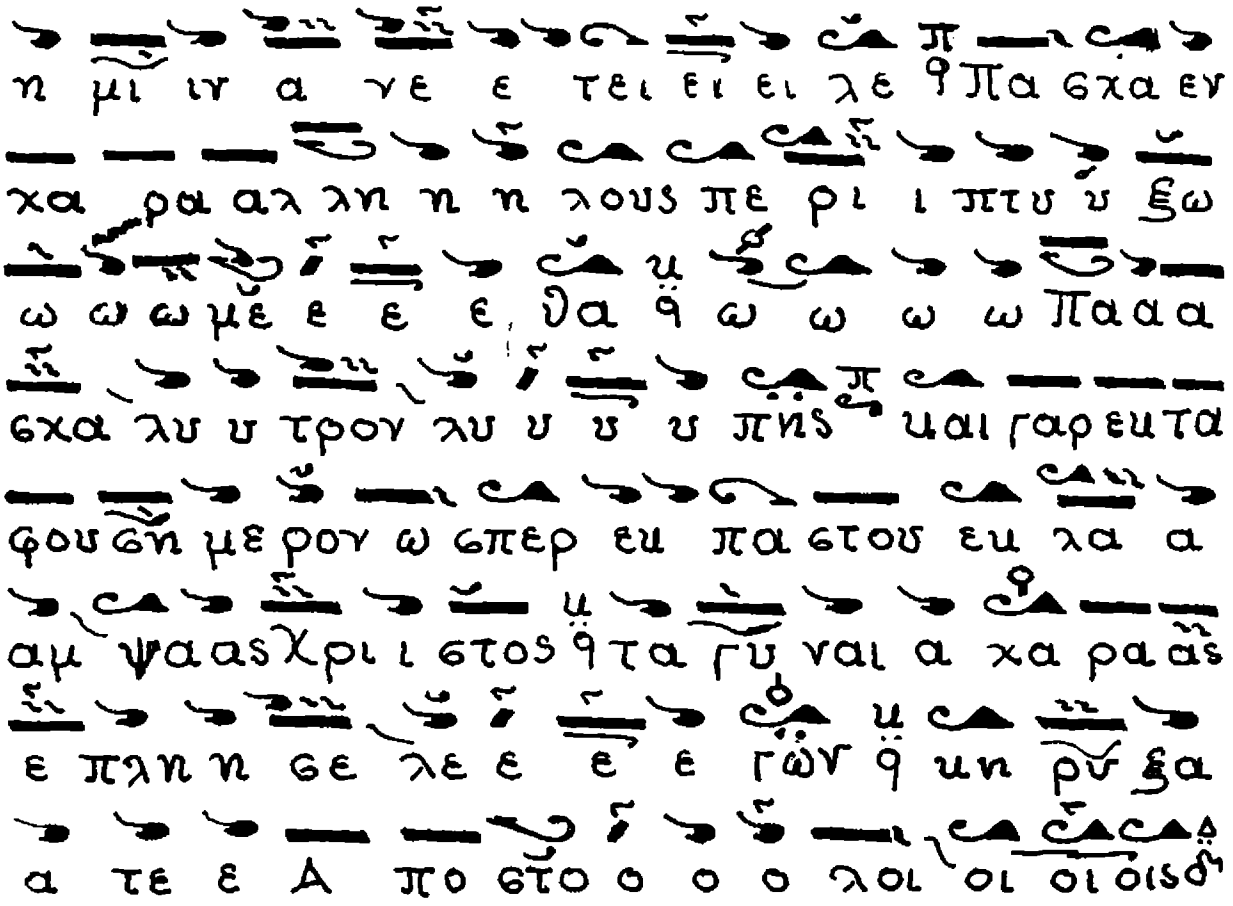

α αυ τον
Πα σχα ι ε ρον η μιν σή με ρον α α ναα
δε ε ε δειει ει ειται Πα σχα ιαι νο ον Α γι ι
ον δ Πα α σχα μυ υ στι ι ιον Πα σχα παγσε βα
σμι ον Πασχα Χριστο ος ο ο λυ υ τρω ω τησ Πα
σχα α μω ω μο ον Πα σχα μέ ε ε ε γα α α α
Πα α σχα τω ων πι ι ι στων Πασχα το πυ λας η
μιν του Πα ρα δει ει ει σου α νοι οι οι ξαν Πα
σχα παν τας α γι α α α χων πι ι ι στου ου ους
Ως ευ λει πει ια πνος ευ λι πε τω σαν ως τη με
ται ιη ρος α πο προ σω ω ω που ου πυ υ υρος
Δευ τε α πο θε ε ας Γυ ναι αι αι ιες ευ α αγ
γε ε λι ι ι στρι ι ι αι Ναι τη Σι ω ων ει

ΚΥΡΙΑΚΗ

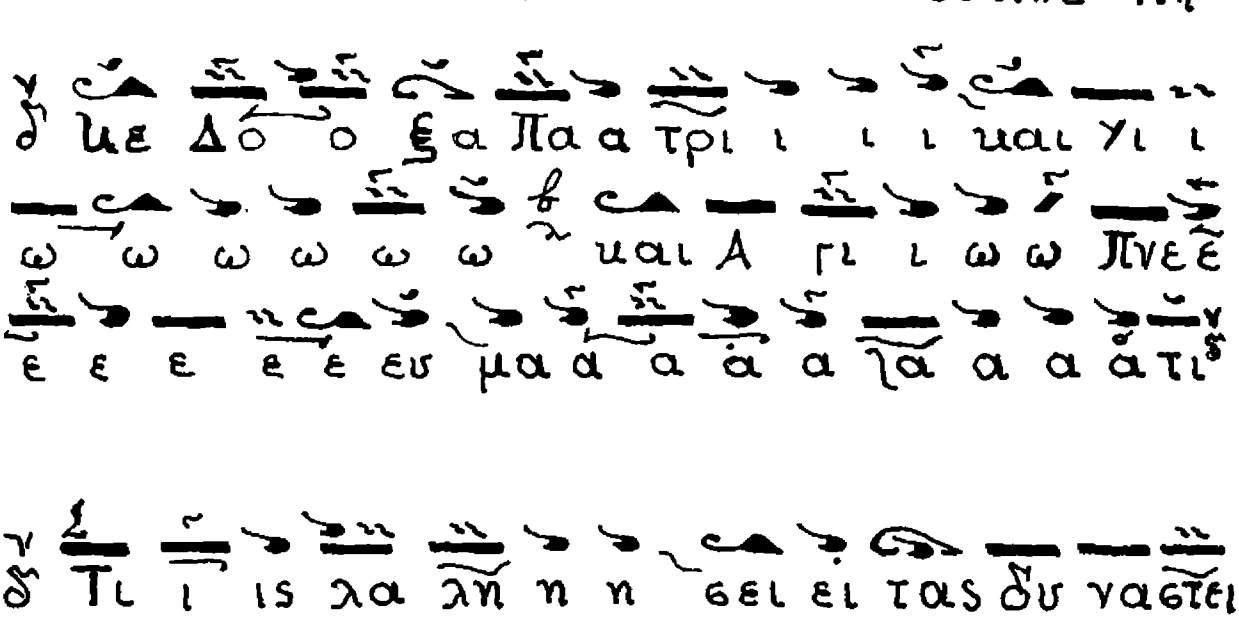

πα α τε δε ε χου ου παρ η η μων χα ρα ας ε
ευ αρ γε ε ε λι ι ι ι α ης τη ς Α να στα α
σε ω ως Χρι ι ι στου τερ που ου χο ρευε
υαι αι αι αι α α γα α α αλ λου Ι ι ε ε ρουου
σα α λη μη του Βα σι λε ε ε α α Χρι ι ι στον δη
θε α σα με ε ε νη ε ευ του μνη η η μα
α α α τος ως νυ μφι ι ον προ ο ο ερ χο ο
με ε νο ο ο ον.

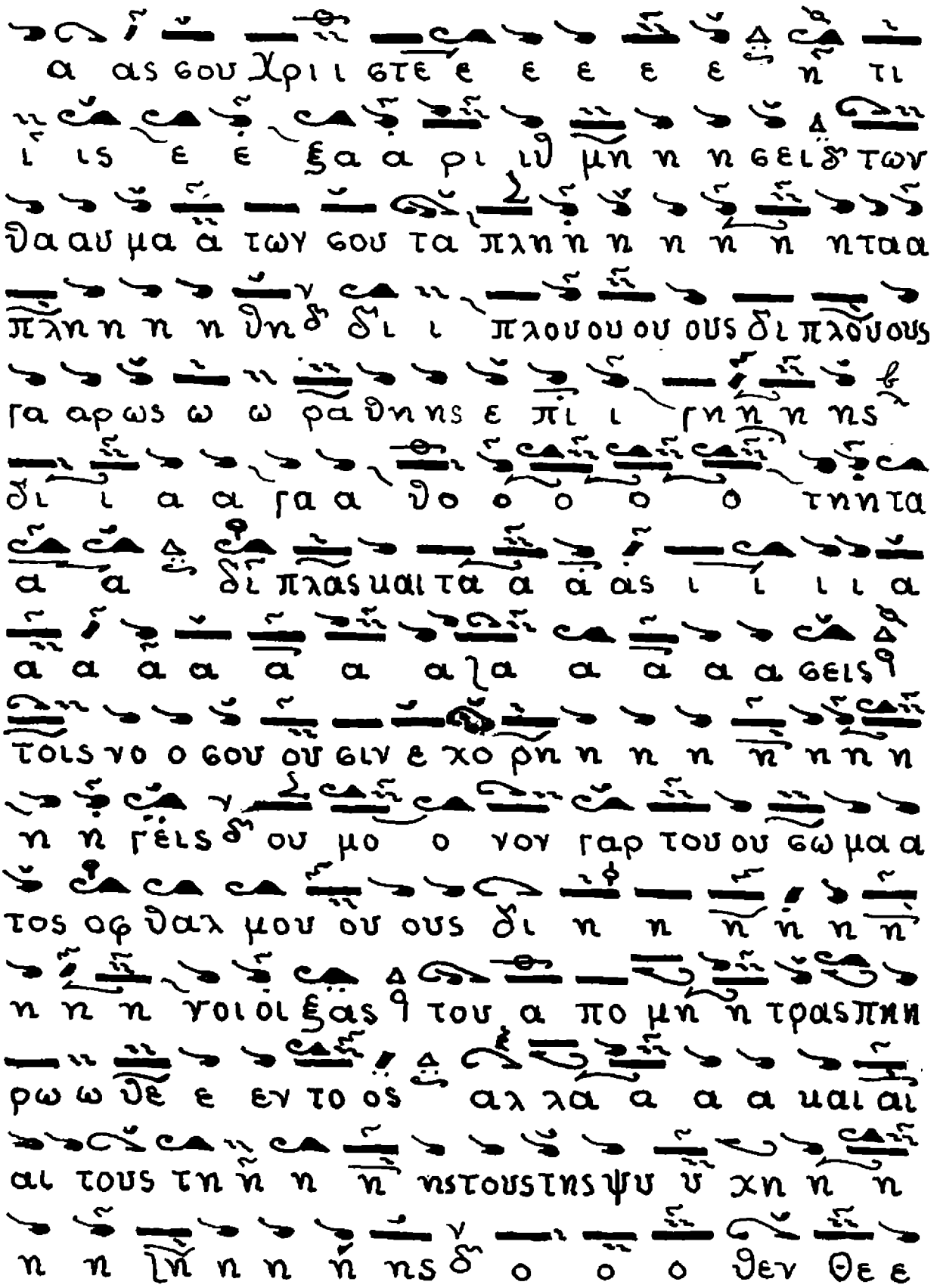

Ου τως α πο λου νται οι α μαρ τω λοι α πο προ
σω που του θε ου υαι οι δι υαι οι ευ φραν θη
η τω ω ω ω σαν
Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι υες ο ο ορ θρου ου
ου ου βαα θε ε ε ε ως ε πι στα σαι προ σω το
μνη η η μα α α του χω ω ο δο ο ο του

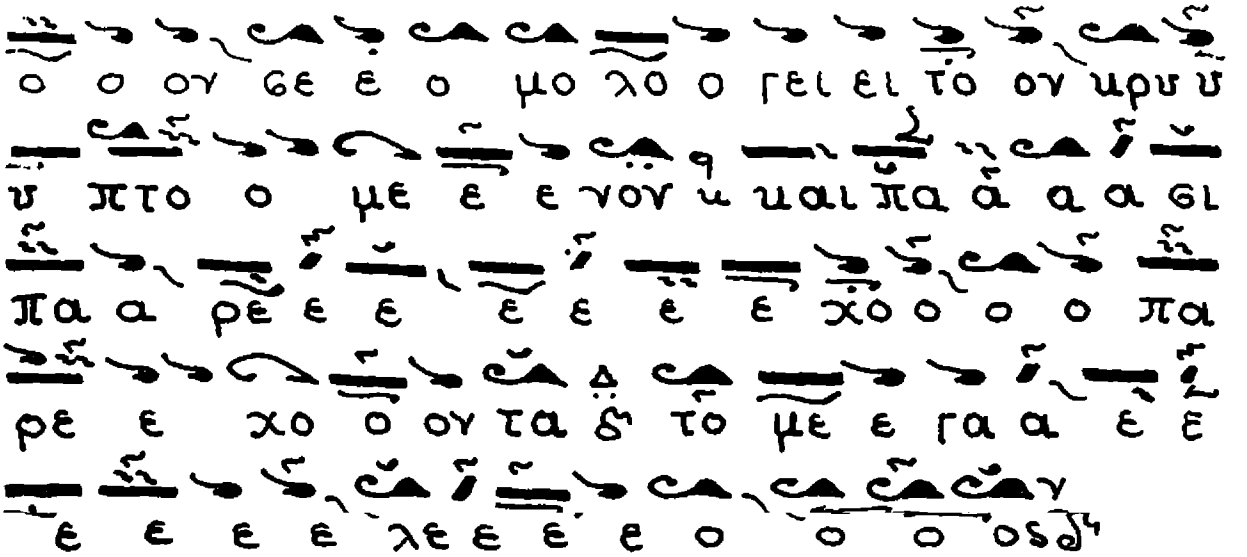

ηευ ροο ον Αγ γε ε ελογε πι τον λι
ι θον μα α θη η η η με ε ε ε νον η
μαι αυ τος προφθεγ ξα με ε νος αυ ταις ου ουου
τως ε ε λε ε ε γε η τι ζητει ει
ει τε τον ζω ω ων τα με τα α τω ων γε
ε ε μρων τι ι θρη νει ει ει ει τε ε δ' τον α
φθαρτον ως ε εν φθοο ο ο ρα α πελθουου
σαι μη ρυ ξα α α τε τοις αυ τουου ου μαθη
η η ται αι αι αις δ'
η Αυ τη η με.ρα . . . . . η α γαλ λι α
σω με θα δ' μαι ευφρανθω μεν ε εν α
α αυ τη η
η Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ι ι ι ου
Πα α α α σχα η Πα σχα παν σε βα σμι ι ον

Δοξαστικόν ἦχος πλ. δ΄ Νη

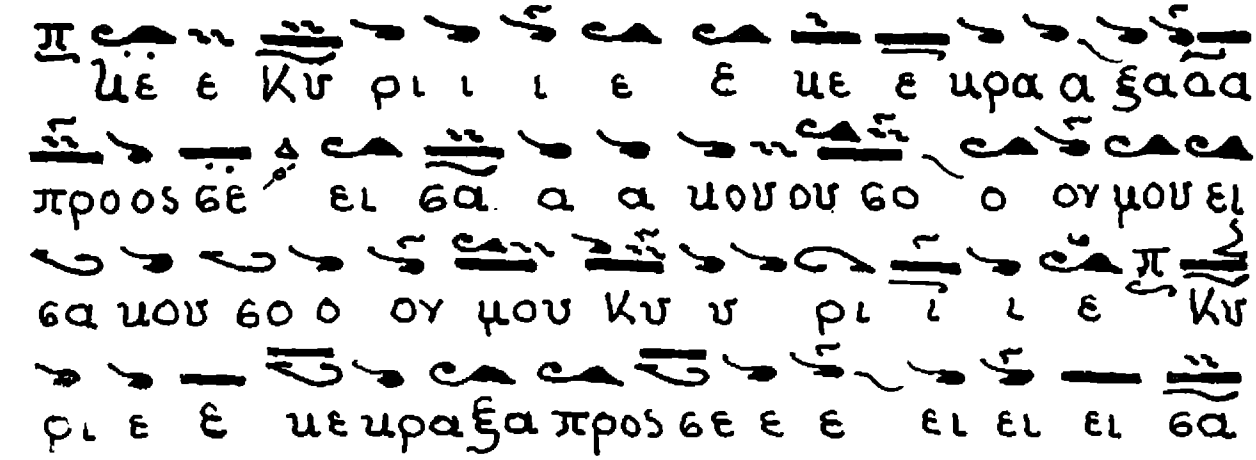

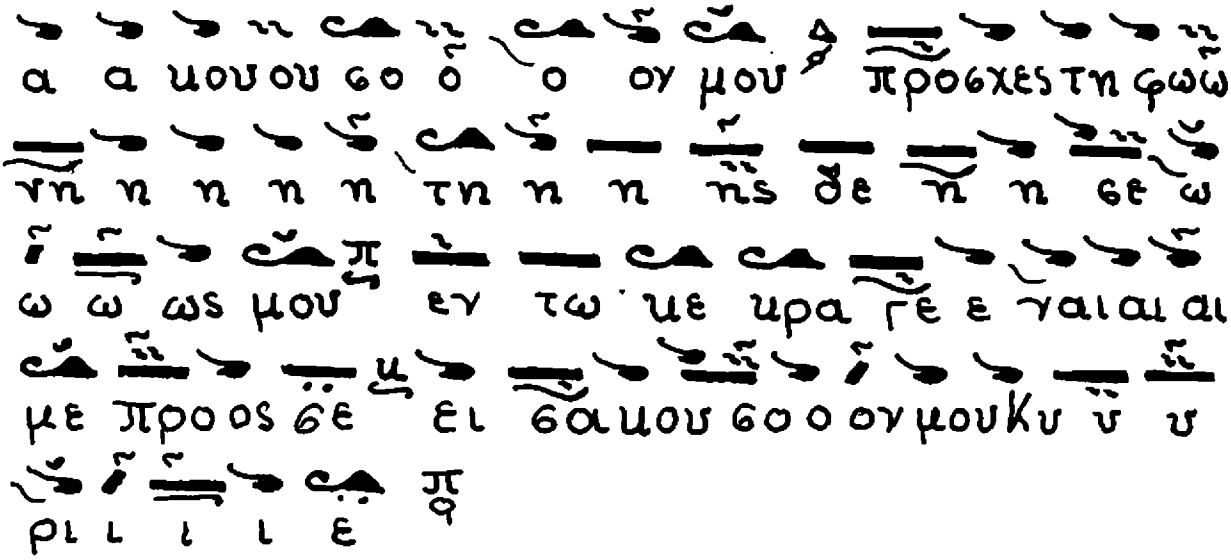

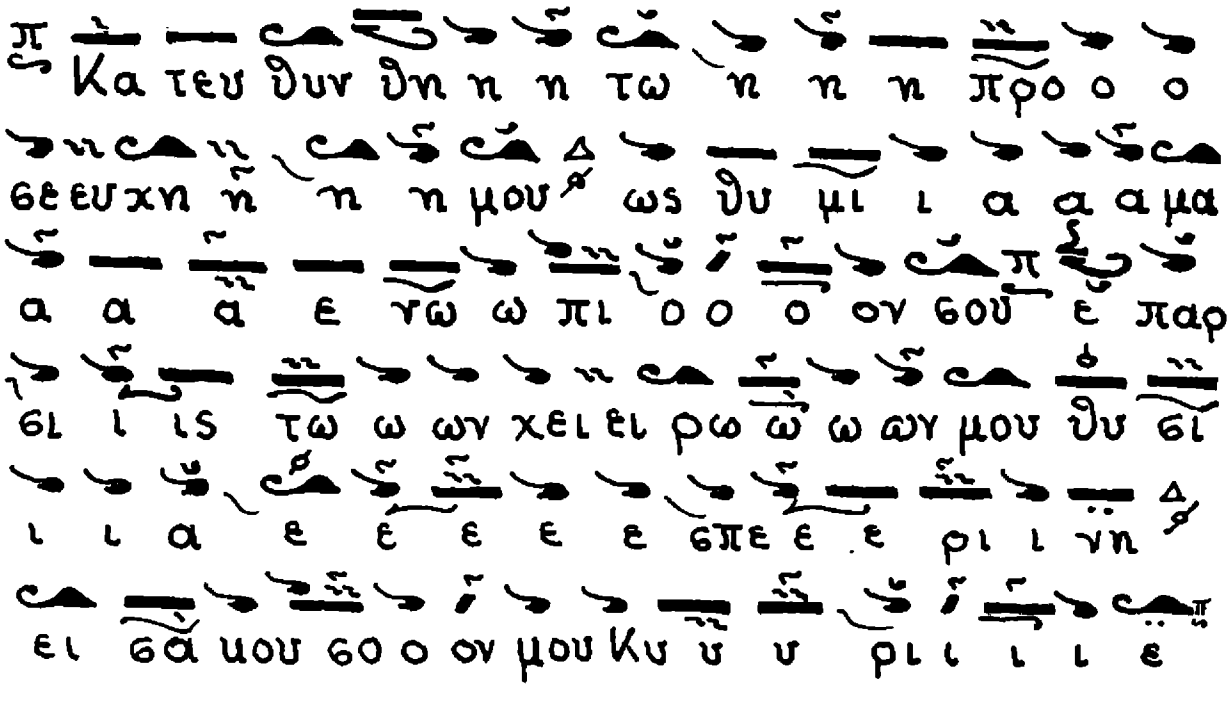
Καὶ νῦν: Ἀναστάσεως ἡμέρα ... σελὶς 34.

Δοξολογία - Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια, Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» σελὶς 36.

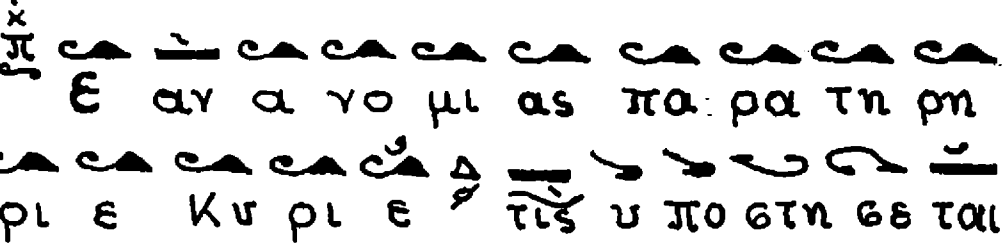
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.
Ἦχος π ⇨ πα

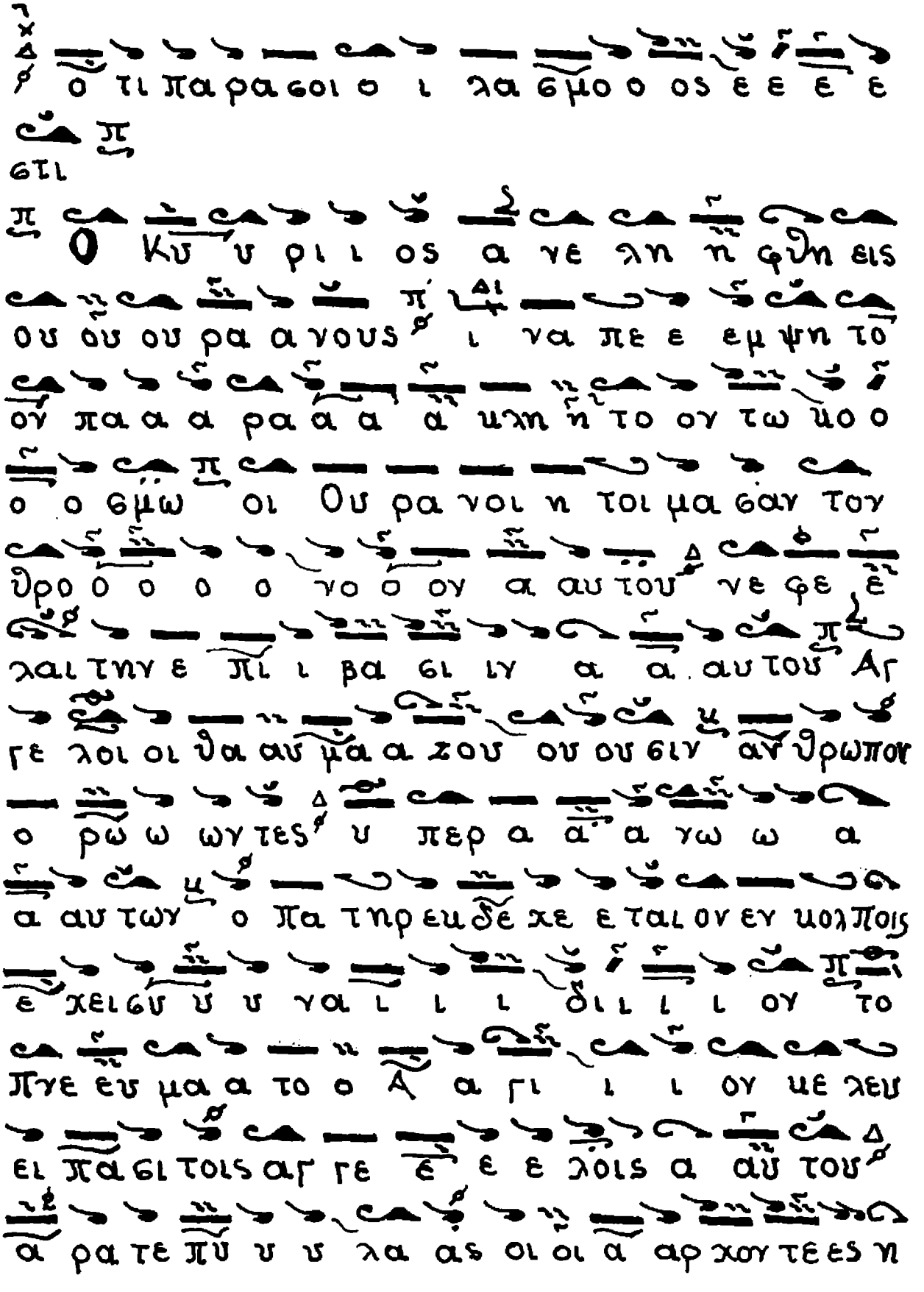

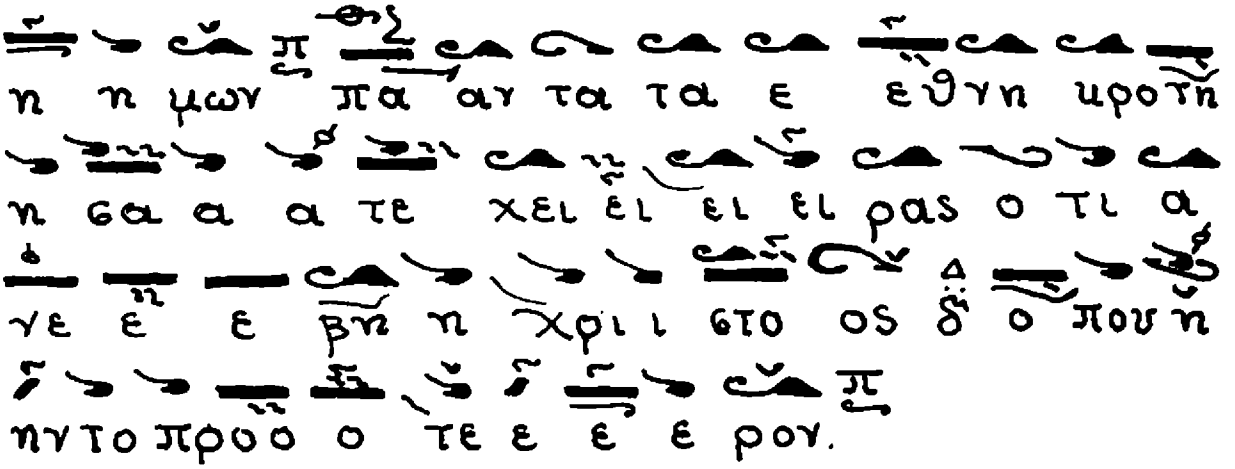

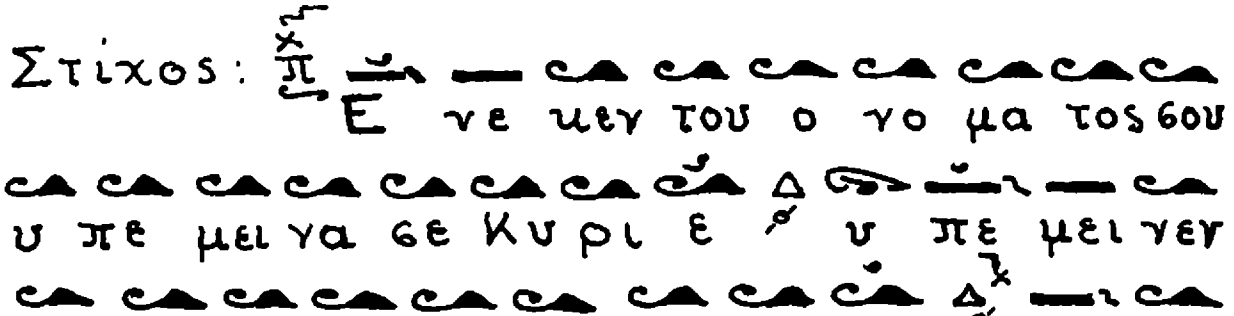
Ἰδιόμελα ἑορτῆς.

Στίχος:

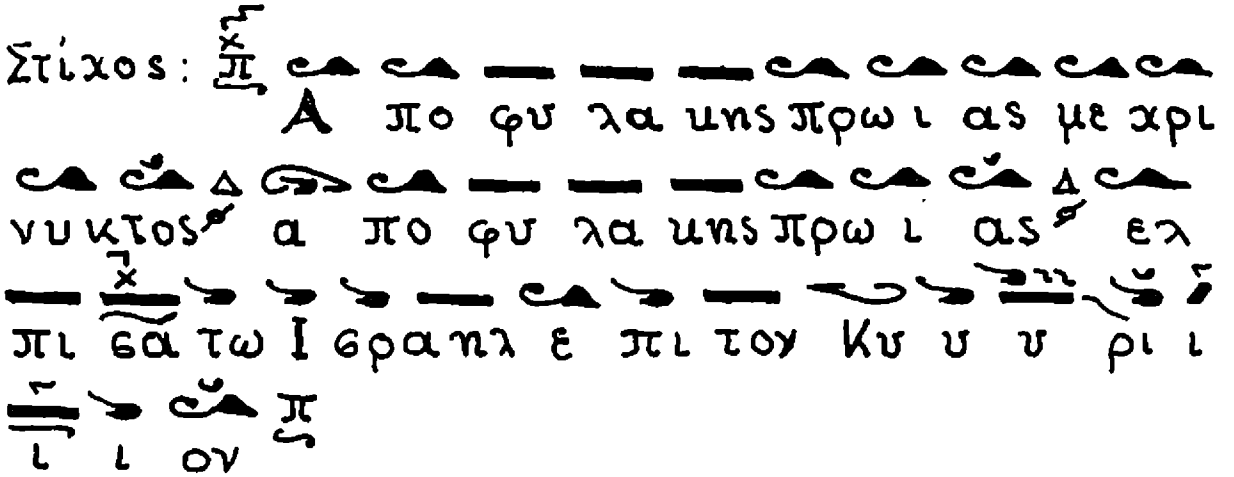
214.

ο τι παρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε
στι
ο κυ υ ρι ι ος α νε λη φθη εις
ου ου ου ρα α νους ι να πε ε εμ ψη το
ον πα α α ρα α α α υκη η το ον τω υο ο
ο ο σμω οι ου ρα νοι η τοι μα σαν τον
θρο ο ο ο ο νο ο ον α αυ του νε φε ε
λαι την ε πι ι βα σι ιν α α αυ τους αρ
γε λοι οι θα αυ μα α σου ου ου σιν αν θρωποι
ο ρω ω ων τες υ περ α α α γω ω α
α αυ των ο πα τηρ ευ δε κε ε ται ον εν υοι ποις
ε χει ρυ υ υ να ι ι ι δι ι ι ι ον το
πνε ευ μα α το ο α α γι ι ι ον με λευ
ει πα σι τοις αρ γε ε ε λοις α αυ του
α ρα τε πυ υ υ λα ας οι οι α αρ χον τες η

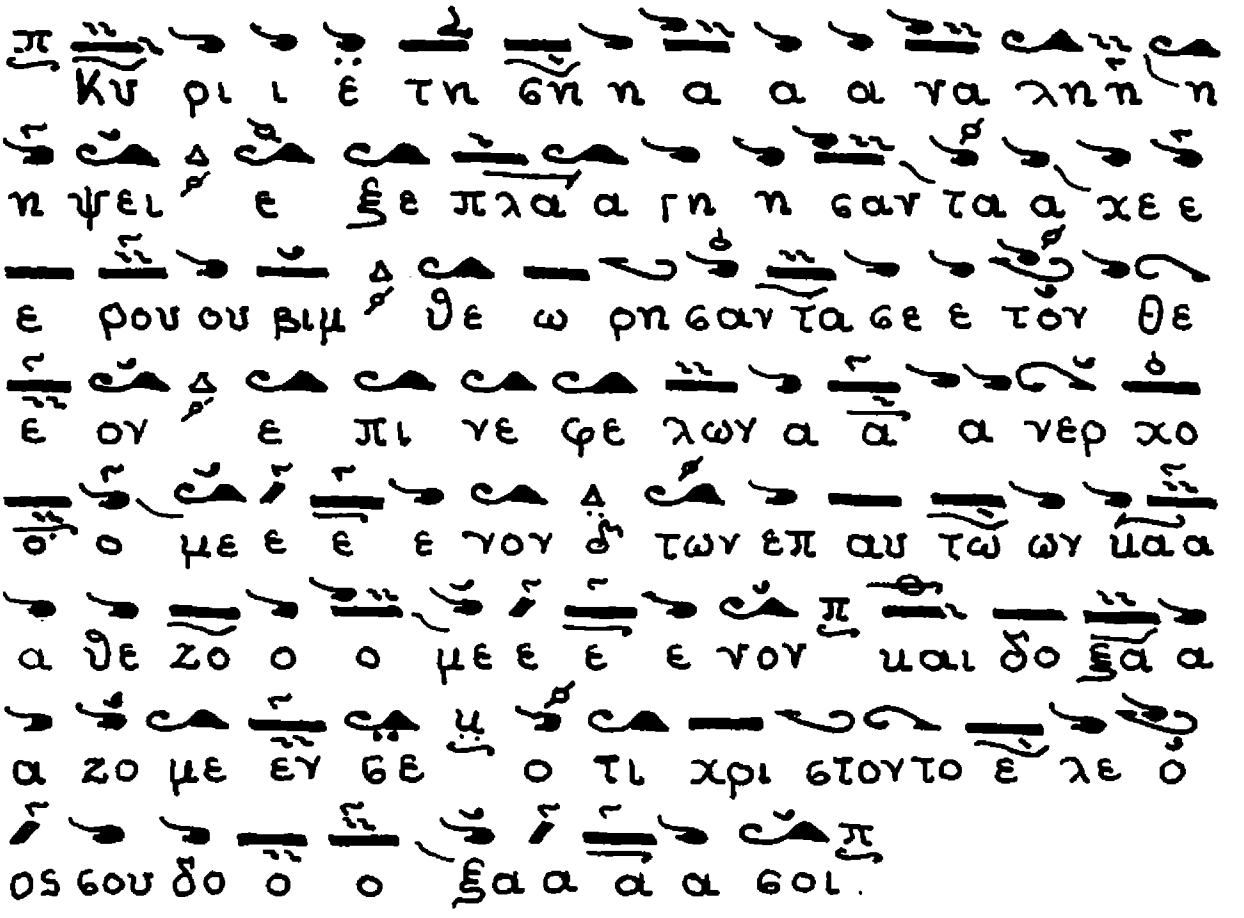

Στίχος:

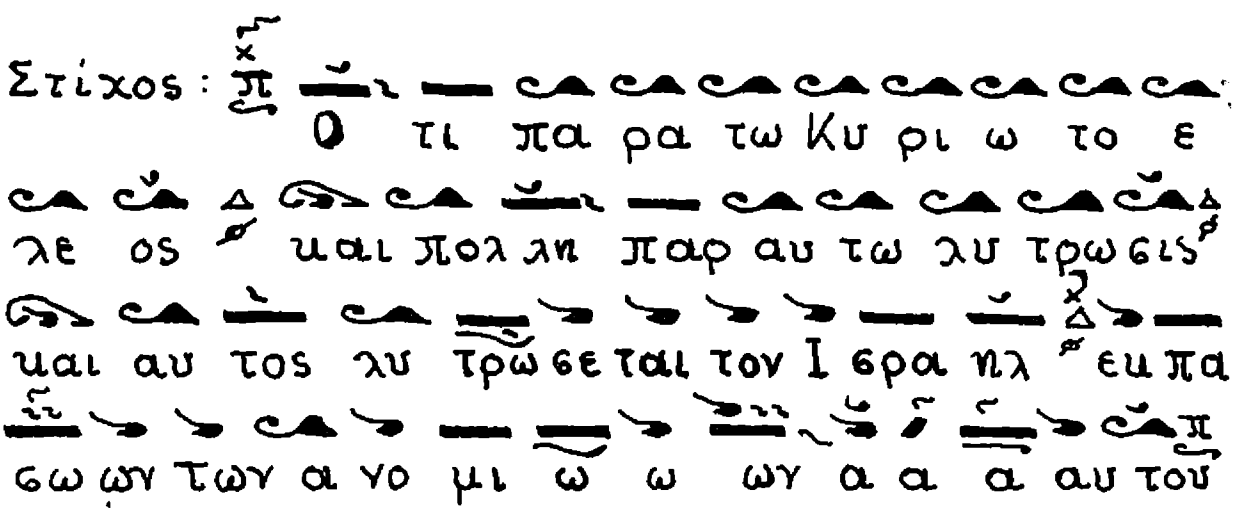
. . . . ὁ Κύριος ἀνεκλήφθη εἰς Οὐρανούς.

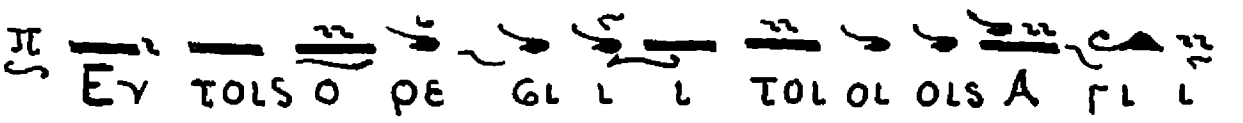
Στίχος:

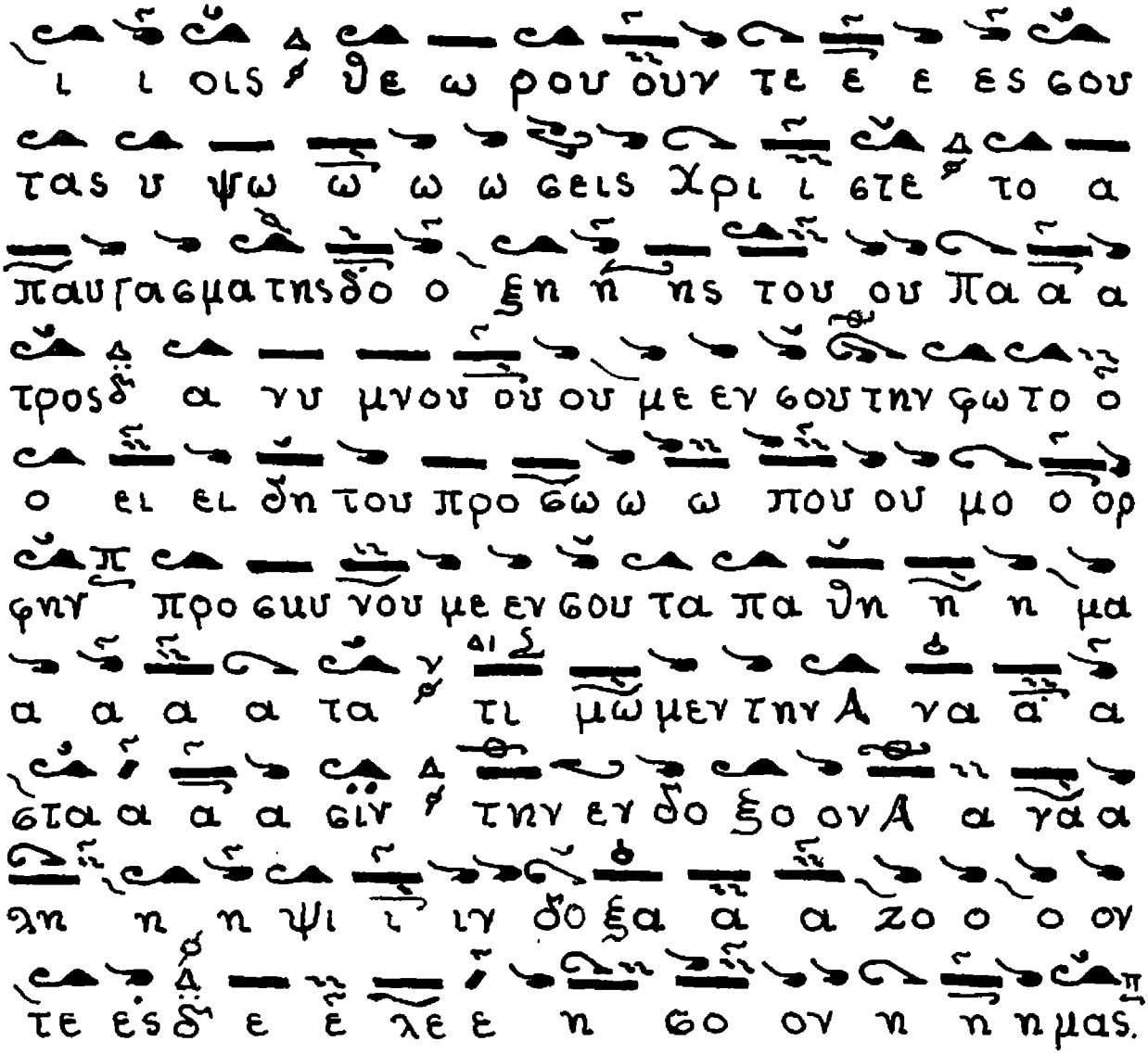
ΠΕΜΠΤΗ

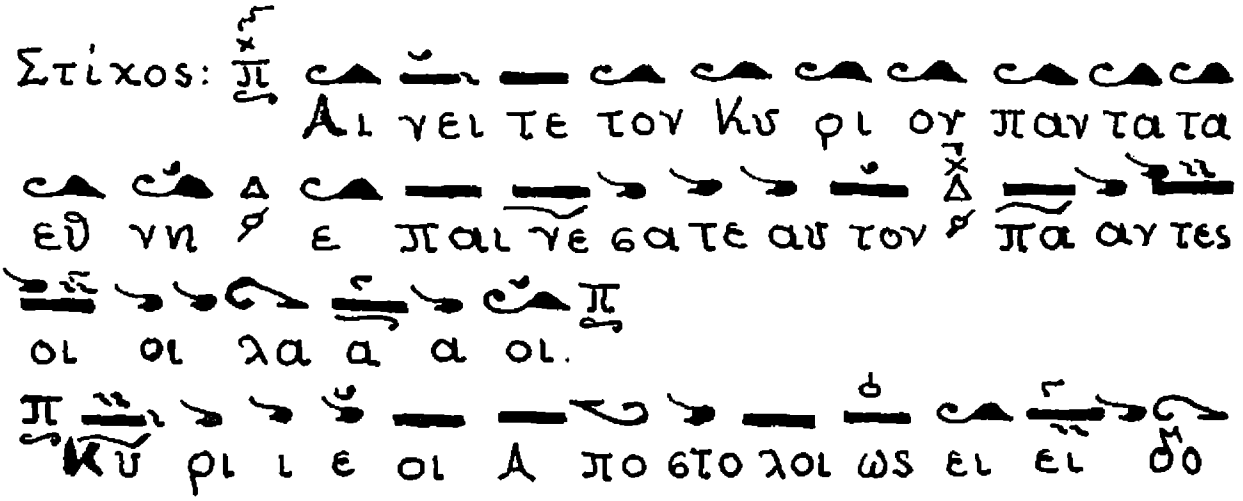
Στίχος:

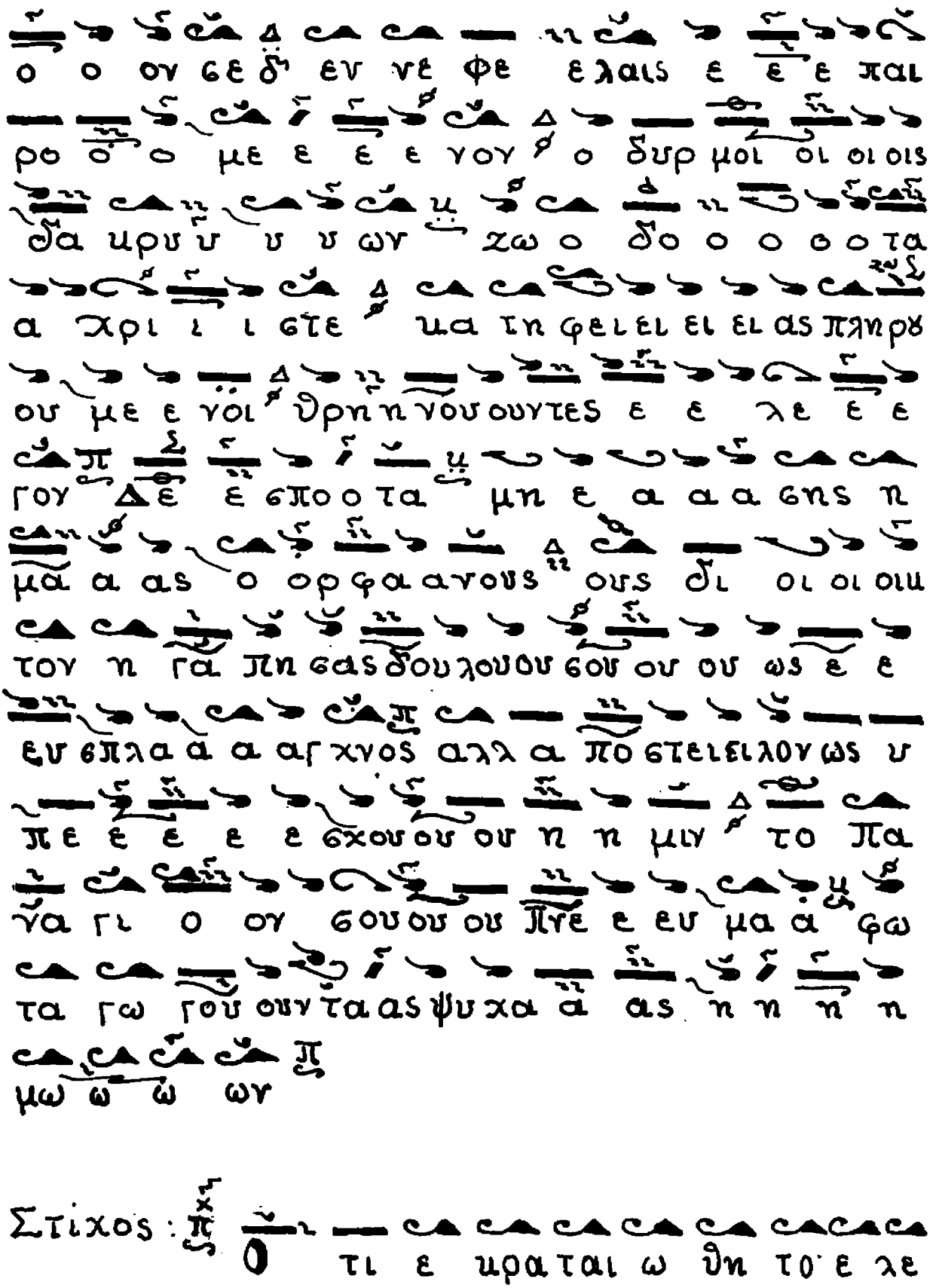

ι ι οις θε ω ρου ουν τε ε ες σου
τας υ ψω ω ω σεις χρι ι στε το α
παυγασματησδο ο ξη ης του ου πα α α
τροσδ α νυ μνου ου ου με εν σου την φω το ο
ο ει ει δη του προ σω ω ω που ου μο ο ορ
φην προ σευ νου με εν σου τα πα θη η η μα
α α α α τα τι μω μεν την Α να α α
σια α α α σιν την εν δο ξο ον Α α γα α
λη η η ψι ι ιν δο ξα α α ζο ο ο ον
τε ες δ ε ε λε ε η σο ον η η ημας.

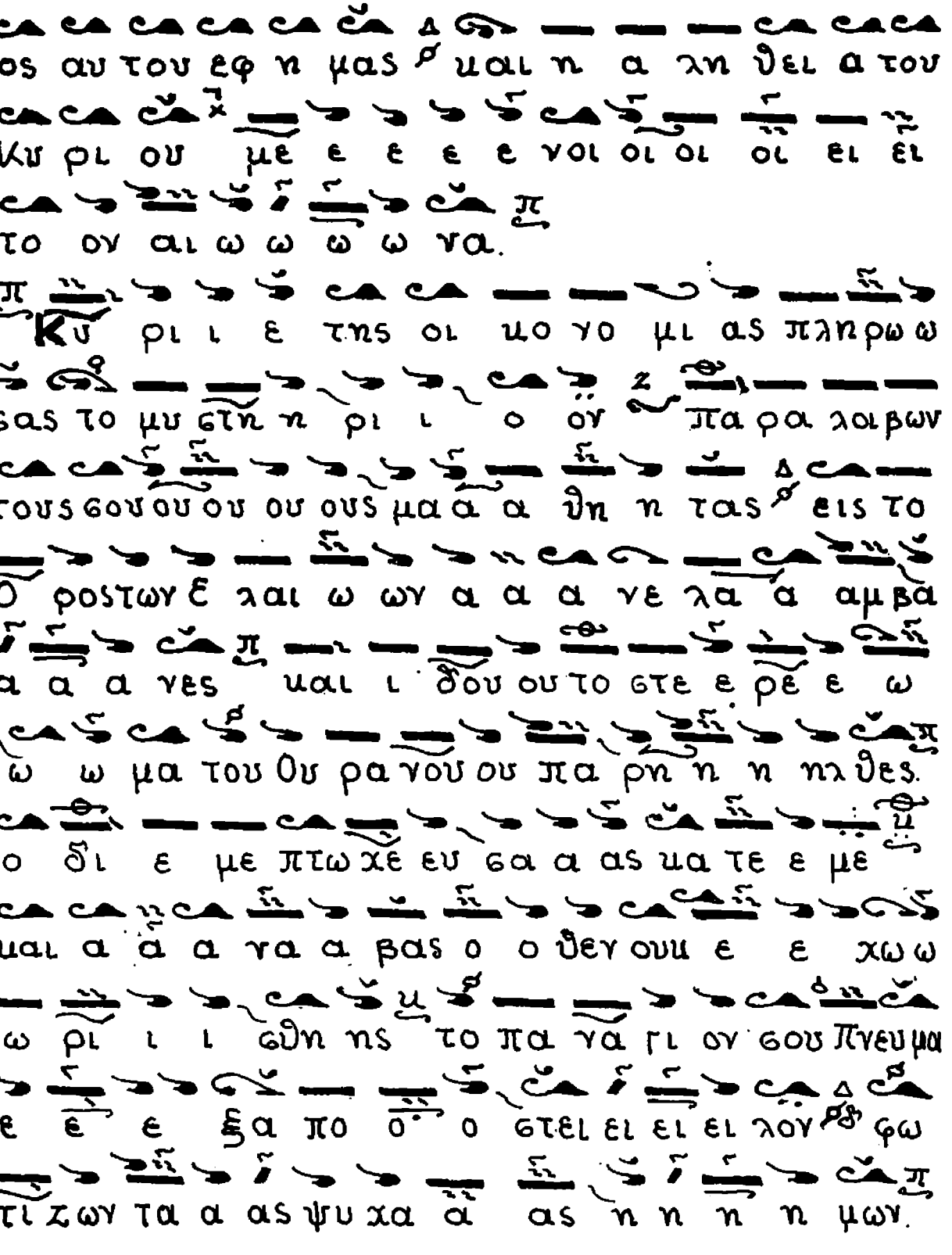
Στίχος:

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
εθ νη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες
οι οι λα α α οι.
Κυ ρι ι ε οι Α πο στο λοι ως ει ει δο

ΠΕΜΠΤΗ

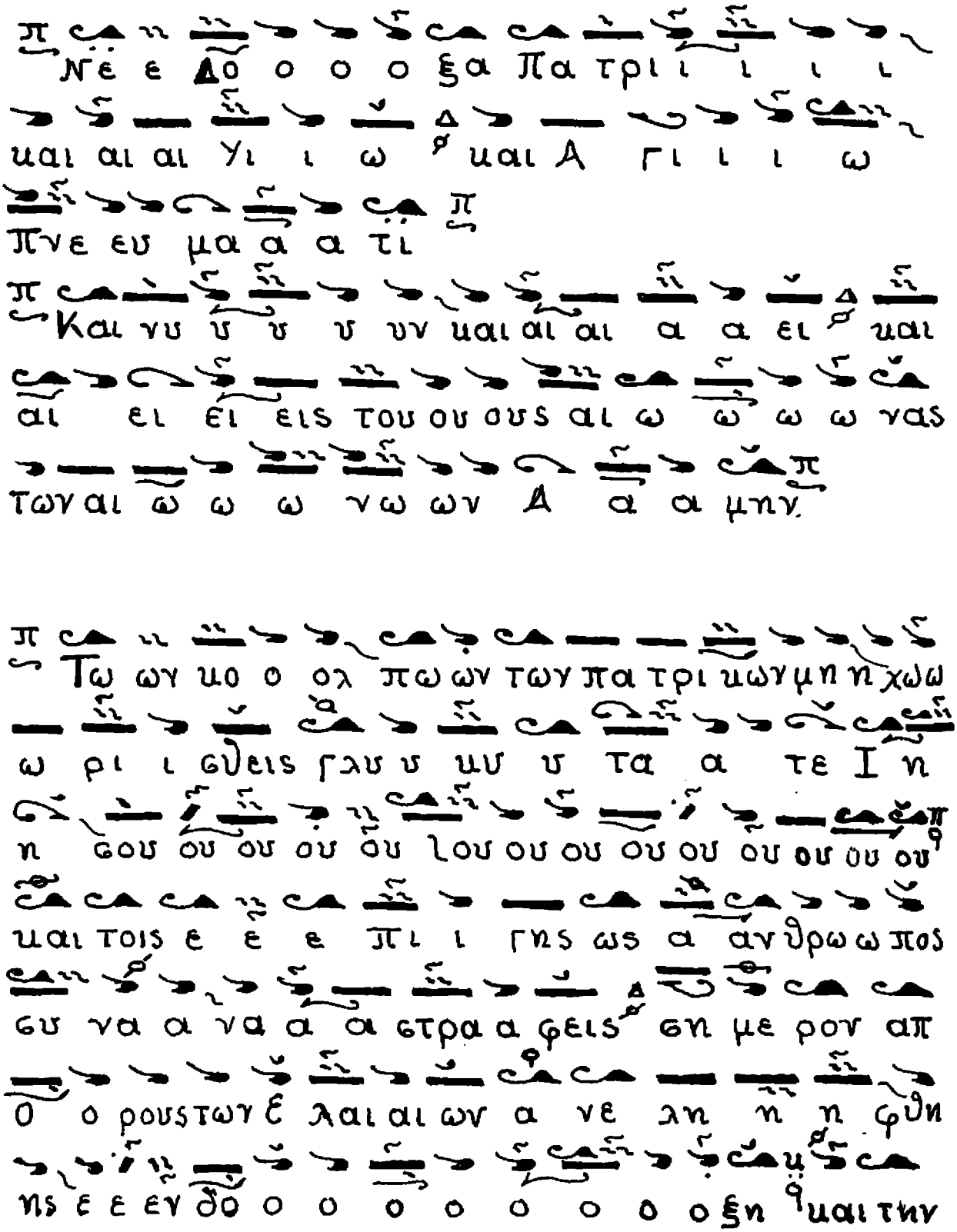

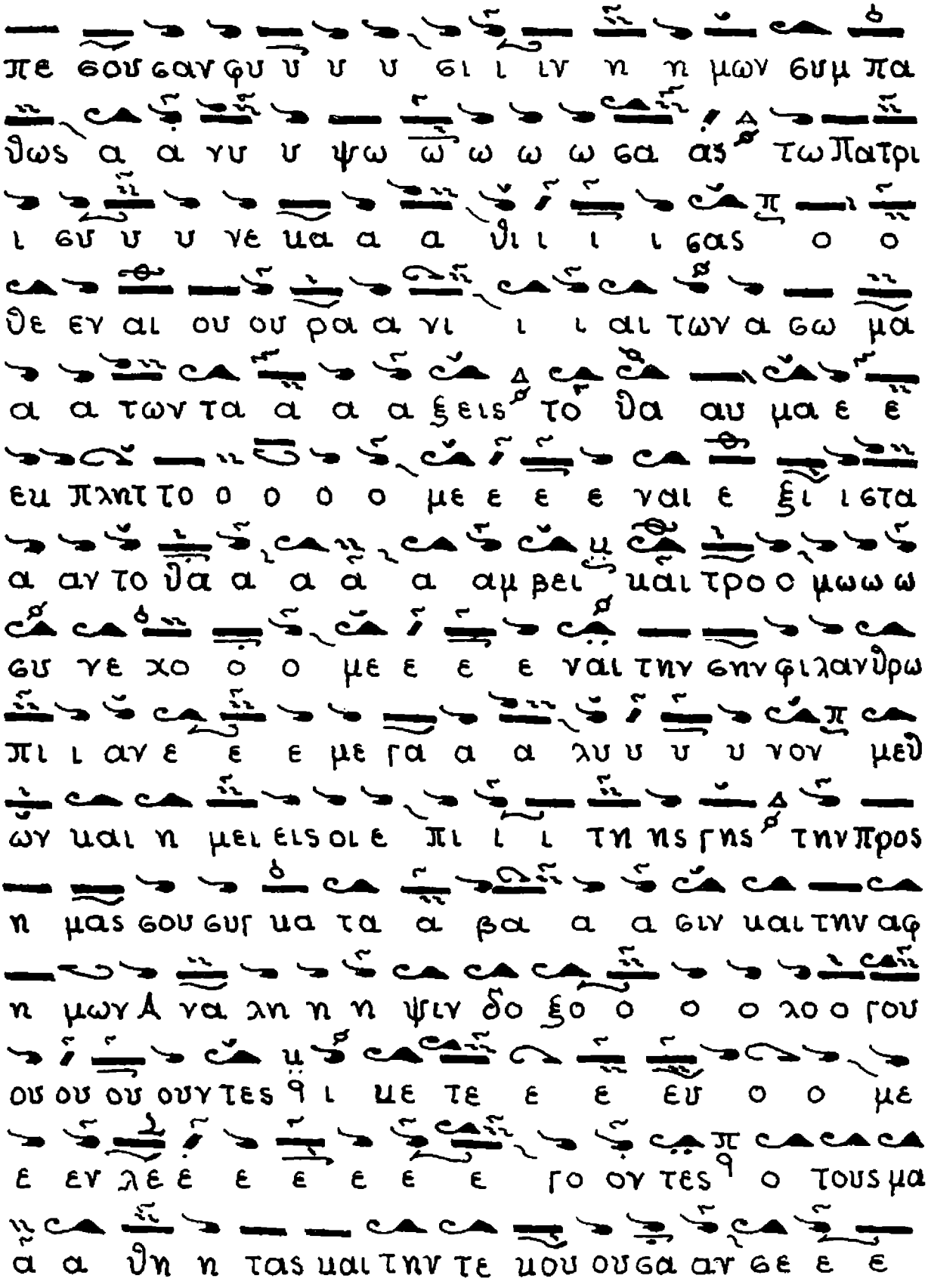
Στιχος:

ος αυ του εφ η μας ψαι η α λη θει α του
Κυ ρι ου με ε ε ε ε νοι οι οι οι ει ει
το ον αι ω ω ω ω να.
Κυ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πληρω ω
σας το μυ στη η ρι ι ο ον πα ρα λαβων
τους σου ου ου ου ους μα α α θη η τας ψ εις το
Ο ρος των ε λαι ω ων α α α νε λα α αμβα
α α α νες ψαι ι δου ου το στε ε ρε ε ω
ω ω μα του ου ρα νου ου πα ρη η η ηλθες.
ο δι ε με πτω χε ευ σα α ας μα τε ε με
ψαι α α α να α βας ο ο θεν ουμ ε ε χω ω
ω ρι ι ι ωθη ης το πα να γι ον σου πνευ μα
ε ε ε ξα πο ο ο στει ει ει ει λον ψ φω
τι ζων τα α ας ψυ χα α ας η η η η μων.

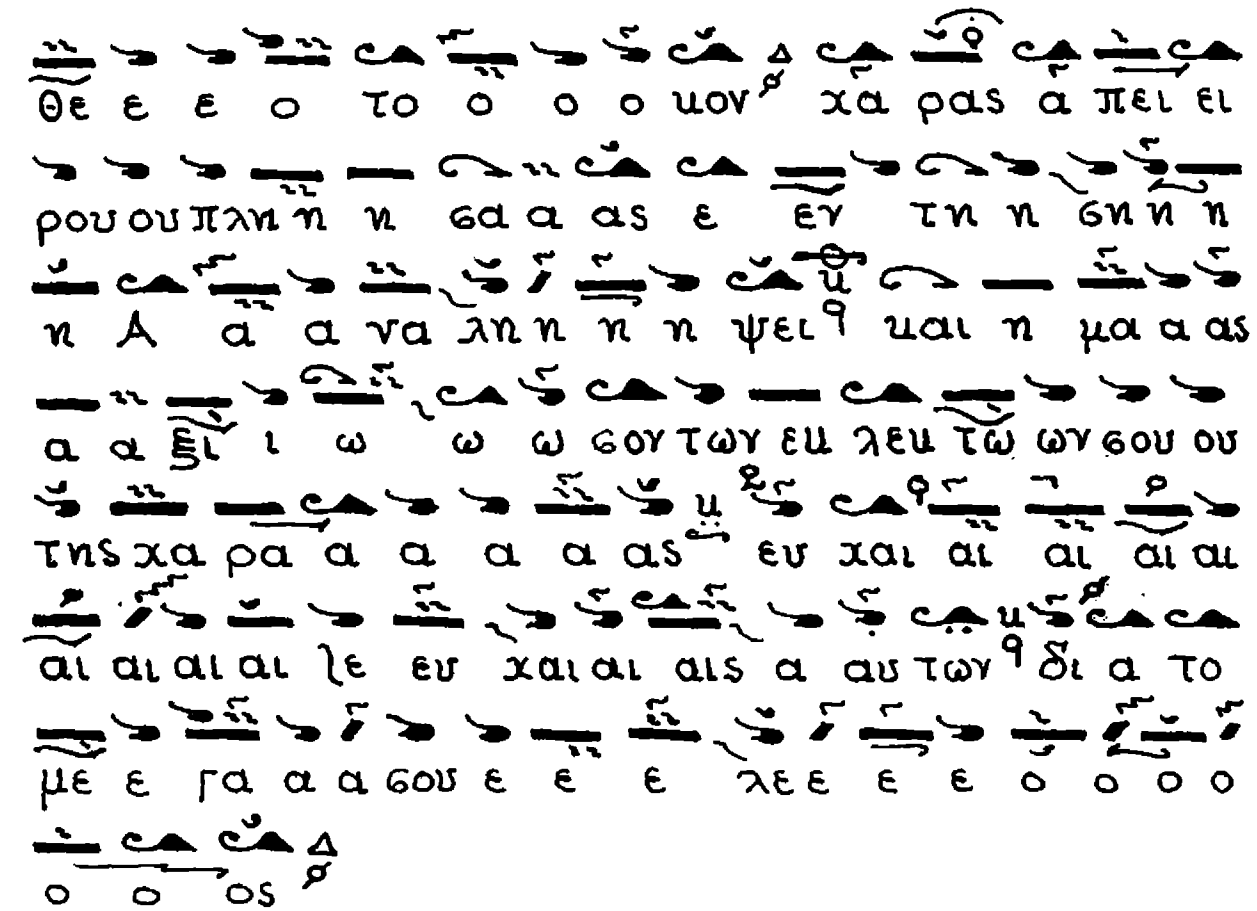
ΠΕΜΠΤΗ

Δοξαστικόν
Ἦχος πλ. δ΄ πα

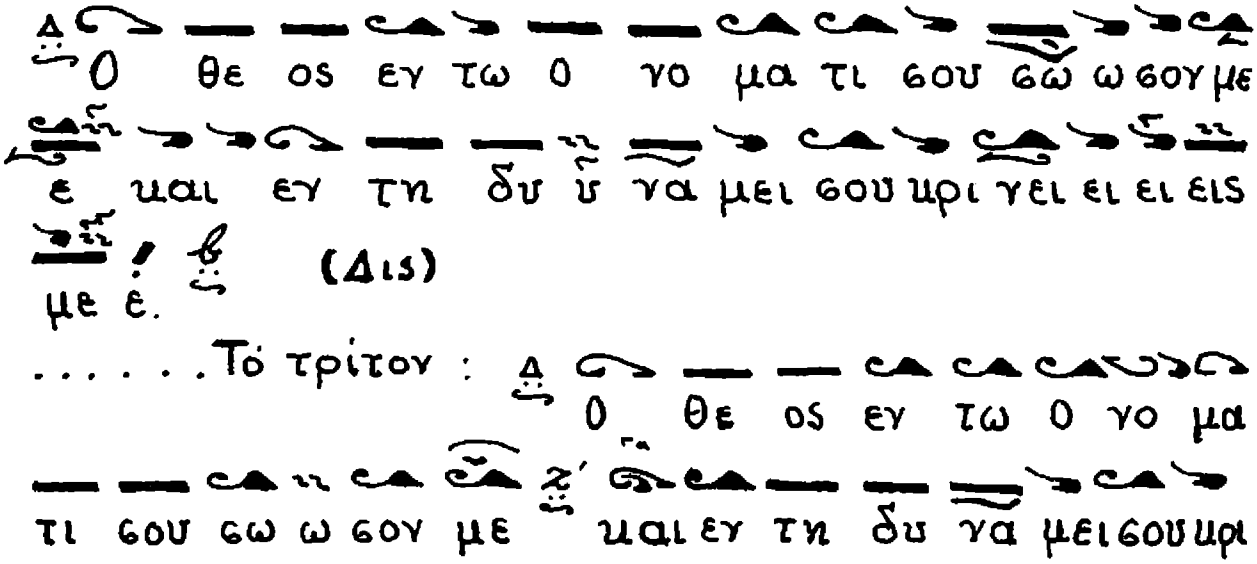

πε σου σαν φυ υ υ σι ι ιν η η μων συμ πα
θως α α νυ υ ψω ω ω ω σα ας τω Πατρι
ι συ υ υ νε υα α α θι ι ι ι σας ο ο
θε εν αι ου ου ρα α νι ι ι αι των α σω μα
α α των τα α α α ξεις το θα αυ μα ε ε
ευ πλητ το ο ο ο ο με ε ε ε ναι ε ξι ι στα
α αν το θα α α α α αμ βει υαι τρο ο μω ω ω
συ νε χο ο ο με ε ε ε ναι την σην φι λαν θρω
πι ι αν ε ε ε με γα α α λυ υ υ υ νον μεθ
ων υαι η μει εις οι ε πι ι ι τη της γης την προς
η μας σου συγ υα τα α βα α α σιν υαι την αφ
η μων Α να λη η η ψιν δο ξο ο ο ο λο ο γου
ου ου ου ουν τες ϙ ι με τε ε ε ευ ο ο με
ε εν λε ε ε ε ε ε ε γο ον τες ϙ ο τους μα
α α θη η τας υαι την τε υου ουσα αν σε ε ε

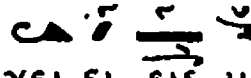
ΠΕΜΠΤΗ

Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρόν - ἦχ τὸ Προοιμιον

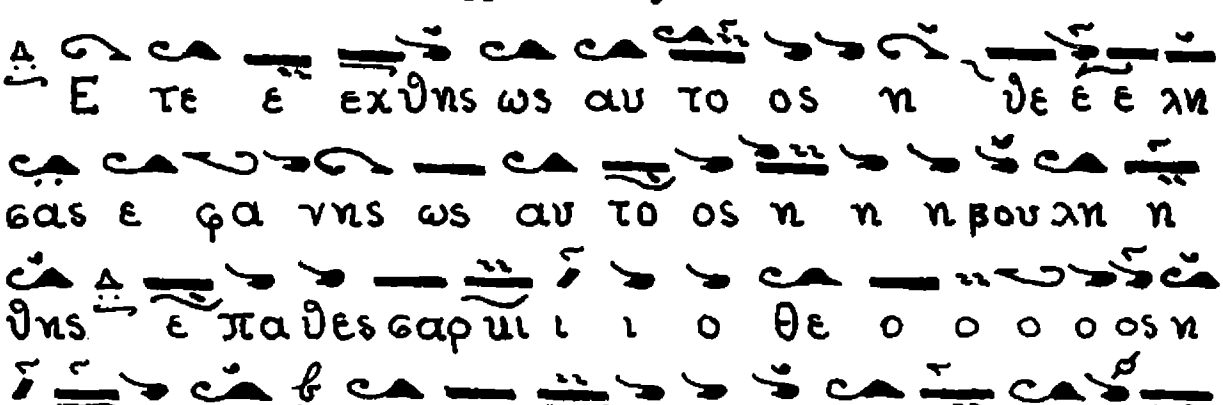
Ἦχος Δι

. . . . καὶ τὰ Ἀναγνώσματα

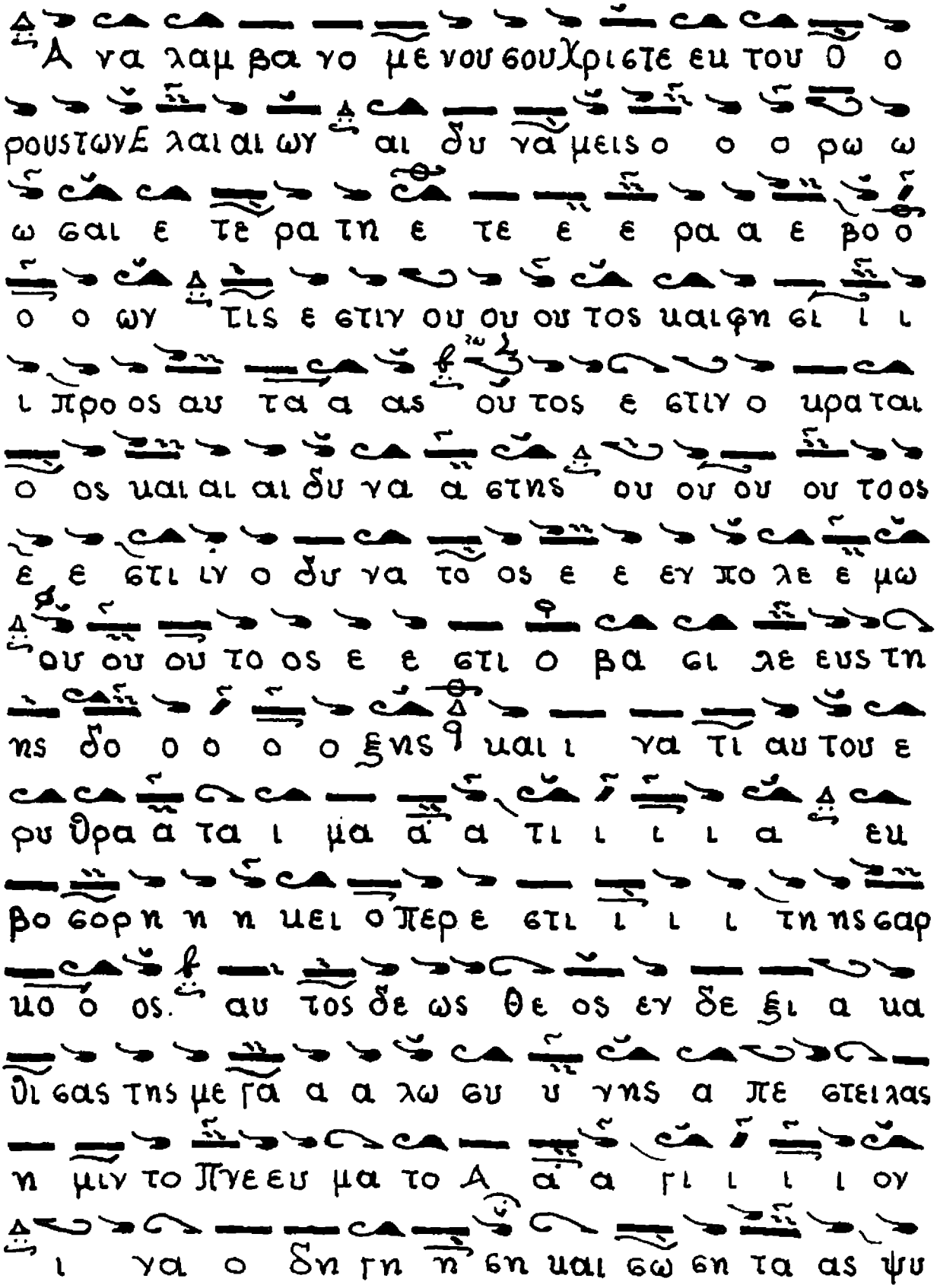
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.

Ἦχος δ΄

Ἐ τε ἐ ἐχθης ως αυ το ος η θε ἐ ἐ λη
σας ε φα νης ως αυ το ος η η η βουλη η
θης ἐ παθες σαρ κι ι ι ο θε ο ο ο ο ος η
η η η μων ει νε ιρω ω ων α νε ἐ στης πατη
η σα α ας τον θα α α να α α α τον α νε
λη φθη ης ε ἐ εν δο ο ο ξη η ο τα συ
υ νη παν τα α πλη ρω ω ων και α πε στει λας
η μιν πνε ε ευ μα θει ει ον του α νυ μνειν ται
δο ξα ζει ειν σου τη ην θε ε ο ο ο τη η η
η τα.

. . . . . Στίχος: Παν τα τα ἐθνη κρο
τη σα τε χει ρας αλ λα λα ξα τε τω θε ω
εν φω νη α γαλ λι α α α σε ως

ΠΕΜΠΤΗ

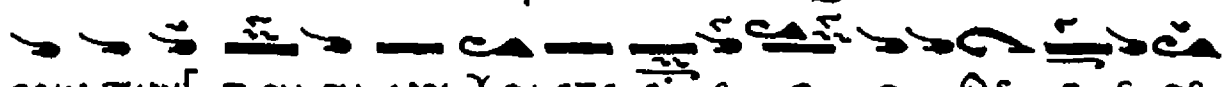

Α να λαμ βα νο με νου σουΧριστε ευ του Ο ο
ρουστωνΕ λαι αι ωγ αι δυ να μεις ο ο ο ρω ω
ω σαι ε τε ρα τη ε τε ε ε ρα α ε βο ο
ο ο ωγ τις ε στιν ου ου ου τος υαιφη σι ι ι
ι προ ος αυ τα α ας ου τος ε στιν ο υρα ται
ο ος υαι αι αι δυ να α στης ου ου ου ου τοος
ε ε στι ιν ο δυ να το ος ε ε εγ πο λε ε μω
ου ου ου το ος ε ε στι ο βα σι λε ευς τη
ης δο ο ο ο ο ξης υαι ι να τι αυ του ε
ρυ θρα α τα ι μα α α τι ι ι ι α ευ
βο σορη η η υει ο περ ε στι ι ι ι τη ης σαρ
υο ο ος. αυ τος δε ως θε ος εγ δε ξι α υα
θι σας της με γα α α λω συ υ γης α πε στει λας
η μιν το πνε ευ μα το Α α α γι ι ι ι ον
ι να ο δη γη η ση υαι σω ση τα ας ψυ

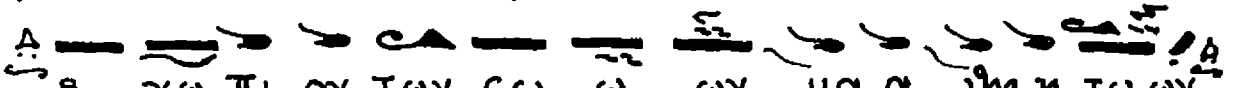

Στίχος :

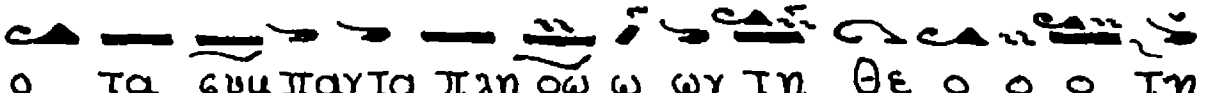

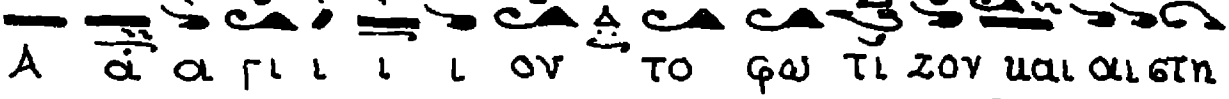

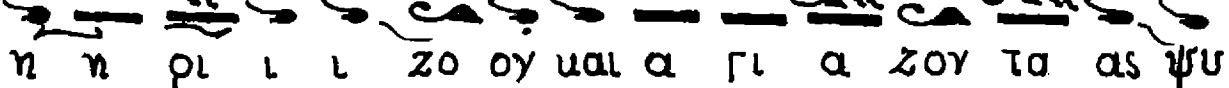

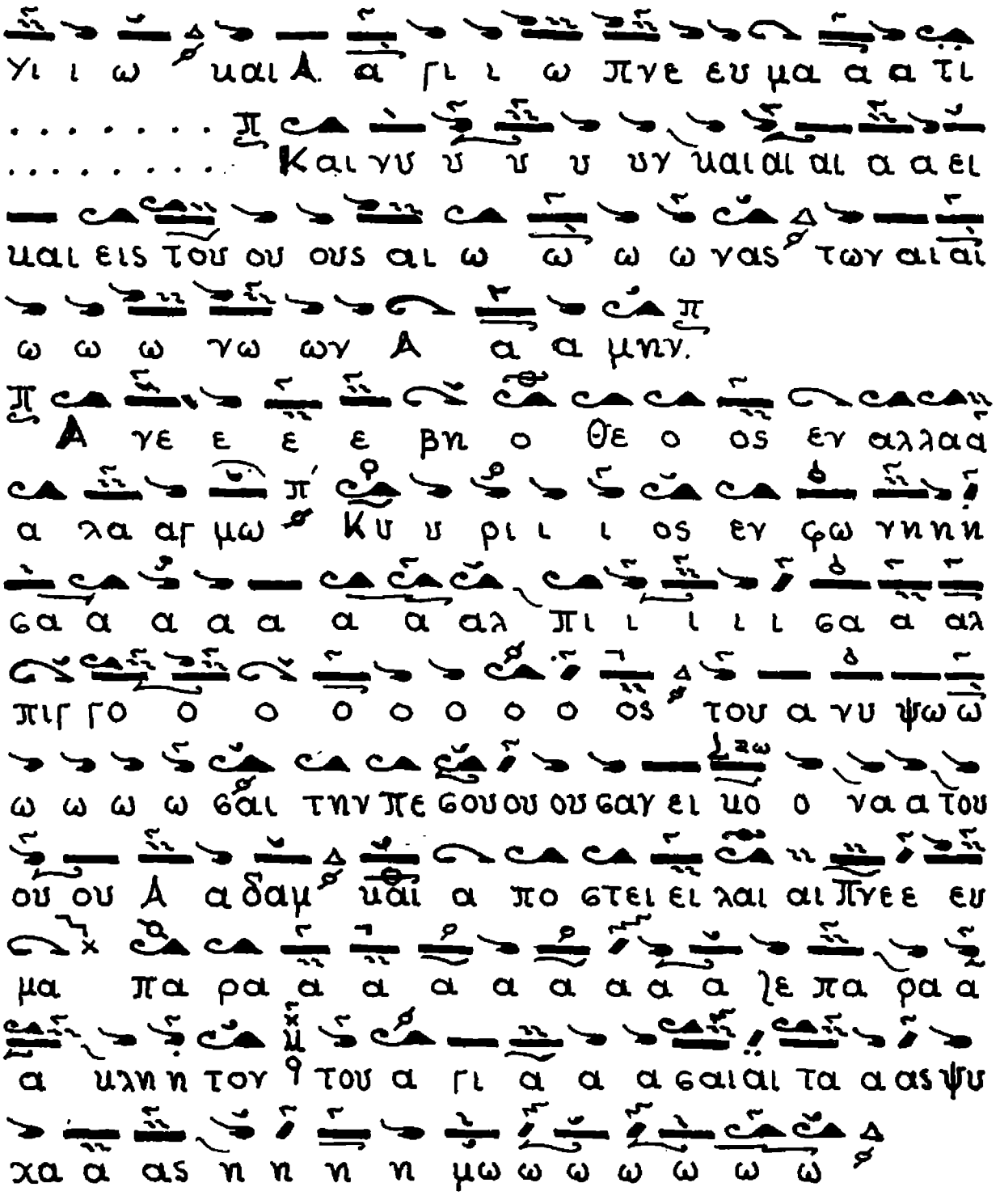

Δόξα - Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β. Πα

Πε ε Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι

ΠΕΜΠΤΗ

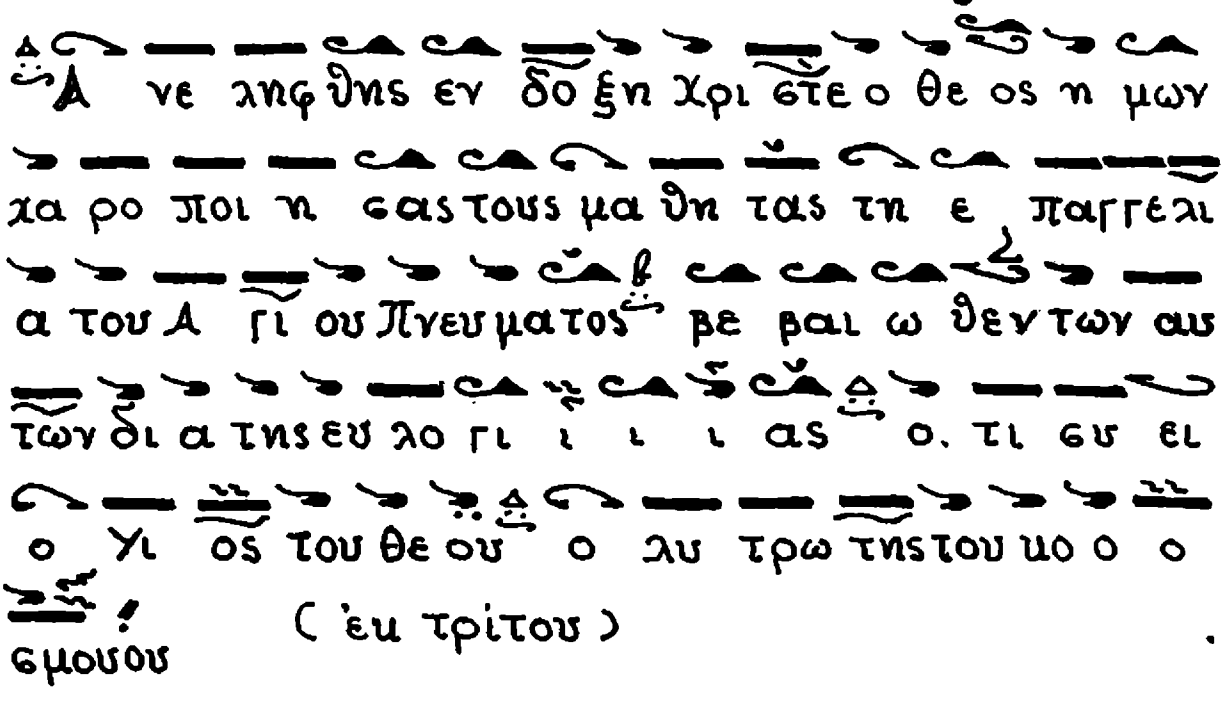

◆ ◆ ◆

Νῦν ἀπολύεις...Τό Τρισάγιον....

καί τό Ἀπολυτίκιον. . . . . .

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄ Δι

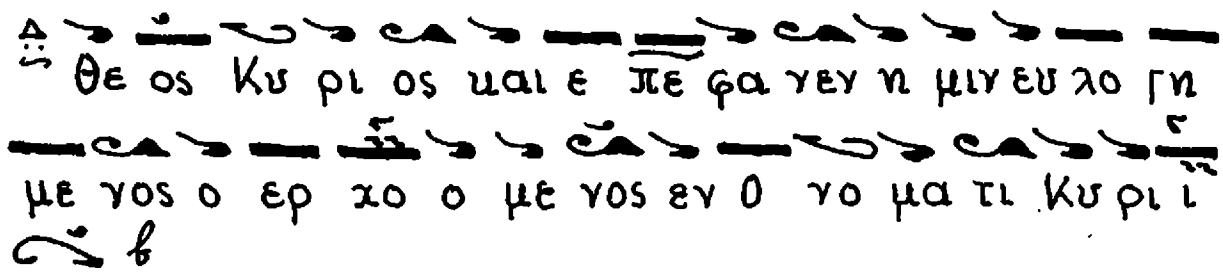

τὸ τέλος τοῦ τρίτου: ...ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου οὗ

....καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Ἦχος δ΄ Δι

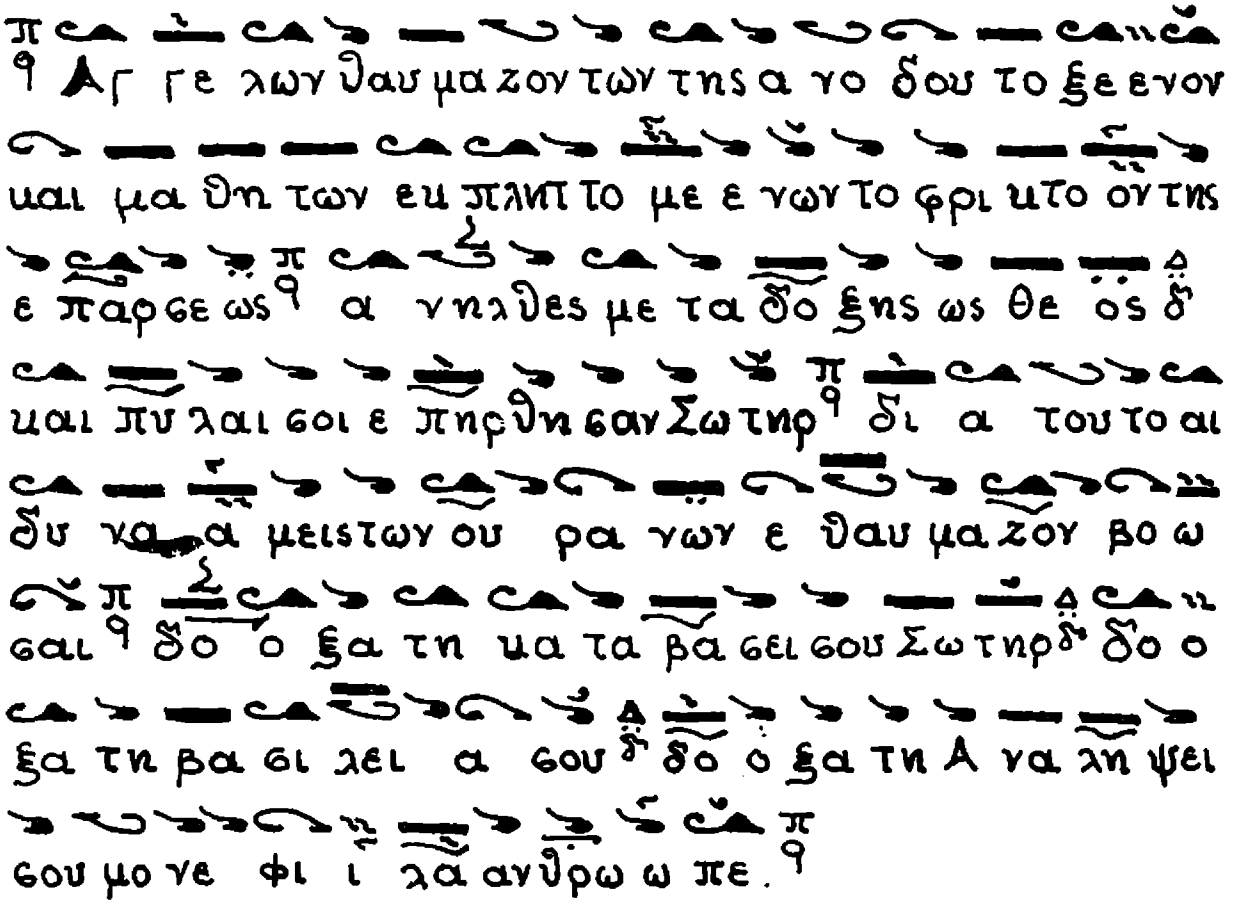
.....καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου.

ΠΕΜΠΤΗ

Καθίσματα.

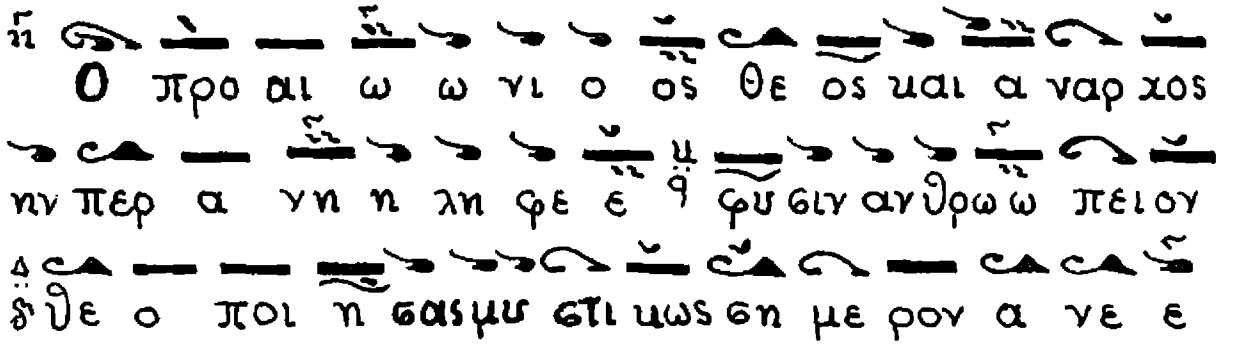
Ἦχος Α΄

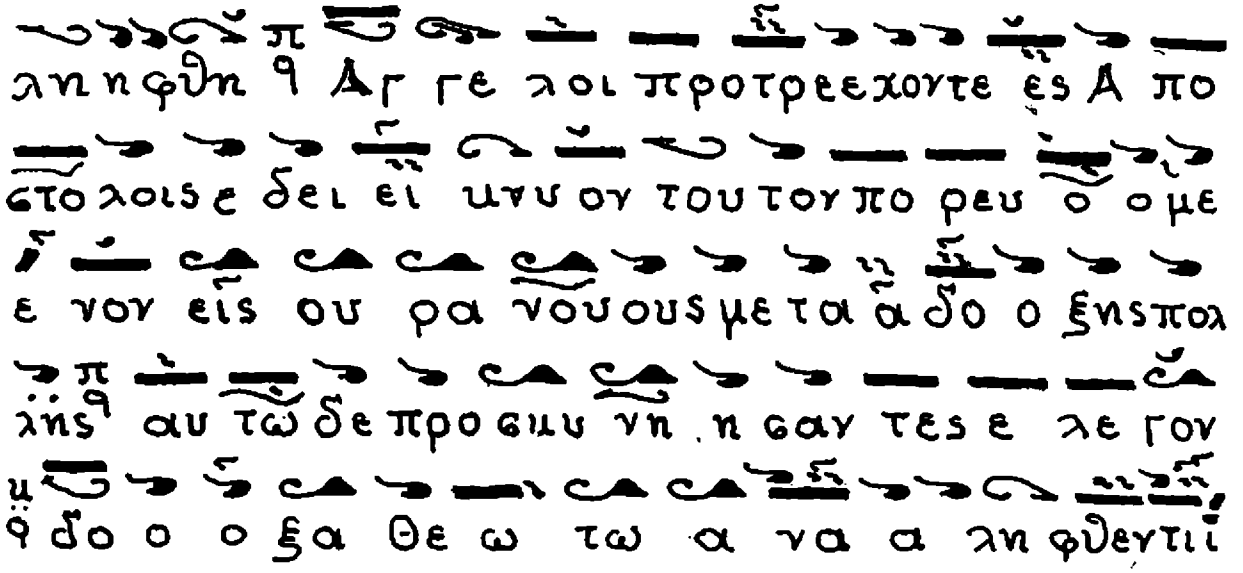
Πρὸς τὸ : Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Γ΄

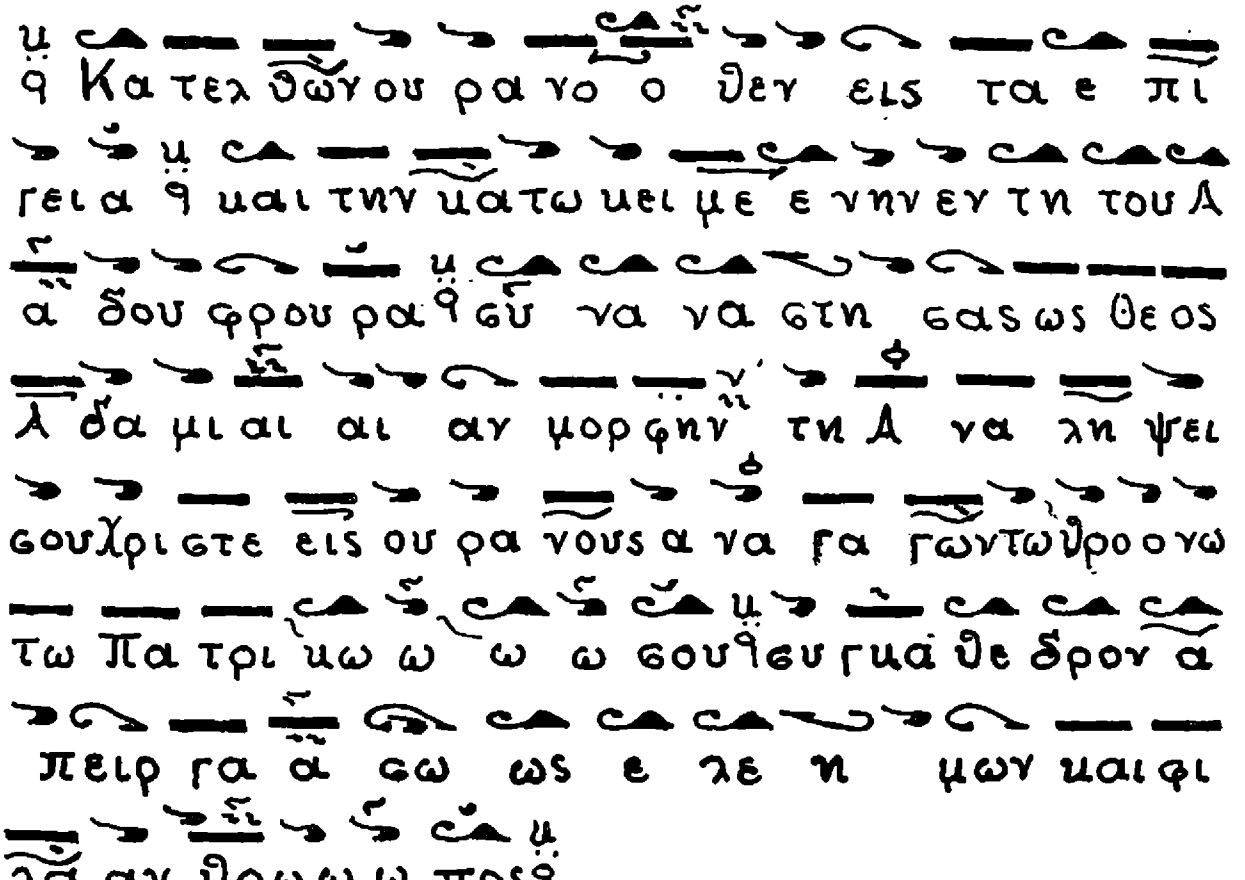
Πρὸς τὸ : Τὴν ὡραιότητα.

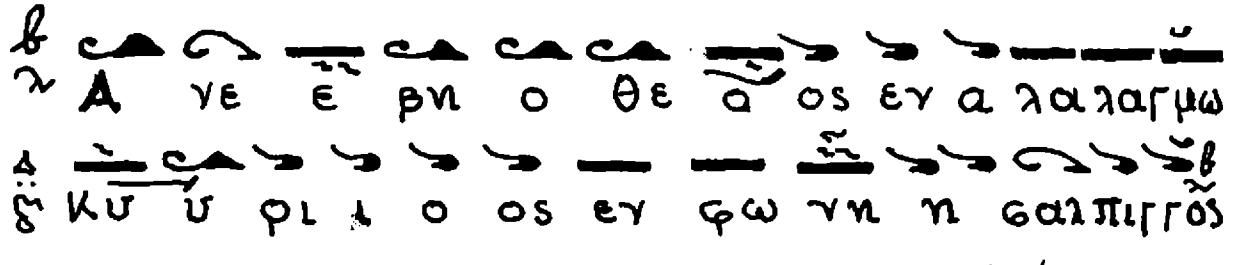
Ἦχος κε

Πρὸς τὸ : Τὸν συνάναρχον λόγον.

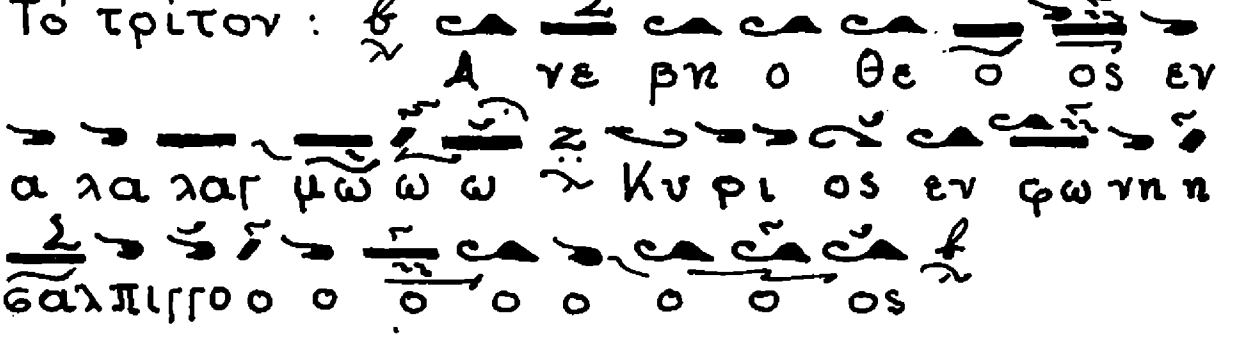

. . . . Οἱ Ἀναβαθμοί: Ἐκ νεότητός μου. Ἦχος πλ. δ΄ καὶ τὸ Προκείμενον. . . Ἀνέβη ὁ Θεός.

Ἦχος Δ΄ Βου

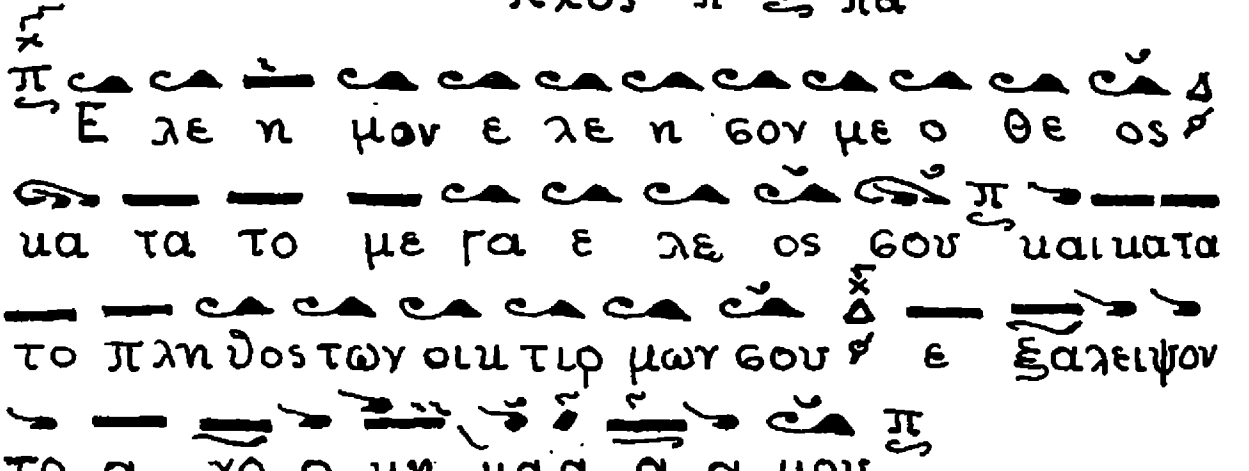

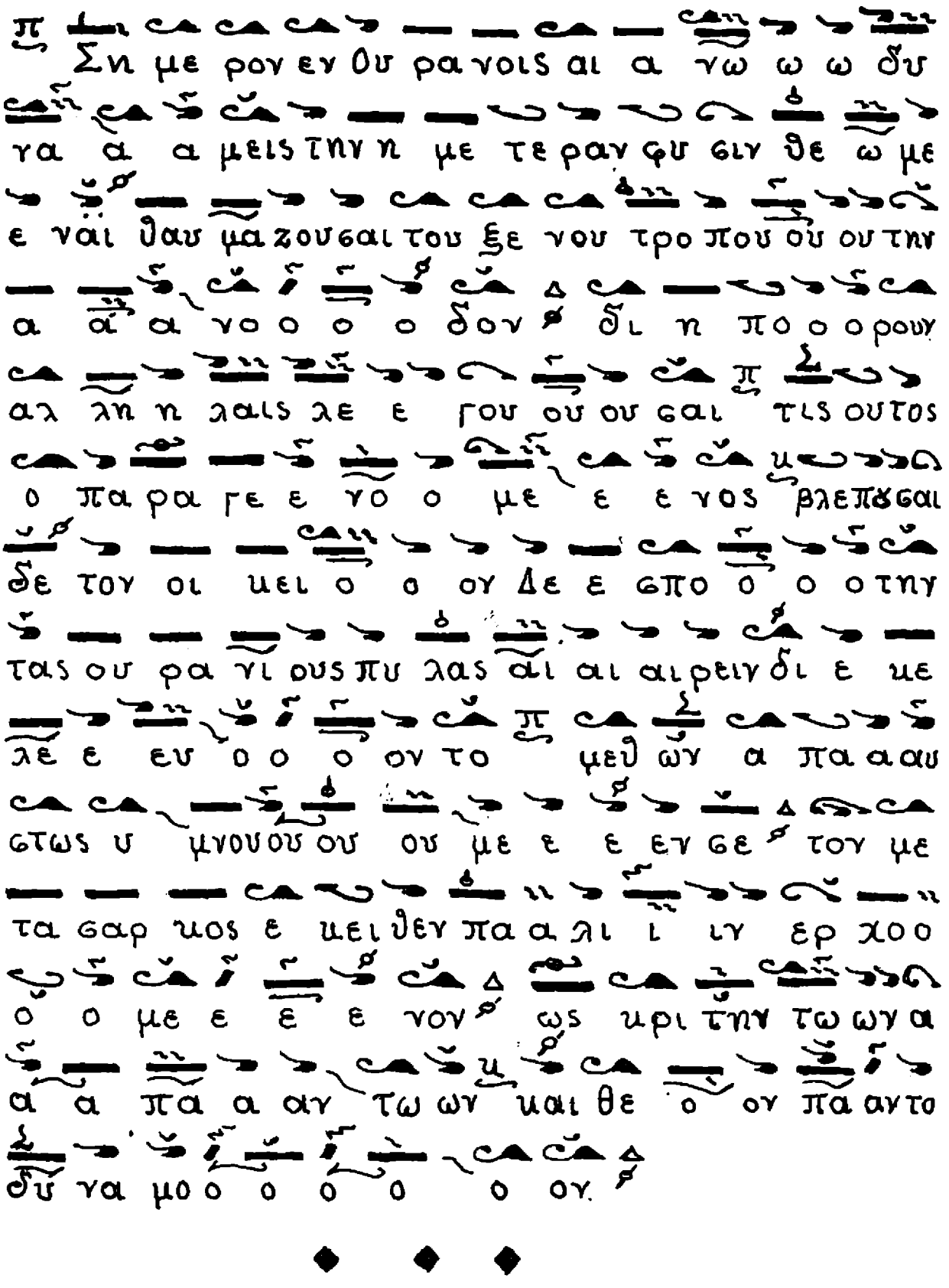
« Δίς »

Τὸ τρίτον:

Πάσα πνοὴ σελὶς 118. Εὐαγγέλιον Ὄρθρου Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν΄ ψαλμός κῦμα Δόξα: Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Ὑδιόμελον...

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

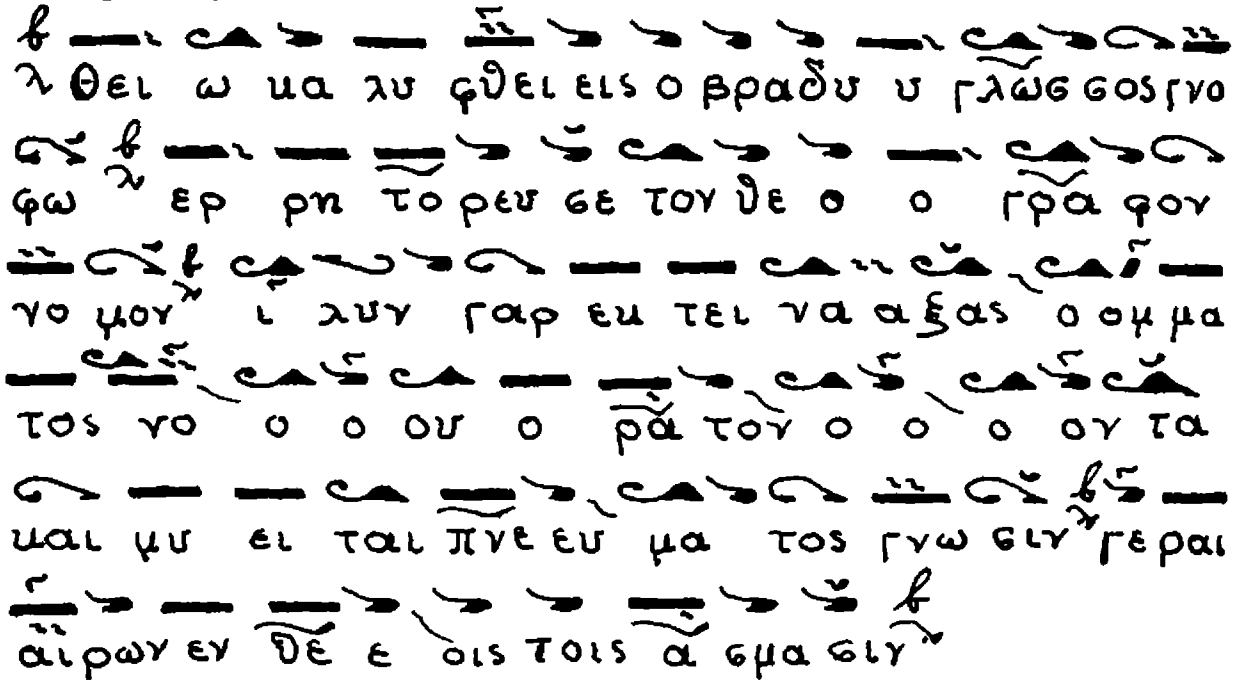

Ση με ρον εν θυ ρα νοις αι α νω ω ω δυ
να α α μεις την η με τε ραν φυ σιν θε ω με
ε ναι θαυ μα ζου σαι του ξε νου τρο που ου ου την
α α α νο ο ο ο δον δι η πο ο ο ρουν
αλ λη η λαις λε ε γου ου ου σαι τις ουτος
ο πα ρα γε ε νο ο με ε ε νος βλεπ σθαι
δε τον οι μει ο ο ον δε ε σπο ο ο ο την
τας ου ρα νι ους πυ λας αι αι αι ρειν δι ε με
λε ε ευ ο ο ο ον το μεθ ων α πα α αυ
σταις υ μνου ου ου ου με ε ε εν σε τον με
τα σαρ κος ε μει θεν πα α λι ι ιν ερ χο ο
ο ο με ε ε ε νον ως υρι την τω ων α
α α πα α αν τω ων μαι θε ο ον πα αντο
θυ να μο ο ο ο ο ον

◆ ◆ ◆

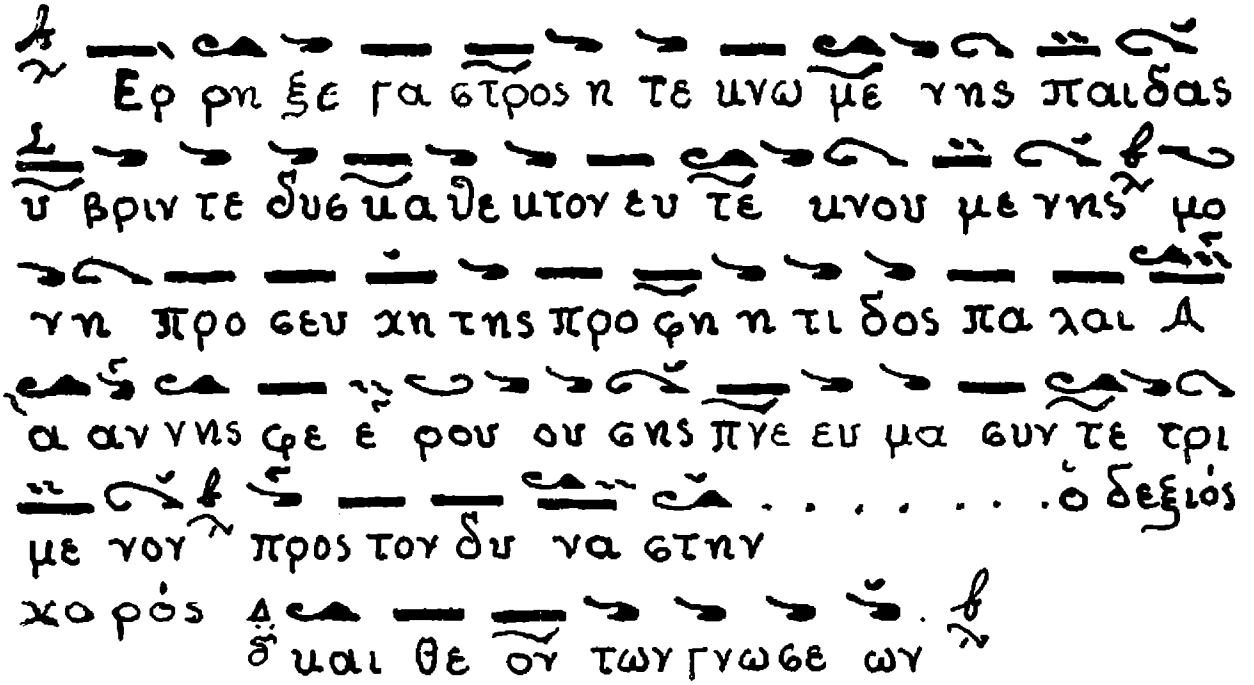
Καταβασίαι

Ἦχος δ΄ Βου

Ἄρχεται ὁ δεξ. χορός. Ὠδὴ Α΄

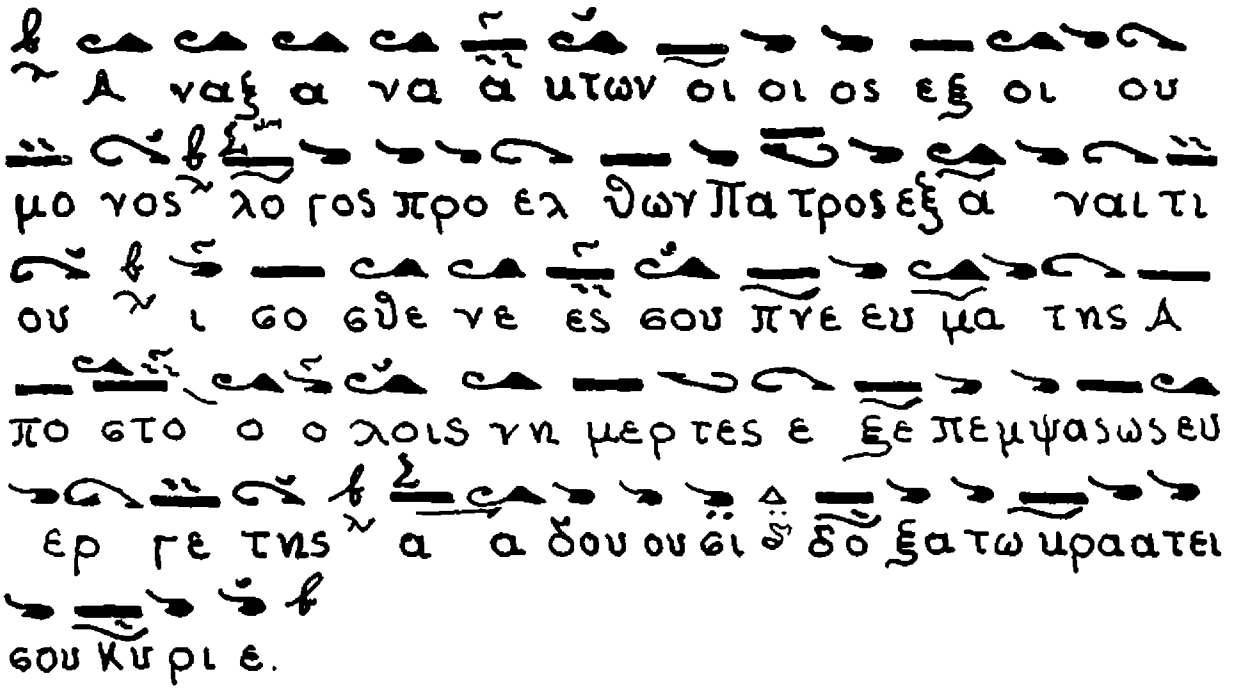

Ἀριστ. χορός. Ὠδὴ Γ΄

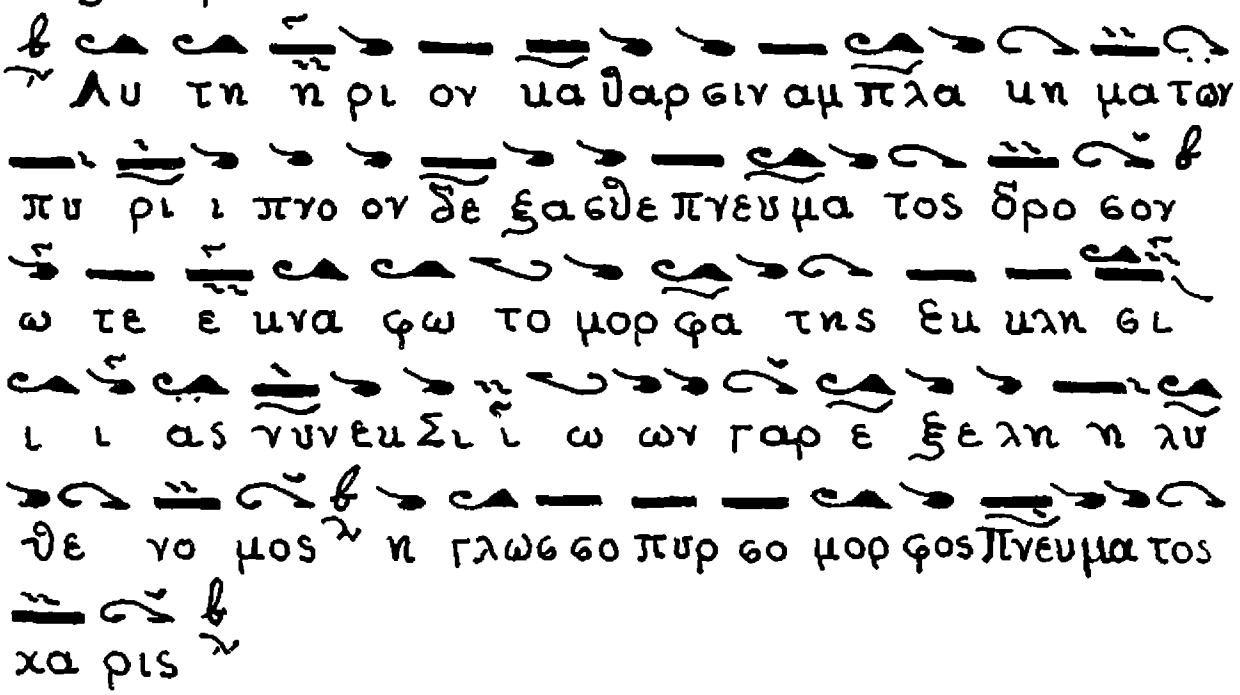
Ἀριστ. χορός.

Ὠδὴ Δ'

Ὠδὴ Ε'

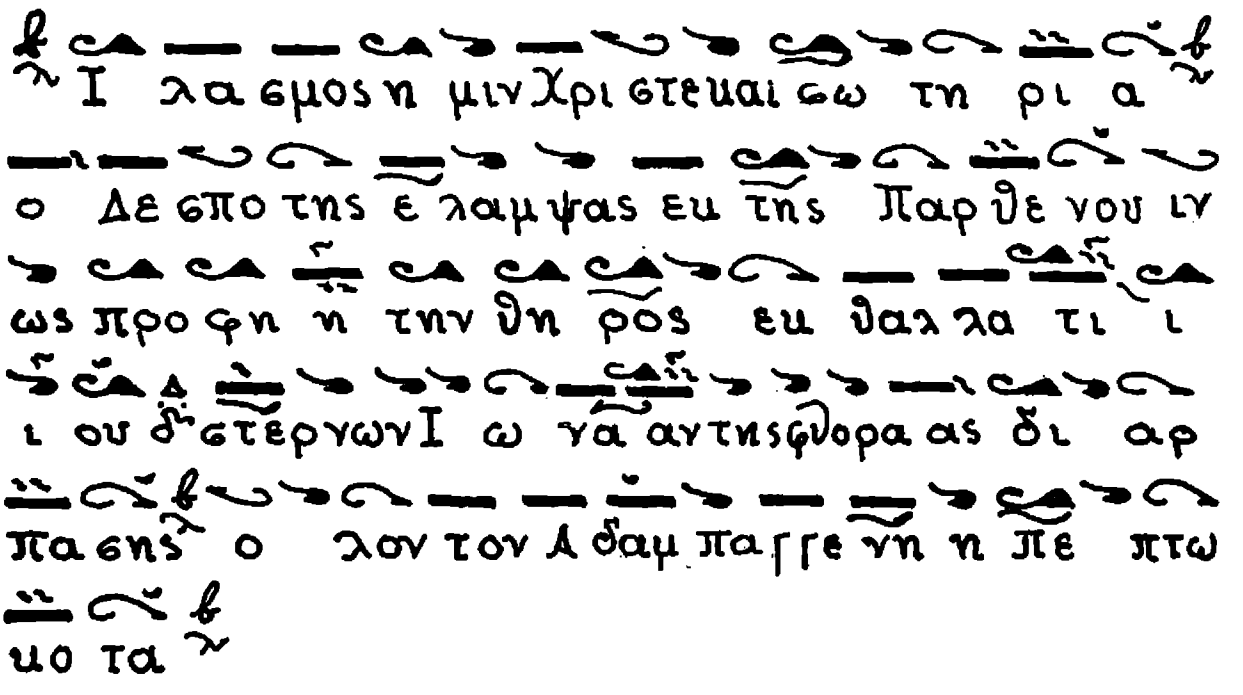
Δεξ. χορός.

◆ ◆ ◆

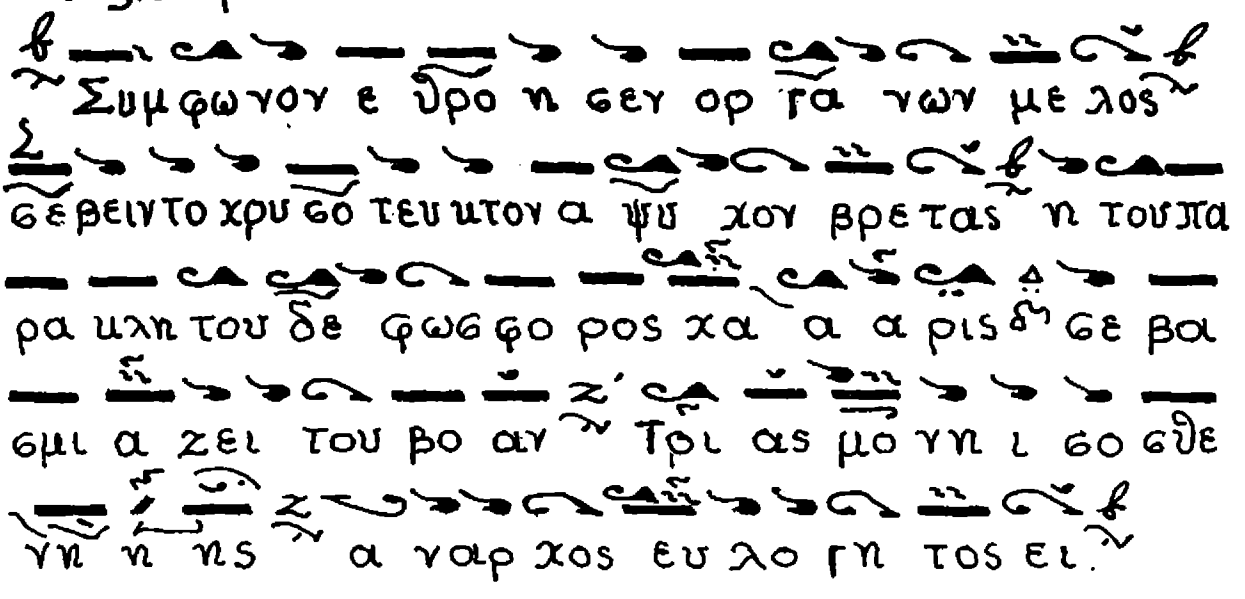
ΠΕΜΠΤΗ

Ἀριστ. χορός. Ὠδὴ ΣΤ.'

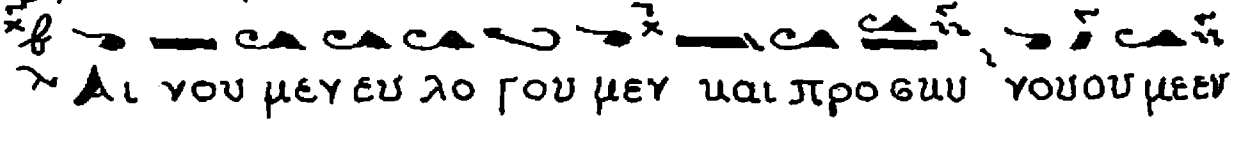

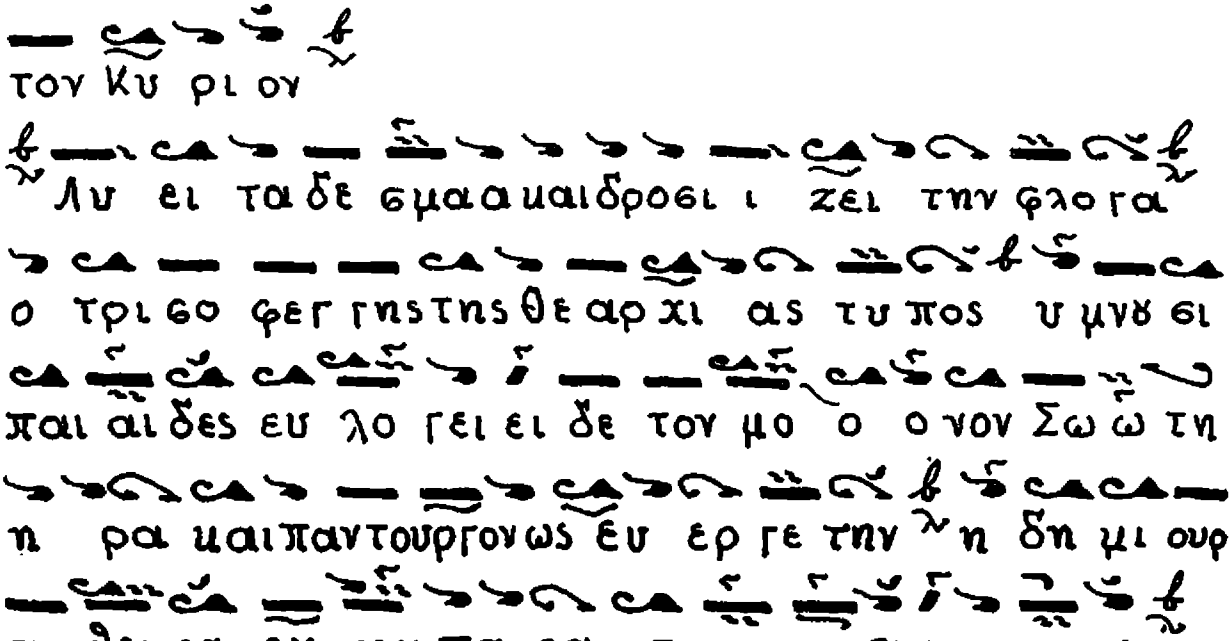
Ὠδὴ Ζ'

ὁ δεξ. χορός:

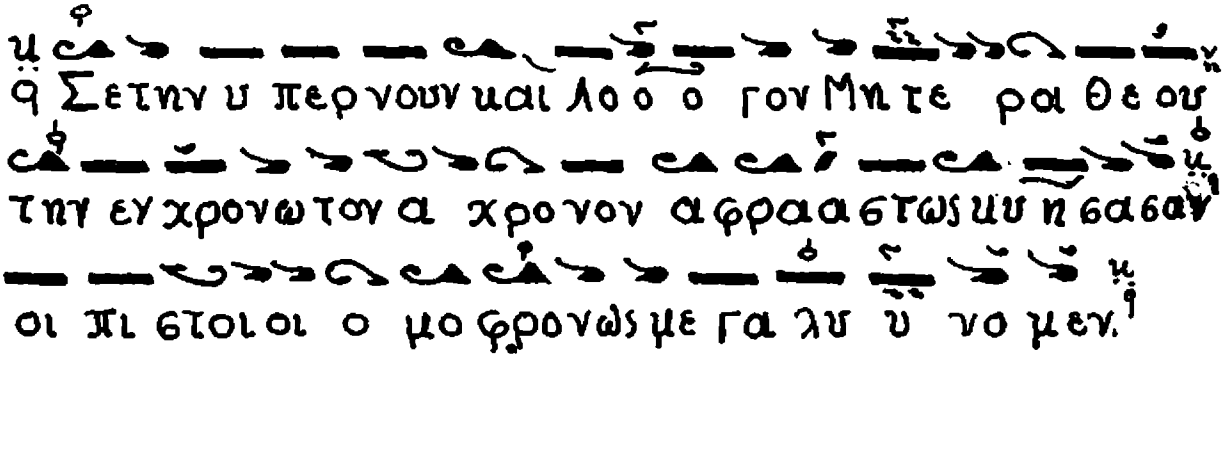

Ἀριστ. χορός. Ὠδὴ Η'

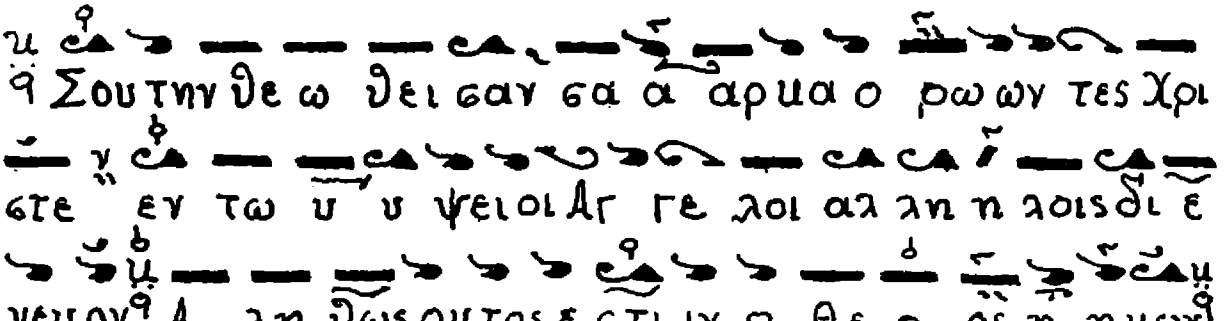

τον Κυ ρι ον
Λυ ει τα δε σμα α μαι δροσι ι ζει την φλο γα
ο τρι σο φερ γης της θε αρ χι ας τυ πος υ μνω δι
παι αι δες ευ λο γει ει δε τον μο ο ο νον Σω ω τη
η ρα μαι παν τουρ γον ως ευ ερ γε την η δη μι ουρ
γη θει σα ευ υ μπα σα μτι ι ι σι ι ι ι ις

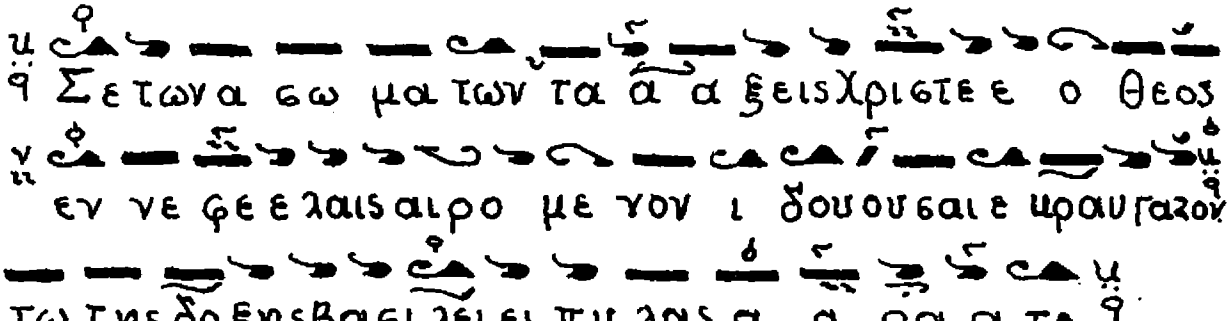
Ἡ Θ' ᾠδή

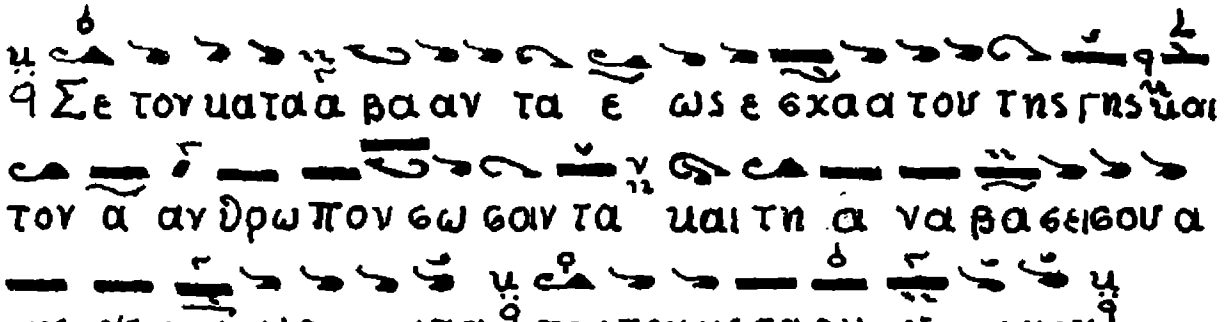

Σε την υ περ νουν μαι λο ο γον Μη τε ρα θε ου
την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α στως μυ η σα σαν
οι πι στοι οι ο μο φρο νως με γα λυ νο μεν.
Σε τον λυ τρω την του υο ο σωθ Χρι στο ον τον
θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες εν θε ε
ως υ ψου μενον με τα δε ε ους σωφρο νι
τες με γα λυ νο μεν.

ΠΕΜΠΤΗ

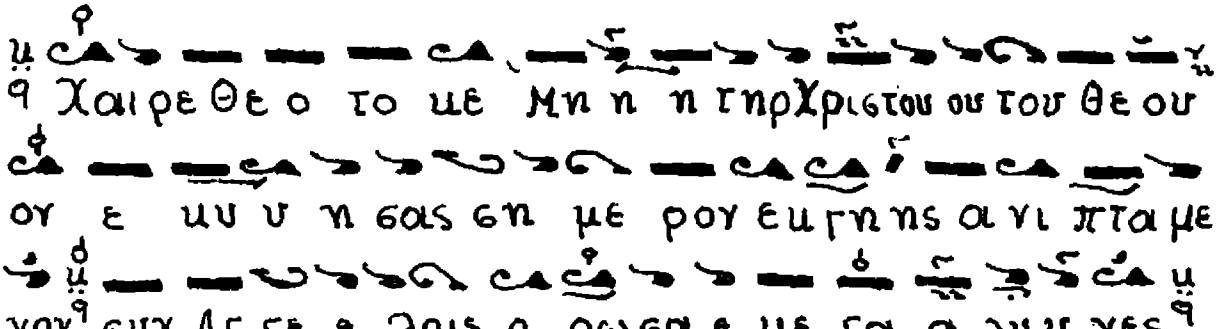
236.

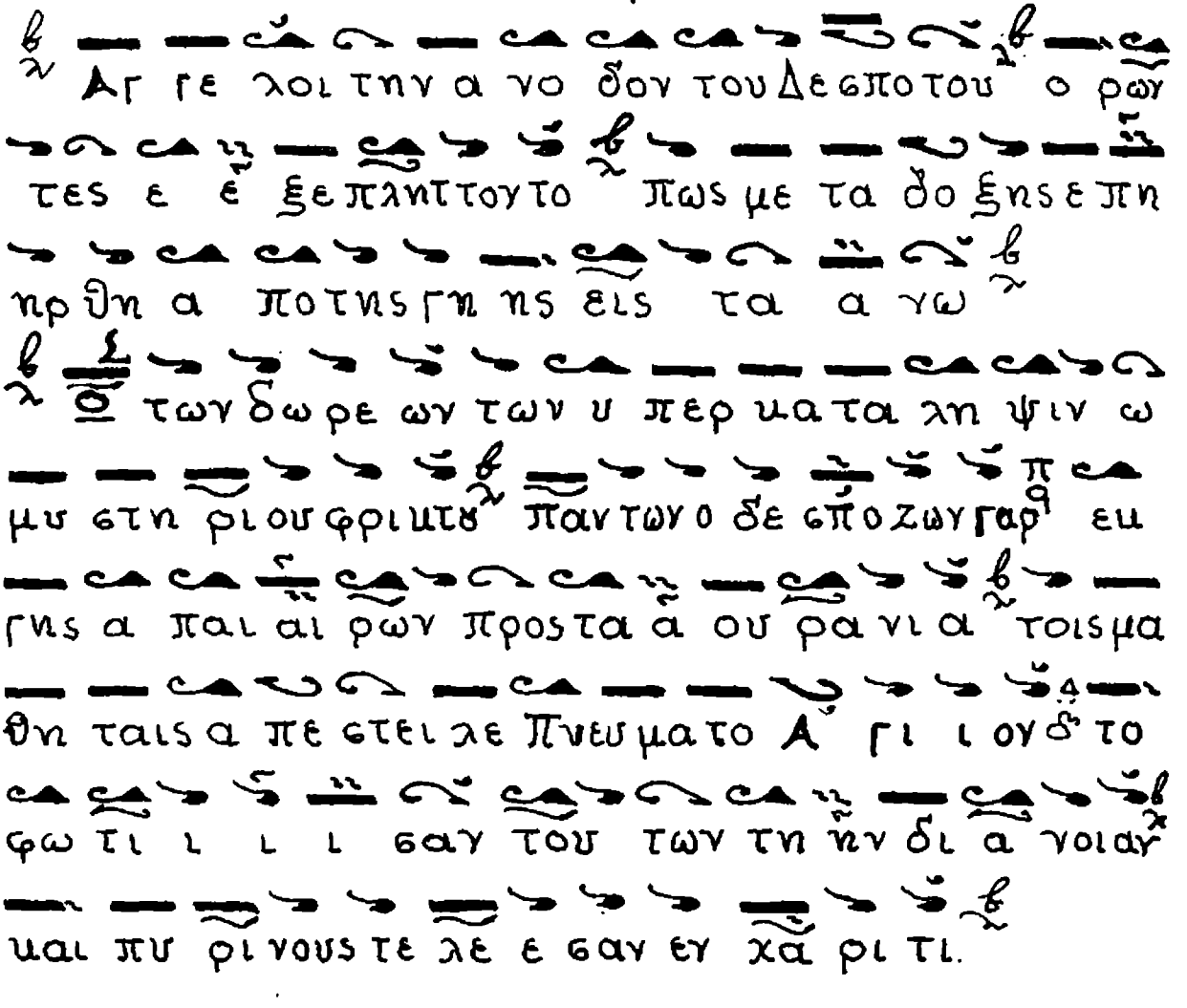

Θεοτοκίον

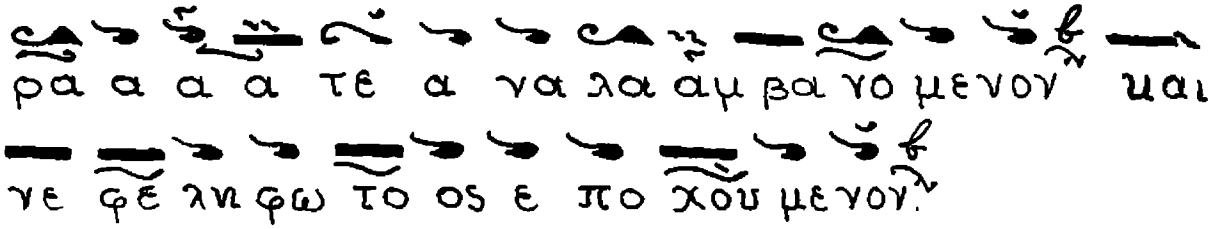

Ἕτερος Κανών Ἅπας γηγενής.

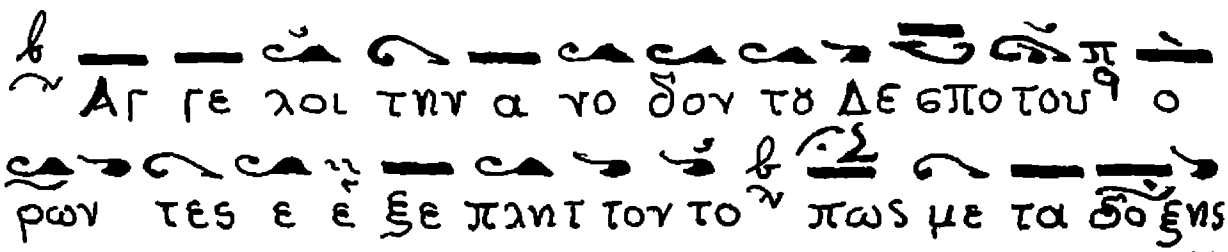
Μεγαλυνάριον.

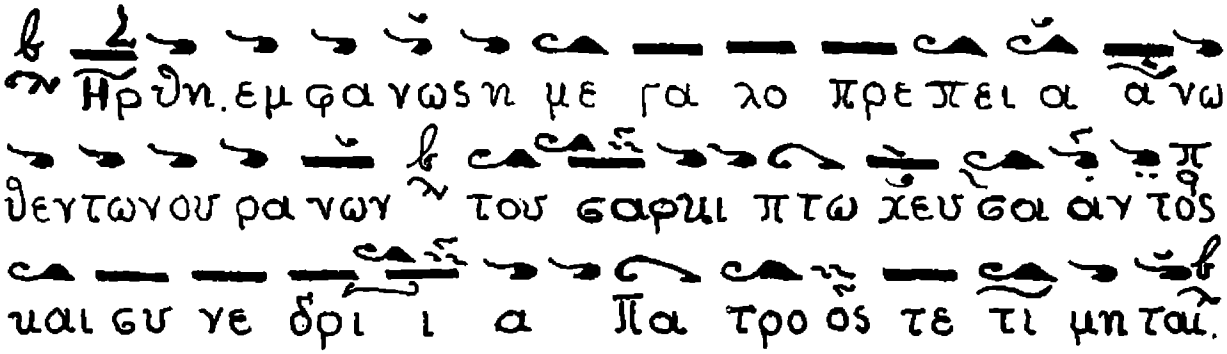

ΠΕΜΠΤΗ

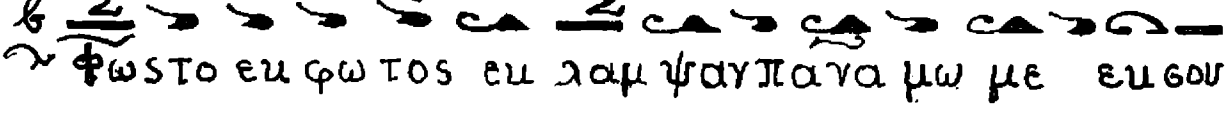
ΔΟΞΑ.

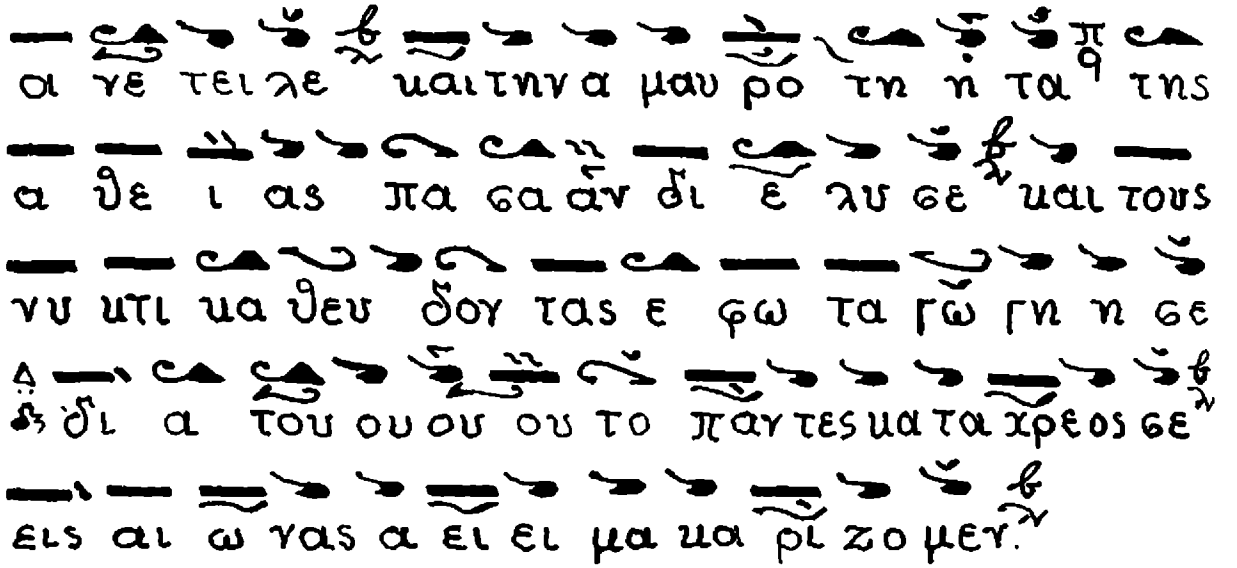

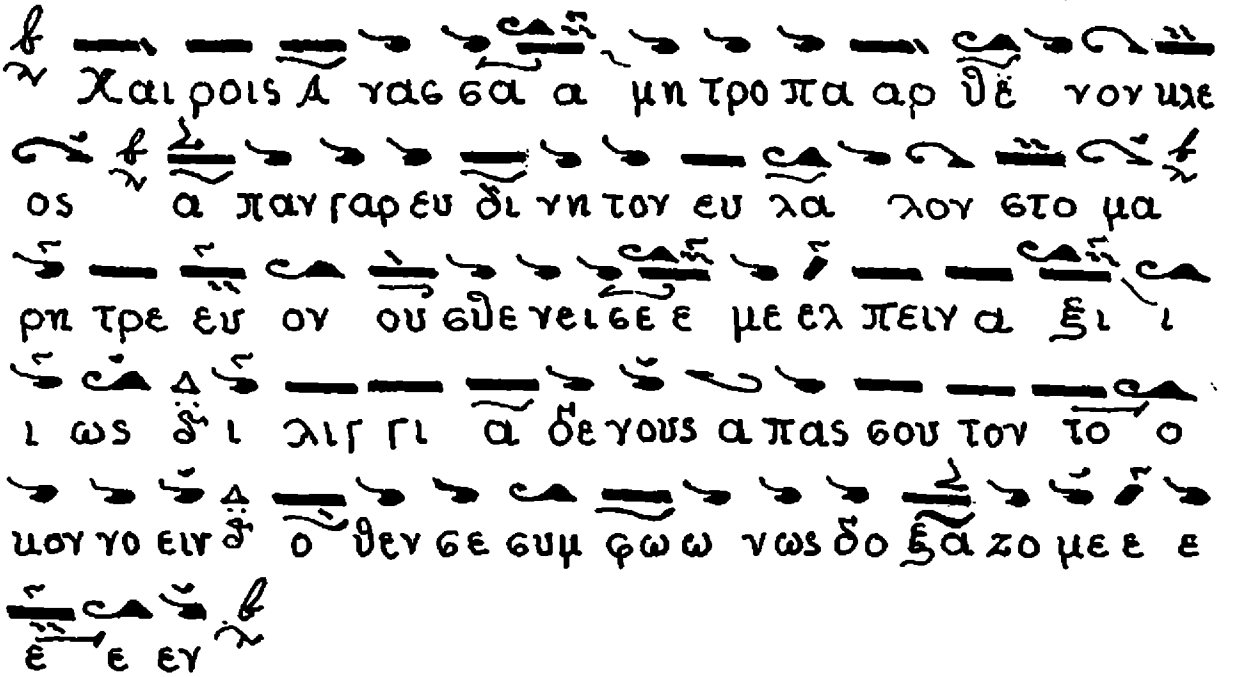
ΚΑΙ ΝΥΝ.

Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον . . . . .

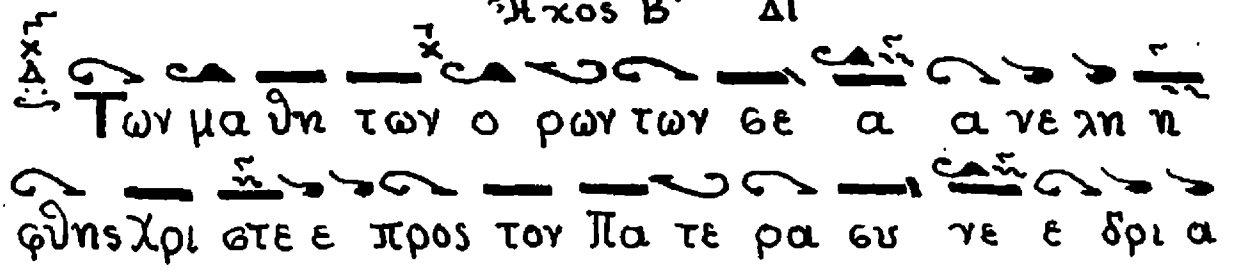

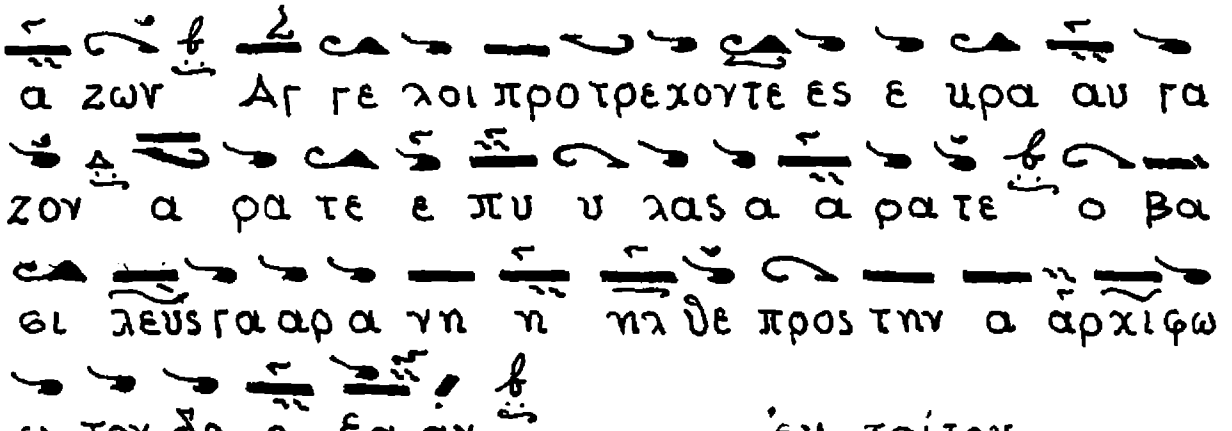
καὶ ἡ . . . Θ' ὠδή

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Β' Δι

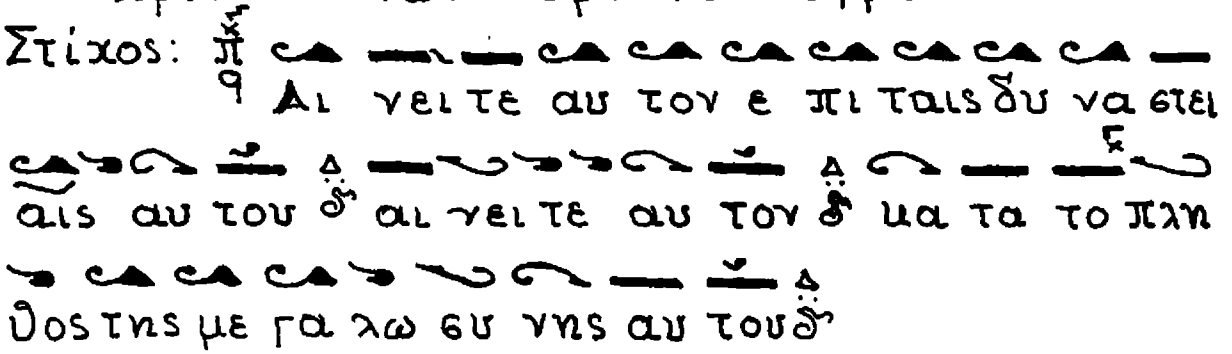
Εἰς τοὺς Αἴνους

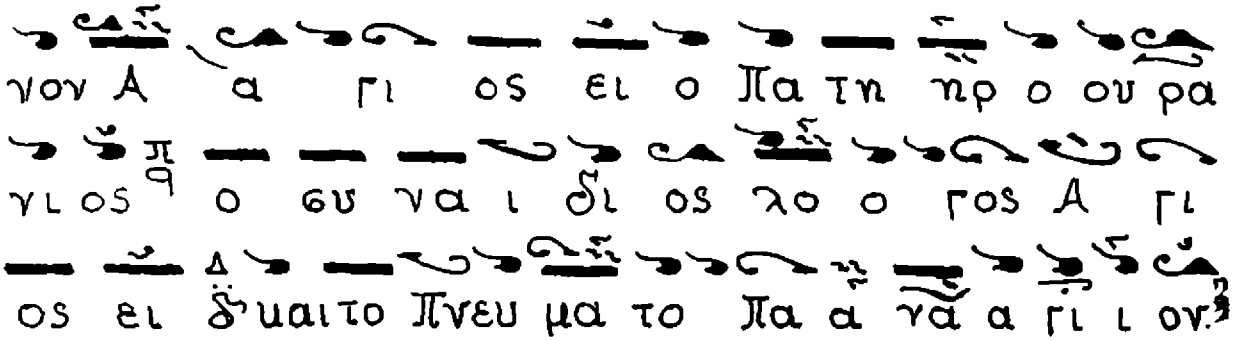
Ἦχος Α΄ πα.

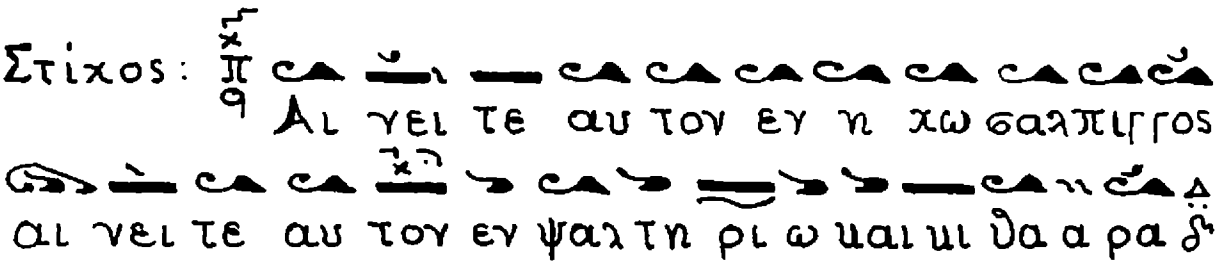
«Πᾶσα πνοή» καὶ «Αἰνεῖτε»... σελὶς 26

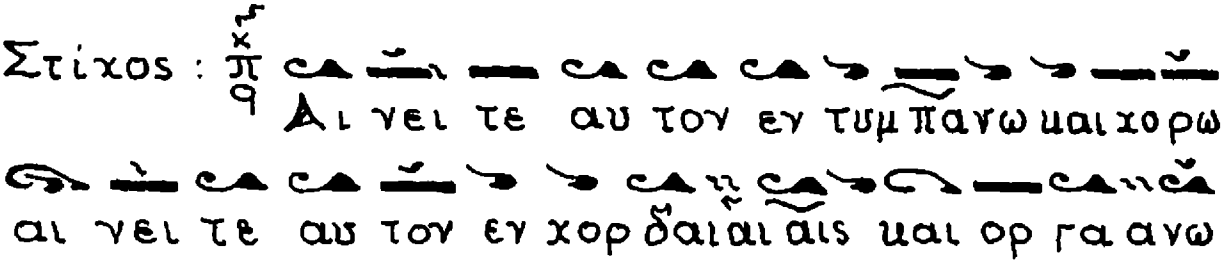
Προσόμοια

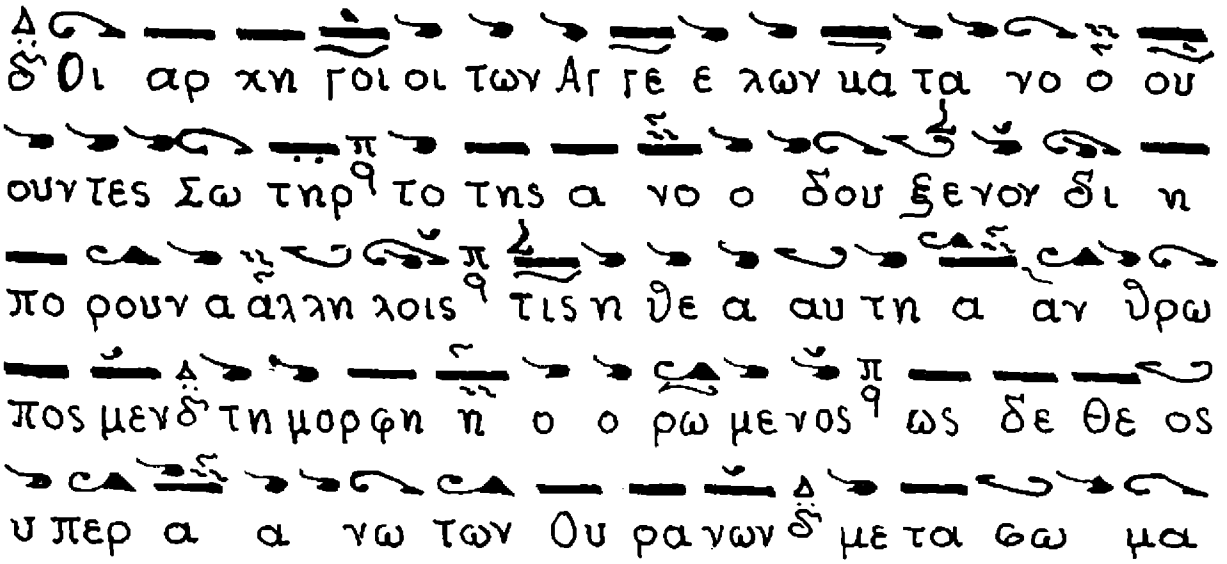
πρὸς τὸ...«Τῶν οὐρανίων ταγμάτων»

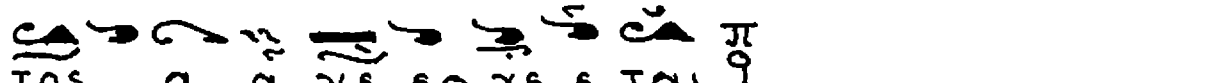

νον Α α γι ος ει ο Πα τη ηρ ο ου ρα
νι ος ο συ να ι δι ος λο ο γος Α γι
ος ει δ αι το Πνευ μα το Πα α να α γι ι ον.

Στίχος: Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και νι θα α ρα δ
τὸ αὐτό.

Στίχος: Αι νει τε αυ τον εν τυμ πανω και χορω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα νω

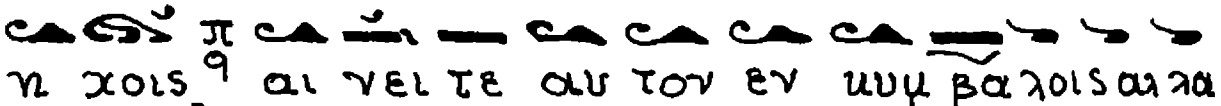

δ Οι αρ χη γοι οι των Αγ γε ε λων μα τα νο ο ου
ουν τες Σω τηρ το της α νο ο δου ξενον δι η
πο ρουν α αλλη λοις τις η θε α αυ τη α αν θρω
πος μεν δ τη μορφη η ο ο ρω μενος ως δε θε ος
υ περ α α νω των Ου ρα νων δ με τα σω μα

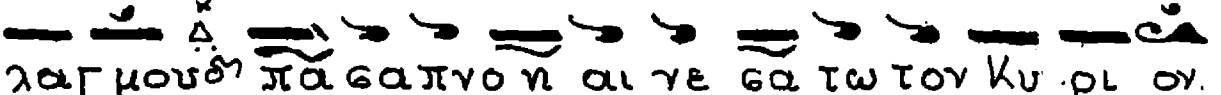
ΠΕΜΠΤΗ

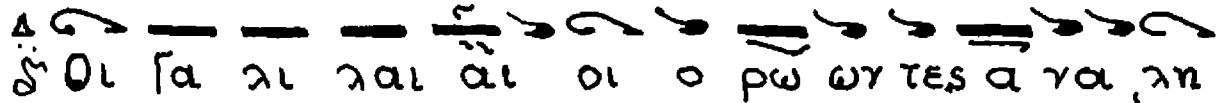

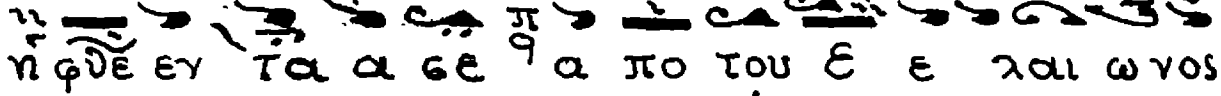
Στίχος:

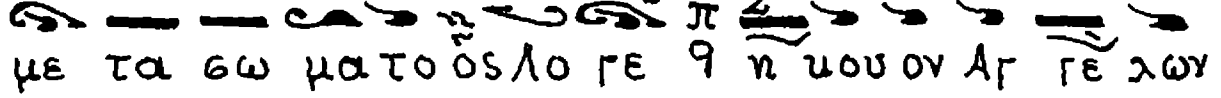

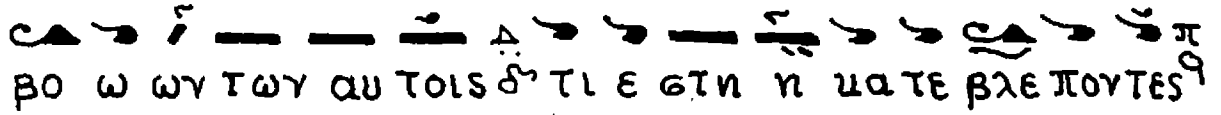

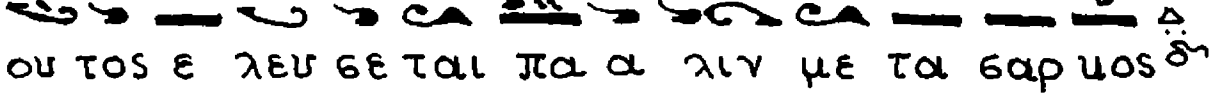

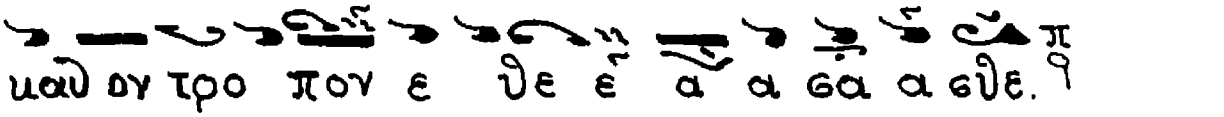

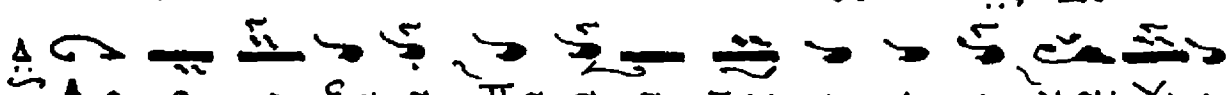

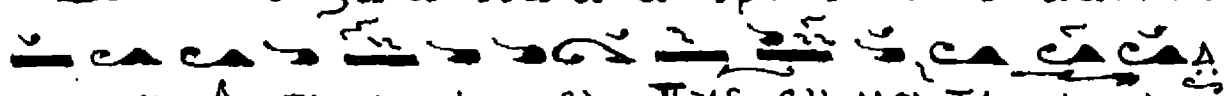

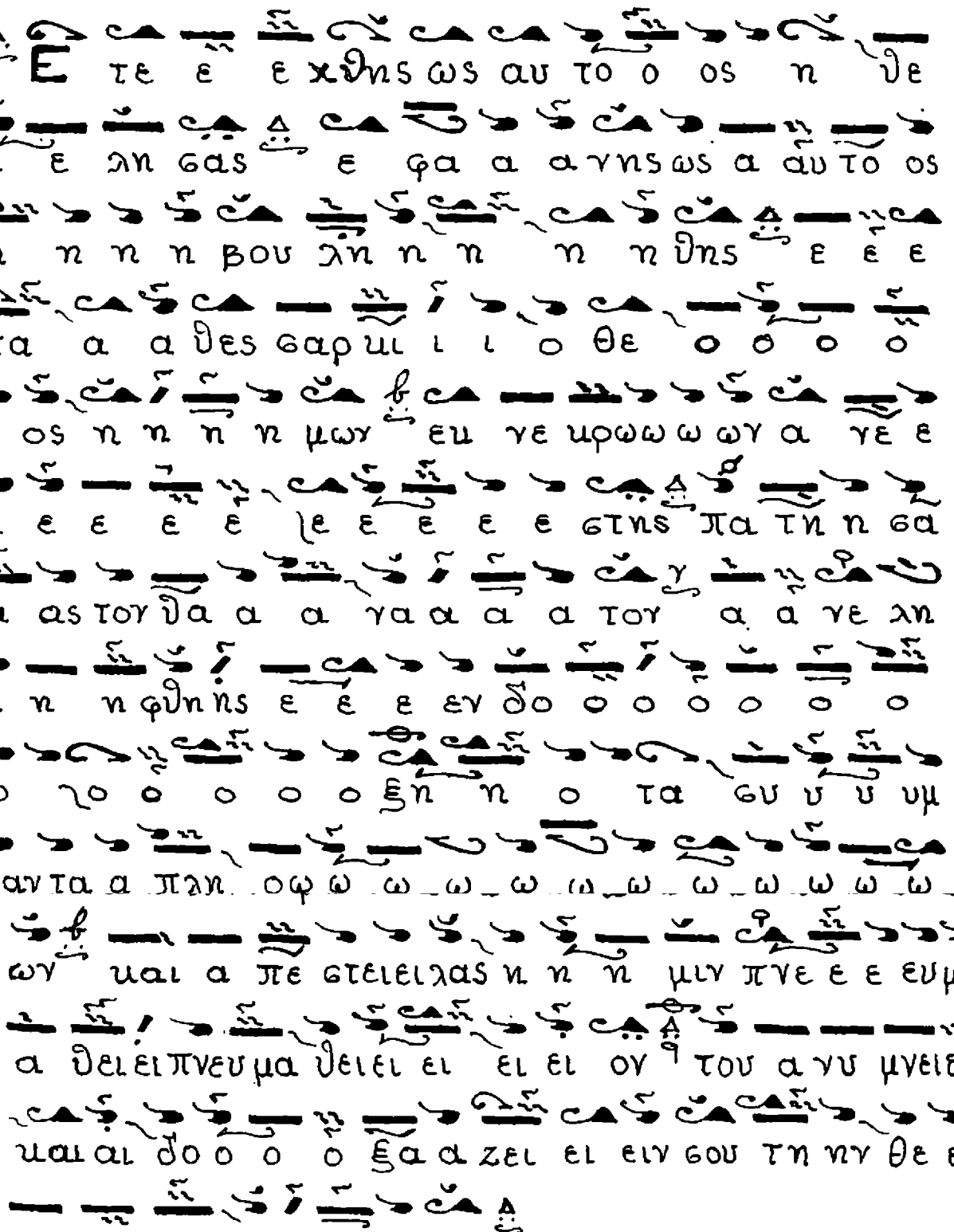

Δόξα Καί νῦν Ἦχος Β' Δι

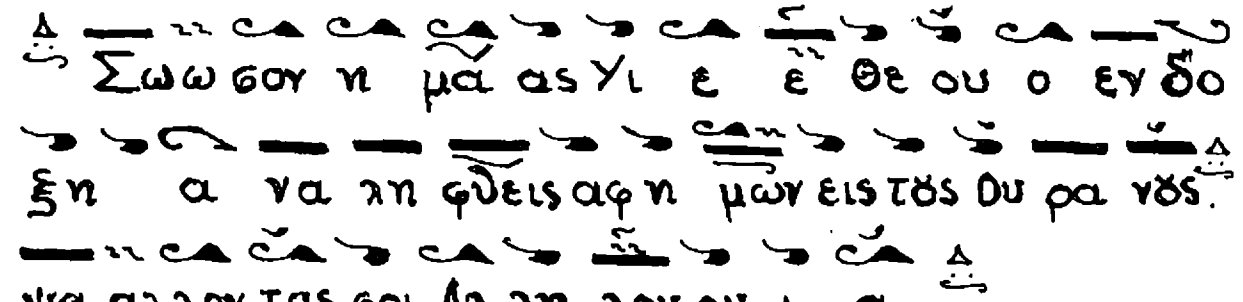
Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. σελ. 227.

ΚΥΡΙΑΚΗ

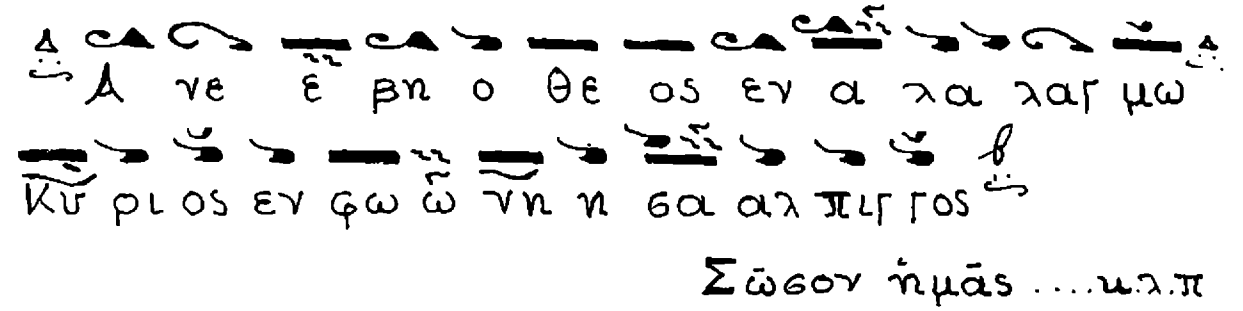
Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς κατὰ τὸ Τυπικόν..

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.... καὶ τὸ Σῶσον ἡμᾶς.

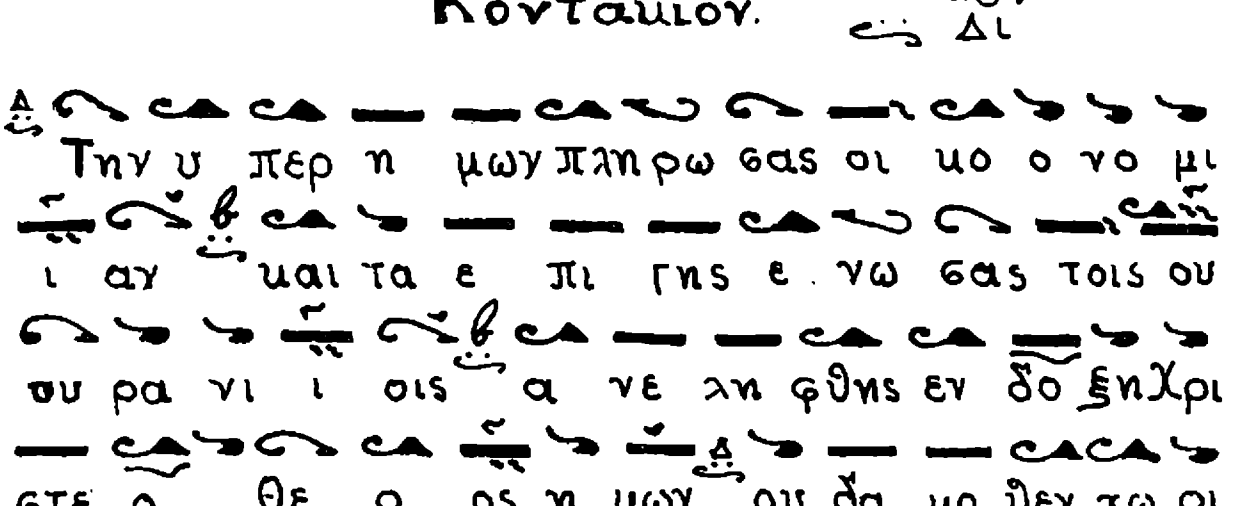

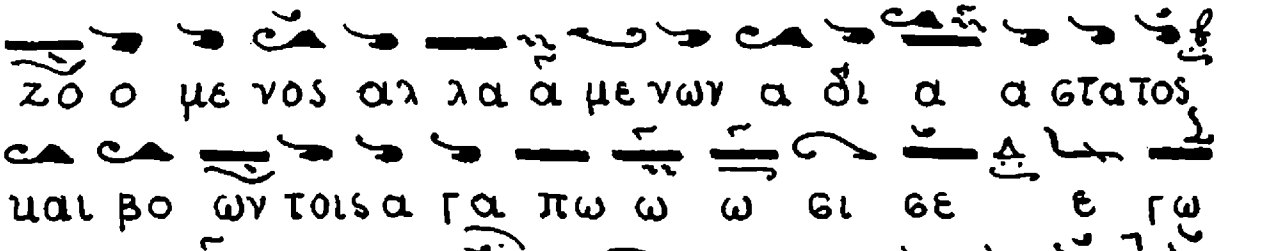
Εἰσοδικόν.

Σῶσον ἡμᾶς .... αλ.π

Κοντάκιον.

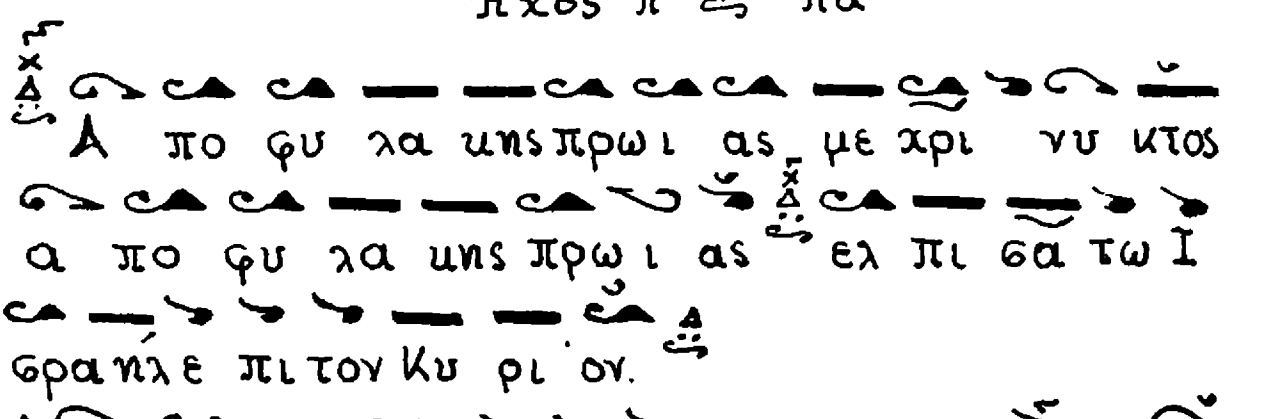

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν ὑπέρ νοῦν». Κοινωνικόν «Ἀνέβη ὁ Θεός...» Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. Εἴη τὸ ὄνομα...

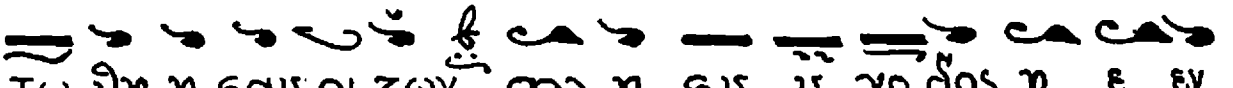
Κυριακὴ τῶν Ἁγ. Πατέρων.

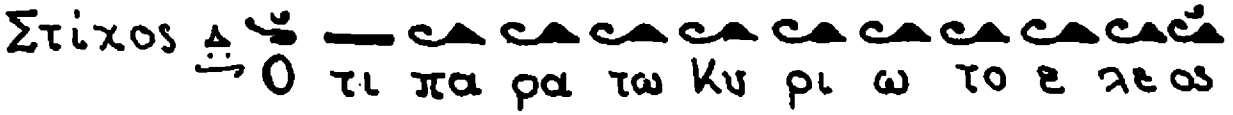
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν: Ἀναστάσιμα 3 - τῆς Ἀναλήψεως 3 καὶ τὰ τῶν Πατέρων.

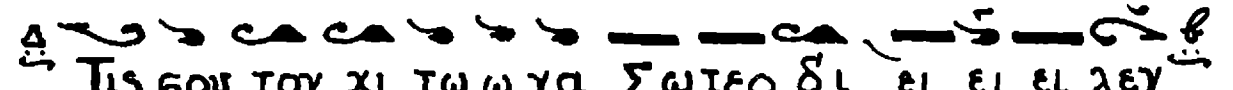
Ἦχος π̂ πα

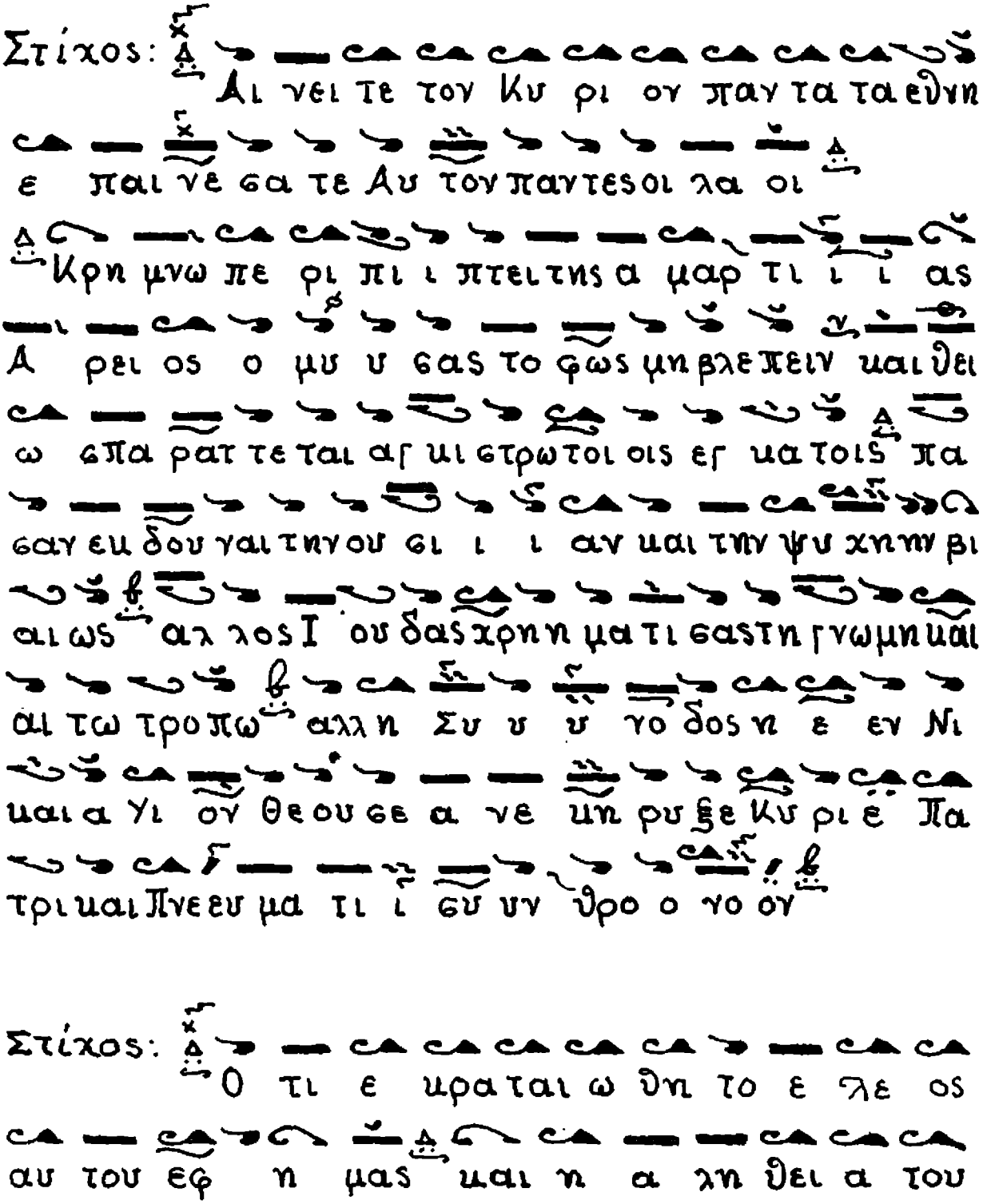
ΚΥΡΙΑΚΗ

τω θη η σαυ ρι ζων αλλ η συ υ νο δος η ε εν
Νι ιαι α Υι ον θε ου σε α νε ιη ρυ ξε Κυ
ρι ε Πα τρι ιαι Πνε ευ μα τι ι συ υν θρο ο νοον.

Στίχος
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
ιαι πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ιαι αυ τος λυ τρω
σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των ανο μι ων
αυ του.

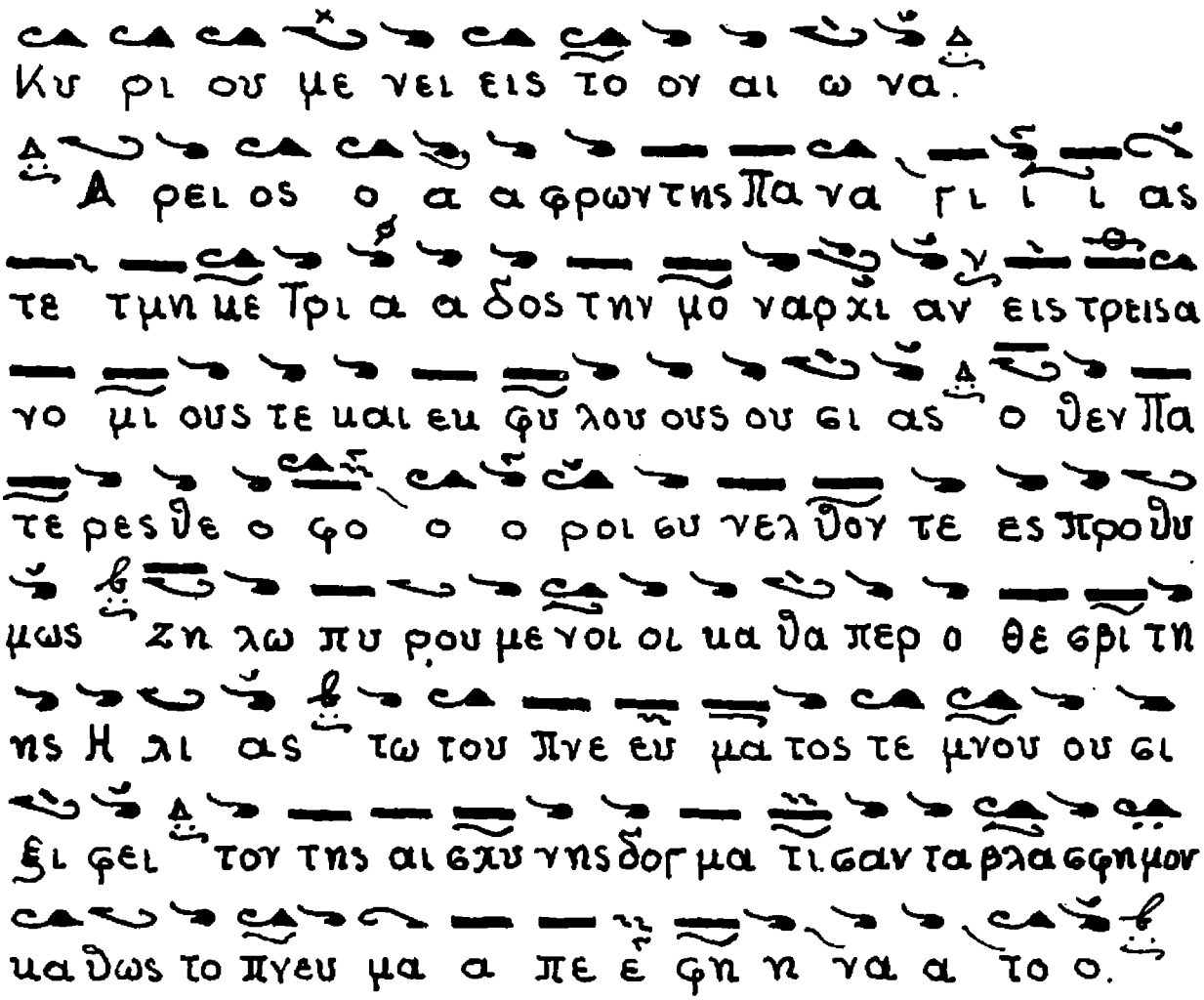

Τις σου τον χι τω ω να Σω τερ δι ει ει ει λεγ
Α ρει ος συ ε ε φης ο της Τρι α δος τε μων την
ο μο τι μον αρ χην εις δι ι αι ρε σεις ου τος η
θε τη σε ε σε ει ναι τον ε να τη της Τρι α δος.
ου τος Νε στο ρι ο ον δι δα σκει θε ο το μο ον μη
λε γειν. αλλ η συ υ νο δος η ε εν Νι ιαι α Υι
ον Θε ου σε α νε ιη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι ιαι

Πνευμα τι ι συ υν θρο ο νο ον.

Στίχος: Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα εθνη
επαι νε σα τε Αυ τον παντες οι λα οι
Κρη μνω πε ρι πι ι πτει της α μαρ τι ι ι ας
Α ρει ος ο μυ υ σας το φως μη βλε πειν υαι θει
ω σπα ρατ τε ται αγ ιι στρω τοι οις εγ μα τοις πα
σαν ευ δου ναι την ου σι ι ι αν μαι την ψυ χην βι
αι ως αλ λος Ι ου δας χρη μα τι σας τη γνω μη υαι
αι τω τρο πω αλλη Συ υ υ νο δος η ε εν Νι
υαι α γι ον θε ου σε α νε μη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα
τρι υαι Πνευ μα τι ι συ υν θρο ο νο ον
Στίχος: Ο τι ε μρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας υαι η α λη θει α του

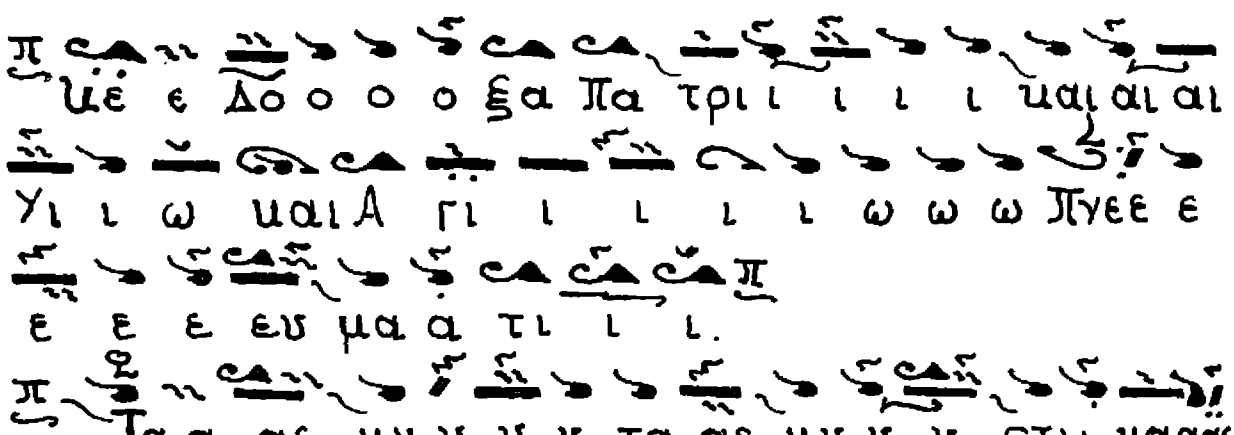
ΚΥΡΙΑΚΗ

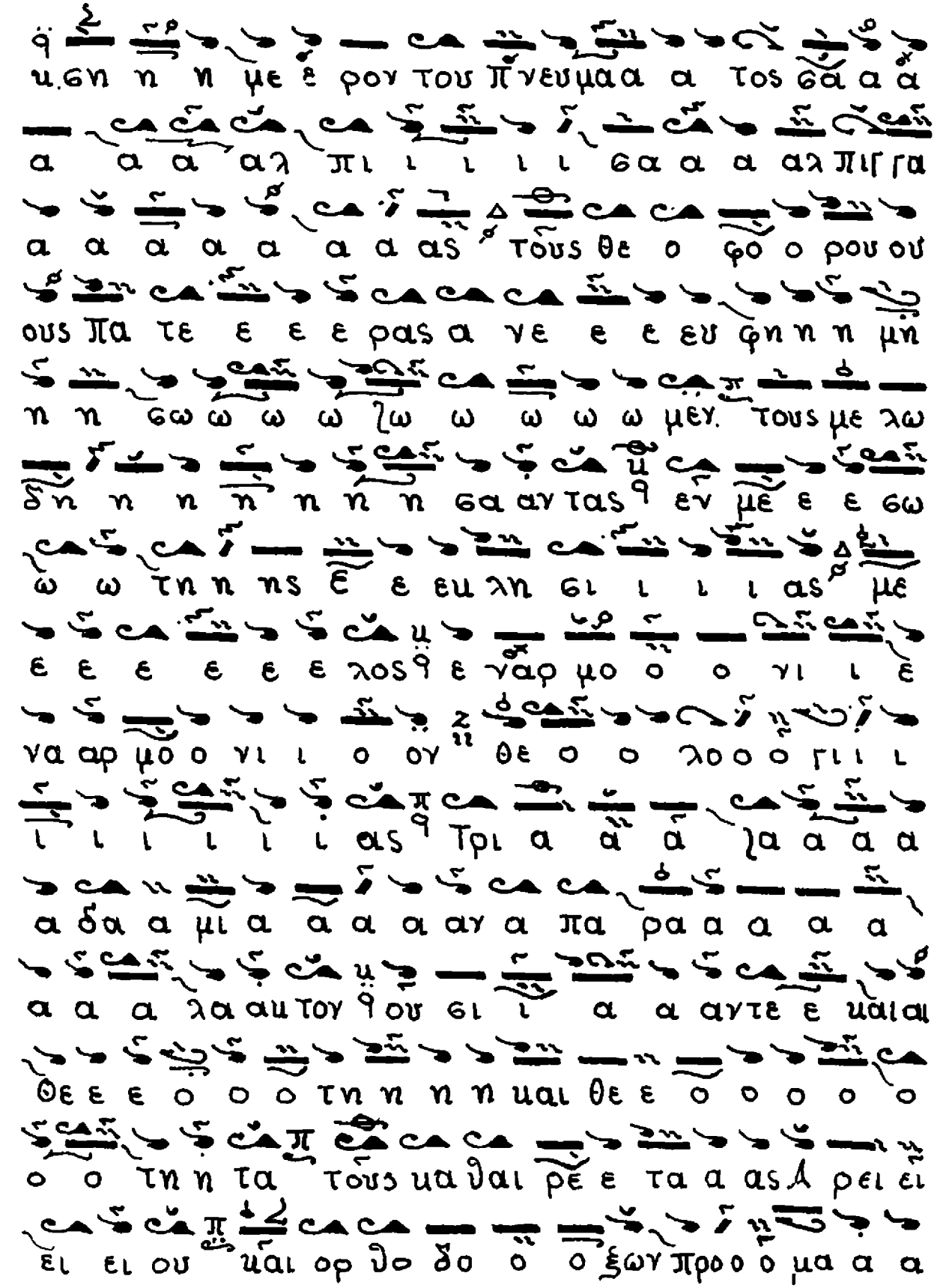
248.

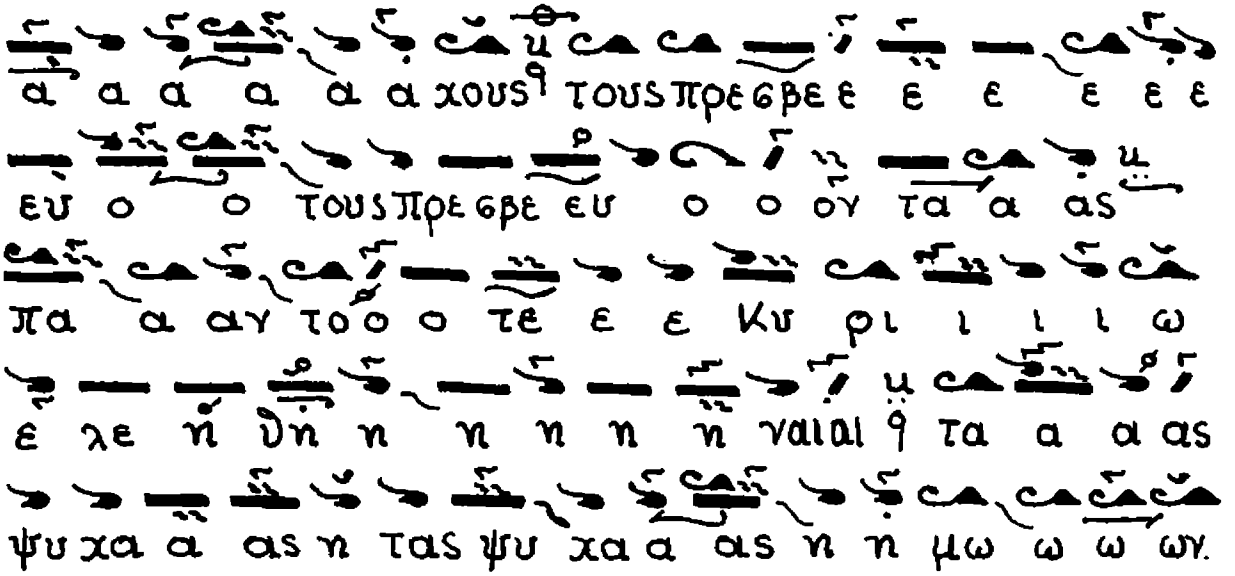
Δοξαστικόν ΑΝΤ. Χ. ΣΥΡΚΑ.
1872-1974.

Ἦχος Πα

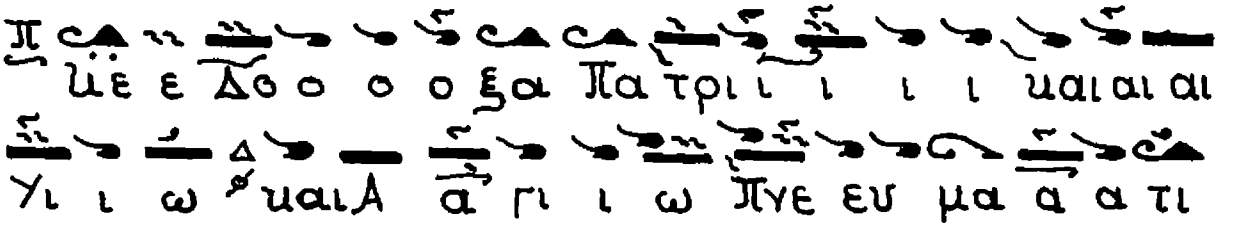

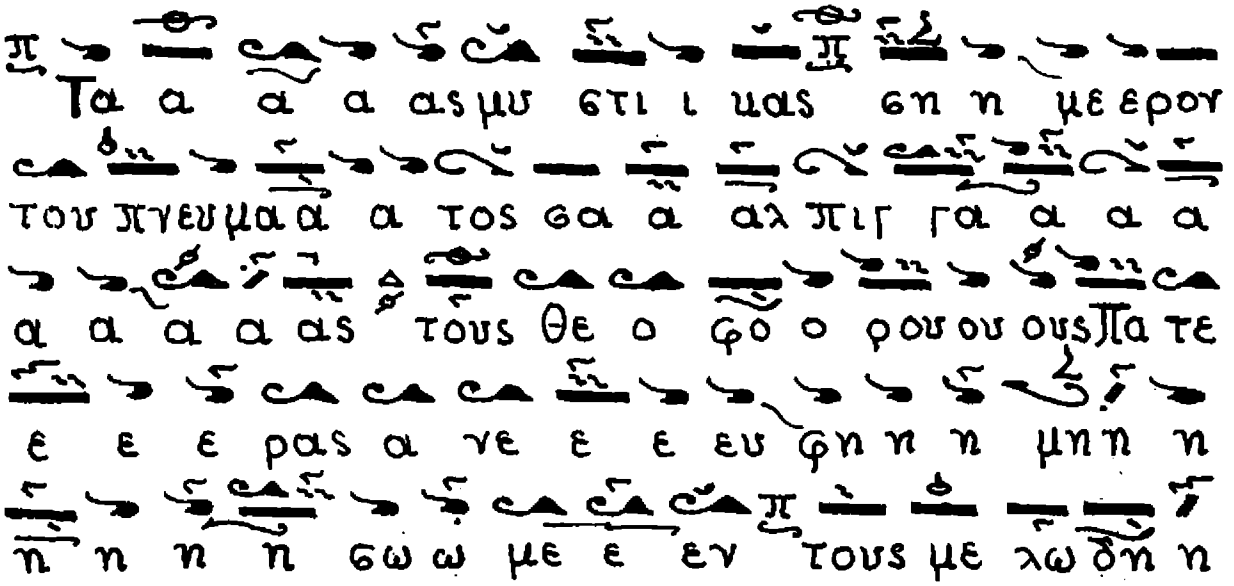
ΚΥΡΙΑΚΗ

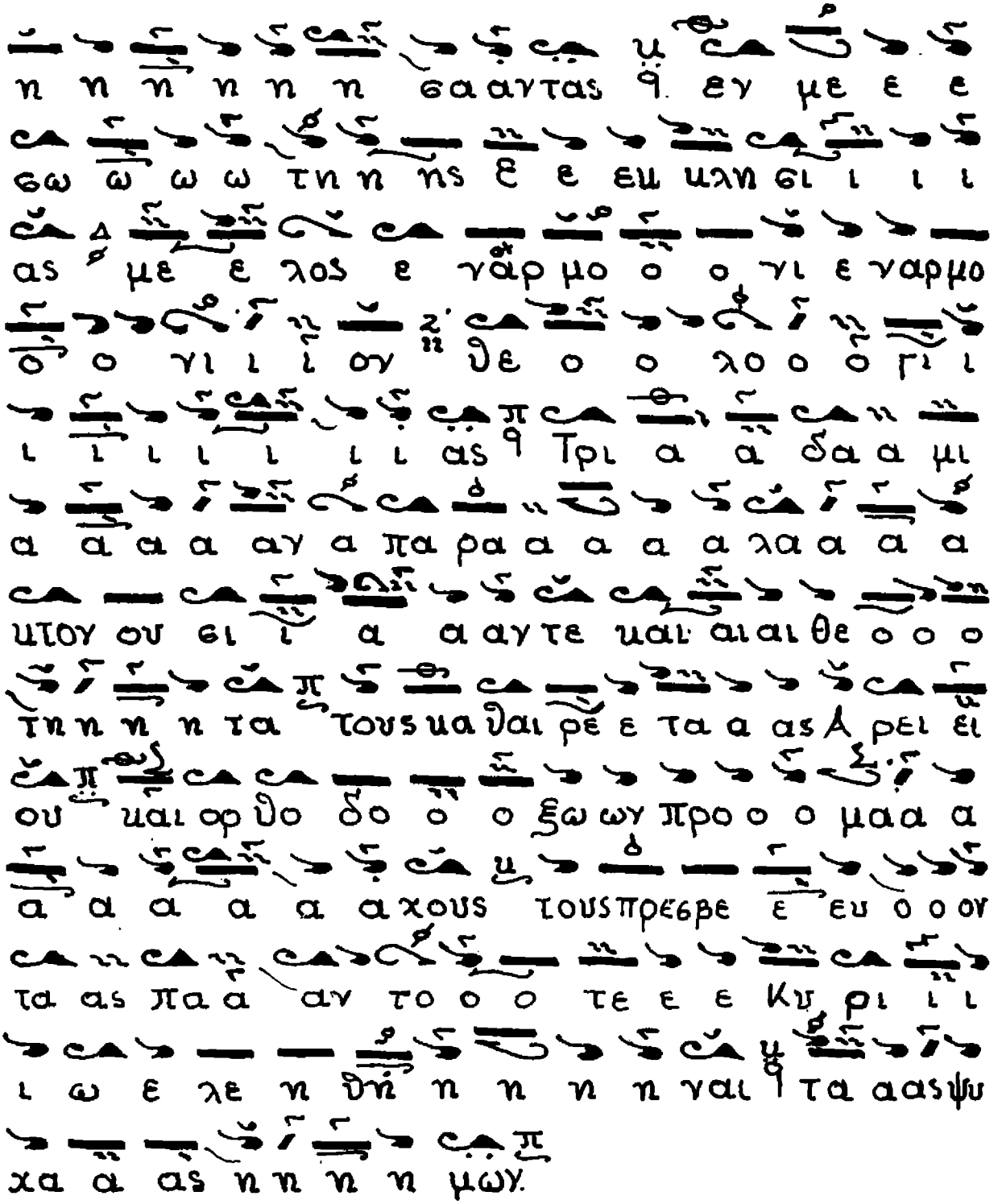

Ἕτερον Ἀργοσύντομον

τοῦ Ἐυδόκου

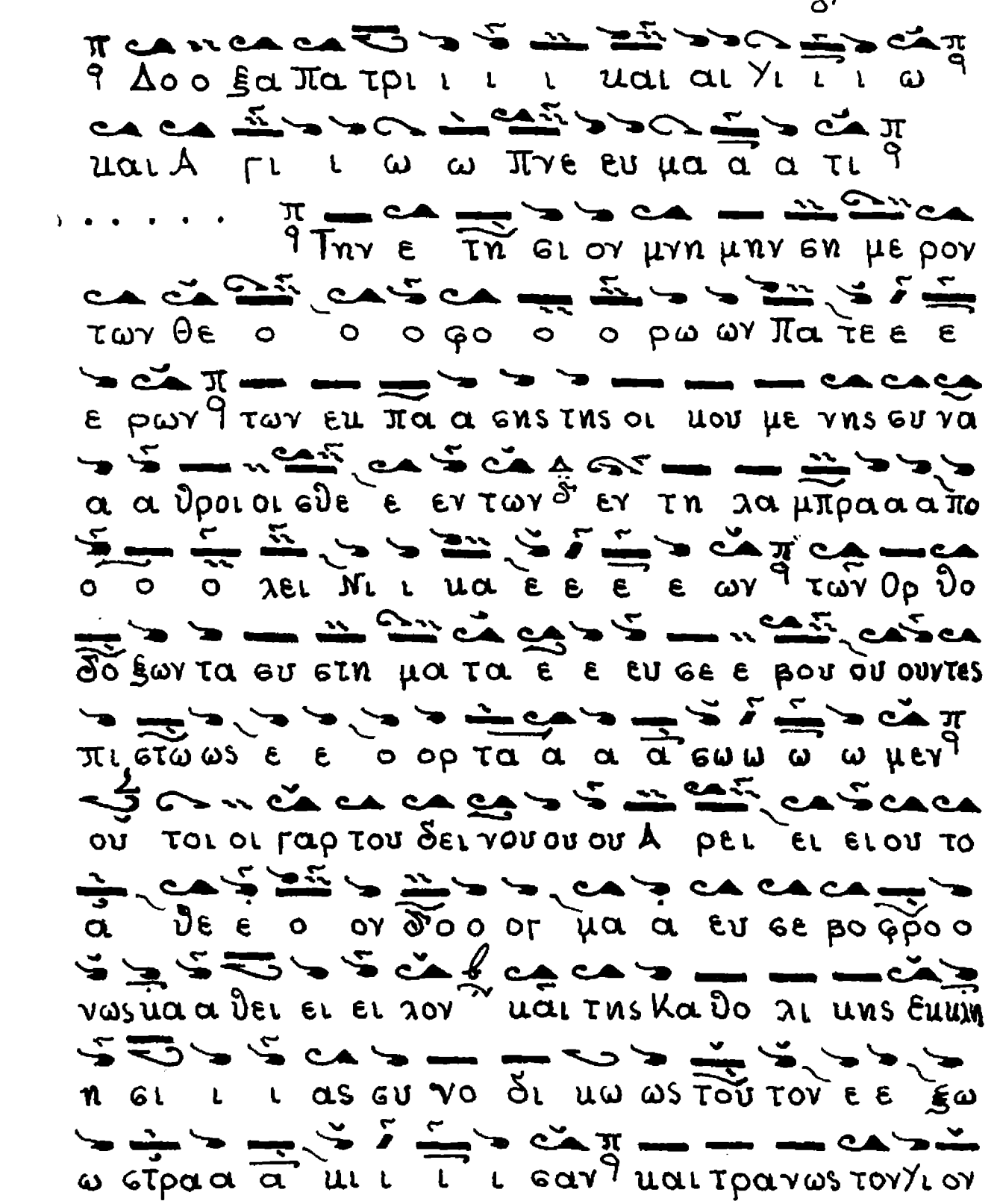

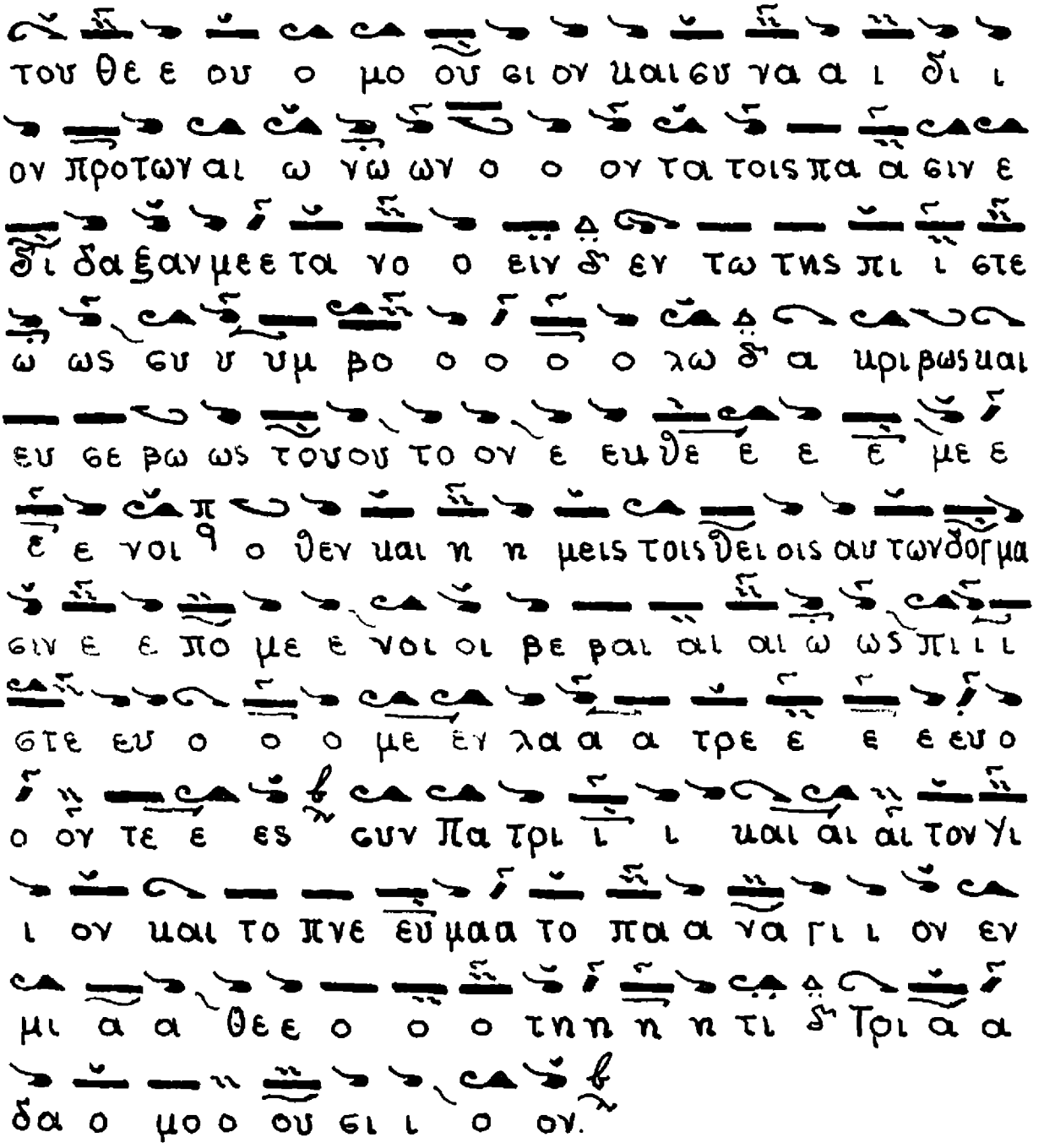
Καὶ νῦν «Τίς μὴ μακαρίσει σε»

Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.

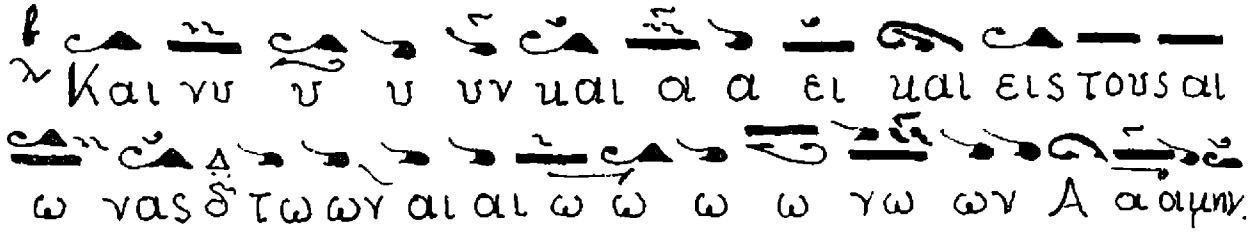
ΚΥΡΙΑΚΗ

Δοξαστικόν Ἦχος δ΄ Πα.

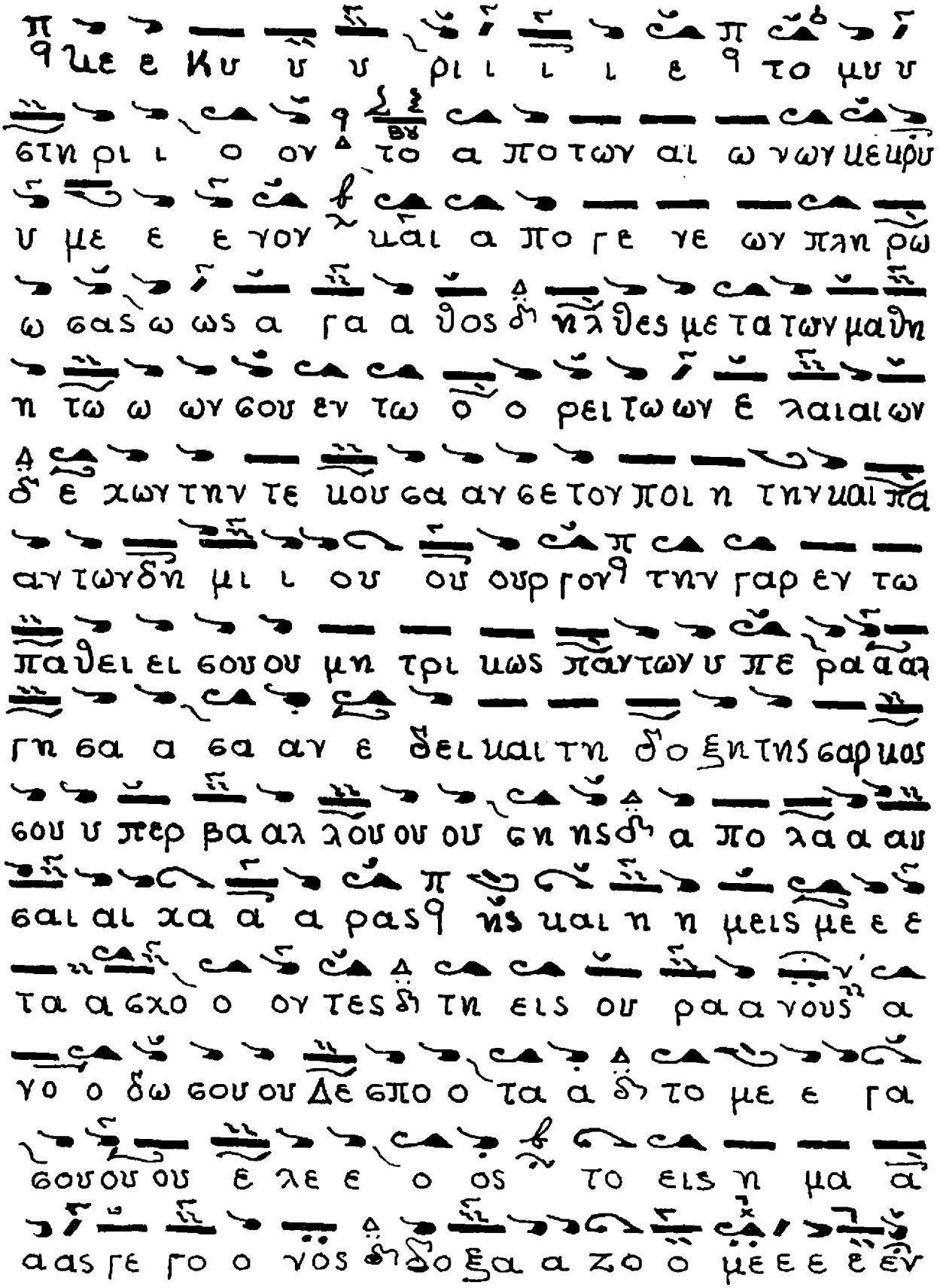

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

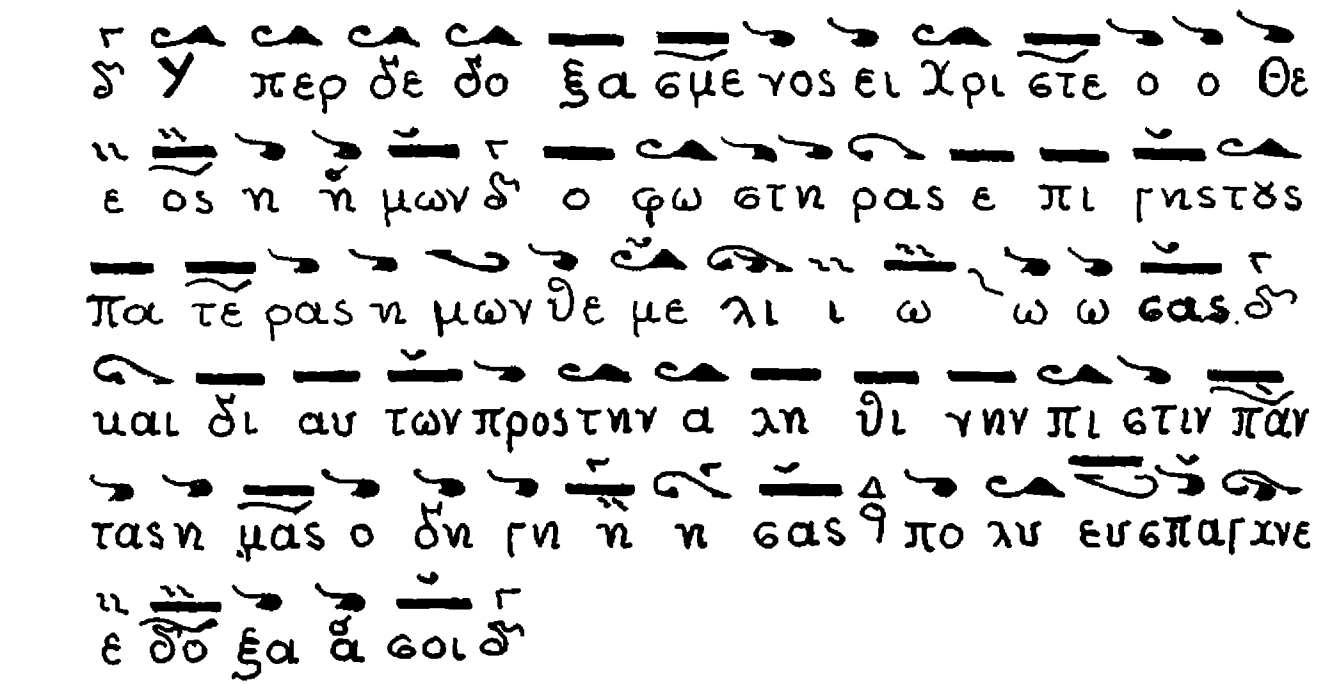

ΚΥΡΙΑΚΗ

...Νῦν ἀπολύεις... Τριῳάριον... Ἀπολυτίκιον τό Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί Δυνάμεις» καί τῶν Πατέρων

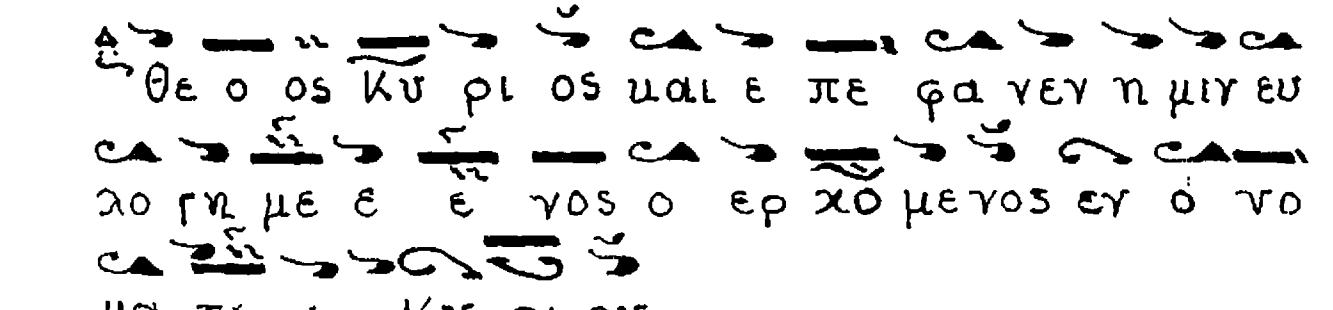
Ἦχος πλ. Δ'

Καί νῦν: Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.... σελίς 227.

◆ ◆ ◆

Εἰς τόν Ὄρθρον.

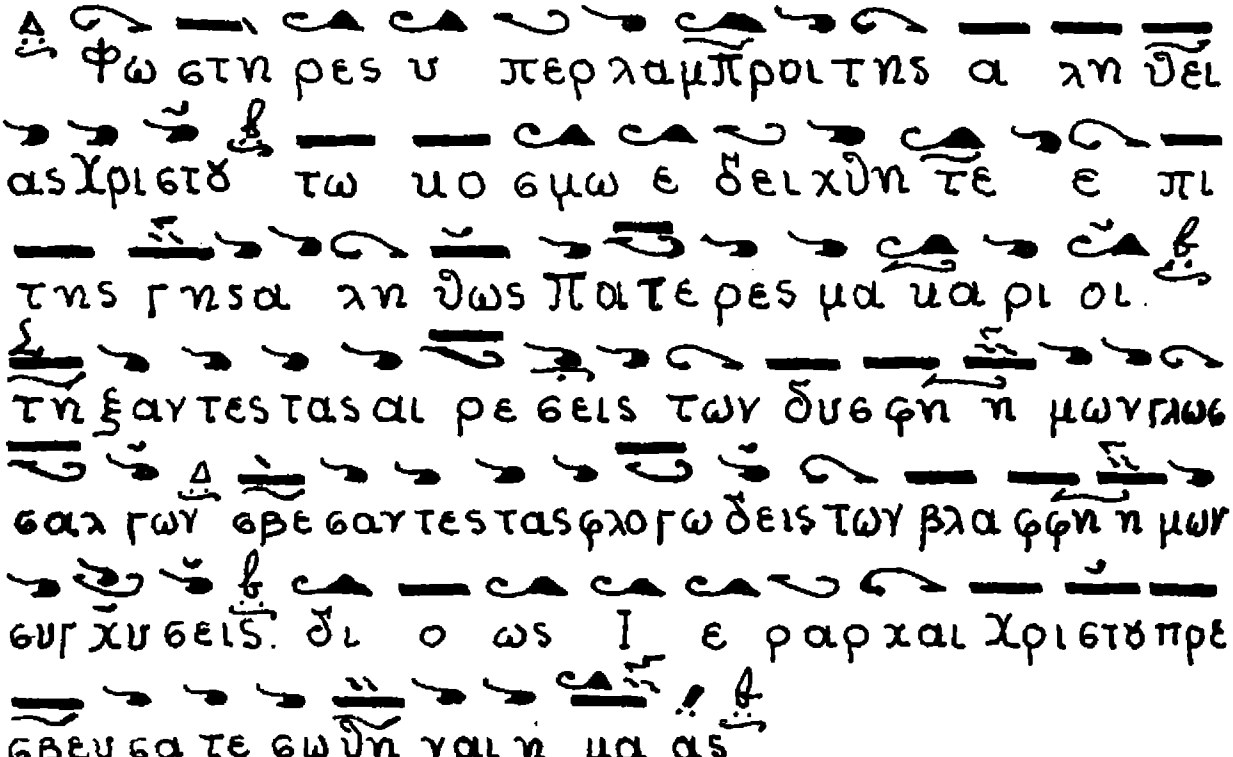

Τά ἀπολυτίκια ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.

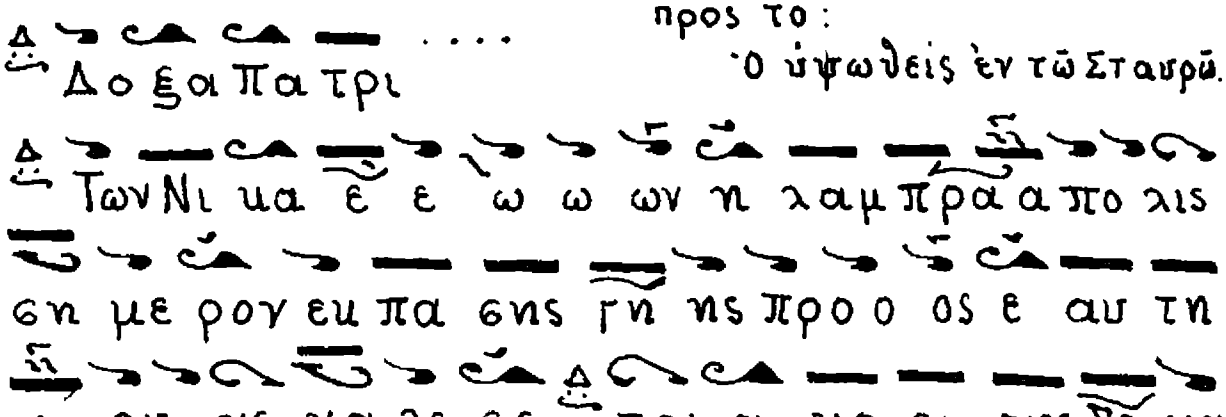
ΚΥΡΙΑΚΗ

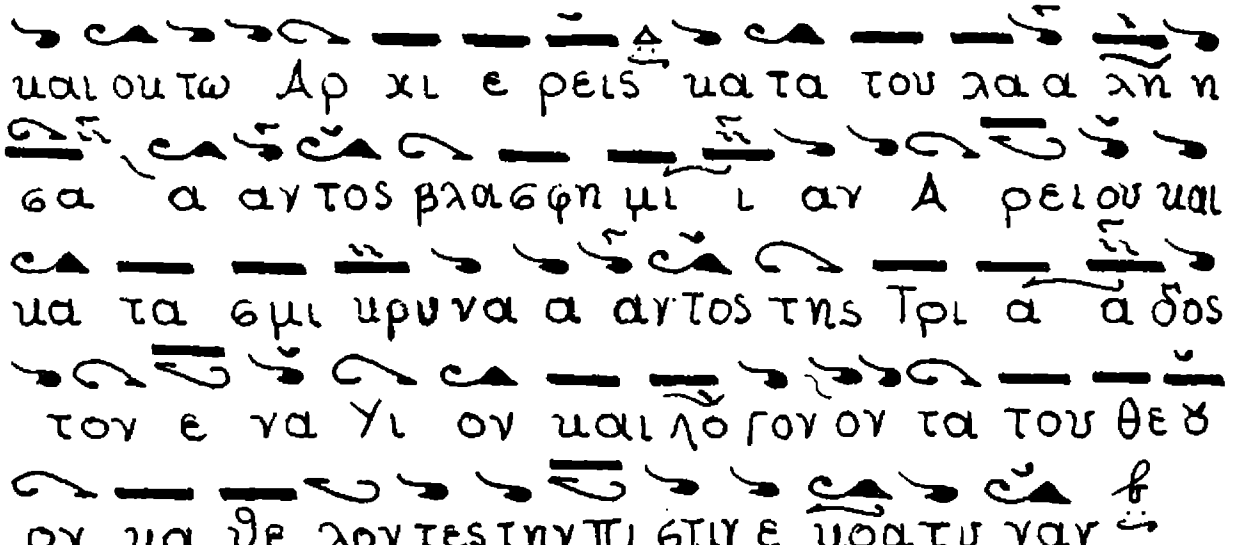
Καθίσματα – Εὐλογητάρια – Ἀναβαθμοί –
Οἱ Κανόνες: Ἀναστάσιμος, Ἑορτῆς καὶ Πατέρων.
Κοντάκιον Ἀναλήψεως (χῦμα)
Καθίσματα τῶν Πατέρων . . . .

Ἦχος Δ'

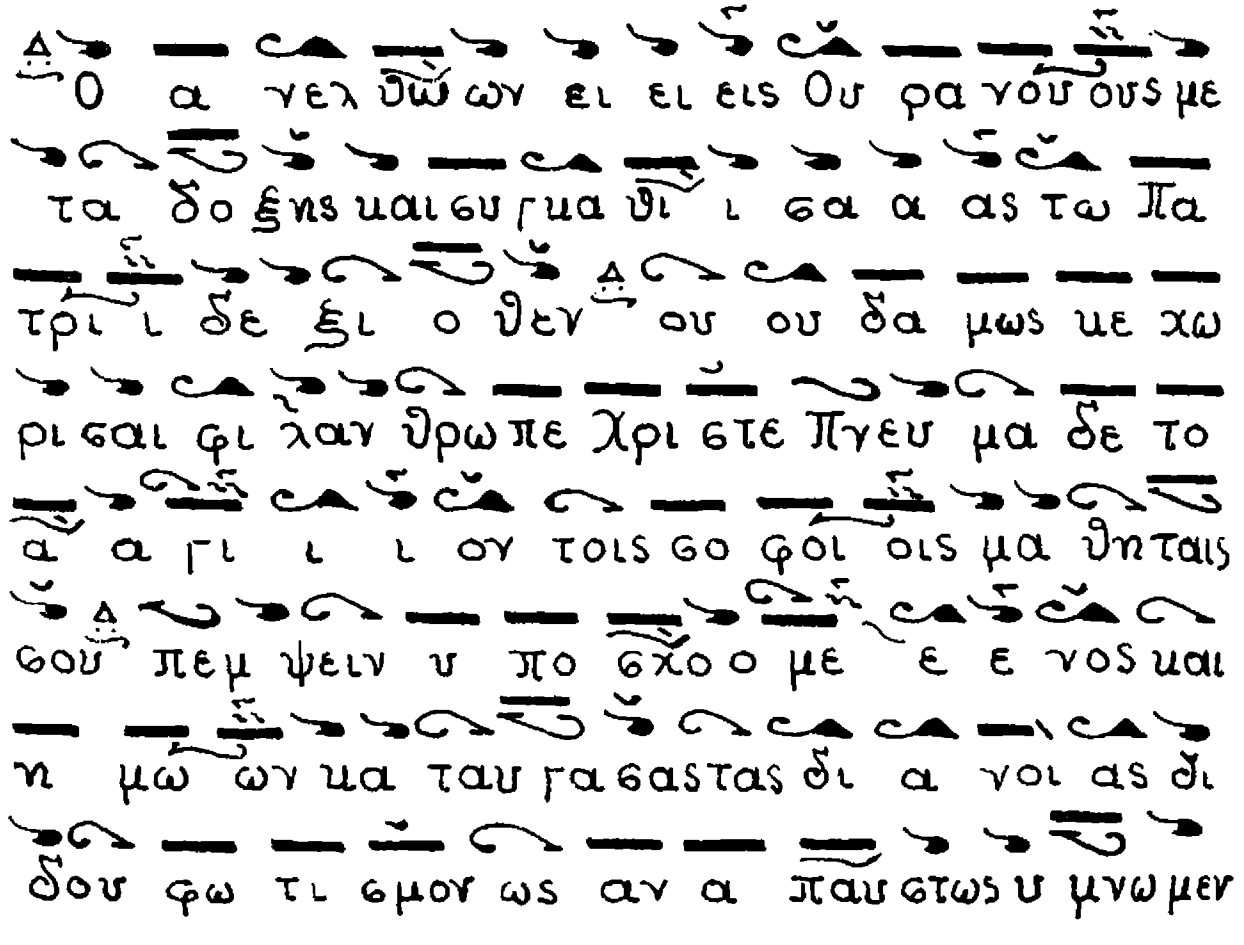

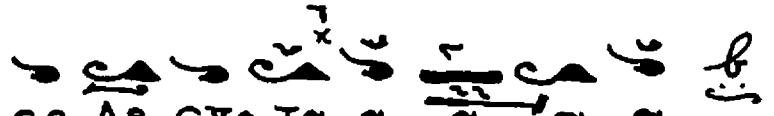
πρὸς τὸ:
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δ Καὶ νῦν . . . . . Τῆς Ἀναλήψεως.

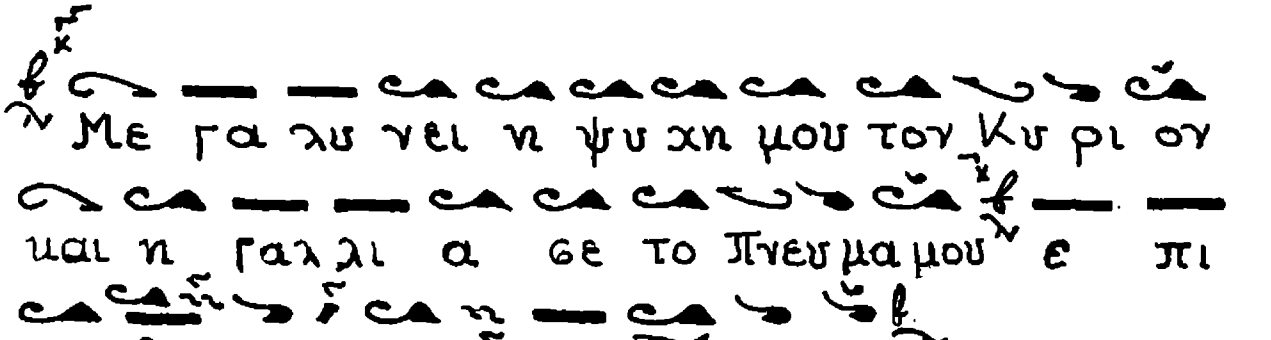

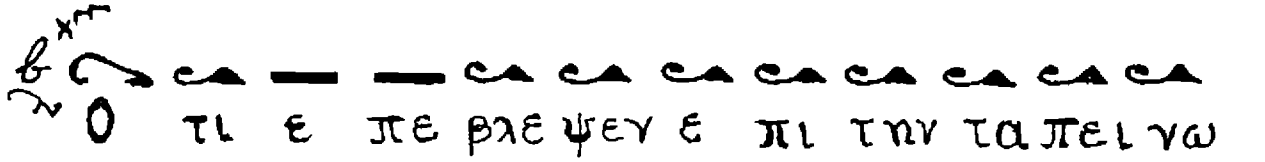

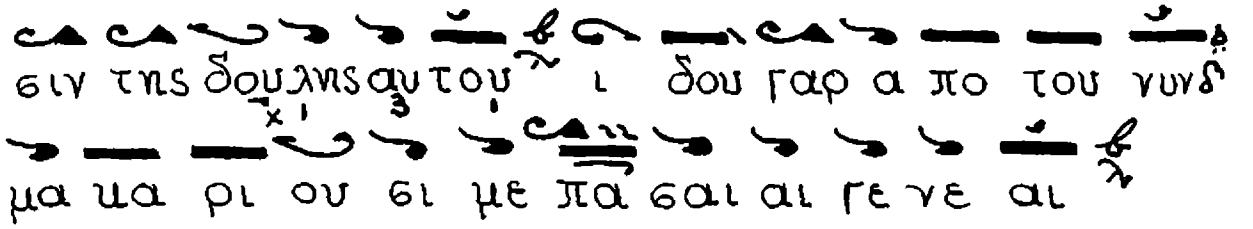
Κοντάκιον - Οἶκος τῶν Πατέρων. Μηνολόγιον καὶ αἱ Καταβασίαι «Θείῳ καλυφθείς» ... σελὶς 232. Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου... ἴδε σελὶς 118.

Ἡ Τιμιωτέρα

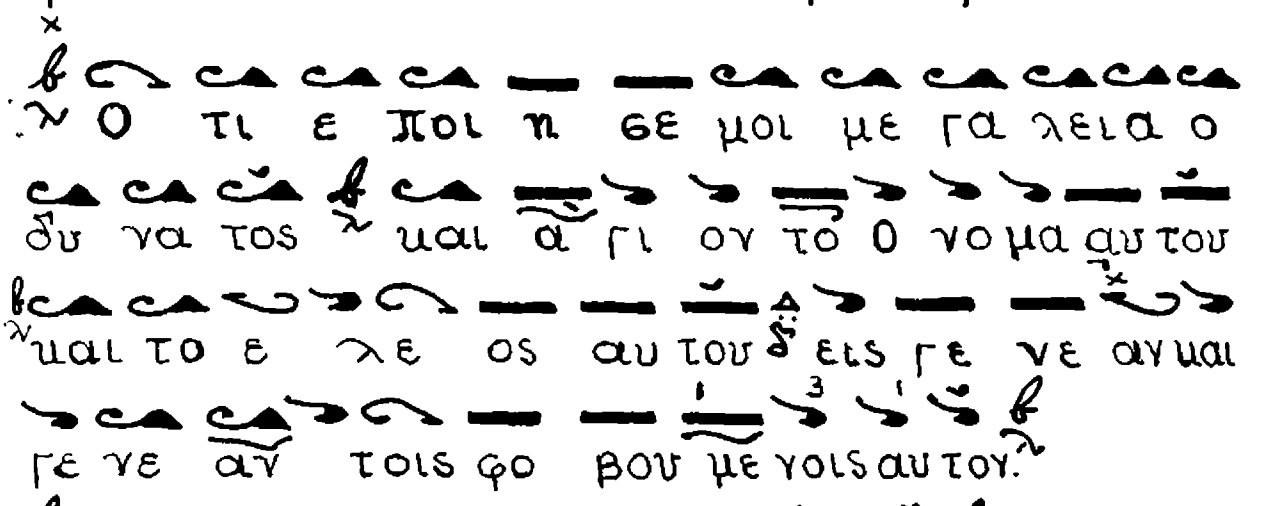
Ἦχος δ' λ/τος

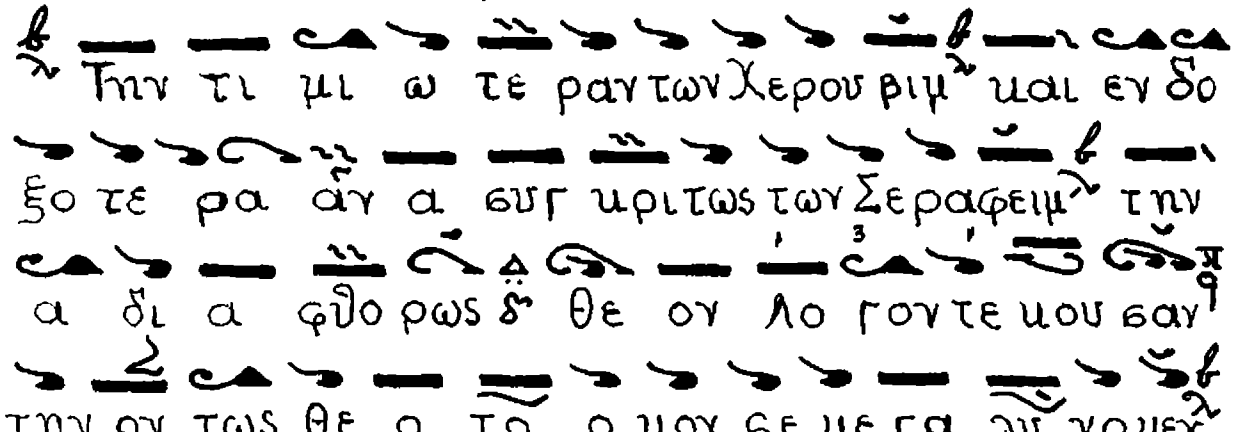

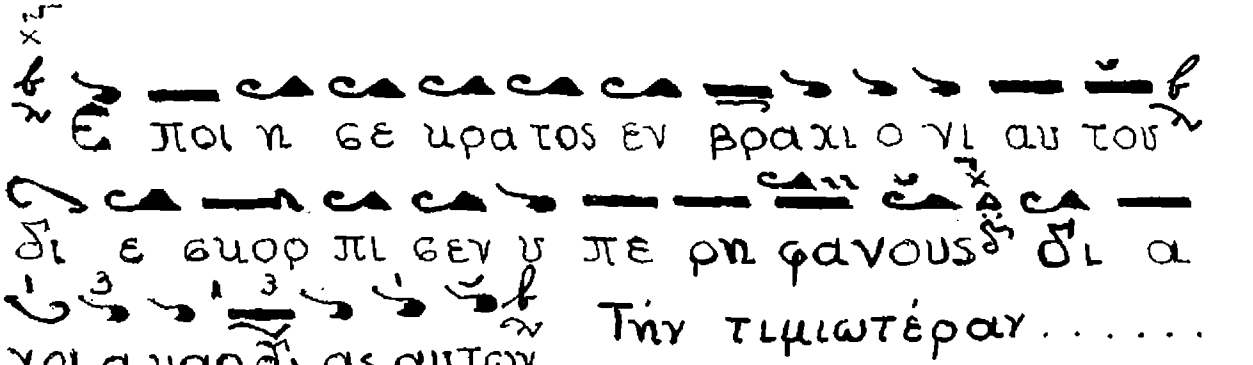

Τήν τιμιωτέραν .....

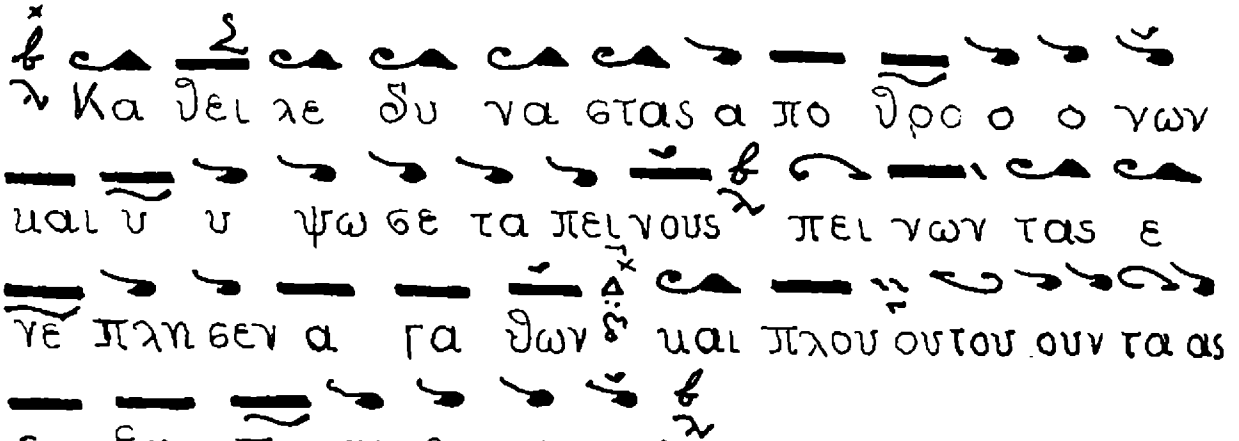

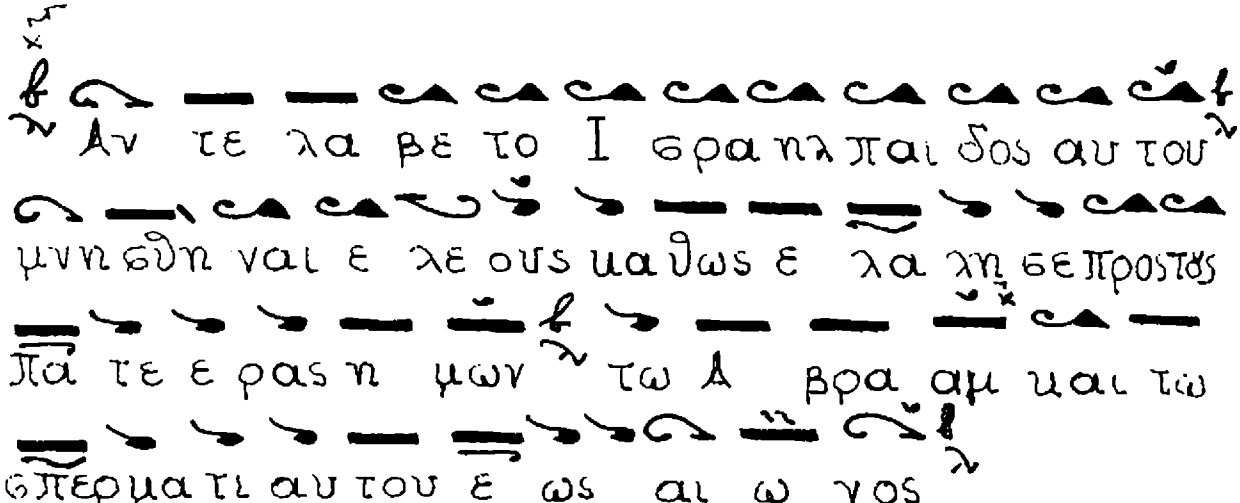

Τήν τιμιωτέραν .....

ΚΥΡΙΑΚΗ

260

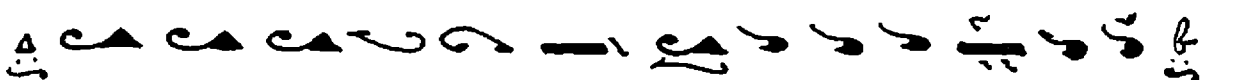

Τήν τιμιωτέραν . . . .

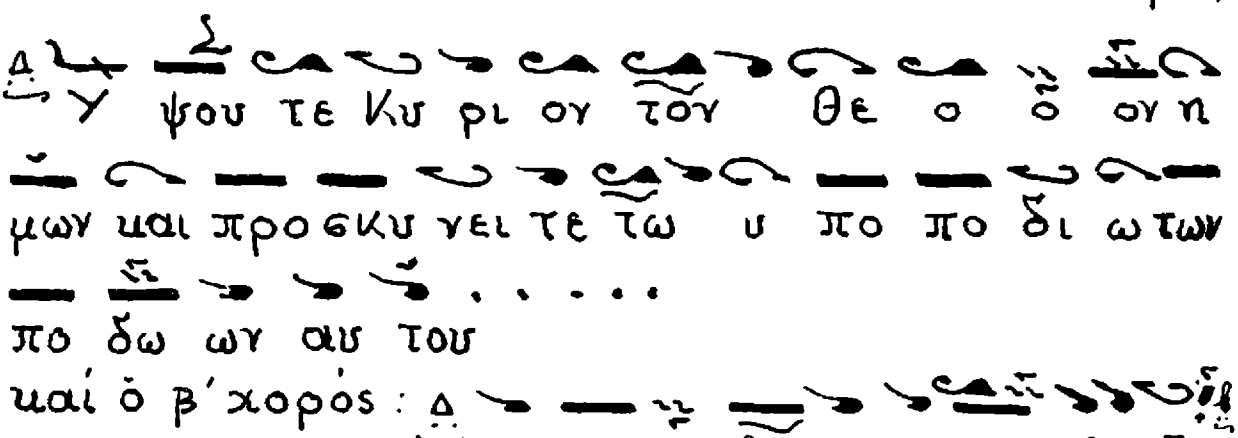
καὶ ὁ δεξιὸς χορός : Χαίροις Ἀνάσσα ... σελ. 239.

Ἐξαποστειλάριον

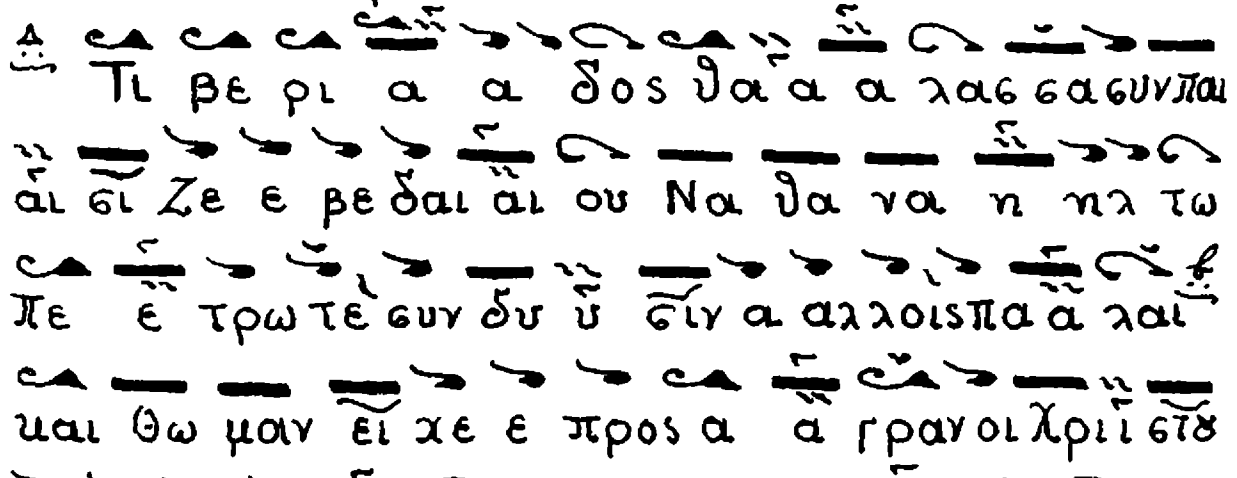
Ἦχος Β΄ Δι

Ἅ γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων

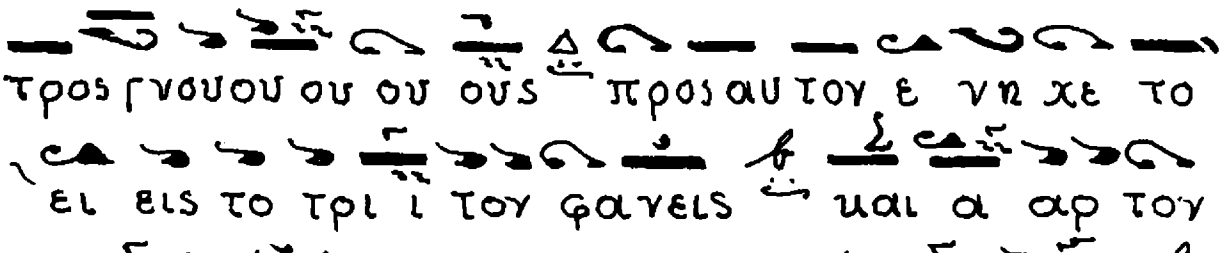
Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Β΄ χοροῦ.

Ὑ ψου τε Κυ ρι ον τὸν Θε ο ὸ ον η
μων και προ σκυ νει τε τῶ υ πο πο δι ων
πο δῶ ων αὐ του
καί ὁ β΄ χορός: ο τι ἱ Ἁ α γι ο ος ἐστιί

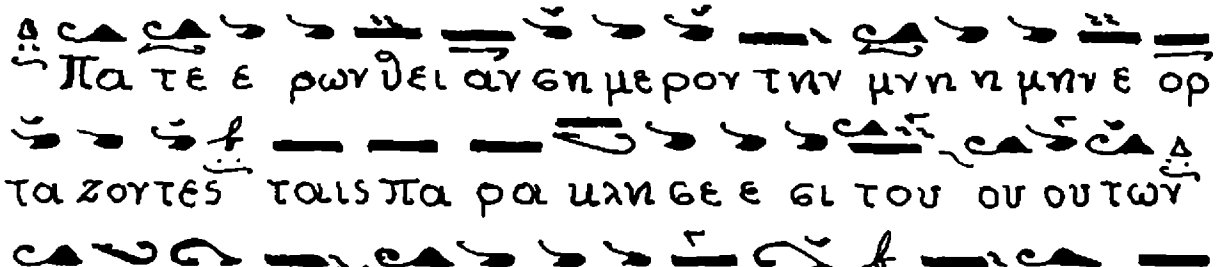
Τὸ Ἀναστάσιμον:

Τι βε ρι α α δος θα α α λας σα συν παι
αι εἰ Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η πλ τω
πε ε τρω τε σων δυ ῦ σιν α αλ λοις πα α λαι
και Θω μαν εἰ χε ε προς α α γραν οι λρι ι στὸ
τη η προ στα α ξει εν δε ξι οι οις χα λα
α σαν τες πλη θος ειλ ιο ον ι χθυ ῦ ων ον πε

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Πατέρων : Πρὸς τὸ...Γυναῖκες ἀμυρισθῆτε.

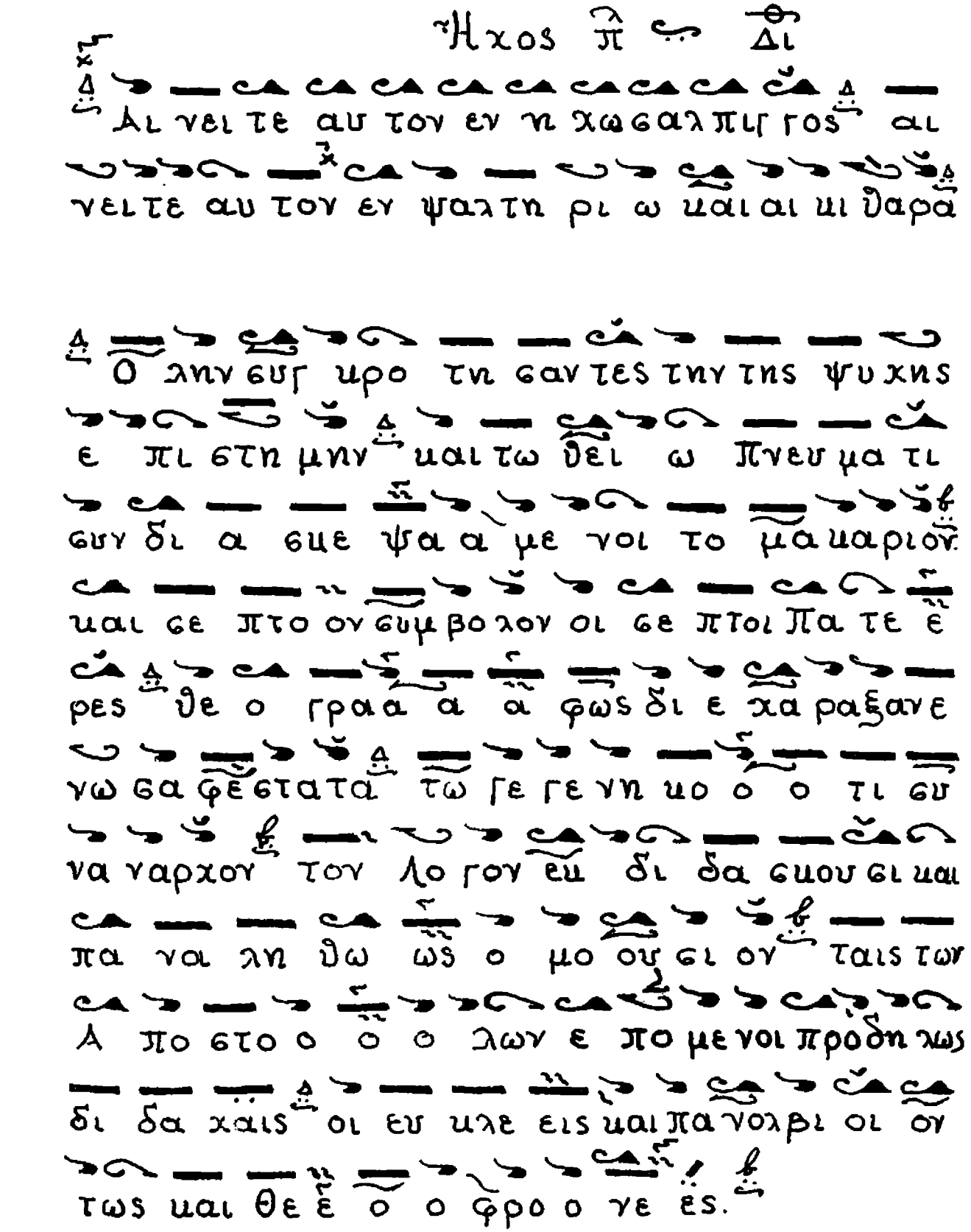

.....καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως : Τῶν μαθητῶν ὁρώντων..... σελὶς 239.

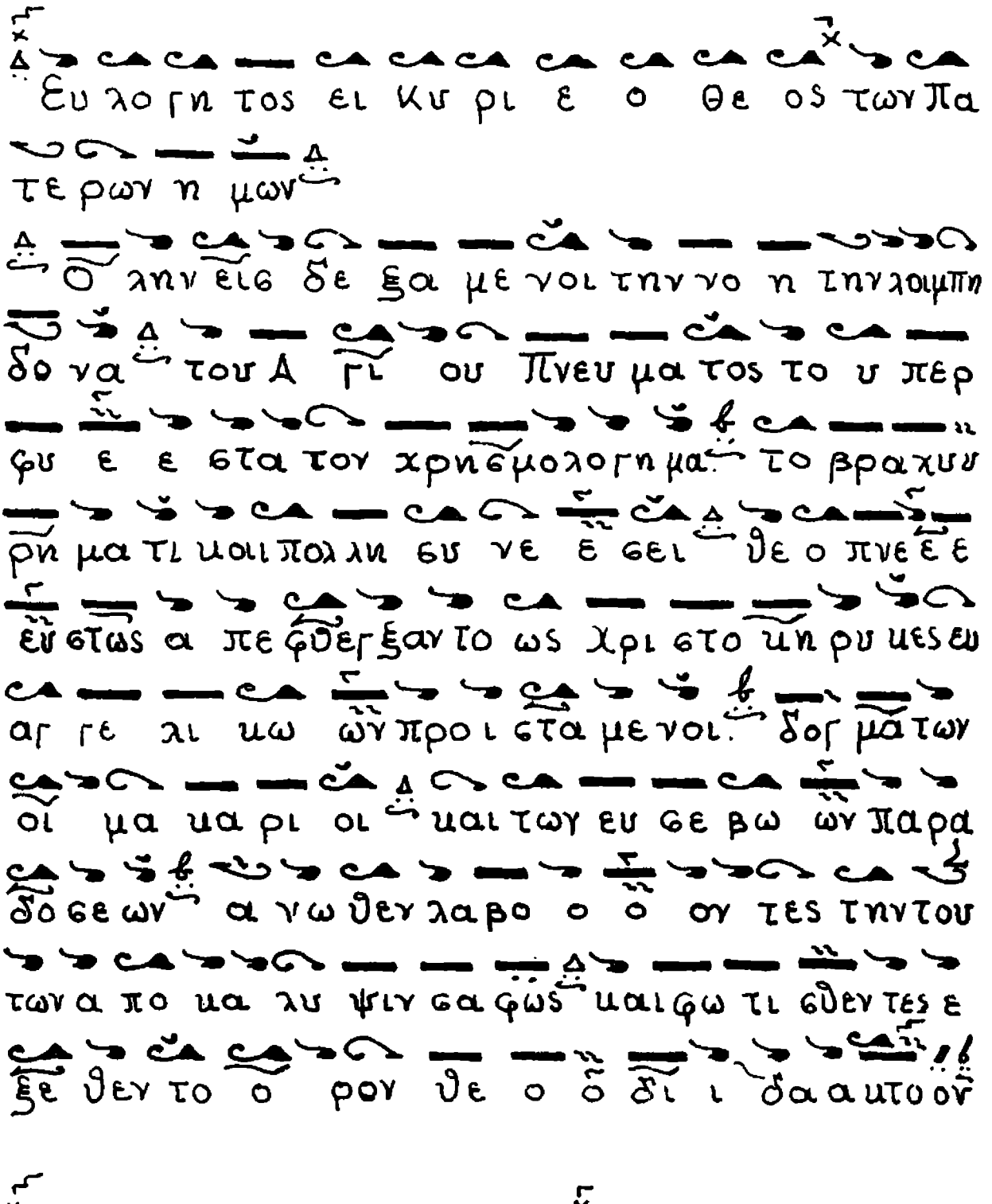
Εἰς τοὺς Αἴνους

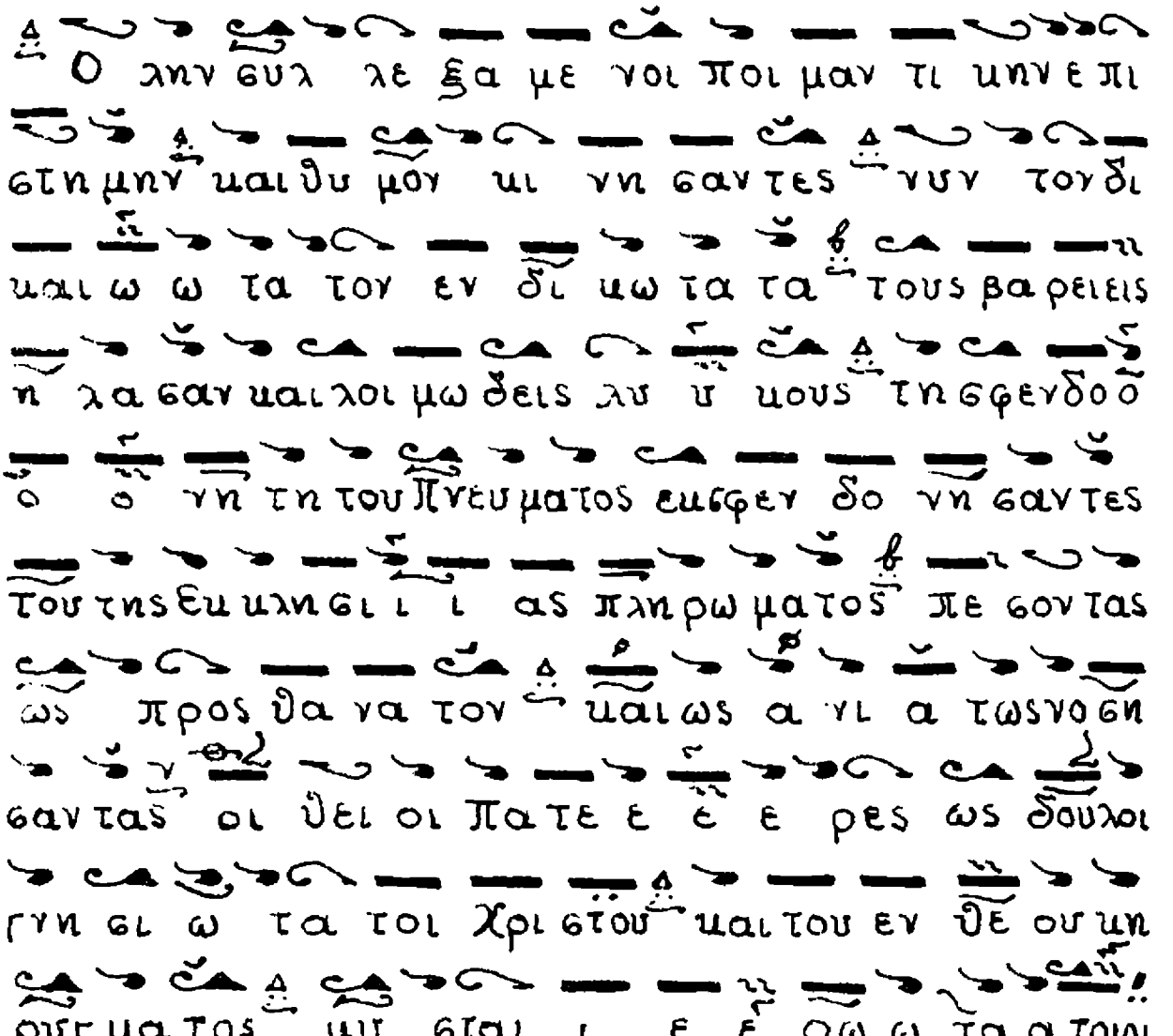
Πάσα πνοὴ....Αἰνεῖτε...Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ καὶ τὰ ἀμόλουδα τῶν Πατέρων...

Ἦχος π̂ Δι

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι αι θα
Ο λην ευγ υρο τη σαν τες την της ψυ χης
ε πι στη μην και τω θει ω πνευ μα τι
σην δι α σε ψα α με νοι το μα καριον
και σε πτο ον συμ βο λον οι σε πτοι πα τε ε
ρες θε ο γρα α α φως δι ε χα ραξα νε
νω σα φε στατα τω γε γε νη κο ο τι ευ
να ναρ χον τον λο γον ευ δι δα σκου σι και
πα να λη θω ως ο μο ου σι ον ταις των
Α πο στο ο ο λων ε πο με νοι προ δη λως
δι δα χαις οι ευ λε εις και πα νο λβι οι ον
τως και θε ε ο ο φρο ο νε ες.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων ημων
Ολην εις δε ξαμενοι την νοητην λοιμπη
δονα του Αγιου Πνευματος το υπερ
φυες εστα τον χρησμολογημα το βραχυ
ρημα τι μαι πολλη συνεσει θεο πνεε
υστως απεφθεγξαντο ως Χριστο υηρυμεσευ
αγγελι λω ωνπροιστα μενοι δογματων
οι μαμαρι οι μαι των ευσεβω ωνπαρα
δοσεων ανωθεν λαβο οντες την του
των απο μαλυψιν σαφως μαιφωτι σθεντες ε
ξεθεντο ορον θε ο ος δι ι δαα υτο ον
Συναγαγετε αυτους οι ουσαυ
του

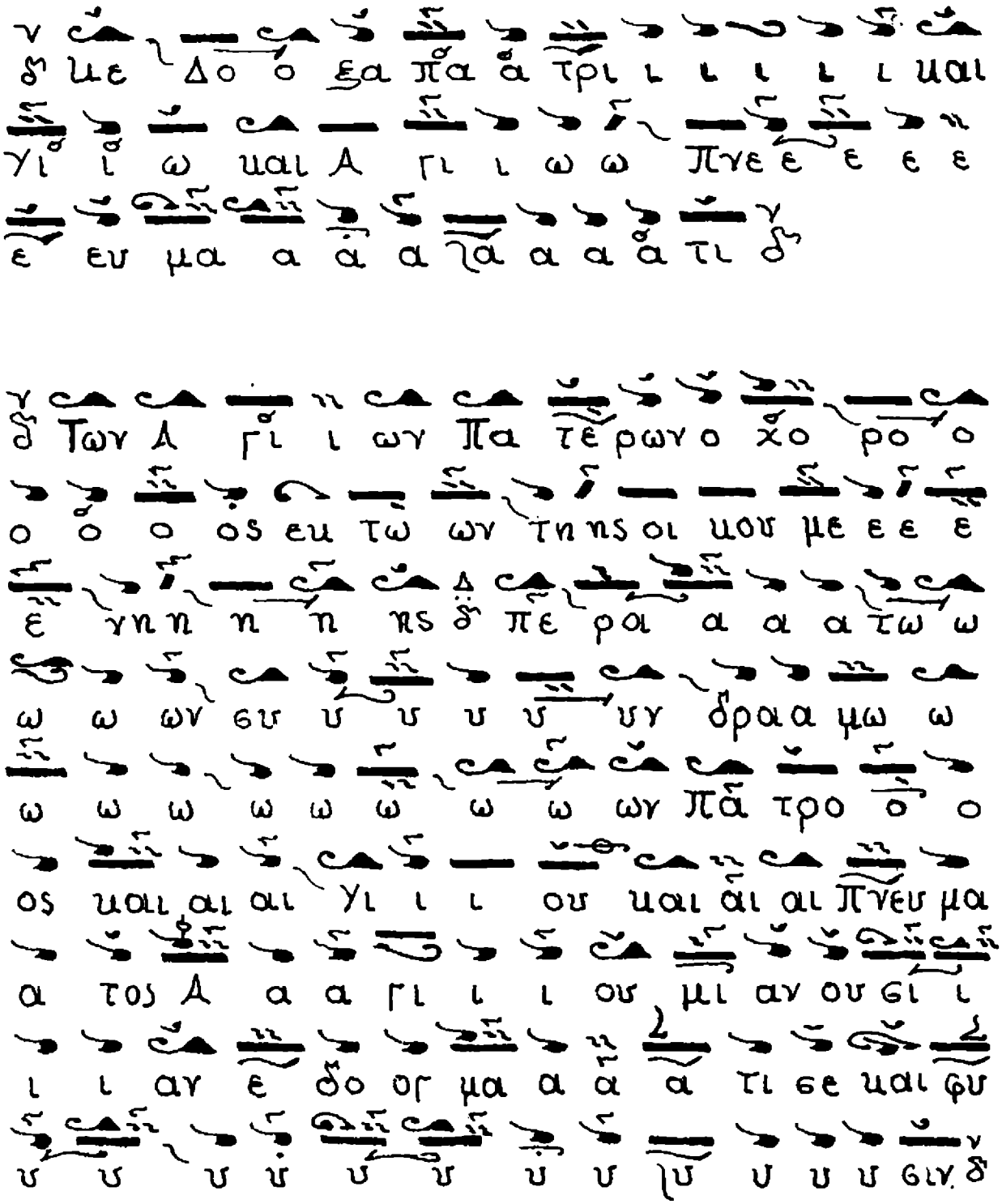

Ο λην συλ λε ξα με νοι ποι μαν τι μην επι
στη μην μαι θυ μον ει νη σαν τες νυν τον δι
μαι ω ω τα τον εν δι ω τα τα τους βα ρει εις
η λα σαν μαι λοι μω θεις λυ υ μους τη σφεν δο ο
ο ο νη τη του Πνεύ μα τος ευ σφεν δο νη σαν τες
του της Ευ μη σι ι ι ας πλη ρω μα τος πε σον τας
ως προς θα να τον μαι ως α νι α τως νο θη
σαν τας οι θει οι πα τε ε ε ε ρες ως δουλοι
γνη σι ω τα τοι Χρι στου μαι του εν θε ου μη
ρυ γμα τος μυ σται ι ε ε ρω ω τα α τοιοι.

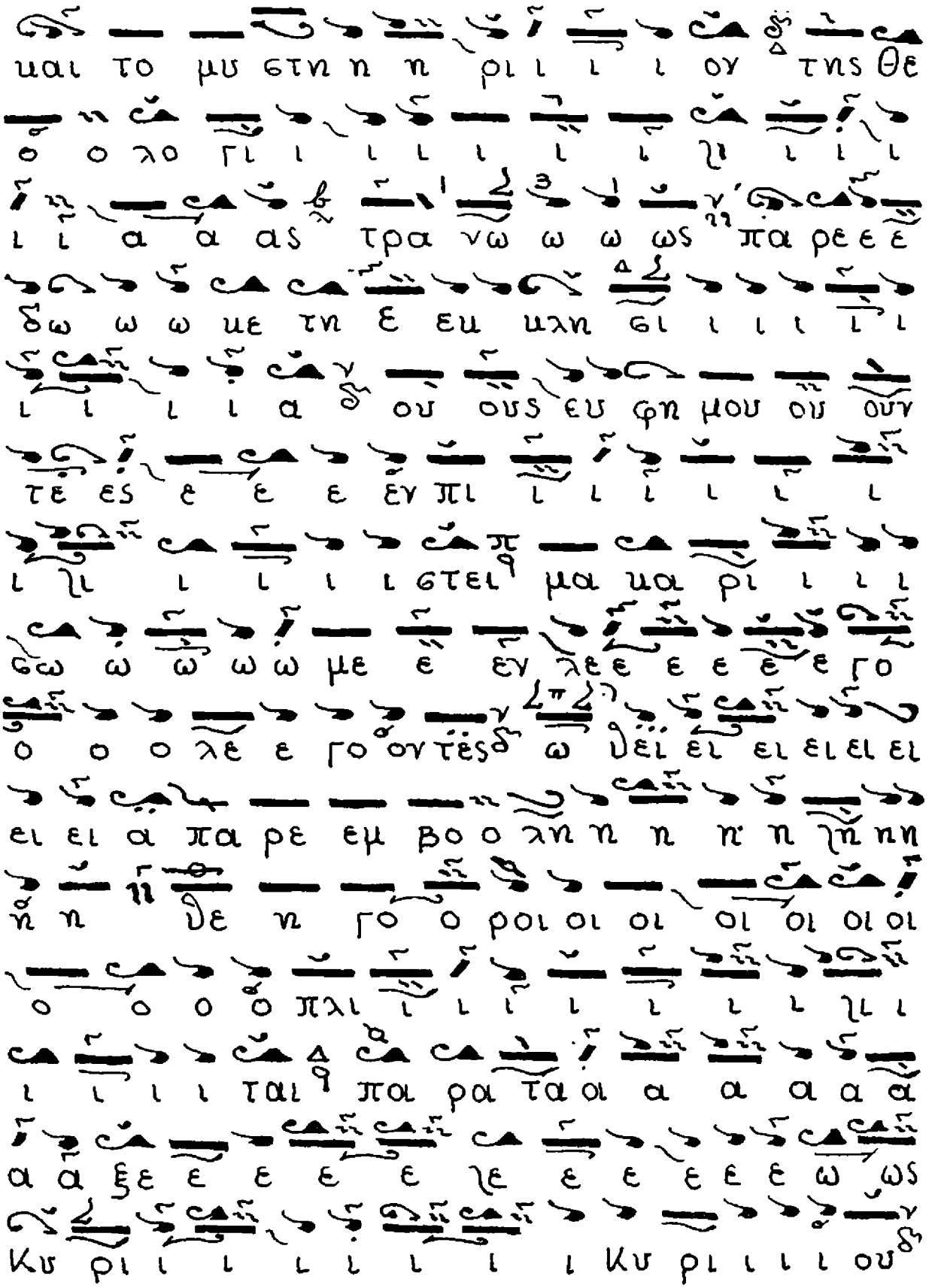
ΚΥΡΙΑΚΗ

Δοξαστικόν

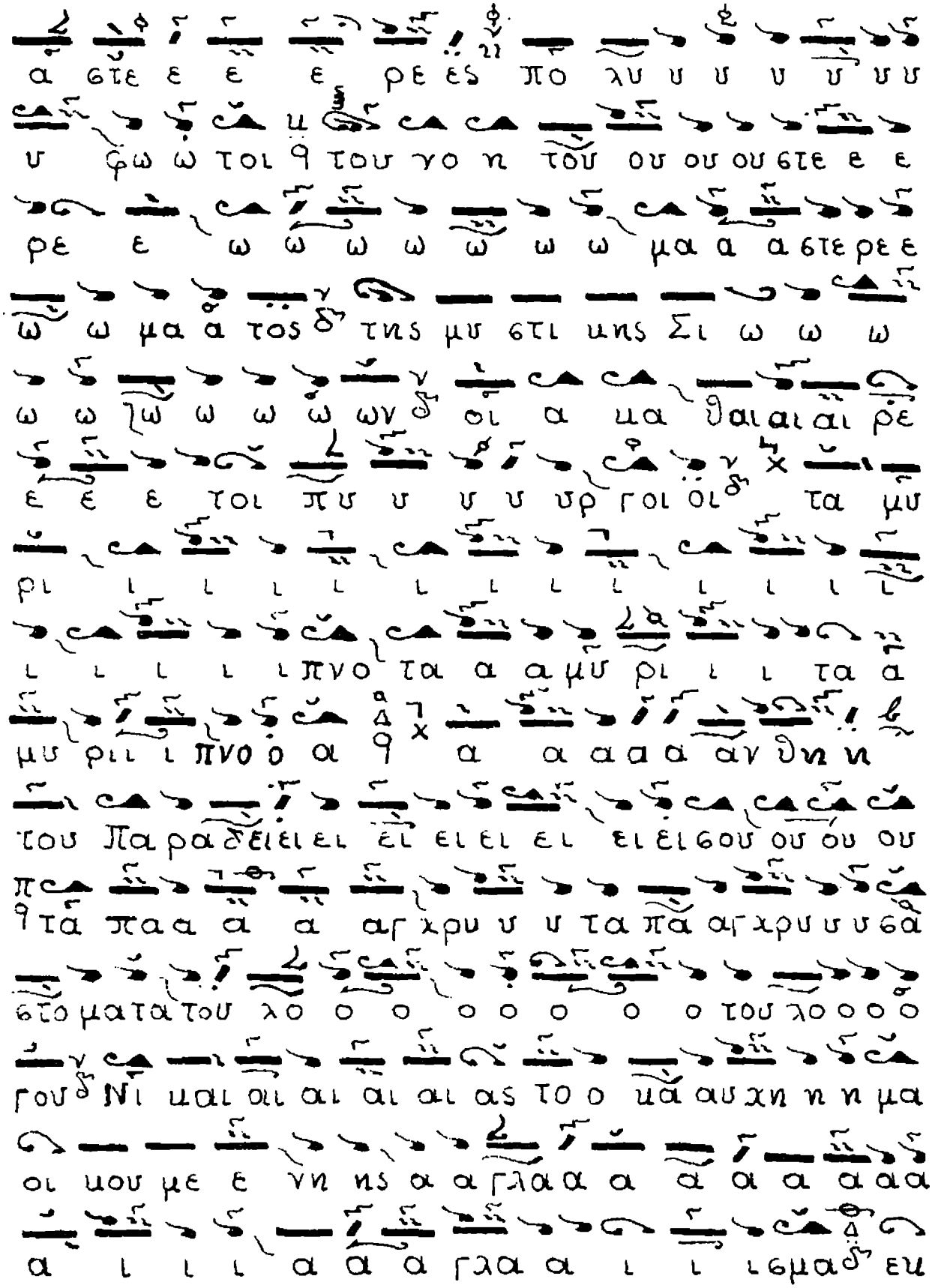
Ἦχος πλ. δ΄ Νη

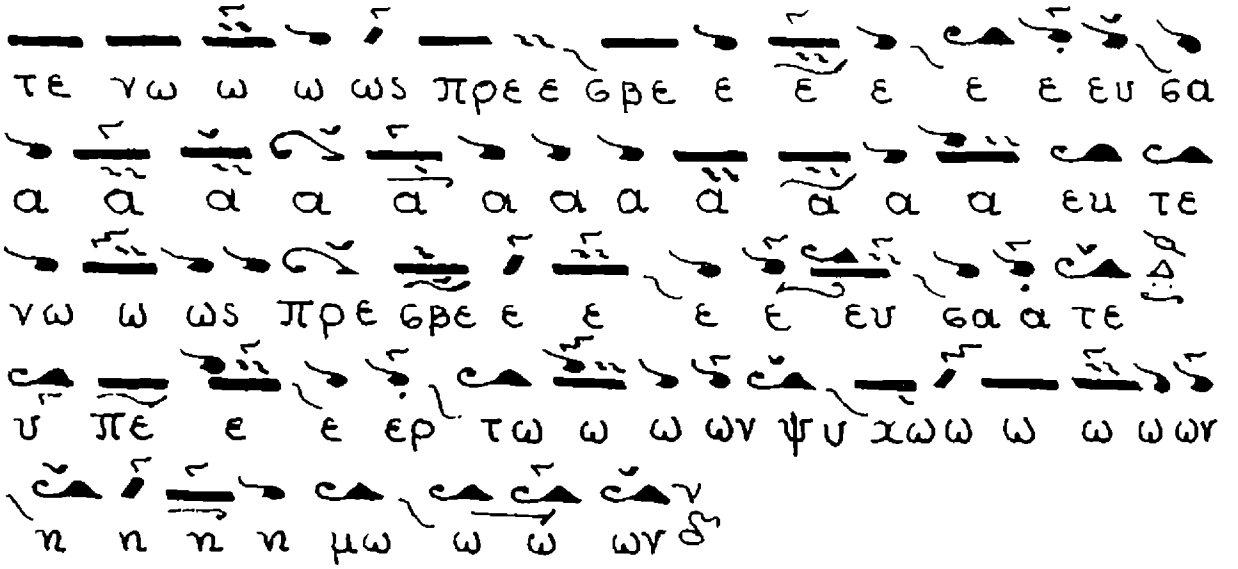
Ἀντ. Χ. ΣΥΡΚΑ
1872 - 1974.

ιαι το μυ στη η η ρι ι ι ι ον της θε
ο ο λο γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α ας τρα νω ω ω ως πα ρε ε ε
δω ω ω με τη ε ευ μλη σι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι α ου ους ευ φη μου ου ουν
τε ες ε ε ε εν πι ι ι ι ι ι ι
ι γι ι ι ι ι στει μα μα ρι ι ι ι
σω ω ω ω ω με ε εν λε ε ε ε ε γο
ο ο ο λε ε γο ον τες ω γει ει ει ει ει ει
ει ει α πα ρε εμ βο ο λη η η η γη η
η η γε η γο ο ροι οι οι οι οι οι οι
ο ο ο ο πλι ι ι ι ι ι ι ι γι ι
ι ι ι ι ται πα ρα τα α α α α α
α α ξε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ω ως
Κυ ρι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ι ου

ΚΥΡΙΑΚΗ

α γιε ε ε ε ρε ες πο λυ υ υ υ υ υυ
υ φω ω τοι θ του γο π του ου ου ου γιε ε ε
ρε ε ω ω ω ω ω ω ω μα α α γιε ρε ε
ω ω μα α τος δ της μυ γτι ιης Σι ω ω ω
ω ω ζω ω ω ω ων δ οι α μα θαι αι αι ρε
ε ε ε τοι πυ υ υ υ υρ γοι οι δ τα μυ
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ιπνο τα α α μυ ρι ι ι τα α
μυ ρι ι πνο ο α θ α α α α α αν θη η
του Παραδειει ει ει ει ει ει ειεγου ου ου ου
π θ τα παα α α αγχρυ υ υ τα πα αγχρυ υ υ γα
γτο ματα του λο ο ο ο ο ο ο του λο ο ο ο
γου δ Νι μαι αι αι αι αι ας το ο μα αυ χη η η μα
οι μου με ε νη ης α α γλα α α α α α α α α
α ι ι ι α α α γλα α ι ι ι γμα δ ευ

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη .....

Δοξολογία - καὶ τὸ..«Σήμερον σωτηρία.»

Εἰς τὴν Λειτουργίαν:

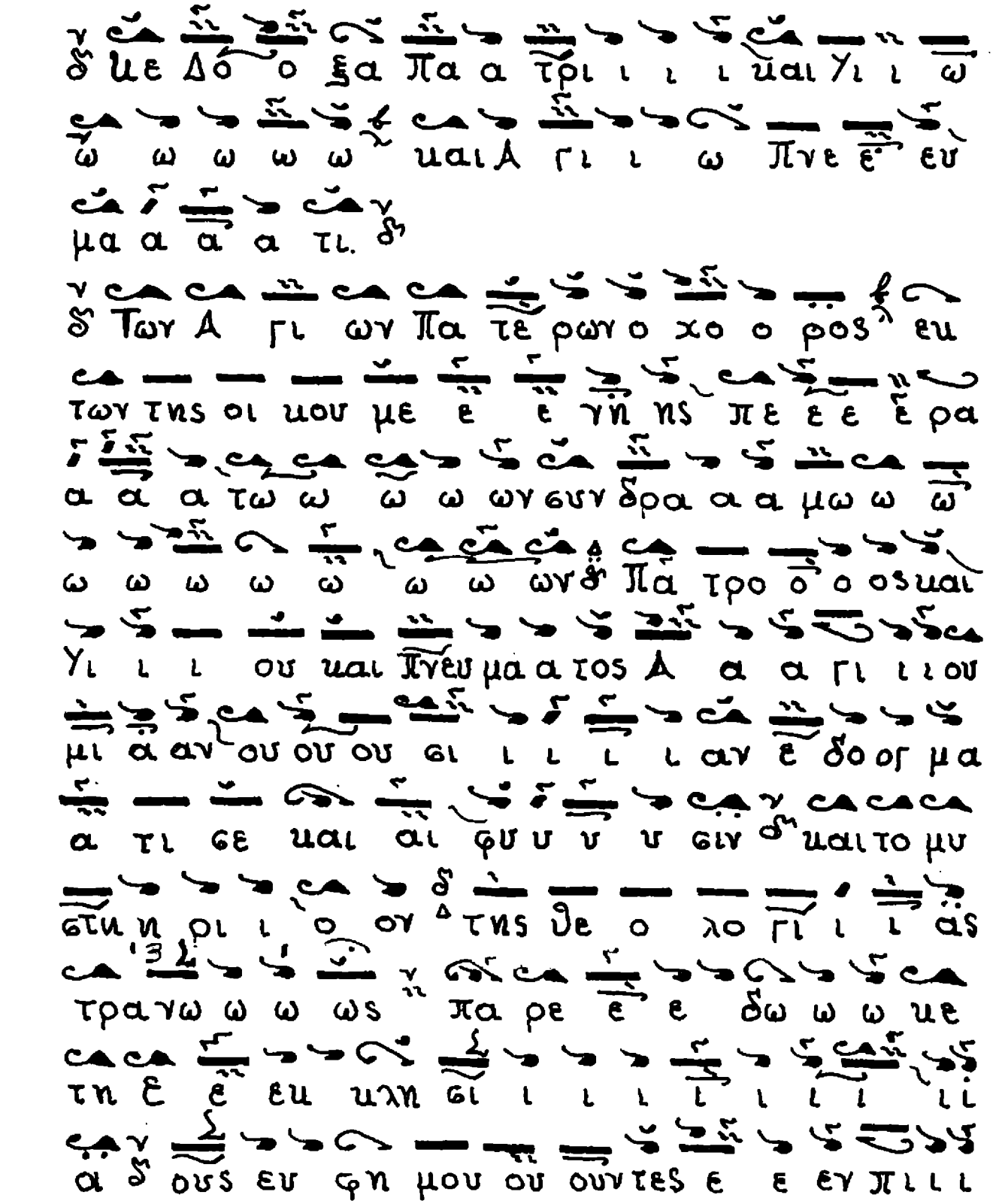
Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως. Εἰσοδικόν

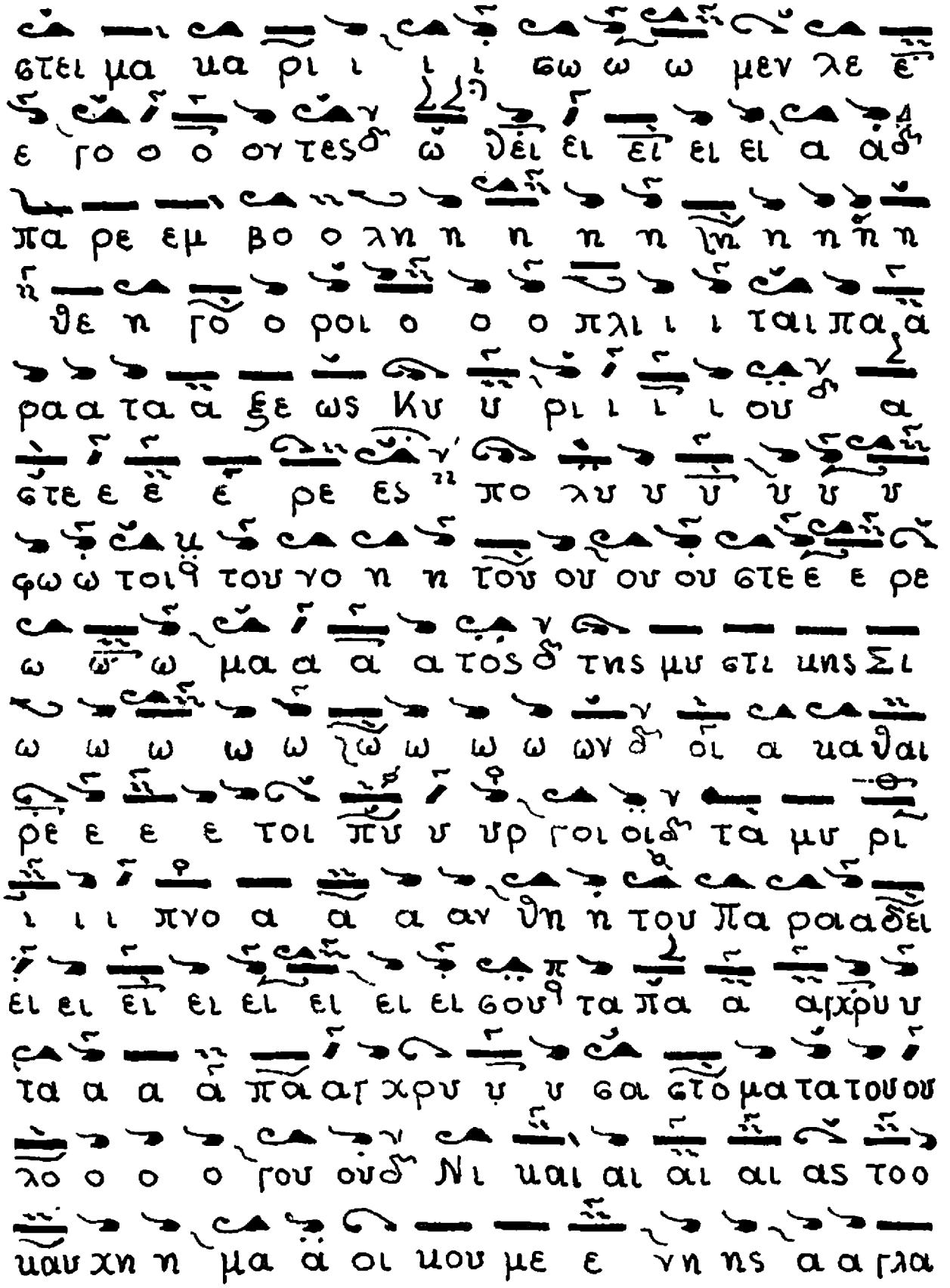
....ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν – Ἀπολυτίκια Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις»..Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ. σελ.227..... τῶν Πατέρων «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ»σ.255τοῦ Ναοῦ... καὶ τὸ Κοντάκιον ... Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας» (σελὶς 244) Λειτουργία Ι.Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ... «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» Εἶτα τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ

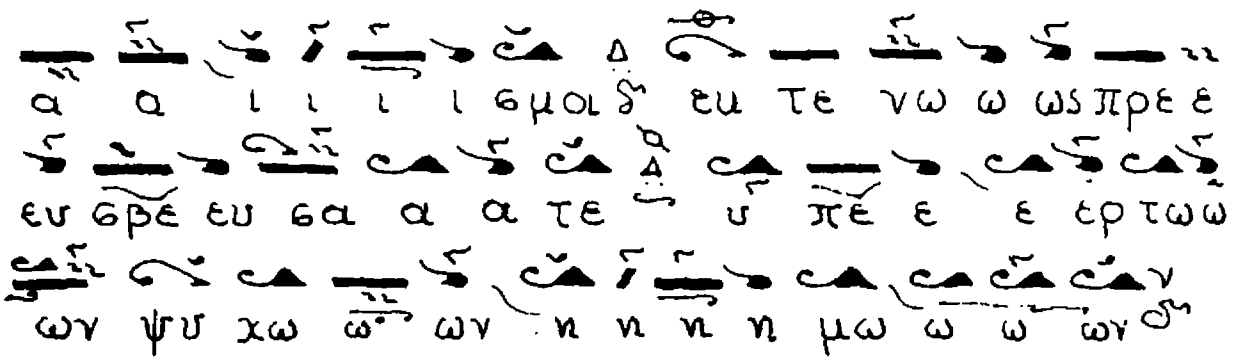
Ἕτερον Ἀργοσύντομον τοῦ Ἐυδόκου.

ἦχος ὁ αὐτός

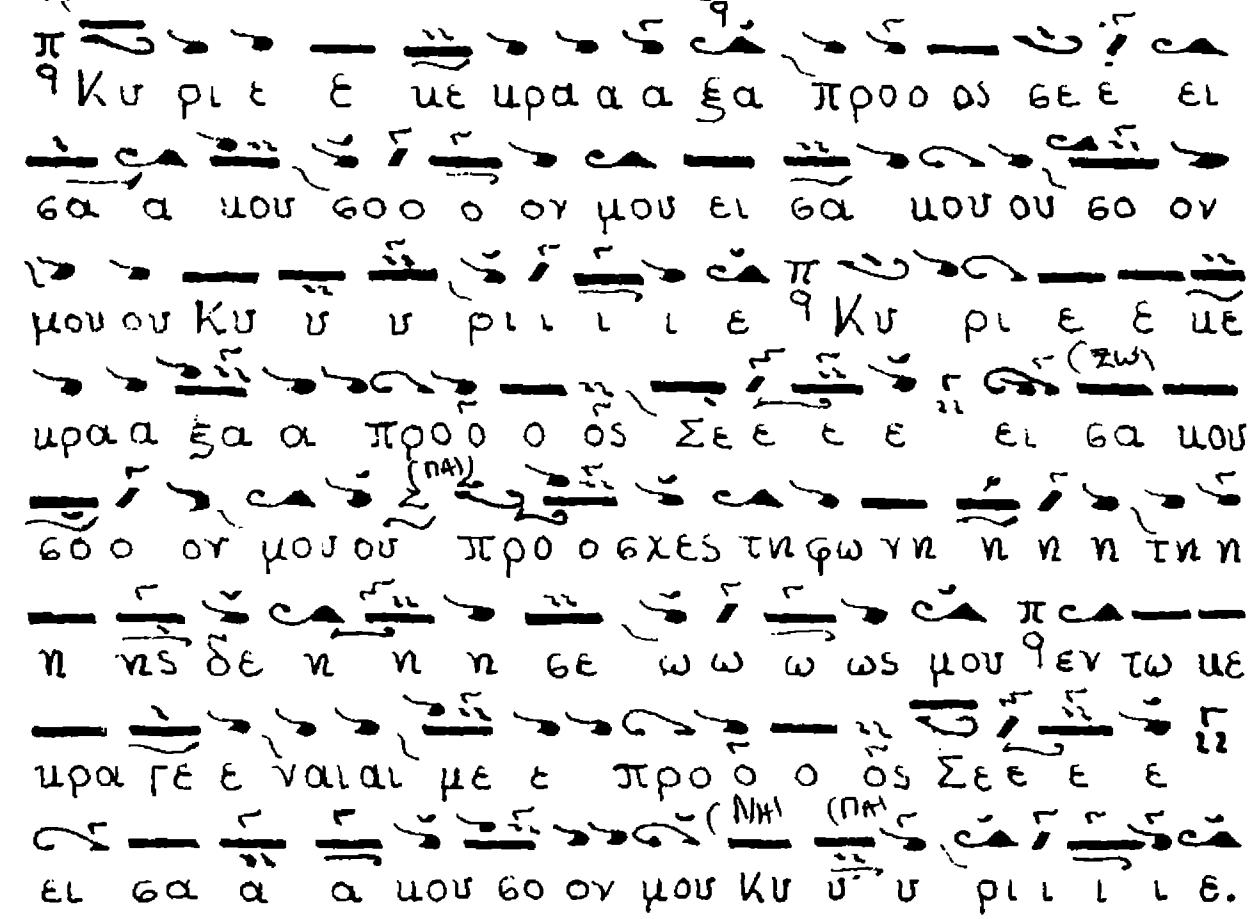
ΚΥΡΙΑΚΗ

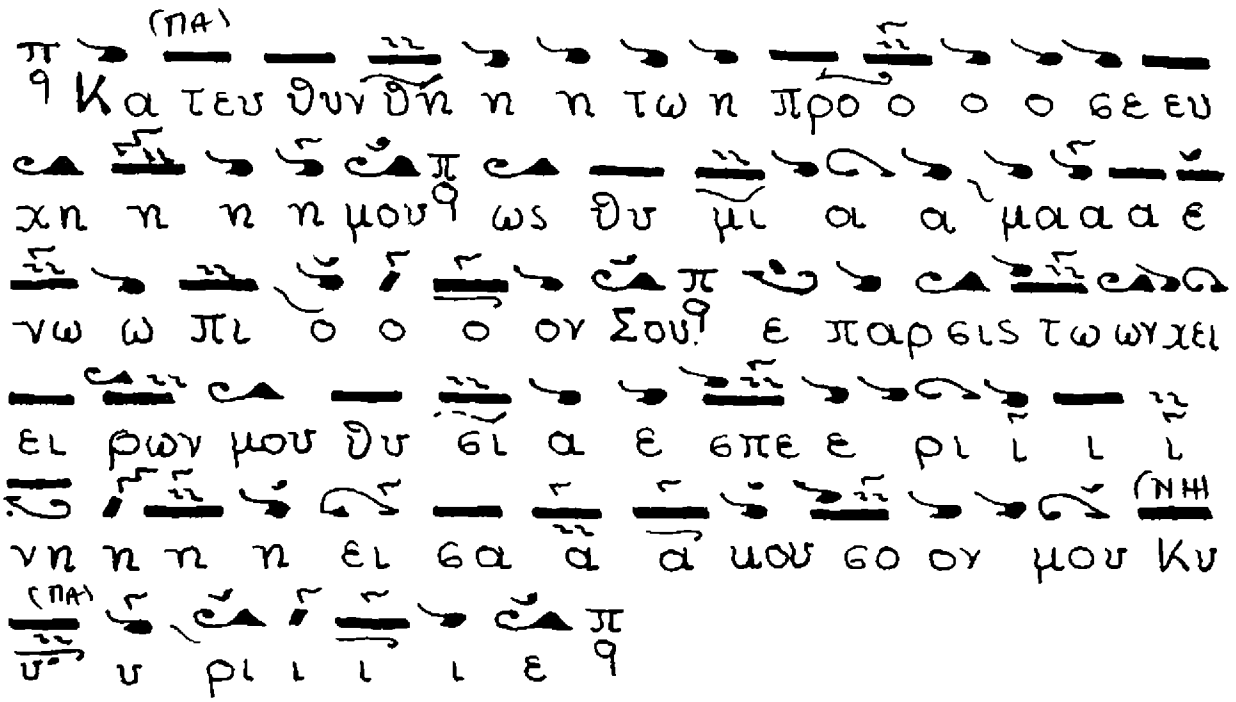

Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.

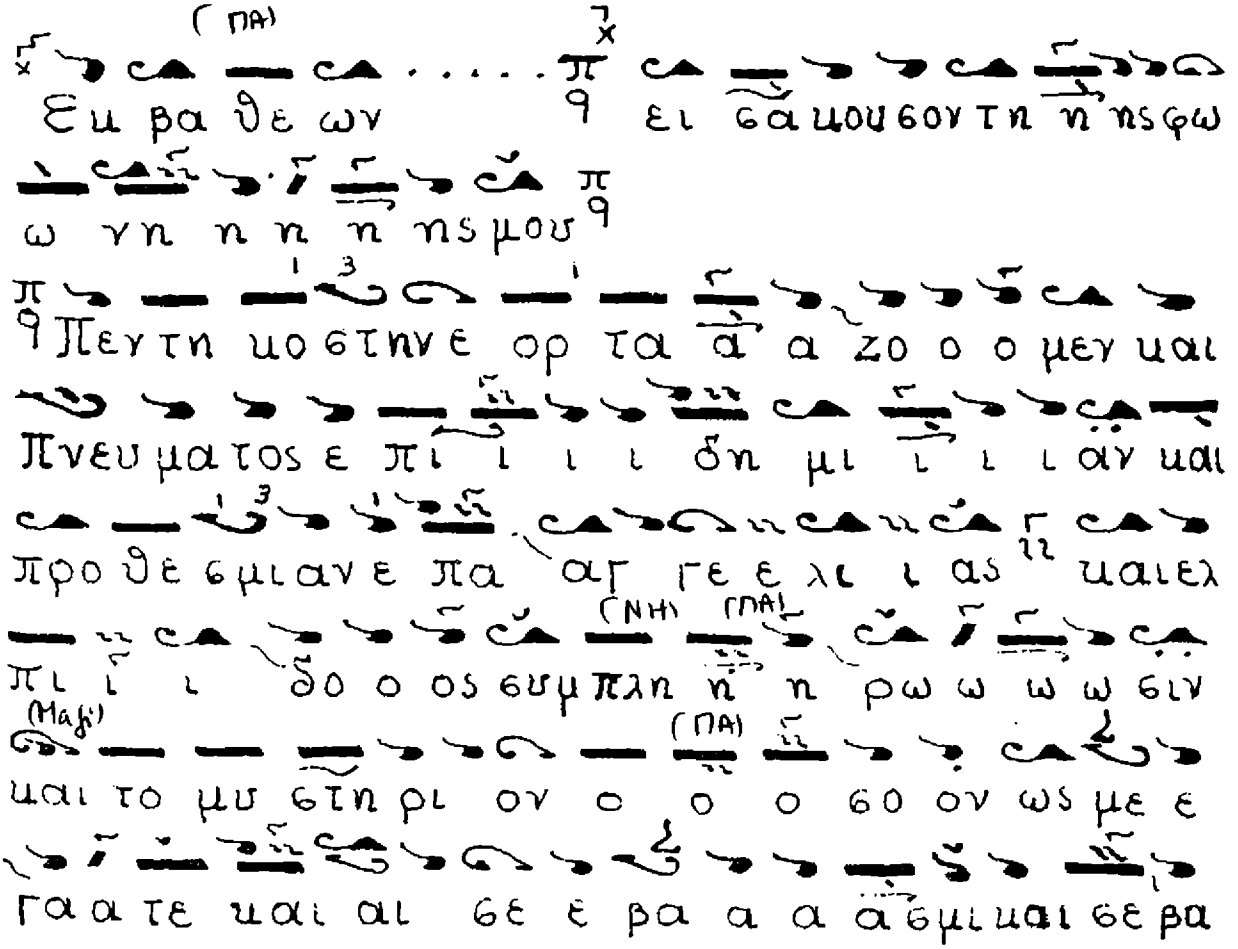
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἦχος Α΄ ♩ πα

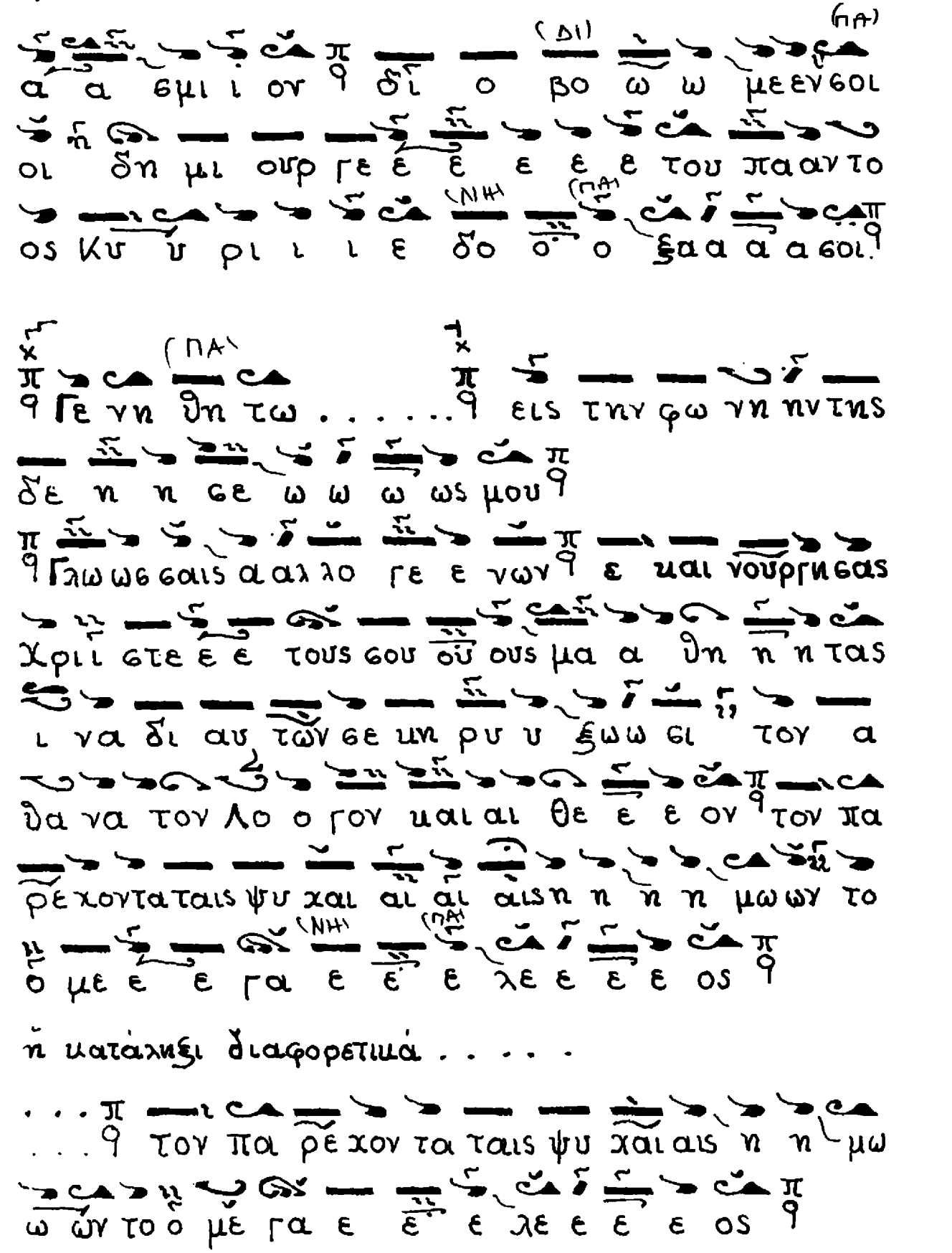

(ΠΑ)
Κα τευ θυν θή η η τω η προ ο ο ο σε ευ
χη η η η μου ως θυ μι α α μα α α ε
νω ω πι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει
ει ρων μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι ι ι
(ΝΗ)
νη η η η ει σα α α μου σο ον μου Κυ
(ΠΑ)
υ υ ρι ι ι ι ε

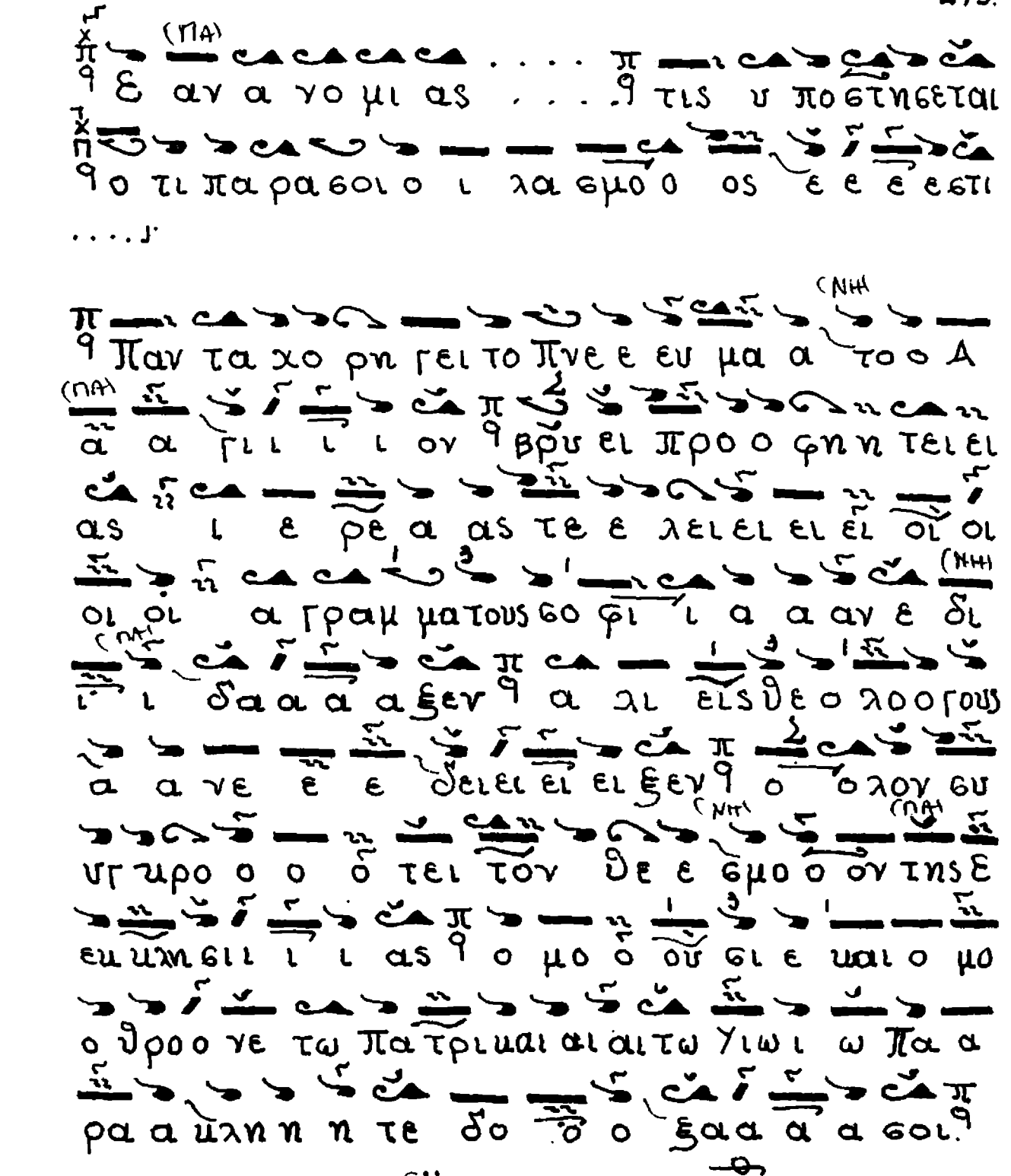
Ἰδιόμελα

(ΠΑ)
Ευ βα θε ων ει σα μου σον τη η ησ φω
ω νη η η η ησ μου
Πεν τη κο στην ε ορ τα α α ζο ο ο μεν αι
Πνευ μα τος ε πι ι ι ι δη μι ι ι ι αν αι
προ θε σμι αν ε πα αρ γε ε λι ι ας αι ελ
(ΝΗ) (ΠΑ)
πι ι ι δο ο ος συμ πλη η η ρω ω ω ω σιν
(Μαβ) (ΠΑ)
αι το μυ στη ρι ον ο ο ο σο ον ως με ε
γα α τε αι αι σε ε βα α α α σμι αι σε βα

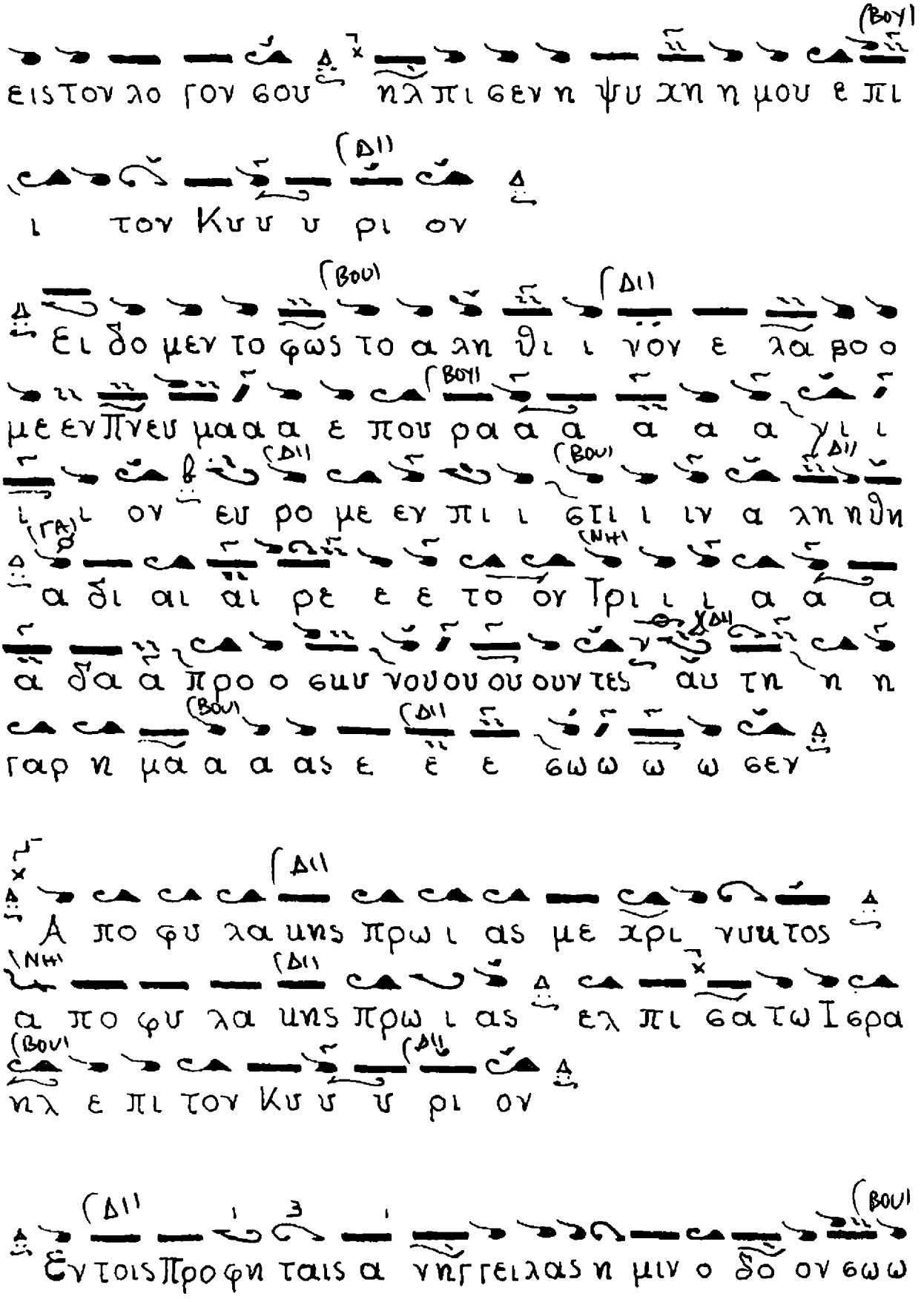
ΚΥΡΙΑΚΗ

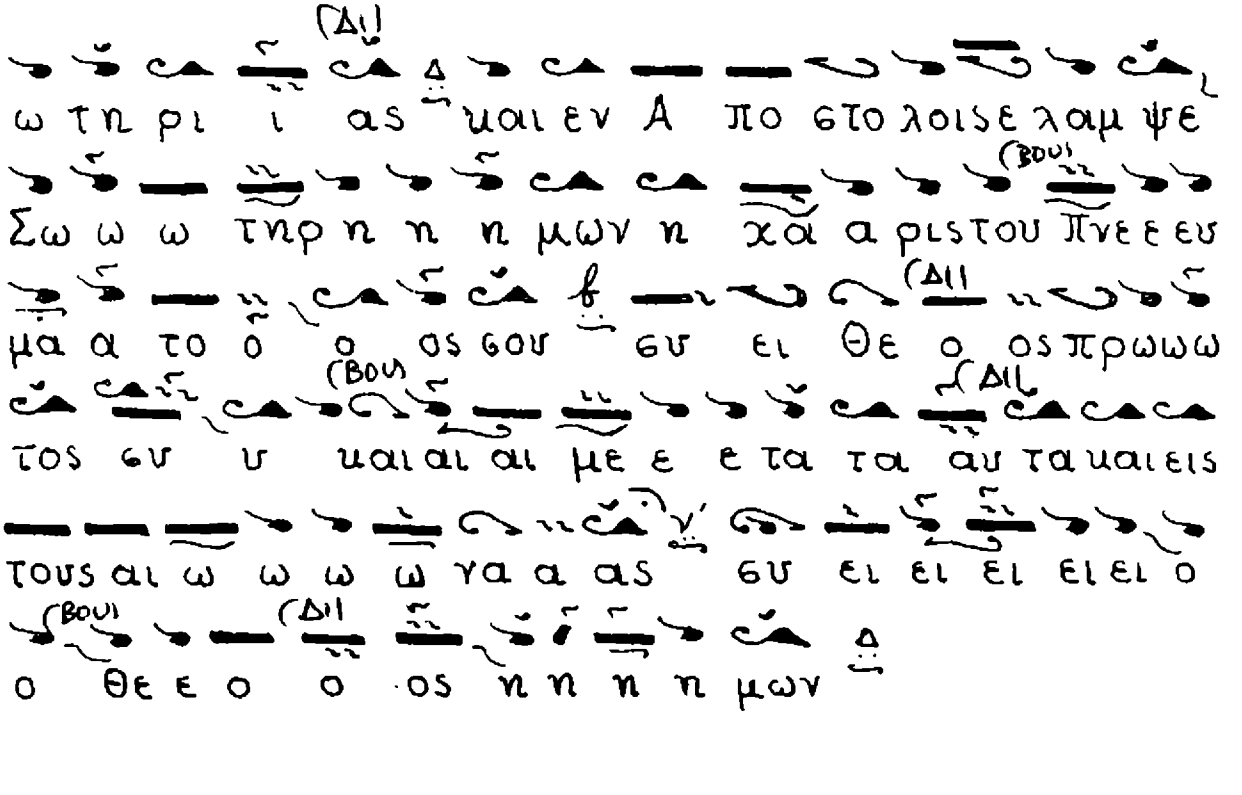
274.

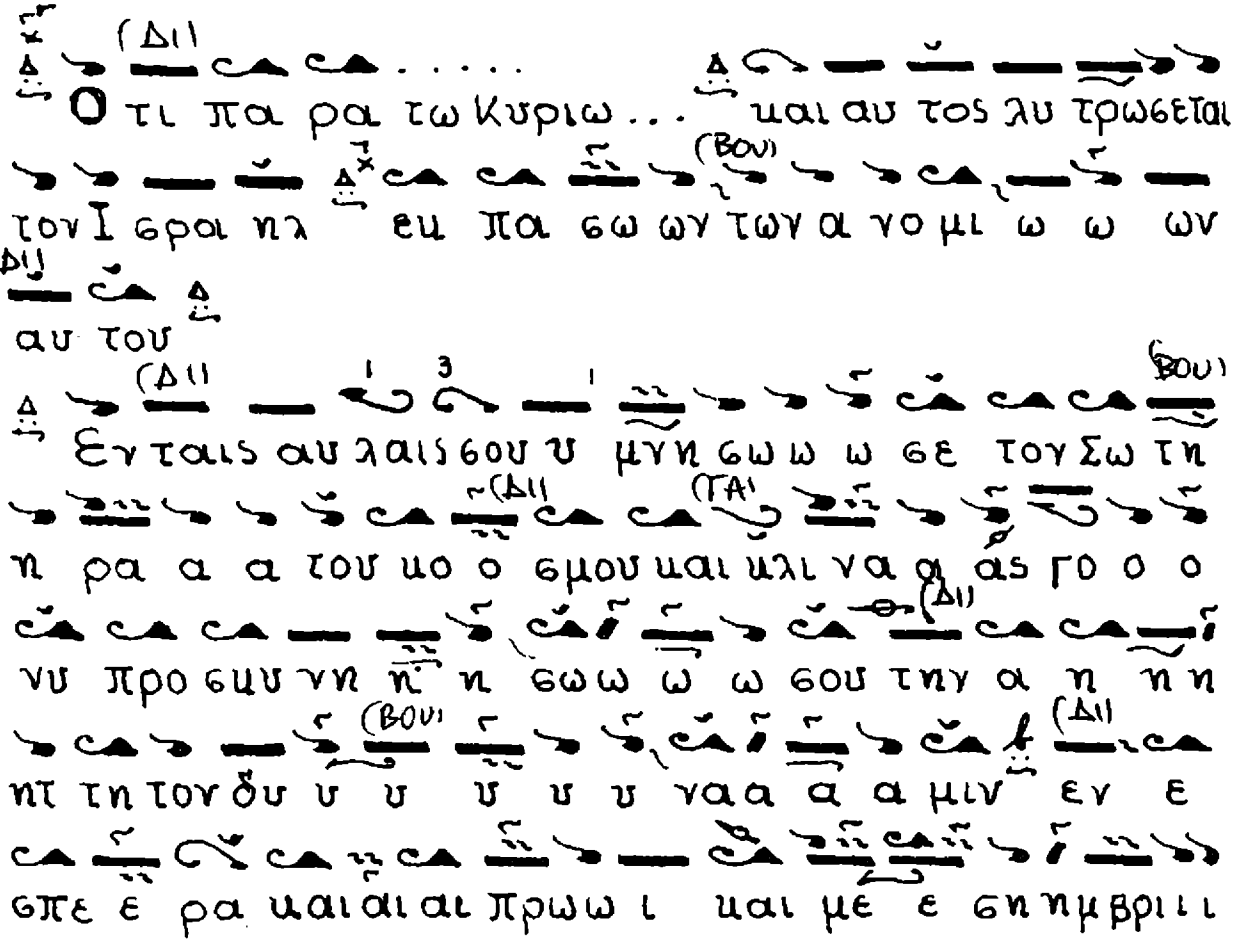

α α εμι ι ον θι ο βο ω ω μεενγοι
οι δη μι ουρ γε ε ε ε ε του παντο
ος Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α οι.
Γε νη θη τω . . . . . εις την φω νη ντης
δε η η σε ω ω ω ως μου
Γλω ωσ σαις αλ λο γε ε νων ε υαι νουργησας
χρι ι στε ε ε τους σου ου ους μα α θη η η τας
ι να δι αυ τών σε υη ρυ υ ξω ω σι τον α
θα να τον λο ο γον υαι αι θε ε ε ον τον πα
ρε χοντα ταις ψυ χαι αι αι αισ η η η η μων το
ο με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος
ή ματάλιξι διαφορετικά . . . . .
. . . τον πα ρε χον τα ταις ψυ χαι αις η η μω
ων το ο με γα ε ε ε λε ε ε ε ος

(ΠΑ)
Ε αν α νο μι ας . . . ϑ τις υ ποστηςεται
ϑ ο τι παραβοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε εστι
. . . .
(ΝΗ)
ϑ Παν τα χο ρη γει το Πνε ε ευ μα α το ο Α
(ΠΑ)
α α γι ι ι ον ϑ βρυ ει προ ο φη η τει ει
ας ι ε ρε α ας τε ε λει ει ει ει οι οι
(ΝΗ)
οι οι α γραμ ματους σο φι ι α α αν ε δι
(ΝΗ)
ι ι δαα α α ξεν ϑ α λι εις θε ο λο ο γους
α α νε ε ε δει ει ει ξεν ϑ ο ο λον συ
(ΝΗ) (ΠΑ)
υγ υρο ο ο ο τει τον θε ε σμο ο ον τησ ε
ευ υη σιι ι ι ας ϑ ο μο ο ού σι ε υαι ο μο
ο θρο ο νε τω πα τρι υαι αι αι τω γιω ι ω πα α
ρα α υλη η η τε δο ο ο ξαα α α σοι. ϑ
Ἦχος
Δι
Βάσις: Τόν Παῶς Βου.
(ΔΙ)
Ε νε υεν υ πε μει νεν η ψυ χη μου

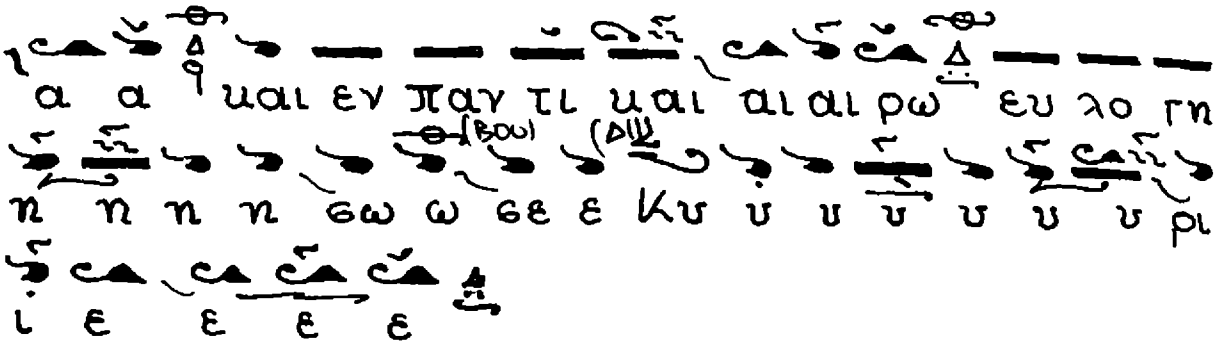
ΚΥΡΙΑΚΗ

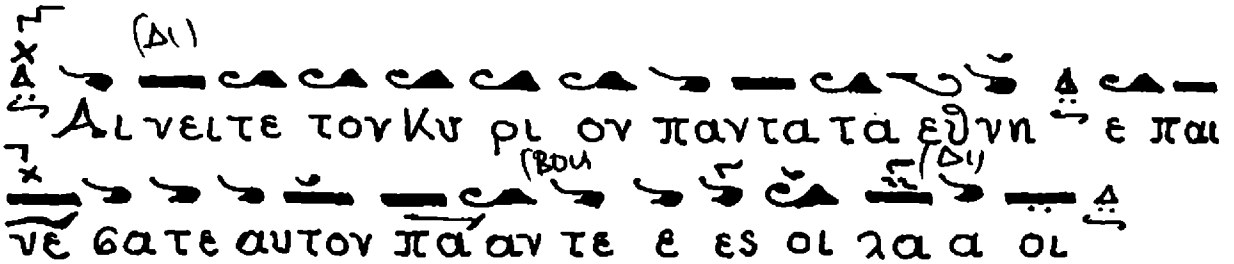

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι
ι τον Κυ ρι ον
Ει δο μεν το φως το α λη θι ι νον ε λα βο ο
με εν πνευ μα α ε που ρα α α α α α γι ι
ι ι ον ευ ρο με εν πι ι στι ι ιν α λη θη
α δι αι αι ρε ε ε το ον Τρι ι ι α α α
α δα α προ ο σω νου ου ου ντες αυ τη η η
γαρ η μα α α ας ε ε ε σω ω ω ω σεν
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Εν τοις προ φη ται ς α νη γει λας η μιν ο δο ον σω ω

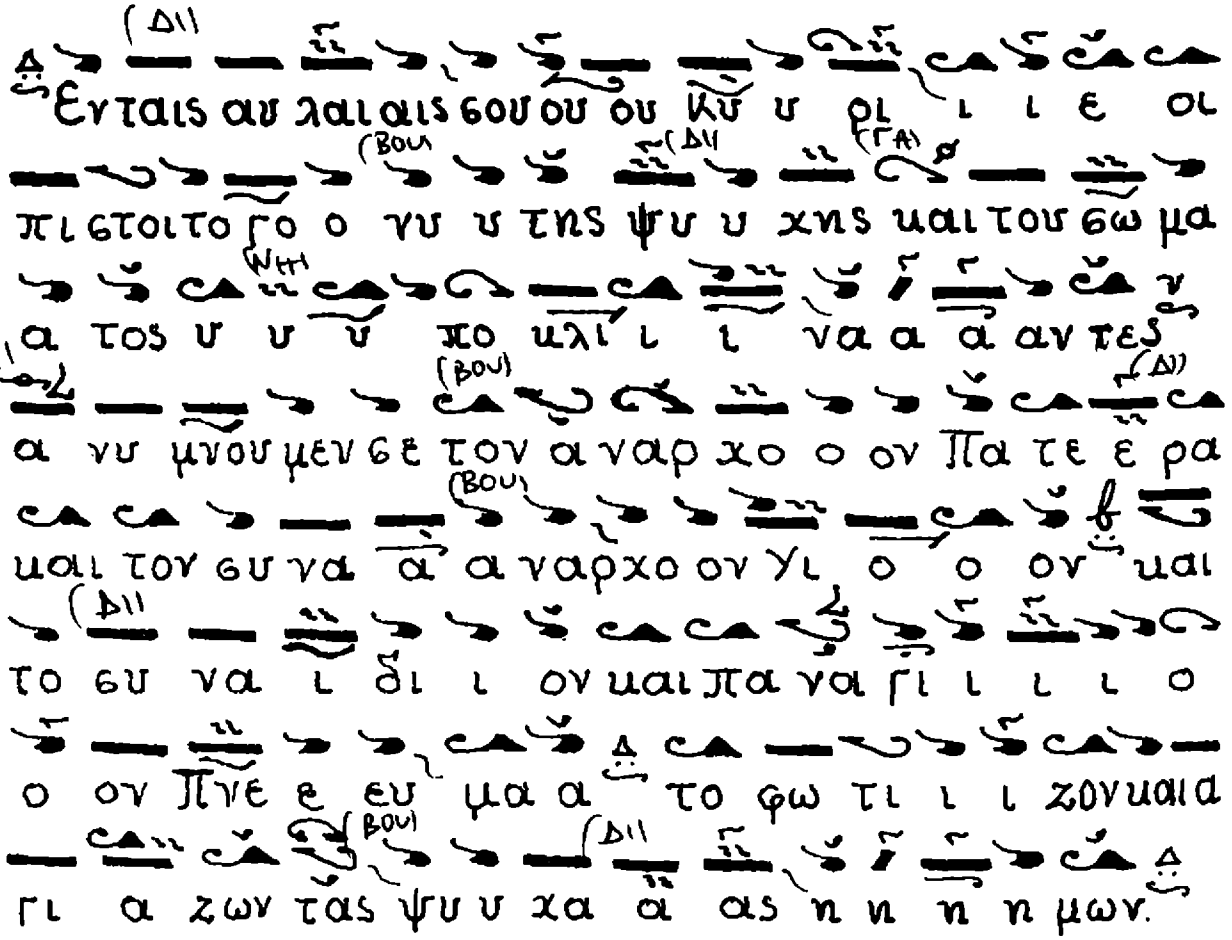

ω τη ρι ι ας ναι εν Α πο στο λοι σε λαμ ψε
Σω ω ω τηρ η η η μων η χα α ρι στου πνε ε ευ
μα α το ο ο ος σου συ ει Θε ο ος πρωωω
τος συ υ ναι αι αι με ε ε τα τα αυ τα ναι εις
τους αι ω ω ω ω να α ας συ ει ει ει ει ει ο
ο θε ε ο ο ος η η η η μων

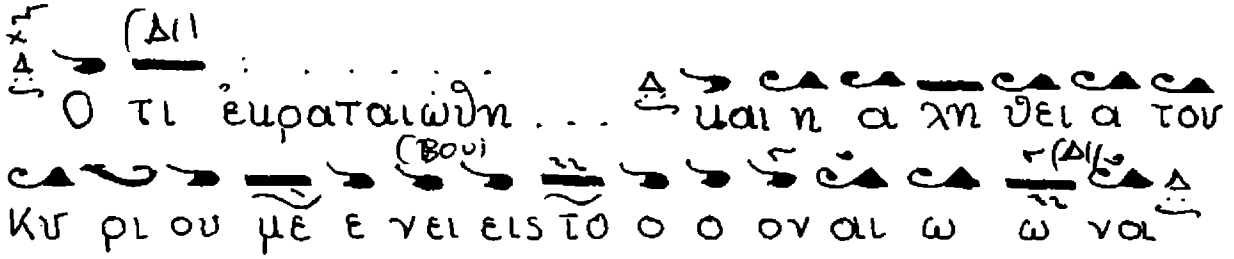

Ο τι πα ρα τω Κυριω . . . ναι αυ τος λυ τρωσεται
τον Ι σρα ηλ ευ πα σω ων των α νο μι ω ω ων
αυ του
Εν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω ω σε τον Σω τη
η ρα α α του υο ο σμου ναι υλι να α ας γο ο ο
νυ προ σευ νη η σω ω ω σου την α η η η
πι τη τον δυ υ υ υ υ υ ναα α α μιν εν ε
σπε ε ρα ναι αι αι πρωω ι ναι με ε σημ βριι ι

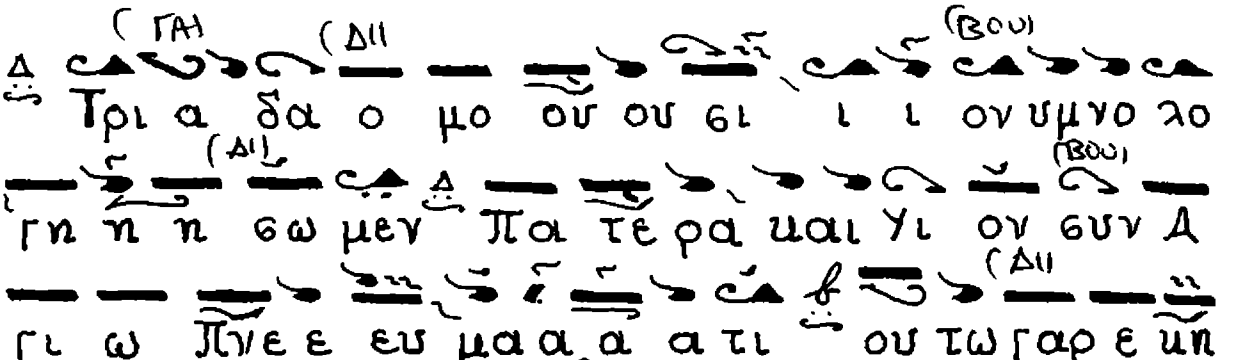
ΚΥΡΙΑΚΗ

α α ιαι εν παν τι ιαι αι αι ρω ευ λο γη
η η η η σω ω σε ε κυ υ υ υ υ υ υ ρι
ι ε ε ε ε

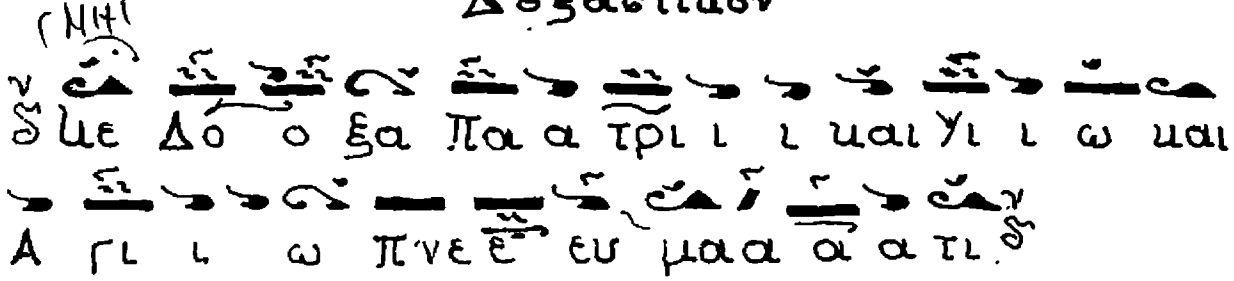

Αι νει τε τον κυ ρι ον παν τα τα εθ νη ε παι
νε σα τε αυ τον πα αν τε ε ες οι λα α οι

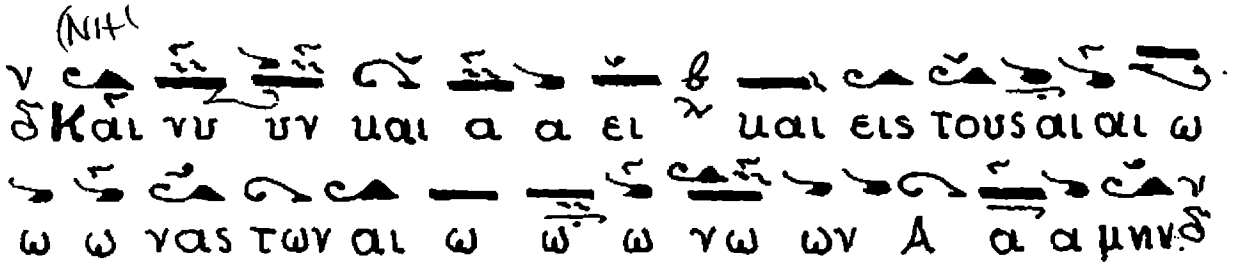

Εν ταις αυ λαι αις σου ου κυ υ ρι ι ι ε οι
πι στοι το γο ο νυ υ της ψυ υ χης ιαι του σω μα
α τος υ υ υ πο υλι ι ι να α α αν τες
α νυ μνου μεν σε τον α ναρ χο ο ον πα τε ε ρα
ιαι τον υι ον α α ναρχο ον γι ο ο ον ιαι
το υι ον α ι δι ι ον ιαι πα να γι ι ι ι ο
ο ον πνε ε ευ μα α το φω τι ι ι ζον ιαι α
γι α ζων τας ψυ υ χα α ας η η η η μων.

Ο τι ευραταιώθη . . . ναι η α λη θει α του
Κυ ρι ου με ε νει εις το ο ο ον αι ω ω ναι

Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ι ον υμνο λο
γη η η σω μεν Πα τε ρα ναι γι ον συν Α
γι ω Πνε ε ευ μα α α τι ου τω γαρ ε υη
ρυ υ υ ξαν πα α αν τε ε ες οι οι οι Προφη
ται ναι Α πο στο λοι με τα α Μαρ τυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ ρω ω ω ων.

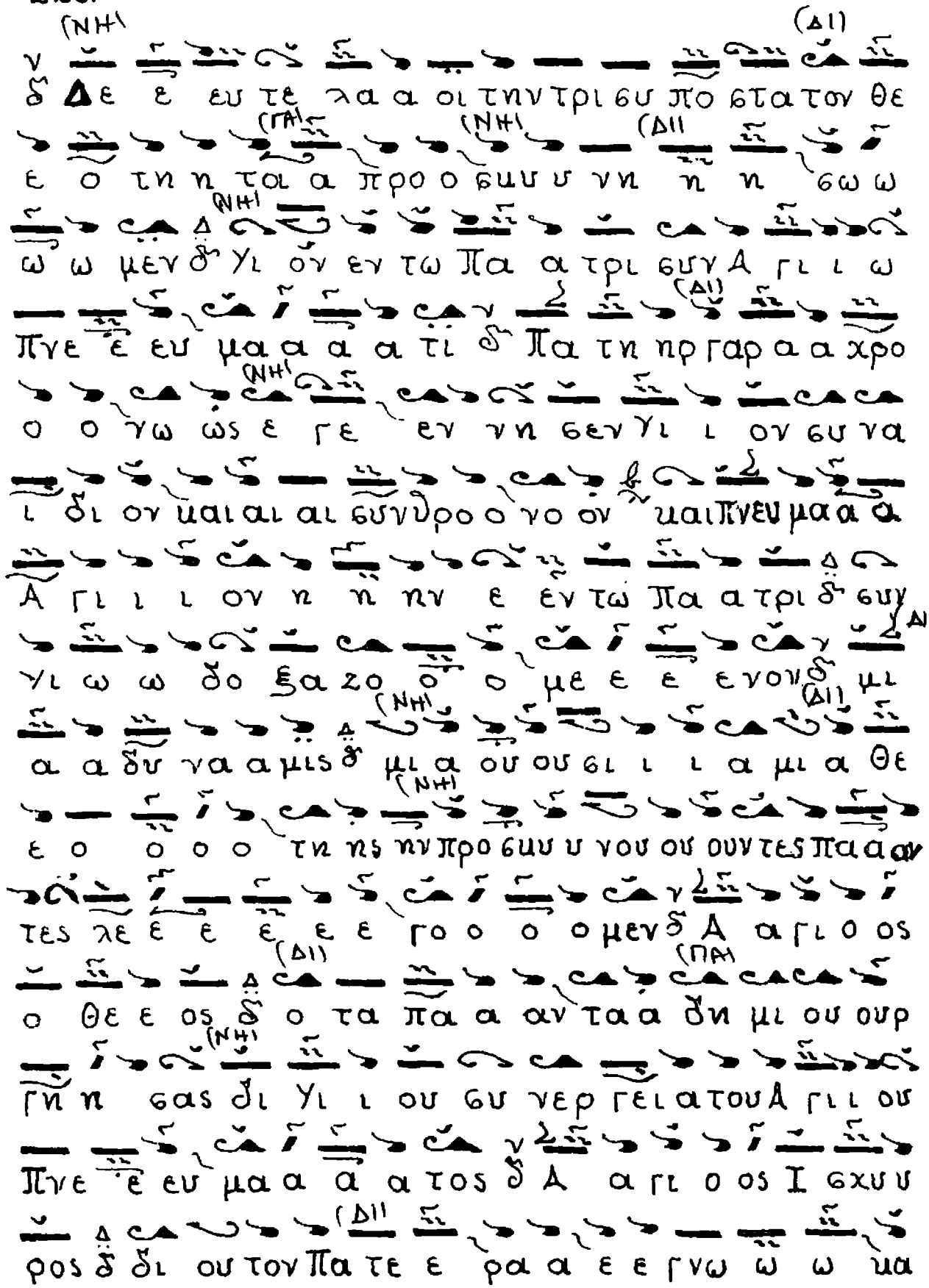
Δοξαστικόν

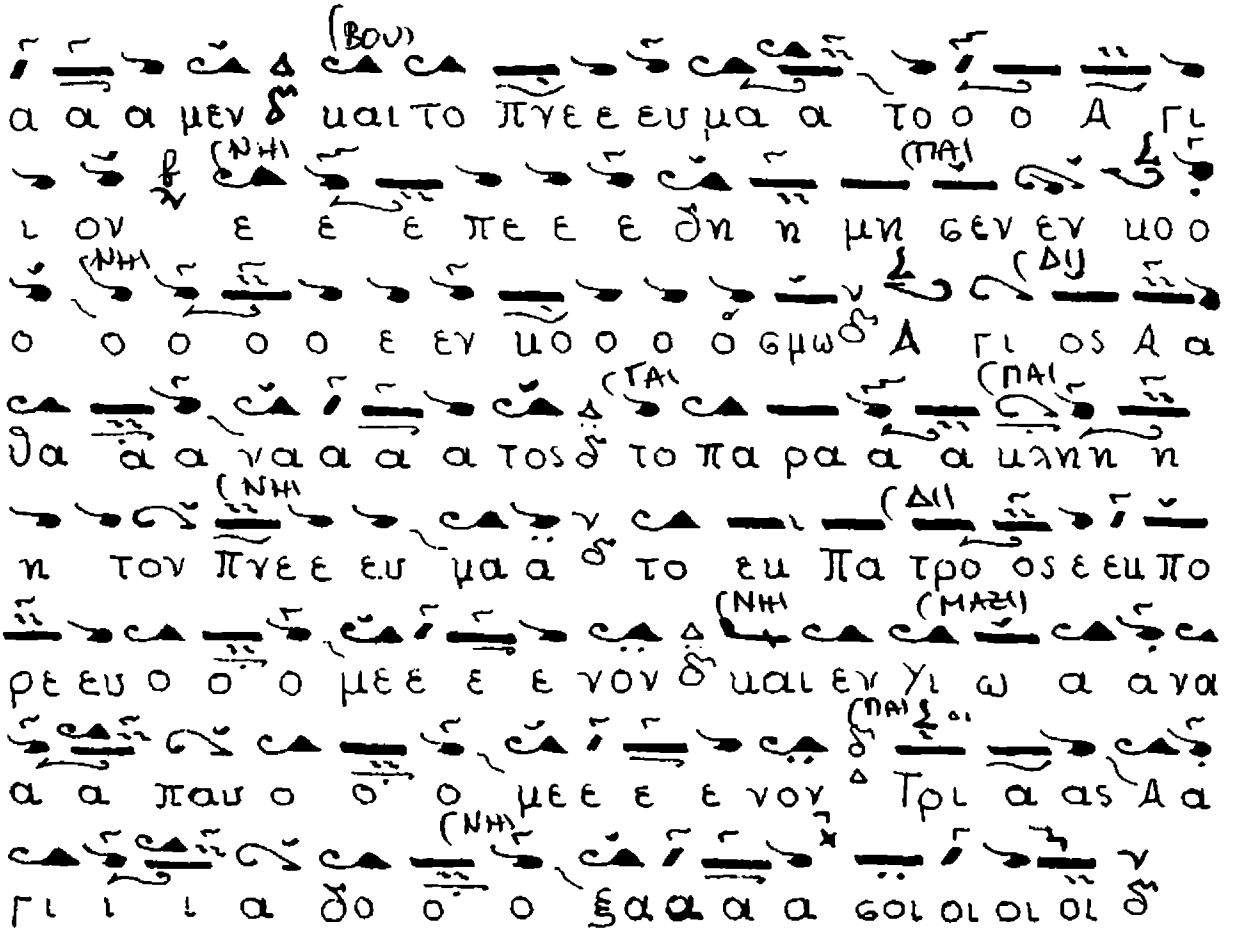

Δι ε Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ναι γι ι ω ναι
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α τι.

Και νυ υν ναι α α ει ναι εις τους αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω νω ων Α α α μην.

ΚΥΡΙΑΚΗ

280.

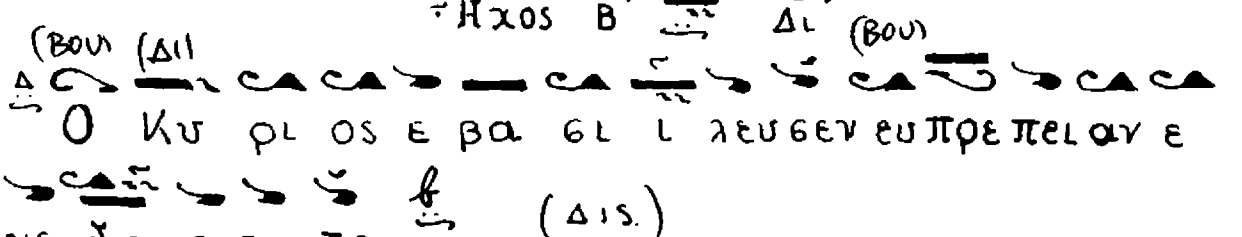

ν δ Δε ε ευ τε λα α οι τηντρι θυ πο θτα τον θε
ε ο τη η τα α προ ο θωυ υ νη η θω ω
ω ω μεν δ γι ον εν τω Πα α τρι θυγ Α γι ι ω
πνε ε ευ μα α α α τι δ Πα τη ηρ γαρ α α χρο
ο ο γω ως ε γε εν νη θεν γι ι ον θυ να
ι δι ον ναι αι αι θυνδρο ο νο ον ναι πνευ μα α α
Α γι ι ι ον η η ην ε εν τω Πα α τρι δ θυγ
γι ω ω δο ξα ζο ο ο με ε ε ενον δ μι
α α δυ να α μις δ μι α ου ου θι ι ι α μι α θε
ε ο ο ο ο τη ης ην προ θωυ υ νου ου ουν τες Πα α αν
τες λε ε ε ε ε γο ο ο ο μεν δ Α α γι ο ος
ο θε ε ος δ ο τα πα α αν τα α δη μι ου ουρ
γη η θας δι γι ι ου θυ νερ γει α του Α γι ι ου
πνε ε ευ μα α α α τος δ Α α γι ο ος Ι σχυ υ
ρος δ δι ου τον Πα τε ε ρα α ε ε γνω ω ω να

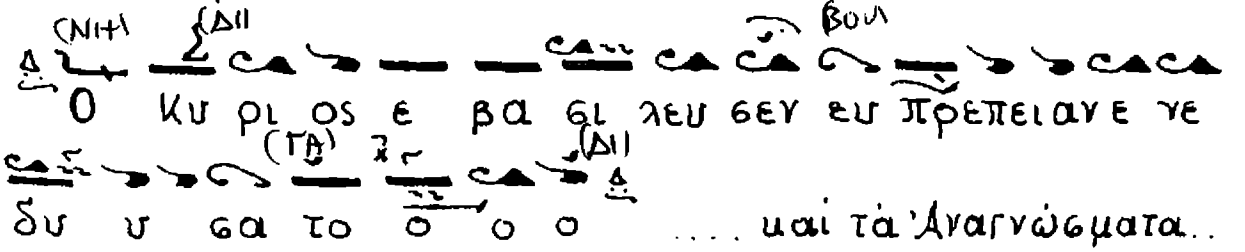
Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρόν

καὶ τὸ Προοιμενον

Ἦχος Β΄ Δι

....τὸ τρίτον:

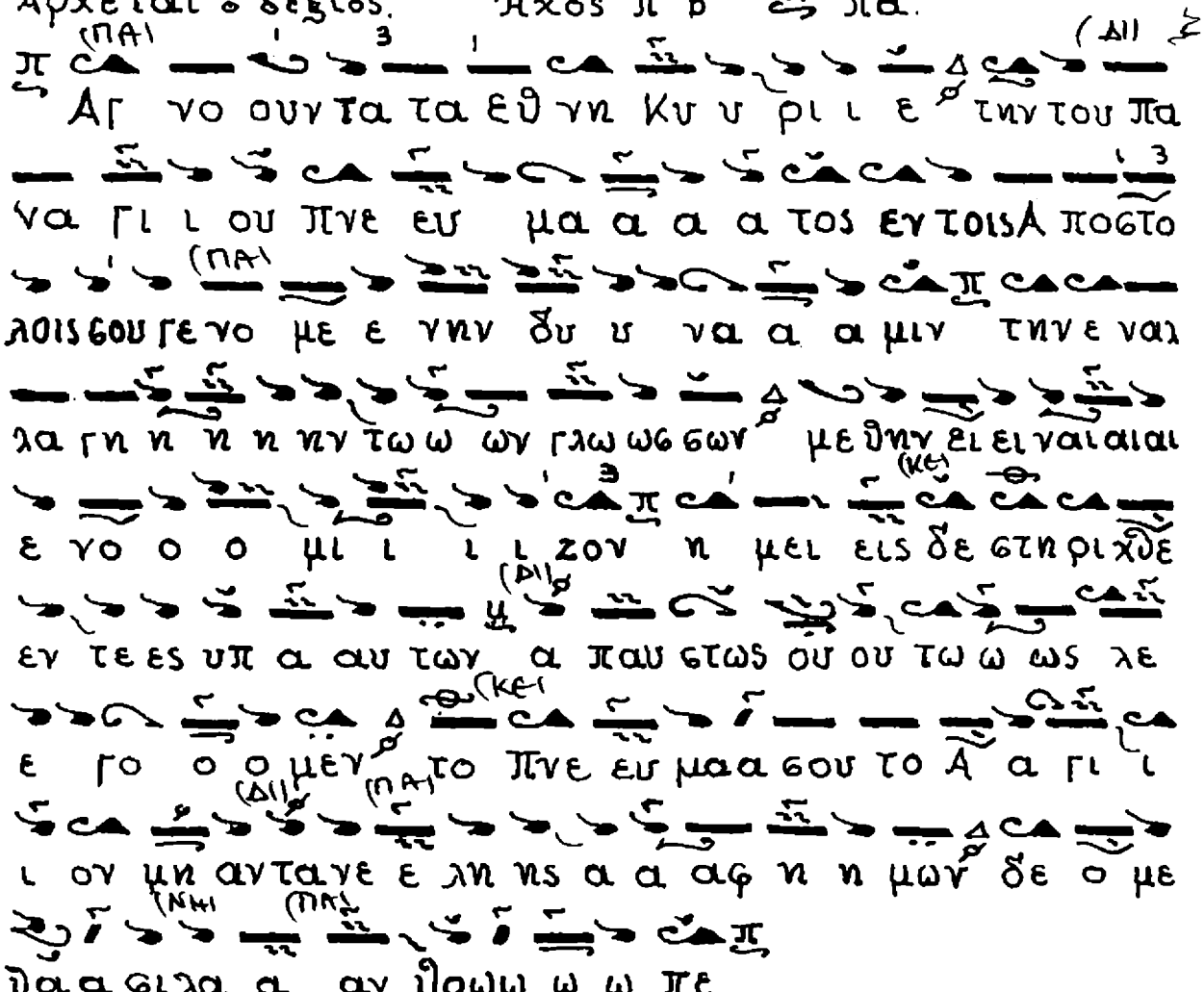

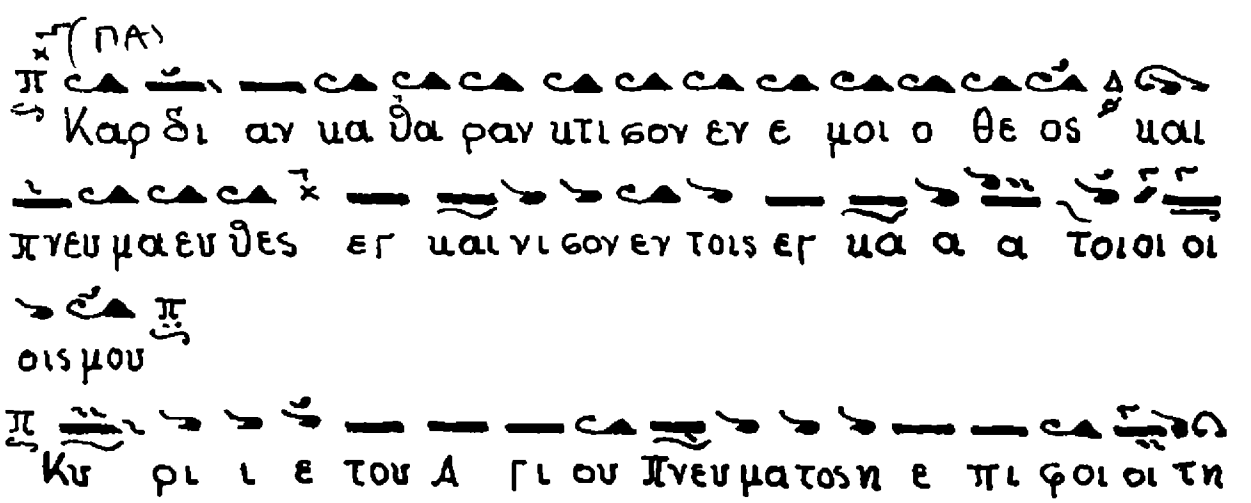
.... καὶ τὰ Ἀναγνώσματα..

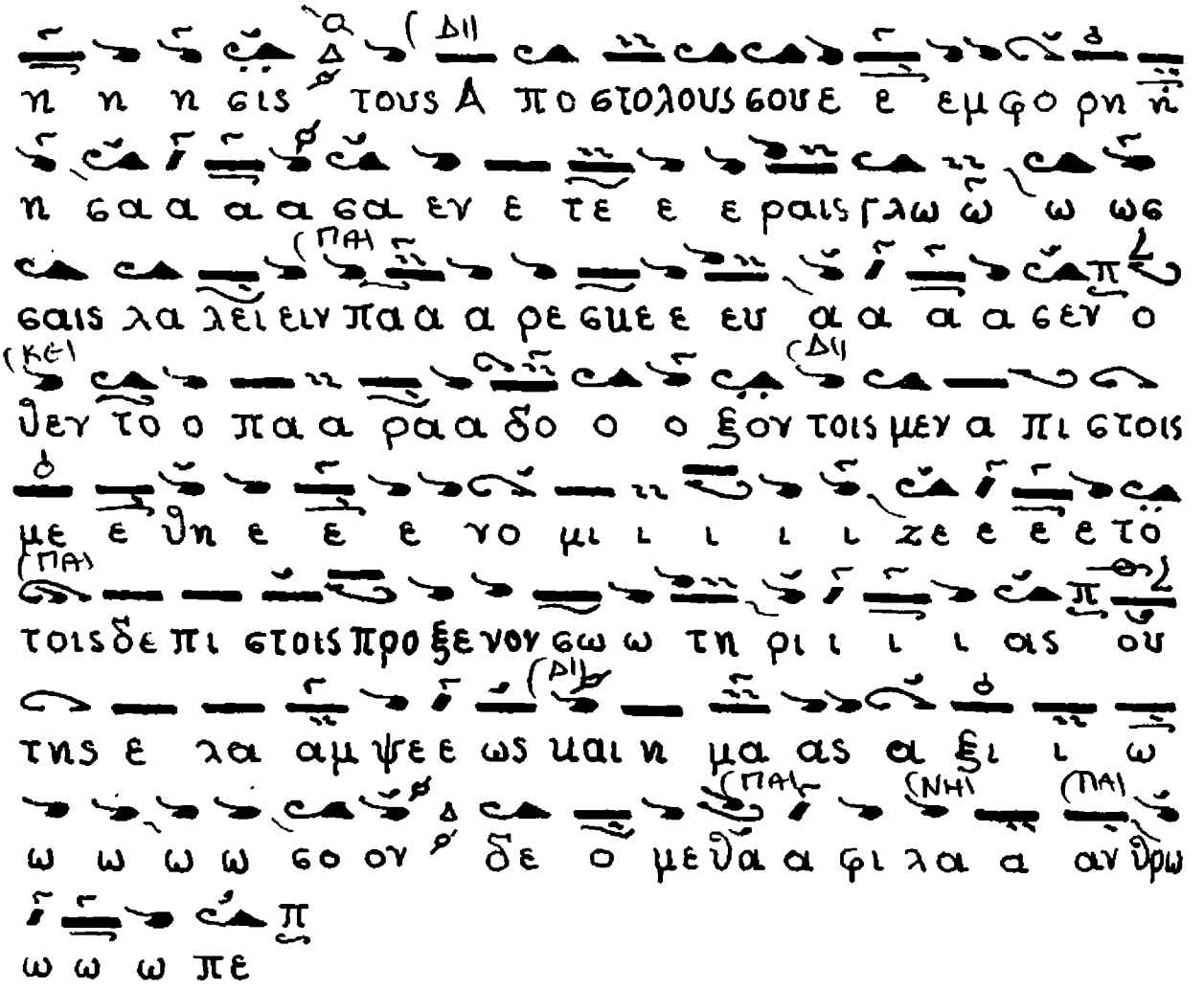
ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἀπόστιχα.

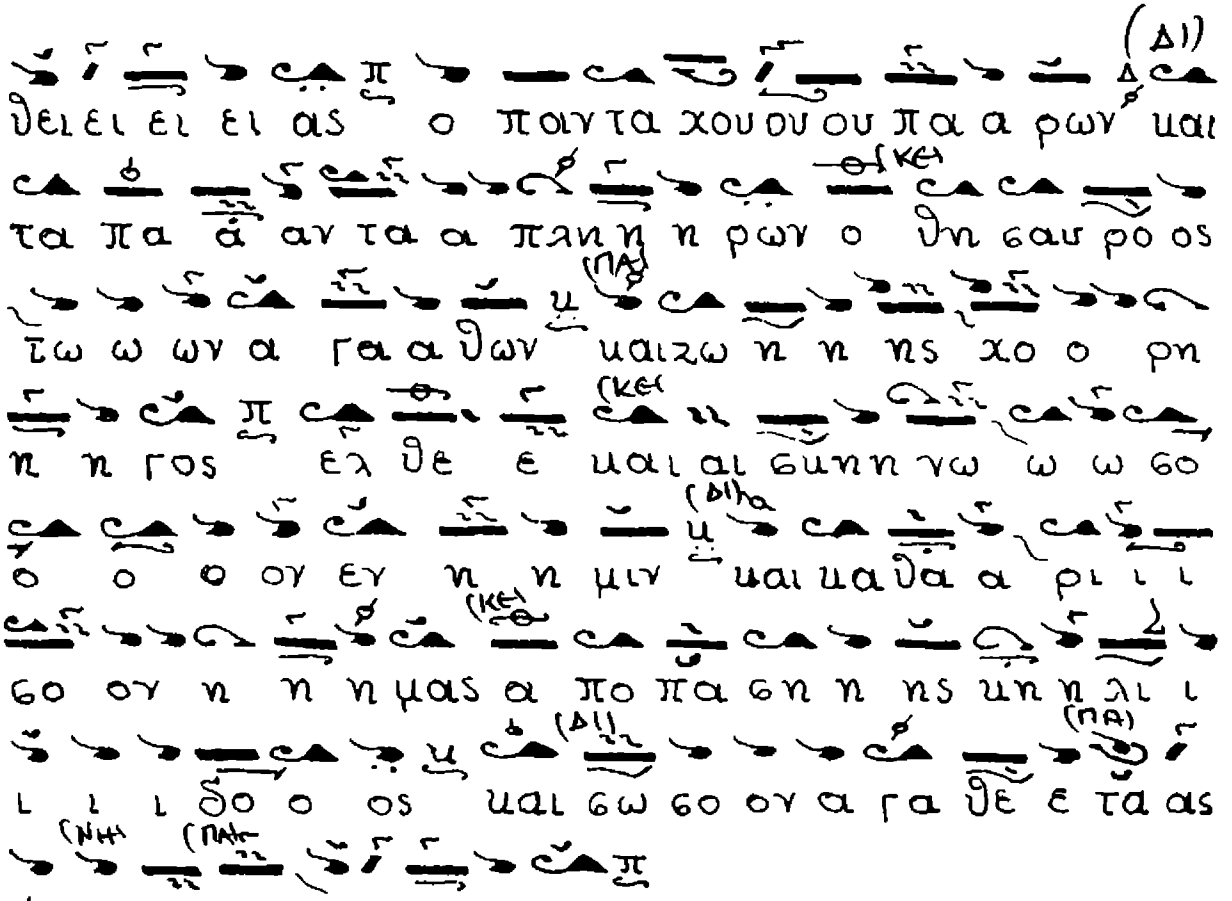
Ἄρχεται ὁ δεξιός. Ἦχος π β' ⁄ πα.

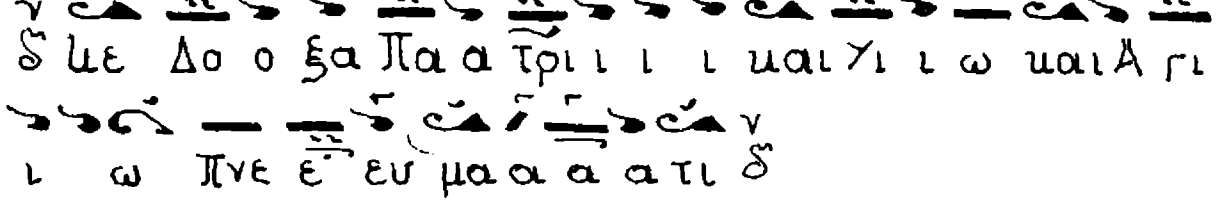

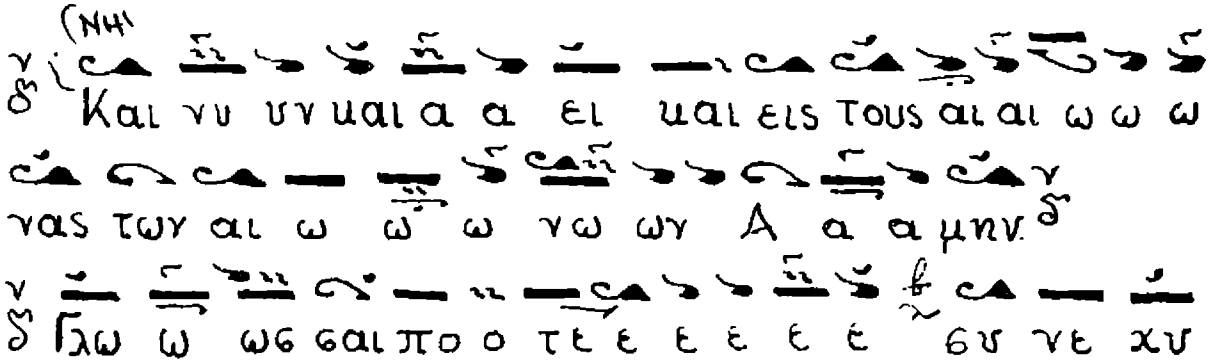

η η η σις τους Α πο στολους σου ε εμφο ρη
η σα α α σα εν ε τε ε ε ραις γλω ω ω ως
σαις λα λει ειν πα α α ρε σμε ε ευ α α α α σεν ο
θεν το ο πα α ρα α δο ο ο ξον τοις μεν α πι στοις
με ε θη ε ε ε νο μι ι ι ι ι ζε ε ε ε το
τοις δε πι στοις προ ξε νον σω ω τη ρι ι ι ι ας ου
της ε λα αμ ψε ε ως και η μα ας α ξι ι ω
ω ω ω ω σο ον δε ο με θα α φι λα α αν θρω
ω ω ω πε
Μη α πορ ρι ψης με . . . . και το Πνευ μα σου
το Α γι ον μη αν τα νε ε λης α απ ε ε
ε μου.
Βα σι λε ευ ου ρα α νι ι ε Πα ρα α μυη η
τε το ο Πνε ε ε ε ευ μα α α α τη ης α α λη

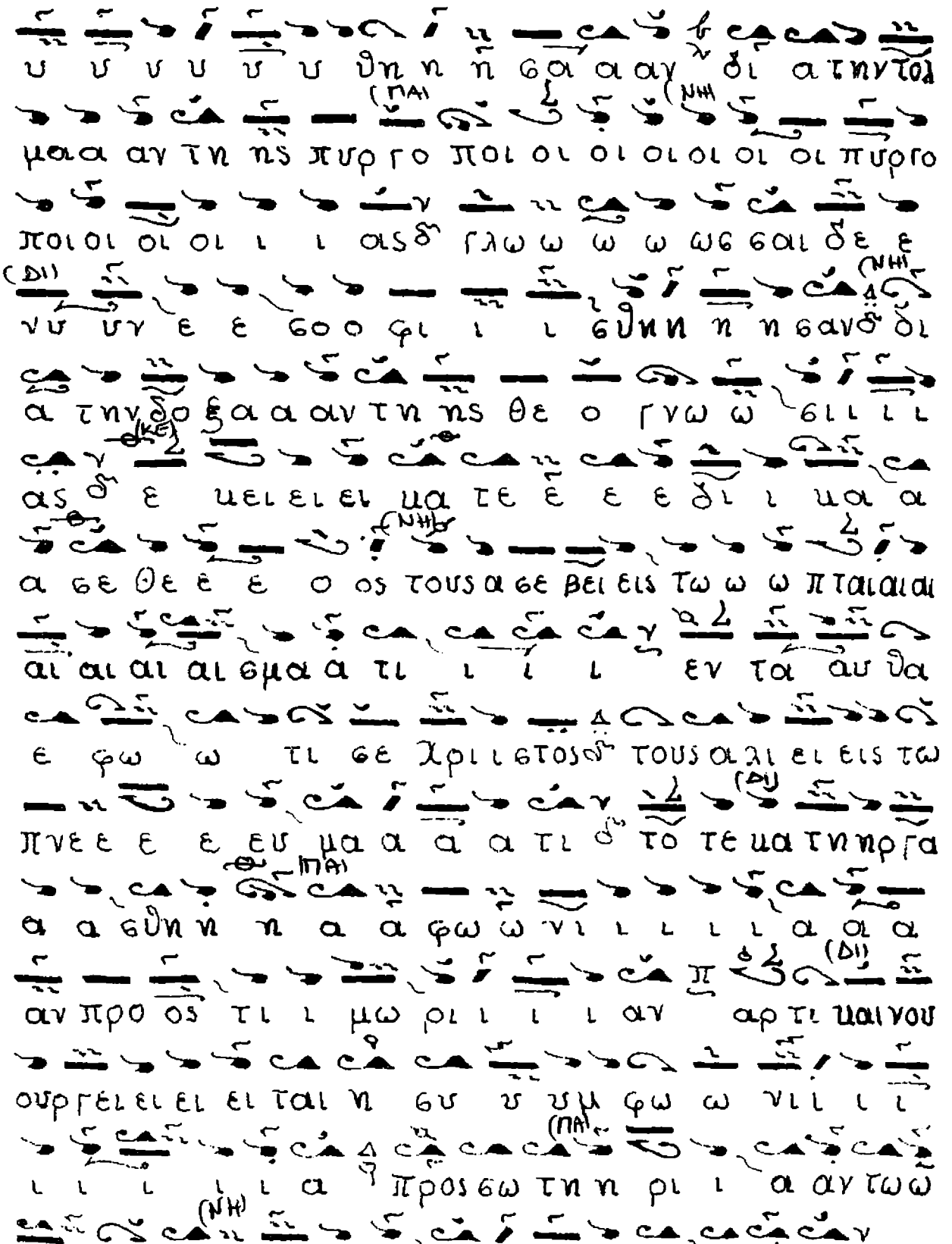
ΚΥΡΙΑΚΗ

(ΝΗ) Δόξα. — Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Δ΄ Νη.

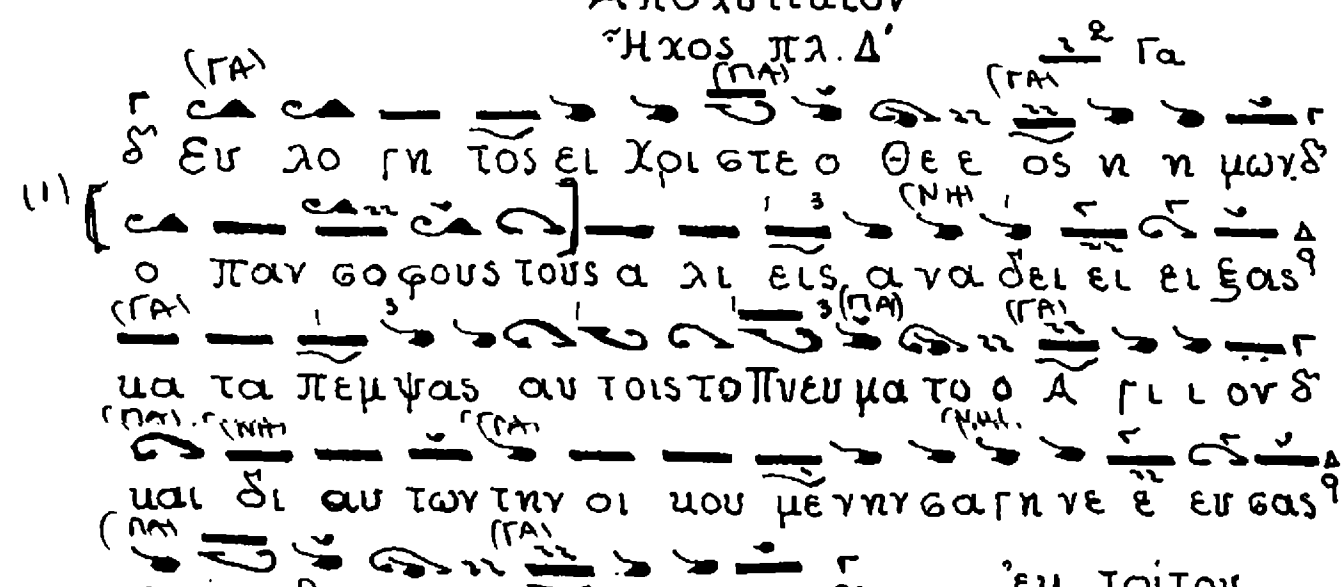

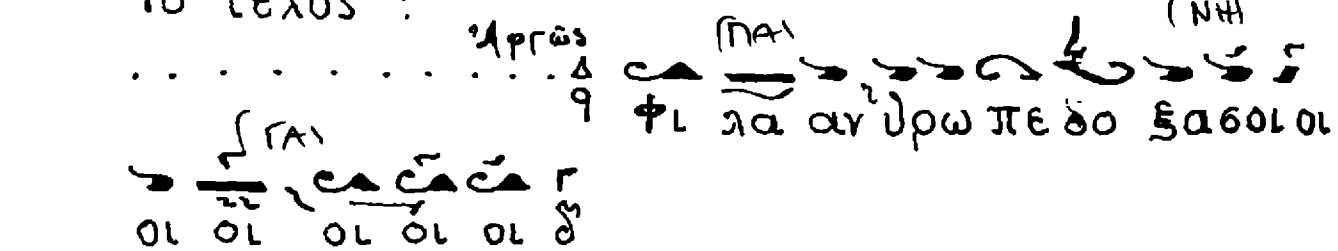

υ υ υ υ υ υ θη η η σα α αγ οι α τηνγιοι
μαα αγ τη ης πυρ γο ποι οι οι οι οι οι πυρ γο
ποι οι οι οι ι ι ας δ γλω ω ω ω ως σαι δε ε
νυ υγ ε ε σοο φι ι ι σθη η η σαν δ οι
α τηνδο ξα α αν τη ης θε ο γνω ω σι ι ι
ας δ ε υει ει ει μα τε ε ε ε δι ι υα α
α σε θε ε ε ο ος τους α σε βει εις τω ω ω π ται αι αι
αι αι αι αι σμα α τι ι ι ι εν τα αυ θα
ε φω ω τι σε χρι ι στος δ τους α γι ει εις τω
πνε ε ε ευ μα α α α τι δ το τε υα τη ρια
α α σθη η η α α φω ω νι ι ι ι ι α α α
αν προ ος τι ι μω ρι ι ι ι αν αρ τι ναι νου
ουρ γει ει ει ει ται η συ υ υμ φω ω νι ι ι ι
ι ι ι ι ι α προ σω τη η ρι ι α αγ τω ω
ων ψυ χω ω ω ω ωγ η η η η μω ω ω ων δ

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. Δ΄

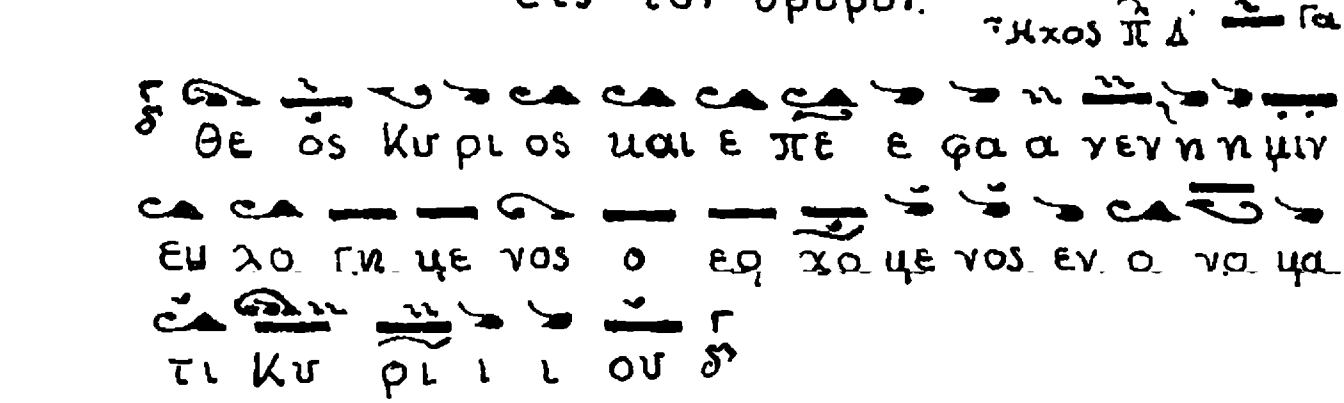

Τὸ τέλος :

Ἀπόλυσις.

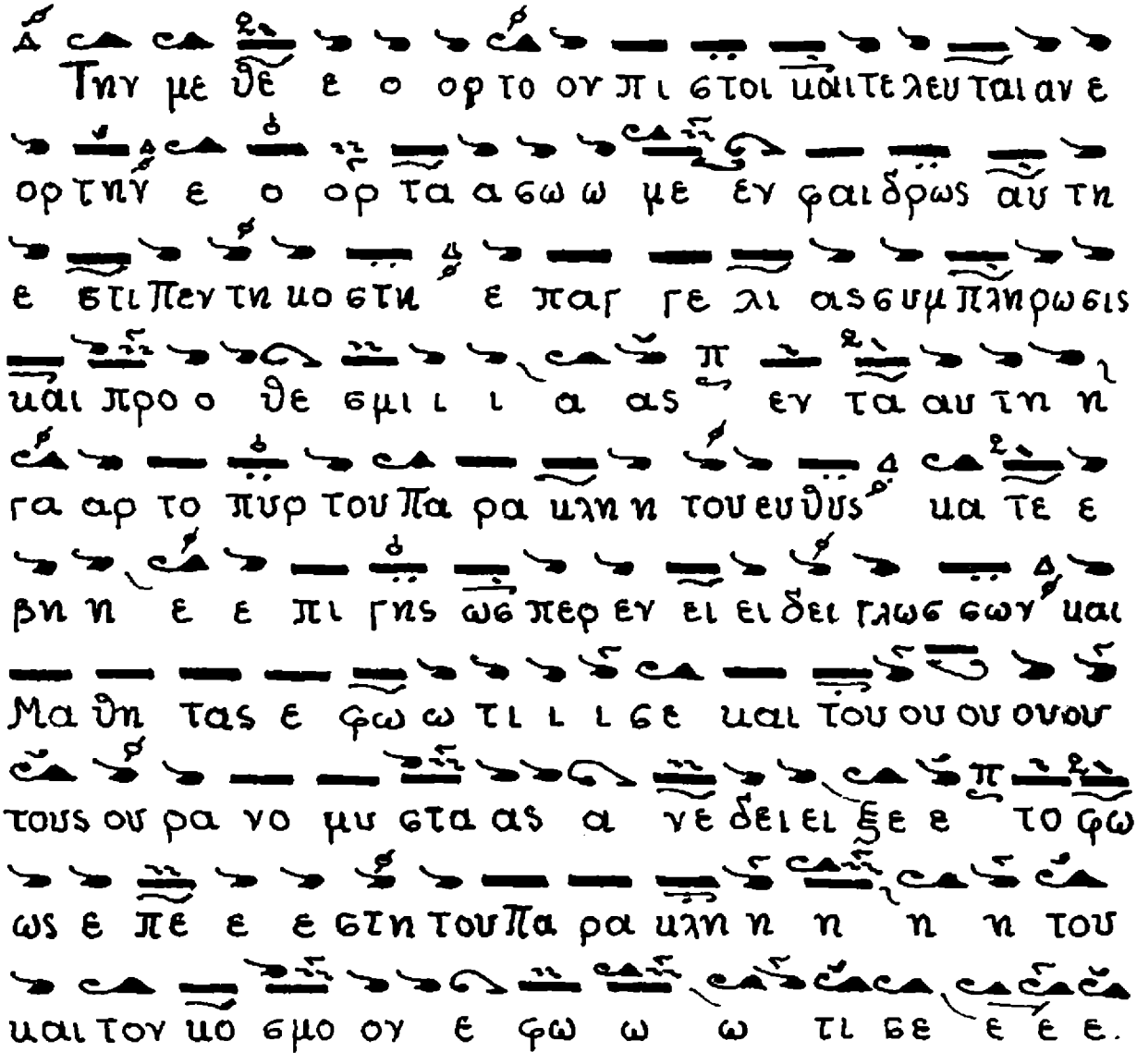
Εἰς τὸν Ὄρθρον.

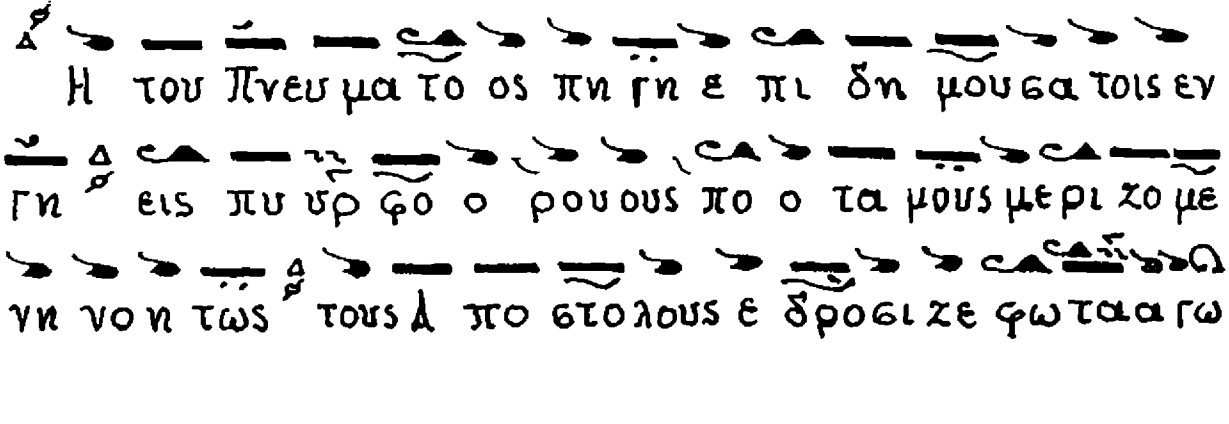
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον ἐν τρίτου.

Καθίσματα.

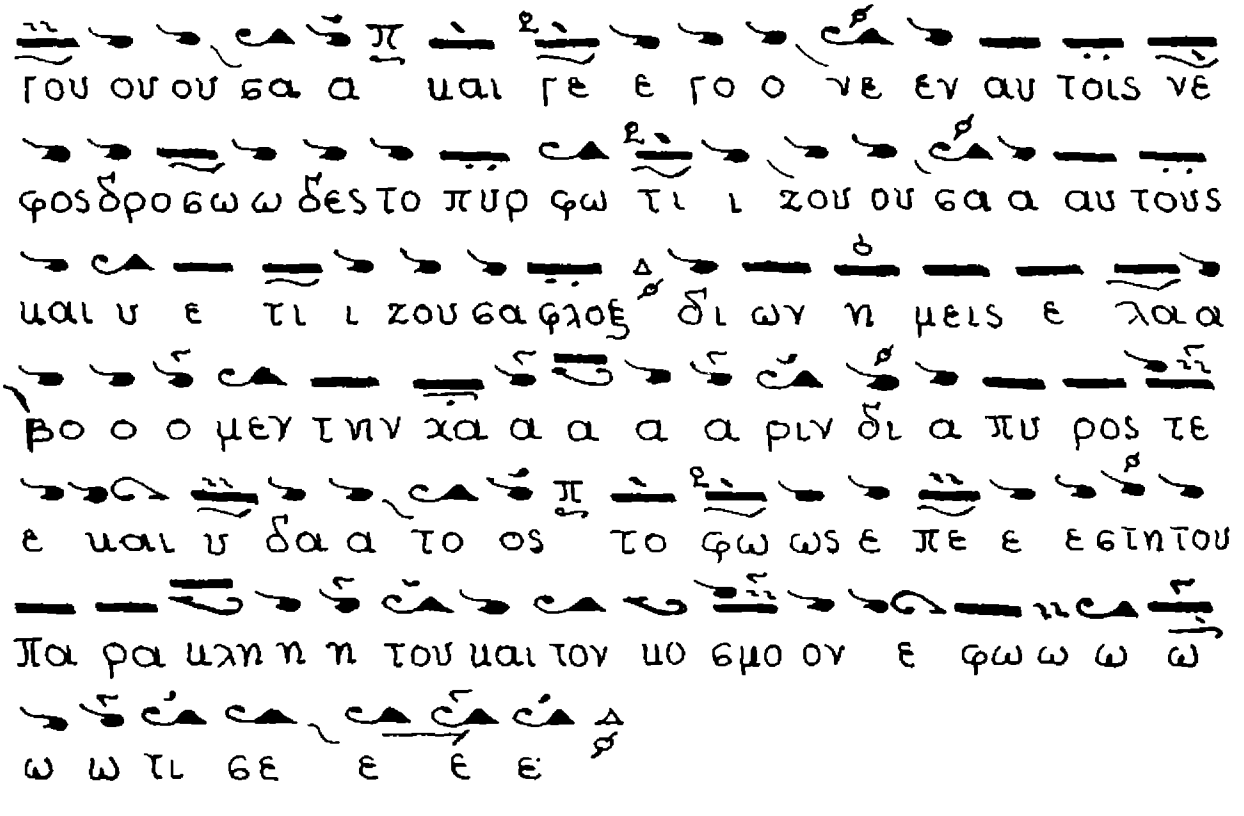
Ἦχος Δ΄ «Κατεπλάγη Ἰωσήφ»

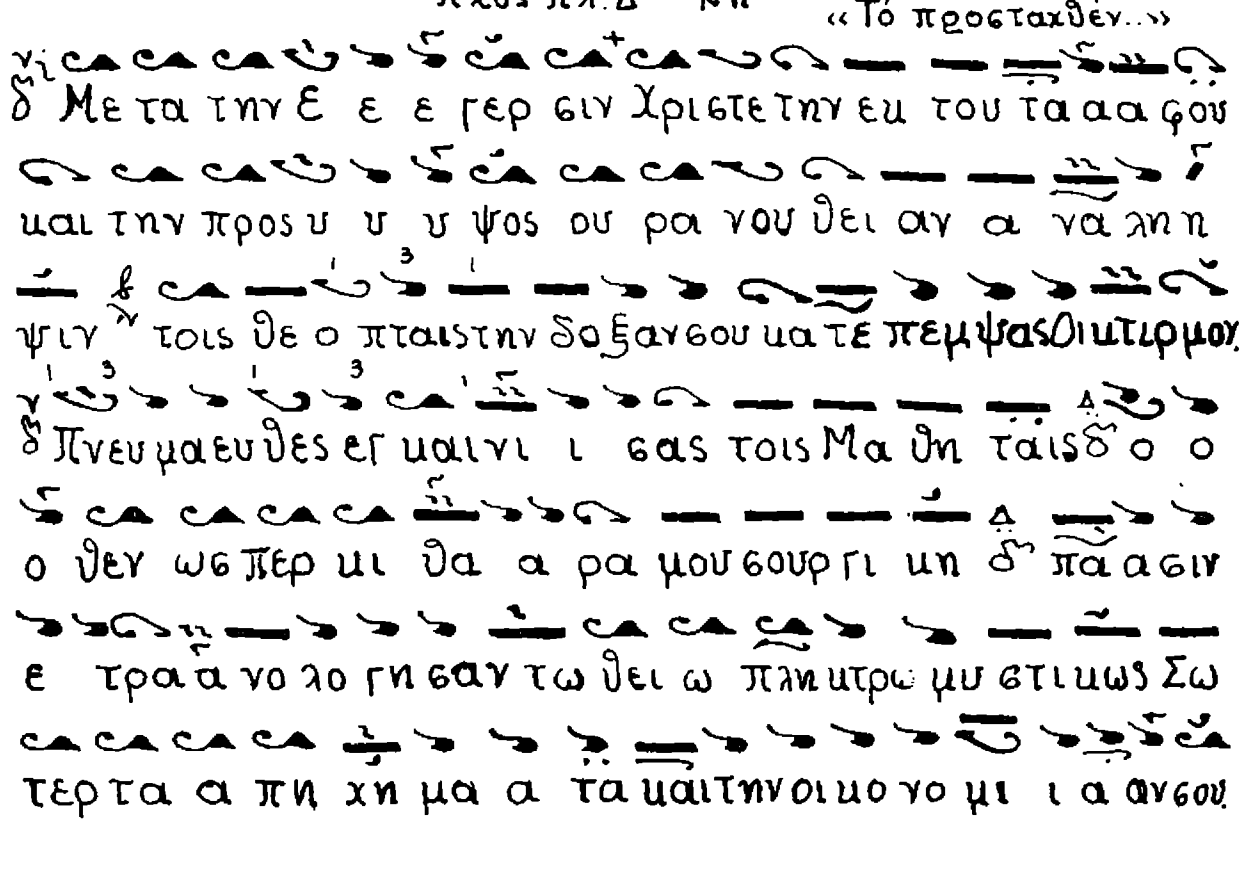
Δις.

ΚΥΡΙΑΚΗ

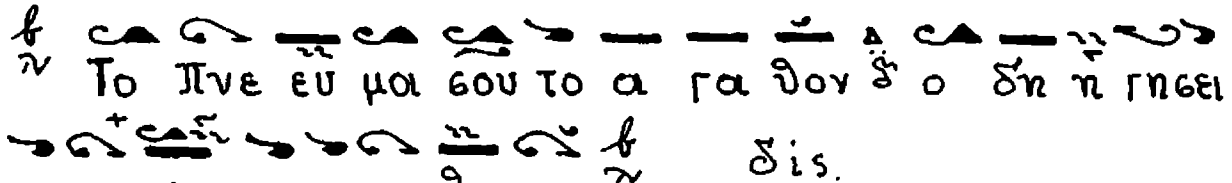

Ἦχος πλ. Δ΄ Νη «Τὸ προσταχθέν...»

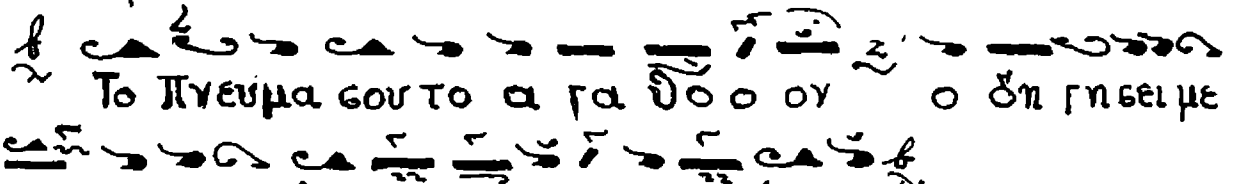

Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ Δ' Ἤχου
«Ἐκ νεότητός μου» σελὶς 111 καὶ τὸ Προκείμενον

Ἦχος Δ'

Τό τρίτον :

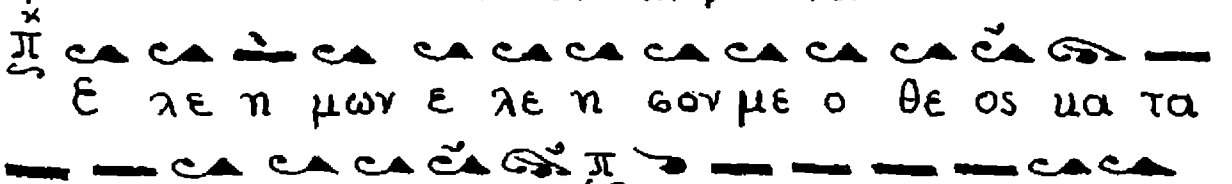

Καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου. σελὶς 118.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς κῦμα - Εἶτα, Δόξα: Ταῖς τῶν Ἀποστόλων — Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου... σελὶς 124

καὶ τὸ Ἰδιόμελον· μετὰ Στίχου

Ἦχος πλ. β πα

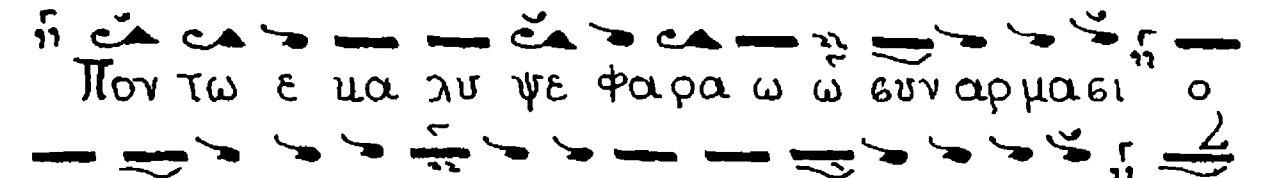
Βασιλεῦ Οὐράνιε... σελὶς 283.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Καταβασίαι διπλαί σύντομοι.

Ἦχος βαρὺς ⁓ Γα.

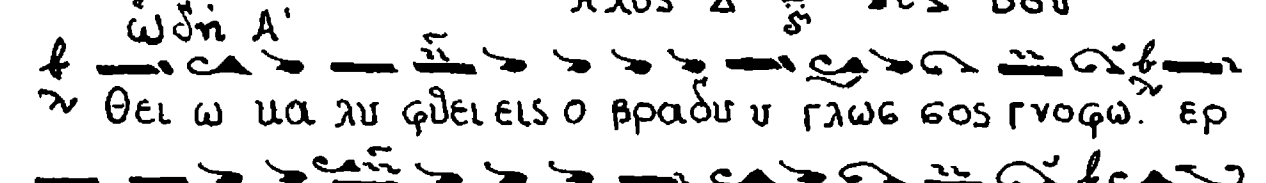
Ὁ δεξιὸς χορός ᾠδὴ Α'

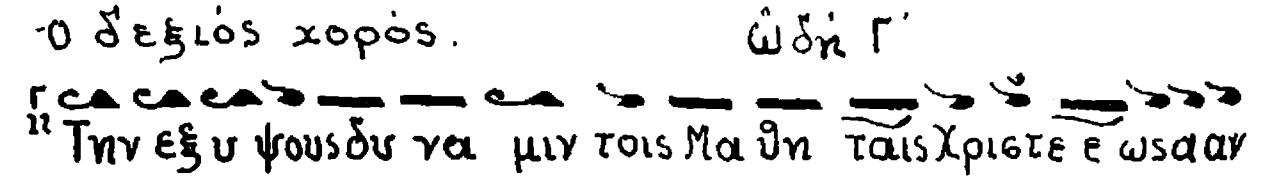
Ὁ ἀριστερὸς χορὸς δὰ ματέλθη μίαν φωνὴν ἐκ τῆς καταληξέως Γα ἤτοι Βου διὰ τὸν Εἱρμὸν «Θείῳ καλυφθείς». Ἐπαναλαμβάνεται ἐννοιαλὰξ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν Καταβασιῶν.

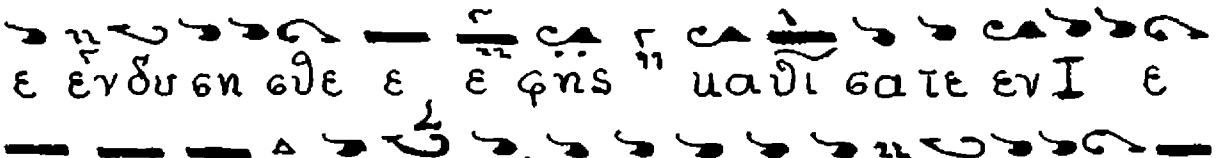
Ἦχος Δ' Βου

ᾠδὴ Α'

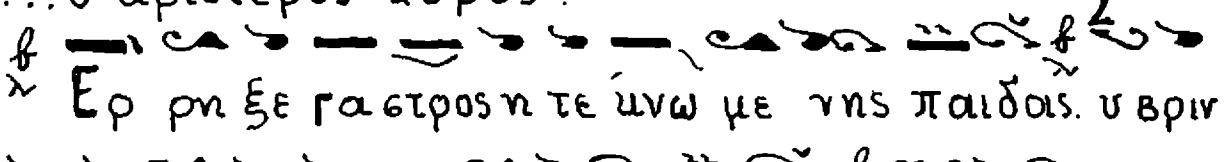

Ὁ δεξιὸς χορός. ᾠδὴ Γ'

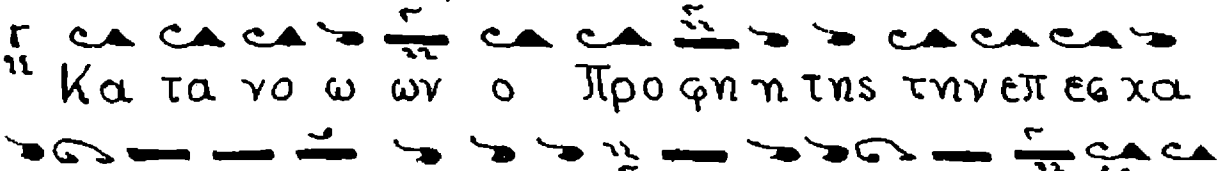

...Ὁ ἀριστερὸς χορός:

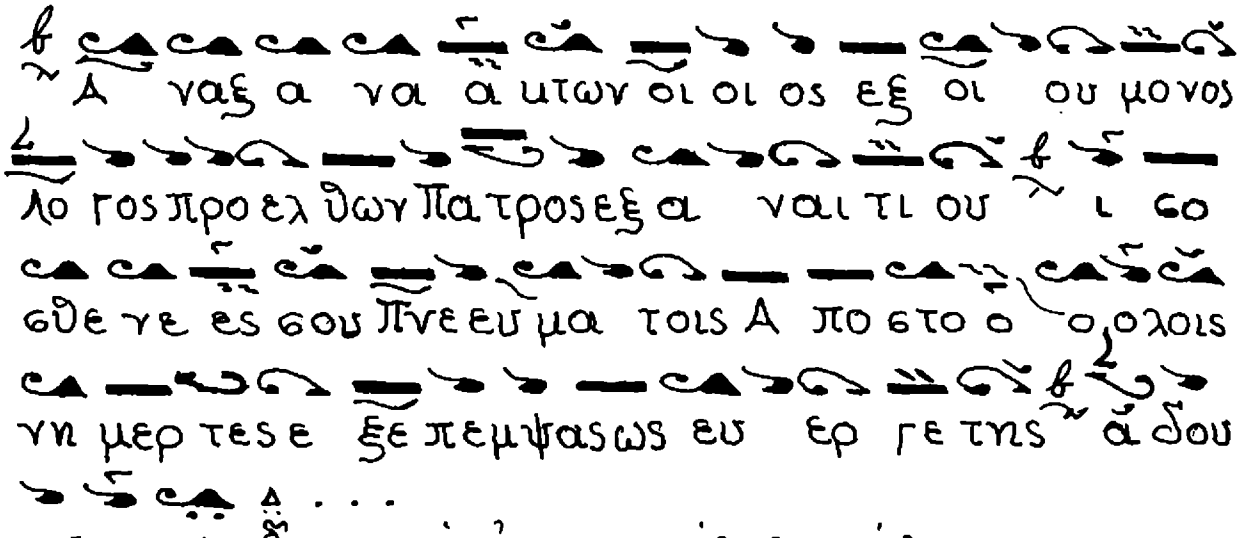

...καὶ πάλιν ὁ ἀριστερὸς χορός: ᾠδὴ Δ'

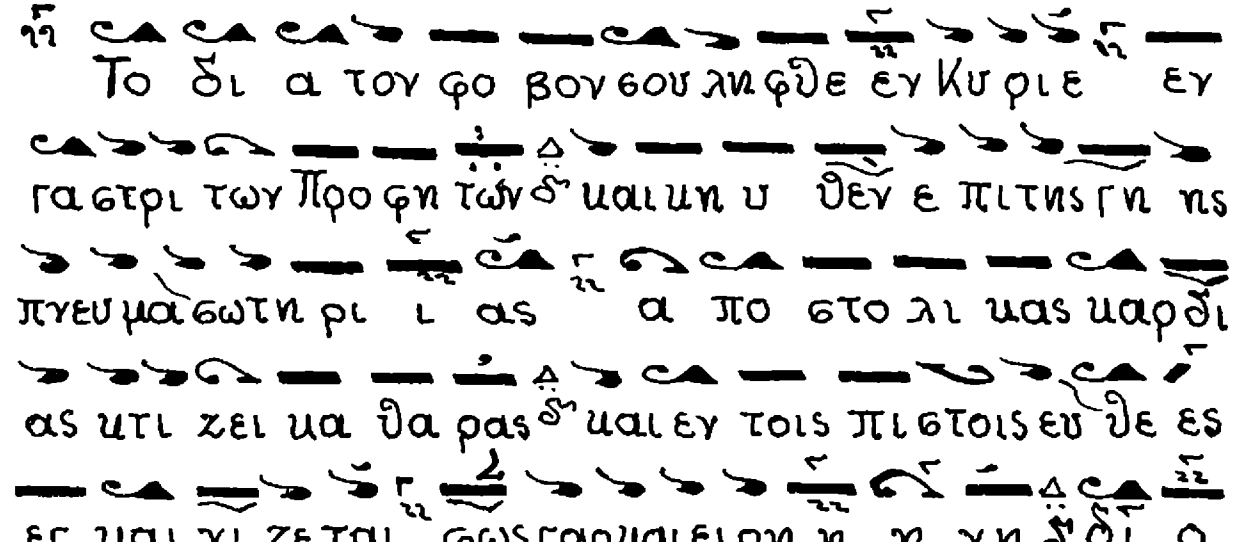

ΚΥΡΙΑΚΗ

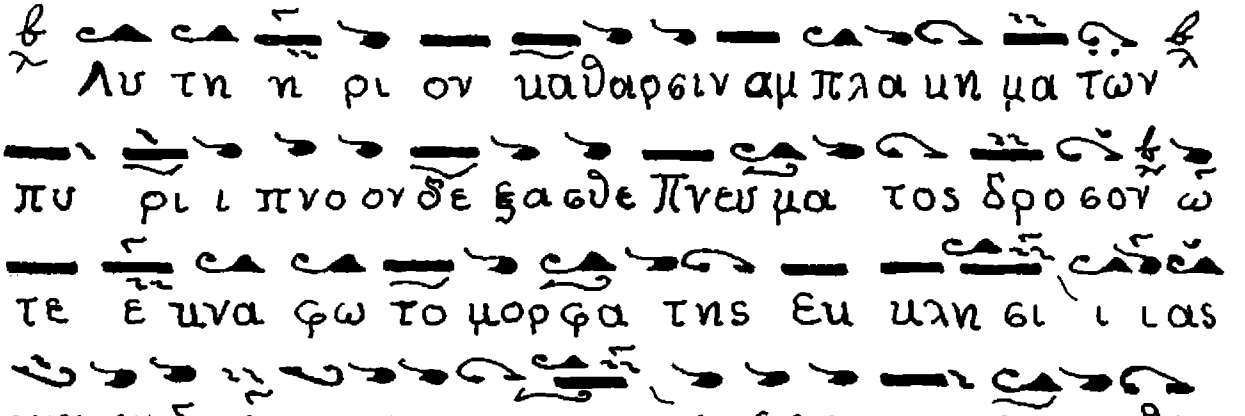
Ὁ δεξιὸς χορός:

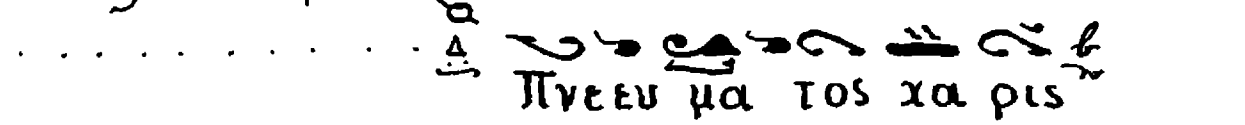
καὶ πάλιν ὁ δεξιὸς χορός: ᾠδὴ Ε.

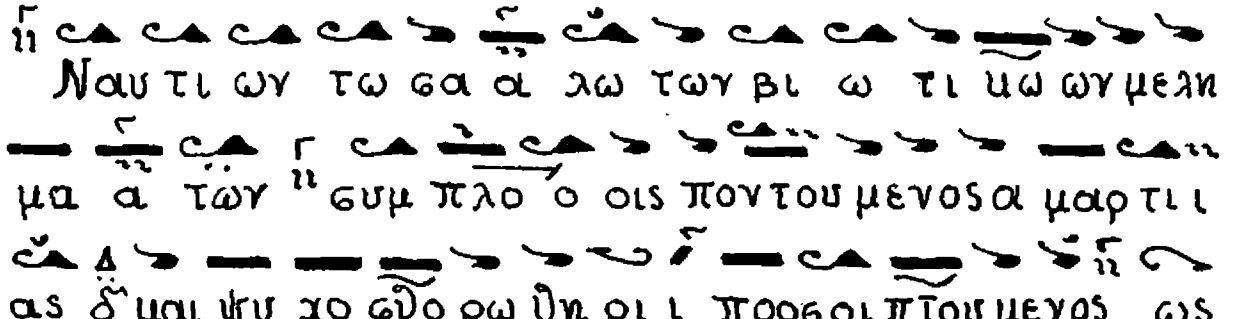
Ὁ ἀριστερὸς χορός:

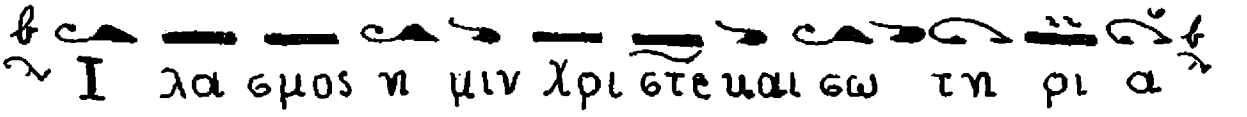
ὁ δεξιὸς χορός:

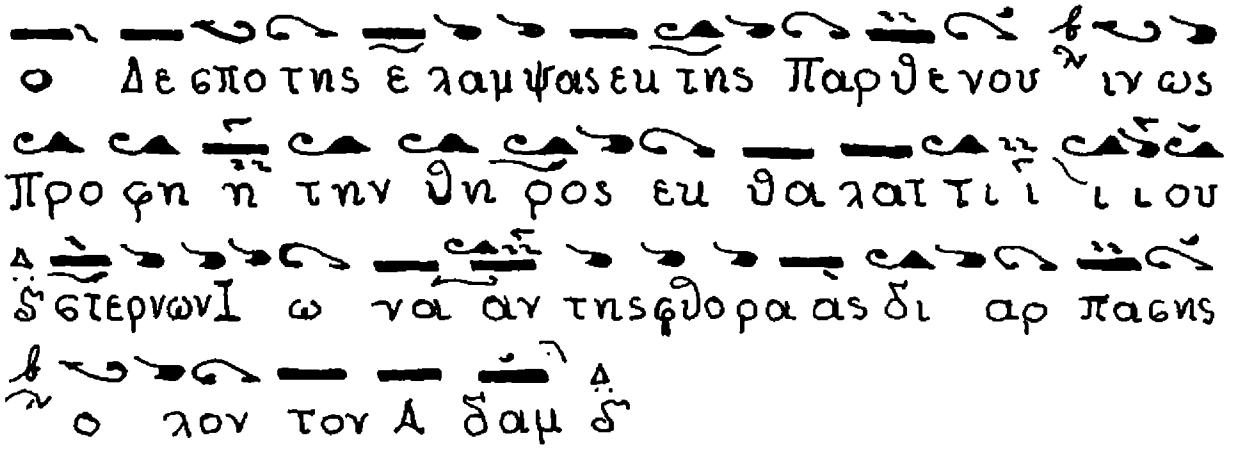
καὶ πάλιν ὁ ἀριστερὸς χορός: ᾠδὴ ΣΤ'

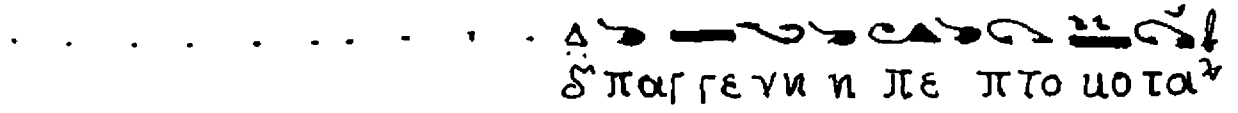
ὁ δεξιὸς χορός:

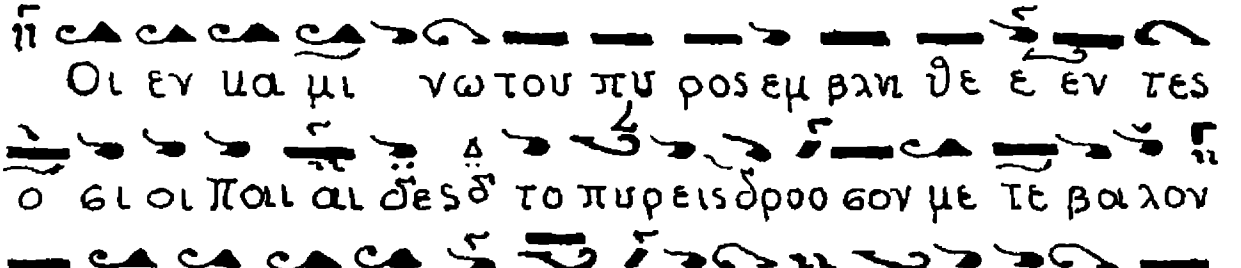
ΚΥΡΙΑΚΗ

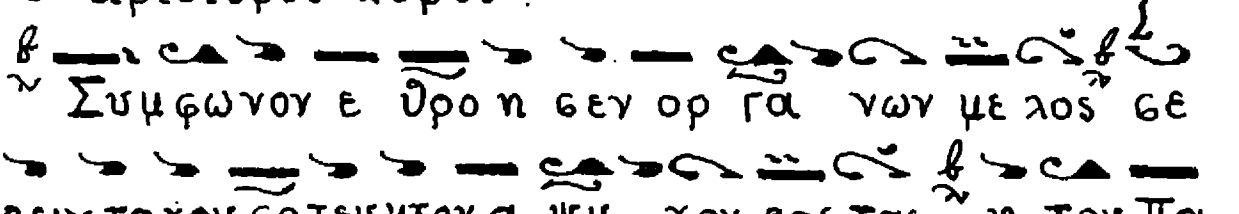
ὁ ἀριστερὸς χορός:

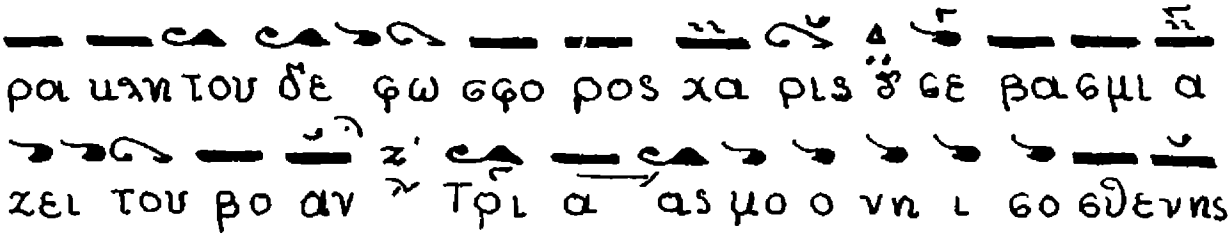

καὶ πάλιν ὁ δεξιὸς χορός: ᾠδὴ ζ'

Ὁ ἀριστερὸς χορός:

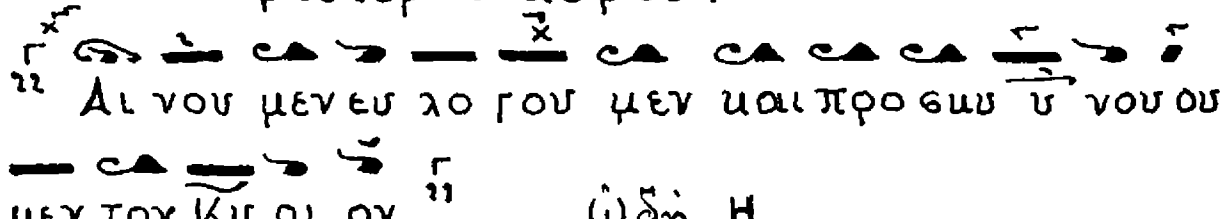

ὁ δεξιὸς χορός:

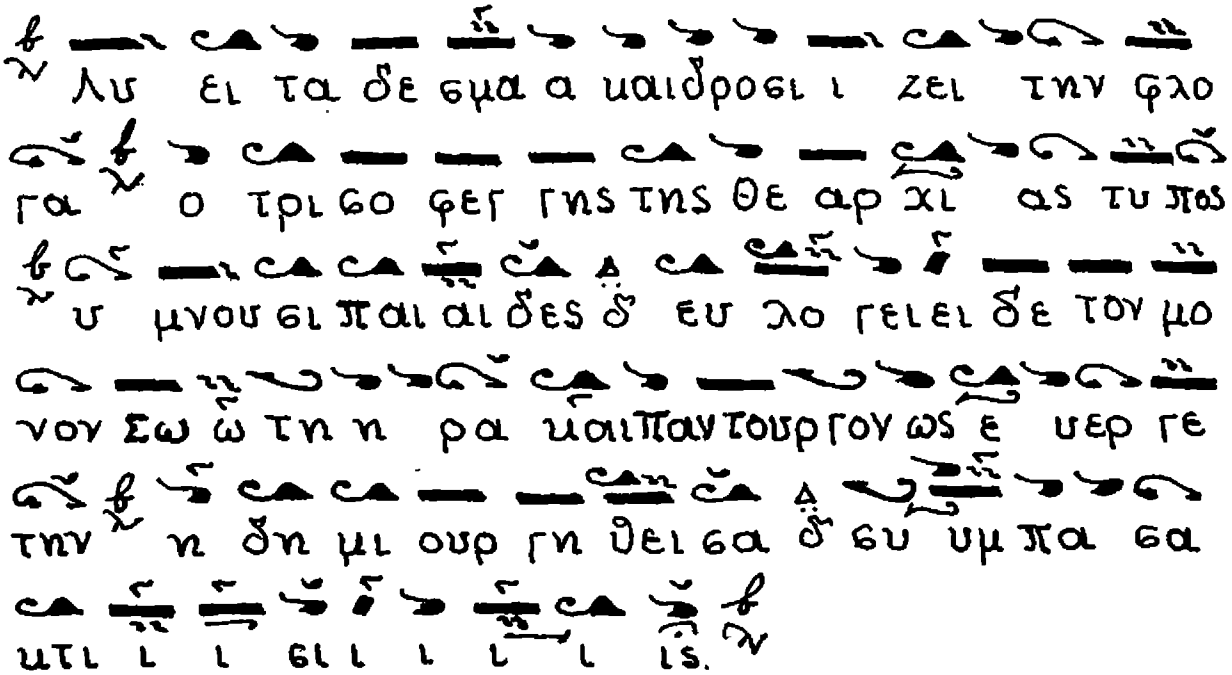

ὁ ἀριστερὸς χορός:

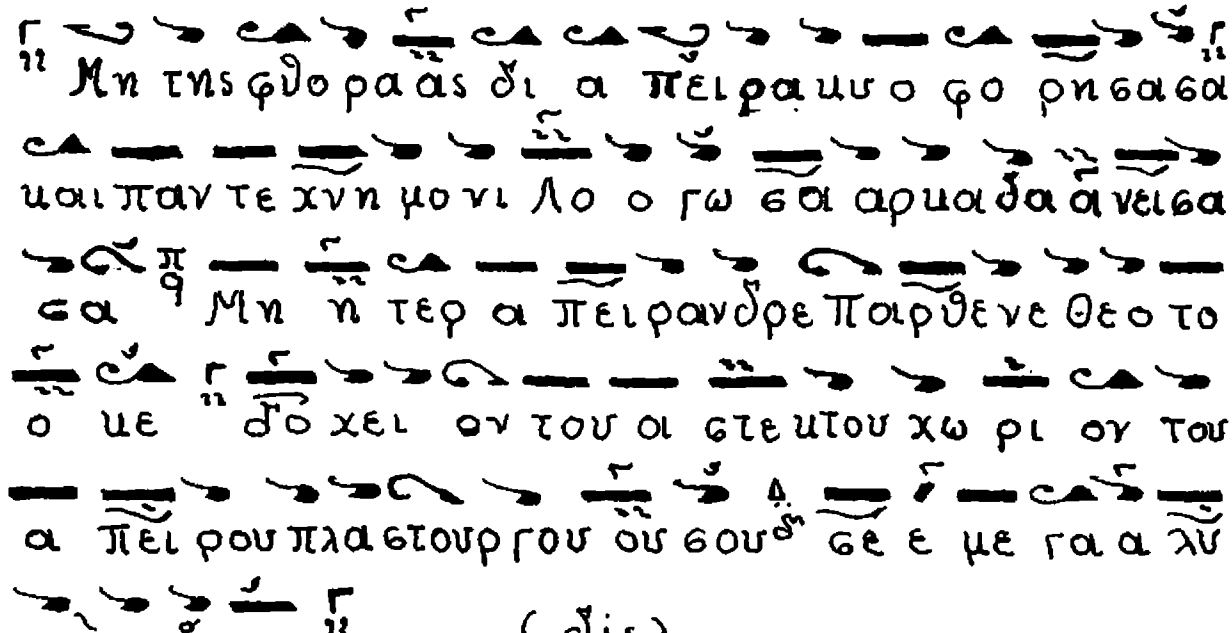
. . . . . καὶ ὁ δεξιὸς χορός:

ΚΥΡΙΑΚΗ

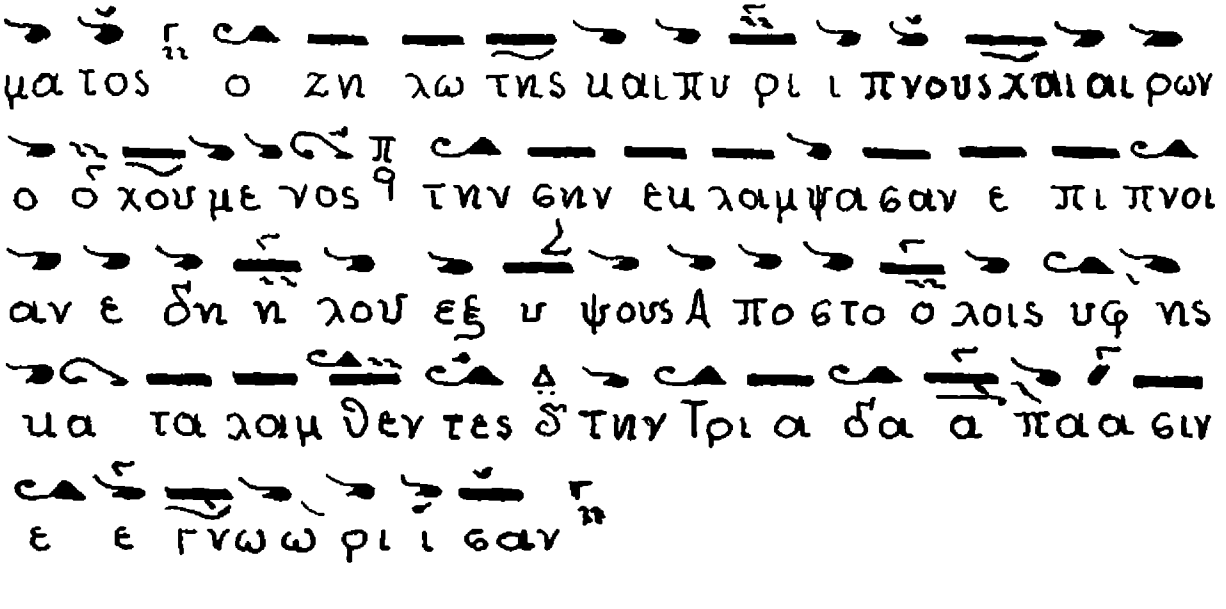

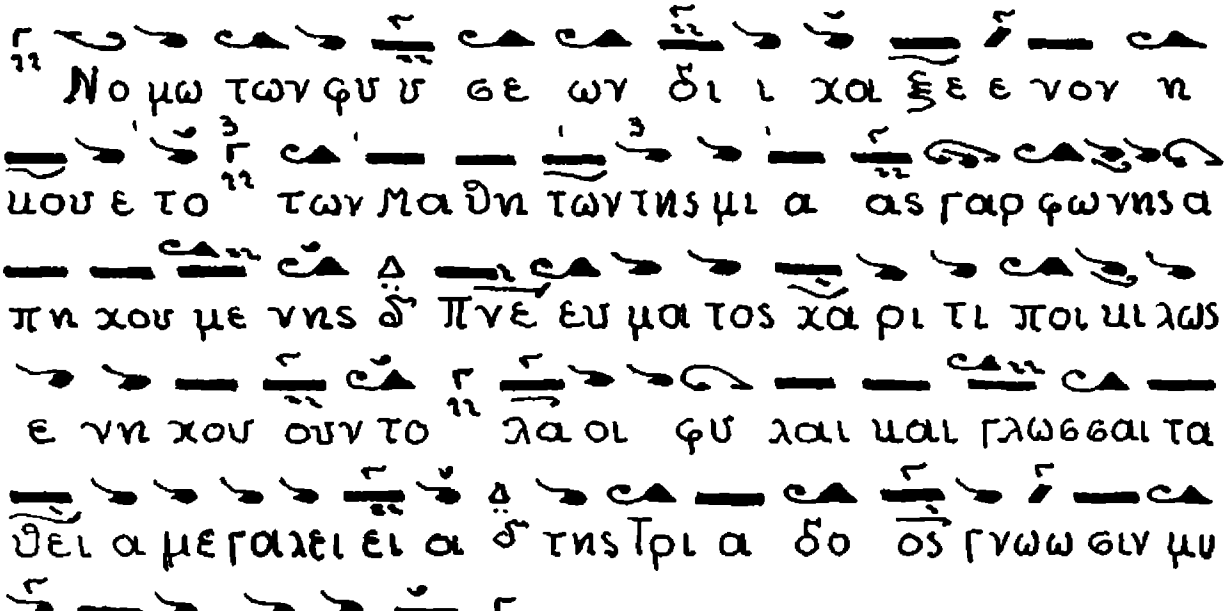
Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέραν . . . . .

Ἦχος Θ' ᾠδὴ

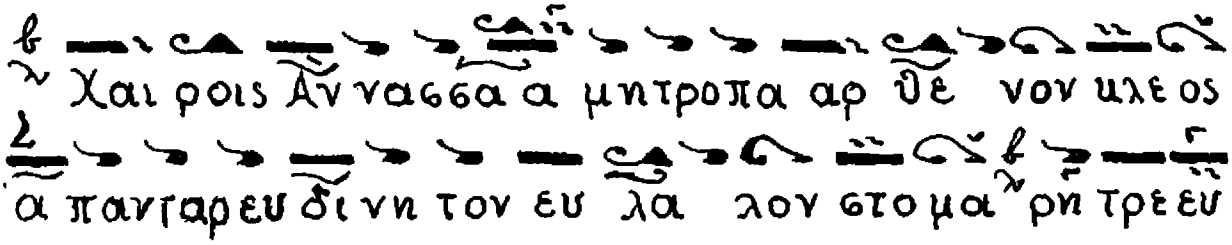

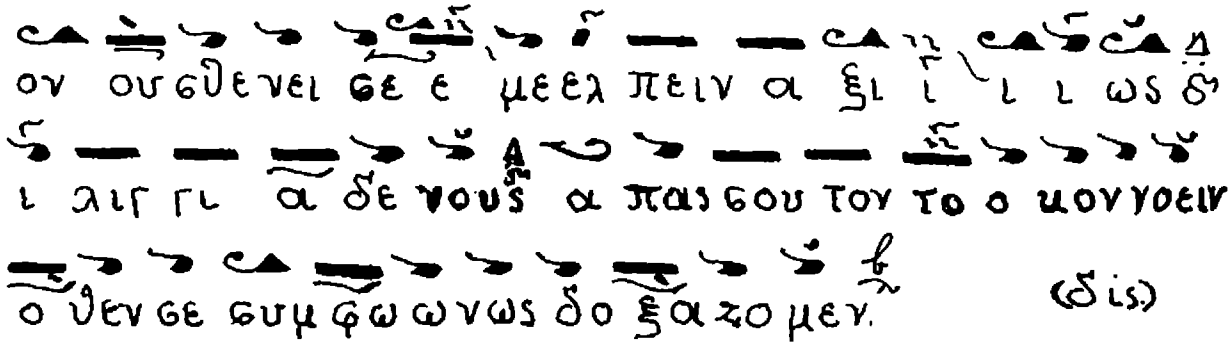

ματος ο ζη λω της και πυ ρι ι πνους χαι αι ρων
ο ο χου με νος την σην ευ λαμψα σαν ε πι πνοι
αν ε δη η λου εξ υ ψους Α πο στο ο λοις υφ ης
μα τα λαμ θεν τες δ την Τρι α δα α παα σιν
ε ε γνω ω ρι ι σαν

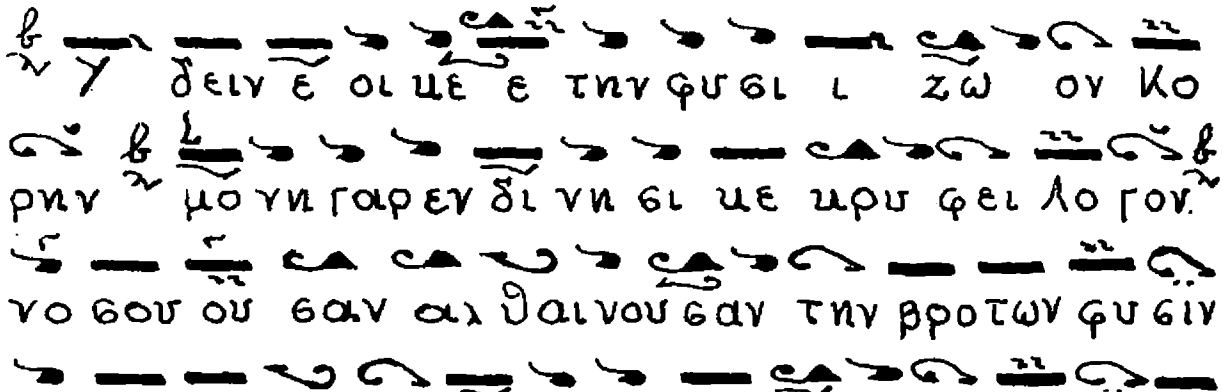

Νο μω των φυ υ σε ων δι ι χα ξε ε νον η
μου ε το των μα θη των της μι α ας γαρ φω νης α
πη χου με νης δ πνε ευ μα τος χα ρι τι ποι ι λως
ε νη χου συν το λα οι φυ λαι και γλω σσαι τα
θει α μεγα λει ει α δ της Τρι α δο ος γνω σιν μυ
υ ου ου με ε νοι

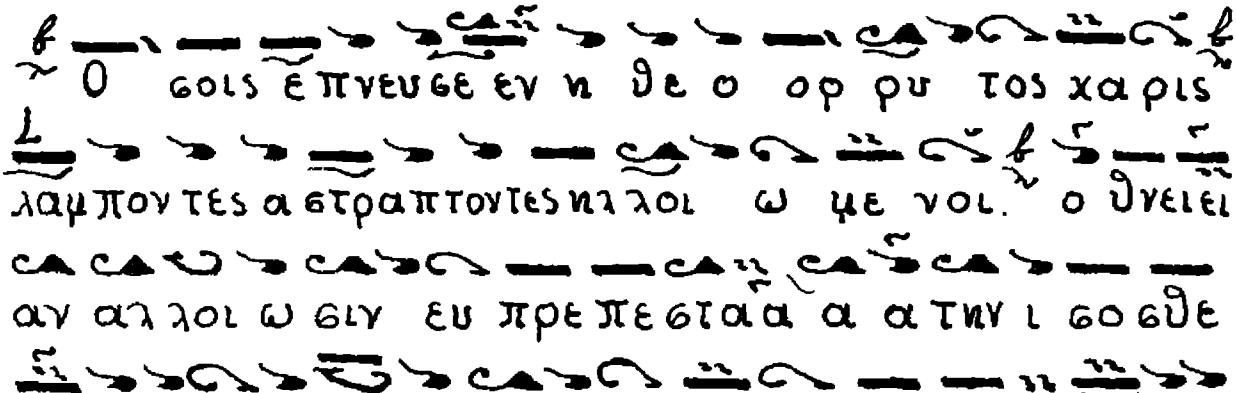
Ἦχος Δ΄ Βου

Χαι ροις Αν να σσα α μητροπα αρ θε νον υλε ος
α παν ταρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη τρ ευ

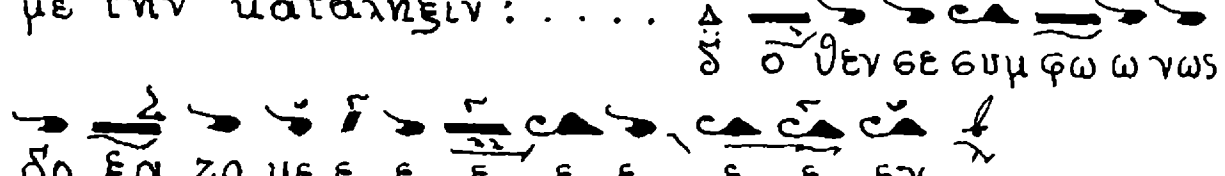
ΚΥΡΙΑΚΗ

ον ουσθενει σε ε μεελ πειν α ξι ι ι ι ως δ
ι λιγ γι α δε νους α πασ σου τον το ο μονγοειν
ο υθεν σε συμ φω ω νως δο ξα ζο μεν.
(δις)

γ δειν ε οι με ε την φυ σι ι ζω ον κο
ρην μο νη γαρ εν δι νη σι με υρυ φει λο γον.
νο σου ου σαν αι θαι νου σαν την βροτων φυ σιν
ος δε ξι οις μλι σμοι οι σι νυν ι δρυ με νος πα
τρος πε ε πο ον θε την χα α ριν του πνευ μα τος

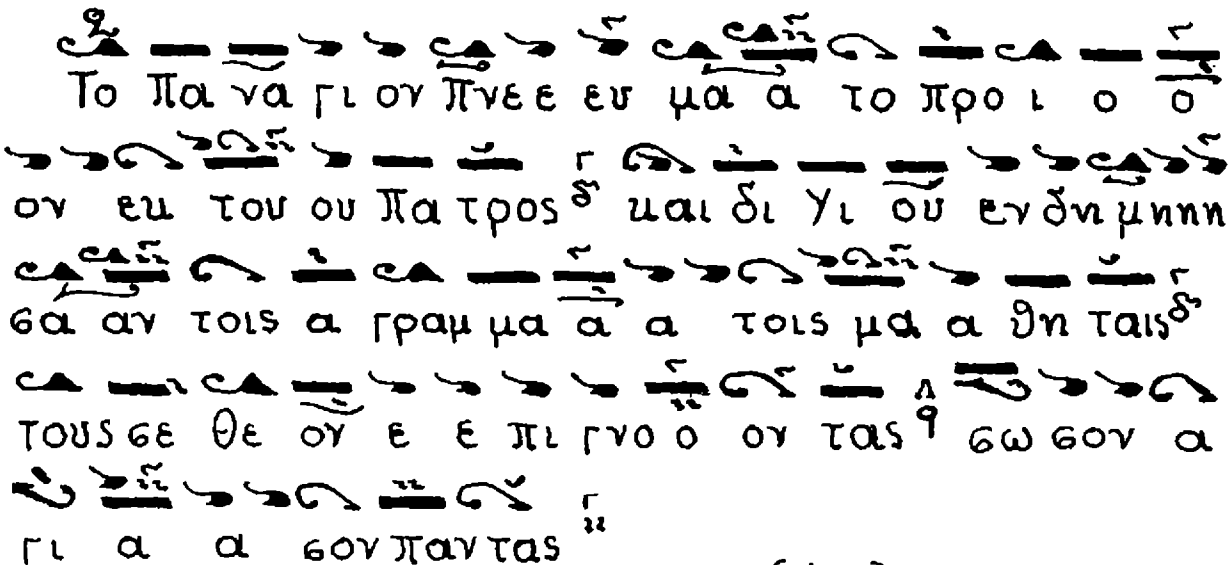

ο σοις επνευ σε εν η θε ο ορ ρυ τος χα ρις
λαμ πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με νοι. ο θνειει
αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε σταα α α την ι σο σθε
νου ου σαν την α τμη τον ει δο τες σο φη την τριφεει
γον ου σι ι αν δο ξα ζο μεν.

ὁ δεξιὸς χορός : Μὴ τῆς φθορᾶς ... (σελὶς 296)
καὶ ὁ ἀριστερὸς χορός : Χαίροις Ἄνασσα... σελ.297
μὲ τὴν κατάληξιν : . . . .

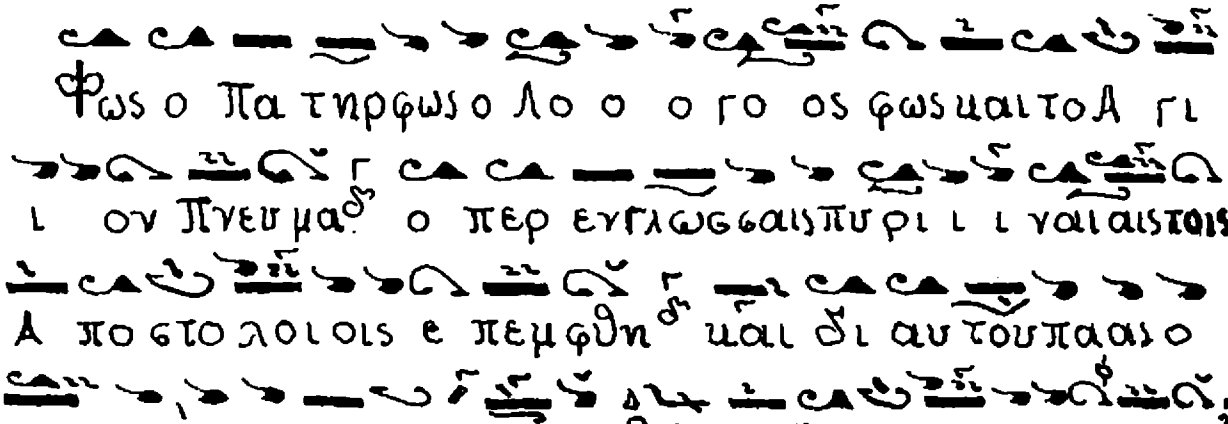

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ' γα

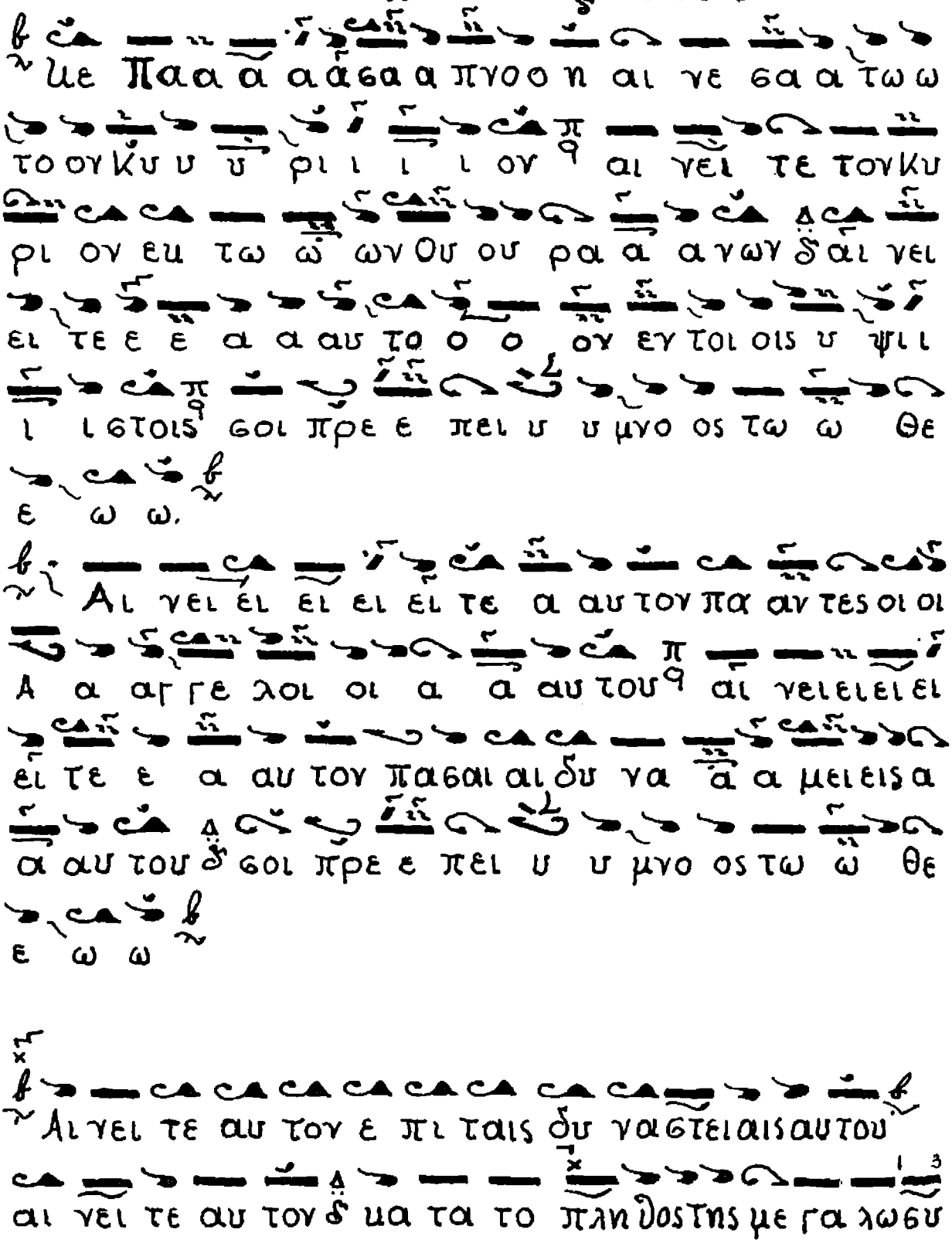
(Δις)

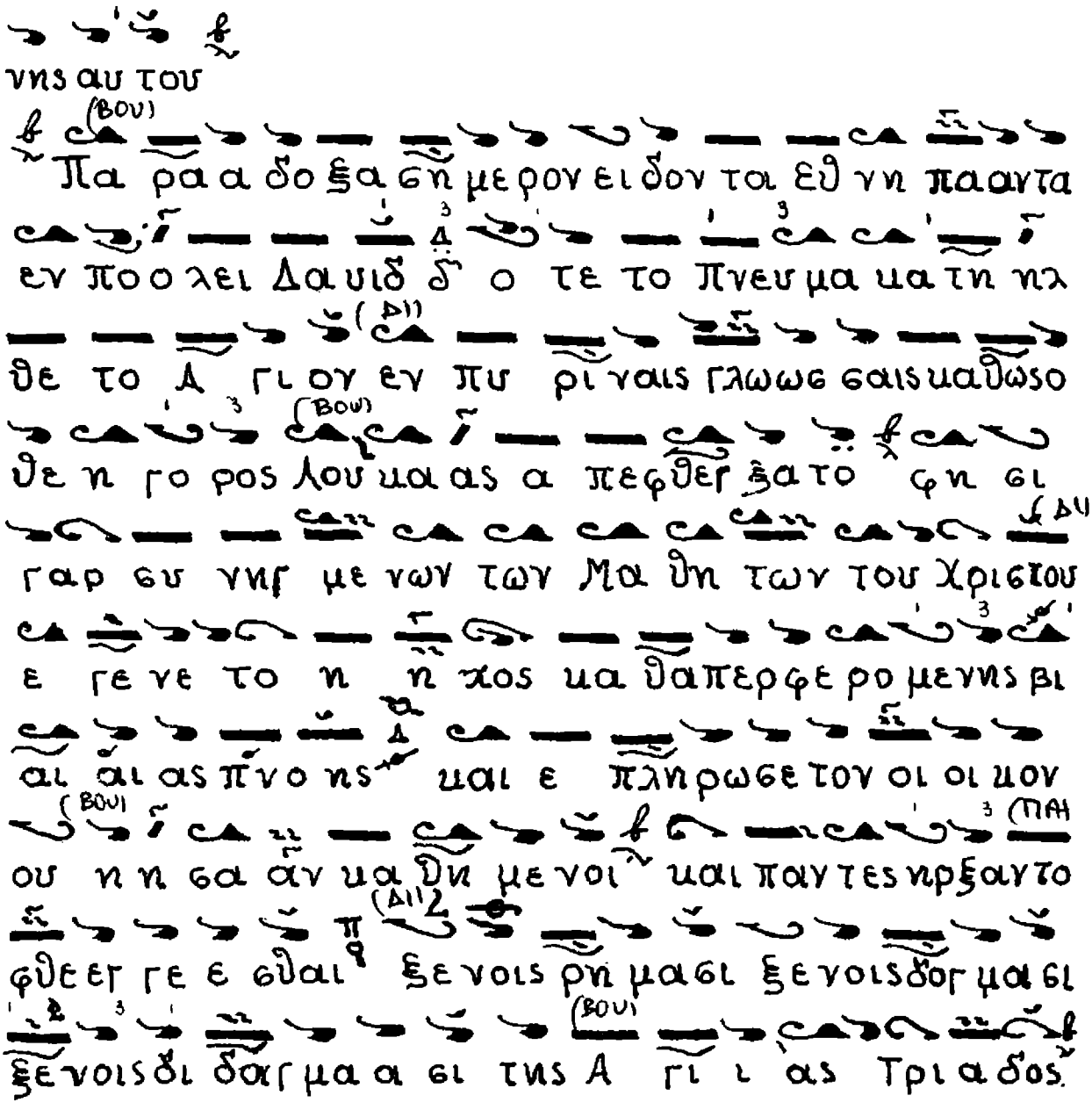

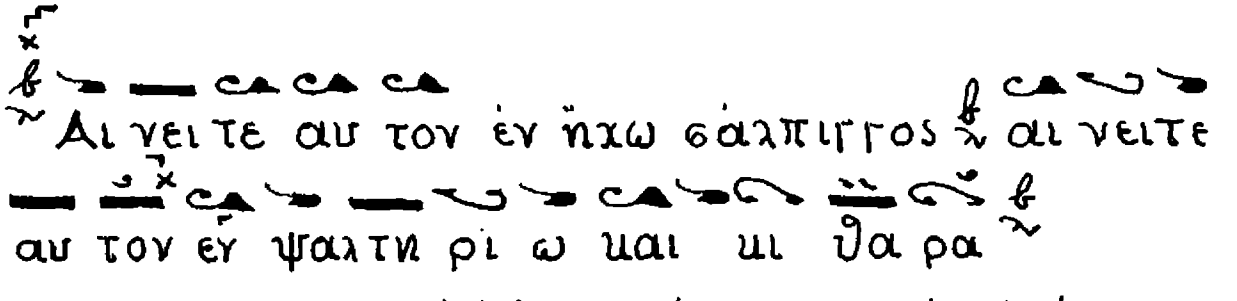
ΚΥΡΙΑΚΗ

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἦχος Δ΄ Βου

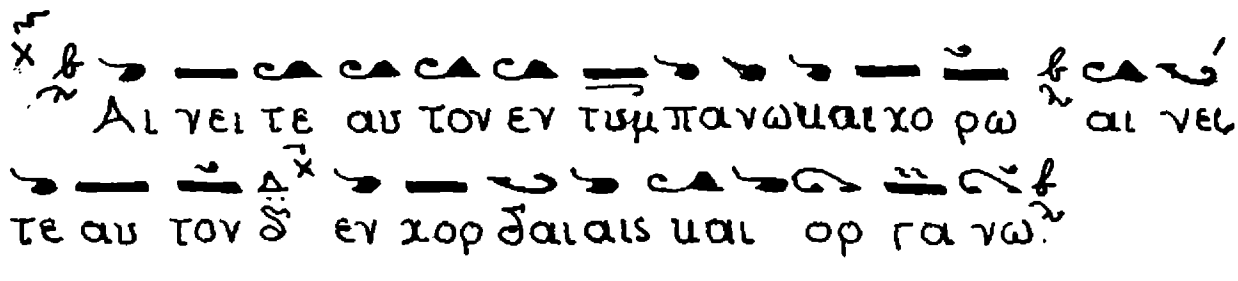

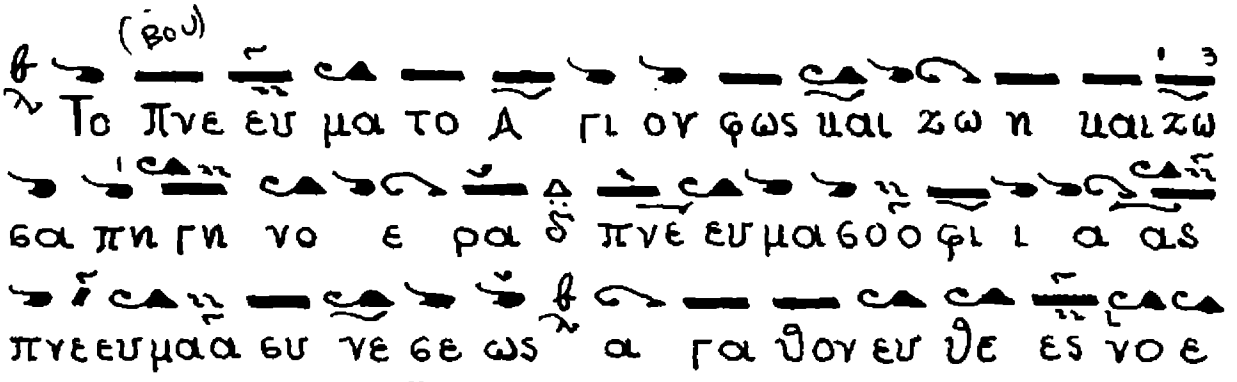

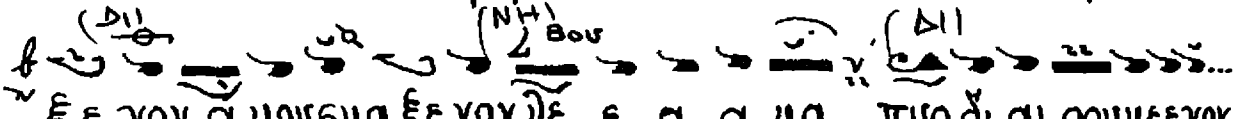
καὶ ὁ ἀριτερὸς χορὸς τὸ αὐτό.

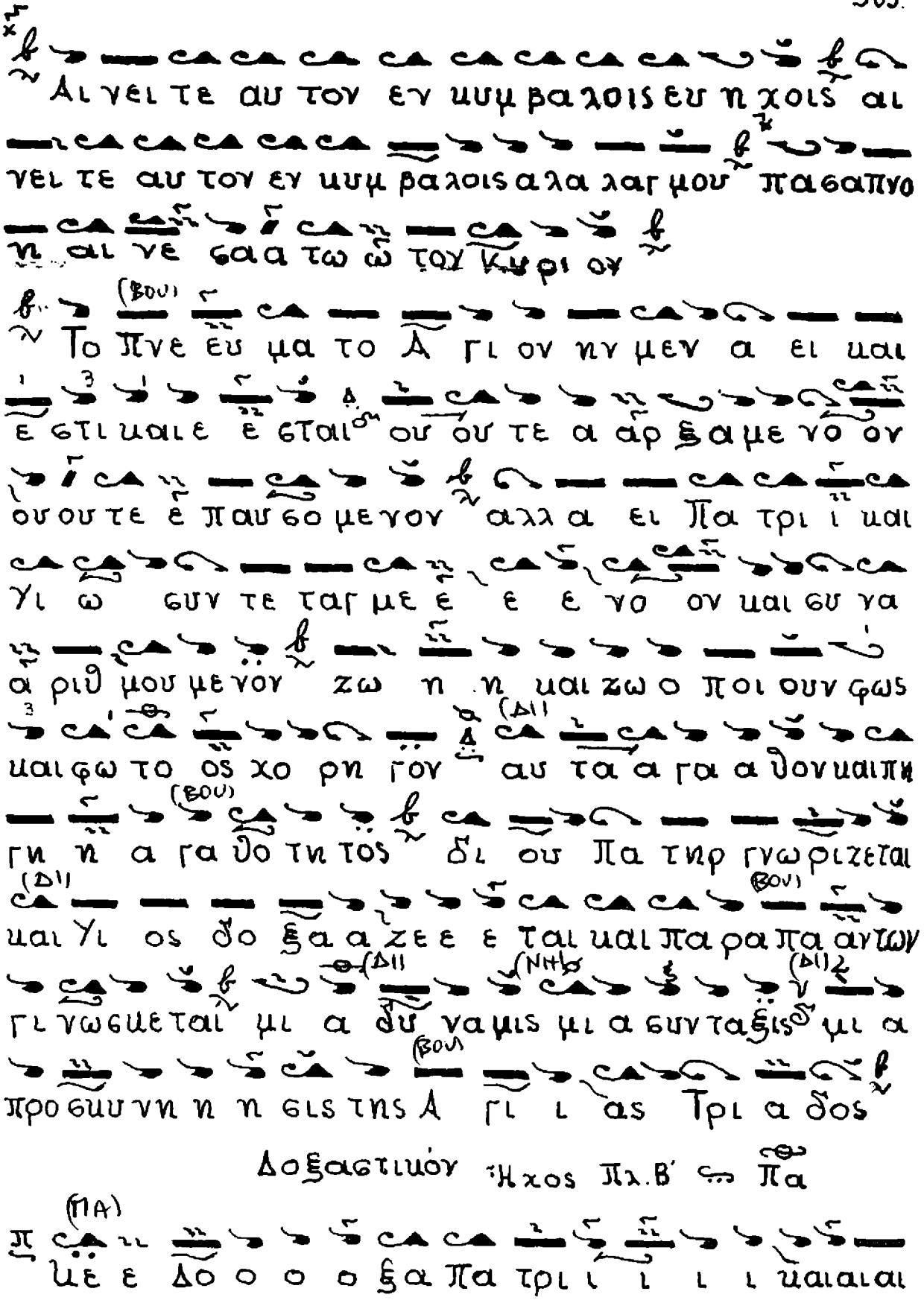
ΚΥΡΙΑΚΗ

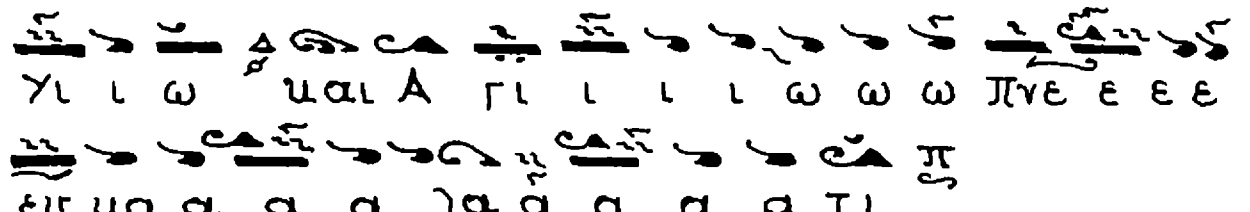

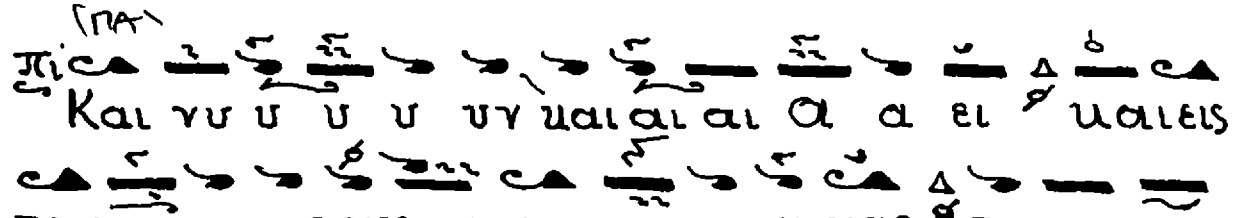
◆ Ἐάν εἶναι τις ὑψίφωνος. ὑπὸ Ἀντωνίου Σύρμα

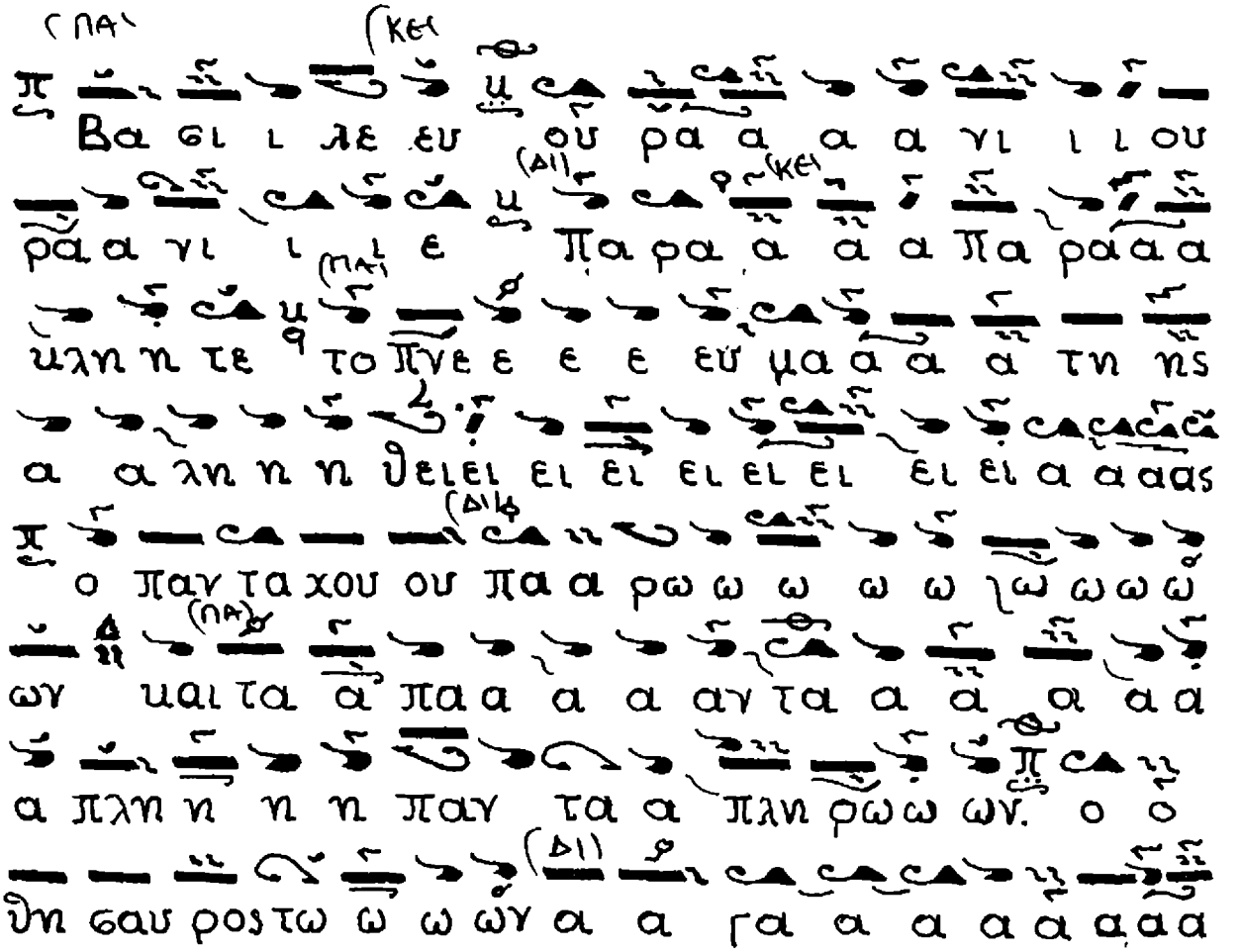

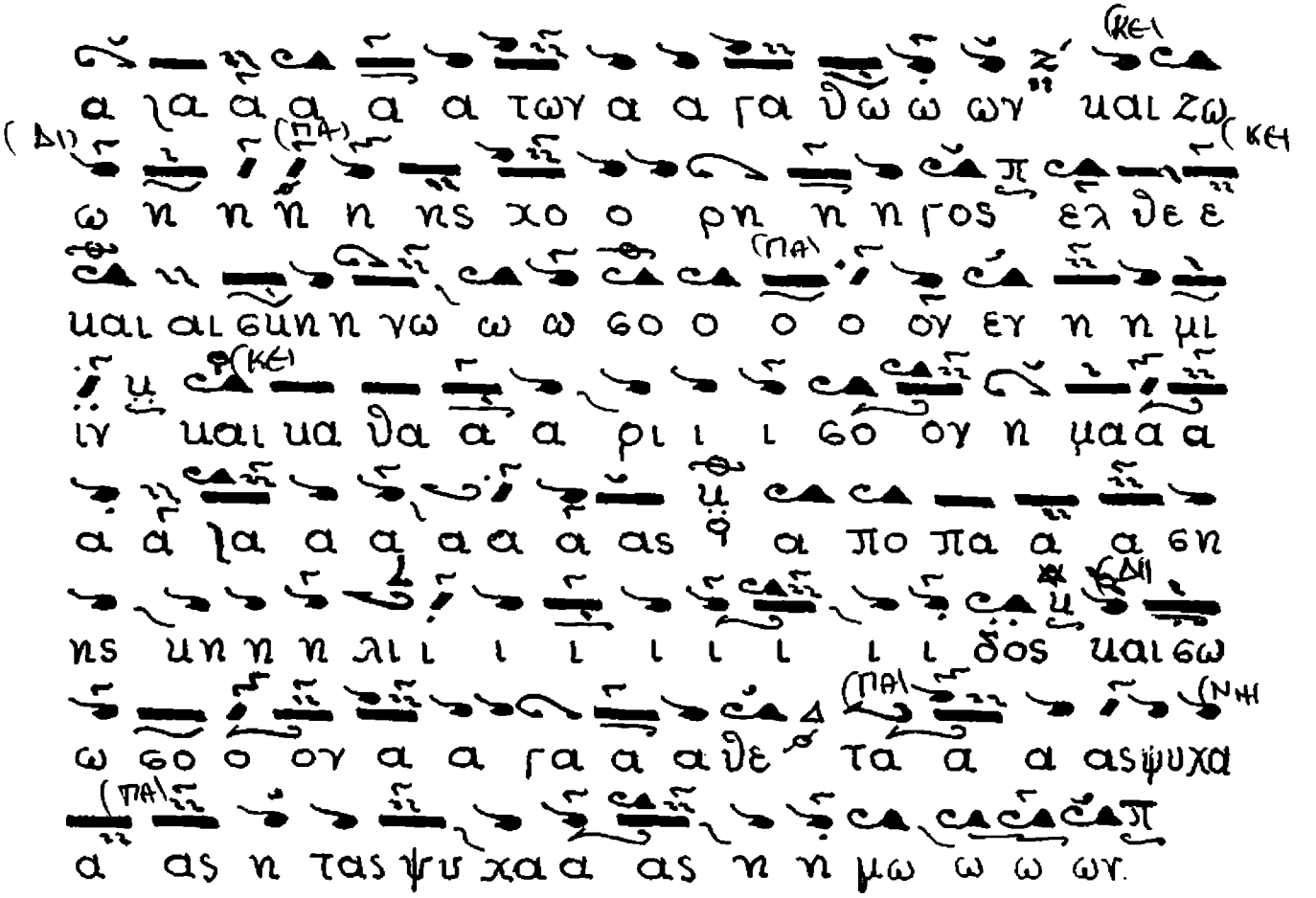

Αι νει τε αυ τον εν αυμ βα λοις εν η χοις αι
νει τε αυ τον εν αυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα πνο
η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον
Το Πνε ευ μα το Α γι ον ην μεν α ει και
ε στι και ε ε σται ουκ ουκ τε α αρ ξα με νο ον
ουκ ουκ τε ε παυ σο με νον αλλ α ει Πα τρι ι και
γι ω σιν τε ταγ με ε ε ε νο ον και συ να
α ριθ μου με νον ζω η η και ζω ο ποι ουν φως
και φω το ος χο ρη γον αυ τα α γα α θον και πη
γη η α γα θο τη τος δι ου Πα τηρ γνω ριζε ται
και γι ος δο ξα α ζε ε ε ται και πα ρα πα αι τω ν
γι νω σκε ται μι α δυ να μις μι α συν τα ξις μι α
προ σκυ νη η η σις της Α γι ι as Τρι α δος
Δοξαστικόν Ἦχος Πλ. Β΄ Πα
Πα
Πα τε ε Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και αι αι

ΚΥΡΙΑΚΗ

γι ι ω ιαι Α γι ι ι ι ω ω ω πνε ε ε ε
ευ μα α α α λα α α α α τι.

(πα)
Και νυ υ υ υ υγ ιαι αι αι α α ει ιαι ειs
του ου ου ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω
ω ω γω ωγ Α α α μην

(πα) (κε)
Βα σι ι λε ευ ου ρα α α α γι ι ι ου
(αι) (κε)
ρα α γι ι (πα) ε Πα ρα α α α Πα ρα α α
υλη η τε το πνε ε ε ε ευ μα α α α τη ης
α α λη η η θει ει ει ει ει ει ει ει α α αας
(δι)
ο παν τα χου ου πα α ρω ω ω ω ω λω ω ω ω
(πα)
ων ιαι τα α πα α α α αν τα α α α α α
α πλη η η η παν τα α πλη ρω ω ων. ο ο
(δι)
θη σαυ ρος τω ω ω ων α α γα α α α α α α

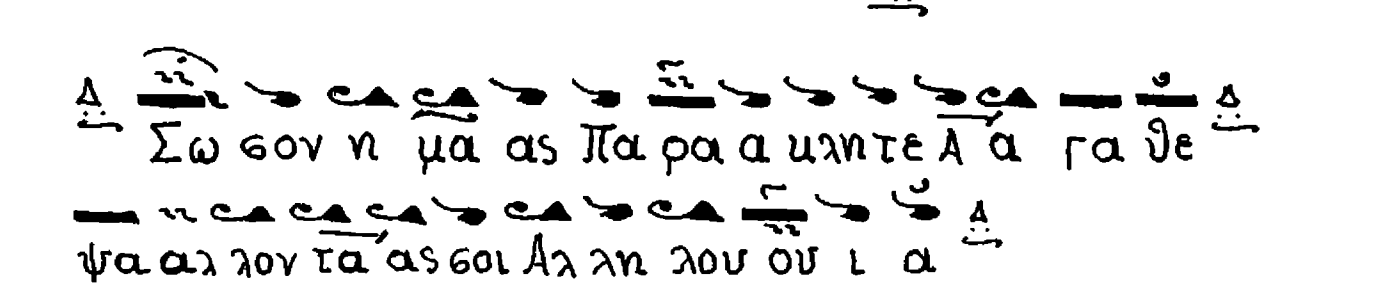
Σημ: Ὁ ἀριστερὸς χορός: ...καὶ σῶσον ἀγαθέ...

Δοξολογία σύντομος ἡτὸ Ἀπολυτίκιον, σελὶς 286.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντίφωνα ἑορτῆς. Ταῖς πρεσβείαις . . . καὶ τὸ Σῶσον ἡμᾶς

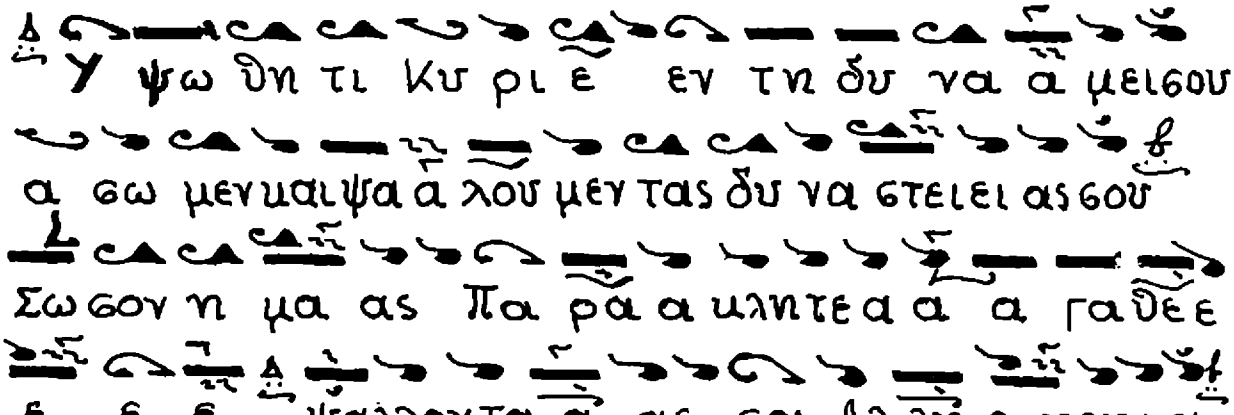
Ἦχος Β΄

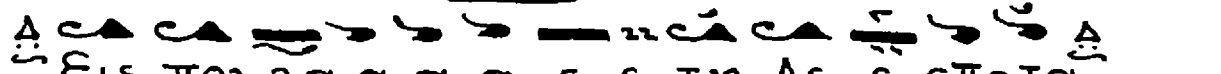
Ὁ μονογενὴς..... Ἀπολυτίκιον...καὶ τὸ Εἰσοδικόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἦχος ὁ αὐτός

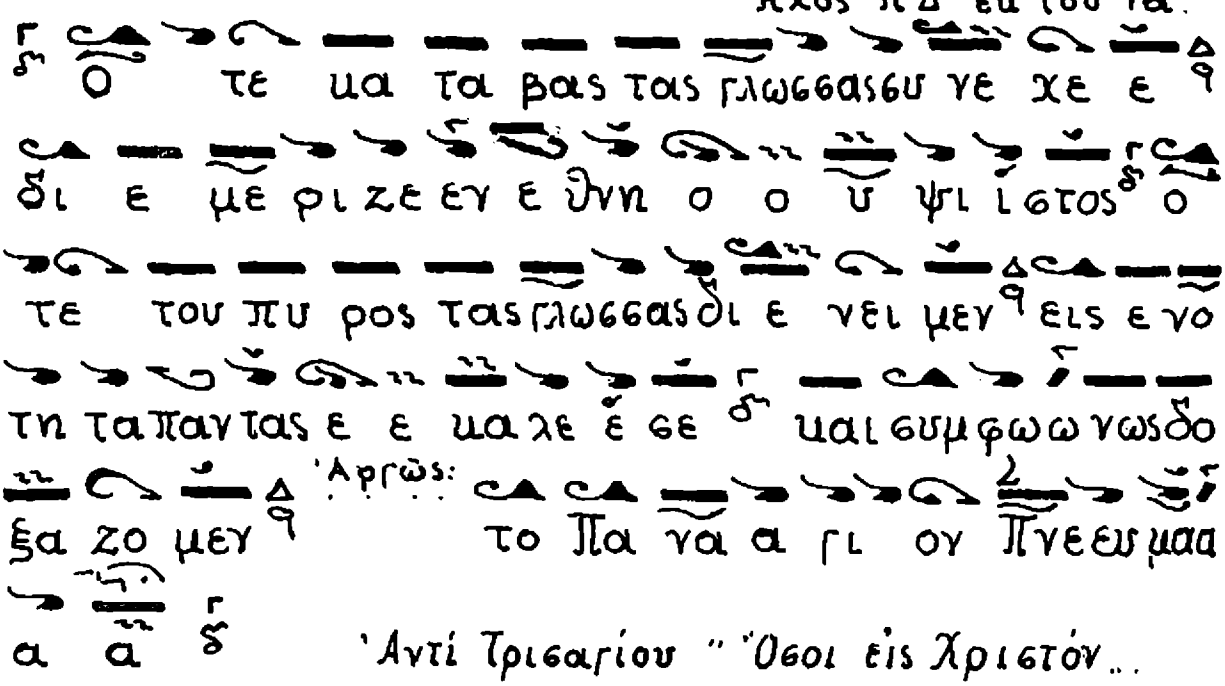

Ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεύς, ὁ δεξιὸς χορὸς
ἀπό τό: ψάλλοντας σοι .... (τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογοῦντος)
ψάλλει ὀλίγον ἀργῶς...

Κοντάκιον

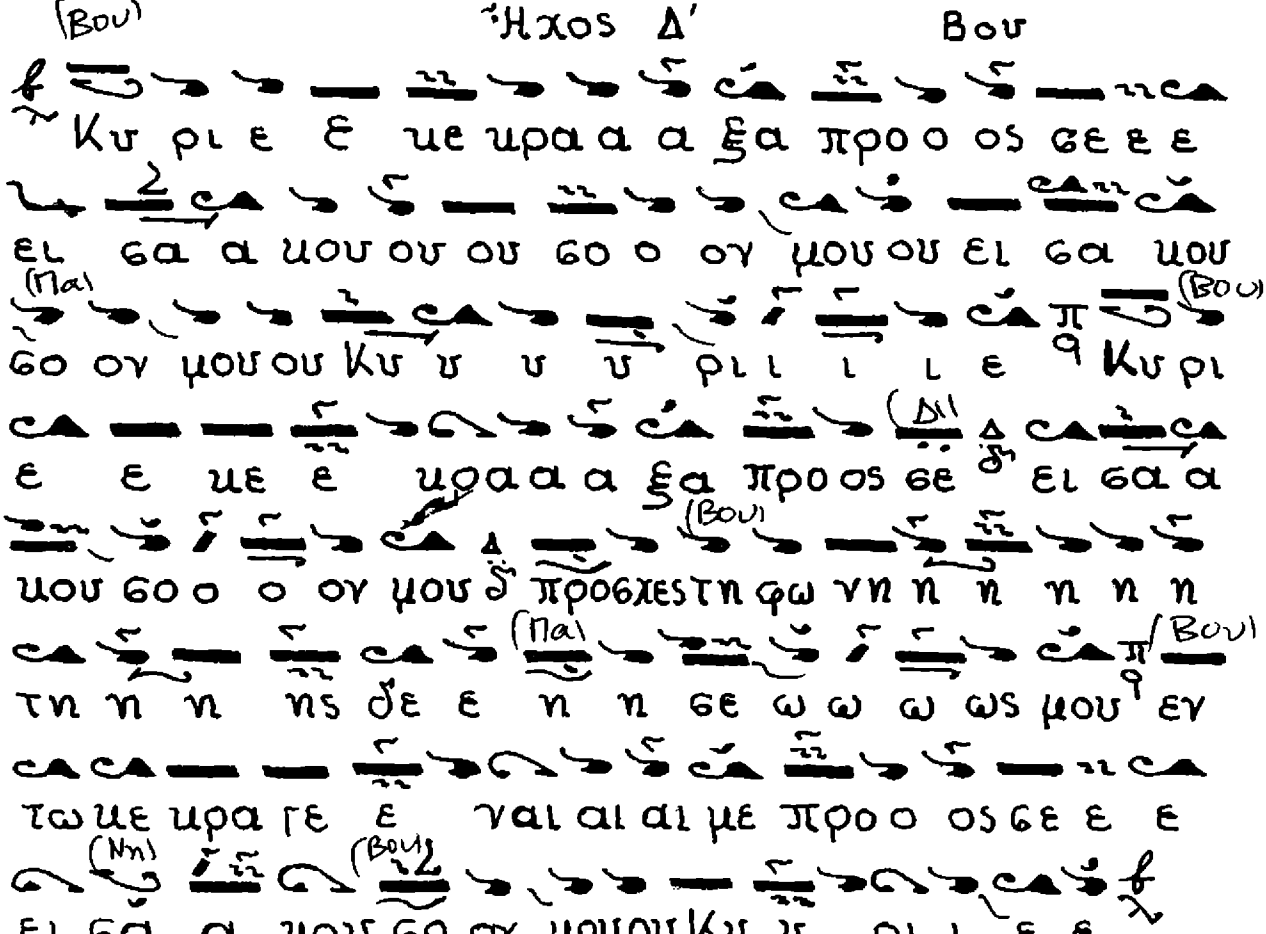
Ἦχος πλ. δ' ἐκ τοῦ Γα.

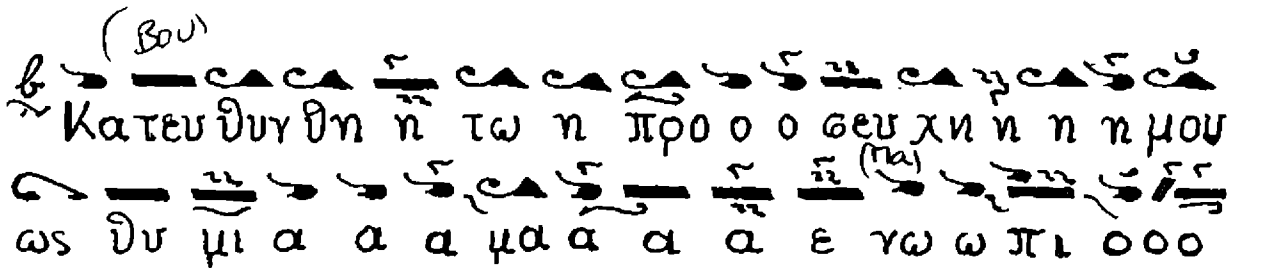

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως ... » Μή τῆς φθορᾶς . . . .
Κοινωνικόν: Τό Πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.
. - Εὐλογητός εἶ Χριστέ - Εἴη τό ὄνομα Κυρίου... καί Ἀπόλυσις -

Ἀπολυτίκια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

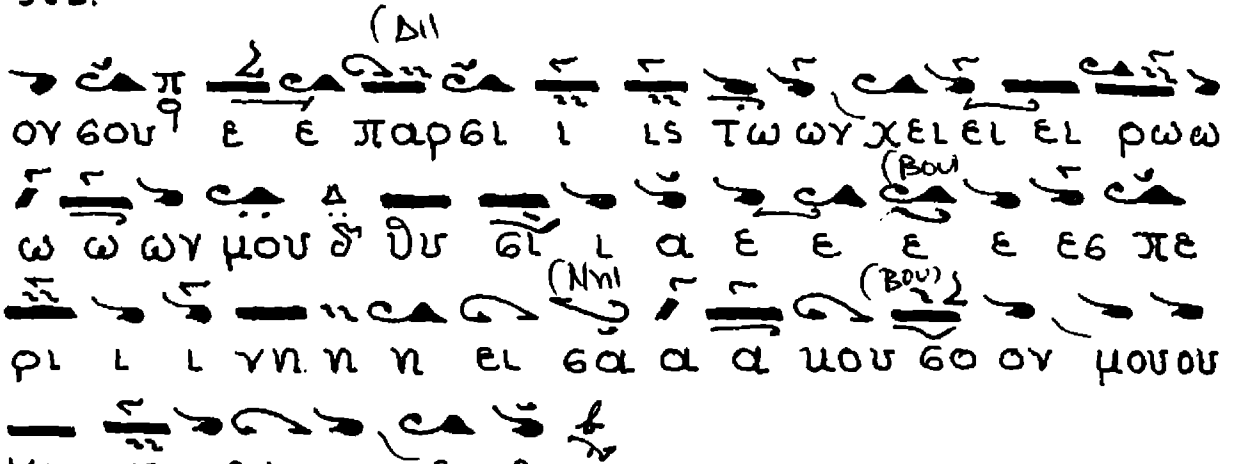
Ἦχος Δ' Βου

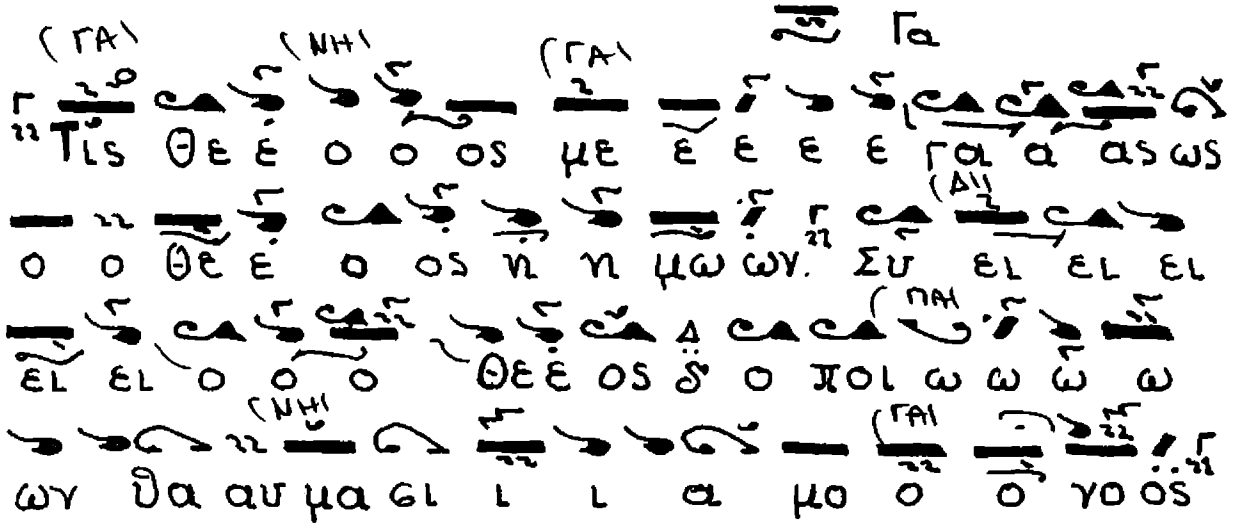
ΚΥΡΙΑΚΗ

308.

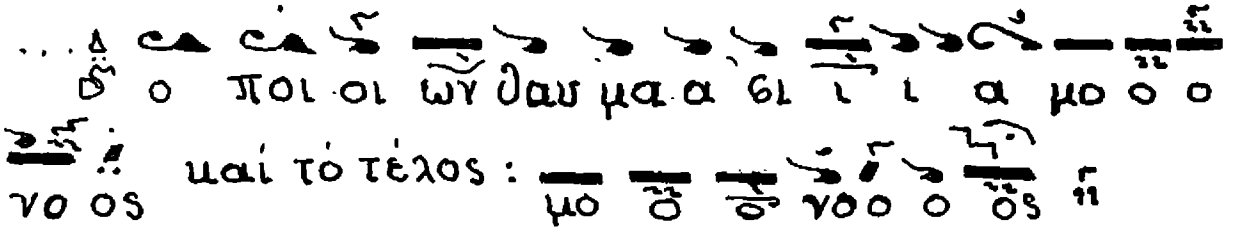

.....καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα «Παράδοξα σήμερον». Δόξα...Καὶ νῦν... Βασιλεῦ οὐράνιε - σελὶς 301 - Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προοιμιακόν:

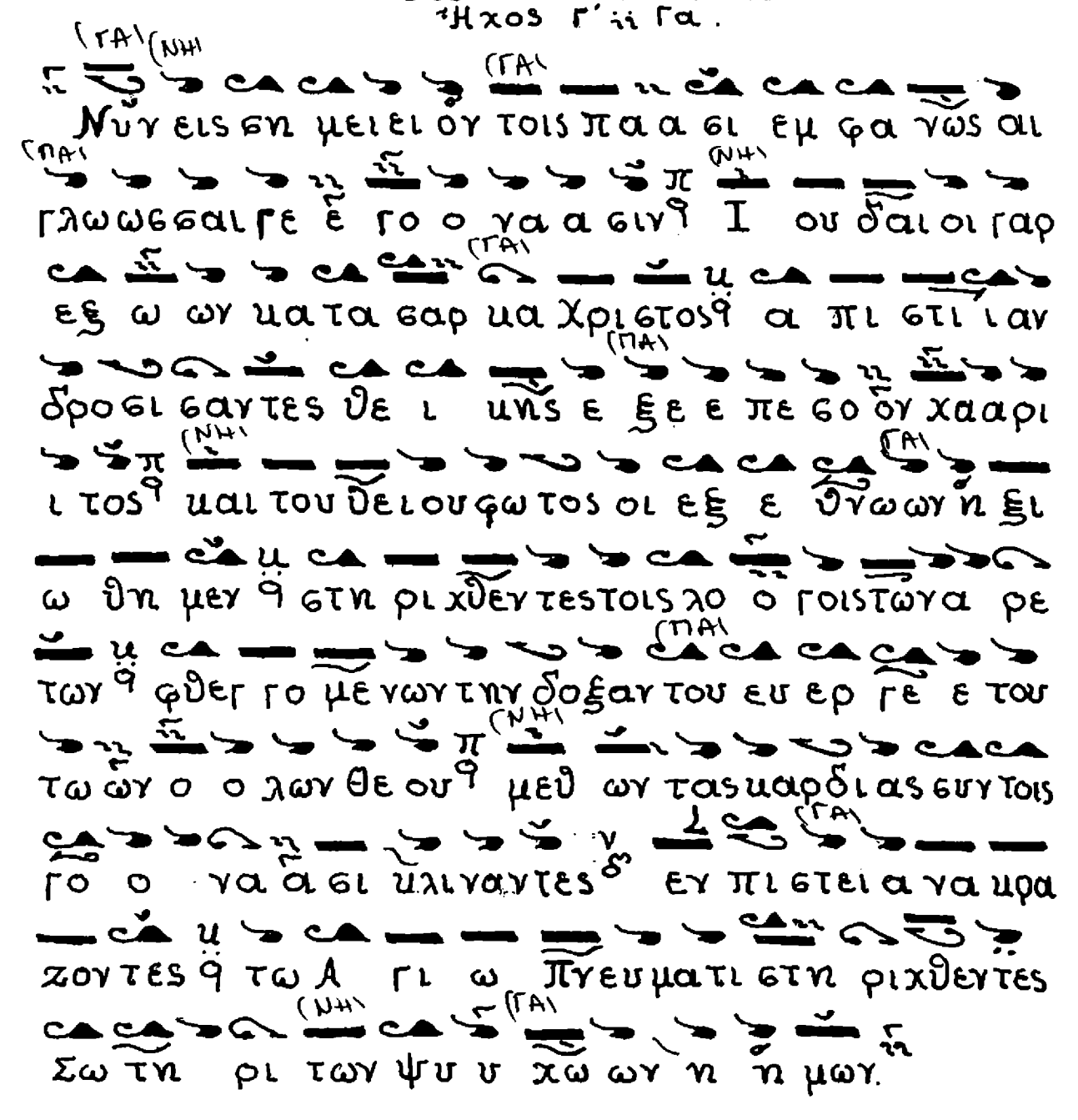
Ἦχος βαρὺς.

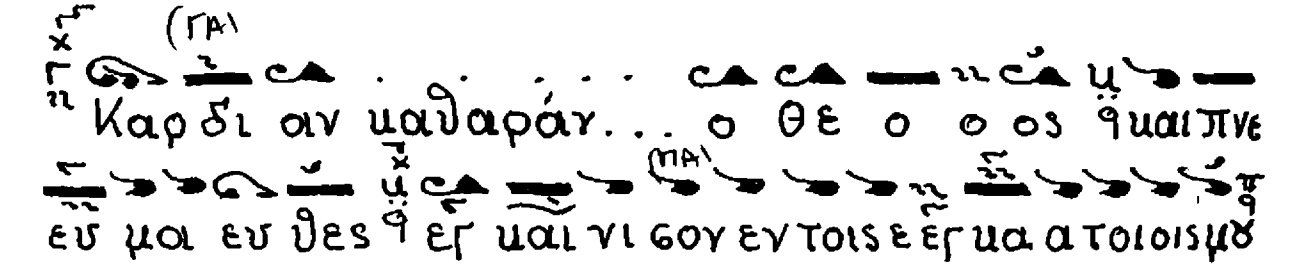

καὶ ἀλλέως:

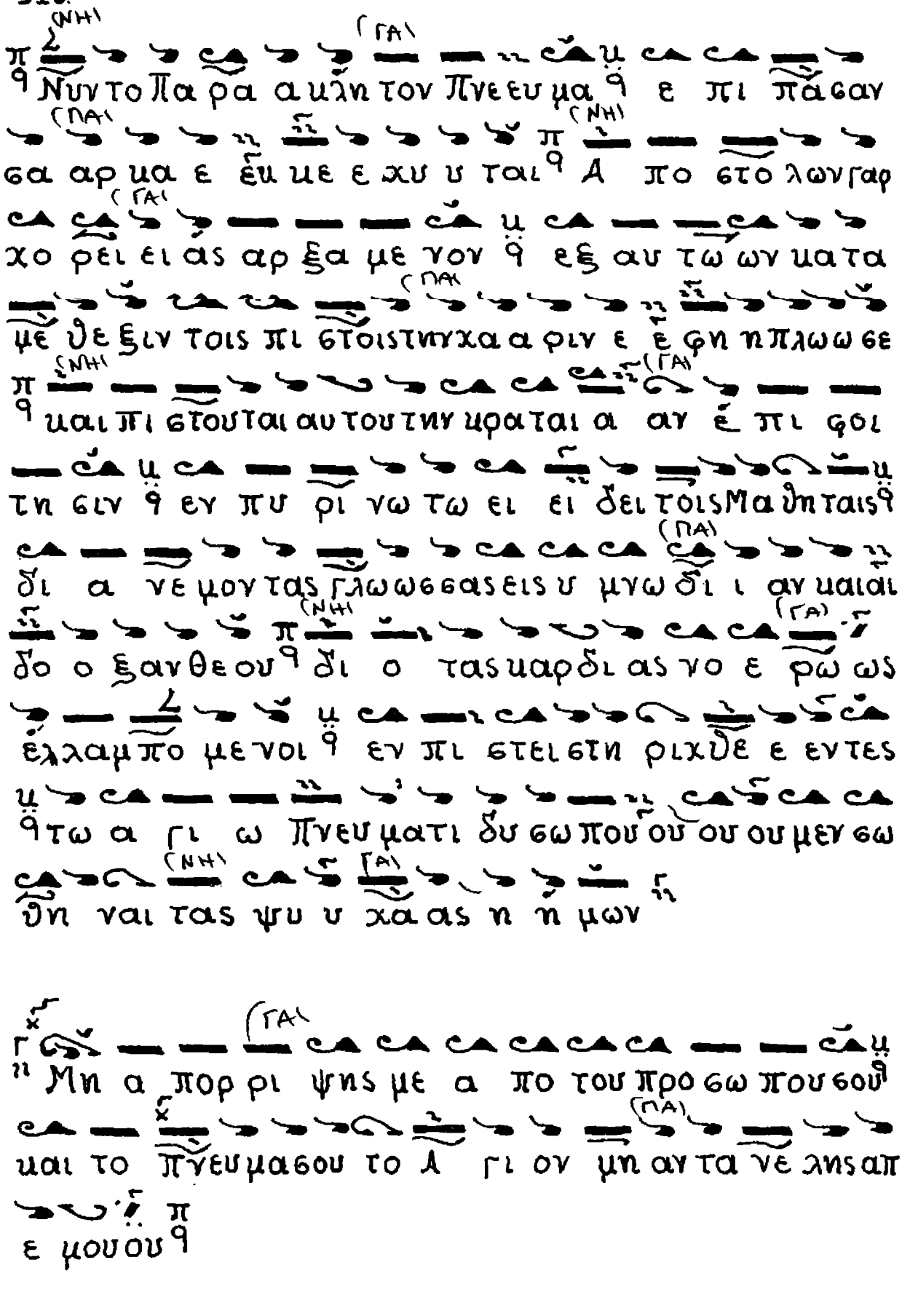
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα.
Ἦχος γ' ἀ γα.

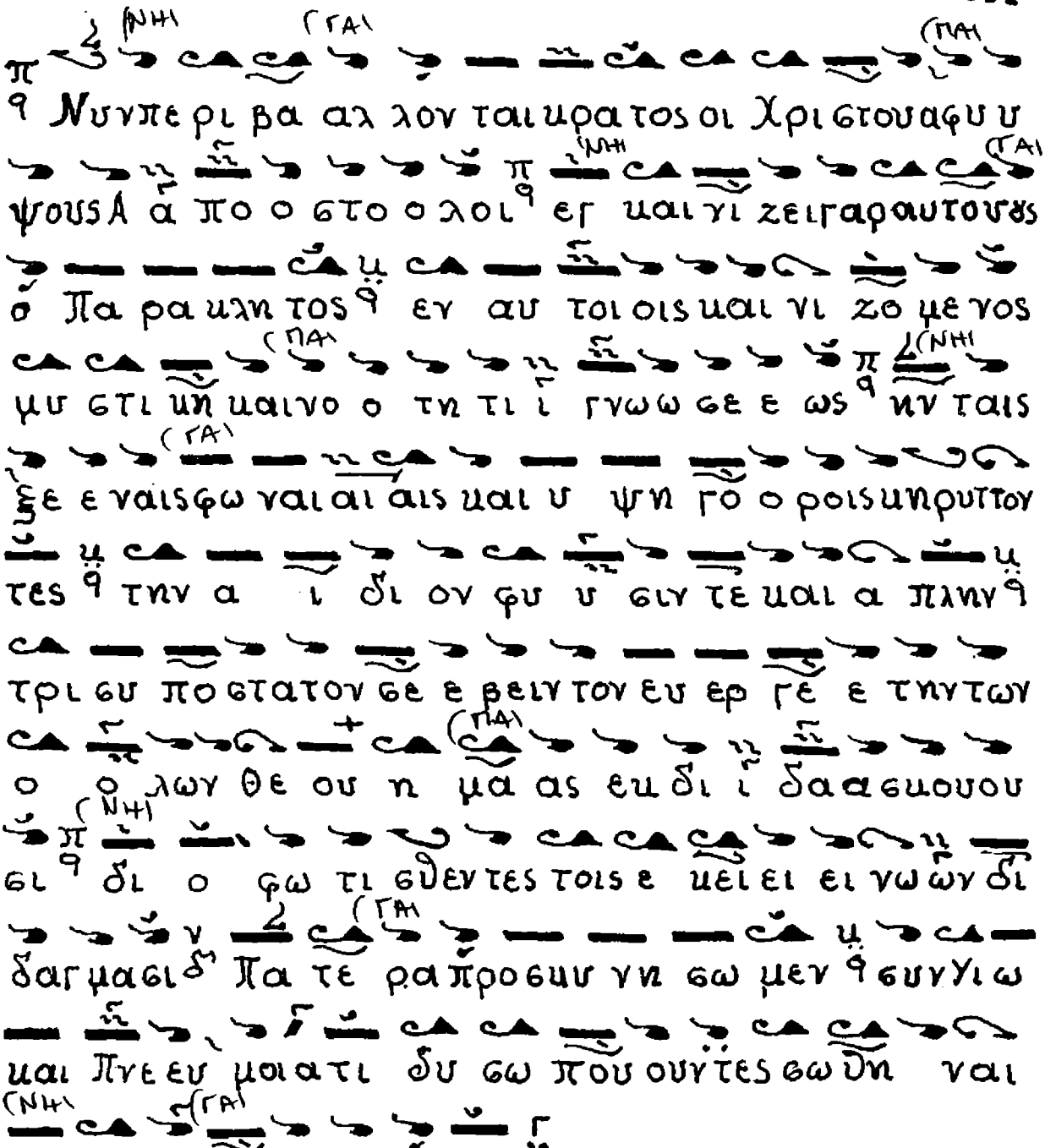

ΚΥΡΙΑΚΗ

310.

Νυν το πα ρα αυλη τον πνευ μα ε πι πά σαν
σα αρ μα ε ξέ με ε χυ υ ται Α πο στο λων γαρ
χο ρεί ει ας αρ ξα με νον εξ αυ τω ων μα τα
με θε ξιν τοις πι στοις τυγ χα α ριν ε φη πλω σε
μαι πι στου ται αυ του την ψυ χα ται α αν έ πι φοι
τη σιν εν πυ ρι νω τω ει δει τοις μα θη ταις
δι α νε μον τας γλω σσας εις υ μνω δι ι αν μαι αι
δο ο ξαν θεου δι ο τας καρ δι ας νο ε ρω σι
ελ λαμ πο με νοι εν πι στει στη ριχθέ ε ντες
τω α γι ω πνευ ματι δυ σω που ου ου ου μεν σω
θη ναι τας ψυ υ χα ας η μων

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου
μαι το πνευ μα σου το Α γι ον μη αν τα νε λης απ
ε μου ου

Δόξα. Καὶ νῦν. . . « Δεῦτε λαοί » σελὶς 279

Νῦν ἀπολύεις . . Τρισάγιον . . τὸ Ἀπολυτίκιον σελὶς 286.

ἐν τρίτου . . καὶ Ἀπόλυσις.

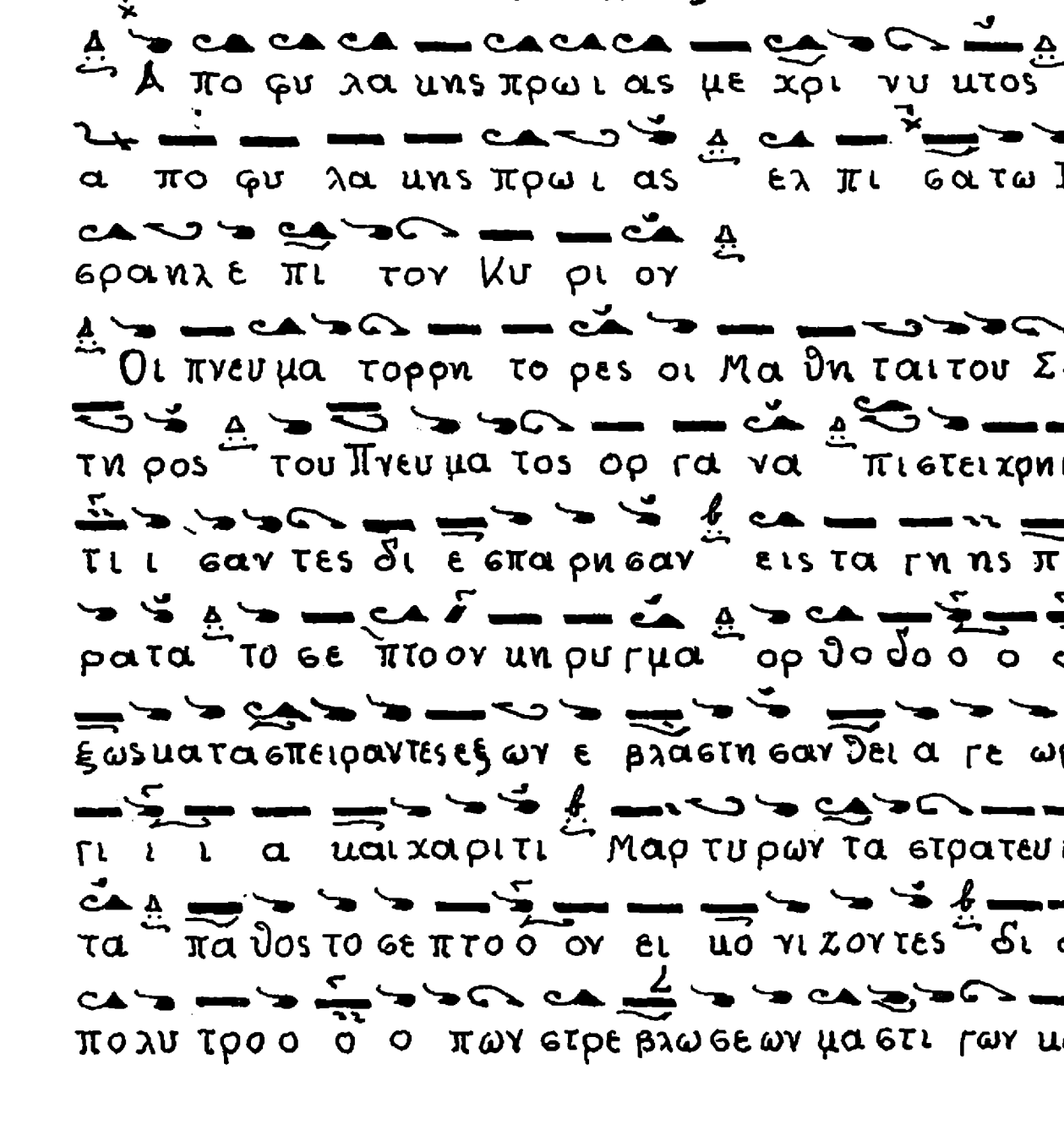
Ἀμολουδία Ἑσπερινοῦ ἑορτάζοντος Ι.Ν. ὡς αὐτη ἐψάλετο ὑπό τοῦ πατρός μου Ἀντ. Σύρμα.
Μετά τόν Προοιμιακόν – Ἀνοιξαντάρια. – Κύριε ἐκέκραξα – Κατευθυνθήτω (Ἦχος Α') Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν ... Γλῶσσαις ἀλλογενῶν ... Πάντα χορηγεῖ ... (σελίς 272) καί «Παράδοξα σήμερον» (σελίς 301) Δόξα – Καί νῦν: Βασιλεῦ Οὐράνιε.
Εἴσοδος – Φῶς ἱλαρόν – Τίς Θεός μέγας (σελ. 308)
Ἀπόστολα: Εἴδομεν τό φῶς ... Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ... Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε ... Δόξα – Καί νῦν: Δεῦτε λαοί. (σελίς 276)
Τό Ἀπολυτίκιον: Εὐλογητός εἶ Χριστέ – τρίς – καί Ἀπόλυσις.

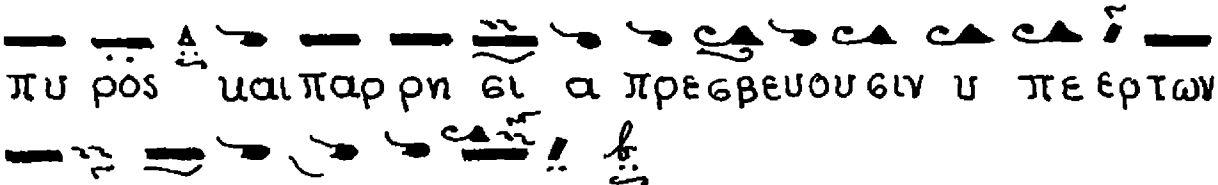
. . . . Τῇ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
Εἰς τό Θεός Κύριος τό Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου.
Τά Καθίσματα: Τήν μεθέορτον πιστοί ... καί ... Ἡ τοῦ Πνεύματος Πηγή ... Ὁ Ν' ψαλμός κῦμα.
Οἱ δύο Κανόνες ἄνευ στίχων – Καταβασίαι .. Θείῳ καλυφθείς .. (μόναι). Ἀντί «Τήν τιμιωτέραν» ἡ Θ' ᾠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων καί ἡ Καταβασία «Χαίροις Ἄνασσα». Τά ἐξαποστειλάρια ὡς χθές. Εἰς τούς Αἴνους τά Ἰδιόμελα: Ἐν τοῖς Προφήταις .. (δίς) Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε ... καί .. Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε ... Δόξα – Καί νῦν ... Γλῶσσαι ποτέ ... Δοξολογία – Ἀπολυτίκιον.
Εἰς τήν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα κ.λ.π. ὡς χθές. Ἀντί Τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν» Εἰς τό Ἐξαιρέτως: Χαίρουσ Ἄνασσα – Κοινωνικόν: Τό Πνεῦμα σου τό Ἅγιον. Εἴδομεν τό φῶς. Εἴη τό ὄνομα Κυρίου. Ἀπόλυσις.
* κατ' ἐξαίρεσιν: Ἀναβαθμοί δ' ἦχου – Εὐαγγέλιον Ταῖς τῶν Ἀποστόλων – Ταῖς τῆς Θεοτόκου – Ἰδιόμελον: Βασιλεῦ Οὐράνιε.

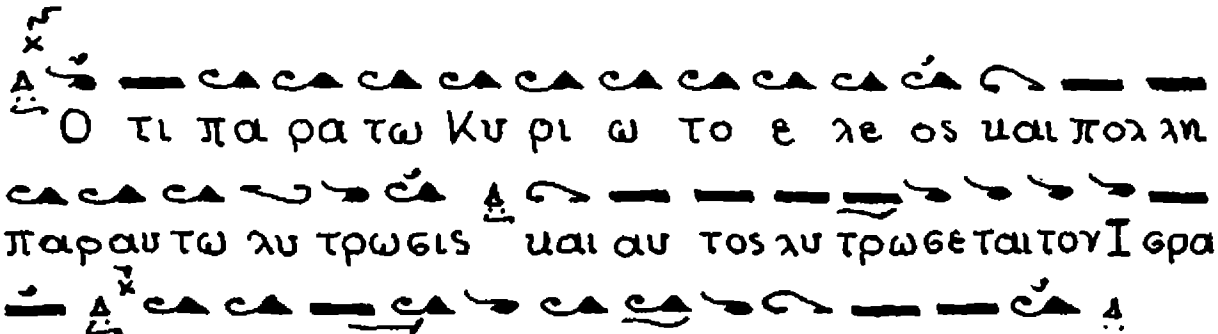
Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

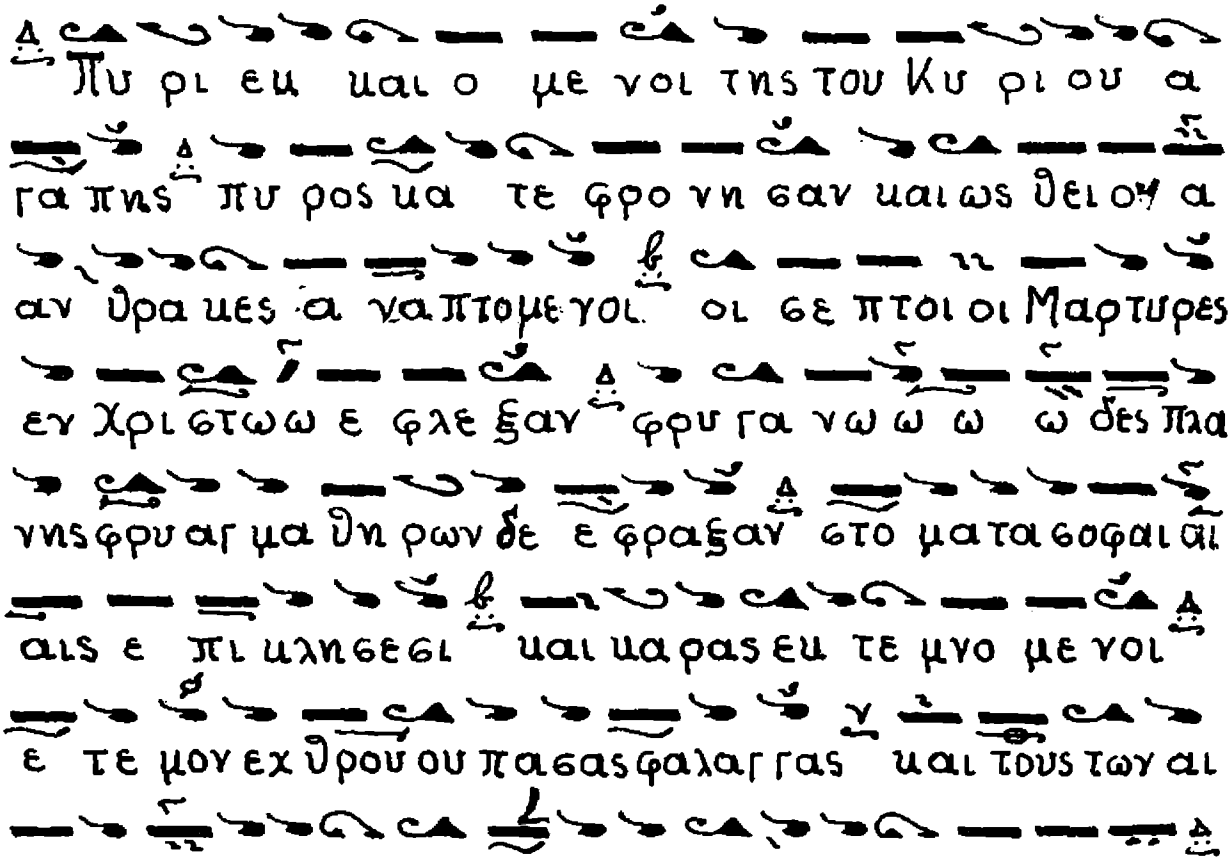
Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ Ἑσπερινόν ὕμνον... ἦχου πλ. Δ' καὶ τὰ τῶν Ἁγίων Πάντων.

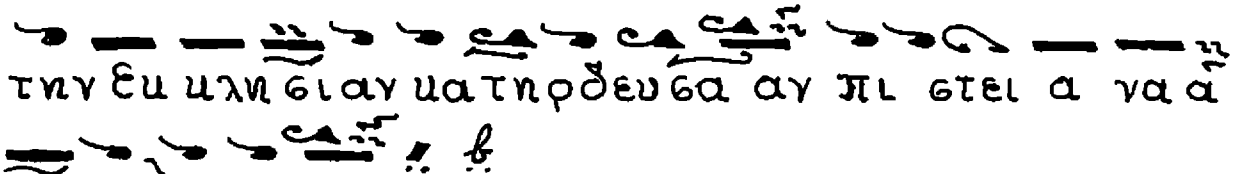
Προσόμοια. Ὅλην ἀποθέμενοι.
Ἦχος π δι

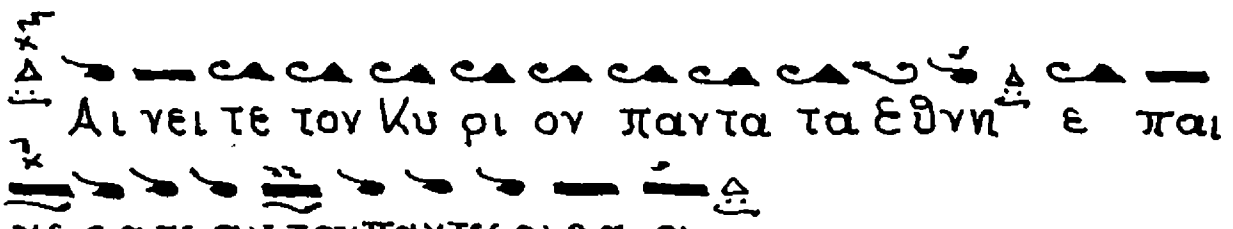

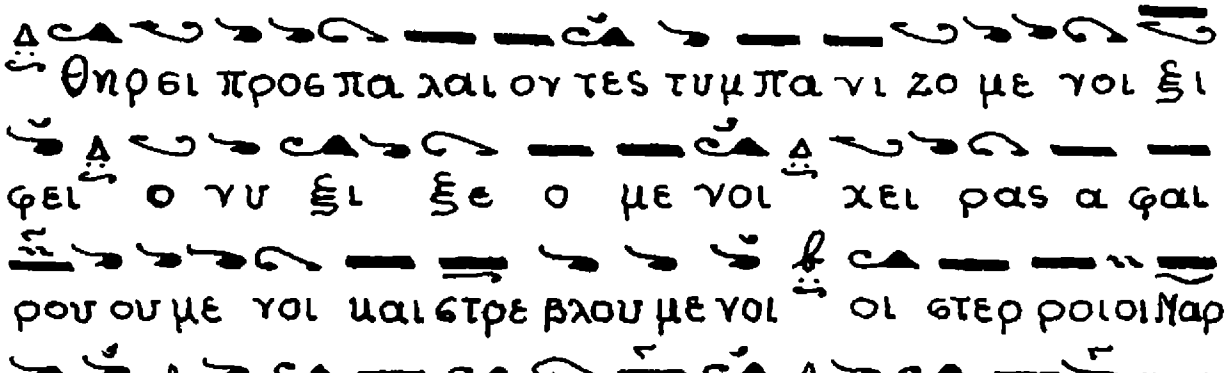

πυ ρος ιαι παρ ρη σι α πρεσβευουσιν υ πε ερτων
ψυ υ χω ων η η μω ων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος ιαι πολ λη
παραυ τω λυ τρωσις ιαι αυ τος λυ τρωσε ται τον Ι σρα
ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του

Πυ ρι εκ ιαι ο με νοι της του Κυ ρι ου α
γα πης πυ ρος ια τε φρο νη σαν ιαι ως θει ον α
αν θρα ιες α να πτο με νοι οι σε πτοι οι Μαρτυρες
εν Χρι στω ω ε φλε ξαν φρυ γα νω ω ω ω δες πα
νης φρυ αγ μα θη ρων δε ε φραξαν στο μα τα σοφαι ας
αις ε πι ιλησε σι ιαι ια φας εκ τε μνο με νοι
ε τε μον εχ θρου ου πα σας φαλαγ γας ιαι τους των αι
μα α α α των προ χε ον τες ιρουνους ιαρ τε ρι ιως

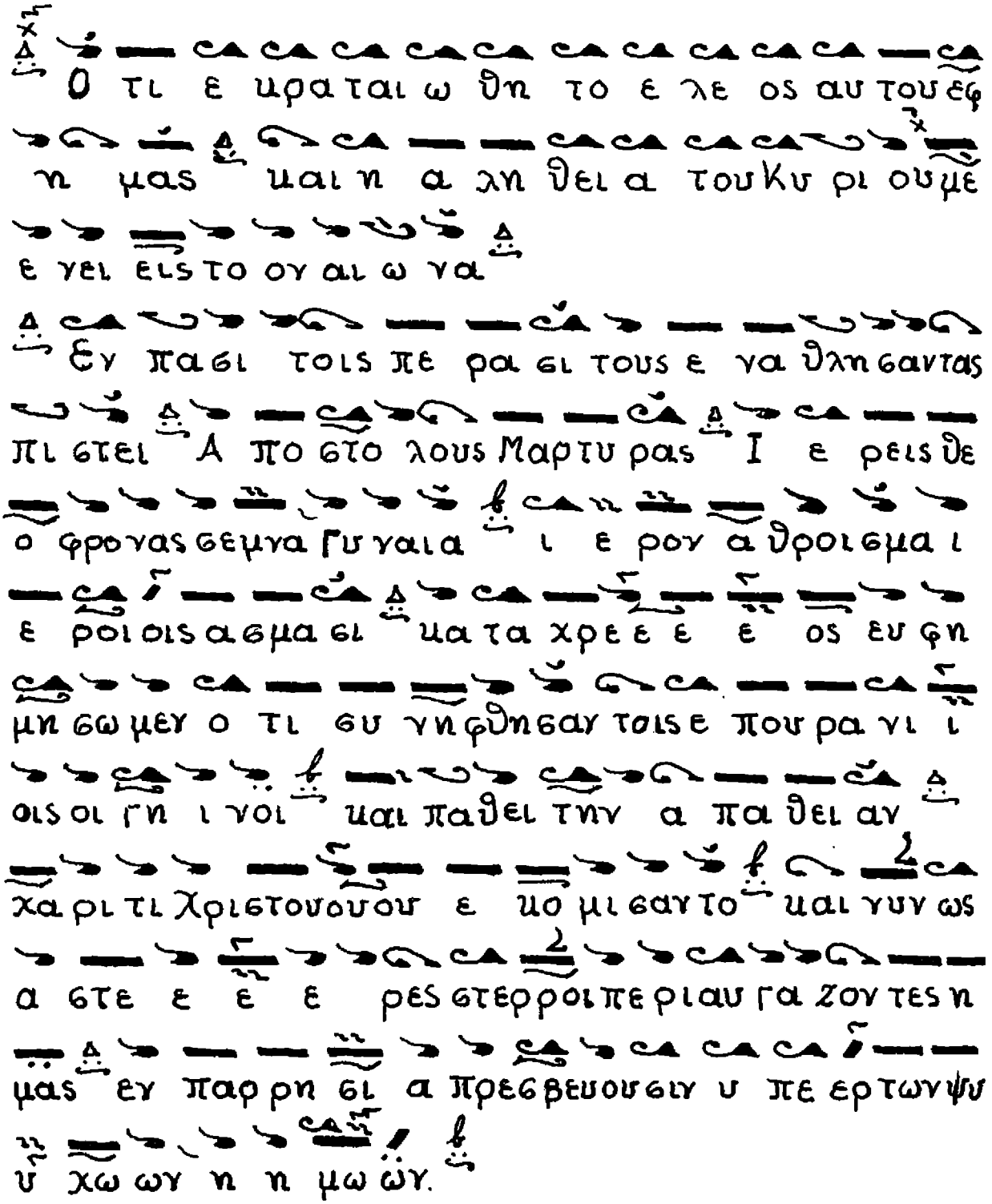

την ευ λη σι αν κα τη ρ δευ σα αν πι στει α να α
θα αλ λου ου σα αν

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα εθ νη ε παι
νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι.

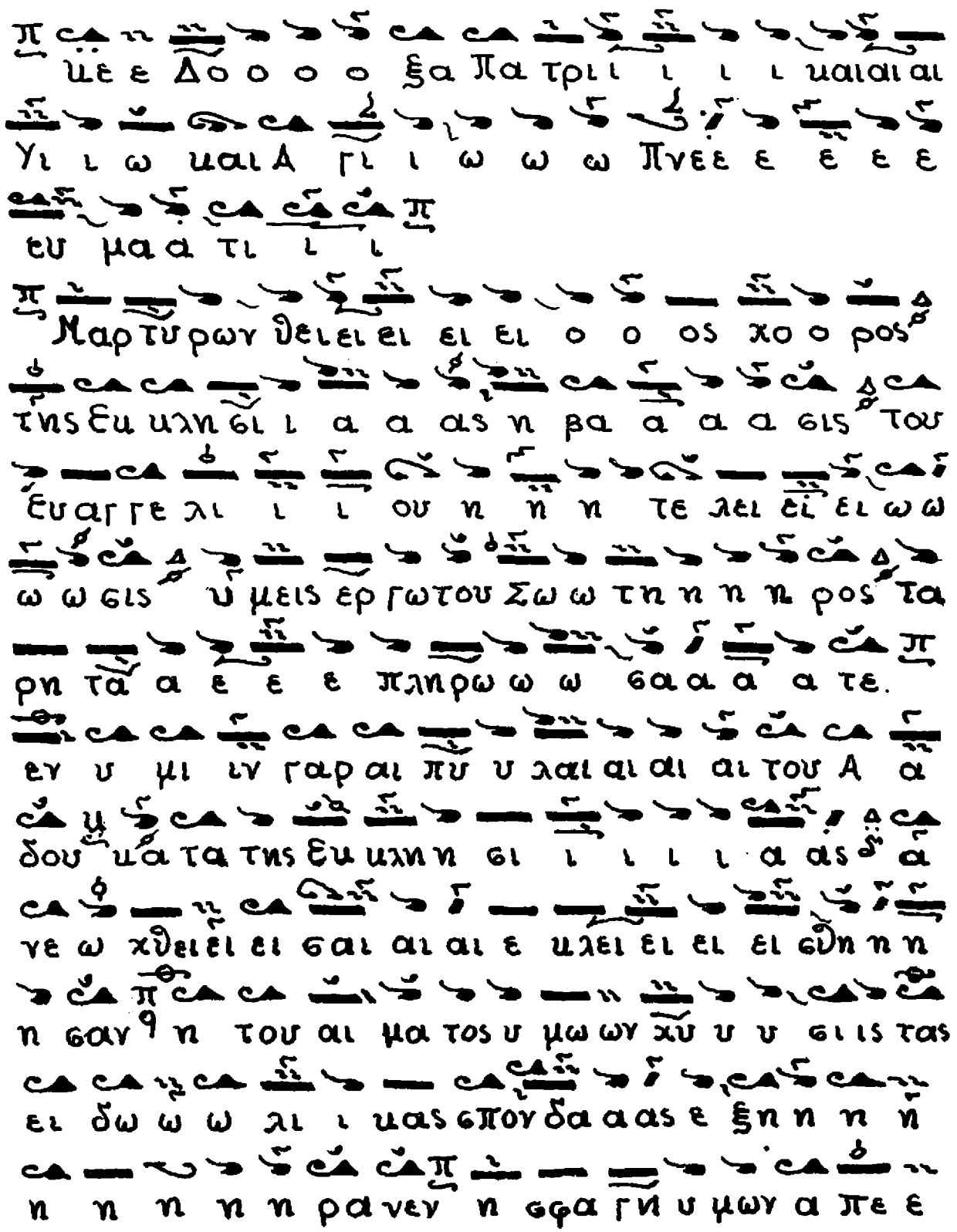

θη ρει προ σπα λαι ον τες τυ μπα νι ζο με νοι ξι
φει ο νυ ξι ξε ο με νοι χει ρας α φαι
ρου ου με νοι και στρε βλου με νοι οι στερ ροι οι Νιφ
τυ ρες και πυ ρι ε νυ υ λω α νεν δο ο ο
ο τως φλο γι ζο με νοι και ευ μεν του με νοι και τας
αρ μο νι ι ας τεμ νο με νοι υ πε φε ρον στερ φο
τα τα λη ξιν προ ο φω ω ων τες την μελ λου σαν και
τους α μπ ρα α α τους στε φα νους και την δο ξαν του
Χρι στου ω παρ ρη σι α πρε σβευ ου σιν υ πε ερ των

ΚΥΡΙΑΚΗ

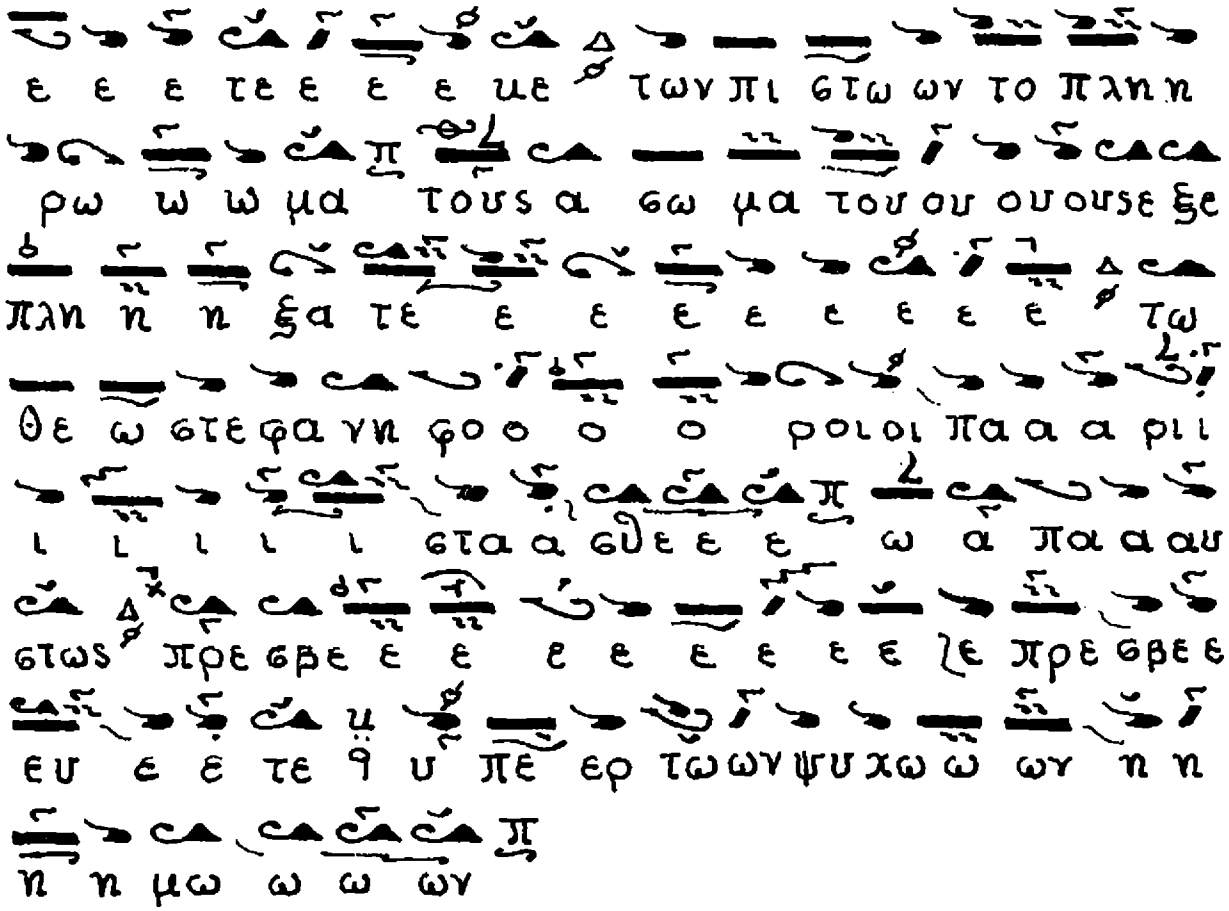

ψυ υ χω ωγ η η μω ωγ.

Ο τι ε μρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ
η μας μαι η α λη θει α του Κυ ρι ου με
ε γει ει στο ογ αι ω να
Εν παγι τοις πε ρα γι τους ε να θλη σαντας
πι στει Α πο στο λους Μαρ τυ ρας Ι ε ρεις θε
ο φρο νας σεμνα γυ ναι α ι ε ρον α θροι σμα ι
ε ροι οις α σμα σι μα τα χρε ε ε ε ος ευ φη
μη σω μεν ο τι συ νη φθη σαν τοις ε που ρα νι ι
οις οι γη ι νοι μαι παθει την α παθει αν
χα ρι τι Χρι στου ου σ ε μο μι σαν το μαι νυν ως
α στε ε ε ρες τερ ροι περι αυ γα ζον τες η
μας εν παρ ρη σι α πρε σβευ ουσιν υ πε ερ των ψυ
υ χω ων η η μω ων.

Δοξαστικόν
Ἦχος πλ. Β΄ Πα

ΚΥΡΙΑΚΗ

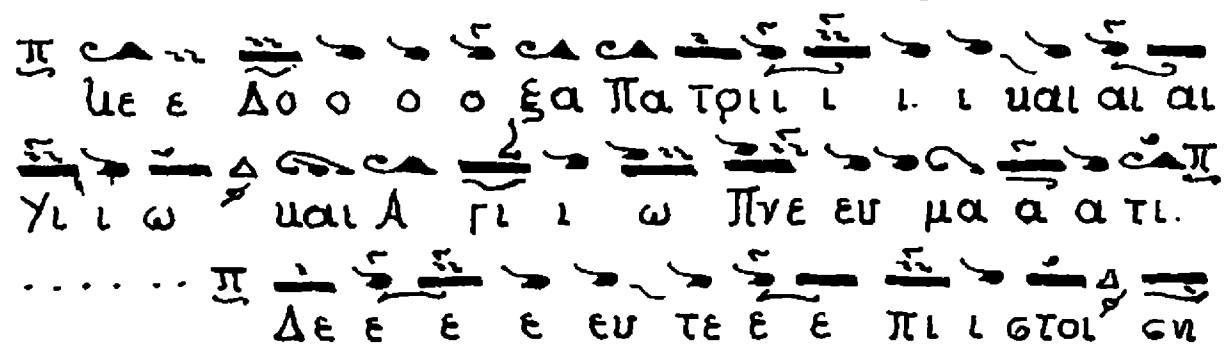

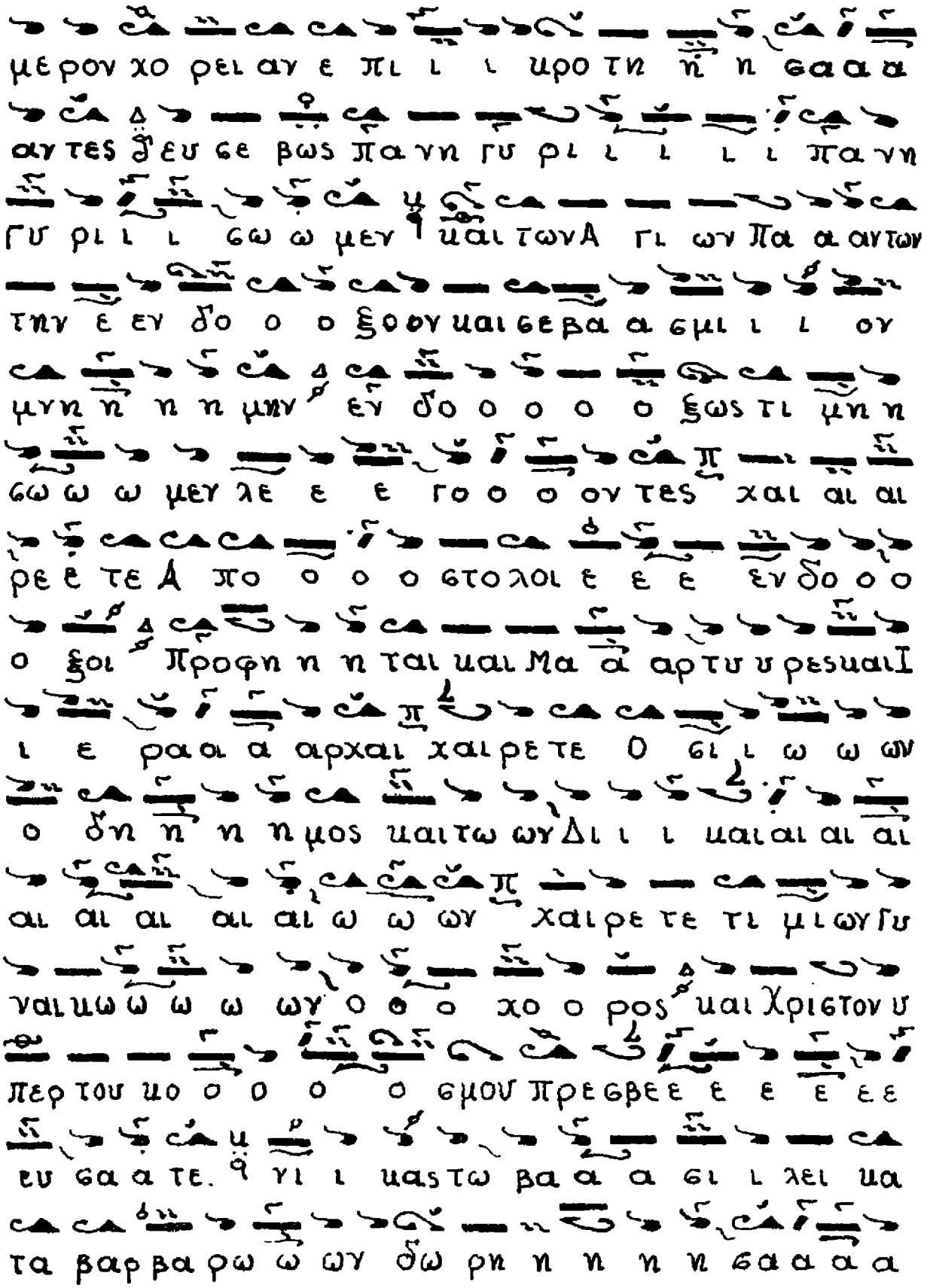
Καὶ νῦν : Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. . .

Εἴσοδος - Φῶς ἱλαρὸν - καὶ τὸ Προεισμένον —
Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

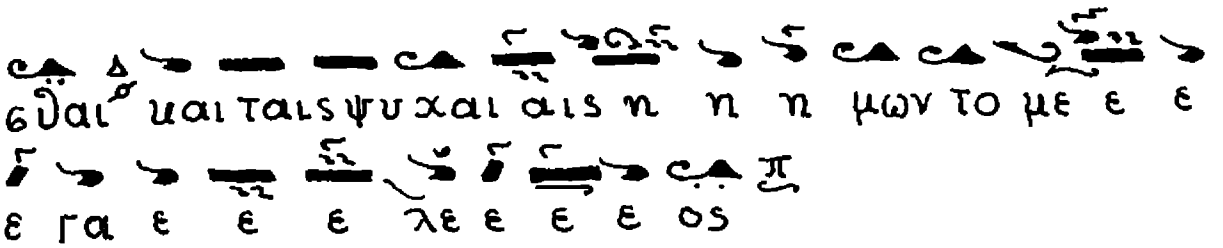
Δοξαστικὸν ἑορτῆς Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. Β΄ Πα

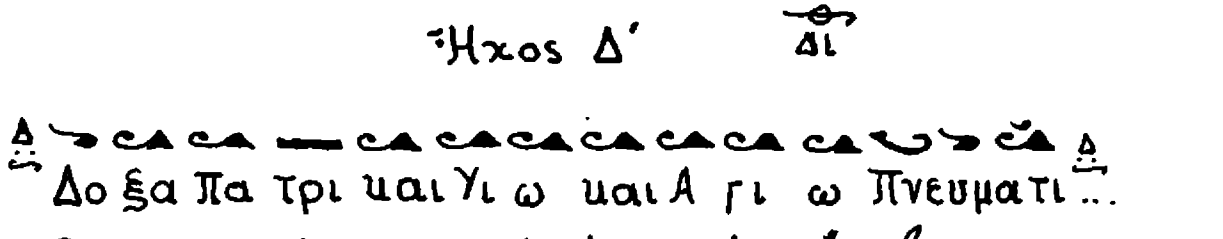

μερον χορειαγε πι ι ι ιροτη η η σαα α
αγτες θευ σε βως πα νη γυ ρι ι ι ι ι πα νη
γυ ρι ι σω ω μεν ναι των Α γι ων πα α αγτων
την ε εν δο ο ο ξο ον ναι σε βα α σμι ι ι ον
μνη η η η μην εν δο ο ο ο ξως τι μη η
σω ω ω μεν λε ε ε γο ο ο ον τες χαι αι αι
ρε ε τε Α πο ο ο ο στο λοι ε ε ε εν δο ο ο
ο ξοι Προφη η η ται ναι Μα α αρ τυ ρες ναι Ι
ι ε ρα α α αρχαι χαι ρε τε Ο σι ι ω ω ων
ο δη η η η μος ναι τω ων Δι ι ι ναι αι αι αι
αι αι αι αι αι ω ω ων χαι ρε τε τι μι ων γυ
ναι ων ω ω ω ων ο θ ο χο ο ρος ναι Χρι στου
περ του πο ο ο ο ο σμου Πρε σβεε ε ε ε εε
ευ σα α τε. γι ι ναστω βα α α σι ι λει α
τα βαρ βα ρω ω ων δω ρη η η η η σα α α α

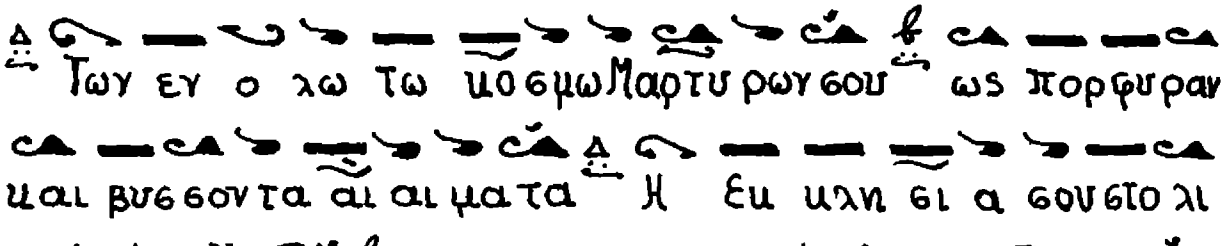
ΚΥΡΙΑΚΗ

Καὶ νῦν : Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε...
Ἀπολυτίκια : Τὸ Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατῆλθες»
καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων :

Ἦχος Δ' δι

Καὶ νῦν : Τὸ ἀπ αἰῶνος ἀπόῤῥητον....

καὶ

Ἀπόλυσις.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Εἰς τὸν Ὄρθρον

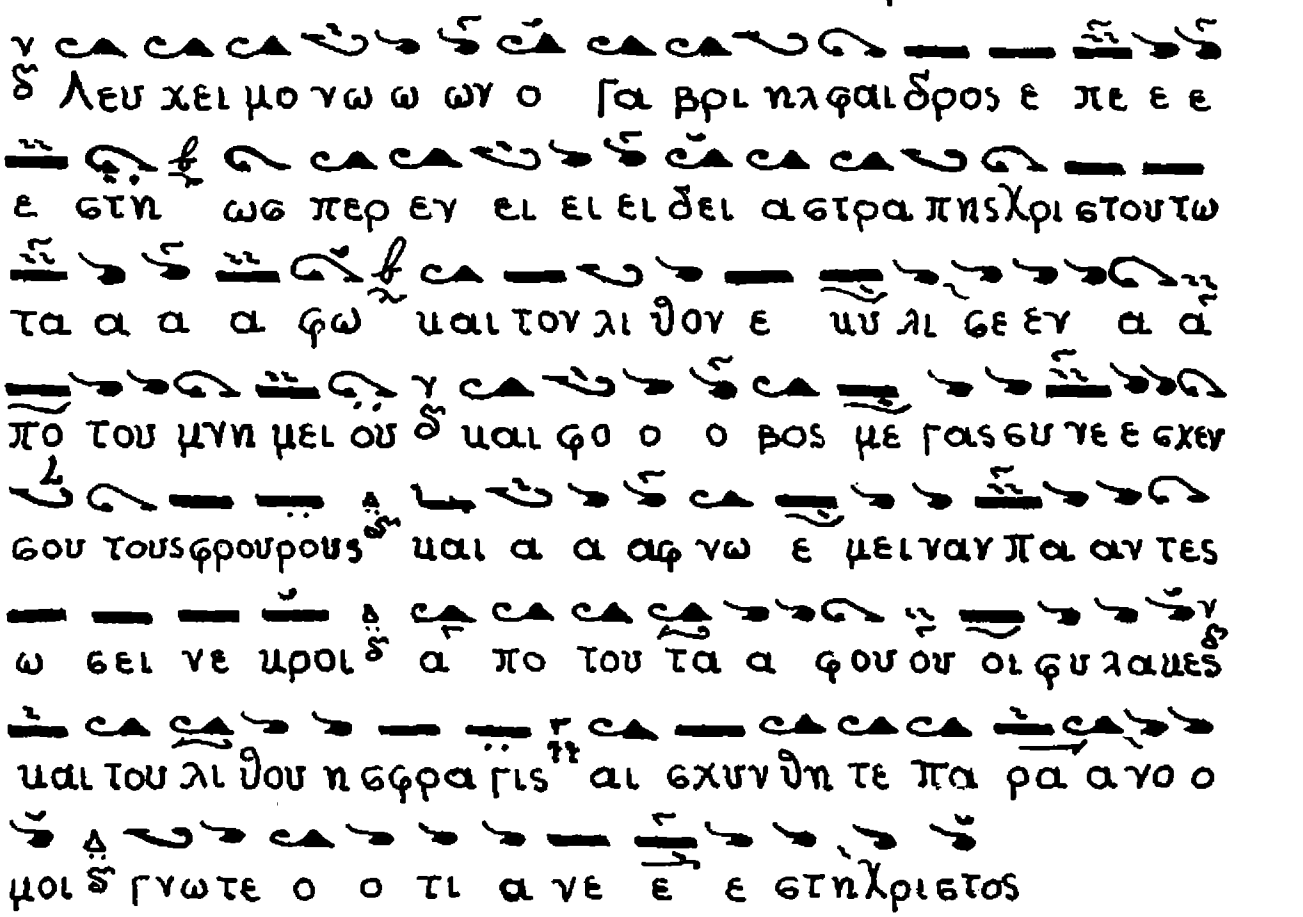
Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Εἰς τὴν Α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα.

Εἰς τὴν Β' Στιχολογίαν: ..Τῶν Ἁγίων Πάντων:

Ἦχος Πλ. Δ' Νη.

Τὸ προσταχθέν...

Δόξα: Ἀναστάσιμον. Καὶ νῦν: Θεοτοκίον. — Εὐλογητάρια - Ὑπακοή - Ἀναβαθμοὶ ἦχου Πλ. Δ' - Κανόνες: Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων. - Κοντάκιον-Οἶκος - Καταβασίαι: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου - Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (σελ 118) καὶ ἡ Τιμιωτέρα..

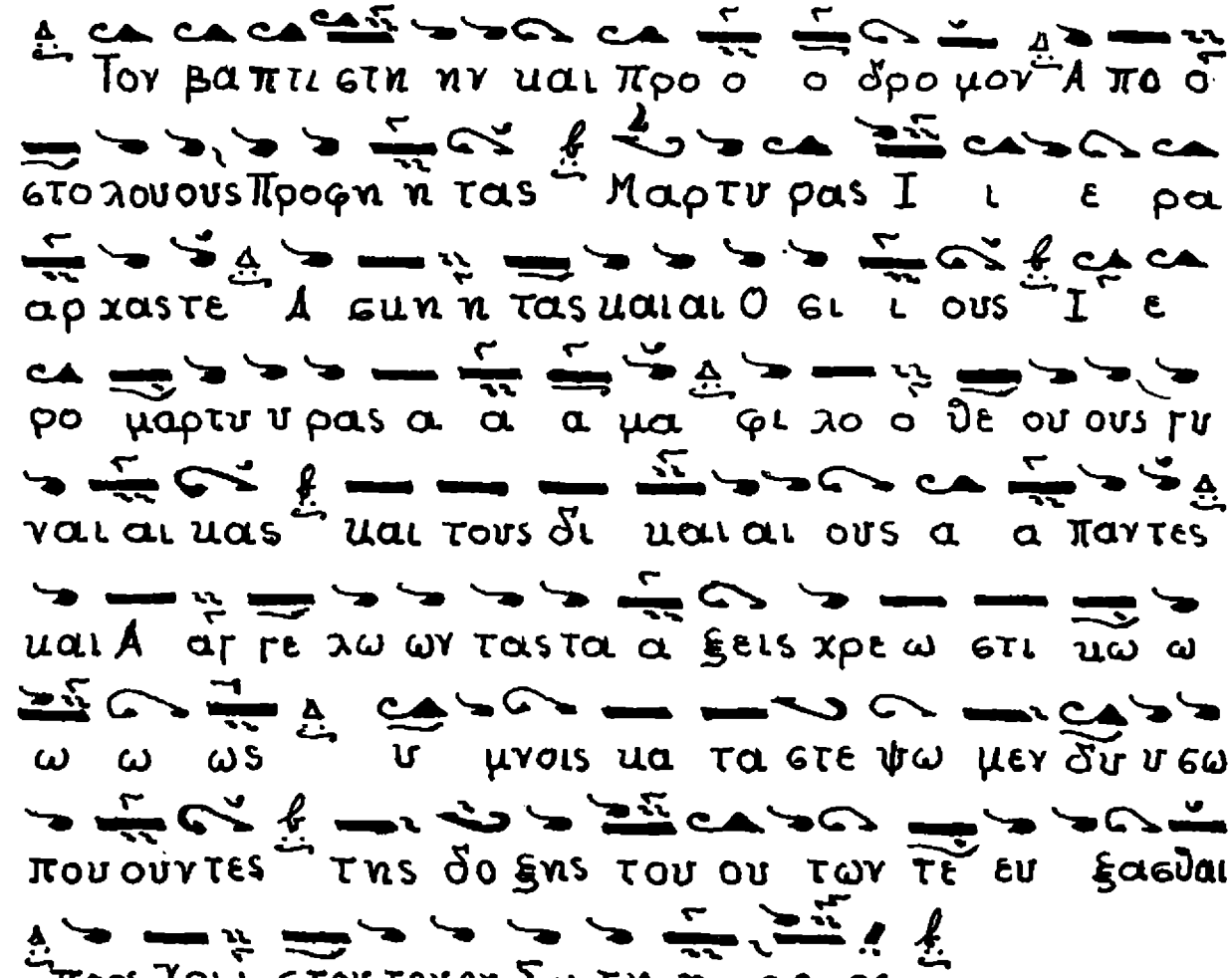
σελ. 258.

Ἐξαποστειλάρια

Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ ἀπόλυτον τῶν Ἁγίων.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἦχος Δι

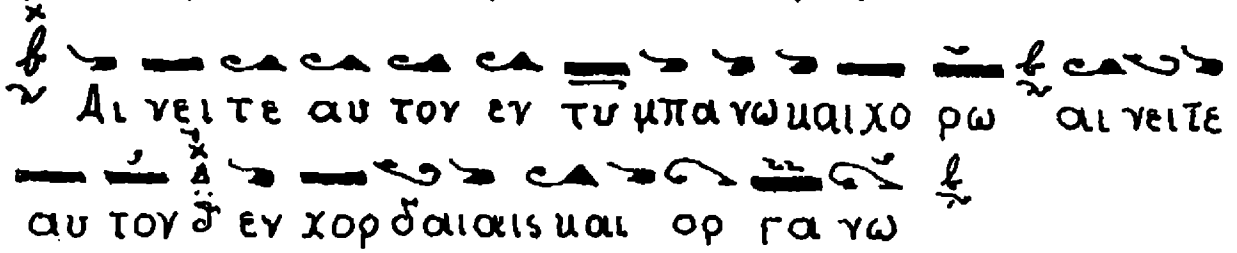

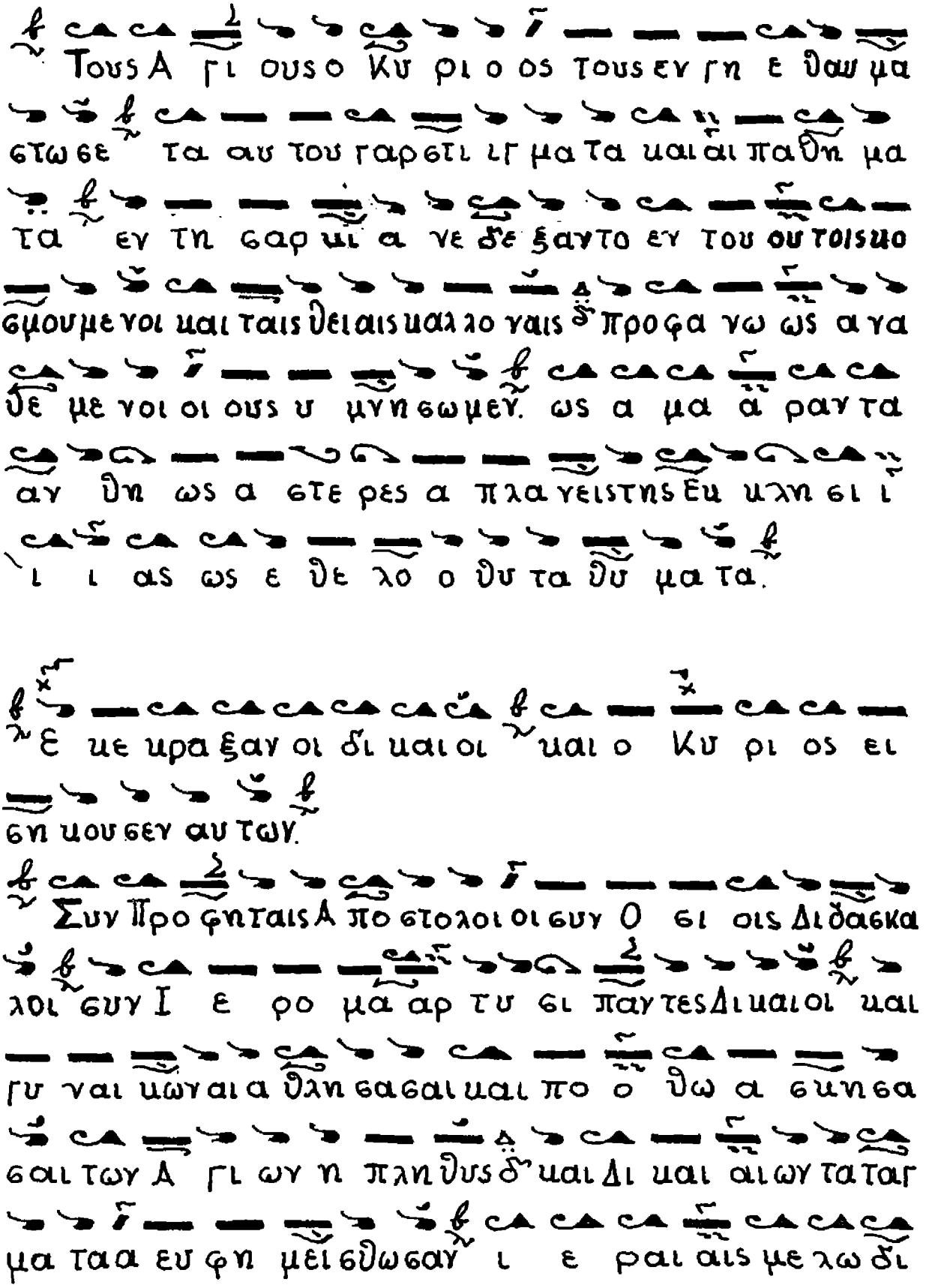
Εἰς τοὺς Αἴνους

Τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων.

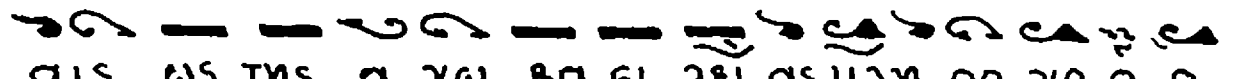
Ἦχος Δ'

Πρὸς τὸ «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.»

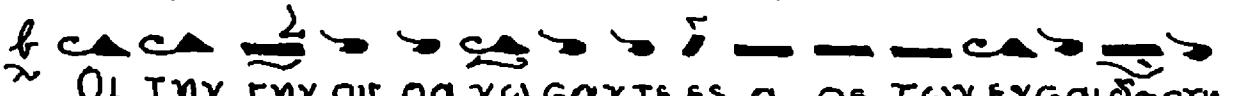

Τους Αγιους Κυριους τους εν γη ευδοκησαντας εν τη σαρκι αγωνισαμενους και ταις θειαις και λογαις προφανωσ αγαπησαντας ως αληθως ευλογησωμεν. ως αμα αρματα πλανεστης ευλογησει
ι ι ας ως ε θε λο ο θυ τα θυ μα τα.
Ε με μνησθησαν οι δικαιοι και ο Κυριος εισηκουσεν αυτων.
Συν Προφηταις Αποστολοι συν Ο σιοις Διδασκαλοι συν Ιερομαρτυσι παντες Δικαιοι και γυναικων αγαθη σαθαι και πο ο θω α σωσασαι των Αγιων η πληθυς δι και Δι και αιωνα ταταγμα τα α ευφημειθωσαν ι ε ραι αις με λω δι

ΚΥΡΙΑΚΗ

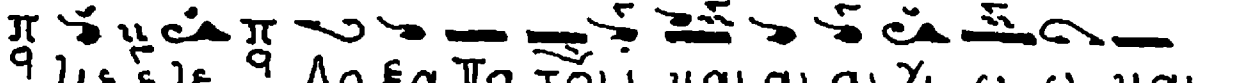

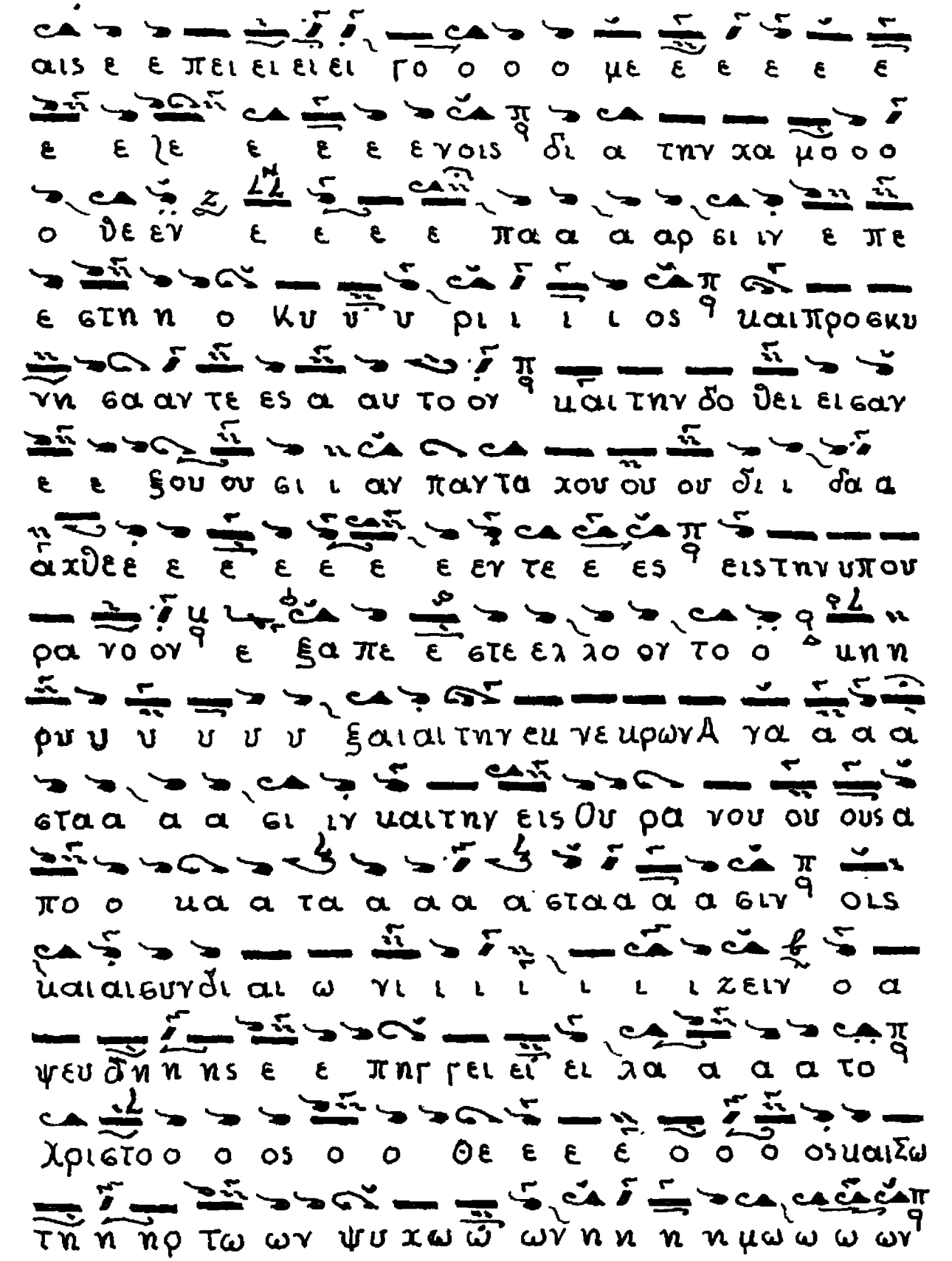

Ἑωθινόν Α' Ἦχος Α' Πα.

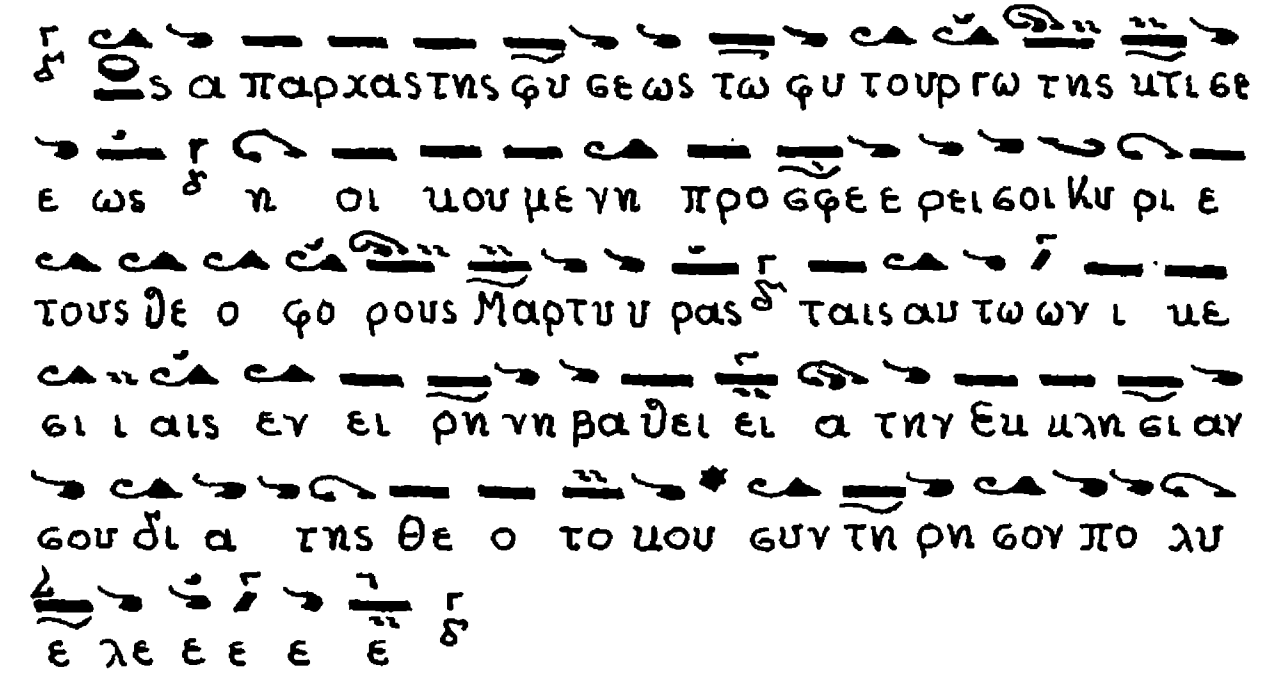

αις ε ε πει ει ει ει γο ο ο ο με ε ε ε ε ε
ε ε λε ε ε ε ενοις δι α την χα μο ο ο
ο θε εν ε ε ε ε πα α α αρ σι ιν ε πε
ε στη η ο κυ υ υ ρι ι ι ι ος ψαι προ σκυ
νη σα αν τε ες α αυ το ον ψαι την δο θει σαν
ε ε ξου ου σι ι αν παν τα χου ου ου δι ι δα α
αχθεε ε ε ε ε ε εν τε ε ες εις την υπου
ρα νο ον ε ξα πε ε στε ελ λο ογ το ο υ η η
ρυ υ υ υ υ υ ξαι αι την ευ νε υρων Α γα α α α
σταα α α σι ιν ψαι την εις Ου ρα νου ου ους α
πο ο υα α τα α α α α στα α α σιν ους
ψαι αι συγ δι αι ω νι ι ι ι ι ι ι ζειν ο α
ψευ δη η ης ε ε πηγ γει ει ει λα α α α το
χριστοο ο ος ο ο θε ε ε ε ο ο ο ος ψαι ζω
τη η ηρ τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Καὶ νῦν : Ὑπερευλογημένη..... Δοξολογία.. καὶ τὸ : Σήμερον σωτηρία. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν: Ταῖς πρεσβείαις.... Σῶσον ἡμᾶς... Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.. Ἀπολυτίκια : Ἐξ ὕψους κατῆλθες... Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου (ἢ τοῦ Ναοῦ)... καὶ τὸ...

Κοντάκιον
Ἦχος Πλ. Δ' ἐκ τοῦ Γα

✱ Τὸ τέλος πάντοτε ὁ ἀριστερὸς χορός.

Κοινωνικόν : Ἀλληλουϊάριαι ἐν Κυρίῳ

Εἴδομεν τὸ φῶς... Εἶπε τὸ ὄνομα Κυρίου... καὶ Ἀπόλυσις.

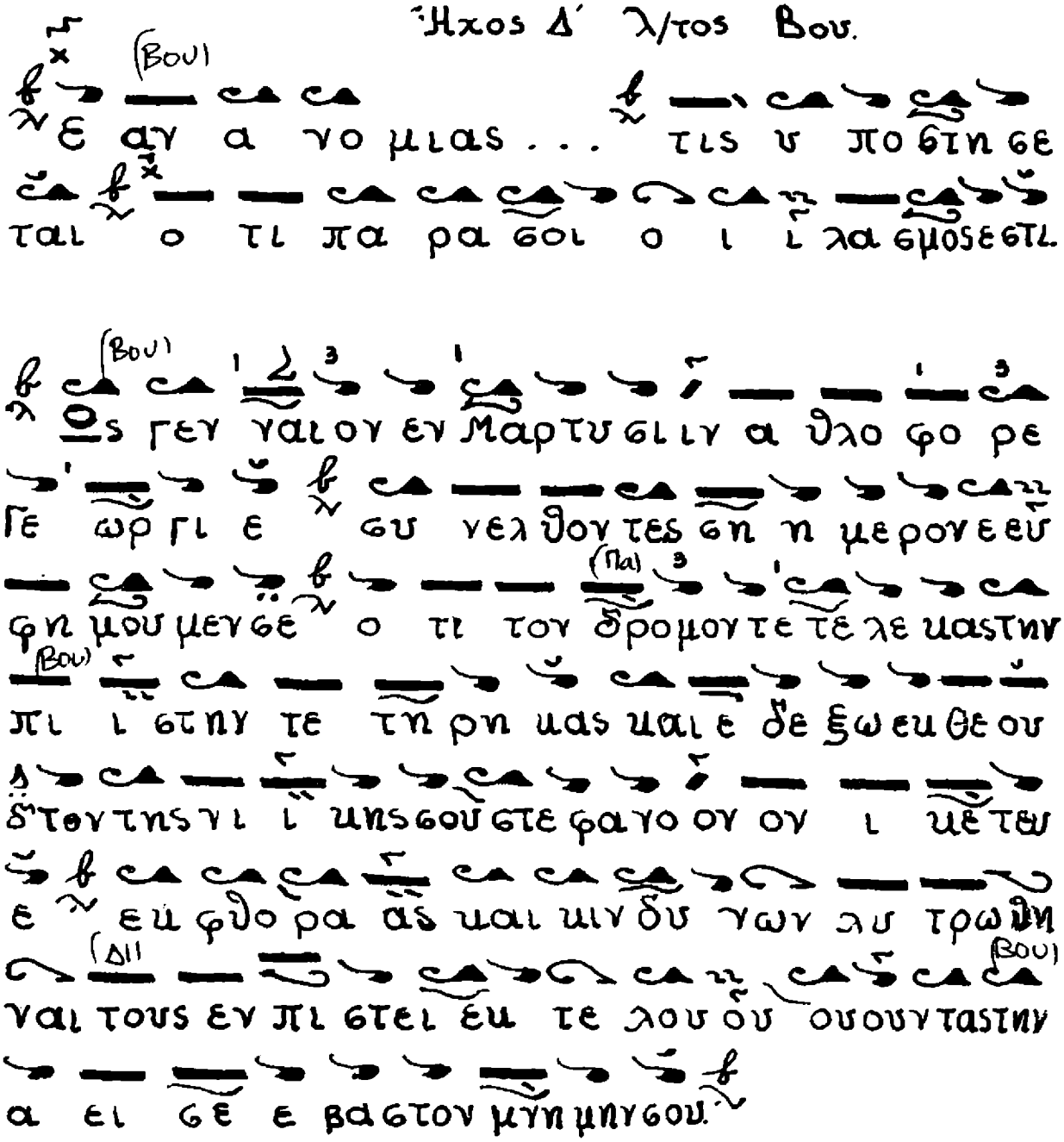
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἀπολυτία ἑορτῆς Ἁγίου Γεωργίου —
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

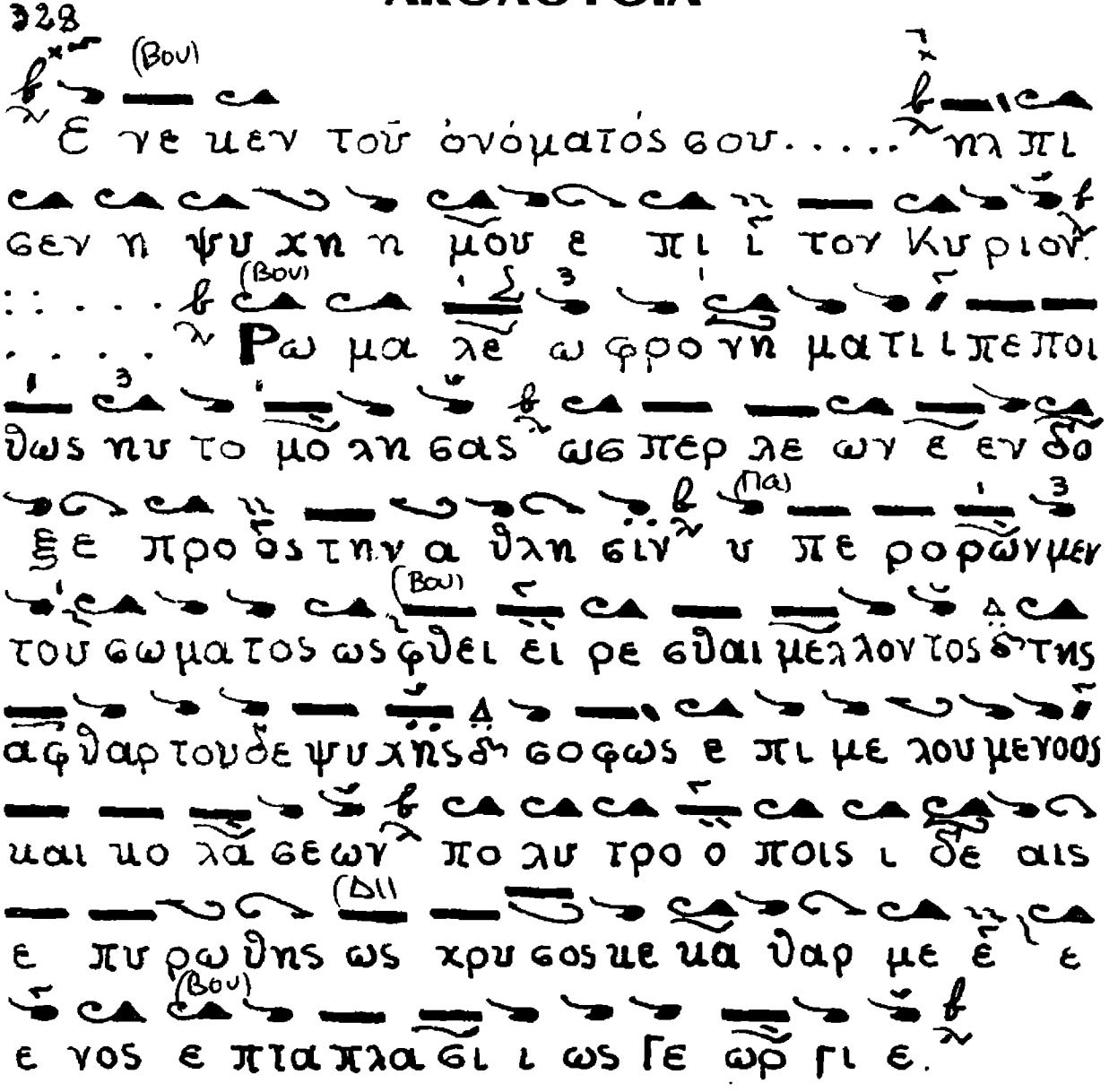
Κύριε ἐκέκραξα — ἦχος α΄ Κατεπείγουσα τῆς ὡρας. Στιχ. 303.

Στιχηρὰ Προσόμοια

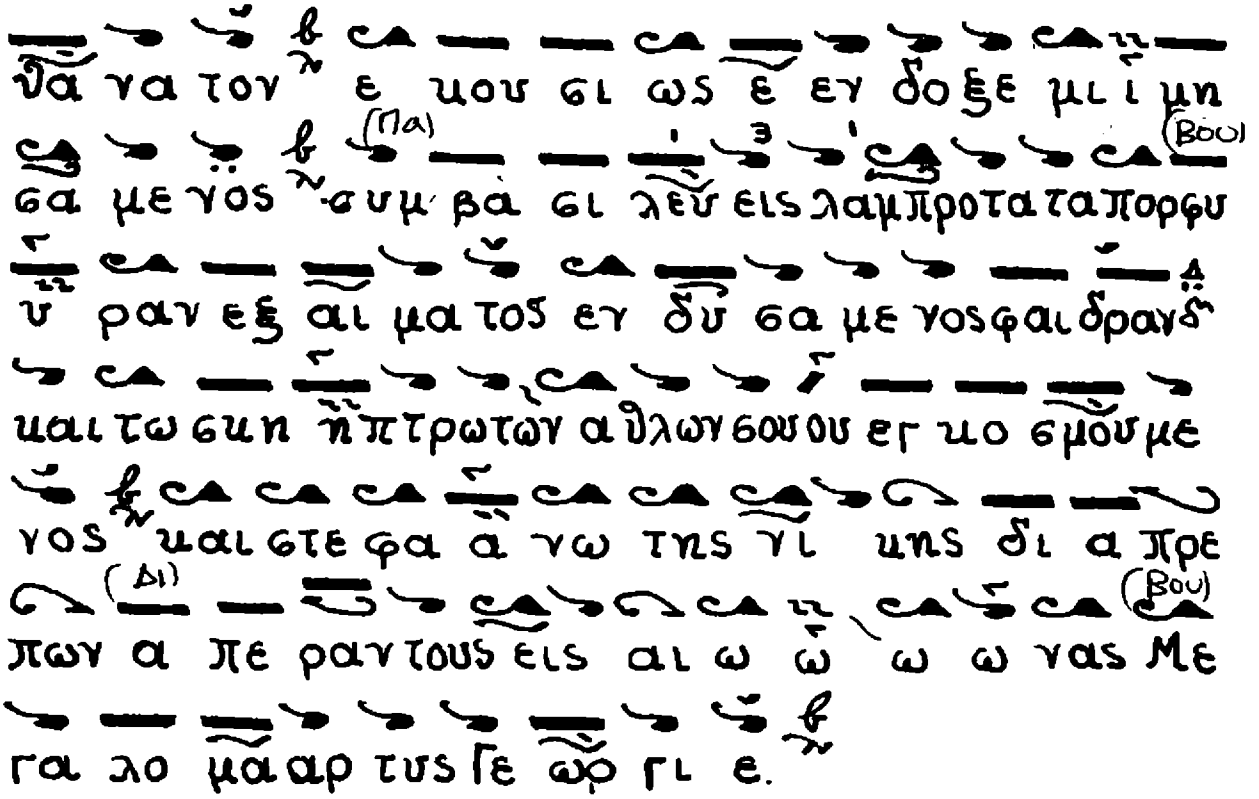
Ἦχος Δ΄ λ/τος Βου.

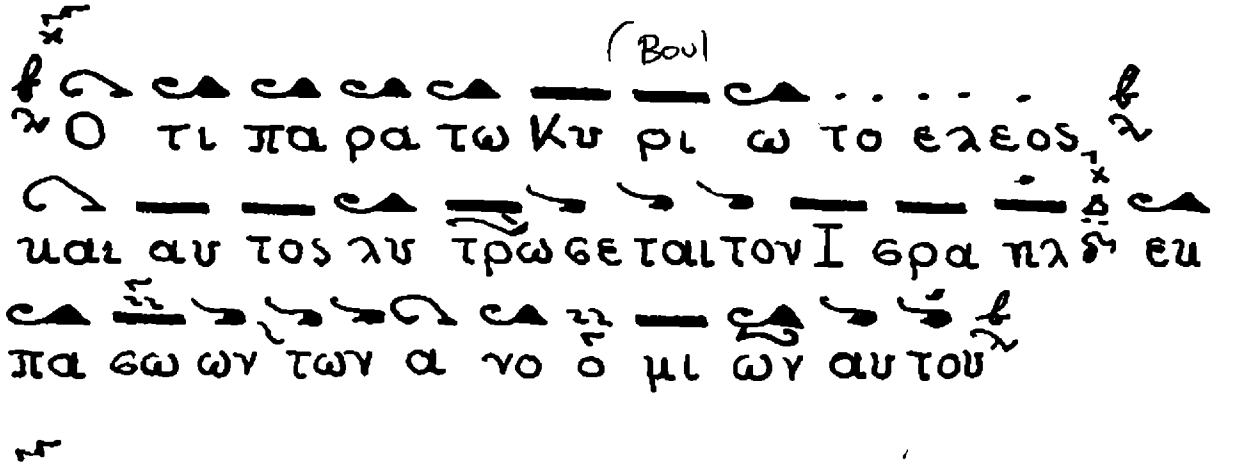

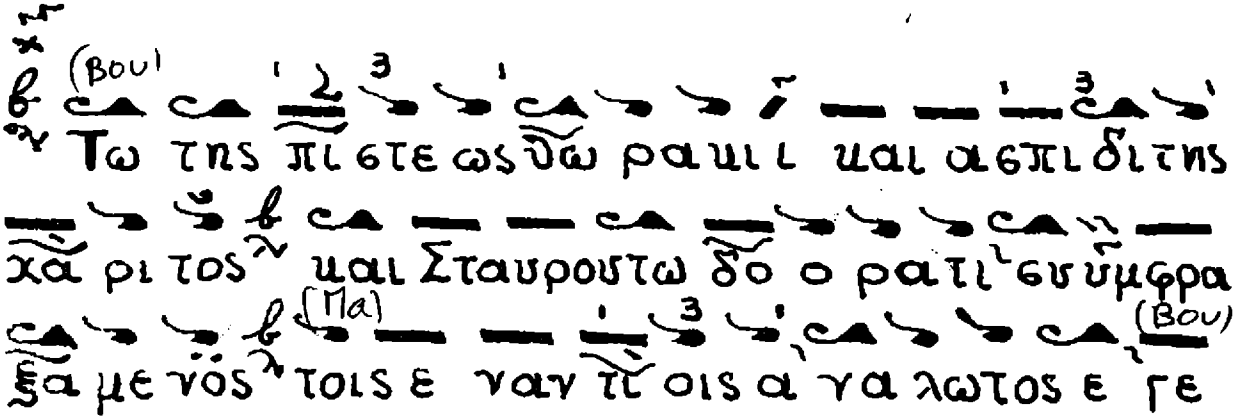
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

(Βου)
Ε νε μεν του ὀνόματός σου.... πλ πι
σεν η ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυ ριον.
(Βου)
Ρω μα λε ω φρο νη ματι ι πε ποι
θως πυ το μο λη σας ως περ λε ων ε εν δο
(Πα)
ξε προ ος την α ληθει αν υ πε ροράω μεν
(Βου)
του σω ματος ως φθει ρε σθαι μελ λον τος δ' της
αφθαρ του δε ψυ χης δη σοφως ε πι με λου μενος
και υο λα σεων πο λυ τρο ο ποις ι δε αις
(Δι)
ε πυ ρω θης ως χρυ σος ευ κα θαρ με ε ε
(Βου)
ε νος ε πι απλα σι ι ως Γε ωρ γι ε.

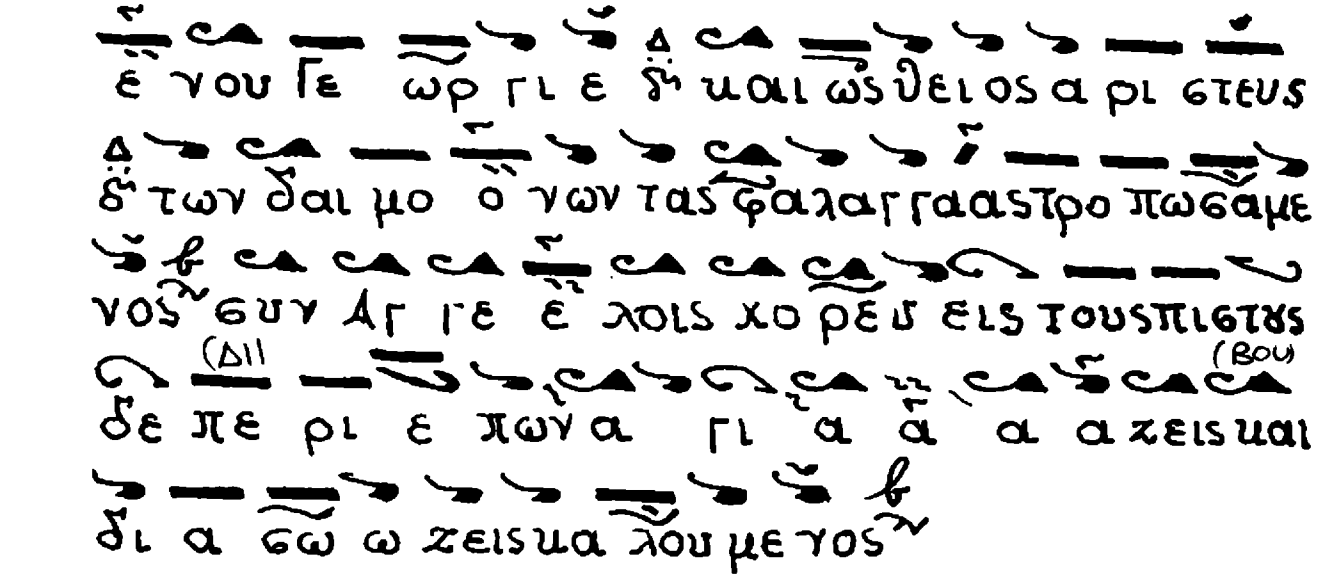
(Βου)
Α πο φυ λα κης προ ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης προ ι ας ελ πι σα τω
Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ριον
(Βου)
Τω Σω τη ρι συ νε παθ ες και θα να τω τον

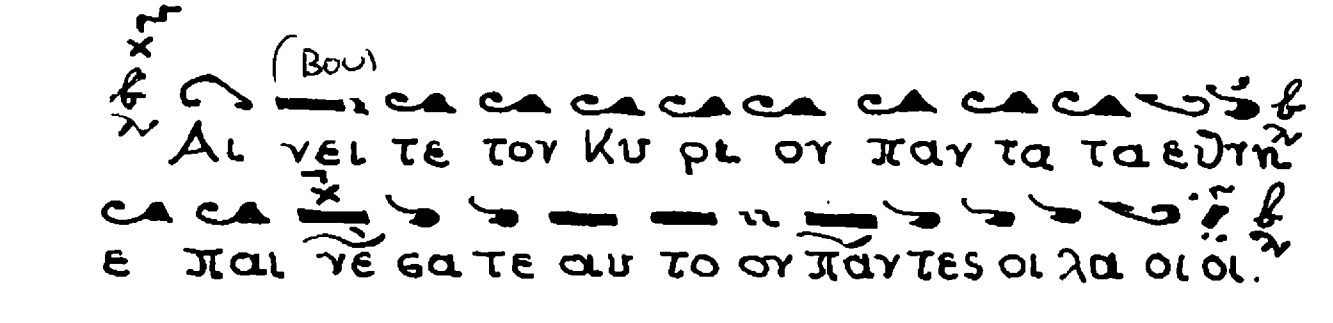

θα να τον ε μου σι ως ε εν δο ξε μι ι μη
(Πα) (Βου)
σα με νος συμ βα σι λεύ εις λαμ προ τα τορφυ
ρ αν εξ αι μα τος εν δυ σα με νος φαι δραν
ναι τω σιν ἠπ τρω των αθλω σου ου εν μο σμου με
νος ναι σταυ ρω θη τι μης δι α πρε
(Δι) (Βου)
πων α πε ραν τους εις αι ω ω ω ω νας Με
γα λο μαρ τυς Γε ωρ γι ε.

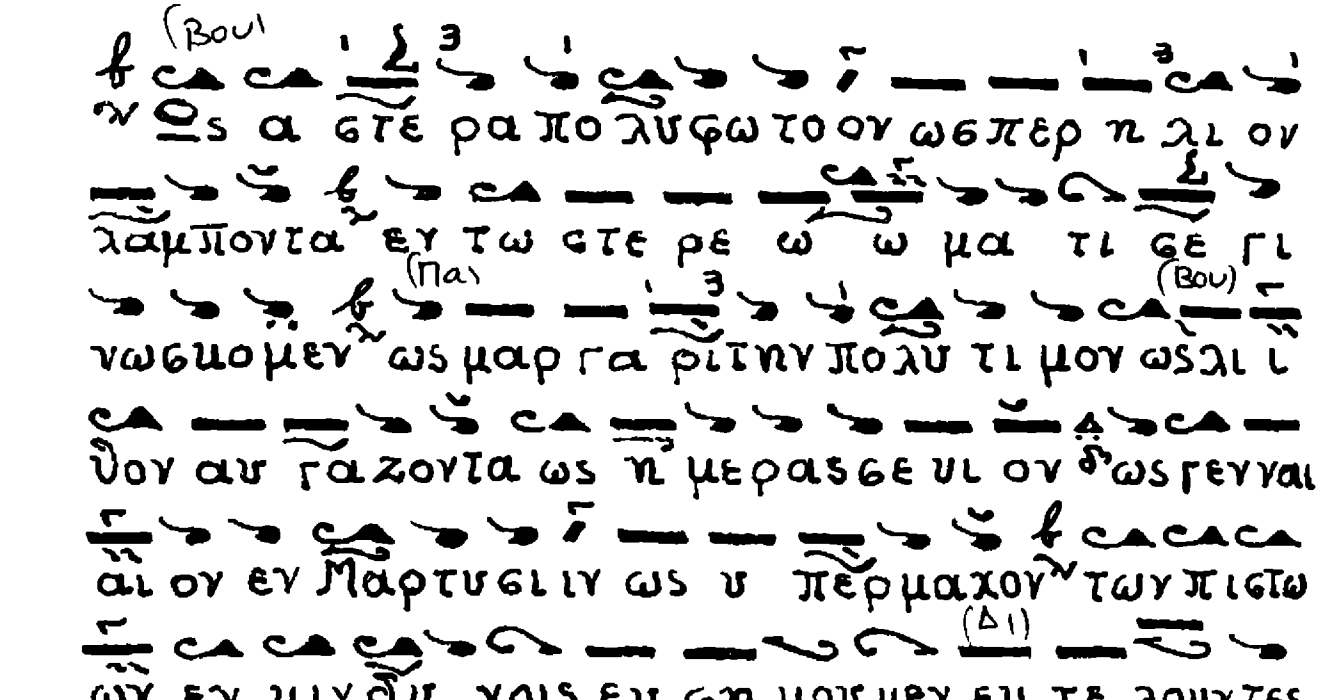

(Βου)
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ελεος
ναι αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ
πα σων των α νο ι ων αυ του

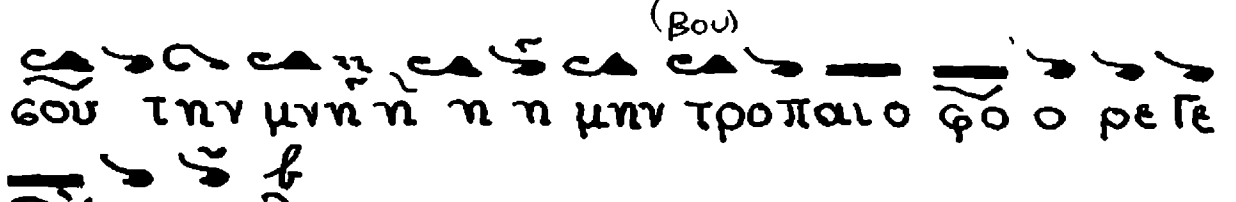

(Βου)
Τω της πι στε ως θω ραι ι ναι α σπι δι της
χα ρι τος ναι Σταυρουτω δο ο ρα τι σθυ μφρα
(Πα) (Βου)
ξα με νος τοις ε ναν τι οις α να λω τος ε γε

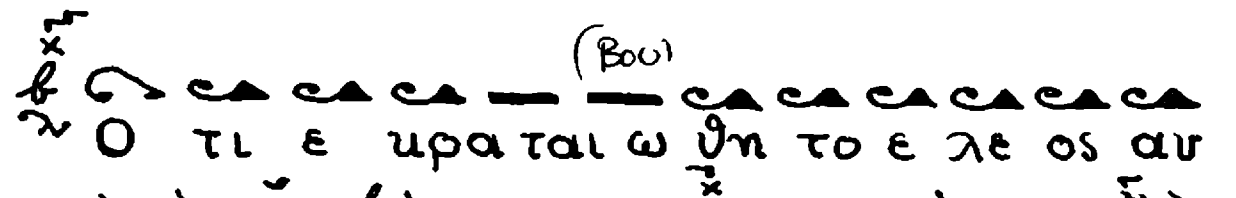
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

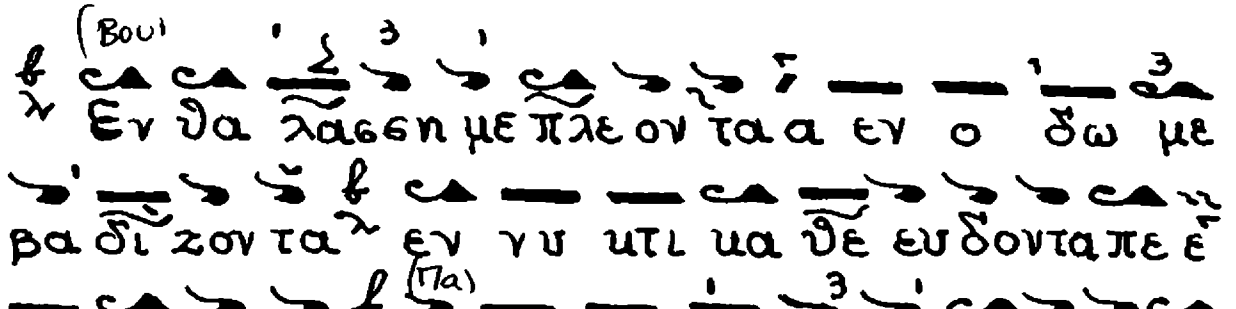

ε νου γε ωρ γι ε δ᾽ υαι ως θει ος α ρι στευς
δ᾽ των δαι μο ο νων τας φα λαγ γα στρο πω σαμε
νος σου Αγ γε ε λοις χο ρευ εις τους πι στους
δε πε ρι ε πω να γι α α α α ζεις υαι
δι α σω ω ζεις υα λου με νος

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα εθνη
ε παι νέ σα τε αυ τον πάν τες οι λα οι οι.

Ως α στέ ρα πο λυφω τον ωσπερ η λι ον
λαμπον τα εν τω στε ρε ω ω μα τι σε γι
νωσκομεν ως μαρ γα ρι την πολυ τι μον ως λι
θον αυ γα ζον τα ως η μερας σε υι ον ως γεγραι
αι ον εν Μαρτυ σι ιν ως υ πέρ μαχον των πι στω
ων εν υι ου νοις ευ φη μουμεν ευ τε λουν τες

(Βου)
σου την μνή η η μην τροπαιο φο ο ρε γε
ωρ γι ε.

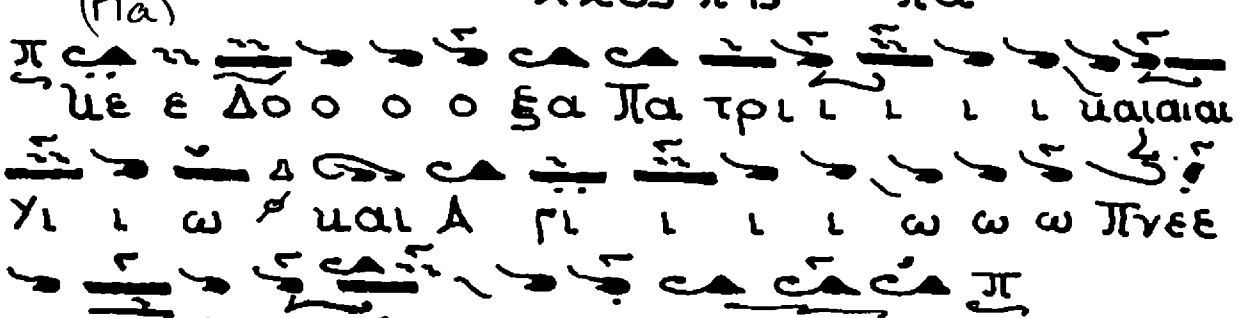

(Βου)
Ο τι ε υρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας υαι η α λη θει α του Κυ ρι ι
ου δ με ε γει ειs τον αι ω να

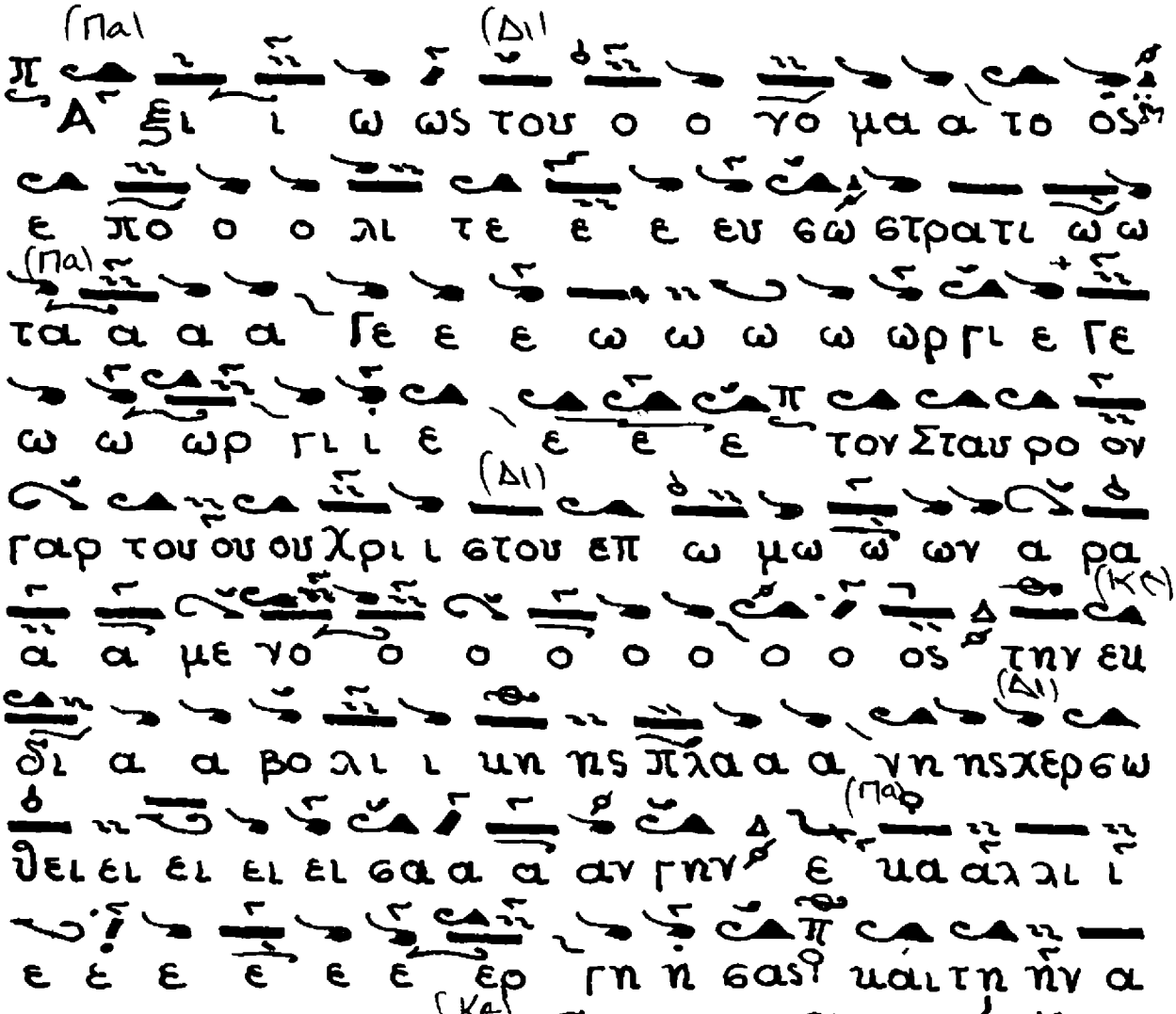

(Βου)
Εν θα λασση με πλε ον τα α εν ο δω με
βα δι ζον τα εν γυ ιτι ια θε ευ δον τα πε ε
(Πα)
ρι φρουρη σόν ε πα γρυ πνουν τα δι α σω σον παμ
(Βου)
μα α ιαρ γε ωρ γι ε δ ιαι α ξι ω σον τοι
ειν δ του Κυ ρι ι ου το θε λη μαα ο πωσεύ
ροι μι εν η με ε ρα τησδι υησ των εν
(Δι)
βι ω πε πραγ με νων μοι την λυ υ υ σιν
(Βου)
ο προσδρα μω ων εν τη σωε πη σου.

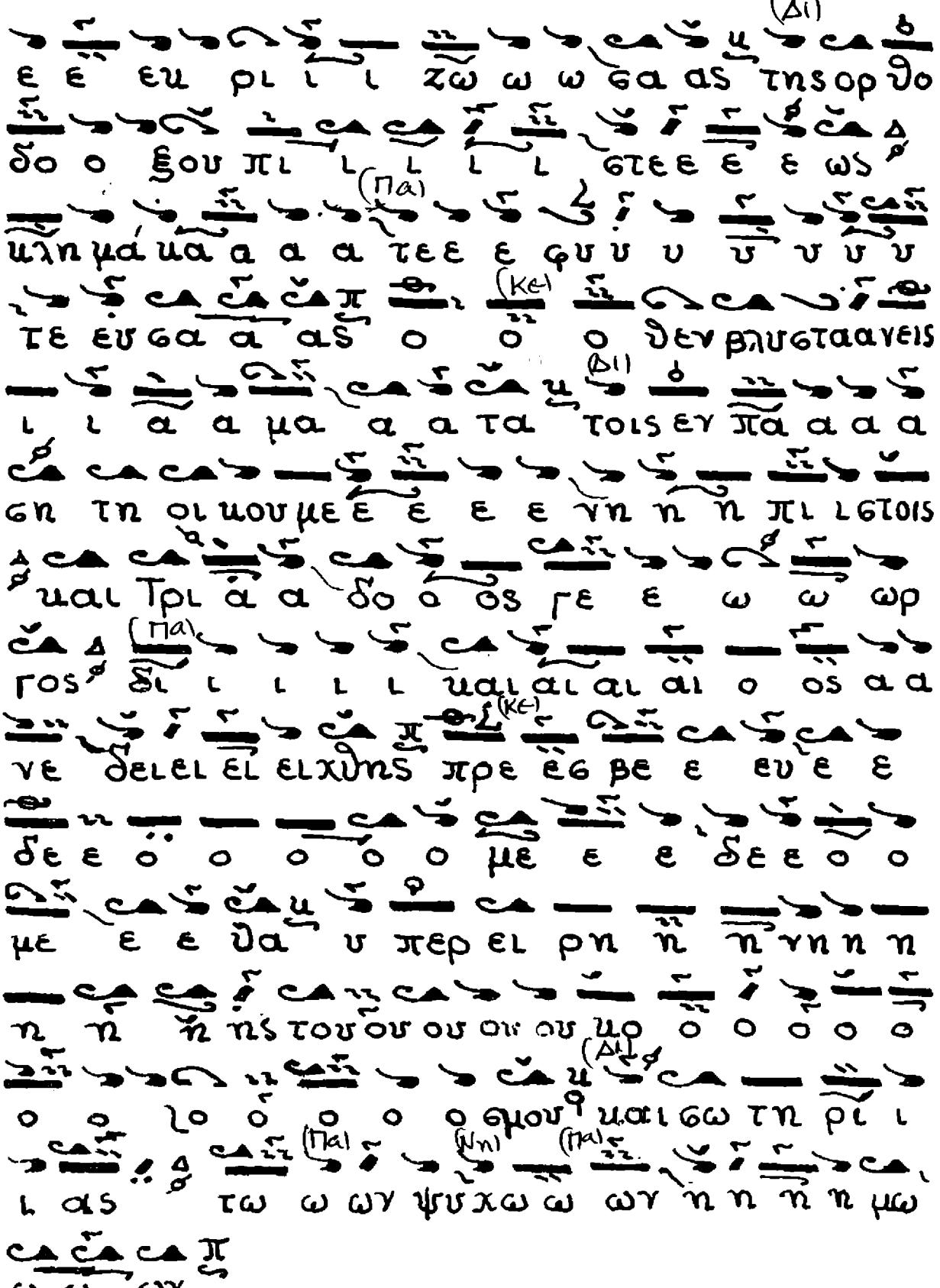
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Δοξαστικόν.

Ἦχος πλ. β΄ Πα

(Δι)
ε ε ευ ρι ι ι ζω ω ω σα as τησορ θο
δο ο ξου πι ι ι ι ι στεε ε ε ως
(Πα)
ιλη μά ια α α α τεε ε φυ υ υ υ υ υ υ
(Κε)
τε ευ σα α as ο ο ο θεν βλυσταανεις
(Δι)
ι ι α α μα α α τα τοις εν πα α α α
ση τη οι ιου με ε ε ε νη η η πι ι στοις
ιαι Τρι ά α δο ο ος γε ε ω ω ωρ
(Πα)
γος δι ι ι ι ι ιαι αι αι αι ο ος α α
(Κε)
νε δει ει ει ελχυης πρε ες βε ε ευ ε ε
δε ε ο ο ο ο ο με ε ε δε ε ο ο
με ε ε θα υ περ ει ρη η η νη η η
η η η ης του ου ου ου ιο ο ο ο ο
(Αι)
ο ο ιο ο ο ο ο θμου ιαι σω τη ρι ι
(Πα) (Νη) (Πα)
ι ας τω ω ων ψυ χω ω ων η η η η μω
ω ω ων

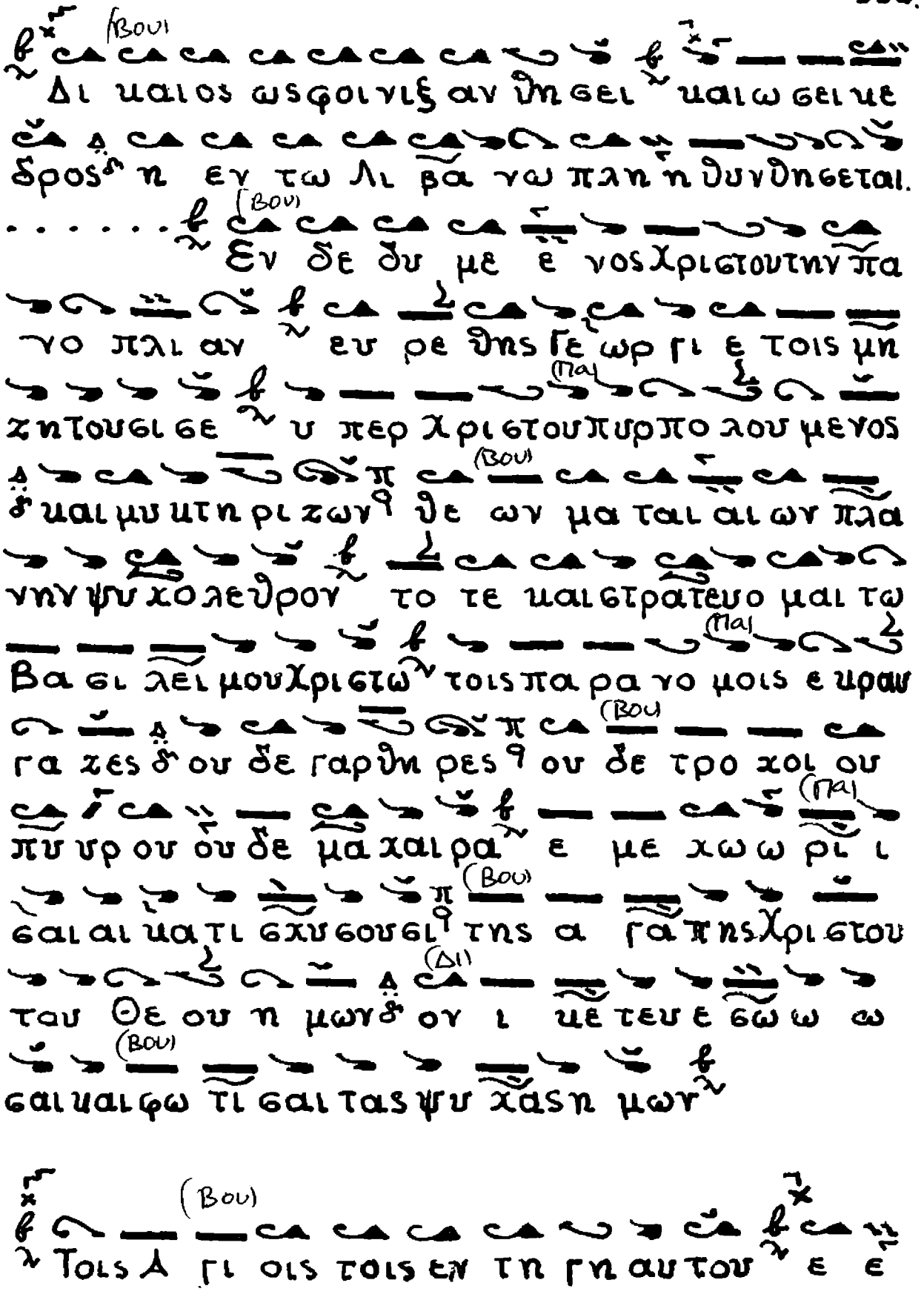
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Καὶ νῦν : Τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Εἴσοδος.
τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προοιμιον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

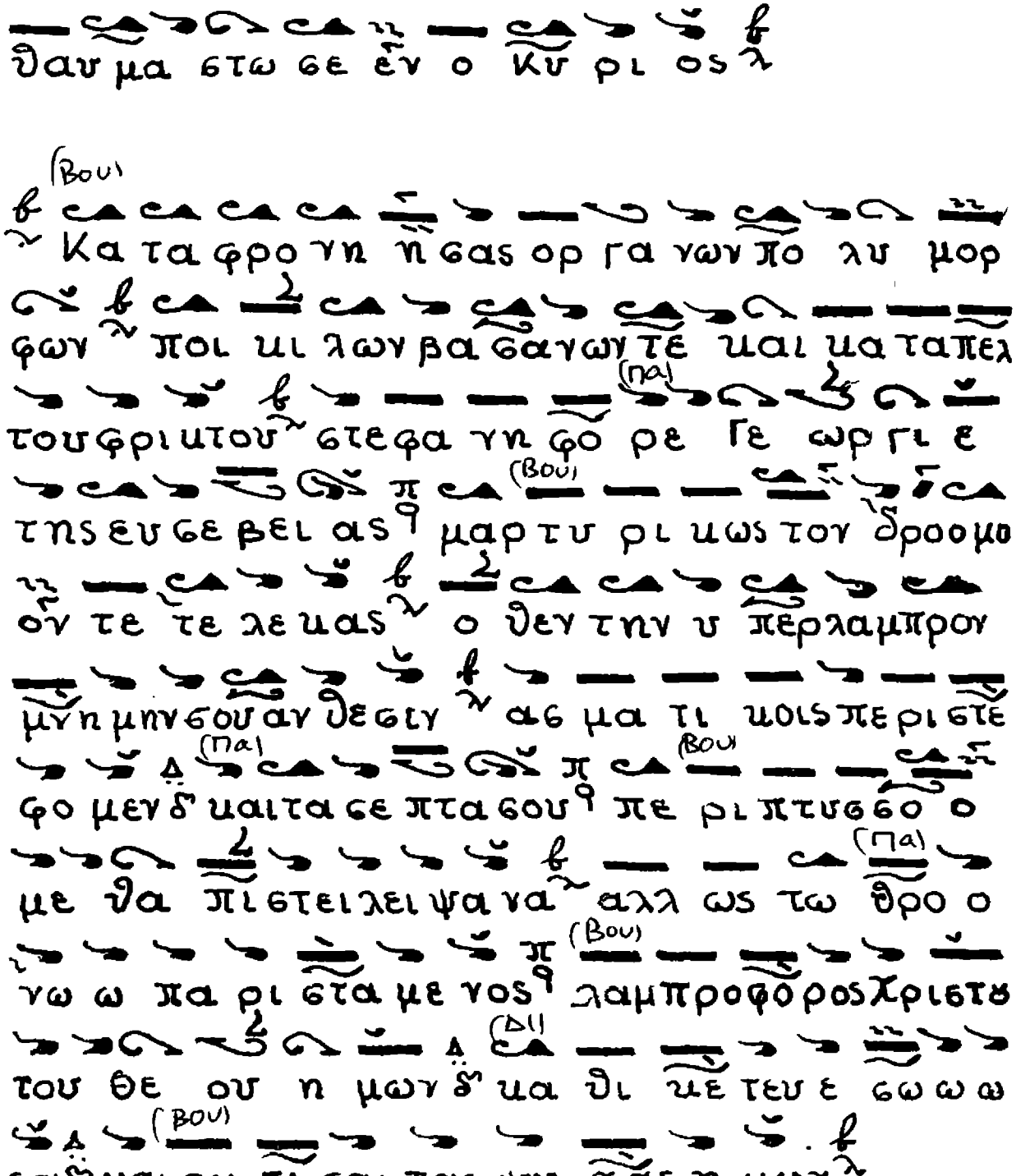
Ἦχος δ' λ/τος Βου.

— Ὁ ἐξ ὑψίστου ἐλθεῖς.

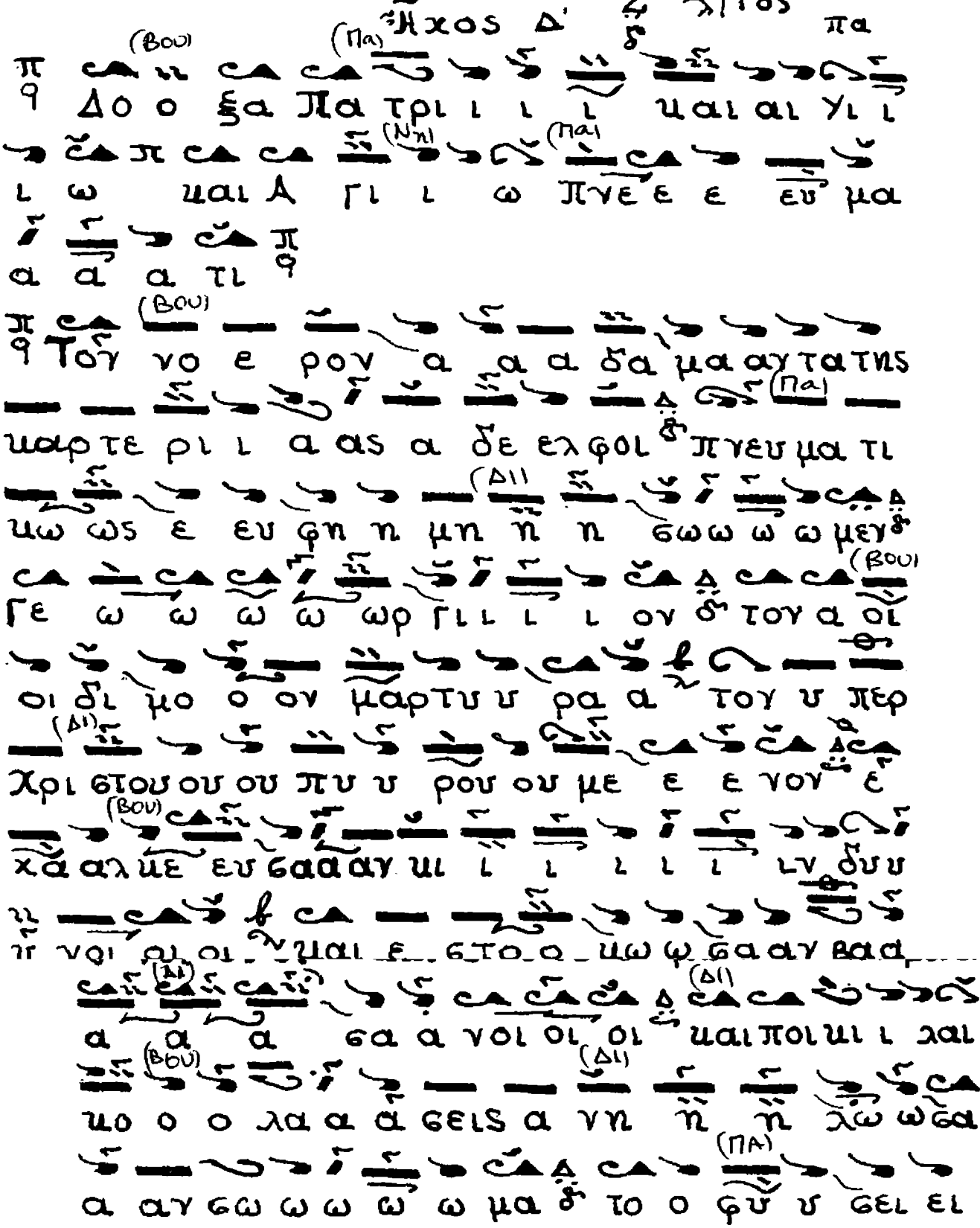
(Βου) Ἀ νευ φη μου σι λα οι ψαλ μοι σαι υ
μνοις σου τὴν πα να οι δι μου μνη μην ἑορ τι
(Παι) ε ως εὐ πρε πῶς γρα ψε ξε λαμ ψε σαι φω
(Βου) το φο ρος πε ποι κι λε με ε νη δο ξη καὶ χα ρι
τι σο θεν καὶ σαρ κω σει νυν Ἀρ γε λων τα γμα τα
(Παι) ε πι μυ ρο τοῦ σι δε Μα ρυ ρες ἔ σουν Ἀ πο στο
(Βου) λοις τῶν σῶν α γω νων Μαρ τυ ρῦ σα τε
(Παι) παθλα σαι α νυ μνοῦ σι τὸν δο ξα
(Βου) σαντα σε Σω τῆ ρα Χριστὸν τὸν θε ὸν η μῶν
(Δι) δ' ὸν ι κε τεῦ ε σω ω ω σαι καὶ φω τι σαι τὰς
ψυ χὰς η μῶν

Δι ναιος ωσφοινιξαν θησει ναιωσειμε
δρος η εν τω Λι βα νω πλη η θυνθησεται.
Εν δε δυ με ε νος χριστουτην πα
νο πλι αν ευ ρε θησ γε ωρ γι ε τοις μη
χητουσι σε υ περ χριστουπυρπο λου μενος
δ ναι μυ τη ριζων θε ων μα ται αι ων πλα
νην ψυ χολεθρον το τε ναιστρατευο μαι τω
Βα σι λει μουχριστω τοις πα ρα νο μοις ε ιραν
γα χες δ ου δε γαρθη ρες θ ου δε τρο χοι ου
πυ ρ ου ου δε μα χαι ρα ε με χω ω ρι ι
σαι αι ια τι σχυσουσι θ της α γα πης χριστου
του Θε ου η μων δ ον ι με τευ ε σω ω ω
σαι ναι φω τι σαι τας ψυ χας η μων
Τοις Α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε ε

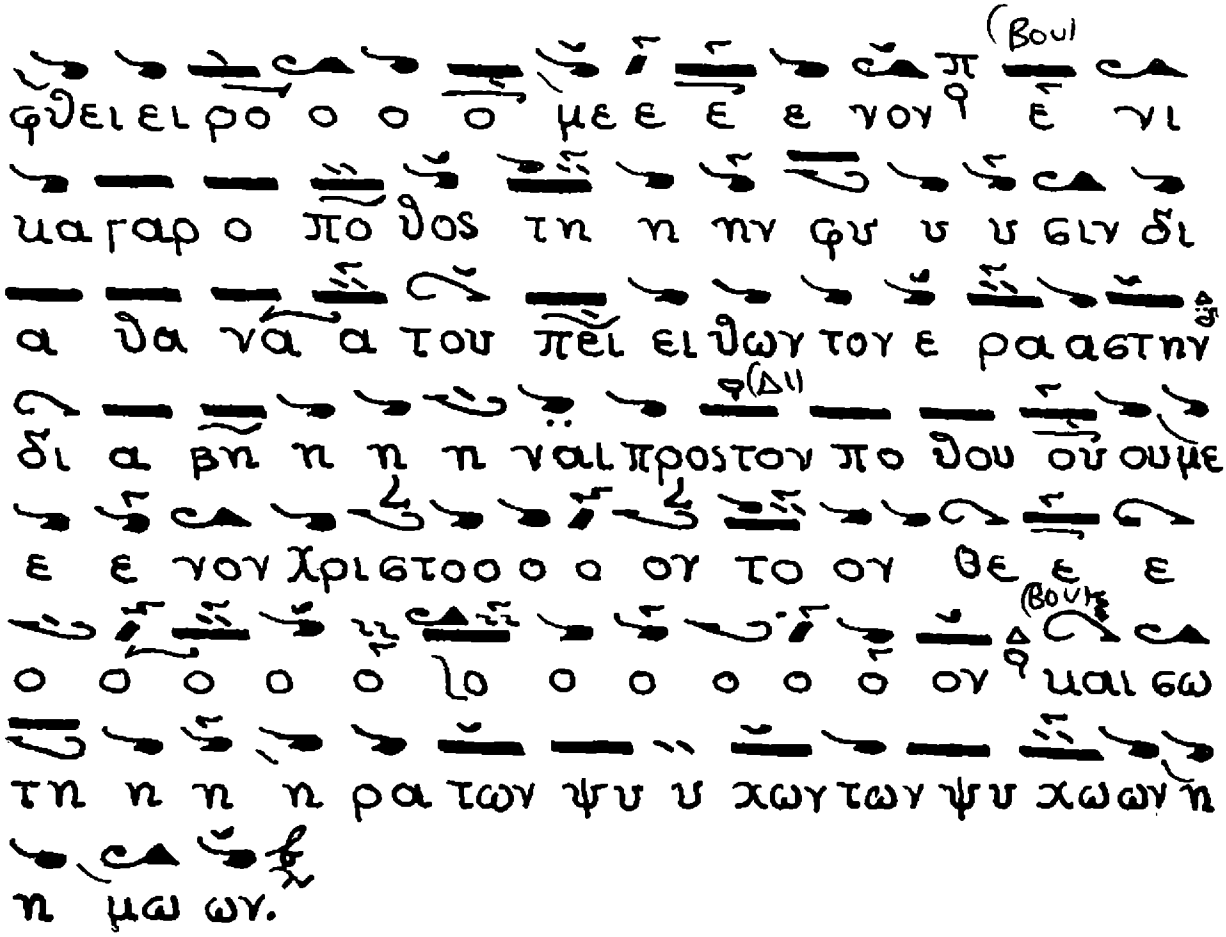
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Θαυμα στω σε ἐν ο Κυ ρι ος
(Βου)
Κα τα φρο νη τι σας ορ γα νων πο λυ μορ
φων ποι ι λων βα σα νω τε ναι να ταπει
(Πα)
τουφριυτου στεφα νη φο ρε Γε ωρ γι ε
(Βου)
της ευ σε βει ας μαρ τυ ρι ως τον δροομο
ον τε τε λε ιας ο θεν την υ περλαμπρον
μνημην σου αν θε σιν ας μα τι ωις περι στε
(Πα) (Βου)
φο μεν δ ναι τα σε πτα σου πε ρι πτυ σσο ο
(Πα)
με θα πι στει λει ψα να αλλ ως τω θρο ο
(Βου)
νω ω πα ρι στα με νος λαμπροφοροςχριστω
(Δι)
του θε ου η μων δ ια θι ξε τευ ε σω ω ω
(Βου)
σαι δ ναι φω τι σαι τας ψυ χας η μων

Δοξαστικόν. Ἦχος Δ΄ Πλ. δ

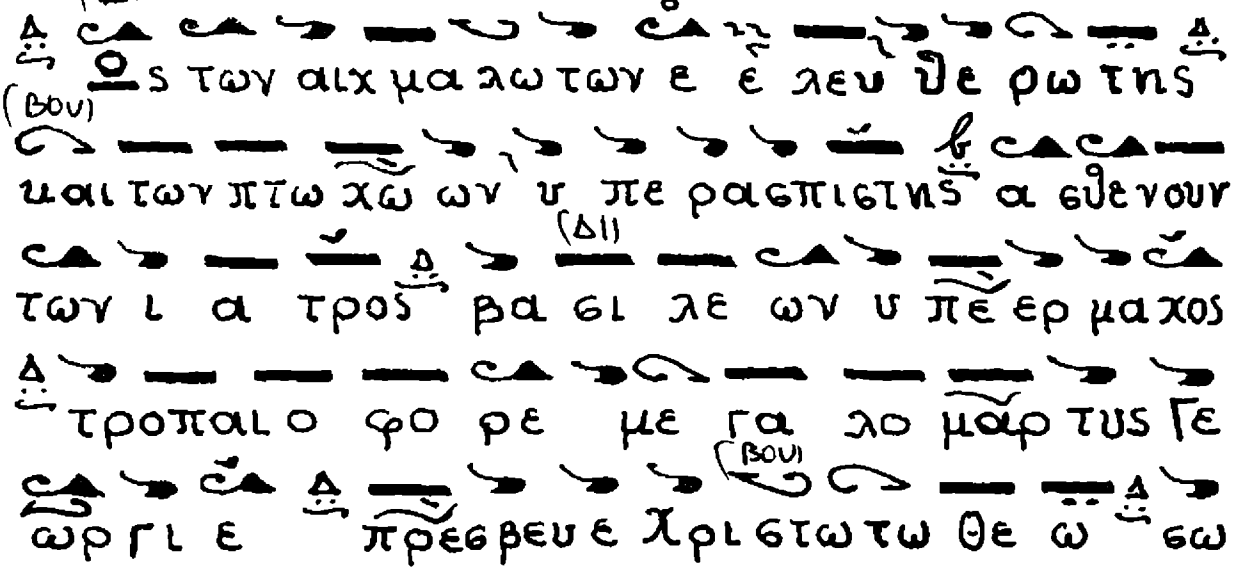
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

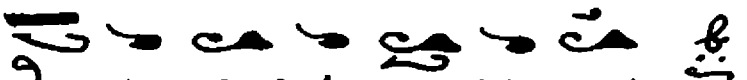

Καὶ νῦν : Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄ Δι

θη ναι τας ψυ χας η μων

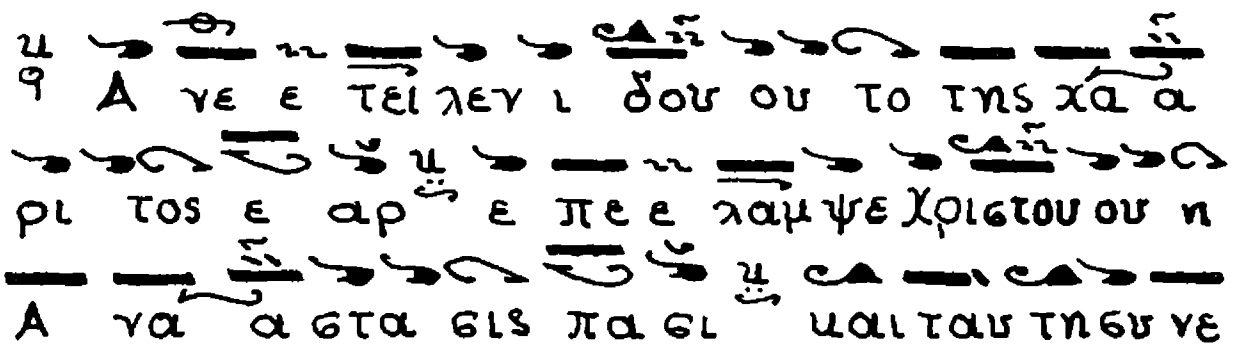
Καὶ νῦν : Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὸ : Θεὸς Κύριος .. κ.λ.π.

Κάθισμα

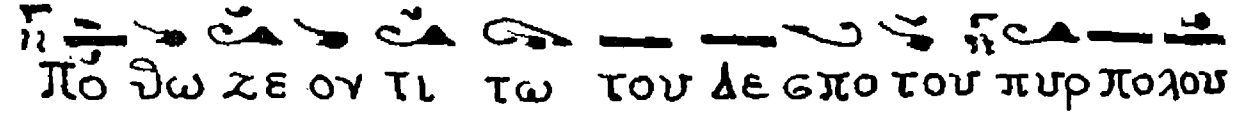
Ἦχος Α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ
Κε Αὐτόμελον.

Ἀ νε ε τεί λεν ι δου ου το της χα α
ρι τος ε αρ ε πε ε λαμ ψε Χριστου ου η
Ἀ να α στα σις πα σι καὶ ταυ τη σου νε
κρω σε ως γὰρ Γε ωρ γί ου του Μα ρτυρος
η πα νε ε ορ τος καὶ φω το φο ρος η
με ρα δεῦ τε ἀ α παν τες λαμ προ φο ρού μεν
τες εν θε ως φαι δρως ε ορ τα ἀ γω μεν

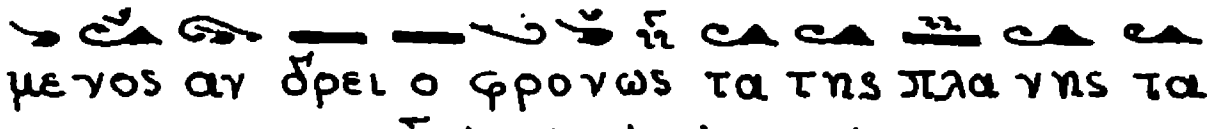
Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ἦχος Γ' .. Θείας πίστεως ..

Πό θω ζε ον τι τω του δε σπο του πυρ πολου

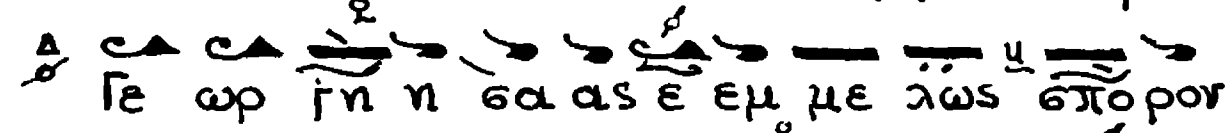
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

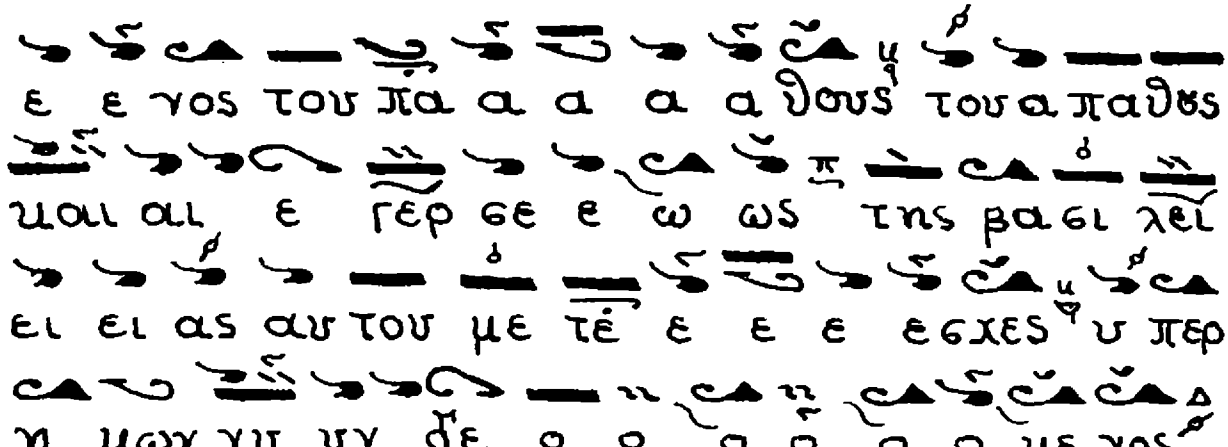

Ἕτερον Κάθισμα.

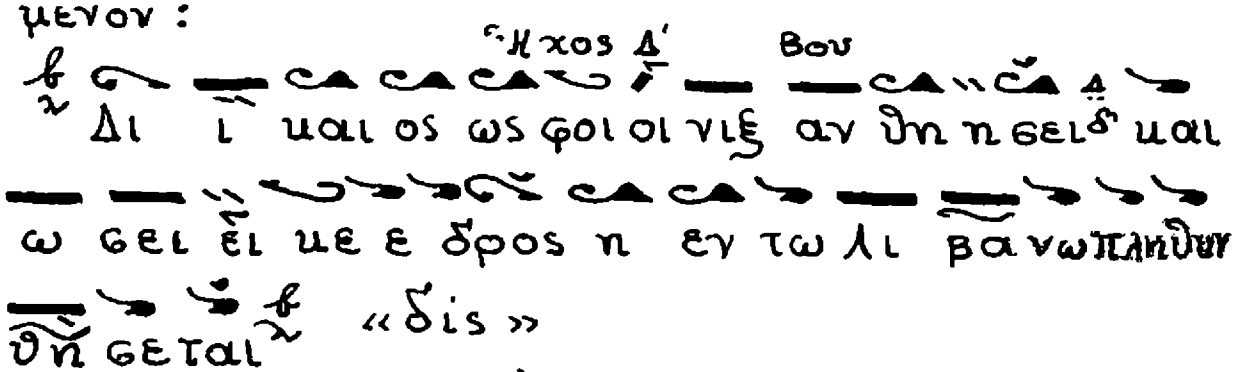
Ἦχος Δ΄

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

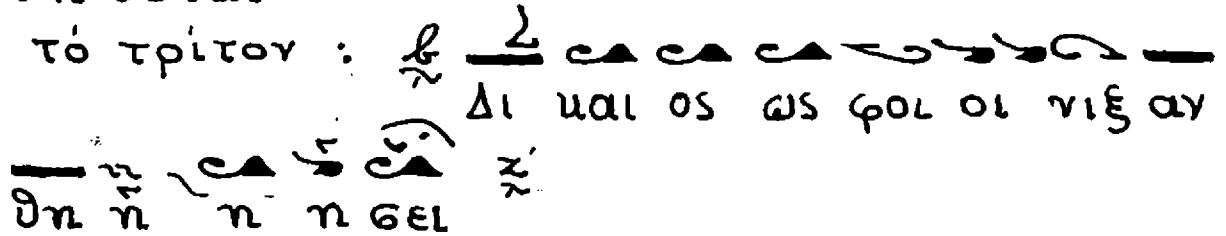

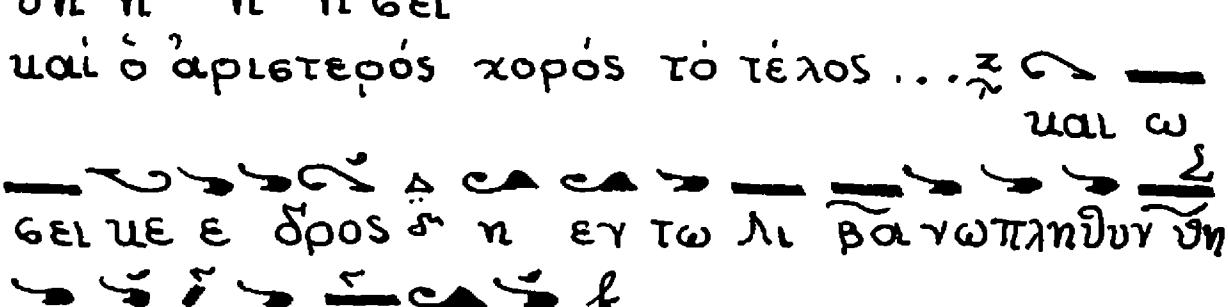
Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Δ' Ἤχου καὶ τὸ Προειμενον:

τὸ τρίτον:

καὶ ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ τέλος...

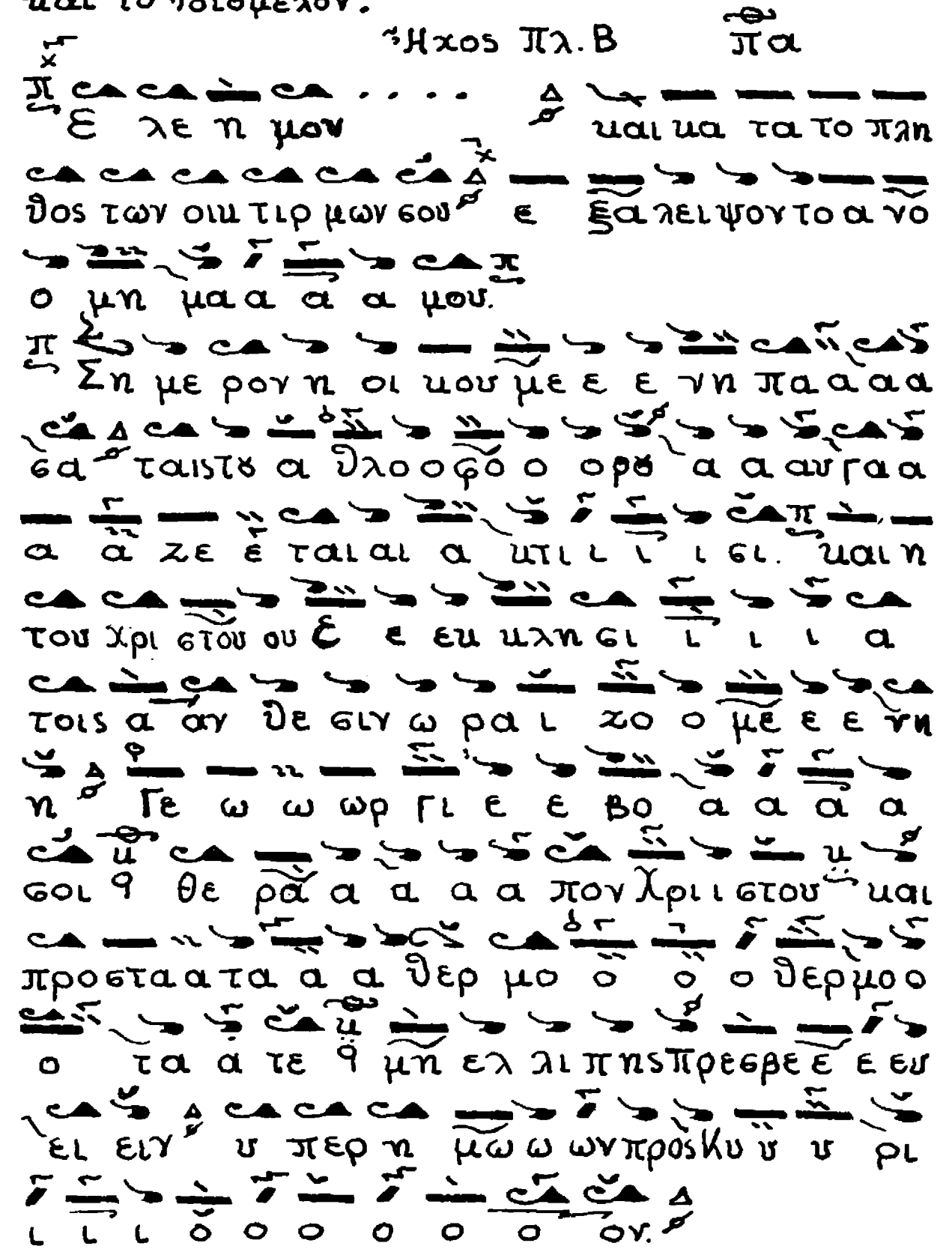

Τό: Πασα πνοή – Εὐαγγέλιον – Τό: Ἀνάστασιν Χριστοῦ...

Ὁ Ν' ψαλμός – Δόξα Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου – Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου

καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. Β πα

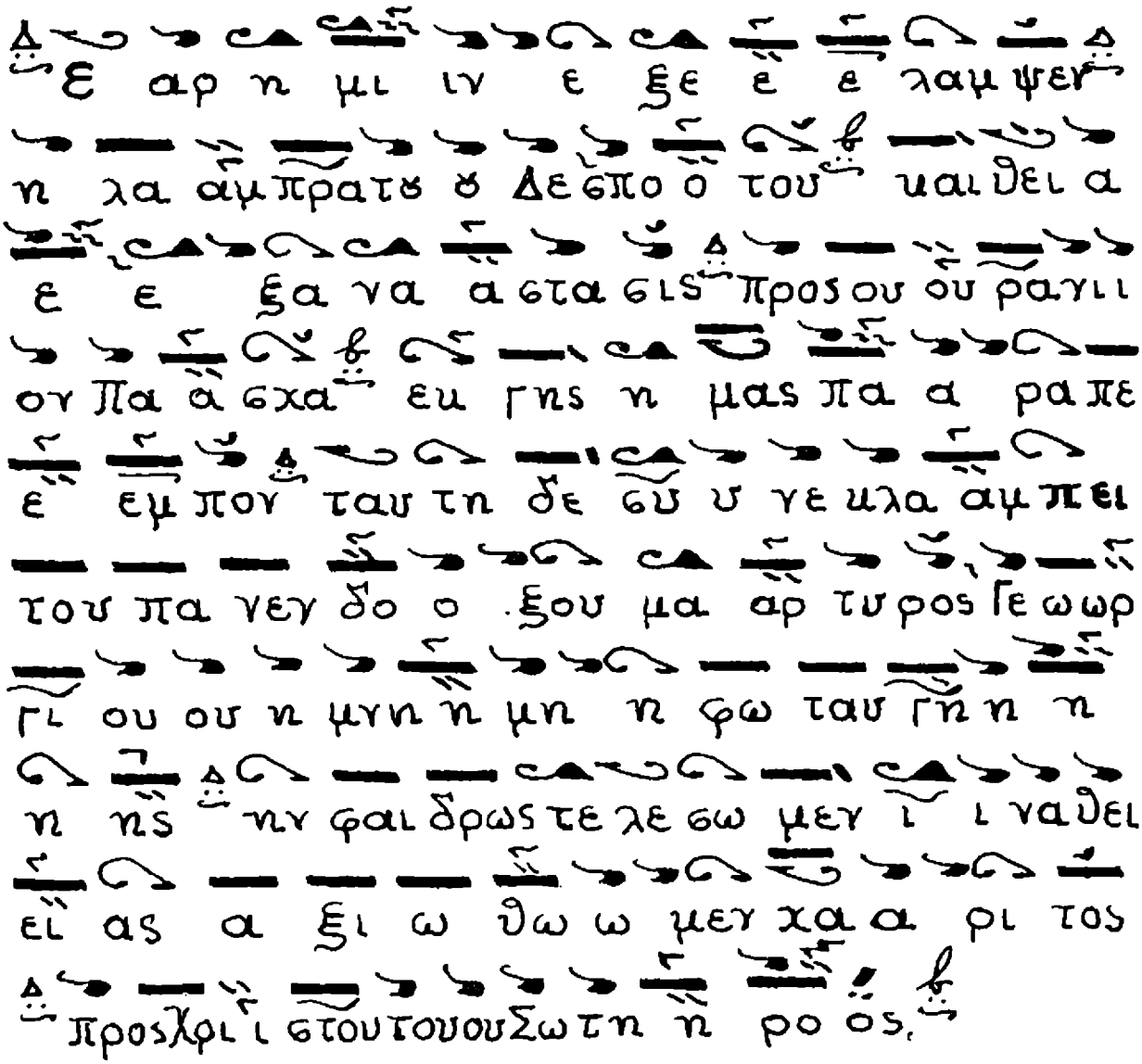
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κανόνες: Πάσχα καὶ ἑορτῆς Ἁγίου Γεωργίου.
Καταβασίαι Πάσχα – Ἡ Θ' ᾠδὴ ἡ καταβασία
«Ὁ ἄγγελος ἐβόα - Φωτίζου - Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάριον

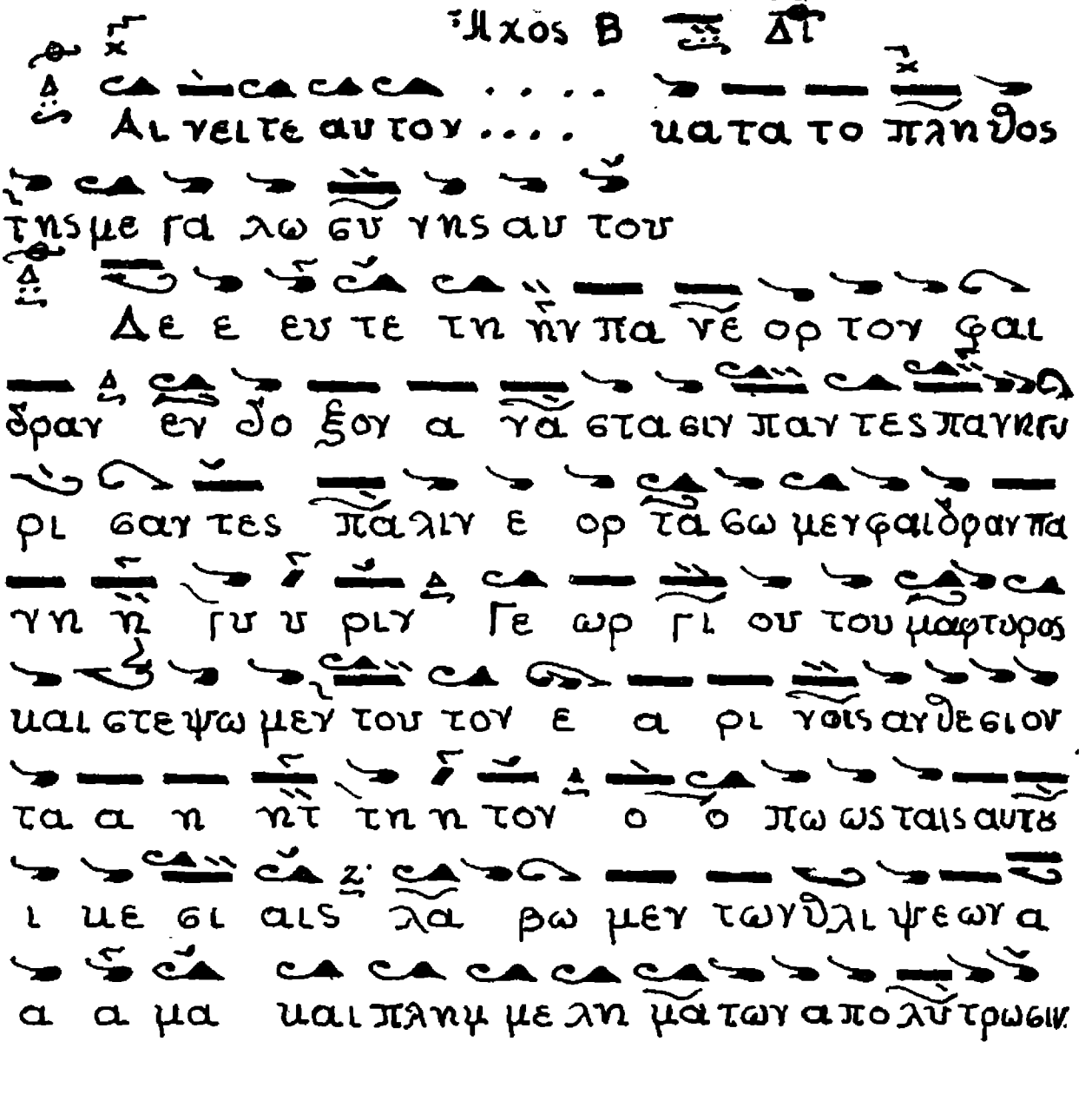
Πρὸς τὸ: Τοῖς μαθηταῖς συνέλθομεν . . .

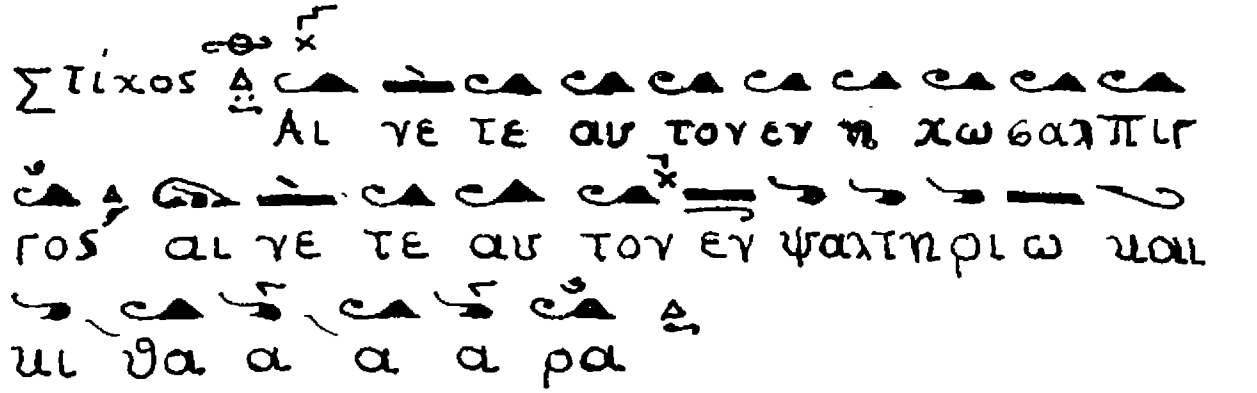
Ἦχος Β' Δι

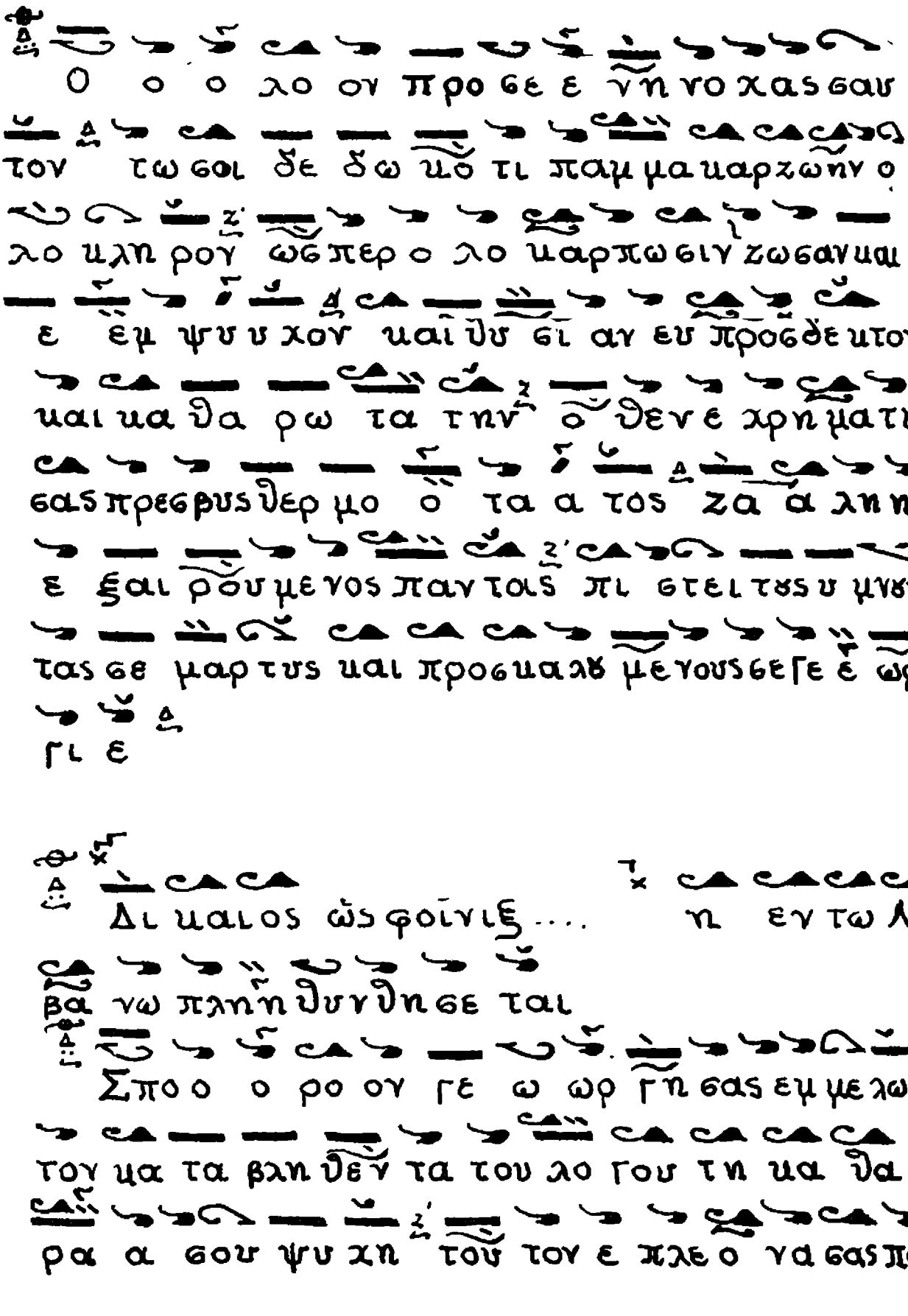

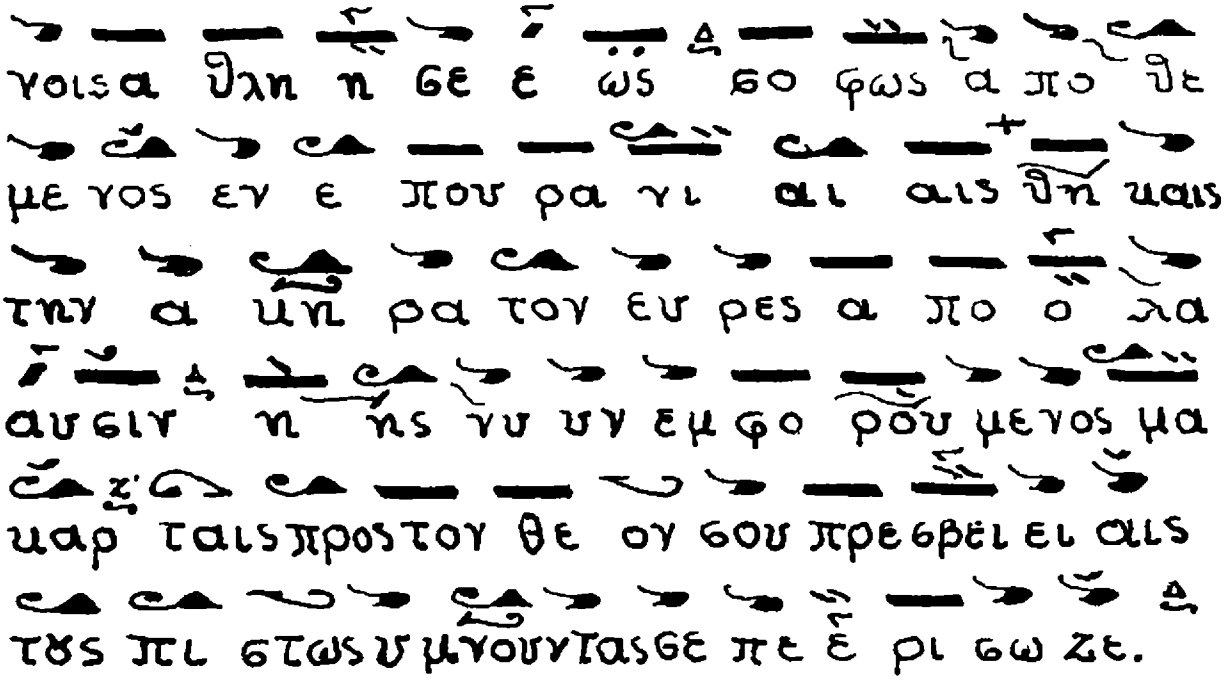
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

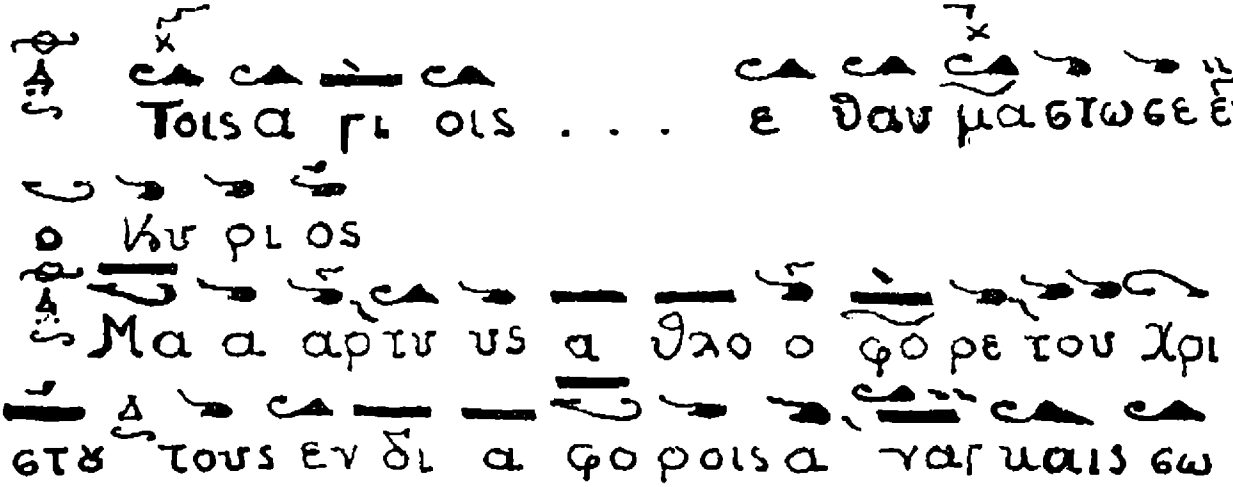
Εἰς τοὺς Αἴνους
Ἦχος Β Δι

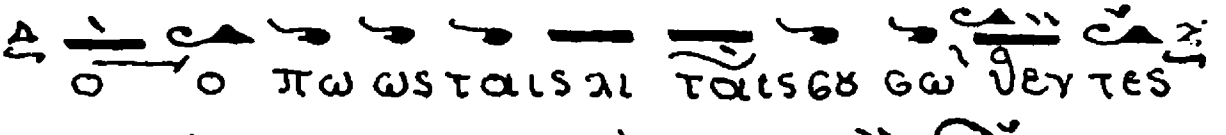

Ο ο ο λο ον προ σε ε νη νο χας σαν
τον τω σοι δε δω υό τι παμ μα μαρ χων ο
λο μλη ρον ώσ περ ο λο μαρ πω σιν ζω σαν μαι
ε εμ ψυ υ χον μαι ὑυ σι αν ευ προ σδε μον
μαι μα θα ρω τα την ὁ θεν ε χρη μα τι
σας πρε σβυς θερ μο ο τα α τος ζα α λη ης
ε ξαι ρού με νος παν τας πι στει τους υ μνών
τας σε μαρ τυς μαι προ σμαλ λε νους σε γε ε ὡρ
γι ε
Δι μαι ος ὡς φοῖ νιξ .... η εν τω λι
βα νω πλη θυν θη σε ται
Σπο ο ο ρο ον γε ω ωρ γη σας εμ με λως
τον μα τα βλη θέν τα του λο γου τη μα θα
ρα α σου ψυ χη τού τον ε πλε ο να σας πο

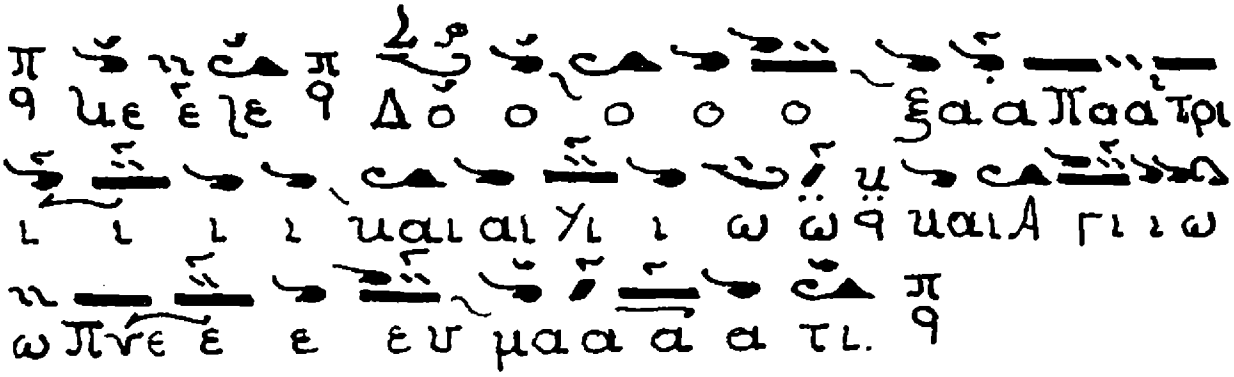

νοισα θλη η σε ε ως σο φως α πο θε
με νος εν ε που ρα νι αι αις θη ναις
την α νη ρα τον ευ ρες α πο ο λα
αυ σιν η ης νυ υν εμ φο ρου μενος μα
ναρ ταις προς τον θε ον σου πρε σβει ει αις
τοις πι στως υ μνουν τας σε πε ρι σω ζε.

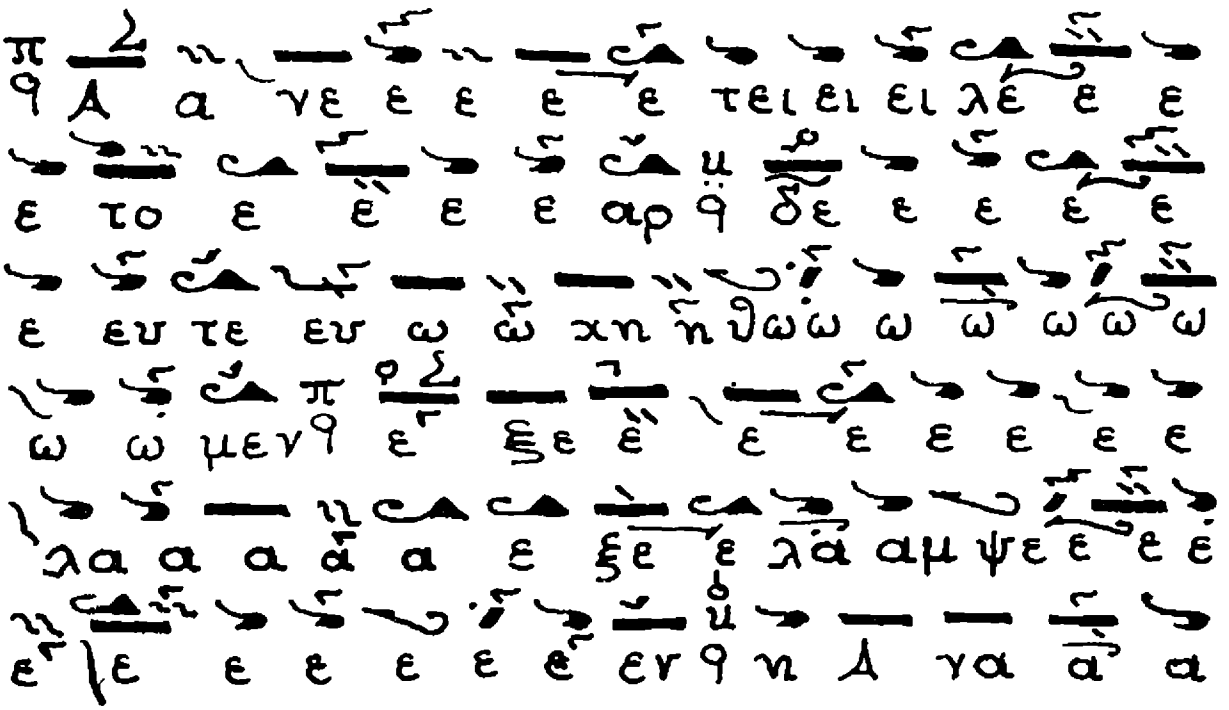

Τοις α γι οις . . . ε θαν μα στω σε ἐν
ο Κυ ρι ος
Μα α αρ τυ ρας α θλο φο ρε του χρι
στὸ τους εν δι α φο ροις α γω νι σω
νε πρε σβει ει αι αις σου πα σης πε ρι στα
σε ως α πο λυ τρου ου με ενος ναι δι ω
ναν ψυ χο λε θρον δει νην α θυ μι αν χα
ριν δε ναι ε λε ος η μιν αι του ου μενος

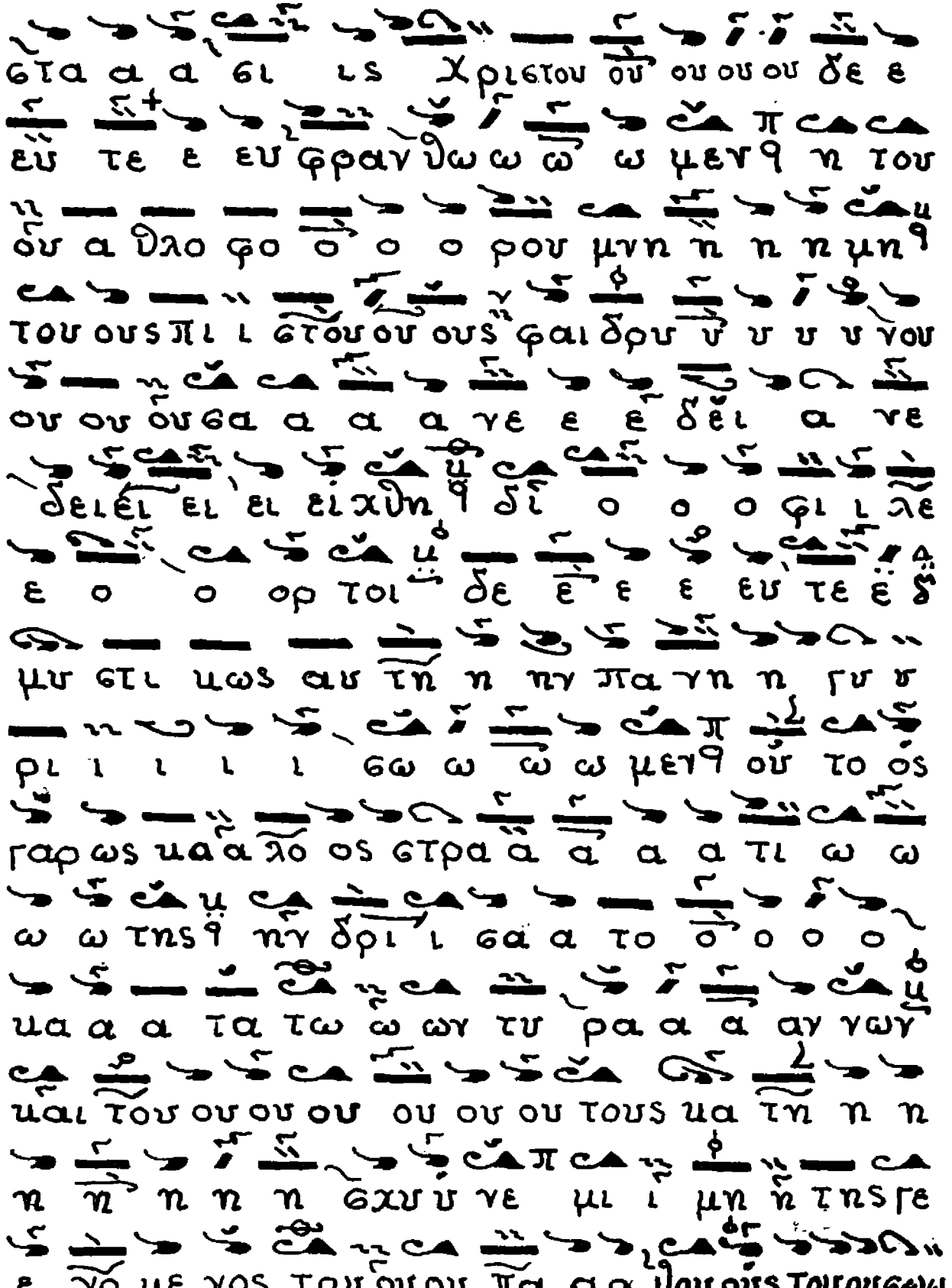
Δοξαστικόν

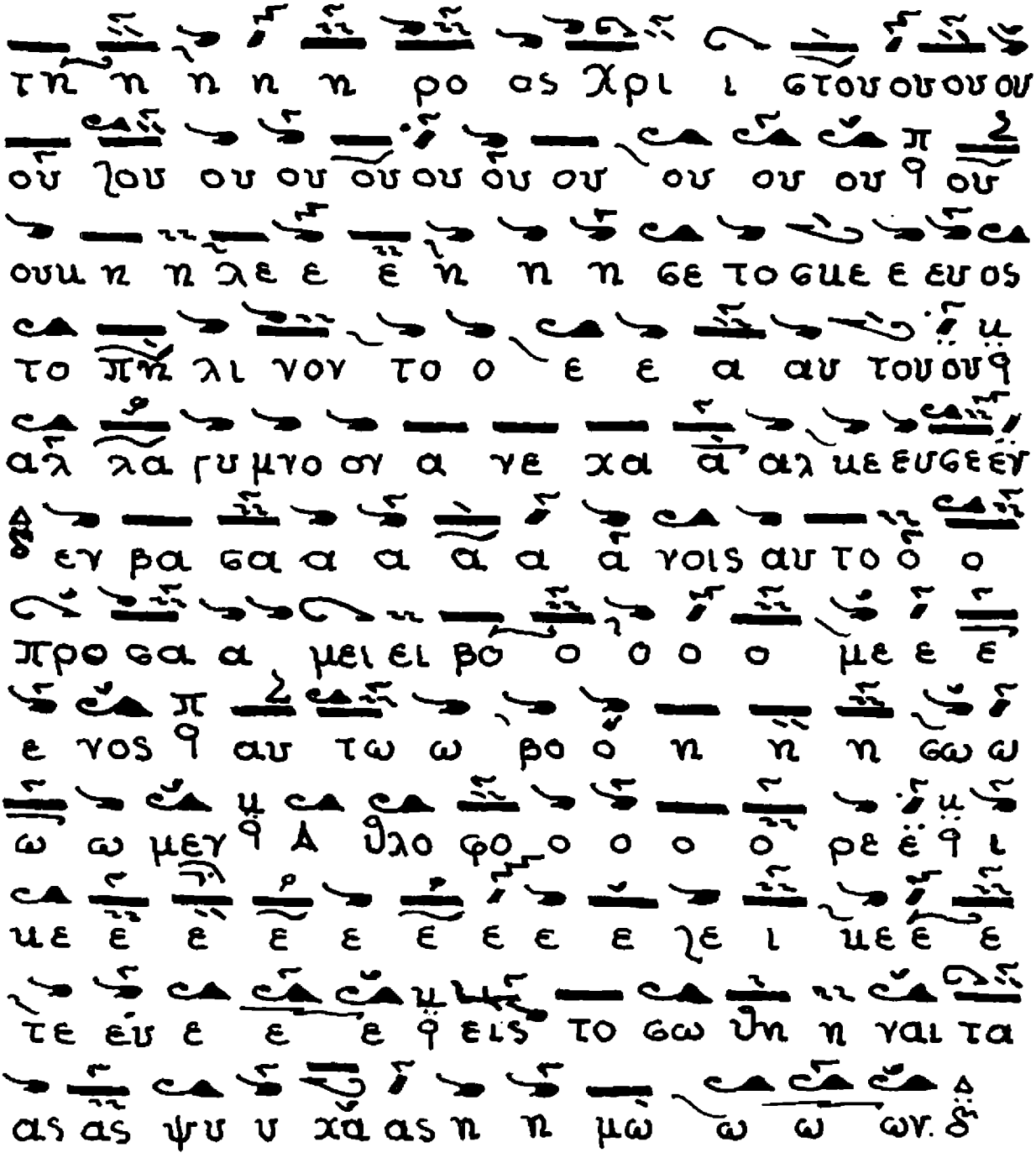
Ἦχος πλ. Α΄ ὁ Πα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

στα α α σι ις Χριστου ου ου ου ου δε ε
ευ τε ε ευ φραν θω ω ω ω μεγ η του
ου α θλο φο ο ο ο ρου μνη η η η μη
του ους πι ι στου ου ους φαι δρυ υ υ υ υ νου
ου ου ου σα α α α νε ε ε δει α νε
δει ει ει ει χθη δι ο ο ο φι ι λε
ε ο ο ορ τοι δε ε ε ευ τε ε δ
μυ στι ιως αυ τη η ην πα γη η γυ υ
ρι ι ι ι σω ω ω ω μεγ ου το ος
γαρ ως ια α λο ος στρα α α α α τι ω ω
ω ω τησ η ην δρι ι σα α το ο ο ο
ια α α τα τω ω ων τυ ρα α α αγ γων
ιαι του ου ου ου ου ου ου τους ια τη η η
η η η η η σχυ υ νε μι ι μη η τησ γε
ε νο με νος του ου ου πα α α θου ους του ου σω ω

Καὶ νῦν : Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ΠΑΣΧΑ

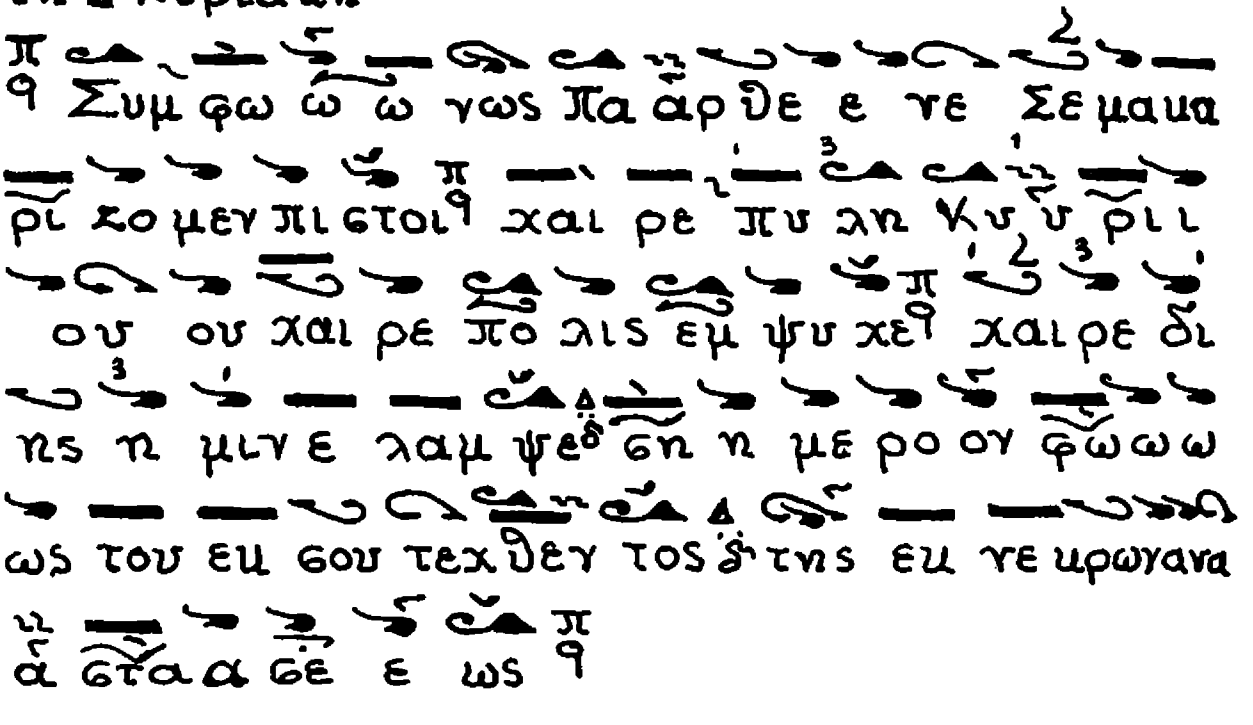
Θεοτοκία

Θ' ὠδῆς ψαλλόμενα καὶ εἰς τὸ

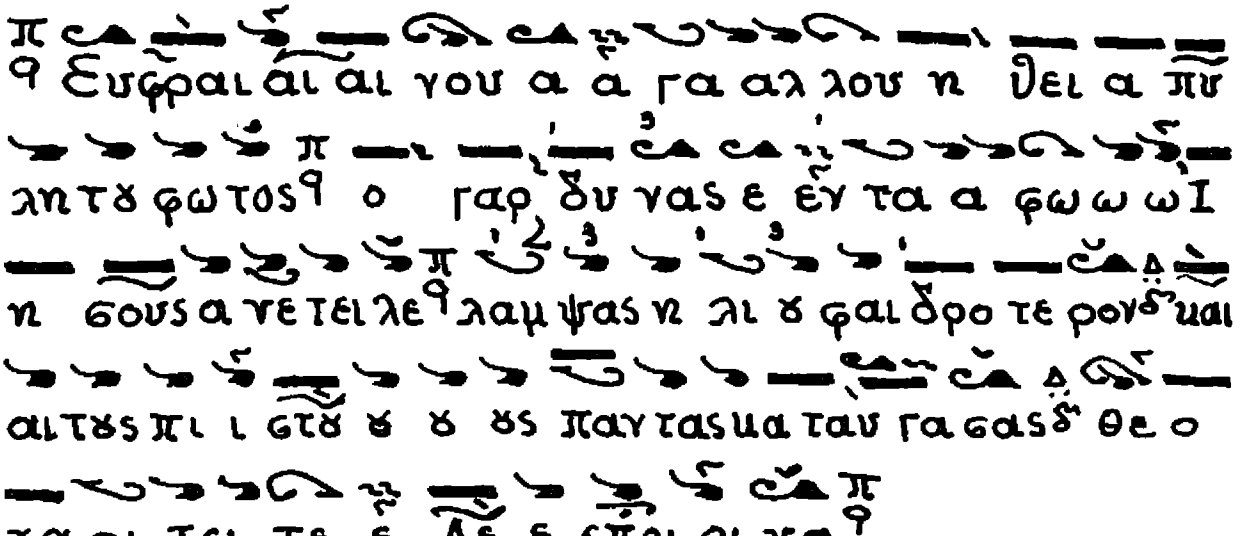
"Εξαιρέτως ..... μετὰ τοῦ "Ο "Αγγελος ἐβόα,

Ἦχος $\frac{\text{δ}}{\text{πλ}}$ Πα

τῇ Δ Κυριακῇ

Τῇ Ε' Κυριακῇ

Ἔργα τοῦ ἰδίου

Ἀναστασιματάριον.

Μεγάλη Ἑβδομάς — ἐξηντλήθη.

Ὑπὸ ἔκδοσιν:

Τριῴδιον ᾗ οἱ ὨΙδεῖα μῆνες.

ἤτοι Ἑορτολόγιον ἐνιαυτοῦ

Ἔργα Ἀντ. Σύρμα

Δοξαστάριον — ἐξηντλήθη.

«Ἀκάθιστος Ὕμνος» " "

«Τὰ Ἐνδεῖα Ἐωθινά» " "

«Θεία Λειτουργία»

Δ/σις ἐκδότου:

Σοκωμοῦ 37.
Ἀθῆναι
τηλ: 3622591

Γραφικαὶ τέχναι
Κ. Μπεϊνόγλου.